

சிவமயம்.

ஸ்ரீ தத்வராயசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

பூமிதேவீக்குத் திருமுகம்போலச் சிறந்திருக்கிற தமிழ்நாடு பலவற்றினுமேம்பட்ட நடுநாட்டில் வீரமார்ந்தர்தலில் சிறந்தேறக்குறைய முந்துறுவருஷத்திற்குள்ளாக மாத்துவப்பிராமணருக்குள்ளே யிவ்வுலகஞ்செய்த மாதவமென்று செல்ல இரண்டு புண்ணியமூர்த்திகள் அவதரித்தார்கள். அவர்கள் அம்மான் * மருமகன் என்ற முறைமையையுடையவர்கள். அவ்விருவரும் வடமெந்நிலைகன்மொழி யிரண்டிலும் வல்லவாரியிவாசாரமுதலியவைகளிற் சிறந்தவர்களாய்ப் பிரமசாரியர்க்கியேயிருந்து தங்கள்கருமத்தில் வருவாது நடந்துவந்நளில், வேதாந்தசாஸ்தரம் யாவையும்படித்து யீயந்திரிஷ அறிமுகமயில்லாமல் அவற்றின்பொருள்களை ஆராய்ந்தறிந்த தெப்போதுத் தத்வவிசாரணையும் ஸ்வரூப விசாரணையுஞ் செய்துவரு தலாலும், அவைகளையேனவர்களுக்கும் போதித்தலாலும், பெரிய விருஷம்தோன்றற்கிடனான சிறிய ஆலயவிறைபோல் ஞானஞ் குரமானவராதலாலும் இவர்களுக்கு அப்பருவத்திலேதானே பூர்வநாமம் போய்த்தத்வராயமென்றும், ஸ்வரூபானந்தமென்றும் காரணநாமமுண்டாயின.

(இவர்கள்) பூர்வ தவக்குறைவால்வந்தவர்களாதலால் ஆத்மவிசாரணை செய்யவேண்டுமென்கிற விவேகமே மேலிட்டாலோசித்தார்கள். அவையெண்ணெனில், இம்மையில், யாவரீ

* ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகளுடன் பிறந்தாள் பிள்ளை - தத்வநாமவாமிகள்.

ஐஞ் சிறந்த அரசர்கள்வாழ்வுஞ் சிலநாளிலழிந்து விடும்; அ
 னை வறுமின்பழம் முள்ளிப்பூவின்றேனை யொக்குமென்று
 மறுமையில், இந்திராதிதேவர் ப த ன் க ளு ம் ஆயுண் மிகுந்
 துந்து காமாதிதன்பழம் றழியுமென்றும் இளமையாழியும் நீ
 யல்லவென்றும் நினைத்துப் பெண்ணை மூவாசையும் துறந்
 தீர்திமுதலாகிய குணங்களைத் தமக்கங்கமாகக்கொண்டு தலையி
 டெழுந்திப்பற்றிக்கொண்டவன் நீர் தேடுதல் போலவும், மிகு
 கொடைவெயிலி லகப்பட்டவன் நிழல் தேடுதல்போலவும் அ
 தீவிர பக்குவமுடையவர்களாய்ச் சனநாமரணமொழிக்கவல்
 ஞானாசிரியரைத்தேடி அடுக்கவேண்டிப்படுநான் பலவிடங்க
 ளுந் தேடிப்பார்த்துங் கிடையாமல் மிகவும் வருத்தமடைந்து
 நான், போய்ப்பழியில்ஒருசிறந்தசோலையில்பெரியகல்லாலவருக்
 கின்கீழிருந்தாலோசித்தார்கள். அவையென்னெனின், நாம் இ
 டித்தேடினால் வீத்தனை காலஞ்செல்லும்; ஆதலால் ஒருவாடத்த
 சையிலும்ஒருவாடகநினைதசையிலும் போய்த்தேடிப்பார்ப்போ
 நமக்குள் எவருக்குமுன்னே ஆசிரியர்கிடைத்தனுக்கிரகம்
 கொடுக்கொள்ளுகின்றோமோ அவரோமற்றொருவருக்கும் ஆகி
 கொண்டு நிச்சயித்துக்கொண்டு போனார்கள். அவர்களில்தென்
 சத்திற்சென்ற ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் பலதேசங்களிலும்
 ஊர்களிலும் பலவனிங்களிலும் பல்லலைகளிலும் பலநிதிரங்
 ளும் பலபுராநாலங்களிலும் தேடிக்கொண்டு, திருவரங்க
 திருவாரணைக்காவும் காவேரிநதியும் தெற்காக வடக்கேபோ
 திருப்பைஞ்சேலியென்கிற சிவஸ்தலத்தையும், திருவெள்ள
 யென்கிறவிஷ்ணுஸ்தலத்தையும்தன்பாங்கினுடைத்தாயிருக்
 தோவத்தென்னும் ஸ்தலத்துக்குச் சமீபத்திற் போம்பொ
 திருக்குத் திருவாரணமுயின்றிப் பேரானந்தரும் சரீரத்தி

சுரித்திரச்சுருக்கம்.

அகாங்கிதமும் உண்டாகிக்கைகள் அஞ்சலிமுகிழ்த்திடக் கண்ணில் நீர்பெருகக்கண்டு, நான் தேடிவந்த ஞானசிரியரிருக்கின்றான் தானம் இதுவேயென்று அந்த நகரைப் பிரதக்ஷணமாய் வந்துள்ளேபோய் இவ்விடத்திலே பெரியவர்கள் உண்டேயென்று சாரித்தார். அவ்விடத்திலுள்ளவர்கள் இந்த ஊருக்குப் புறத்திலே நாணற்புதலிருக்கின்றது. அதனுள்ளே யொருபெரியவாரிருக்கின்றார் அவர் பெயர் * சிவப்பிரகாசசுவாமிகளென்றும், அவர் ஒவ்வொரு தினத்திலே சாயங்காலத்தில் அந்தப்புதலைவிட்டு வெளியில் வருகின்றாருண்டுஞ்சொல்ல, அவ்விடத்திலேபோய் அவர் காத்துக்கொண்டிருக்கிறபோது அந்தச் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் ஒருநாள் வெளியிலேவந்தார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் அக்காரம்பண்ணி நெடுங்காலமாயலைக்கின்ற சனனமண்ணப் பிரபாகத்தினின்றும் அடியேன் கரையேற ஞானோபதேசம் பண்ணவேண்டுமென்று பாததாமரையைப்பிடித்துக்கொண்டு முறையிடும்பொழுது, நாம் நினைத்திருந்த அதிதீவிரபக்ருவனிவனேயென்று ஆலேசுசித்து, அப்பா! உனக்காகத்தான் இங்கே இதுவரையில் யானிருந்தேனென்று மேலான மஹாவாக்யத்தை அநுக்கிரம்பண்ணச் சிரவணதிகளால் அவ்வநுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு ஸ்வானுபூதியாகவேண்டிச் சமாதிபுண்ணிக்கொண்டிருக்குநாளில், வடக்கே தேடிக்கொண்டுபோன தத்வராயசுவாமிகள் அத்தேச முழுமையுந்தேடி ஆசிரியர்கிடை யாமல் மறுபடியும்தன்மேற்சத்திந்தேவந்துஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளைக்கண்டார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளும் தனக்காசிரியர்கிடைத்ததும் அநுக்கிரகப்பெற்றுக்கொண்டதும் பிறவருஞ்சொல்ல, மிகவும் அதிசயமுடை

* சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பூர்வஸ்தலம் திருவாரூர்-இவ்
வந்தவையினை சைவார்.

து ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளை வணங்கி மேலான ஞானாதுக்கிரமப் பெற்றுக்கொண்டு நிருவிகற்ப சமாதியிலிருந்து நித்ய நீரதிசய நனந்தத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காலத்துிலே பெரியோர்களுக்குத் தாம் பெற்றபேறு உலகம், பெறவேண்டுமென்கிற சங்கற்பம் சுபாவமானபடியால் ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளை நிரூஷிள்ளத்தில் இந்தத் தத்வராயர் தென்மொழியிற் பாடுதலில் மிகவும் வல்லவராயிருக்கையால் இவரைக்கொண்டு லோகோபகாரமாகச் சில சாஸ்திரங்களைச் செய்விக்கவேண்டுமென்று நினைத்து உபாயமாய்க் குறிப்பித்துக்கொண்டுவர, அவர்சதாநிஷ்டையில் இருக்கின்றவரானபடியால் அவருக்கு இந்தக்குறிப்பு மிகவுந்தோன்றும். விருந்ததுகண்டு, இக்கருத்து நன்றாய்த் தெரிவிக்கவேண்ணி ஒருநாள் அமாவாசையில் அப்பயங்கஞ்செய்யவேண்டி வர்போல் ஏவலாளரைத் தயிலங்கொண்டுவருமென்று சொல்ல அருகேநின்ற தத்வராயசுவாமி அமாவாசையென்கிறதை மனதிலே நினைத்து அம்மென்றார். அப்போது ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் கோபித்துக்கொண்டவர்போல விதிவிலக்கென்கிற சங்கற்பமுங்கடந்து காலாதீதராய்நின்ற நமக்கும் விதிவிலக்குண்டோ நம்மெதிர்திற்கவேண்டாம்போமென்று சொல்லத், தத்வராயசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தமாய் விளங்குகின்ற சுவாமிகளுக்கும் நான் விதிவிலக்குக்கற்பித்த குற்றத்தால் இனிநானிந்தச்சுரீரத்தோடிருந்தில்தகாது, கடலில் விழுந்திறத்தலன்றி இதற்குப்பரிகாரம் வேறில்லையென்று நினைத்து ஆசாரியர் சந்நிதானத்தைநோக்குக்கொண்டே பின்னிட்டபடிநடந்து ஆராமே மேலட்டுக் கண்களிற சலம் தாரைதாரையாய்ப் பெருகப் பரமாதாரீயராகிய சிவப்ரகாசசுவாமிகளையும் ஆசாரியராகிய ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளையும் குறித்து ஸ்வரூப சாக்ஷாத்தாரவிவரத்தை நவ் நவமாய்த் தழுது ஸ்வரூபகுத்தியின் கண்ணுபவித்தபிரகாரம் பின்னுள்ள

வாத்மகோடிகளும் அவ்வனுபூதியைப் பெற்றுய்யும்படி ஜீவகா
ருண்ணியத்தினால் தமது ஸ்வரூபானுபூதி ஆவேசத்தால் ஸ்தோத்
திரமாயச்-சிவப்ரகாசவெண்பா-தத்வாமிர்தமென்னும் இரண்டு
டன்-திருத்தாலாட்டு, பின்னாத்திருநாமம், வெண்பாவந்தாதி, கலி
த்துறையந்தாதி, சின்னப்பூவெண்பா, தசாங்கம், இரட்டைமணீ
மலை, மும்மணிக்கோவை, நான்மணிமலை, கலிப்பா, ஞான
நேதன்கலம்பகம், உலா, சிலேடையுலா, நெஞ்சுவிடுதூது,
மடல், அஞ்ஞவதைப்பராணி, மோகவதைப்பராணி, அமிர்தசுரா
ண்பாவென்னும் இந்நிதப்பதினெட்டையும் திருவாய்மலர்ந்தரு
கொண்டுபோம்பொழுது அருகில்நின்ற மாணாக்கர்கள் அப்
புதைச்சப்போதே அப்பிரபந்தங்களைத் தனித்தனியெழுதிக்
கொண்டுபோய் ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் சந்நிதானத்திற் படிக்க
ச், சுவாமிகளும் அச்சாஸ்திரங்களில் விருப்பமில்லாதவர்போல்
மயிருள்ளவன் வாரிமுடிக்கிறதுபோல வாயுள்ளவன் பாடியனுப்பு
கிறானென்று திருவாய்மலர்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்படியிருக்க
இங்கே தத்வராயசுவாமிகள், ஆசாரியர் தரிசனத்துக் கபாத்திர
ராய்விட்டேனே, இனி நானெந்தச்சனனத்தில் தரிசிப்பேனென்
னும் ஏக்கத்தினாலே தாயைக்காணாத இளங்குழந்தையைப்போல
அழுது முகம்வீங்கிப் பாடுதுரையில் திருவடிமாலையைப் பாடித்
கொண்டெழுந்திறக்கக் கடலுக்குச் சமீபத்திஷ் போம்பொழுது,
அந்தச்செய்தியையு மாணாக்கர்கள் வந்துசொல்ல ஸ்வரூபானந்த
சுவாமிகளறிந்து, குருவுக்குவீங்கியை வரச்சொல்லுமென்று கட்
டலையிட, அதைக் கேள்விப்பட்ட தத்வராயசுவாமிகள் தந் தேக
வருத்தநுழுவும் நீங்கிடக்கஞ்சத்தியும் பெற்றுக்கொண்டு சுவா
மிகளால் அனுபூதிப்பட்ட மாணாக்கர்களைப்பார்த்துக் கருணாநிதி
யாகிய சுவாமிகள் மகாஅபரூகியாகிய வெண்ணையும்வரத் கட்டளை
ட்டார்களோடுநீன்று பேரானந்தமடைந்து மேற்படி பிரபந்தத்

தத்வராயசுவாமிகள்

தினத்திருவருட்கழன் மாலே, போற்றி மாலே, புகழ்ச்சி மாலே, முதலா
 ணவைகளையும் பாடிக்கொண்டு சிரசின் மேல் அஞ்சலி உஸ்தராய்ச்
 சுவாமிகளுடைய சந்நிதானத்தைப் பார்த்துக் கொண்டேவந்து பிரப
 திக்ஷணம்பண்ணி அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாக அநேகநமஸ்காரஞ்
 செய்துமுன்னிலும் அதிகமாய்ச் கண்களில் நீர் பெருகமயிர்க்கூர்ச்
 செறிந்து பரவசப்பட்டு ரொஞ்சமுருகி ஸ்தோத்திரம் பண்ணி
 கொண்டு நிற்கும்பேரது சுவாமிகளும் இருவென்று கட்டளை யில்
 இருந்து சுவாமிகளின் பணிவிடைசெய்து கொண்டு மிகவும் காப
 தோஷமடைந்திருக்கும்நாளில், சுவாமிகள், தத்வராயர் பனைத்
 சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் பார்வையிட்டுச் சொல்லுதலில்
 பொருளமைதியுநோக்கிச் சந்தோஷத்தைத் தனக்குள்ளே மிகவுந்
 திக்கொண்டு இந்தச் சாஸ்திரங்கள் மிகக் கற்றவர்க்கன்றி மீவிக்க
 க்குதவாவென்று நினைத்துத் தத்வராயசுவாமிகளைப்பார்த்து, தி
 வா! இந்தச்சாஸ்திரங்களெல்லாம் உனக்கே பாடிக்கொண்டனே
 யன்றி யுலகத்தாருக் குபயோகமாகப் படலில்லையே என்றருளி
 செய்ய அப்போது, மடைத்தொழிலாளர்கள் சுவாமி! அமுது
 கொள்ளவெழுந்தருள் வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யச்
 சுவாமிகளும் நித்யகர்மங்களைமுடித்து அமுதுக்கெழுந்தருளத்,
 ஞானியேயிருந்த தத்வராயசுவாமிகள் ஆசாரியர் திருவாக்கை
 ஆலோசித்து அப்படியே தாமும் நினைத்துச் சுவாமிகள் அமுது
 கொண்டு வருமுன்னர் எல்லாருக்கும் பிரயோசனப்பட மோகவ
 தைப்பிரணியில் ஒருபிரகரணமாகச்சிவரண்போத மென்னும்
 ஒருசாஸ்திரத்தைச்செய்துசுவாமிகள் திருவடியிலேவைத்து நமஸ்
 காரம்பண்ணச், சுவாமிகளும் தத்வராயர் விரைந்துபரிணதையும்
 அச்சாஸ்திரத்தின் பாகத்தையும் பார்த்துச் சந்தோஷமடைந்தார்.
 யின்னும் தத்வராயசுவாமிகள் சில றோதாந்த சாஸ்திரங்களுஞ் சில
 மத சிந்தாந்த றோல்களுஞ் செய்துகொண்டு மீவிக்கற்பசுமாதியிவி

சரித்திரச்சுருக்கம்.

ருக்கும்நாளில், யாத்திரைசெய்கின்றவராகிய சிலஆராதீதியர்களு ளுசில வித்வான்களும் ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகளின் சந்நிதானத் தில் வீற்றிருக்கிற தத்வராயசுவாமிகளின் முன்னேவந்து போர் முகத்தாயிரங்களிற்றி யானையைக்கொன்ற சுத்தவீரனைத் தலைவ னாகக்கொண்டு பாடப்படும் பரணியென்னும் பிரபந்தத்தை வீர மென்பது சுனவிலுங்கேட்டறியாத உம்முடைய ஆசான்மேலெப் படி நீர் படிநீரென்றுகேட்க, அதற்குத் தத்வராயசுவாழிகள் நம் முடையசுவாமிகளும் சிஷ்யருடைய அகங்காரமாகிய யானையைக் கொல்லுதலாற் பாடினோமென்று சொல்ல, அதற்கு அவர்கள் நீர் சொல்லும் அகங்காரயானை கண்ணுக்குப் புலப்படாமையால் தீவ வாது; ஆயினும் ஒரு சிஷ்யனுடைய அகங்காரமாகிய யானையைக் கெடுத்தற்கு அநேகநாட் செல்லவே? இவர் ஏககாலத்தில் ஆலி ரஞ்சிஷ்யர்கள் அகங்காரத்தைக்கெடுத்த தெப்படியென்றுவினா. அதற்குத் தத்வராயசுவாமிகள் அனுபவத்திற் காட்டவேண்டு மென்று பிரதியுத்தரமொன்றுஞ் சொல்லாமல் சமாதி செய்தி ருந்தார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளின் சந்நிதானம் பட்டமையால் வந்த வித்வான்களனைவரும் இராப்பகல் ஒன்றுந்தெரியாமல் மூன்றுதினமளவும் பரிபூரணதையிலிருந்தார்கள். நாலாநாள் தத்வராயசுவாமிகள் திருக்கண்விழித்தபின்பு அவ்வித்வான்களும் எழுந்து சுவாமிகளையும் தத்வராயசுவாமிகளையும் நம் ஸ்காரம் பண்ணி நாங்களறியாமையினால் ஆகேபித்தோம். தங்கள் சந்நிதானத்தினது விசேஷம் ஏககாலத்தில் புதியிரஞ் சிஷ்யர்கள் நேரிட்டாலும் பரிபாகப்படுத்தத்தக்க வல்லபமுள்ள தென்று அவர்கள் பலரும் இப்பிரபந்தங்களைக்குறித்து ஒவ்வொ ருக்கவளைச்சாத்தி மாணுக்கர்களாய் வழிபட்டுப் போனார்கள். பின்பு தத்வராயசுவாமிகள் லோகோபகாரமாக வேதாந்த சான் தரத் திறங்கூர்ளே சுவானுபுதிக்கெசந்த சாரமாயுள்ள செய்யுட்களை

8.

தத்வராயசுவாமிகள்

யெல்லாந்திரட்டிப், பெருந்திரட்டு, குறுந்திரட்டென்ன இரண்டு
சாஸ்தரத்தை அருளிச்செய்தார். இப்படியாகச்சுவாமிகளுடனி
ணையிரியாமல் இருக்கும்பொழுது ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் யா
தோ ஒரு திருவ்னையாட்டை நீனைத்துத் தத்வராயசுவாமிகளை
வைத்துத் தாம் பிரிந்து புறப்பட்டுப்போகையில் இவரும் பின்
றொடிக், சுவாமிகளுந்தமக்கு நேரிட்டபடி வழியொன்றின்றிக்
காமிநாடு மலைகள் முதலான விடங்களிற் சுற்றித்திரிந்து சமுத்தி
ரத்தின் சமீபத்திற்போயினார். தத்வராய சுவாமிகளும் உடனாக
வேபோய் ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள் கடன்மேல் நடக்கக் கடற்
சலம்விலகி வழிகொடுக்க அதைக்கண்டு தாமும் கடலில்நடக்க
ஆலம் வழிவிடாமையால் கரையிலே நின்று பசுவைநீங்கிய விளங்
கன்றுபோலக் கதறித்திக்குகள்தோலுந் தேடும்பொழுது ஸ்வரூ
பானந்தசுவாமிகளுந் தரிசனங்கொடுத்தபுது பின்பு அகண்டபரிபு
ரண சச்சிதானந்தமாய் விளங்கினார். அதைக்கண்ட தத்வராயச
ுவாமிகள் அதிசயமும் ஆராமையும் அடைந்து சுவாமிகளுக்குச்
செய்யவேண்டிய உத்தரகிரியைகளெல்லா முடித்துச் சுவாமி
களையே நீனைத்துக்கொண்டிருந்து பிரிவாற்றாமையாலோ பேர
ன்பினாலோ சுவாமிகளையன்றித் தமக்கொருசெயலின்மையின
லோ தாமும் உடனே பரிபுரணதசையடைந்தார். இவர்களுக்குத்
திருவலஞ்சுழியும் வரூசஸ்தானம், சிவப்ரகாசசுவாமிகள் சமாதி
திருவாரூர் சமீபஸ்தானம், ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் சமாதி திரு
வண்ணமலைக்கும் விருத்தாசலத்துக்கு மத்தியஸ்தானம், தத்வ
ராயசுவாமிகள் சமாதி சிதம்பரத்துக்கும் விருத்தாசலத்துக்கு மத்
தியஸ்தானம், இந்தச்சரித்திரம் மேற்படி சுவாமிகளுடைய பரம்
பரை மீனாக்கர்கள் அனுப்பின பிரதிகளின்படி பதிப்பிக்கப்
பெற்றது.

தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்முற்றிற்று,

 குறிப்பு:—

இங்ஙனம் ஸ்ரீ தத்வராயசுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பாடுதொழைப்பிரபந்தத்தின் ஆதியில் எழுதப்பெற்றிருக்கிறது. பின்னர், இப்பெருந்தகையார் சமாதியின்மீது கருங்கல் ஆலய மமைக்கப்பட்டுவிருந்தாசலத்திற்கும் சிதம்பரத்திற்கும் மத்தியில் எறும்பூர் என்றவழங்குவரும் இறம்பூதூரில் “ஸ்ரீ தத்வேசுரர் கோயில்” என வழங்கப்பெற்று உத்ஸவாதிகளும் நடந்துவந்தன. பின், ஆலயமும்பழுதுற்றுக் காலவேற்றுமையால், ஆலயத்தின் நாற்புறமும் இலைக்கள்ளிப்புதர்கள்மூடி, குளங்கனெல்லாம் தூர்ந்து, வளங்குன்றியிருந்தகாலத்தில் ஸ்ரீ தத்வராயசுவாமிகளின் அடியவர் பரம்பரையில் இருந்துவந்த சதானந்தசுவாமி என்பவர் கிராமங்களில் அரிசிமுதலியன பெற்று ஒருவேளைப் பூஜையாற்றிவந்தனர். இங்ஙனமிருக்குங்கால், ஸ்ரீ சமீவனக்ஷேத்திரம் என்னும்கோயிலூரில் அருளிறையாயெழுந்தருளித்தனையண்மிய அடியவர்களின் ஆணவாதி மும்மலமகற்றி அறிவுருவாக அதுக் கிரகஞ் செய்சருளியிருந்த ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க ஞானதேசிக வடிகளின் திருவருட்பேறுபெற்றவள்ளலும், கருணாநிதியென ஸ்ரீ சிருங்ககிரிஜகத்குருபீடம் ஸ்ரீ நரசிம்ம பாரதியவர்களால் காரணநாமமிட்டழைக்கப் பெற்றவரும் ஆய ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகளின் மாணக்கராய் ஸ்ரீ சிதம்பரத்தில் அரியமடாலய மமைத்து அனுகிய அடியவரகவிருளகற்றுந் தினமணியாய் வீளங்கியிருந்த ஸ்ரீ பொன்னம்பலஞானதேசிகரவர்கள் ஸ்ரீ தத்வராயப் பெருந்தகையால் பாடியவரயிற்றேனாறும்படி பாடியருளிய பாக்கணலமும் பொருட்செறிவும்கண்டு, அப்பெருந்தகையின் சமாதிகூணும் அவர்ப்பெருக்கத் துடனிருந்தனர். இங்ஙனமிவரிருக்க, ஸ்ரீ தத்வராயசுவாமிகள் சமாதியிற் பூஜைசெய்து

கொண்டிருந்த சதானந்தசுவாமிகள் கனவில், பொன்னம்மா ஆலயமியற்றுடன் எனத்திருவருடோற்றுவிச்ச அவர் உசிதம்பரம்வந்து ஸ்ரீபொன்னம்பலவிறையைக்கண்டிதெரிவிக்க, மிக மிக மகிழ்வுற்று உடனே அடியைக் கீளுடன் சென்றுபார்த்து அவ்வாலயத்தினைச்சூழ்ந்து கொள்ள இலக்கள்ளிப்புதரின் நாப்பணுள்ள நடைபாதையில் வருங்கால் ஒரு வெண் பொற்காச காணப் பெற்றது. அதிமேத்து, “திருவருள்திருப்பணிக்குதவிய முதற்றொகை அடியவர்பாற்கொடுத்துப் பின்சிதம்பரம்வந்து அன்றுமுதற்கண்ட ஆலயஜீரணைத்தாரணத்தின் பொருட்டுப் பலகளிடம் தெரிவித்துப்பொருளிட்டிச் சமார் சயத ரூபாத்தக்க கருங்கல்லாலயம், மடம், நந்தவனம், திருக்குளம், ணரில்லம் முதலியன அமைத்து விளம்பிவரு ஆனிமீ முறைப்படி சும்பாபிஷேகமியற்றி அதற்குவேண்டிய விங்களும் மூலதனமும் சேகரித்துவைத்தனர். இப்புண்ணிகரியத்திற்குப் பெருந்துணையாய்நின்றவர் அருங்குணியுய்வணிகமணியுமாய உய்யக்கொண்டான் சீர்வயல் அன். திருவாளர், சுப்பிரமணியன் செட்டியார்என்னும் செவ்வார், இப்போதுமேற்கண்ட ஸ்ரீதத்வராயசுவாமிகள் ஆலயகுறஅமைக்கப்பெற்று அந்தணர்களைக்கொண்டு இரண்டுகாலேக ஆராதனாதினும் வருடந்தோறும்வரும் ஆடிமீ நகரத்திரத்தின் ஸ்ரீதத்வராயப்பெருந்தகை சமாதியெதிருநாளாதலின், அன்று அடியவர்கட்கும் ஏழைக அன்னாமளித்தலும் ஸ்ரீதத்வராயசுவாமிகளின் திருவருகுத் தக்தவிமானத்து இரவு திருவோலக்க காதியுந்துவருகின்றன. இவரது அசிரியராகிய ஸ்ரீசொட்பாளன்

மீகன் சமாதியைக்காணவேண்டிப் பலதுறையிலும் முயன்றும்,
 ஏணிவுதோன்றும் நிகழ்ச்சியுடன் காணப்பெறவில்லை.
 தாடர்ந்து விசாரிக்குமளவில், திருநெல்வேலிக்கு வட
 பக்கம், தாம்பரபர்ணிக்கரையில் சேந்தமங்கலத்தில் சமாதியுற்றுத்
 தங்கியிருந்தார் எனவழங்கிவருவதாயும், அவர் சமா
 தியைத் திரும்பிவந்து வகைசெய்து குருவாரம், கேட்டைநகரத்திரும்
 மேலாயிற்றெனவும் கூறலாம். “அஃதெப்படியறிக்கிடக்கின்ற
 வெள்ளின், சேந்தமங்கலம் கோயில்கல்வெட்டினாலும், சங்கராணந்தர்
 ளிக்குமணிமாலையிலும் தொகைகளைக்கொல்லவந்தோம்பெருந்தி
 போலிச்சேகரித்தகாலம், சாலிவாகனசகாப்தம் (ரு.க.எ)ல் யு
 ட்டுருடம் மாகிய திரட்டிமுடிந்தது. தத்வதேசிகர் சந்தானத்தி
 ள் நடும் சந்தானமாகிய சுவயம்பிரகாசயோகி தேவாரந்திருவாய்
 மொழி (யசு)ம் எடுத்து அதிகாரம் குடபாட்டு தாம் திரட்டிச்
 சங்கராணந்திரட்டென்றுபெயரிட்டு இருக்கின்றார். அதுசங்
 கராணந்திரட்டி புரத்திலிருக்கலாம்” எனவுக்குறிக்கப்பெற்ற ஒரு
 பழைய பனைவெகாணப்பெற்றது. இவற்றை நம்புதற்குரிய கார
 ணமும் ஸ்ரீதத்வராயர் திருவாக்கிற்காணப்பெறுகிறது. அஃதா
 மாறு, நெஞ்சவிடுதூதில் “அன்பதனம்-புண்ணியநீர் கங்கு புரன்
 வரும்பொருளைத், தண்ணதியும் பண்டைச் சதுர்மறையும் -
 விண்ணவரும், வந்துகூழ் சேந்தை வடகுடபால் வந்திப்போர்,
 சிந்தைநோ யெல்லாஞ்சிதையும்வகை -யெந்தைபிரான், மெய்
 யன்பு தற்குழ வீற்றிருக்குமெய்யம்மையிதிற, பொய்யொன்று
 மில்லை” யென அறுதியிட்டருளியிருக்கின்றனர். பொருளைத்
 தண்ணதி என்றும், சேந்தை வடகுடபால் இன்ன ஊர் எனக்
 கூறுது சேந்தை வடகுடபால் என்றும் கூறியிருத்தலினால், தாம்

ரபர்ணிபாயும் திருநெல்வேலியின் வடகிழக்கில் 3-வது மைலில் தாம்பிரபர்ணி வடகரை யிலுள்ள சேந்தமங்கலம் என்னும் ஊரின்கண் வடமேற்கு சூழலையில், என்னும் பொருளுந்தரலாம் எனக் கூறியுறக்கிடக்கின்றது. அவ்விடத்திற் சமாதிகள்காணப்பெற்றனும், சொசுபாநந்தர் சமாதிதான் எனப்பெறப்படக் காணத்தக்க அறிகுறிகள் காணப்பெறவில்லை. கல்வெட்டும், சங்கரநாராயணத்திரட்டுங்கிடைத்தற்குரிய முயற்சியெடுத்து வருகின்றேன். கிடைக்காத அவற்றையும் அச்சியற்றிப்பிரசுரிக்க ஆவலுடையேன். திருவருள் கூட்டு விக்குமாக, மேற்கண்ட ஓலை எட்டிற்கண்டபடி பார்க்கின் இற்றைக்கு (1252) வருடத்திற்கு முன்னரிருந்தன ரென்பது தெரிகிறது. அன்றியும் சங்கரநாராயணத்திரட்டுச் சேகரித்த ஸ்ரீதத்வ ராயசந்தானத்தில் (நடு) ம் சந்தானமாகிய சுவயம்பிரகாசயோகி திரட்டியது எனக்காணப்படுகின்றமையின், சீமார் தருள வருடங் கட்டு முன்னர்ச்சமாதியெய்தி யிருக்கவேண்டுமென அறியலாம். இப்பெரியார்வாக்குத் தமிழறியும் விழைவுடையார்க்குப் பேரமுத னையினுள் சுவைத்தும்பும் பாக்கள் பலசந்தங்களால் அமைக்கப்பெற்றிருப்பதுடன், தெய்வவேறுபாடின்றி அடங்கண் முறையின் பிள்ளைத்தமிழில் “தம்பத்துனை நிந்தித்தொருவேள்வி தெரடங் குந்தக்கன் றிலையோநீதானங்குரி கொள்ளுங்-கம்புக்களி ரேரெவங் காலன்னுயி ரோவக்கஞ்சன்வர வேவும்வஞ்சச்சக டோதிண்-கும் பக்கரி யோமாமீருதோதிரு முன்கை குவியுமபடியார்தம் பவ மோவிலை யன்றே-செம்பொற்கழ லிட்டுச் சிதைவிப்பதுரின் சிற்றடியேமென வெஞ்சிற்றில்லஞ்சிதைவே” என்று நெஞ் சுவியுதூதில் “நாயனார், சந்தாரக்குங்குந்திசு தர்க்குந் துணிவுடனப், பைந்தொடிப்பி, வேந்தர்பார் பைம்பொனடி-நொந்திடவே அன் றுதுதாநாடுவர் பால்டியேற்கா, வின்று நீதுதாநெழுந்தருள்”

என்பனவாயமனதைத்தூதனுப்புதல்போன்றபலபாககனமுத்தும்
பவழமும்போலக்கலந்துசெறிந்துநிற்குமழகும்,பத்தர் கணங்களை
த்துதிக்குங்கால், பிள்ளைப்பிரபந்தம்“கதியதினவாகுமெனமுயலு
காமகருமிகள் கணுதந் கபிலர் மாக்கணிகர்மதி யான ருநகர்முதல்
வாதர் கலைகள்கத ரும லிறைவர் தாண்,முதியதமிழ் மாலையணி
யவருகாழி முருகர்மறைஞான முனிவர் மான் முடிவறிவின்பாத
முளரினொகி தூது முதல்வர்தனி போக மொழிகுவா, ரதிகை
நகர்நாத ருந்நசெய்திரு நாவின்னாயிரை யாளு மியல் பொரு
தமுதமுது பாடியருளுதிரு வாதையதிபர்சட கோபர் துதிகளே,
மதிசெய்வெந் நாளு மகிழ்வொடுகை யாடும் வகையருளு நாதன்
வருகவே மனிதர்வடி வாகி வருகருணை வாரி வருகவெனை
யாளி வருகவே” என்பனபோன்ற கவிகளின்வனப்பும், நெஞ்சு
விடுதூதில்” வெய்ய திரிபுரமுஞ் சுட்டானெமெய்ப்படவே துய்ய
மறையாலுஞ் சுட்டானை-மெய்யாக, வானுமடிமைபுகுந்தாளானை
வல்வினையேன்றனு மடிமைபுகுந் தாளானை-வேனில் வே,நெய்
யப்படுங்கோலஞ் செய்தானை யென்னையிங்ஙன் செய்யதிருக்கோ
லஞ் செய்தானை-யையமற,நெராகச் செய்தொன்றுஞ்செய்யானை”
“மெய்யான மெய்யர்க்குப்பொய்யானை யஞ்சலெனுங்,கையானை
யென்னையிங்ஙன் கையானைப்-பொய்யருளத், தாயானை யொன்று
ந்தா னாகானையென்பிழைக்குக்,காயானை அங்கைக்கனியானை”என
இருபொருட்படவும்கிரையழகுறவும் வைத்துப்பாடிய பாக்களின்
மாண்பும், பாணிப்பிரபந்தங்களில் அஞ்ஞவதைப்பாணி, மோக
வதைப்பாணி இரண்டினும் தத்துவக்குழாங்களை எதிராக்கி,படை
வகுத்து, போர்ச்செறிவுகாட்டி வெற்றிகொளுந்திறனை வ்வேகி
கட்டு அறிவுட்டிச்செல்லும் ஆற்றலும், வெண்பாக்களில் அசைப்
பூதம் முதலியனவின்றிமுழுச்சொற்கள் புனைந்து பெரும் பொ

ருள்களைத்திணித்துக்குறுக்கிக் கூறிச்செல்லுங்காட்சியும் அறிஞர்கள் மதிக்குப்பெருவிருந்தாக விருக்கும்என்பதிலயமென்னை?

ஸ்ரீ பொன்னம்பலஞானதேசிகர் என்னும் எனது பரமசிரியர், இத்தகை அருமைநூலை முட்டறப்பலப்பிரதிகள் கொண்டு ஆய்ந்தச்சிடப்பிரயத்தனஞ்செய்தும் ஆகழின்மையான்முடிவெய்தாதுபோயிற்று. பின்னர் எனதாசிரியர் ஸ்ரீ காசிவாசிசிதம்பரஸ்வாமிகள் காலத்தச்சியற்ற வெண்ணி அச்சியந்திரசாலையிற் கொடுத்த நாடொட்டங்கி இந்நூற்கு அச்சியற்றுங்கால் வந்தஇடுக்கண்கள்ண்ணிலடங்காஅதனானே இந்நூல் எப்படியாயினும்வெளிவந்து உலவின்பின்னர்த் திருவருள்கூட்டுவிக்கின் மறுபதிப்பில் அரும்பதவுரை முதலியவுமேசேர்த்துப்பல திற ஆராச்சியுடன் முழுச்சரித்திரமும் தெரிந்துவெளியிடலாம். இப் போதுஸ்ரீபொன்னம்பலஞானதேசிகரவர்களாலும், ஸ்ரீராமானுஜையா அவர்களாலும் திருத்தியபிரதிகளையும், கபிஸ்தலத்திலிருந்த “தத்துவராயசுவாமிகள்.” (இவர்கள் இந்நூலிலே மிகவிறுகியபற்றுடையராயிருந்ததனால் இப்பெயர்வந்தது,) என்னும் பெரியார்பாலிருந்து ஸ்ரீபொன்னம்பலஞானதேசிகரவர்கள்காலத்தில்வாங்கிமடத்தில்வைத்திருந்ததுமாய ஓலைச்சுவடியினையுமொத்திட்டு எனது சிற்றறிநிற் கெட்டியவளவுஅச்சியற்றியிருக்கிறேன். எனதிதயவனசத்துறை இமகிரிஜனநியருள் செய்யின், பல பெரியோரைக்கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்து மறுபதிப்பு அச்சியற்ற வெண்ணியுள்ளேன்.

திருவருள்கூட்டுவிக்குமாக.

பிழையுள் தேல் உலகம்பொறுத்த...

ப ர ஞ் ஜா தி

ஸ்ரீ பொன்னம்பலஸ்வாமிகள் மடம்.

சிதம்பரம்.

பிழை திருத்தம்.

பக் கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.	பக் கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
18. கக	உ.	முழுவுற	மொழிவுற	18. க	உச	சுருக்கி	சுருக்கி
சக	க	முன்னைக்	முன்னைக்	சக	கஅ	வேடுமனில்	வேடுமனில்
சக	அ	தீவினையென்	தீவினையென்	சக	கௌ	ஊற்பவ	ஊற்பவ
சக	க	தாயநியே	தானநியே	சக	உக	உன்னே	உன்னே
சக	க	மற்றிலைப்	மற்றிலை	சக	உக	மறுளா	மறுளா
சக	க	சொல்லிற் பா	சொல்லிற் பா	சக	உக	செய்க	செய்க
சக	அ	பாமன்	பிரமன்	சக	உக	வறுத்த	வறுத்த
சக	அ	கண்ணை	கண்ணை	சக	உக	யாவியங்	யாவியங்
சக	உ	பைப்பின்	பைப்பின்	சக	உக	யுள்ளது	யுள்ளது
சக	உ	திலைத்தொல்	திலைத்தொல்	சக	உக	லாவியினு	லாவியினு
சக	அ	வினைச்சித்த	வினைச்சித்த	சக	உக	வுரியவா	வுரியவா
சக	அ	விண்ணை	விண்ணை	சக	உக	ஊனு	ஊனு
சக	அ	மாஜிமனை	இமனை	சக	உக	மதச்சென்று	மதிசென்று
சக	அ	திருக்குந்	திருக்குந்	சக	உக	ஊகர்த்து	ஊகர்த்து
சக	அ	தெனிலவான்	தெனிலவான்	சக	உக	யேத்தி	யேத்தி
சக	உ	ஹெனெளி	ஹெனெளி	சக	உக	காரணை	காரணை
சக	உ	தொன்னை	தொன்னை	சக	உக	கனிபிளி	கனிபிளி
சக	உ	மொய்	மொய்	சக	உக	எயப்பெழுது	எயப்பெழுது
சக	உ	தொய்	தொய்	சக	உக	ஹெனெளி	ஹெனெளி

பக் தம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.	பக் கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௨௨௬௬	௨௨	தெடுவது	மெம	௨௬௮	௨௬	எயனித்து	எயனித்து
௨௨௬௭	௨௬	தெடுவது	தெடுவது	௨௭	௨௭	டாதேரிசு	டாதேரிசு
௨௨௬௮	௨௭	தெடுவது	தெடுவது	௨௮	௨௮	ளாய்கை	ளாய்கை
௨௨௬௯	௨௮	தெடுவது	தெடுவது	௨௯	௨௯	சிறுதொழி	சிறுதொழி
௨௨௭௦	௨௯	தெடுவது	தெடுவது	௩௦	௩௦	பத்துநான்	பத்துநான்
௨௨௭௧	௩௦	தெடுவது	தெடுவது	௩௧	௩௧	மாமரை	மாமரை
௨௨௭௨	௩௧	தெடுவது	தெடுவது	௩௨	௩௨	வருபானு	வருபானு
௨௨௭௩	௩௨	தெடுவது	தெடுவது	௩௩	௩௩	போன்	போன்
௨௨௭௪	௩௩	தெடுவது	தெடுவது	௩௪	௩௪	னெல்லை	னெல்லை
௨௨௭௫	௩௪	தெடுவது	தெடுவது	௩௫	௩௫	மவர்ப்பயந்த	மவர்ப்பயந்த
௨௨௭௬	௩௫	தெடுவது	தெடுவது	௩௬	௩௬	மளவிற்குங்க	மளவிற்குங்க
௨௨௭௭	௩௬	தெடுவது	தெடுவது	௩௭	௩௭	மானின்புற்	மானின்புற்
௨௨௭௮	௩௭	தெடுவது	தெடுவது	௩௮	௩௮	மொய்ம்மலர்	மொய்ம்மலர்
௨௨௭௯	௩௮	தெடுவது	தெடுவது	௩௯	௩௯	யிருந்தவே	யிருந்தவே
௨௨௮௦	௩௯	தெடுவது	தெடுவது	௪௦	௪௦	வறியேன்	வறியேன்
௨௨௮௧	௪௦	தெடுவது	தெடுவது	௪௧	௪௧	தருளினு	தருளினு
௨௨௮௨	௪௧	தெடுவது	தெடுவது	௪௨	௪௨	ரணையே	ரணையே
௨௨௮௩	௪௨	தெடுவது	தெடுவது	௪௩	௪௩	யுலராநி	யுலராநி
௨௨௮௪	௪௩	தெடுவது	தெடுவது	௪௪	௪௪	ரினனிதழ்ப்	ரினனிதழ்ப்
௨௨௮௫	௪௪	தெடுவது	தெடுவது	௪௫	௪௫	கெங்கனே	கெங்கனே
௨௨௮௬	௪௫	தெடுவது	தெடுவது	௪௬	௪௬	பிலத்தா	பிலத்தா
௨௨௮௭	௪௬	தெடுவது	தெடுவது	௪௭	௪௭	மித்தார்	மித்தார்

பக் கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.	பக் கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
ந.ந.ந.	௨௦	தோவத்தை	தோவத்தை	சுஎச	௧௪	யாவென்றி	யாவென்றி
ந.ச.ந.	௨௧	யிடர்சோ	யிடர்சோ	ச.அ.அ	௨௦	முறடா	முறடா
ந.ச.ச	௨௦	பவையில	பவையில	ச.க.ச	௨௧	னெருத்தீ	னெருத்தீ
ந.நி.௨	௨	நிகழ்வது	நிகழ்வது	ச.க.ச	௨௧	மருவி	மருவி
ந.நி.ச	௨	மறிவொன	மறியொன	௧௪	௧௪	சொல்லெ	சொல்லெ
ந.ச.நி	௧	மொருக்கா	மொருக்கா	௧௪	௧௪	மார்க்கொ	மார்க்கொ
”	௨௧	குறியல்ல	குறியன்று	நி.ச.௨	௧௧	வொண்டு	வொண்டு
ந.௧௦	௨௧	நன்றிக்கா	நன்றியறிப்ப	நி.நி.௧	௧௧	மையமு	மையமு
		காப்பழி	படு	”	௨௨	புரிக்கலம்	புரிக்கலம்
ந.௧௨	௧௧	காணத்தறி	காணவறி	நி.ச.௧	௧௧	பெரியாரிற்	பெரியாரில்
ந.௧௩	௨௧	காப்பவே	காப்பதே	நி.௧௧	௧௧	மிறைவனோ	மிறைவனோ
”	௨௧	தானவா	தமலா	”	௧௧	வினைச்சட	வினைச்சட
ந.அ.அ	௨௧	விதென்னே	விதென்னே	௧௦௨	௧௦	மாத்திரா	மாத்திரா
ந.அ.அ	௨௧	ஒழிந்தன	ஒழிந்தது				
ந.அ.௧	௨௧	னழிந்ததே	னழிந்தவே				
ந.௧௧	௧௧	தாளிணை	தாளிணை				
௧௦௨	௧௧	தொருனீ	தொருநீ				
௧௦௧	௧௦	தொன்னு	தொன்னு				
௧௦௧	௧௦	நிலனிலோ	நிலனிலோ				
”	௧௧	புவமையா	புரிமையா				
௧௨௦	௨௧	தற்க	தர்க்க				
௧௧௧	௧௧	வாணலகை	வாணலகை				

உ

ஸ்ரீ சச்சிதானந்த

பரப்பிரஹ்மணோநம:

ஸ்ரீ தத்துவராயசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

அடங்கன்முறைபதினெட்டனுள்

முதலாவது

திருத்தாலாட்டு.

தத்துவப்பிரகாசம்.

னைத் தரமாகி யாவர்க்கு மெய்தரிய
னைத் தரமேனி சாத்தும் பெருமானே.

(க)

சும் பிறவித் துபரை நினைந்தடியே
சும் படிகண் டமுவித்த வாண்டனையோ.

(உ)

ஈபித் தனைத்தேட வெவ்வினையே னெஞ்ச
ஈபைக் கணிசெய்த வெந்தை பெருமானே.

(ங)

வேத மெல்லா மொழிவரிய மொய்கழல்கொண்
வே தனைகண் டெழுந்தருளி வந்தானே

(ச)

கண்ணும் வானவர்க ணின் னுணங்க நாளிலத்தே
கண் களிக்க வெழுந்தருளி வந்தானே.

(ஊ)

னை தீரச் சுருதி தொழும்பதந்தை
னை செய்ய மதிதந்த வள்ளலே.

(஋)

நஞ்சேய் பிறவிக்கு நாயே னடுங்காம
லஞ்சே லஞ்சேலென் றருளும் பெருமானே. (௭)

தேசங் முனிவர்குழா நின் றுணங்கத் தீயேனைக்
கூசாம லாளக் கொடியிட்ட கொண்டனோ. (௮)

மீட்டுகைக்கு முள்ள முருக்கினில மேல்வீடு
காட்டுகைக்கும் வீரக் கழலிட்ட கண்டனே. (௯)

கண்குளிர நான்கண்டு கொள்ளக் கடிதமழுந்
தண்களப மெய்யிறையச் சரத்தும் பெருமானே. (10)

அனைத்துத் திசைகளுக்கு மப்பாலாய் நின்று
தனக்குப் பரிவட்டஞ் சாத்தச் சூமைந்தானே. (1௧)

இங்கமுநீர் மாலையெனக்கருளி யின்னளிசேர்
செங்கமுநீர் மாலே புனைந்தருளுந் தேசிகனே. (1௨)

புண்டரீ கத்தவனுங் காணாத பொன்முடிக்கே
தொண்டர் திருமாலே சூட்டிக் கொடுத்தானே. (1௩)

செற்ற பிறவீரீழுகத் திருமுண்ட
மற்ற பிறைபா லணிந்தருளு மண்ணனோ. (1௪)

ஆங்கோயி லீதென் றடியே னகம்புகுதப்
பூங்கோயிலுள்ளே புகுதும் பெருமானே. (1௫)

ஆத்த மறைகூற வஞ்ச மடியிணைகண்
டேத்த வடியார்குழா மின்புற் றிருந்தானே. (1௬)

வேதன் மென் னுருவ மாக்குதற்கு வீரசிங்
காதன் மேறி யமுந்தவி ருந்தானே. (1௭)

திருத்தாலாட்டு.

சு.

தோய்முன் பாகத் தொழுதெழுமென் கைப்பொருளுங்
காயமு மாவிடிங் கைக்கொள்ளுங் கற்பகமோ. (௨௮)

புன்டரி கக் கைம்மலரென்புன்றலைமேல் வைத்தருளிப்
பண்டை வினைதீரப் பார்க்கும் பெருமானே (௨௯)

ஆவா விருவ ரதிபாத சேவடிமை
வாவாவென் றென்றலைமேல் வைக்கும் பெருமானே. (௩௦)

ஏட்டைவா சித்து விடாமே யெனக்கென்னைக்
காட்டவா வென்ற கருணைத் தடங்கடலோ. (௩௧)

என்னதி யானென் றினியொருகா லத்தினுள்ளு
முன்ன லறந் னுயிர்வேறு செய்தானே. (௩௨)

பூண்ட புலன்கள் பொறிவழியே போகாமே.
மீண்டிரு வென்று விளம்பும் பெருமானே. (௩௩)

புற்கடந் தோன்றாத வண்ணம் புரளாமே
மற்கட் மாமனத்தை மாட்டுங் பெருமானே. (௩௪)

பொய்யாகுமெய்யில்வே றுகும் புருடனைக்
கையா மலகமெனக் காட்டும் பெருமானே. (௩௫)

உனைமறைப முடு முணர்விலா மாயைக்
கனவிருளைக் காணென்று காட்டும் பெருமானே. (௩௬)

கண்ட விருளைக் காணாதே யவ்விருளைக்
கண்ட வறினவநீ காணென்று சொன்னானே. (௩௭)

கண்ட வறிவுதனைக் கொண்டுன்னைக் கண்மறைத்த
பண்டை யிருளைப் பார்த்துக்கூ ணென்னானே. (௩௮)

திருத்தாலாட்டு.

- கங்குலா மாயவிருள் காண்கிலேன் காண்கின்ற
தெங்கு மறிவென் றிசைக்க விசைந்தானே. (உக)
- சாதமா மிவ்வுடல நானல்லேன் சான்றாகும்
போதமே நானென்னப் போதிக்கும் போதகனே. (உ௫)
- ஏரணவு மிஞ்ஞாலத் தோற்ற நிலையிழை
காரணநா னுபபடி காட்டும் பெருமானே. (உ௬)
- யானறிகையாலே யறிவ நறிவதல்லே
னாநறிவ னாகுமென நாட்டந் தருவானே. (உ௭)
- சான்ற மறிவுருவுஞ் சாக்கியமா மிச்சகழந்
தோன்றாத வண்ணஞ் சொருகுவித்த தோன்றலே. (உ௮)
- இருந்த விருப்பினையும் யானறிவாதின்றித்
திருந்த விருக்க வருள்செய்த தேசிகனே. (உ௯)
- அந்த வுபாதி யுனக்கான வப்பரிசே
யிந்த வுபாதியிறைக் கென்னும் பெருமானே. (௩௦)
- தான்சுகத்தைக் கண்டுந் தனைக்கண்டுந் தான்மற்றது
மூன்செ யவத்தைமூன் றுண்டிதற்கு மென்றானே. (௩௧)
- அமுந்த விருந்தவிருப் பாரா லதுவிட்
டெழுந்திருந்த தாரா வியம்பிக்கா னென்றானே. (௩௨)
- வல்லிருண் மூடி யறியேனை மற்கடத்தைப்
பல்விளி கண்டு பதைப்பித்த பண்பனே. (௩௩)
- பதைபாத வண்ணம் பரஞ்சுடரைக் காட்டிச்
சுதையா விருளைச் சிதைவித்த சேவகனே. (௩௪)
- மீட்சி செலவின் றி வேறின்றி விண்முதலாங்

திருத்தாலாட்டு.

•௫

- காட்சியும் கண்ணாகக் காணுங்கண் டந்தானே. (சடு)
- கண்டகண்ணிலே கடலுலகும் பாதலமு
மண்டமுநேராகவமிர்ந்துசெய்த வண்ணலோ. (சக)
- உதிப்பதெல் லாமு முணர்வன் றுணர்வை
மதிப்பதுவும் விட்டுநீ வானாவி ரென்றானே. (சஉ)
- நாற்றஞ் சுவையொளியூ ரோசையெலா நாட்டமெனந்
தோற்றமுந் காணுதே சும்மாதி ரென்றானே. (சங)
- சித்தசித் தீசத் திரிவிதமுந் தீர்ந்தபா
ழித்தனைக்கு முற்பத் தியுமிதுவே யென்றானே. (சச)
- மும்மைப்பாழ் தீர மொழியா மொழியாலே
மும்மைப்பா ரென்னு நவிலும் பெருமானே. (சரு)
- அபாவபா வங்களுக் கப்பாலாய் நின்ற
சபாவமார் தன்கோதி சொல்லாமற் சொன்னானே. (சசு)
- இவ்வா றறிந்தபரி சென்னவொண்ணு விற்பத்தைச்
செவ்வாய் மலராமற் செப்பும் பெருமானே. (சஎ)
- ஆனந்த வெள்ளமென தங்கைக் கனியாக
மோனந்தன் னிலே மொழியும் பெருமானே. (சஅ)
- ஆட்டின மாயக்கூத் தென்ன வகத்துள்ளே
கூட்டெனை ஞானக்கூத் தாட்டிய வித்தகனே. (சக)
- செல்ல லுத்த சிவப்பிர காசனே
தொல்லை மறைதேர் சொருபானர் தச்சுடரோ. (ருடி)
- சேய்வந்தீ வானவருங் காணாத சேவடியான்
வாய்வந்த வாபுகழ வாழும் பெருமானே. (ருக)

திருத்தாலாட்டு முற்றிற்று.

௭

இரண்டாவது.

பிள்வளத்திருநாமம்.

[தத்துவ நிலையம்]

(காப்புட்பருவம்.)

மும்பூர்த்திகள்.

ஏத்தியிறை யேகனென் வனேகனென மறையி
 னீறுகளு நின்னுருவ மின்னதென வுணராச்
 சோத்தமுனக் கபயமென வனவரத நின்று
 சொருபானந் தன்செம்பொற் றுணைமலர்த்தாள் காக்க
 மூர்த்திகண்மு வர்களென்ன மாநன்நான் முகனாய்
 முக்குணத்தான் முஷலகு முறைபிறழா வண்ணங்
 காத்தழித்துப் படைத்துவருங் கருமுகிச்செம் பவளக்
 கனகமெனுந் திருமேனிக் காரணநா யகரே. (க)

கலைமகள்.

பொய்யுடலைப் பொறிபுலனா யழியாம லடியேன்
 பொருவிலனந் தானந்த போதம்வடி வாக
 வையமுயிர் பரமெனும்பே தங்கழியத் திருவாய்
 மலர்ந்தசொரு பானந்தன் மணிமலர்த்தாள் காக்க
 செய்யகன கக்குன்றின் முகத்திடத்துந் திருவார்
 செழுங்கமலத் தன்னம்போ லெழுந்தருளி யிருந்திங்
 குய்யுழறம் பொருளின்பம் விடுயிர்நன் குணர
 வேர்தியநா மகளென்னு மும்பர்களு யகியே. (உ)

பிள்ளைத் திருநாமம்:

வேறு.

சத்தமாதர்கள்.

உலகுபதி னுலுமாக வாக்கின
 னுயிர்கணிலை யூருமாறு காப்பவ்
 னொருவும்வகை நூறியாடு கூத்தின
 னொருபதொரு நூறுகூடு நோக்கின
 ளிலகுதல னேழுமேறு கோட்டின
 னெழுமலையு மூடுபேரன் வேற்கைய
 ளிகலிவரு தாருகாரி யார்க்கொலு
 மெழுகடவுண் மர்தர்பாது காக்கவே
 கலகமத தோபலோப காத்திரர்
 கனவுமணு காமைகூது மைத்திரி
 கருணை முதி த்ரதிமாத ரார்க்கொரு
 கணவரென மேலிவாழு மாத்திகர்
 துலவுமறை யோதுமாறி லாப்பர்
 சுகமெய்யுணர் வானுபூதி யாத்தும்
 சொருபமெனு மாறுமேனி சாத்திய.
 சொருபனெனை யாளிபாத மேத்தியே.

(ந)

வேறு.

உமையவள்.

சோதிசொரு பாநி நீதியறி யார்க்
 டோமினொருமூவ ரென்ன வேத்திய
 தூயமுறை யோதி நாலுமுணராத
 தூலமதி யாளர் சொன்னசாத்திர

அ

பிள்ளைத் திருநாமம்.

வந்தியரெட்டேறு மாதுசில பேசு
 மாளுமயநீர வெண்ணை யாட்கொளு
 மாறுநர னாகி மாயவிரு மர
 உற்றவிருதாள்கள் சென்னி சூட்டியை
 யாதியரி மாதர் தாமிருவ ராலு
 டாசைதணியாது முன்னொர் நாட்பதி
 னுறுமடி யான வாயிரவர் கூடி
 யாடவரனுசை தன்னி னீத்தொரு
 பாதிபொரு மானு வாழ்வீரை வோடு
 பாயவொரு மானு சென்னிமேற்களை
 பாடழிய மேவு மாரன்மலர் பாத
 கீதுமனு காத கன்னிகாக்கவே.

(ச)

வேறு.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்.

கதியறியாக் கட்டின நாயினேற்கருள்
 கருணையனைக் கற்றவாறு பான்னாற்கொடு
 துதிசெய்துமெய்ப் பத்தர்பாடி யாடு தீர்த்தனைச்
 சொருபனைமற் றொபபிணை ஞான மூர்த்தியைப்
 பதினொருநெற் றிக்கண்ண ரோரொர் தேர்க்கெழு
 பரியொருசக் கிரத்துநான்மை மூவர் பாற்கா
 ரெதிரிவிபத் தட்டலோக பர்ஸர் வைத்திய
 ரிருவரெண்முப் பத்துமூவர் தேவர் காக்கவே
 காப்புப் பருவமுற்றிற்று

(ரு)

வருகைப்பருவம்

வேறு

நன்றதரு நளின் முறைபவ னாக
 நடுவறி துயில்கொ ளமலன்
 ஸ்திபொதி சடிவ தரவான் முதல்
 நவில்வுறு மமரர்கணமுனாட்
 சிறைதரு பிறவிய தும்வகையுறவு
 செயவுள னுருகி நயனோடே
 செயசெய விறைவ செயவெனு மொலிகள்
 செவிமுத லருஞ் செலவுறு
 ஷுறைதரு முடலை யுடனொடு நடலை
 யுறுபவ கடல்கொ ளலையென
 வுறுபுல னினிமை மொழியநல் வழியி
 லுறவரு மெனையும் வினவியே
 மறைதரு பொருளொர் மொழியினின் மதிக்கொள்
 வகைசெரல் வலவன் வருகவே
 வருபவ மொழிய வனுபவம் விளைய
 வடிவுகொ ளமலன் வருகவே,

(க)

உரையுணர் வரிய வுணர்வுரு நிகழ்
 வெருமொழி யுருள் வருகவே
 யுணர்நொறு முருகி யுளனுடல் புளக
 முறுவுற் வருள் வருகவே
 திரையொடு கரையில் சிவவுணர் வுததி
 தினையென வருள் வருகவே

சென்னமொ டிற்றுதி செல்வா விலதொர்
தெளிவுற வருள வருகவே
பிரையுறு புலனொ டிணையுறு பொறிக
ளிவைதொறு மருவு கரணமே
விருடருபுருட னிறையெனும் விததி
பிவைகெட வினுவ தெனவொண
வரையறு நினது வடிவொளி திகழ
வழியிட வலவன் வருகவே
வருபவ மொழிய வனுபவம் விளைய
வடிவுகொ ளமலன் வருகவே.

(2.)

வினனியெ னுருவு தரவரு னுருவின்
வெளிபதி விமலன் வருகவே
விரகழி யடிய ருளமிக வருகி
விழிபுனல் சொரிய வருகவே
கனவினு மமரர் கருதவு மரிய
கழலினை யருள வருகவே

கருதரு முருவு கரதல மருவு

கனியென வருள வருகவே

செனவினை யளவ தெழுகடலளவ

தலவெனு மிதனை விழியினு

லெரிமுக மிடுவை யெனும்வகை பொடிசெய்

தெனதெழு பிறவி யிரியவே

மனவிட ரழியும் வகைபொழி கருணை.

பின்னேத் திருநாமம்.

க்க

மழை முகில் வருக வருகவே
வருபவ மொழிய வனுபவம் வினைய
வடிவுகொ ளமலன் வருகவே.

(௩)

வேறு

மலரின் மண்மென மணியிடுன்றியென்
மகிழு மொருபொருள் வருகவே
மதியு மிரனியு மனனு மெனவதின்
மருவு பயனவன் வருகவே
யலது வுளதென வறிய வொருவரு
மரிய விரகின் வருகவே
யமிர்து தருசுவை யெனவெனகமனி
யருளு மருபான் வருகவே
புலனு ம்னமுதல் கரண் ழறிவரு
புனித வெணையுய வருகவே
புகழ்வ திகழ்வது புதுமை பழமைமொ
டொழியு நிலையவன் வருகவே
சொல்லு கொடுத்தே யறியுமு ணர்வினர்
தொடர வரியவன் வருகவே
சொருப வெணையுநி னருளி னடியினை
சூதிசெ யெனுமருள் வருகவே

வேறு.

மன்தலை யுலகின் வருபொருண் முழுதும்
 வடிவெனு மொருவன் வருகவே
 மருவிய பொருள்கண் முழுதினு மொழிய
 வடிவெனு மமலன் வருகவே
 கலமொழிவறவெ னுளன்மனி யெனையு
 மழிதரு நயனன் வருகவே
 நவமணி யொளியி னொளிம்கு சொருப
 நமதென வருள வருகவே
 சலமதி யெனவென் மன்னுறு துயர
 மொழிதர வருள வருகவே
 சளனுறு மவல வறுசம யமய
 றவிரெனு மழ்கன் வருகவே
 சிலுகுறு மறைகள் பலசொலி யுணர்வு
 தெளிவின மறையன் வருகவே
 திருவடி யெனது செனிமிசை யருளு
 சிவபான் வருக வருகவே.

(ரு)

வேறு.

பரவுமிமையோர்கண் முனிவர்மறை யோது
 பரிசுதனை நாடி யறிவுறார்
 படைப்பெருக மேனி யருள்கொடெனை யாரு
 பரிசுபடி மேவி யரியதா
 னரவுகயிற்றுகை யறியினில தாமென்

பிள்ளைத் திருநாமம்.

கந்

நீருமறையி னோது முவமைதா
 னனுபவம் தாக வகிலகிதழாம
 ஒறிவுவடி வாக வறிவுதா
 னிரவில்வரு சோம னிருமையில் தாகும்
 விழியினுள் மாசு கழியவே
 யெனுமறையி னீதி யிலகவிறை சேவ
 னெனநிகழு பேத மிரியவே
 வரவுதிரி வான் மதிவிழியின் மாசு
 கழியவரு நாதன் வருகவே
 மணிதர்வடி வாகி வருகருணை வாரி
 வருகடுவனை யாளி வீருகவே.

(சு)

கறைசெய்பவ வேலை முழுகியழி யாது
 கடிதுகரை யேற நினைசுவார்
 கதிசெர்ருபர் தாளி னனைகையெனு ஞான
 கலையயுண ராது கலகமார்
 துறைகடொறு மேனி யறிவறியு மர்வ
 சுழலுதுயர் தீரவருளி மா
 சுருதிமுடி வோது பொருளெனுரு வாகை
 துணியவரு நாதன் வருகவே
 யஹயுமள வாகி யனுபவ மிலாத
 வவலவறி வாளர் கனவுநா
 னனுகலற வாடு மலகைமன மர்வ
 வருளியினி யீறி யிருடுவனா

மறைசொல்வழி யேநம் வடிவசிவமாக
மதியருளு நாதன் வருகவே
மனிதர்வடி வாகி வருகருணை வாரி
வருகவேளை யாளி வருகவே.

(ஏ)

கதியதிது வாரு மெனமுயலு காம
கருமிகள் கணுதர் கபிலர்மாக்
கணிகர்மதி யாள ரருகர்முதல் வாதர்
கலைகள் கத ரும லிறைவர்தாண்
முதியதமிழ் மாலை யணியவரு காழி
முருகர்மறை ஞான முனிவர்மான்
முடிவறினில் பாத முளரினொடு தூது
முதல்வர்தனி போக மொழிகுவா
ரதிகைநகர் நாத ரருள்செய்திரு நாவி
னரையரிறை யாளு மியல்பொரு
தமுதமுது பாடி யருளுதிரு வாதை
யதிபர்சட கோபர் துதிகளே
மதிசெய்வந் நாளு மகிழ்வொடுரை யாடும்
வகையருளு நாதன் வருகவே
மனிதர்வடி வாகி வருகருணை வாரி
வருகவேளை யாளி வருகவே.

(அ)

வேறு.

நிறைவுகுறை வாத லுழிதல்கழி சால
நிகழ்வுவா விறு முத்தலோடே

பிள்ளைத் திருநாமம்.

கரு

நெடுமைகுற ணைர்மை பெருமைசிறி தாகை
யிலனாது மாண வுருவுமா
பிறுக்கையொரு காலு முலகின்வழு வாம
லுலவு மடியேனு முருகவே
யொருவடிவ மாகி யிருபதமு மீயு
மெருகருணை யாளன் வருகவே
யறுசமய வாதி னுறுசமய நாடி
யழகிதினு தீய் தினுவென
வவர்களுட பீத கவலைமிக வோது
மவலமதி யான சவலை போய்
மறையின்முடி வேரீது பொருளென்வடி வாக
மதியருளு நாதன் வருகவே
மரணபவ மாற்ற விரணமன்ன மாற
வருகவென யாளி வருகவே

(க)

புயலனக பார முயலளவிடாத
புதியமதி யாகும் வதனம்வேள்
புயமருவு சாப முரியவொருபாக
நெரியுமிரு கோணுபுருவநீள்
கயலுலவு காலி கமலமலர் நீல
முனைமயதல வால வமுதமே
கரவுடைய நாளி னுலகுதடு மாறு
கலகமிட மர்ந ன்ளவியே
செய்வருவதான கணைகளிரு கானு

க.

கூ

பின்னேத் திருநாமம்.

கீழியவினே யோரு ளழியவா
டிருநயன மார பின்கிலவு சாரு
சிறுமுறுவல் கோப மதரமா
மயிலியலின் மாதர் வடிவழிக னைமன்
மதியருளுநாதன் வருகவே
மரணபவ மாற விரணமனன் மாற
வருகமல மாதன் வருகவே.

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று. ஆத-மரு.

தாற்பிருவம்.

வேறு.

பருதிபாய்ச் சசியாய்நீர் பர்கா நீலானாய்
 பகலிராத் திரியாய்மேல் கீழ்குழாயாதே
 கருதினர்க் கனுவையே தாகா தாயானாய்
 கலகதார்க் கிகளோடே கூடா விடாதே
 (௫) பொருகிராச் சலியாமே நாமே நாமாகப்
 புகழுநாத் தருவானே போதா காமானீள்
 சுருதிசாற் றரியானே தானோ தாலேலோ
 . துதிசெய்வார்க் கினியானே தானோ தாலேலோ. (க)

தெரிசனாக் தியமாறு லேறு மாறுமா
 சிவசகாத் தியின்புழக்கா மீள்கால் கூடாமே
 முரசதாக் கியதீவாய் மேனா ணல்வேத
 மொழியுமாற் றமிலாதாய் மீவாய் சாவாதா
 யரசனாக் தனவேதா வானோர் கோமானா
 . லறியொணப் பொருணேரே காணா நாமீவாழ்வா
 நெருசொலாற் றருவானே தானோ தாலேலோ
 வொழிவினாப் பெருமானே தானோ தாலேலோ. (உ)

தணியுமாற் றலிலாதோ வாதே வாதேதோ
 சமயசாத் திரநூலே யோதா யானாணாள்
 புணர்வுதார்க் கிகளோடே யாய்வா ணாள்வினே

கவி.

பிள்ளைத் திருநாமம்.

பொழுதுபோக் கிவிடாமே பூமே னீவாராப்
பணியுமாத் திரைப்போதே வானோ ரேனோத்தேர்
பதுமநாய்த் தலைமேலே தாரா நேராவோ
ருணர்வுதாக் கியகோவே தாலோ தாலேலோ
வொழிவிலாப் பெருமானே தாலோ தாலேலோ.

(ங)

வேறு.

முன்னஞ் செயுமா தவகோ டிகளான்
முதுநான் மறையோது
முனிவோர் தமிழுற் பவியா மறையின்
முடிவிற் றுணிவுற்றுப்
பன்னும் பொருளா னபரம் பொருளே
பொருளென் றலதொன்றிற்
பற்றற் றுறவும் பகையும் புகழும்
பழியுங் கழியேடும்
பொன்னுஞ் சமமா கநினைந் திகழும்
பரமுந் தருமின்பப்
போகங் களெலா மோகங் களெனும்
படிபுந் தியின்வைத்துத்
தன்னந் தனியே யடைவா ருறவே
தாலோ தாலேலோ
தன்னீரா யகனே மெனையா னுடையாய்
தாலோ தாலேலோ.

(ச)

பிள்ளைத் திருதாமம்.

கக

மத்தம் முறுமீ மரமிச மார்க்கந்
 திபாயம் வைசேடிக
 மாயா வாதஞ் சாங்கியந் திருமான்
 மார்க்கம் மறையோதுஞ்
 சித்தம் மறுவை ரவமா விரதங்
 கரனா முகம்வாமந்
 திகழ்பா சுபதஞ் சைவம் மெனவே
 சிவனே னுபவேறும்
 புத்தம் மருக முலகா யதிக
 முதலா கியவாதம்
 புகலுஞ் சிலுங்கிற் புஞ்சா தகலச்
 சுகபூ ரணபோதச்
 சத்தென் னுருவாம் வகைதந் திடுவாய்
 தாலோ தாலேலோ
 தனிநா யகனே யெனையா னுடையாய்
 தாலோ தாலேலோ
 இம்மந் கிரை யானவு டம்பை
 பெடுத்திது காரணமா
 யிரவும் பகலும் மெளிவந் தனசெய்
 திதன லமையாதே
 மீம்மர்க் கிடனாய் நடனா டியபொய்
 வாழ்வைக் கருதாதே
 மறையிற் றுறையிற் பொறையிற் றுறவி
 னிறைவிற் சூறைவற்றே

(௫)

உம்.

பிள்ளைத் திருநாமம்.

யெம்மைக் குநமக் குறவா மவர்வே
றலநா மல்தென்றே
யாதொன் றினுமியா வரொடும் பணியற்
றெல்லா வழியானுந்
தம்மைப் பெறுவா னினைவா ருறவே
தாலோ தாலேலோ
தனிநர் யகனே யெனையா னுடையாய்
தாலோ தாலேலோ.

(க)

தாற்பருவ முற்றிற்று.

சப்பாணிப்பருவம் .

வேறு.

நிலன்முழு தணிமுடி மலரெனு மாவணை
நித்திரை யற்றேனு
நிகிலமு முதவிய நிமலனு மடிமுடி
யுற்றறி யத்தேடித்
தலன்முழு தையும்வெளி முழுதையு மியல்வகை
தட்டியி னோப்பாகிச்
சயசய வெனவடி பரவவும் வெளிபட
வற்றிவர் பித்தாக
மலன்முழு துறுமுட லெனதுரு வெனநினை
மத்தவெ ணைத்தேடி
மன்னுரை யறுநின துருவென துருவென
வைத்தும லர்த்தாளென்
குலன்முழு தையுமடி மைக்கொள வருமிறை
கொட்டுக சப்பாணி
குருபர பாசிவ சிவகர காமலர்
கொட்டுக சப்பாணி.

வெறிகமழ் திருவடி மலரென் றலைமிசை
வைத்தரு ளித்தாவி
விடயமுண் விழிமுதல் புலனவை யெழலற
விட்டிரெ னப்பேசி
மறிகட லையென வுறுமனன் மலைவற

உம்.

பிள்ளைத் திருநாமம்.

யெம்மைக் குநமக் குறவா மவர்வே
றலநா மலதென்றே
யாதொன் றினுமியா வரொடும் பணியற்
றெல்லா வழியானுந்
தம்மைப் பெறுவா னினைவா ருறவே
தாலோ தாலேலோ
தனிரர் யகனே யெனையா ளுடையாய்
தாலோ தாலேலோ.

(க)

தாற்பருவ முற்றிற்று. .

சப்பாணிப்பருவம் .

வேறு.

நிலன்முழு தணிமுடி மலரெனு மாவணை
நித்திரை யற்றோனு
நிகிலமு முதவிய நிமலனு மடிமுடி
யுற்றறி யத்தேடித்
தலன்முழு தையும்வெளி முழுதையு மியல்வகை
தட்டியி னோப்பாகிச்
சயசய வெனவடி பரவவும் வெளிபட
வற்றிவர் பித்தாக
மலன்முழு துறுமுட லெனதுரு வெனநினை
மத்தவெ ணைத்தேடி
மன்னுரை யறுநின துருவென துருவென
வைத்தும லர்த்தாளென்
குலன்முழு தையுமடி மைக்கொள வருமிறை
கொட்டுக சப்பாணி
குருபர பாசிவ சிவகா காமலர்
கொட்டுக சப்பாணி.

(3)

வெறிகமழ் திருவடி மலரென் றலைமிசை
வைத்தரு ளித்தாவி
விடயமுண் விழிமுதல் புலனவை யெழலற
விட்டிரெ னட்டேபிசி
மறிகட லையென வுறுமனன் மலைவற

வைத்தொரி மைப்போதிந்
 வடிவறி னெனவறி வகைசெய்த வறிவுறு
 குற்றம தைக்கூறி
 யறிவறி பொருளறி பவனென திகழ்கரு
 மூப்பரி சைத்தீர
 வறிபொரு ளறிவினி னறிவறி வனிலவன்
 முற்றறி விற்கூடக்
 குறியறு குறிகுறி யெனவரு ளியங்கிற
 கொட்டுக சப்பாணி
 குருபர பரசிவ சிவகர கரமலர்
 கொட்டுக சப்பாணி.

(௨)

கடலுறு திரையெனு மனவினை கொடவெனை
 வைத்தொரி மைப்போதிந்
 கரதல மணியென வெணையெனி னெதிர்திகழ்
 வித்தனை யெத்தோடு
 முடன்மரு வியுமொரு மருவுத லறவினை
 நிறைநிற வித்தார
 முணர்தொறு முணர்தொறு முளமுரு கிடவினன்
 வைத்தனை பொற்பாதம்
 வடகலை தமிழ்பல கலையலை கொடுவரு
 கநீறெரு தொப்போர்தம்
 யுழியெழுதி யொழிகென விழுபடு குழியலை
 மீத லுற்றோரின்

பிள்ளைத்திருநாமம்.

உந்.

குடிசுடி வழிவழி யடிமைகொளெமதிறை
கொட்டுக சப்பாணி

குருபர பரசிவ சிவகர காமலர்
கொட்டுக சப்பாணி.

(ந.)

வேறு.

பணியு மடியவர்பிணிக ளறவருள்

பத்தர்வி னைக்கேட

பகரு மறைதரு மயரவெ னுள்வரு

பட்சப தக்கார

மணியும் வயிரமு மெனுமவ் வெளியெனுள்

வைத்தவ ருட்கோல

வடிவ மெவையுநின் வடிவ மெனவரு

மச்சக நற்போத

நணுக வமரர்க ளரிய குருபர

நற்றவர் பற்றாள்

நலம திடையற வருளி முடிமிசை

வைத்தம லர்ப்பாத

குணனு மலனற வருளு சிவபர

கொட்டுக சப்பாணி

குரவ வெனையுய விருகை மலர்கொடு

கொட்டுக சப்பாணி.

வேறு.

துஞ்சல் விழித்தல் பிறத்த விற்றத்தல்
 ஈருங்கல் விரித்தலெனச்
 சொல்லும் விதங்களு மற்றன வற்ற
 சுகோத்தி யாய்நினைபு
 நெஞ்ச நினைப்பு மற்றபற் தின்மல
 திடுகள மாயறிவாய்
 கிற்ப விருப்ப கிடப்ப நடப்பன
 திற்பிறி தற்றொருகா
 லெஞ்சுத லின்றிய விவ்வுரு வென்றுண்
 ரவ்வுரு வுற்றுணர்வா
 மெவ்வள வவ்வள வாகிய நின்னுரு
 வென்னுரு வாயிடவென்
 குஞ்சியின் வைத்த துணர்ப்பது மங்கொடு
 கொட்டுக சப்பாணி
 கும்பிடு மன்பர்த மென்புரு கும்பர
 கொட்டுக சப்பாணி.

(நி).

வேறு.

நாளான நுயராப்பரியும் வானென் நுரைத்தவுல
 கிறீகாத லற்றுனடைவார்
 காளிங் கீதிக்குமறை நாளின் பொருட்டெளிய
 வுற்றோய லுற்றருமையா

யாரிற் குணக்கபயம் யாமென் றுரைக்கநினை
யத்தேவ ருட்கியிடவா
லலங் கயற்கண்மொழி தேனம் புயத்தினவ
ளிப்பாவை யொப்பவென
வேளைங் கணைக்குமிரை யாய்மங்க ளுற்றவென
சிந்தாரு லத்தினைபெலா
மீனென் றிருத்திவெளி வீடிங் களித்தவிர
கைப்பாடி நடட்டிடவே
தாளிங் களித்தெனது தாபந் தவிர்த்தவிறை
சப்பாணி கொட்டியருளே
தாதாவை யும்பெற்றுமூதாதை யானவிறை
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(சு)

ஓதார ணங்களுன் பாதாந விந்தமல
ருன்னப் படாதவதன
லோதப் பெறோமென்ன மேதக்க வானவர்க
ளுள்ளம் பதைக்கவுருவ
மீதாரு மிங்கிறைவ னிவனேயெ னத்தெளிய
வென்போலி கட்டுகளியையா
மிறைநின் பெருங்கருணை வெள்ளத்தி லேழுழ்கி
யென்செய்வ னென்றறிகிலேன்
றீதான விப்பிறவி நோய்தீர் மருந்தொன் றி
திருவுள்ள மீசுவெனுமுன்

சென்னிக்கண் வைத்தடிக ஞன்னற்கு ரைக்கரிய
தன்னைக்க ணத்தினருளுந்
தாதாவெ னப்புலவ ரோனும்பு கழ்ச்சொருப
சப்பராணி கொட்டியருளே
தாதாவை யும்பெற்ற முதரதை யானவிறை
சப்பராணி கொட்டியருளே.

(௭)

வேறு.

சித்தக சித்திட நிற்குண முத்தி
யெனச்சிலர் நிற்பாருஞ்
சித்துநீரித்தவ நித்தவி தப்படல்
செப்புதி றத்தாரு
மத்துவி தத்துவி தத்துபயத்து
விதத்தும தத்தாரு
மத்துரு விற்பிறி தற்றமை தத்தமை
யத்தமு ரைப்பாருங்
புத்தர்மு தற்சம யத்தவர் தத்த
மத்தெ பெர்ருட்பேசப்
புக்கும லைத்தவி லைத்தக லைப்பொடு
புத்திச லித்தேகை
குத்துவ தத்தையொ ழித்தவ ருட்கடல்
கொட்டுகி சப்பராணி

செங்கீரைப் பருவம்.

குத்தரி யொத்த மனத்தை யுருக்கிற
கொட்டுக சப்பாணி.

(அ)

சப்பாணிப் பருவம் முற்றிற்று ஆக உக.

வேறு.

கருவிக டந்திட னருள்விர கங்கள்
தந்தர னுந்தாளின்

கருணையு நெஞ்சது கருதுதொ றுங்க
ணிரண்டா னுந்தாரை

யருவி சொரிந்திட வதிசய மங்குற
நின்பா லன்பாயே

யரிசூரல் வந்தழு தழுது வரும்படி
கண்டார் நின்றார்க

எரிருவ ரிருந்திட மெனதுரை கொண்டு
நஞ்ஞதோ றுந்தோறு

மெனது மனங்களி வரவர நின்கழ
லின்கீ தம்பாடித்

தெருவு தொறுந்திரி தரவரு ளும்பர
செங்கோ.செங்கீரை

சிவகர சிந்தனை யறவருள் ஈந்தர
செங்கோ செங்கீரை

ச டீ கூ

மோகவதைதப்பரணி.

வேறு.

ஒழிவில் ருண்மாத திருமுலைநூறு
முணர்வு பரபோத வழுதுணை
மொழியின் மணநாற வருளு மறைஞான
முனிவர் தமிழ்மலை வாழியே.

(சூ)

வேறு.

பாதமுடி தேடிருவர் பா லுமணு காவொருவர்
பாதமலர் சூடியருள்பொறு
நாதமொழி யாவ்வனி வீடுபெற வேர்துதிரு
நாவரசர் போதமதுவாழியே.

(எ)

வேறு.

நினைவினரி தாகி நெறியினெளி தாரு
நிமலநிறை வான பொருளையோர்
வினையிறனி தூது மறுகிடையி னேவு
விமலர்தமிழ் மலை வாழியே.

(ஐ)

வேறு.

செடிகொண் மாயப்பிற் பிற்று மர்ப்பவன்
செய்ய தாமரைப் பாதமுன் சேர்ந்தவெம்
மடிகள் சாத்திய வண்டமிழ் மலைக
ளமல வாரிய மலைகள் வாழியே. (கூ) ஆக ௨ கூ

வாழ்த்துமுற்றிற்று.

கடைதிறப்பு.

பண்ணார் மொழி யமுதந்தரு பவளந்திற வாதே
கண்ணலுயி ருண்பீர்கடை திறமின்கடை திறமின். (க)

உருவாய்வரு பெருமானையு ளங்கொண்டெவ ருடனுந்
திருவாய்மலர் திறவீர்கடை திறமின்கடை திறமின். (உ)

நீராவியு முழுதுநிம லந்தானும திருகண்
ணீராவியின் முழுகித்தனி நிற்பீர்கடை திறமின். (ங)

அடையத்திரி புவனத்தையு மளவற்றுள நயனக்
கடையிட்டயில் பவர்பொற்கடை திறமின்கடை திறமின் ()

மலர்பொற்கழன் மலரிட்டிறை மதியைப்பரு கிடவே
சிலைசித்திர மெனநிற்பவர் திறமின்கடை திறமின். (ரு)

எளிவந்தரு ளிறைபொற்பத மிருகட்புல னுகரக்
களிவந்தவர் கனகக்கடை திறமின்கடை திறமின். (சு)

வேறு.

தணந்தபோது நுமைப்பெருது தலைப்பதந்தரு தம்பிரான்
மணந்தபோது நுமைப்பெருது மயங்குவீர்கடை திறமினே

வேறு.

அகில புவனமு முடையவ னருளிநா
னமரர் பெறலரு மழுகினை நுகரவே
துகிலு மணிகளு நெகிழ்ப்புற விழியுனே
சொருகு மறிதுயி லுடையவர் திறமினே. (அ)

அரிமு னிடவுணு மமுதல விதுபெரு
தவனு மலம்வரு மமுதென வமர்தா
மெரிமுன் மெழுஞகன வருகினு மடியரா
யினிய மொழியமிர் தருள்பவர் திறமினே. (க)
வேறு.

எஞ்சவுல கங்களமிர் துண்டகளி தன்னினிறை யோன்றி
கழற், கஞ்சம்லர் கண்டகளி விஞ்சவரு வீர்கடைதி றந்தி
றமினே. (ரு)

மெய்தமுவ வங்கணிலை யுங்கலையும் வீழ்வற விரும்பியிறை
முன், கைதொழுது னும்மையு மிழந்துவிடு வீர்கடைதி
றந்திறமினே. (கக)

வேறு.

சமய விதமள வறவுள துறைதொறுந்
தமர மிகவரு கலைபல மொழிதரு
சகல வினைகளு முதவிய வுலகுறை
சரமு மசரமு மெனவரு முநீரவை
யமையு முடல்கடொ றுவக முளரித
மமரு மகமென மருவிமு னறைதரு
மகில முதவிய வறிவன தடிபணி
யமரவ னிதைய ரணிகடை திறமினே. (ருங)
உணரு முனிகளை மடிசய சயவென
விரைசெய் துதியொடு தொழவள வறுசிர

மோகவதைப்பரணி.

சு.உ.க

முடைய வுபநிட மூவகையொடு ரைசெய
 யுளமெய் யுணர்வதி சுகமொரு கரையறு
 புணரி யொருதன திடனென விதமுறு
 புவன முழுதையு மழுதுசெய் தறிதுயில்
 பொறிக்கொ ளாவணை மிசையமர் பரனடி
 புகழுபு னலர மகளிர்க டிறமினே.

(மௌ)

ஆசையு முடலினி னுரவிய டெகிழ்வன
 வவனி புனல்சுடு வனவசை வனவன
 லனில மிடைவெளி ககனமு னுருவல
 வறிய நயனமு முருவறி கருவிய
 திசையு மொழிபுல னவைமன முதல்களு
 மினையவு யிரது முழுவது மறிவல
 வெவையு மறிவறி வருடுனு மிறைகுண
 ரசித வரையர மகளிர்க டிறமினே.

(மௌ)

உதய வரையர மகளிரெ மிரவிமு
 னுடுவு மவரதி பதியெனு ம்தியமு
 மொளர்வ திலருல கிருள்கெடு வதுமிவ
 னுதய முறிலிவ னலதில் திறையென
 விதய வெளியினி னிலைபெறு மறிவுரு
 விரவு பகலறு மிரவிமு னிகழ்கில
 னிவனு நிகழ்வதின் விறையொளி யினிலென
 விவரை நஞும்வனி தையர்கடை திறமினே()

பரவு புகழ்பழி பெறவிழ வுறவயல்
 பதுமைபு ணர்பவள் பிரிவுற லுகமுயிர்
 பலவு நிலைபெற னிதனமெ னிதினெரு
 படியு மடிமகிழ் வறநிக முளமுடை
 வரவு திரிவறு நிறைவுறு மறிவுதம்
 வடிவ தெனவனு பவமுள முனிவரர்
 மதுர மொழியமிர் தினைநுகர் வுறவுள
 மகிழும் வனவர மகளிர் தடிறமினே. (கசு)

வேறு.

வீரஞ் சிறந்த சிலையந்க வேளைவென்கண் டருளியவோங்
 காரஞ் சிறந்த கனதனத்தீர் கனபொற் கபாடம் திறமினே.
 நல்லா தரத்து மைந்தர்க்கு நாவா லன்றி நயனத்தாற்
 சொல்லா தெல்லாஞ் சொல்லுவீர் சுடர்பொற் கபாடந்
 திறமினே. (கஅ)

ஐயங் கொண்டு நடுத்தேடி யறிவோ ரறியப் போதமணஞ்,
 செய்யுங் கொங்கை யருளுவீர் செம்பொற் கபாடந் திற
 மினே. (கக)

சன்னிநாடுங் சோணாடுங் கவலை தீரும் படிவந்தென்
 சென்னிநாடும் பதம்பாடச் செம்பொற் கபாடந்திறமினே.
 வன்னி யன்ன விறன்மோகன் மாள வந்த மலர்ப்பதத்தென்
 சென்னி கொண்ட பிரான்வென்ற களப்போர்பாடத் திற
 மினே ஆ(உந) ருய.

மோகவதைப்பரணி

சுருது

காடு.

எனையாள வருவாகி வருகோல வருண்மாது
மிவள்பேயும்வாழ்
நினையாமுன் மனன்வேவ வழன்மேவு மொருபாலை
நெறிகூறுவாம்.

(க)

மண்மாளு நீர்மாளு மெரிமாளும் வலிமாரு
தம்மாளுமேல்
விண்மாளு மாளாத தொன்றில்லை நிலையாமை
யழல்வேவவே.

(உ)

இருடாவும் வன்னெஞ்சர் நன்னெஞ்ச ரென்றில்லை
யார்கண்களுங்
குருடாய்விடுத்திய கடமண்டு கோபக்
கொடுத்தியிலே.

(ங)

எத்தியி லுங்காம வெந்தீக டஞ்சேரி கும்பைக்கெலாம்
வித்தியு மதுசா டசத்தியு மவ்வாறு மேல்கொள்ளுமே (ச)

நாசஞ்செய் பவவன்னி யழலாற வருண்மாதி னுமங்கனா
நேசஞ்செய் மொழிமாரி பொழிபோது
மொருகண்ணு நீரில்லையே.

(ரு)

காயத்தி லுயிர்கால வனல்வெளவு மழல்மாறு
நிழல்கண்ணினன்

னேயத்தி னருள்செய்ய பாதத்த வர்க்கன்றி
நிழலில்லையே.

வேறு.

குறுகினண்ட ரழிவரென்று மொழிவதென்கொல் கொடி
தீ; முறுகியண்ட முகடுகொண்ட முளரியாறு முனியு
கருகியிந்து நிறனழிந்து கடமெழுந்த கனலிலே
யுருகியந்த வரியுமென்று முததியின்க னுறைவதே. (க)
கலையிலங்கு மரணையும்பர் கடவுளென்று விடுவதோ
மலையினும்பர் புகினுமண்டு மதனவங்கி விதனமே. (க)

தரையினின்ற வவையெனும்பர் தருவுமில்லை சுகதர்த
மரசுமில்லை யுரைசெய்பந்த வனலிலெங்கு மழியுமே. (க)

அழியுமிந்த வனலினெந்த வுலகுமென்ற வருகர்தா
மொழியுமந்த வருகர்பிண்டி மரமுமில்லை முடிவிலே (க)

வேறு.

உள்ளிற் பர்திப் போதும் பிரிந்

திரேனென் றுண்பேய்க் குரைக்கும்பேய்க்

கள்ளிப் பாவை யல்லாலோர்

கள்ளிப் பாவை யில்லையே. (க)

பொருவி றந்த வானவரும் புசன்ற விந்தக் கடத்தியை
வெருவி யன்றே ரிறப்பில்லாவெனியாம் வீடும்விரும்புவ.

வேறு.

உன்னவரி தாய்திரு வருவுதன்னை

மேலகவதைப்பரணி.

சாந்ரு.

யுணருமதி மாநெழிய மாணுமில்லை
பன்னுகலை பொழிய வெரு கலையுமில்லை
பரமாம்ஸ மென்பதல்லாற்பறவையில்லை (மச)

பெருகிவருந் திருவுள்ளக் கருணைநீரும்
பேணுமடி யவர்தமது பெருகுமன்பா
லுருகிவருந் கண்ணீரு மில்லையாகி.
லுலகிலுயி ருய்வதற்கேந் ருபாயமுண்டோ. (மரு)

வேறு.

தம்பி ரானிரு செங்கம லுப்பதந்
தங்கி டாமன னேயித்த ழல்வன
மெம்பி ரானையுன் னாகவு யிர்களே
யிவ்வ னத்தினி யங்கிடும் பேய்களே. (மசு)

காடு முற்றும் ஆகக் கூக.

தேவி-உட்சோலை.

தூப்பி லாவல கைக்கணஞ் சேர்புறஞ்
சோலை யைச்சில சொல்லினஞ் சொல்லுதற்
கொப்பி லாளுறை கின்றவுட் சோலைமை
யுரைப்ப தன்றது ஷஞ்சிறி தேர்துவாம். (சு)
தாயும் பூதவுத் தென்னையு மண்ணுகொ
டம்பி ரானும டியரு மல்லது

பேயும் பூதமுந் தேவரு மற் றும்பி
றக்கும் யாரும் புகுதப்பெ றார்களே. (2

வேறு.

வெந்து தாபதர்க டாயுதர வெந்தீயினால்
வந்து தாபமறு நீழல்வண் மந்தாரமே. (1
மெய்ம்மையேபெறவி ரும்பியடி மேவில்கின
தம்மை யேபெற வழங்குமவன் சந்தானமே. [4
பாரி சாதமுட னும்பர்ப்பல முந்தருதலாற்
பாரி சாதமென வும்பர்முனி வேர்ப்பகர்வரே.
எம டுல்குர விரந்தவர்க ளெல்லையின்பாந்
தாம நல்குமரி சந்தனமெ னச்சொறருவே,
கற்ப கந்தருவ தக்கலைக டந்தபொருளே
கற்ப கந்தருவ தக்கலைக டந்தபொருளே.

வேறு.

பீறிவழி யின்றி யுருகிய நெஞ்சு
பெருகிய வின்ப வருவையே
பொறிவழி யின்றி மலர்வன நின்று
புலனெனு மைந்து தருவுமே.
மலர்தரு பஞ்ச தருமது வின்ப .
மறிகட லென்ற மறையெலர் .

மோகவதைப்பரணி.

சுரு

மலரவ னந்தின் மகனா னின்ப
மதினொரு விந்து வளவதே.

(சு)

வேறு.

யாது நாசமு றவழி வொன்றிலா.
வின்ப மாய்வினைத் தென்றுந்த ருணமா
யோது நாலு மறையின் கொழுந்தின்மே
லுள்ள ஞானக் கொழுந்தொன்று மோங்குமே.
முடிவி லாப்பெரும் பாழாய்ச் சராசரம்
முற்றுந் தீயவு மற்றெனை யாளவும்
வடிவி லான்வடி வாகிவ ருந்திரு
மாது பார்க்குங் கழுநீர் மலருமே.

(மக)

வேறு.

பத்தி யாங்கடற் றோன்றுமோர்
பாவை முன்றிலிற் சங்கநன்
முத்தி யாம்பெறவ ழங்குமே
முன்னை நான்மறைமு ழங்குமே.

(மஉ)

மொழியி னுளைப் பரிதென
முளரி நல்குமுத்தேவரு
மழியு நாளினு மழிவினா

சுநன்

மோகவதைப்பரணி.

வளவி லாதமர் நிதியைச்.

(ம)

உட்சேலை முற்றும்

வேறு. தேவி கோட்டம்.

தொந்தமி லாவுள மென்றுமொழிந்தன

சுருதிகள் சொல்லளவா

வந்தமி லாதவ கண்டனொடம்மை

யமர்ந்திடு மாலயமே.

(ம)

விடவில் மேவரும் வேதவி முப்பொரு

டனைவிட வில்லடியா

ருடவில் மேயென வோதினன் வாதநல்

வாரண வப்பினொடே.

(ம)

வேறு.

அண்டமெலாந் தன்னுடைய வகத்தடக்குந் திருமேனி
யம்மைக்கேற்க

வுண்டெனலா வதுகோயி லன்பருள மல்லதுவே
றுவதத்துண்டோ.

(ம)

வாசல்

செழுந்தரள வடமன்றி யகிலாண்ட வடமணியுந்

திருவேவம்மா

தெழுந்தருளுந் திருவாச விருசெவியா மடியவரோ

பெரியார்யாரே.

(ம)

மோகவதைப்பராணி

சுரு

விளக்கு.

மதி யொழியலகைக் கிடும்விளக்கா மன்னைதனக்
வாருள்ளு

மறுமதி யாந்தன்னை யொழியவவி யாதவிளக்
த்துண்டோ.

(௨௮) ஆ. அச.

தேவி கோலம்.

லும்வந் தெனையாண்ட தம்பிரான் மலர்ப்பாதந்
தேவாருள்ளக்

லுவந் தருளியுறை கோமளத்தின் றிருமேனி
லுற்றும்.

(௧)

வேறு.

லேர்க மீரேழின் முளரிவாழு மூதாதை
பிபிலி கர்தேக முடிவதாக மேல்கீழ்செய்
ம்வாழ்வும் வாணனும் வலியும்வேறு வேறுகி
நேகமாகோடி வடிவினேக மாயாளே.

(௨)

மாதர் வேல்போலும் விழியும்வாணி லாவிக
புமேவி டாதோதிநாகினனும் வீழ்வேனை
மாத ரார்தேக மகலவாள வோர்மேனி

மாதர் தாமேவ வருளுகாதல் ஆர்வாளே.

(௩)

ரோ டோவாது நதிசெய்நாதர் சீர்பாத

நளினகீத நாவார நவிலுவார்க டாழார
வயனுமாலு மேருளு மவனுநாளு மாராயு
மழிவிலாத வோர்போத வயிர்தபாண மீவாளே. (ச)

நிலனில்வானில் வாழ்வோர்க ணிலையிலாமை தானாடி
நிகரில்விடு சேர்போத நெறிகள்போல வேகூறு
சுலனவாதிஸ் ஶீழாது தமையலாது தேடாது
சுமதமாதி சேர்வார்க டலையின்மேவு தாளாளே. (ரு)

வேறு.

அடியவ ரளவறு பிறவி யச்சம
உதறவரு ளியபத மறியு மித்தனை
முடியறி வீறமுயல் பணிய வர்க்கலை
மொழிமுடி வெனமறை முடிவு ரைக்குமே. (சு)

அலர்மண முரைபொருண் மணிய திற்பிரபை
யவையிவர் நிகரென மிகவு ரைப்பதோர்
கலவிசெய் தொருவடி வுறம தற்செறு
கடவுளை மருவிய கனத னத்தளே. (எ)

அருவென வருவென நிகழ் னைத்துமோ
ரணுவென வவளொரு திருவு ருக்கொளு
முருவினை யணுவீனி னணுவெ னக்கொளு
முணர்வரி தவன்செயு மொருந டத்தையே. (அ)

மோகவதைப்பரணி.

சுநக

வேறு.

நிகழ்முல கினிலகில வுயிர்விழியு நிகழ்வொளியே
 திகழுமெரி மதியிரவி. திகழுமொளி திரு நயனமே (கூ)
 கனியுமிசு ககனவொலி யுலகினுயிர் கருதும்வகையே
 செவியினூறு திசைகளையு முதவுமவள் செவிமலர்களே. (1)
 நவமணியு மிறைவிதிரு வருவினொளி யுடனவிலலா
 முவமமல வுலகமுயி ருணர்வுணரு மொளியவொளியே. (1)
 கருமுதலை கவரவொரு கரியதுயிர் கழிபொழுதிலே
 யொருமுதலை கிணையவிருள் கிழியவரு மொளிகிணியே. (1)
 கருமிடைசெய் பலகாண வவுணர்நிதி சரர்கண்ணனலா
 முருமிடியி னரவின்முடி வுறமுழவு மொலிபணிலமே (கந)

வேறு.

கறுக்குநிதி சரன்செவி வாய்முதல ஞானகரு மங்களுனவே
 யொறுக்குமொரு பதுகிரமு முருளவொரு கணையிறைவி
 தனுவுதவுமே. (கச)

வேறு.

ஊனவடி வாள்வுணர் கோடிபடை சாயவொழி
 யாதொளிருமெய்ஞ்
 ஞானவடி வாடனது ஞானவடி வாண்மிகு
 நலன்பெருகியே (கரு)

சூசு

மோகவதைப்பரணி.

முத்தண்டு மொருதண்டு மலவெய்ய விறன்மோக
னெனுமந்தக

னுத்தண்ட மொழிவிப்ப னுணர்வின்ப வுருவான
வொருதண்டுமே. (கக)

வேறு.

ஒழிவி லுலகெனு முருவினிற்றையவ
ளுரகவனைமசை யனைவதே
யழிவிலறிவெனு முருவினலமிசு
மடியரகமல் ரமளியே. (கௌ)

எந்தவளவறு மண்டமனுவென
வண்டமெனவனு விசையுமா
தந்தவளவமை கின்றதடியவ
ரம்பொனகமல ரமளியே. (கஅ)

அயர்வுகினைவறு மகமென்மலரினி
லகிலபுவனமு மில்லைபே
யுயிருநிகழ்விலை பரமுநிகழ்விலை
யிறைவியுணர்வொளி யுள்ளதே (கக)

வேறு.

அடிசூடு வாசடியா
ரமரர்முடி யவர்கோவின்

மோகவதைப்பரணி.

சூக்த

முடிசூடப் பெறுவதுவோ
பெறிற்பெறுவார் மூவருமே. (உ௦)

மொழியின்மொழி மொழியினருண்
முதல்வியடி யாரொழியப்
பழியின்மறை யறியுமோ
பதம்பணிந்து பாடவே. (உ௧)

வேறு.

நாசணனே முதலாக நவைதீர வுலகங்காப்
பவரைக்காக்குஞ்
சீரணங்கின் பதமொருகாற் பிரியாதல் லன்பர்களே
திருமெய்க்காவல். (உ௨)

ஒன்பதுதீர்த் தழுமன்பர் தம்பாதம் விளக்கியநீர்க்
கொவ்வாதென்றே
யன்பர்கடங் கண்ணீர்கொண் டம்மைக்கு மஞ்சனநீ
ராட்டுவார்கள். (உ௩)

வேறு.

யாபபுச் செய்ய வலங்கலு மர்டையு்
மெனது நெஞ்சுசெஞ் சாந்த மிருகங்
கூப்புச் செய்கை யணிபென்று கூறினன்
குருகை யாள்ரிமற் றார்வல்லுர் கூறவே. (உ௪)
புகலு மாறரி தாகிய பூவைக்குப்
பூத பொளதிக மாகிப்பொ லிந்திடு

மகில மாகி பரமிவை யன்றியே

யண்டருண்ணு மமுதோ வமுதமே. (உரு) ஆக

ஆல்.

சிவனி டங்கொடிரு மாத மர்ந்தருளு

தெய்வ வாலமுள தென்றுமுன்

னுழநி டங்கல்பல வேதும் யானும

துரைக்க லாமள வுரைப்பனே.

(க)

வேறு.

ஆனமுதலின்க ணையடைய வாதியிறைபண்டை நாலுமறை
யாயவரி தேன்ற வீடுவினை யாடியருள்கின்ற தோர்மொழி
யில், வானமுதலெந்து பூதமிய மானனிகழ்ச்சந்தர சூரியரு
மாயவருமென்று மோதுமொரு வாதையறநின்று நீடியது

ஆயபலவும்பர் வானமிடை யான்நிலனம்பு ராசிமலை
யாழமுறநின்ற பாதலனுழாகவிவையந்தி னேழுமவை
மேயபலவும்ப ராதியென வேறுபடவந்த யோனிகளு
மேவுசுகதண்ட கோடிபலம் வீழுவெழநின்ற சாகையது. (ந)

நாலுமறையங்க மாறுசிவ ஞானன்விரிஞ்ச னுமகில
நாயகர்விளம்பு ஞாகமமு நாடுபதினென்பு ராணமிறை
கோலமறைகின்ற கீதையிதி காசமுடனன்ப ரானிகளி, கூ.
மொழிசெஞ்சொன் மலைபல கூறுகினிதங்கு கூளுது. (ச)
ஒருவமையின்றி மேவுபர லோகமுறு கின்றவீடுமிறை
யோனையெதிர்கண்டு வாழவரு மோரளவிலின்ப வீடுமவ

மோகவதைப்பரணி.

சுசுந

னேருவமையென்ற வீடுமொருநீர்மையுறவொன்றும்
[வீடுமவை
நீதிபெறவெம்பி ரானருள நேயமொடிருந்த நீழலது. (ரு)

வானு மிறைவன்சு தாசிவனு
மீசனுமியங்கு மாருதமும்
வாளெரியு மும்பனாமானும்
வார்புன்னும்வெங்க ணுகணையி
னானுநிலனும் பிதாமகனு
மாகவரு மைந்து ஃதமிவ
ராவ தனுவின்பர மாணமினி
யாலி னளவென்கொ லோதுவதே. (சு)

வேறு.

சொன்னவாவி னின்னஞ்சு லெல்லைசொல்ல வில்லையா
மன்னவாக னத்தெரெல்லை சொல்லவாகி னாகுமே. (உ)

ஆடாடுசு.

வேறு பவிபீடம்.

அண்டபல கோடிகளர் லாரணபண் டிதரமைத்த
பிண்டபலி யிடும்பெரிய பீடிகையார் பேசுவார். (சு)
வத்தாரின் றிடுநாவோ டிணையடியின் விழந்தலைகள்
சுத்தாடவுடலமுயிர் பலிகொடுப்பார் கோடியே. (உ)

வேறு.

தம்பிறவி வேரொடு தறிக்குமிறை தேவியிரு
தாடலைகடாங்
கும்பிட லொழிந்துபய னின்றி விசை யாடுவ
குறைத்தலைகளே.

(ந)

வாளெரியி னீட்டபசு வானிமகிழ் வுற்றிறைவி
வாணலகை கைக்கொளுமதே
யாளநல னுற்றறிஞர் ஞானவெரி யிட்டபசு
வாவியிவள் கைக்கொளுமதே.

(ச)

நிலாவரு முகத்தினி னிலாவிய விழிக்கடை
நிலாதுயி ரறப்பருகியே
யுலர்வர வரீத்தனி யுலாவருவர் மெத்தென
வியோகினிகள் சிற்சிவவரே.

(ரு)

வேறு.

மருங்கிலா வகைவளர்ந்த தனங்கொண்டு வையமுயி
ரொருங்கெலர் டொருங்கும்வகை யோகினிக ஞாலவுவரே.
அப்பொழுதைக் கப்பொழுது மதிசயமா மதுவேகொண்
டெப்பொழுது மதிசயமா யிருப்பரிடா கினிகளே.

(எ)

வேறு.

இருண்கைக் கிரைகொடுத் தெழிலுருக் கொடுசகத்
துருணைக் கிடனறுத் தொளிர்வரீயோ கினிகளே

(அ)

மோகவதைப்பரணி.

சுரு

பகலுமத் தழுமற்ப் பரமுதத் துவமுற்ச
சகலவத் துவடுமெடுத் தமிழ்வர்சா தகர்களே.

(க)

வேறு.

அகிலமு மறவிழிந்த தாளுடையா
ரளவறி வறவுயர்ந்த நீண்முடியார்
பகலிருளமறிஞ்செய் மேனியினர்
பலிகொள வுலவுமந்தர பைரவரே.

(க)

அணிமுடி யளவிறந்து மேவினரா
லணிமலர் பெரிதுவந்து சூழீவரீள்
பணிமுடி தரவிழிந்த தாளவர்கீர்
பரிசுற வருள்வர்மந்தர பைரவரே.

(கக)

கரியினு நிறனிருண்ட பேய்தொழுவே
கருணையி னிரவியிந்து தூரகைவா
ளெரிபொளி கெடவில்லங்கு பேரொளியா
யில்குற வருள்வர்மந்தர பைரவரே.

(கஉ)

கலகலெ னணிசிறந்த பைரவர்கீள்
கலைகளி னொலியடங்க வீவகைபூ
தலகலி கெடவியைந்த கீதமொடே
தமருக விசைவழங்கி யாடுவரே.

(கங)

பழகிய வுடலமிந்தி யாதியினேர்
பணியற மதிவழங்கு நா தர்கள்பே

ரமுகிய கருணைகண்டு நீள்வீழியா
லருவிகள் விடுவரீன்று சாதகரே.

(கச)

வேறு.

அகிலசக மறையும்வகை யளவில்சக மதுநிறைய
வழுதுசெய்துதாம்
ப்கவிரவு தெரிவதற விலகுமுரு வுடையர்சிவ
பைரவர்களே.

(கரு)

எம்மையருள் செய்கென விரந்தவவர் கட்கினிய
பைரவர்கடாந்
தம்மையருள் செய்குதவி னெப்பர்தமை யாளுடைய
தத்துவனையே.

(கசு)

ஏறுமயி டன்றசை துணித்தியமன் வென்றசிவ
போகினிகண்முன்
சீறுமயி டன்றலை துணித்தவொரு தெய்வமயி
லிற்றிகழ்வரே.

(கள)

வேறு.

சால்வரிதென்று நாலுமறை யாயிரமுகங்க ளானவுயர்
சாகைபலகொண்டு தேடநனி தாரணியுள் வந்து தாமனிதர்
பொலவெளிவந்த நாதனிரு பாதமுடி கொண்டு பூமியிடர்
போகவெனநின்றி டாகினிகள் போதமதுவுண்டு பாடுவரே.
ஓரலமயிர்நீண்டு வேகபுல னாகநடநின்று கால்வளைய
நாடிமன்வன்கன் மேவுமுயிர் நாசமுறுமந்த காரமதி

மோகவதைப்பரணி.

சுமன்

யாலமமிர்துண்டு நாடரிய வாதியிறைபண்டை நீதியிவை
யாகுமெனவன்பர் காணவினை யாடுவர்கணங்க னாயகரே.

பெலிபீடம்முற்றிற்று.

ஆகநூ.

பேய்.

போதமாம்வடி வுள்ளவாறறு போகமார்குத வின்றியே
பேதமாகிய வாதமேபகர் பேய்களைஞ்சில பேசுவரம். (சு)

வேறு.

நீதிகணபங்க் மேநிலை யானவுயிரும்பன் வானிலை, நீரின
தொழுங்கு போன்மதி நேருறவியம்பு வீழறை, போதிநி
ழுவின் க ணோதிய போதநெறியென்று வாதிகள், போரின்
மிகவென்று சிலர போர்வைபுண்கின்ற பேய்சில. (உ)

ஏசுமுளதின் றநேகம தேகமெனநின்றி டாதுட, லேதனள
வின்ப வீடுல கேழின்முடிவென்ற மாறுகள், பேசுமருகன்
ற ணுனெறி பேணியுடையின்றி நாடவர், பேயெனவியம்ப
வோர்துடை பிவிடுகொடுகின்ற பேய்சில. (ங)

நாடுபரனன்றி தீவினை நாகநிரயங்க ளாருயிர், நாசபவபந்த
விடெனு ஞானமவமென்று மாம்வழி, தேடுபொருள்
கொண்டுநாரியர் சீரடிபொருந்தல் வீடிது, தேவர்குருவின்
றன் வாய்மொழி தேறுமெனநின்ற பேய்சில. •• (ச)

நாதனறிவென்று மாமறை நாவின்முடிவெங்கு மோதிய
ஞானநெறிகண்டும் வீடுற நானுநினைவின்றி நீள்வினை
வேதநெறியென்று மீள்வறு வீடுபிறிதின்றி வானக
மேவுமிதுவென்று நாடொறும் கேள்விசெயநின்று பேய்
சில. (ரு

ஆனவுடலிந்தி யாதிக ளாகுமெனபுந்தி மானக
மாருயிர்க்காபந்த வீடுக ளாதிபிறையென்ற போதமும்
வானமுதலீந்துபூதமு மாசர்முதல்வந்த யோனியும்
வாழுமயனண்ட கூடமு மாயையென நின்றபேய்சில. (சு

ஆழிவளைகண்ட தேகுறி யாகவிழிகின்ற சாதிக
ளானுமவருண்ட சேடம தார்வமுடனுண்டும் வேறில
ஊழியுலகுண்ட கோன்முழு தாகுமீமனுமின்ப மார்குரு
கூரன்மொழிகண்டும் வேறுற வோதிமயல்கொண்ட. பேய்
[சில (எ

நாதனருள்சண்ணை யான்மறை ஞானமுனிபண்டு பாடிய
நல்லுமறையந்த நீதியை நாடினொருகிஞ்சின் மாணிகழ்
பேதமதுகண்ட போததி பீதியெனநின்ற தாமொரு
பேறுமிழுவுங்கொ ளாமிகு பேதமறைகின்ற பேய்சில. (அ

ஆகிமறையந்த நீதியை யாயவறிகின்ற போன்முன
மாயவறிவினமை யாஸ்வரு மாகதிசைநின்ற றனேகமு
மோதுபரனென்று வீடுறு மியோகதிசையின்க ணைக
மோகிமறையெங்கள் பாலவி ரோதமெனநின்ற பேய்சில

மோகவதைப்பரணி

சச்சு

ஆழிபுலகங்கள் வீடுற வாரணம்விளங்க வோதிய
வாதிபிறைசந்தர மௌலியை யாடலதுகண்ட கோமளம்
வாழிசகதண்ட நாயகி வாழிபெனவின்ப மாமகிழ்
வாசநறவுண்டு தாமதி மாறிவிழுகின்ற பேய்சில. (௮)

மேலிரவியிந்து சேய்புதன் வியாழன்வெளிமந்த நீரறு
மேடமுதல்வந்த ராசியை வேறுபடலின்றி நாளொழு
நாலில்வருகின்ற வாறுக ணசநிகழ்சிந்த னாதிச
ணடியறைகின்ற சோதிட நாளுமறைகின்ற பேய்சில. (௮௧)

வேறு.

முனிக்கண மெல்லாணிதர் பந்தமுற வீடுபெற
முலமிது வென்றுபகரு
மனக்கடவு ளானசெழு மதியொழிய வேறுபர்
வத்துவில தென்றசிலபேய். (௮௨)

விண்ணவ னியாவையும் விளங்குவது மற்றவ
னெழுந்தருளின் மேவுமுயிரின்
கண்ணவ னலாதுபிறி தில்லைகதி ரோனலது
கடவுளில தென்றசிலபேய். (௮௩)

மாலய னுருத்திரன் மகேசுவர் சதாசிவரு
மற்றுமுள தேவருமெலாங்

காலவச ராயழித லாழிவி லாமலுன
காலமிறை யென்றசிலபேய்.

பாவருல கத்துவினை வெல்லவுரி யாரமர்
பாவரு மிறைஞ்சுமொருமுத்
தேவரு மொழித்திலர்கள் செப்தவினை யன்றிய
தெய்வமில் நென்றசிலபேய்.

அந்தா மியங்குநரும் வருவாரி யாளிபா
வாதிகளு முஞ்சமுலகு
மந்திர வசத்திறைவ ரென்பதுவு மற்றதனை
பென்றுமய லுற்றசிலபேய்.

முத்திர வோதுமிரு முச்சமய நூலுமறை
நாலுமுழு துந்தருவதாஞ்
சுத்திரமு மந்திரமு மெப்பொருளு மாகுவது
சுத்தமென நின்றசிலபேய்.

வேறு.

வழுத்தித் தற்பசி யாற்கவி பாடுநர்
வழுச்சொற் சொற்றறி யர்த்தன மோதுதற்
கெழுத்துச் சொற்பொரு ளியாப்பலங் காரமென்
றிவற்றைக் கீற்றிது மாப்புறும் பேய்கில.

மோகவதைப்பரணி

சுநிக

படித்துப் பற்பல நூல்களுந் தாமுறு
பசிக்குக் குத்திர ராயிரந் தார்கையிற்
பிடித்துப் பிச்சைபி டாரகம் போயவை
பிதற்றிப் பயக்கமு ணுவரும் பேய்சில.

(100)

வேறு.

ஊழைக் கழியச் சிலகா லமிருந்
துண்ணக் கருதுந் துடலத் துளவங்
கூழைக் குமிழிட் டெழுந் ததனைக்
கும்பித் துவிடுஞ் சிலகூ ளிகளே.

(101)

கடவா ளரிகோ முகம்வீ ரமலர்க்
கமலம் மயில்பத் திருசோத் திகஞ்சு
குடவா தனமென் றிருகை யொடுகால்
கோணப் பழகுஞ் சிலகூ ளிகளே.

(102)

தீதீர் மலமென் றுணரா துடலைச்
சேமிப் பவைதா னதின வலசிக்
கோதா மலமும் மெனநல் லறிவேர்
கூறத் திரியுஞ் சிலகூ ளிகளே.

(103)

மூலந் திகழங் கியுருக் கவிழு
முடிசே ரமிர்தத் துளிமுத் தொருசெங்

கோலந் திகழ்தந் துவின்னுற் றதெனக்
கோள்கொண் டயருஞ் சிலக ளிகளே.

(உரு)

தோயத் துலவச் சுடுவெங் கனவிற்
ரோயச் சுர்சா திகள்பேர் கியவா
கர்பத் துலவக் காயத் தைவிடக்
கர்பத் திலுறக் கற்குஞ் சிலபேய்.

(உச)

ஆடம் பரமா மறுமைத் துணையா
மடனைத் தமகத் தொழியப் புறனே
வேடம் பலகொண் டெடித் துழலும்
வேதர் ளகணங் கள்விதம் பலவே.

(உரு)

வேறு.

கடிய வர்ப் வினைபல கத்துவ
கொடிய வாயன கொள்ளிவாய்ப் பேய்களே.

(உச)

ஆடாசுந்.

தொழில்.

து கோடி யளவென்றிப் பேய்களுக்
கோது கோமிவற் தின்செய லோதுவாம்.

(க)

வேறு.

அணையக்கற் பதுவிட்டுச் சிலதர்க்கித் தமையாச்
சணையக்கத் ததுகத்தித் தலைமுட்டிக் கொளுமே.

(உ)

மோகவதைப்பரணி.

சுருத.

பொருதர்க்கப் பரபட்சக் சமயத்தைப் பொர்வே
 விருதிட்டுப் பொருதிட்டுத் தனைமெச்சிக் கொளுமே (ங)
 சயமுற்றப் பொருண்முற்றத் தமிழிட்டுச் சொலவா
 ரியமிட்டுச் சொலவொட்டொட் டெனவட்டித் திடுமே (ஈ)
 சொனவத்தத் தினைமுட்டத் தொடர்க்கெட் டினையான்
 வினவத்தத் டிலைதக்கத் தெனவெட்கிச் சொலுமே (ஐ)
 உனதர்க்கப் பொருள்பத்தெட் டுளதட்டிப் படியே
 யெனதர்க்கப் பொருளிற்றட் டிலமுத்திக் கெனுமே. (ஊ)
 பரிசுத்தப் பொருளெத்தத் துவரித்தத் துவமே
 துரிசுற்றுக் கெடுமித்தைத் துணிசித்தத் தெனுமே. (எ)
 தலையிற்சொற் கடையிற்சொற் பொருளொக்கத் தழுவா
 மலையச்சொற் கெட * வத்தத் தினசொற்குட் டிடுமே.
 துணிவுற்றத் துவிதத்தைத் துவிதத்தைச் சொலவே
 பணிவுற்றுத் தணிவற்றிப் படிதூக்கப் படுமே, (ஐ)
 குருதர்க்கத் தினில்வெற்றிக் கொடியிட்டுக் கொளுமே
 யொருதர்க்கக் கழுதைச்சொற் றொருதர்க்கக் கழுதே.
 தெரிசித்துப் பரிசுத்தப் பொருள்கித்தத் துதவா
 தெரிசித்தத் தொடுதர்க்கித் திடுமற்றிப் படியே. (கடு)

வேறு.

அறவுரைக ளவையெனவு மிவையெனவு மலகையுட
 னலகையி கலிற்

* வத்திப்பன எனவும்பாடம்.

சுருசு

மோகவதைப்பரணி.

செறவுரைசெய் பலகலையி னெலியினுயர் ககனமுடி-
செவிடுபடுமே. (கஉ) ஆ ஈளந்.

தொழின் முற்றிற்று.

உ வ ம.

கன்றின வுளத்தொடு களத்தினி னரம்புகள்
பரம்பவமையர்

தொன்றினுரை யொன்றுரைசெ யாதகலை யோதலை
கை யோப்புரைசெய்வாம். (க)

வேறு.

நன்னலத்தபர ஞானநிற்கவினை
நல்லறப்பயனை நச்சுபேய்
கன்னலைக்கழிய விட்டதற்றகழி
கோதுகொள்பவர் கடுக்குமே. (உ)

உட்கிடந்தமல னெழிவுறுதுபினல்
கொண்டுடீம்புகழு வுற்றபேய்
மட்குடந்தனின் மலத்தைவைத்தது
புறந்துடைப்பவனை மாணுமே. (ந)

அறங்கொணஞ்சொழிய வலகை யன்பினெடு
கடிகின்றவழ கார்மடம்

மோகவதைப்பரணி.

சுருதி

புறங்கொள்செஞ்சடை யகங்கொள் காமவெரி
போதருந்தகைமை போலுமே.

(சு)

தன்னினுன்றிய நின்றமானமவை
கொண்டுதன்னதுரு நாடுபே
யுன்னினுலுவமை பாதவங்கொடெரி
பாவகற்சுடுத லொக்குமே.

(ரு)

துதித்தலென்குருவும் யாமுமோரறிவ
தாருமென்றுவினை சூழவே
மதித்தபேயுதவு நன்றிகொன்றவள
வற்றபாதகனை மாணுமே.

(சு)

கள்ளையுண்டுமுன் புள்ளபோதமு
மிழந்திடுங்கழுது கையின்முன்
புள்ளதுங்கெட வவாவினொவிரத
வாதமுதுபவ னொக்குமே.

(எ)

அருந்தலும்புணர்வு மாதரித்துழலு
மலகைவலையரிடு கண்ணியிற்
பருந்தின்வாயரவின் மண்டுகங்கொள்சிறு
பறவைநுகர்நவை யொக்குமே.

(அ)

பந்தமுத்திபெற வெருவரின்றிவரு
பவமறுக்கமுயல் வுற்றபேய்

சூகூ

மோகவதைப்பரணி.

வந்தைபெற்றமக னுற்றநோய்விட
மருந்துசெய்பவரை மாணுமே.

(கூ)

ஒன்றுபல்பொரு ளாதித்தநித்தமு
முள்ளதில்லதுரு வருவமா
மென்றுசொல்லலை தெளிவுவல்லிருளி
னிருளையிட்டதீம் தொக்குமே.

(0)

வேறு.

போதமா யகண்டமான் பொருளதொன்றை யெண்ணிப்ப
போதமாக்கு மலகையெண்ணில் பிரமகாதர்போலுமே (கக
தன்நொழிந்து வேறெனச் சகத்தைநாட லுற்றபேய்
பொன்னொழிந்து பூண்விரும்பு போதனோர் போலுமே.
எதிர்நிகழ்ந்த துண்டலாத தில்லையென்றி யம்புபேய்
கதிரையில்லை யென்றியம்பு கண்ணிலாள் னொக்குமே. (க
இடும்பையோடு சுற்றமுற்ற வின்னநீர்க்க நின்றபேய்
சூடும்பிகோபு ஈஞ்சுமந்த கூனுபாவை மாணுமே. (கக

வேறு.

இக்க ளேபர நிற்கவி யற்றுபேய்
மொக்குள் பூண்கட்டு மூர்க்கனை யொக்குமே.

(கநி)

வேறு.

அகலி டத்துள தீங்கெலா மவற்றினுக் கணுவாம்
புகல்வ் தென்கொல்பேய்க் கழகுபொல் லாமையேயன்றே

பேத மன்னுபூ தங்கனின் பெருமையார் சொல்லும்
பூத மைந்தையும் பெற்றது மவற்றினோர் பூதம். (கௌ)
ஒத வெல்லையுண் டாதவி னுய்த்தில வலகை
போத மெல்லையி லாமையின் மெவிர்தன பூதம். (ஆ) டகக

விச்சை.

எக்க ணங்களு மெத்துதி யுங்கொடு
தொக்க ணங்களைச் சூழ்ந்தடிபோற்றவே. (க)

உம்ப ராதிப ராமும்பர் கைதொழ
வெம்பி ராட்டி யிருந்தரு ளெல்லையில். (உ)

விச்சை யாவையுங் கற்றவிச்சாதர
னிச்சை யாம்பர விச்சையை நெஞ்சிலே. (ஈ)

ஆய காலமி னுவென வங்கொரு
பேயை வாவென்று பேய்த்தனம் போக்கவே. (சு)

வேறு.

ஆனுடன்பெணலி யாயுடம்புக
ளநந்தமாயதனி லொன்றினெண்
சாணுடம்பினள வாவிருந்தநின்
றன்மைபாரதனி னன்மைபார். (ரு)

மடக்குமாறுமிகும் வானவர்க்குமரி
தாயறக்கடிய வாயுவிற்

கடக்குமாமன னடங்கல்பாரலே
தடங்கிநின்றதொரு கருமைபார்.

(க)

புக்கபூமிதொர் யாதவாறுமுன்
னின்கணின்றபுரை யொன்றிலா
மிக்கபேரிரு ளொளிக்கஞாநநல்
விளக்குவந்துகண் விழித்தல்பார்.

(எ)

விழித்தியாவையும் விழித்திமைத்து
கழைத்தளித்தகில மீளவு
மழித்துமூவர்களு மாகிநின்றவது
வாதல்பாருவ லாமைபார்.

(அ)

இட்டதிப்பு மிலங்குமெப்பொருளு
மெண்ணும்பாவைகளு மின்றியே
விட்டதியென விளங்குமாறுமற
விட்டிருந்தவொரு விரகுபார்

க

களிக்கயர்வையு மிறந்ததென்றலு
மிறந்ததோர்கரிய கங்குல்போ
யொளிக்கயாவையு முணர்ந்துநின்றபா
மானவொண்கதி ருதித்தல்பார்.

(டு)

எண்ணவாருமிசை யாதவண்டசத
கோஷபுந்தரமு னேதுவரம்

மோகவதைப்பரணி

சுருக

விண்ணையாதிவரு பூதமைந்தினையும்
விழியினானது விழுங்கல்பார்.

(கக)

காட்சியாவுமொரு கண்ணதானபடி
பார்க்கவின்டெற விநந்ததோர்
மாட்சிபார்வசன மானகோசர
மலர்க்கையுற்றமணி யாதல்பார்.

(கஉ)

மறப்புமின்றியொர் நினைப்புமின்றிமலர்
வதுவுமின்றிமலர் வற்றதோ
நிறப்புமின்றிக ரின்றியிப்பொரு
னிருத்தல்பாசென வியம்பவே.

(கங)

அலகையாய்முது மென்னையேயுள
வனந்தவின்பவறி வாக்கினு
யுலகையார்தமி னொருத்தனொமன
வுனைக்கருத்தினி னினைப்பதே.

(கச)

முன்னையானெனது கண்டிலென்மொழி
யிறந்தவின்பவறி வாயினே
னென்னையானினி வியம்புமாறென
விறைஞ்சுகின்றவனை யேத்தியே.

(கரு)

இந்தவிச்சையுல கத்திலியாருள
ரெனக்குகின்றிரு வுளத்தினால்

வந்தவிச்சையென வவனுநயகி
மலர்ப்பதங்களில் வணங்கவே.

(கக)

அன்னையாதரவி னோடவன்றலையி
னம்புயப்பத மனித்துவந்
தென்னையாணிபர விச்சைவல்லவனை
யாவரும்பணிமி நென்னவே

(கங) ஆன டொஅ.

பேயிசங்கல்.

விச்சைகண்டவர்க டொழுதைகண்டல
மிகப்பசித்துவிழி சுழலுவேம்
பிச்சைகொண்டுணவு மடுகிலார்வனைவை
பேய்களென்றிகழ்வு பிச்சியே.

(க)

அண்ணலாடியர் கொண்டநல்லவற
வேடமாகுமவை கொண்டியா
முண்ணலாமென நினைந்துகொண்டன
மறிந்துகொண்டதில் வுலகமே.

(உ)

எந்நிலங்களும் வளைந்தவேழ்கடலு
மெப்பொருப்புமுள யாவையுந்
தின்னிணும்பருகி னுங்கொடாதுபசி
யென்னருந்தியிது திருமே.

(ஈ)

வேறு.

தாகமோ காதிபெலார் தணிக்குமொரு தனிமருந்திங்
கேகமா முணர்வென்ப ரெங்குகணிற் காண்கிலமே. (சு)

அந்தவொரு மருந்தினைப்பெற் றந்தமா யிரத்தொருவ
ருய்ந்தவருண் டிலையென்ன வோதுவதும் வேதமே. (ரு)

மகனாரப் பெற்றமறை வல்லவரும் பெற்றிலார்
சுகனார்பெற் றனரென்று சொல்லுவதும் வேதமே. (சு)

அப்படியே யரியபொருள் பெறுமவரா ரலகைகளா
யிப்படியே யிப்படியிற் றிரிகின்ற யாங்கனியார். (எ)

கற்றெல்லையறப்பிதற்றிக் கண்குழிந்து கடைக்கொறுஞ்
சற்றல்ல யாம்பசித்துத் தடுமாறுந் தடுமாற்றம் (அ)

மழித்துநீட் டியும்பறிந்தும் வற்கலைகள் பலபுனைந்து
மொழித்துங்கோட் டிகள் கொண்ட தெத்தனையா முண்ண
[வே. (கூ)

கருக்கொடுப்போ முங்களைநாங் கழல்கூட்டி யென்றுபோய்க்
கருக்கொடுப்போ மெனிற்கண்டு குதித்தோடிப் போவர்
களை. (ய)

பேசிலோ வல்லவாய்ப் பேயென்பர் பேசுதற்குக்
கூசிலோ ஆமனெனக் கொச்சையெனக் கூறுவரே. (கக)

துதிப்பாரைத் துதிப்பதுவுந் துதித்தாலுந் தம்மையவ
துதிப்பாரை மதிப்பதுவும் வயிரொருசாண் வீளர்த்தற்கே.

மினையாகும் பகையிதனில் வேறுண்டோ வற்றவரும்
பகையாகப் பண்ணுவதும் பாழ்வாயிதே யல்லவோ. (க௭)
இந்தவயி றோபெரிய தேழ்கடலோ பெரியதுதான்
வெந்தவயிற் றுள்ளொரியோ வேலையினில் வடவெரியோ
வந்தனைசெய் துணைவாழ்த்த வைத்தருளாய் வயிற்றினெனிக்
கிந்தனந்தே டிச்சுழலப் பண்ணினை நீ யெங்கோயே
உடலெழுசா ணப்பண்ணி யொருசாணு மொழிப்பதற்குச்
கடலுலகி னுடலமெலாங் காண்பாணைக் காண்கிலமே. (க௮)
பிழைத்தகத்தாற் பொறுத்தருள்கை பெரியோயினின் கடன
ன்றோ, யுழைத்தக்கா லடியோங்க ஞனக்குறுகி யுரைத்
தருளே. (க௯) ஆக ௨-௨௫.

வேறு-கனவு.

எனனினோப்பெ லாம்விளம்ப யிரவுகண்ட தொருகன
நனவெனத் திகழ்ந்ததென்ன வொன்றுநின்று நனிலுமே.
இமைத்ததோர்க ணிலலையோவொ ரெல்லையற்ற வல்லையிட
டமைத்தவோர் மகாந்தகார நின்றியா னமுங்கவே. (௨)
விட்டிலங்கு தீபமேற் றிசைக்கணை விளங்குவோர்
மட்டலங்கன் மாப்பினு றொருத்தன்வந் திருக்கவே. (௩)
எல்லையற்ற வன்பதம் பணிந்தியா னிறைஞ்சவே
தொல்லையற்ற வன்பரென்னை யாளவென்று சொல்லவே. (௪)
புலன்களிப்ப லந்தசெய்ய பொற்பதங்க ளன்றியே
தூலன்களிப்ப தென்னையென்று நான்மிகக் களிக்கவே (௫)

தேனுமிக்க பாலுமென்ன நின்றுதித்தி யாவென்முன்
மோனமுத்ரை தன்னிலே யிருக்கவந்த மூர்த்தியே. (க)

மெய்யென நலத்தொடே விழித்ததென் கணிப்பய
னையநாடி யருளுகென்ன வறியவோது மன்னையே (எ)

அந்தகார மோகனின்னை யாளவந் திருந்தவ
னெந்தைகார ணன்பரகாச ஞான மிட்டதீபமே (அ)

மோனமா யிருந்ததன்மை மொழியிறந்த வின்மெய்ஞ்
ஞானமா யிருந்தீவறி லாததன்மை நாடவே. (சு)

மேற்றிசைக்கண் வானவர்க்கு மேலனாத லாலுடன்
போற்றிசைக்கு மன்பர்பாத முற்றபுண்ணி யத்தரே: (ஓ)

கருத்தினு டொணாதவெந்தை கண்ணினுட மண்ணின்மே
லொருத்தனாகி வந்தளிப்ப னென்றுவேத மோதுமே. (கக)

வேறு.

மரண மும்பிறப் பும்மற மாமணி
கரண மெல்லாங் கடந்த கடவுளே. (கஉ)

வினவி வந்துநீர் வேண்டிய தேதருங்
கனவு முந்துருக் காரிய மில்லையே. (கஈ)

என்ன வன்னை யிறைவி மறையெலாஞ்
சொன்ன வன்பிற வானென்று சொல்லுமே. (கச)

விண்மு தற்பொரு ளெல்லாம் வினாப்பவன்
சண்மு தற்புலன் காண்டற் கரியனே (கஐ)

முந்தை மூவர்க்கு மூலமு னிவர்தஞ்
சிந்தை பாணுந் தெரிதற் கிரியனே. (கக)

வரவு போக்கற்ற வான்பொரு ளென்றுமுன்
பரவு மாமறை யெல்லாம் பகருமே. (கங)

முடிவு மாதியு மற்ற முழுமுதல்
வடிவு மாகி வரும்படி பெய்நனே. (கஅ)

சொல்லு கோலஞ் சுருதினி ருத்தமோ
வல்ல வோவென வன்னை யருளுமே. (கக்)

அருவ னாகிலு மன்பர்க் குருவனுப்
வரிநவ னென்றது மாமறை காணுமே. (உடு)

பத்தி யாம்வலை யிற்படும் பார்மிசை
புத்தி யாலறி யொண்ணுப் புராணனே. (உக)

தேவி யிப்படிக்கூறத்தி ருவருள்
பாவி யேற்கில தென்றுப தைக்கவே. (உஉ)

ஆஃ உசள.

சகிவன்னபோதம்.

அலகை யச்ச மறவக வரன்களு
முலகின் முத்திபெ றும்பரி சேசதுவாம். (க)

புணர்ந்த பர்வமெ லாம்பரி பூரண
முணர்ந்த ஞானி விழிபட வோடுமே. (உ)

மோகவதைப்பரணி

சுரு

வேறு.

எழிலாரு ஞானி புகழென்னை கூற
வயர்வீ டிவன்சொல் வழிசெய்
தொழிலாளர் சேர்கையதுகேளு முன்னை
யிதிகாச மொன்றுசொல்லே.

(ந)

தந்தாப மற்ற பரணைவல் செய்த
வவனுற்ற பேறுதனைமுன்
செந்தா மரைக்கண் முதல்வர்க்கெம் மண்ண
றிருவாய் மலர்ந்ததிதுவே.

(ச)

உவமிப்பின் ஞானி விழிப்பட்டு முன்னை
வினைவிட்டு முத்தியுலகிற்
ழவமற்ற வெய்ய வினையே புரிந்த
சசிவன்ன நெய்துகதையே.

(ரு)

வேறு.

ஏமம் புகுவா நுளபா தகரா
மியாவர்க் குளுமிக் கவனா குமிவ
னாம் புகல்வார் குலமும் மெரிவாய்
நாகம் புகுமா றுநடந் தனனே.

(சு)

• மலமே வியதி வினையின் வலியால்
மகிழும் பர்பதத் திலிருந் தவிவன்

குலமே வியதென் புலவா ணர்களுந்
கொடிதா நரகங் குடியே நினமே.

மிகமே வியபுண் ணியபா வடுமனும்
வினையின் பயன்மே லொருகா லமுறு
திகமே வருமென் பதனா லுளனோ
மெல்லா மிவனைச் செறவெய் தினவே.

தன்புத் திரனே யம்விடா மையினுந்
றவறுந் றனிவந் பெறுதந் தையுளந்
னூன்புந் தினியென் னைகொலோ புதல்லன்
றுயர்தீர் வகையென் றுசமுன் றனினே.

ஒன்றி லும்வினைத் துயர்துயப் பதலா
லொழிவிக் குழபா யமுனக் கிலதே
யென்ற லுமறிந் தவனன் புவிடா
திவனைக் கொடுமுன் றனனெந் கணுமே.

ஒருமா தவன்மந் திவன்வே தனைகண்
டொழிவந் துளவொன் றையுளத் திணரு
பரமா கியஞா னிகள்கண் ஹுறலே
பரமௌ டதமென் றுபகர்ந் தனனே.

கிானந் தமிலா ததனைத் தருவான்
சுத்திச் சுரமென் னுமிடந் தனில்வாழ்

மோகவதைப்பரணி.

சுகுள

மாணந் திபரா யண்ணென் பவனின்
மைந்தர்க் குறுநோய்க் குமருந்தெனவே. (௮௨)

முடியா வுபதே சமிதென் றவனு
முனிவன் பதமெய் திமொழிந் தனனிக்
கொடியான் வெருவா துகுயிற் றியநோய்
கூறற் கரிதா யகொடுந் தொழிலே. [௮௩]

சங்குன் றிருமுன் பகரும் படியோ
விவனெய் தியதீ வினையென் னவெலந்
நீங்கும் படிதன் னனுபூ தியின
னிகழும் விழிவைத் தனனின் மலனே. (௮௪)

கணியா தபவக் கடுவா னதிருக்
கண்வைத் தலும்விட் டனகா துகடும்
பிணியா வையுநல்ல பிதா விஹதாள்
பேணிப் பணியென் றுபெயர்ந் தனனே. (௮௫)

இடனே முதலா கவுவந் திறையோ
னேவும் பணிசெய் திவனுஞ் சிலநா
ளுடனே யிவனே திருமே னிதனக்
சூரியா னெனவுற் றணனும் படுனடே (௮௬)

நன்ற முனிதாள் வழிபா டதனா
னா விதமா னபிறப் பினைவிட்

டொன்றா கியங் ணெருத் தமர்கட்
குளசா தனநா லுமுதித் தனவே.

(௧௭)

முனிவன் றிருமுன் புளதன் குறைதான்
மொழிவன் சிலவஞ் சலிருஞ் சியதாய்ப்
பனிவுந் திருகண் கள்பதங் களிலே
பலகால் வலம்வந் துபணிந் தனனே.

(௧௮)

அருளே வடிவா கியமா முனிதா
னீறியா தவர்போ லவமுந் கலுறும்
பொருளே தெனமைந் தனடுங் கினனிப்
பொல்லா தபவப் புணரிக் கெனவே.

(௧௯)

வெருவும் பிறவிக் கடல்வித் தாமுன்
வேதா கமகி தைவிளம் புமதைக்
குருவுந் தனதன் பன்மனத் தளவிந்
கொளுமா லுதொகுத் திதுகூ றிடுமே.

(௨௦)

வேறு

மரண பவங்களான புனலை யுடையது
மதியை விழுங்குகாம வரவு பெரியது
கரண வொழுங்குறு விடய விரைநுகர்
கணமொ டியங்குமீன மிகவு முகள்வதே.

(௨௧)

பெருமித மென்று கூறு பெருமை யுடையது
பிணிகளெ னுக்கெடாத புலவு கமழ்வது
வருமிட் ரின்பமான நிறைகள் பொருவது
மனமெனும் வஞ்சராஜ மகர முறைவதே. (உஉ)

அளவி லகந்தை யாமை யபரிமிதமுள
வவாவெ னிறைந்தவாழ மறிய வரியது
களவு நெருங்குபாரு மலையு முடையது
கலக விடங்கண்மேவு கிருமி நெனிவதே. (உ௩)

துகளெ னு நன்கலாத நுரைக டருவது
துறவினி னின்பமான கரையை விடவகன்
மகளிரெ னுந்தவாத வலிய சுழியது
மறலியு மஞ்சகேரீப வடவை யெரிவதே. (உ௪)

வெருவரு கின்றபோக முதலை யுடையது
விவித மனந்தமான துறையு மறிபவ
பொருவர் கடந்துபோக விரகி லெழுபவ
வுததி விளம்பயாவ ருலகி னறிஞ்சே. (உ௫)

பொறிவழி சென்றுமீளு மவல மதிக்காடு
பொருசம யங்களாறு மறியவி முமதி
லறிவழி வென்றிலாத பொருள தெனவுள
வனுபவ வங்கமேறு மறிஞ ராகல்வரே. (உ௬)

புணரி கடந்துபோக விரகி லெனமொழி
பொழுது புலம்பியாவி புதல்வ ளிறுமுன
முணர்வெனும் வங்கமேறு மறிஞ் சாங்கவரென்.
றுரையை வழங்கிராத னுவகை யருளவே, (௨௭)

வேறு.

வாழியென விறைவனடி தொழுதுவரு பவமா
மாழியினை யகலுமறி வருளுகென வவரே. (௨௮)
பரவறிவு மபரவறி வெனவுமிரு பரிசாத்
திரவறிவை யறியுமவர் மொழிவர்தெளி வுறவே. (௨௯)
அபரவுணர் வருமறைகண் முதல்கில கலையு
முபரம தறவுதவு முணர்வுபர வுணர்வே. (௩௦)
ஆகமவி தங்களறி வாரபர் மறிவார்
யோகமொ நெங்குமவ ரேபர முணர்ந்தோர். (௩௧)
புராணமிதி காசமெவை யும்பொரு ளனைத்தின்
பிராணனறி யாதுள விடத்திவை பிதற்றே. (௩௨)
இயலறிவ திசையறிவ தினமறிவ னுளதா
மயலறிவ தறிவதல வறிவறிவ தறிவே. (௩௩)
நவிலுகலை யறுபத்து நர்லுமுணர் வாரும்
பவலபம தறுசுத்த பரமமறி யாரே. (௩௪)
ஆகவறி வாளறி வாரிவை யனைத்து
மேகவறி வாளரிவை யாவுமறி யாரே. (௩௫)

மோகவதைப்பரணி.

சுனக

ஐயறி வறிந்தவை யடங்கினவ ரேனு
 மெய்யறிவி லாதகர்கள் வீடனு பெறுரே. (நக)
 மெய்ய்மையறி வல்லதமில் வேறறிவ தெல்லாந்
 தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே. (ந௭)
 பூசனையு மதுசகல பொருளுமறி தமையு
 மீசனையும் வேறதற வறிவதறி வெனவே. (ந௮)
 தானேனு முடம்பது தனைத்தவிர வேறு
 யானேனு மருத்தமுள தோவருளு கெனவே ()
 வேறு.

எனதாடை பொன்பூ மகன்றைநில் பாய்மா •
 விபங்கண் முகங்கால்லை மெய்யென்ன வென்றுந்
 தனதா யுரைப்பான் வகுத்திந்த ஆனைத்
 தானென் றயர்த்துஞ் சொலத்தக்க தன்றே. • (சுய)
 தாளாக ஆராழி யாவெந்நில் வீணை
 தண்டாக வன்மார்பு தட்டாக மொட்டா
 நாளா மலர்ச்சென்னி கூந்தற் கொடித்தேர்
 நாணு முர்வானில் வேறுக நாடே. (சுக)
 கடக்குஞ் சரம்பண்ணி யுண்ணின் ரெருத்தன் • •
 கைபாத கன்னங்கள் மெய்போ லியகீஞ்
 கிடக்குந் நடத்தா விடத்திவ் வுடம்புந்
 கிடக்கும் மொருத்தன் னடத்தா விடத்தே. (சுஉ)
 ஒருகூறு மலமாகு மொருகூ றுடம்பாகு •
 யொருகூறு ம்னமாகு முண்டற்ற வன்ன

மிருகூறு நீயாகி நொருகூறு நீயா
மிழிக்கும் மலஞ்சோ ரிடப்பட்ட வுடலே. (சந)

கிளரா தரத்துண்ணு மன்னஞ் சுடக்கை
கிட்டப் பொறுதே யிருந்தார் முனிந்தார்
தளரா துறுப்பொன்று முயிர்போக வன்றே
தழற்பள்ளி மீதே னுயின்றார் சகித்தே. (சச)

நிழற்பாவை கண்ணாடி யிற்பாவை கைகா
னிமிர்க்கும் முடக்கும் மிவன்செய்யு மெல்லாந்
தொழிற்பால வாமற்றிவ் வுடலஞ்செய் தொழிலுஞ்
சுடர்ஞான வடிவான வன்செய்த தொழிலே. (சரு)

அறிகின்ற பொருளென்று மறிவானில் வேறே
யானாவில் ஆனாகநா நென்ன லாமோ
செறிகின்ற புள்ளல்ல வேகூடிவ் வகையே
செடமான வுடனின்னில் வேறென்று தெனியே. ()

நிலனாகும் வற்பென்ற நெகிழ்கின்ற நீரா
நெருப்பா மிதிற்சுட்ட வெல்லாமு மனிலஞ்
சலமான புரையான வானிந்த வுடலஞ்
சுடமான வைம்பூத வருவங்க டாமே. (சஎ)

வீழியைபட்டி மர்னென்னில் ரவியர்தி யாலே
விளங்கின்ற தல்லால் விளங்காமை யாலே
யொழியப்படுங்கன்ன முதனாலு முன்ற
னுருக்கண்ட கண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே. (சஅ)

வேறு.

மேர்தவதைப்பரணி.

சுனக

1. ண்பொருள் கனிநுண்பவை முக்கூறதின்
யன்பு நடுக்கூறது மச்சைக்கணி யாகு முற்கூ
ல்கொண்ட சடைக்கூறது வாச்சாடுமழு மென்
னுன்மறை யந்தங்க ளிசைக்கின்றன வாமே[தே
னும்புனன் முக்கூறதின் முற்கூறுவர் நீரா
ந்நடு விற்கூறு சடைக்கூறு பிராண
னும்தி விருகூறவை நீயாயிடினன்னே
ன்ற பிராணன்னது நீயாகுவை யிசையே. (ரு)

வேறு.

1. ணு மல்லதுஞ்சி ணுணர்நின்மை யால்
நம் புலன்கொழிவாற்
1. ண தென்னின்மனை யொழியாதுசேனை.
ழ் வலஞ்செய் பொழுதே. (ருக)

மொடுங்கவாய் நிகழ்நென்கொ லென்னி
காவ லாகுமலதேன்
மடைந்ததென்று தமாச்சுட்டி டாழுன்
ரலின் ஞானிகொளுமே. (ருஉ)

1. ண வெண்ணவுள்ள கரணத்தி லொன்றி
வாவி தென்னதெனலான்
ன மன்னமென்ற வதனாலு மல்ல
லல வந்தவகையே. (ருங)

வேறு.

இடரின் புளதாய் கிலையற் றறிவற்
 றெண்ணுங் கரணங் களிலா பெவரு
 மட்டரும் பிறவிக் கடியென் னுனாரு
 மாங்கா ரமுநீ யலவென் றறியே.

(௫௪)

பேயப் படலோர் பொருணிச் சயமா
 யறியப் படல்யா னெனதென் னுமதஞ்
 செய்யப் படல்செய் வதுசிந் தனையாஞ்
 சித்தம் மதுவன் றெனநீ தெளியே.

(௫௫)

முன்னு கவுடம் பதுசித் தமதே
 முடிவா கமொழிந் தபொருட் டிறடான்
 நின்னா கிலநீ யறியும் பொருளாய்
 நிகழ்கின் றதனா லெனநின் மலனே.

(௫௬)

உன்னு லறியப் படும்பா வையுமுன்
 னுருவன் றெனவே தனையொக் குமெனக்
 கென்ன லறியா தொழியும் பொருளோ
 யானா குவதென் றனனென் றனுமே.

(௫௭)

அறியாப் பொருள்கா ரணமா யைகுறித்
 தறியும் பெருள்கா ரியமா முலகிந்
 நெறியாற் றிகழ்நான் மறையந் தமெலா
 நீயன் றெனவே னூதிரந் தாமே.

(௫௮)

அறியும் பொருளன் றறியாப் பொருளன்
 றறிவா னீயநீ யெனுமப் பொருடான்

மோகவதைப்பரணி.

சுள்ளு

பொறியின் வழிநின் றறியும் பொருளோ
போதக் கண்விழித் தறியும் பொருளே.

(ருக)

வேதப் பொருடா னிதுவே றுசொலும்
வினையா வையுமன் றொருவே றுமிலாப்
போதப் பொருளந் தமஹக் கணியாம்
புனிதப் பொருடத் வமசிப் பொருளே.

(சுய)

வேறு.

நிமலமாம்பர மதுவெனும்பொரு ணீயெனும்பொருள்
சீவனே, யமலமான விரண்டயிக்குய மசிபதப்பொரு ளா
வதே.

(சுக)

அருமையாகிய பிரமமுன்னிலை யாகுமாருயிர் பின்னிலை
யிருமையான விரண்ட யிக்குய மெய்துமாறெவ னென்ன
வே.

(சுஉ)

உபாதியால்வரு பேதமேயிவர் பேதமன்றுரு வுயிரினின்
கபாதியாழுடல் போலிறைக்குள் காரணதிகள் காயமே.

ஈசன்முற்றறி வான்வியாபி பெவைக்குமேது வியம்புமா
காசகன்னிரு பாதிபாவனை காரணதிக ளாவதே.

(சுக)

நீதியானிரு பாதிநீக்கிட நீயெனச்சொல் பதத்தினு
மாதியாகிய தற்பதத்து மசுத்த சுத்த முரைத்துமே.

(சுரு)

ஆகமுன்றிக மேமுநானென ரொம்பதந்தி னசுத்தமே
சோகமின்றிய சான்றுநானென ரொம்பதப் பொருள் சுத்த
மே.

(சுக)

அகிலகர்ரண மாநிரானென றற்பதத்தி லகத்தமே
 சகலகாரண சான்றுநானென றற்பதப்பொருள் சுத்ததே
 செறிந்தகாரண காரியங்கள் சிதைத்துமே னனு சித்ததே
 யறிந்தவாதனை தானுமற்றதவ் வசிபதப்பொரு ளாவதே
 அசுத்தமாகிய விருபதத்தினு முக்கியப்பொரு ளாகுமே
 லிசுத்தமான விலக்கியப்பொரு ளென்றுசொல்லுவர் வி
 தே.

முரண்டசீவ பாங்கடம்முடன் முக்கியப்பொரு ளாவ
 யிரண்டின்வேறறு சிற்சொருப மிலக்கியப்பொரு ளாவ
 ணக்கியப்பிர சீவர்தங்க ஞுடம்பிரண்டு மிடக்கண
 வாக்கியப்படி நீக்கினுலொரு வத்துவேடய வத்துவே- (எ
 லரிவேலிட்டதும் விட்டிடாதது முபயமுட்பென வுண
 னோர், தேரிலக்கண திரிவிதத்தி னிசைப்பற்றி நி
 புவாம்.

மஞ்சுகட்பிடு தென்றல்போலவும் வடபயோதி யுள்ளதே
 விஞ்சுகோஷம தென்றல்போலவும் விட்டலக்கண ய
 தே. (எ
 சீவிலைன்றதுவெள்ளேபோயின தென்றுசெய்துதல் பே
 வே, கவலையின்றி விடாதலக்கண யென்றுநீகொள் க
 தினே.

மேவும்விட்டு விடாதலக்கண மெய்ம்மையாதெனில
 வித், தேவதத்த னெனும்பொருட்படி சிந்தைசெய்திடு
 தேவ.

விட்டலக்கணை தனையும்விட்டு விடாதலக்கணை தனையுநீ
விட்டுவிட்டு விடாதலக்கணை யால்விளங்கு விளங்கவே. (1)

போதுமேவிய தேசம்விட்டெட்டு புருடனைக்கொளுமாறு
போ, லோதுமீருடல் கண்டுவிட்டதி னுண்மைகாண வுணர்
ந்திடே. (எஎ)

வேறு.

பிரியர் வுயிர்கா ரியமா முடலும்
பிரமத் துறுகா ரணமா முடலுங்
கரியா கியவா தனையுங் கழியக்
காட்டும் படி கண் டுகொள்கண் ணுறவே. (எஅ)

கரணத் திரணிற் பி'னுடப் பொருளைக்
காணக் கிடையா தவைகை யறவே
மரணப் படினும் மதுகண் டுகொளும்
வழியில் லையெனும் படிநீ மதியே. (எஆ)

எந்தக் கரணங் களுமே வனனா
விதன்வா தனையால் விடயங் களொடே
'யந்தக் கரணங் கள்பொருந் தல்கனா
வவைமாய் தல்சமுத் தியவத் தையதே. (அஅ)

வேறு:

வினவிற் பரத்தையறி வுறுதற் கவத்தையுலன். வினைட்
யே, நனவிற் சுழுத்தினிலை வரினப் பொருட்டிகழு நல
வே. (உ)

துணிதத் தலத்தைகளை யறிவுற்ற வத்துரிய நிலைசீவனே
யிவிதத்தி னப்புருட னனவுற்றவத்துரிய நிலையீசனே

அகிலக் கரிப்பரம துரியப் பொருட்டுரிய மதுவர்கைவே
புகலுற்ற தத்வமசி யெனுமுப் பதத்தின்முடி பொரு
வதே. (உ)

கிமலப் பொருட்சுருதி நெறியிற் பெறக்கருணை நிதிசூந
யமலப் பொருட்பெறுத லருமைத் தெனக்கழறி யடி
வே. (உ)

தமரக்கலைக்களவு தெரிவற்ற தற்பொருள தனையீசுவ
னமரர்க்களப்பரிய பதநற் புனற்கொடுசெய் தபிடேக

பவளத்தில் வைத்தவமிர் தினின்மிச்சி விட்டினிய பரி
மோ, தவளப்பொ டிக்கவச மெனவிட் டுடற்பகைக டசி
யவே. (உ)

உதகத்துடற்பொருளொ டியர்கைக்கொ ட்ச்சிமிசை
ருபோதோடே

பதகத்த லத்தைவிட விருகைத்த லத்தொடிரு
பதமேனியே.

ஒழியப்பு லக்கணுப நிததப்பொ ருட்டெரிய

வுளஞானமாம்

விழியைக்கொடுத்துமொழி யெனமுப்ப தப்பொருளும்
வெளியாகவே. (அஅ)

நனைவத்து வக்கிமுடி துரியத்தை முற்றவிறை

நவீனீதியே

மனவர்க்க மற்றவனு பவமுற்ற சிர்க்கன
வலியோதுமே. (அக)

புரணமாகவே புறப்புள புலன்களு மந்தக்

கரணம் யாவையும் வழங்கிட நனவெனக் கண்டேன். (அ)

புரண மாகிய புறம்புள புலன்கெட வந்தக்

கரணம் யாவையும் வழங்கிடங் கனவெனக் கண்டேன் (அ)

மரண மாகிய திசையிது வெணும்படி மனாதி

கரணம் யாவையு மிறந்துள சுழுத்தியுங் கண்டேன் (கஉ)

எஞ்ச லின்றியெக் கரணமு மிறந்திருண்டிருந்த

துஞ்ச லங்குணர் போதமார் துரியமுங் கண்டேன்

துரிய மாகிய போதமார் துளக்கமற் றனைத்தின்

கரிய தாயிருந் திடம்பர னனவெனக் கண்டேன். (கச)

புணர்ந்த விச்சகந் தொழிந்துணர் போதமார் துணையே

யுணர்ந்த மற்றது பரன்கன வெணும்படி யுணர்ந்தேன்

சான்னு சாக்கிய மிறந்திடத் தானிருந் தமையுந்
தோன்று ரூவிடம் பரன்சுழுத் தியதெனத் துணிந்தேன்
மரித்த தென்றுணர்ந் துரைத்தது மரித்திடந் தனிலே
தேரித்த போதமே ததுபரன் றுரியமாய்த் தெளிந்தேன்
இறையெ னும்பொருட் கிரியமே யென்னையாண் டவனே
மறையி னந்தநற்பதப்பொரு ணனவென மதித்தேன்
பண்டை விச்சுவ வாதனைப் பழுதுபோய் முழுதுங்
கண்ட கண்ணதே யாகிய கனவதுங் கண்டேன். (சுஅ)
காட்சி யாவையுங் கண்ணதா யக்கணுங் கரைந்த
மாட்சி யாகிய வகோசர முறக்கமாய் மதித்தேன். (சுஅ)
அருந்த வாழை யந்தமா மகோசரந் தனினீ
யிருந்த வாற்றி வித்தவா நெங்ஙன மிசைப்பேன். (சுஅ)
எம்பி ரானிடந் தொறுமிடந் தொறுமது வதுவாய்த்
தம்பி ரானடஞ் செயும்வகை சாற்றுமா றறியேன். (சுஅ)
ஆகி யேயடி யேன்செய்கைம் மாறுனக் கென்னெனிற்
பாவி யேனது தானுநின் னுடையதாம் பண்டே (சுஅ)
ஆவல் செய்தென தாக்கையுள் ளளவுநின் னடியார்க்க்
கேவல் செய்வதே யன்றிமற் றொன்றுநா னறியேன் (சுஅ)
இறவி லெப்பத மும்பெற வேண்டிலே னென்றும்
பிறவி யேண்டுவ னின்றிருப் பணிசெயப் பெறினே. (சுஅ)

மோகவதைப்பரணி.

சுஅக

வேறு.

என்றுபல கால்விழு மெழுந்தொழு மழும்புரியு
மென்னையினியா
னின்றுபல வாகவுரை செய்தவவ னன்பினொடு
நெஞ்சருகியே.

(நாகு)

எட்டினறி வின்றியிறை தன்னிலறி வின்றியிவ்வு டம்பினு
டனே, வீட்டிலுறை வாணையினி வீடுபெறு மென்பது விளம்
புகிலமே.

(நாள்)

வஞ்சவலி யானாகில் வீழ்பிதிர ரந்நாகு பாழ்படமிகா
விஞ்சைவலி யாலடைய வேறினர்க ராதிபர்கண்மேலிலக
மே.

(நாடி)

தேவரு மணித்தரு மிவன்றொழில் வியந்துரை செயப்படு
வதோ, மூவரும் வணங்கிமுடி யாலவன தேவல்செய முந்
துறுவரே.

(நாகு)

ஞானியை நரன்சுர நெனத்தொழிக ஞாலமுய
நாதனருளான்

மேனியது கொண்டுதனை நல்கவரு ஓமன்றறையும் வேதமு
டிவே.

(நாடு) ஆக நடுள்,

நாகு

திருமுடியடைவு.

மூல மான மறைப்படி மூலமே
கோல மான பரிசுகள் கூறுவாம்.

வேறு.

தன்னுத நல்க வருளே நிறைந்த திருமேனி கொண்டு
தான், முன்னுன தேவ ரொருமுவர் சூட விறையா யிருந்
முதலேன்.

மாதுற்ற பாகனெனவந்து வெள்ளி மலைமே விருந்துமடை
நா, லோதுற்ற ஞான வடிவைத் திகழ்த்தி யுலகைப்பு ரந்
வரவேன்.

ஆலத்தி னீழ லறநல்கி ஞான
வதுபூதி யாகவழியா

மூலத்தை நாலு முனிவர்க்கு மோன
மொழியால் வழங்கு முனிவோன்

வெளியாய் விசும்பி னிருண்மாற வந்த
வெயினேன் விளங்குமுனநா

மொளியா யுனக்கு மொளியா நெனத்த
மொளியான் விளங்கு மொளியோன்.

தேடுதத் தன்ன ததுபூதி தேவர்
குருவைத் தெளிக்கவொளியேர்

மோகவதைப்பரணி.

சுடறுந்

மேன்னத்தி ருந்த படியே யிருந்து

மொழிவற்ற வொன்றை மொழிவோன் (சு)

மகனார் தமக்கு மிகநல்கி யெந்தை வருகென்று தந்தைப
ணியச், சுகனார் திருத்த முறஞான நல்கி யிடர்தா னெழி
த்த சுடரோன். (எ)

போராழி யேறி யடலாழி யேவி யருளாது பொன்றுபிற
விப், போராழி யேற விசையற்கு நெஞ்ச மிசையப் பகர்
ந்த பெரியோன். (அ)

தேனெக்க மன்னு மமிர்நோக்க வேத:

சிரமே மொழிந்த குருகைக்

கோனுக்கு வந்து பெருகன்பு நெஞ்ச

முருகக் கொடுத்த குரவோன். (க)

ஊழிக்க மிழ்ந்த வறன்மேன் பிதந்த வயனிற்சி றந்த ம
றையோர், காழிக்கண் வந்து சிறுபால கன்க ணுறுமாறு
நின்ற கழலோன். (டு)

இல்லூரு வந்த மடவார் தனங்க ளிடர்நஞ்சு தஞ்ச மிறை
யோ, னல்லூரில் வந்த பதமென்று நர்வி னரசன் றிதிக்க
நவில்வோன். (கச)

இனையாது பூணு மணவாளர் போல

விளமாதர் கொங்கை யிடையே

வினையாட் விடு மிருசுந் தரற்கு

வினாவிக்க வல்ல விறலோன். (கஉ)

உரைசெய்ய வின்றி யுளவொன்று வந்த
தெனவாத லூர னிருகண்
முரைசெய்ய நீர்கொ டுரைசெய்ய வன்று
திருவாய் மலர்ந்த திறலோன்.

(௮௩)

சித்தான வேட மதுகொண்டு செம்மை
பிசுசோதி சித்த வடமா

மத்தான மேவியறிவான தன்னை
பறிவித் திருந்த வறவோன்.

(௮௪)

தானந்த மற்ற வருண்மேனி நின்ற
படிநிற்க வன்று தனதா
மாநந்த நிர்த்த மறிவித்த தில்லை
நகர்வந் தளித்த வருளோன்.

(௮௫)

அமரர் திபர்க்கு மயன்மா லரர்க்கு
நிகரான வர்தி மறையோர்
குமரர் பதிக்க னொருமேனி கொண்ட
வருண்மேனி நல்கு குரவோன்.

(௮௬)

நல்லேன் முன்னர் வருமங்கை தன்னை
நகரா வுவந்து பிறிது

மல்லே னெனம லழியாத தன்னை
யொழியாமை சொன்ன வறவோன்.

(௮௭)

புரந்தாளு கென்ற மறைவல்ல பூமி
சுரர்சொல்ல நல்ல புகழ்சேர்

பரந்தா னுவந்து பரமாம் பதத்தை
யறிவித்தி ருந்த பழையோன்.

(௧௮)

தன்செப்பு மாறில் பதமன்பர் தங்க
டலையிற் பதித்து மதுரம்
புன்செய்க்கண் மேவி யொழிவற்ற தேச
புகழுற்ற தூய புகழோன்.

(௧௯)

சீலம் பொருந்து முனிவோர் கணங்கள்
செயவென் றிறைஞ்ச வறவோர்
கோலம் பொருந்தி நலமார் திருப்பை
நகர்வந் திருந்த குரவோன்.

(௨௦)

புயமாதர் கொங்கை பெறவேறில் பேர்த
கனமான பாத மலர்பெற்
றுபர்மா தவத்த ருலகூய்ய வந்த
விறையாய் வருக்கை யுறைவோன்

(௨௧)

பாரார் வருத்த முறுபந்த பாச
மறவந்து பாத மருடற்
கேரார் வருக்கை யிடமா வுவந்த
நடராச னென்னுமிறையோன்.

• (௨௨)

வெருவந்த தொண்டர் கருவெந்து வீழ
நிறையைந்து வேள்வி மறையோர்
திருவிந்த ஞ்ரி லுருவந்திவ் வைய
மகிழ்வித்த செய்ய திறலோன்.

(௨௩)

ஆவத்தை மாற வுலகன்பர் தன்னி
 னருண்மேனி கொண்டு திருவார்
 கோவத்தை மேவி யமுதைச் சுரந்த
 நிகர்வேறி லாத குரவோன்.

(உச)

வேறு

அரணிந்ரு கனவினொளிர் புரணமொரு ககணமற
 வயிலவொரு மொழியருளவே
 ஈரணிவரு சொருபனென திடரகல விருகழல்க
 டருகருணை பெரியகுரவோன். உரு) ஆ. ந. ௩. ௨

- - - - -

வேறு திருவபிடேகம்.

ஆகியழி யாவண்ண மன்பர்க் கெல்லா
 மரியதனைக் கொடுத்தருளு மந்தவாதி
 யோகி சொரு பானந்தன் மோகத் காயந்திட்
 டுங்கன்பசி தீர்த்தருள வுள்ளஞ் சென்றே. (க)

குருவடிவ மாகிவந்த சொருபன் றானே
 மைந்தனென வேறுமொரு கோலங் கொண்டான்
 றிருவருளா லவன்கொண்ட கோல மான
 திருவுருவஞ் செப்தசெயல் செப்ப வுற்றும். (உ

வேறு

குருவரு னொழிந்தறிவு கூடலரி தென்பது
குறிக்கொடேலகந்
திருவருளே நாடும்வகை தன்றிருவு ளத்தினருள்
சென்றருளியே. (ந)

நந்தைசொரு பன்கழல் பணிந்துபிற வாதநெறு
நான்வினவவே
மமந்தனுள மன்புகொளல் கண்டருளி யெந்தையு
மகிழ்ந்தருளியே. (ச)

செப்பரிய வீடருள்செ யத்திருவு ளத்தினருள்
சென்றுமிகவே
செப்பரிய வெந்தைபெரு மாணுவகை யோடும்
றுரைத்தருளுமே. (ரு)

வேறு.

மாறிலொளி யாய்நிக முனந்தவறி விரிப்பம்
வூய்மைவடி வாகிமன வாசகமி றந்தோர்
வேறின்பொரு ளாயதனின் வேறுபடு பற்றும்
வீடுமில் தாகுமது வேதநெறி வீடே. (க)

கண்ணைமுத லாகியபு லன்களு மியங்குங்
கால்களு மனாகிகர ணங்களு முடம்பும்
விண்ணைமுத லாகவரு பூதமு மனைத்தும்
வேறிலறி வாய்நிகழ்தல் வேதநெறி வீடே. (எ)

புல்கி மைந்தனார் மீமனினி னாக்கினார்
பேரத மாக வொருகணப் போதிவே. (

உத்த மாபர மானத்த நாரி
யுடைய தேயென் றுரைத்தருள் செய்திறை
சுத்த நாமம் பதநின தேயென்று
நாய பண்டைப் படியை விளக்கியே. (

உவப்பி னுவிங்வு லகினை யாள்வதற்
குரீமை யிற்றிடு வள்ளத்த னைத்திறை
சிவப்பிர காசனா னுக்குரு நாமத்துக்
செய்யுபாத மணிமுடி குட்டியே. (

தன்பினுதியி லாதகோன்முடி யாதிதான்முடி வாரு
கன்மினாருள் கருணைநல்வற மணிபுமாபர னாங்களை (

கோட்டமொன்று முள்ளமாமலர்
கொண்டுதட்புனல் கொண்டுசெய்
வாட்டமொன்று மன்பர்வாசக
மாலையேதிரு மாலையே (

ஒன்றுமோதுவ மம்பெருவிறை தந்தவாகம வுபகிடத்
தென்றுமோதுச துஷ்பதத்தரி யாசனத்தி னிருப்பே

மோகவதைப்பரணி.

சூகக

வேறு

னி யிற்சிவந் தருசி வற்கதிர்ந்
தி டச்சலஞ் சலமொலிக்குமே. (உச)

பி றப்பறப் பருதி யிந்துவந்
-பி றத்தினுஞ் சுடரெடுப்பரே. (உரு)

ங் களெந்தைநா மங்கள் கொண்டுதாள்
ங் கி நின்று நாமங்கை வாழ்த்துமே. (உசு)

ய ஞ்செறு பதநினைந்துபூ
நக நின்றுபொன் மாரிதூர்வுமே. (உஎ)

ர சக்ரமற் றுயிர்த னைப்பெறு
ந சக்ரமெங் கணுந டக்குமே. (உஅ)

நக பாகநன் மசூட் மேறும்வண்
நக யாதிவெண் கவரிவீசுமே (உக)

க ணங்களு மறைக ணலுமச்
க ணங்களுந் தொழுது போற்றுமே. (உ௦)

வேறு.

ந கேதனந் தன்னைவ ழங்கிட
ப திக்கினுந் சுட்ட வவையுமக்
ர கேத மறுக்குமம் பொற்கழ
—ய வாருமென் றுவித்த னைக்குமே.

வெறு

ஆருரைக்கவ ஸரவன் றன்பது
மப்பெருந்தகை யிப்புகி லேயிய
கூரி ருட்டன வாகத்து லேமகனைக்
கொன்று நுங்கள் குறைதீர்க் டு மென்னவே.

திருவாரி லீட கழறும்.

மோகவதை

மோக னாகுமவ னுரை வவன் றன்வரவு
முனிவ ருய்த்து வவன் குவ னைங்கழியு
மேக னுமிறை யுவத்தருள்வி லேவகன்வரவு
" மிருவர்கெய்தியும் விளம்புமறை பென்றருளே

உண்டு யில்லையு மிரண்டுமல வாகமலவாக்
குன்ன லோதலரு மாயையுள வுண்ணையுளர்கு
பண்டு மில்லையிது வத்தபடி சொல்லவுள லீதா
பகரு தாகுரண மோர்புடைய தேபகர்வலீத (

வெய்ய வன்கணுள தாயவன்ம றைத்திடவெழுப்
மேக மேயென விளம்பவிர மின்றிமனவந்
செய்ய வின்றியுள வொண்சுடர்முன் மாயையான
செய்து மூடுமதன் மேனிடுகரி யாதவகையே, (

மோகவதைப்பரணி . சக்தி

ரத்யுல கானபரி சொன்னவொருதன்
 னின்னுணர்வின் மாயையொட விஞ்சைபு
 வியுயி ராகியுயி ரானவவனோ [ணர்வா
 ராகியறி வின்மையெனு மாதிகையவே . (ச)

லாமெபெறு மைந்தன்மன மந்தமனனுக்
 ன்னிய ரபேட்சையு முபேட்சையுமெனப்
 ரமோகன்முதல் வந்தனரபேட்சை மடவாள்
 வேகன்முதல் வந்தன ருபேட்சையறவே. ()

நெறியை மேவிய வபேகைத் தையமனம்
 தற்றுமவன் பெற்றவர்கள் கொள்ளவெனவே
 மாகவசு ரேசனர சானவதனோ
 வேகன்முத லானசுர ராறுவர்களே. (சு)

ரென்பதன் மேர்கன்முத லாமறவரே
 ரன்பது விவேகன்முத லர்மறவரே
 மிங்கிருவர் வம்சவர லாறுமெனவே
 னை மேர்கனர சாளுவல கெய்துதுயரே. (எ)

வேறு

ஸலைசொல்ல வறிஞரில்லை சிறிதியான்
 யால்வினேந்தவா விளம்புகேன். (அ)

குடர்வமும்பு தொடர்நரம்பு குருதியென்பு
கடல்வழங்கு மமிர்தமிந்த மகனிரென்பர் க
வேரிவாரி யுண்டுவண்டு குறிமிறுமிண்டு மலை
வாரிவாரி யுண்டவம்பு வாகமென்பர் மயினை
மயல்கொடம்பை யுமிழநின்ற குமிழியென்பு
கழல்கொண்டர் பிணைகொன்பர் கணைகொ
யே.

துரிசு துன்று கபம்வழங்கு துளைசெய்துண்ட
பரிசில்கொண்டு கவிசனங்கள் குமிழ்தென்று
மலவொழுங்குண் மலியநின்ற வதாம்விஞ்சு
விலவதன்று தளிர்வதன்ற திந்திர கோப மென்
பல்லையென்று சென்பெனாது பவளமுட்பொ
முல்லையென்று முறுவலென்று முத்தமென்
கலர்நிறஞ்செய் வதனம்விஞ்சு கபம்விளைந்
மலர்நிறைந்த மறுவொழிந்த மதியமென்பர்
மருவி சந்து ஷோறுமெலும்பென் மதியதி
வேறு டருவுலந்த விளகுமுய்ந்து தழுவி
ஸரே.

பிணிசெய்கின்ற கழலையென்பில் பிசுதபிணை
யணிசெய்கொங்கை யழிந்தகும்ப மெனவிரு
அபசதங்க ளுபயரந்திர மவை சொரிந்த வ
யிபசிசங்க டடதிதம்ப மெனவியம்பி யிடுவவே

மோகவதைப்பரணி . [சுருதி]

அரிபரந்த விழியிலன்ப ரதிபயஞ்சொ ளளவதோ
பரிபுரஞ்செய் பதயுகங்கொள் பணியுவந்து பணிவரே.()

வேறு

ஓராத வன்ப ருறுகாத லென்னை யுரைசெய்தல் யாதுமு
ணர்வோ, ராராத வன்பு மடவார்தி றத்தி னலையாழி யே
ழினளவே. (உய)

உளஞ்செய்து கொண்ட மடமா திருக்க
விலைமாதர் தாழு முளராக்
களஞ்செய்வர் காதல் பெரிதாகி யேதில்
குலமாதர் தங்கள் கவினே.

(உக)

வேறு

வார்த்தை வேறுசெயல் வேறு வஞ்சமா
மனனும் வேறுபட மாதர் வைகலுந்
தூர்த்த சேவைசெயு வன்பு செய்வீரே
சுத்த மாமவர சுத்த மாகவே.

(உஉ)

உருவ நங்கனனை யார்வ னப்பிலா
ரும்பர் நீசரென லற்று ளன்கொள்வா
ரிரும னஞ்செய்மட வார்த னத்தையே
யினையர் மூப்பரிவ ரென்று மில்லையே.

(உங)

வேறு,

கிறியினிப் பரவையர்க ளுறுதுவக் காடவர்கள்
கிளரவொட் டாதநகென்
'றறியவுற் ருருமுற வணைவதப் பாழுருவி
லகவதைப்பரணி னே

(உஊ)

குடர்வமும்பு தொடர்நரம்பு குருதியென்பு குழுமஷங்
கடல்வழங்கு மமிர்தமிந்த மகளிரென்பர் கவிகளே (8)

வேரிவாசி யுண்டுவண்டு ஞிபிறுமிண்டு மடையவேழ்
வாரிவாசி யுண்டவம்பு வாகமென்பர் மயிரையே. (9)

மயல்கொடம்பை யுமிழநின்ற குமிழியென்று மதிக்கொள்
கயல்கொள்ளுநர் பிணைகொள்ளுநர் கணைகொள்ளுநர் கண்ணீ
யே. (10)

துரிசு தூன்று கபம்வழங்கு துளைசெய்துண்ட மதனையே
பரிசில்கொண்டு கவிசனங்கள் குமிழ்தென்று பகர்வரே (11)

மலவொழுங்குண் மலியநின்ற வதமீவிஞ்ச மதனனே
விலவதன்று தளிர்வதன்ற திந்திர கோப மென்பரே. (12)

பல்லையென்று நென்பெனாது பவளமுட்பொ திந்தகூர்
முல்லையென்று முறுவலென்று முத்தமென்பர் பித்தரே

கலர்நிறஞ்செய் வதனம்விஞ்ச கபம்வினோந்த கவினென
மலர்நிறைந்த மறுவொழிந்த மதியமென்பர் மயல்கொளே

மருவி சந்து தொறுமெலும்பென் மதியதின்னி வனையே
டேர, டருவுலந்த விளகுமுய்ந்து தழுவினென்று வி

வரே. (13)

மோகவதைப்பரணி

[சுகந்த]

அரிபரந்த விழியிலன்ப ரதிபயஞ்சொ ளளவதோ
பரிபுரஞ்செய் பதயுகங்கோள் பணியுவந்து பணிவரே.()

வேறு

ஓராத வன்ப ருறுகாத லென்னை யுரைசெய்தல் யாதுமு
ணர்வோ, ராராத வன்பு மடவார்தி றத்தி னலையாழி யே
ழினளவே. (உய)

உளஞ்செய்து கொண்ட மடமா திருக்க
விலைமாதர் தாழு முளராக்
களஞ்செய்வர் காதல் பெரிதாகி யேனில்
குலமாதர் தங்கள் கவினே. (உக)

வேறு

வார்த்தை வேறுசெயல் வேறு வஞ்சமா
மனனும் வேறுபட மாதர் வைகலுந்
தூர்த்த சேவைசெழு வன்பு செய்வீரே
சுத்த மாமவர சுத்த மாகவே. (உஉ)

உருவ நங்கனனை யார்வ னப்பிலா
ரும்பர் நீசரென லற்று ளன்கொள்வா
ரிரும னஞ்செய்மட வார்த னத்தையே
பினையர் மூப்பரிவ ரென்று மில்லையே. (உங)

வேறு,

கிறியினிப் பாவையக்க னுறுதுவக் காடவர்கள்
கிளரவொட் டாதநரகென்
றறியவுற் றுருமுற வணைவதப் பாழுருவி
லருவருப் பானவிடனே. (உச)

இறுகவப் பாவையர்க டழுவவித் தாசைபக
 வீரவுழைத் தாவிழிறவே
 யுறுகவுற் றுலுமிவ ரொழியநிற் போமெனுணர்
 வெருகணப் போதுமிலகே. (உரு)

வேறு.

ஹேவர் யாவரோடு மடவார்கள் காதல்
 பொருள்காதல் சிந்தைசெயவே
 கூறுவர் வாய்மையல்ல படிதே நினைப்பர்
 கொலைசெய்வர் கோபமிகவே. (உசு)

பாகுதி வந்தொருண்டி பரிவோடு நல்கு
 மவரோடு செய்வர்படிதே
 பாகுதி பண்ணவன்பொ டணைகின்ற வன்கை
 யடுகின்ற வங்கியெனவே. (உஎ)

புற்புத மென்னவிந்தா தனுவென்ன வந்திவ்
 வுடல்பொன்றல் கண்டுநிறைபொன்
 வெற்பதன் விந்துவென்னும் வகைதேடி னாலு
 மமையரம லாசைமிகுமே. (உஅ)

நொந்தொரு குன்றி குன்றில் விலைசெய்வர் தம்மை
 நுகர்வே நினைந்து நுகவர்
 வந்தொரு குன்றையொன்றின் மதிசெய்வர் தம்மை
 யொருவசா பாணியெனவே. (உசு)

மோகவதைப்பரணி.

சூக்தை

வேறு.

புலையரிந்த குலனைநின்று புகழ்வதுஞ்செய் துவகையாற், நனை
சரிந்து தொழுவமொன்று தருவனென்று தமதுளே' (நய)

வேறு.

அருந்தலும் புணர்ப்புமன்ப ரானவான வரசையால், வருந்த
லென்று முள்ளதாப மாதவத்தி னில்லையே. (நக)

வேறு.

பிறன்பொருள் கவர்ந்துகொஞ் மாறது
நினைந்தறிவு பேசும்வகையே
யறம்பொருளெ ணுங்கலைகள் கற்பது
மதற்கிசைய நிற்பதுவுமே. (நட)

அருந்தவ ரெழுந்துல் கடங்கலு நடந்தணி
நடஞ்செயலினே
நிருந்தவ வுடம்புகொ டிடந்தொறு மிடந்தொறு
மிசைந்திடுவரே. (நடந)

வேறு.

தெனிய மாதீமுத லெட்டி யோகமுஞ்
செய்து செய்வர் பொருடி வரவிரா
வெளிச மாம்சமது நித்தை மைதுனம்
விடியு மெல்லையினி யோக மேகலே. (நடச)

சிந்தை மாதரைய லான்ம றந்துமொரு
தெய்வ சிந்தனைசெ யார்க்களே
தந்தை தாயர்முது குரவ ரேவல்செய
மைந்த ரானவர்க டவிர்வரே.

(நூரு)

கொண்ட கேள்வனை யொழிந்தொ ருத்தனெடு
கூடி வாழ்வார்குல மாதரே
பெண்டிர் காதலொடும் வாட வாடவர்கள்
பிறனில் வீழ்வாற்பிழை பெருகவே.

(நூசு)

ஒழுக்கி லாதவ ரொழுக்க முள்ளவர்
தவங்க னைப்பழு துரைப்பரே
வழுக்கி லாவறிஞ ரறிவி லார்களென
வறிவின் மானிடவ ரறைவரே.

(நூஎ)

அரசர் நீதிக்கெட வாழ்வார் தங்களை
படைந்த வார்க்கருள்செ யார்க்களே
புரைசெய் தானையர சரைய மைச்சரடு
போர்த்து எத்தி னிறை போவரே.

(நூஅ)

உறுப யன்சிறிது மின்றி யும்பிற
நிடும்பை கண்டிட வுவப்பரே
பெறுப யன்கருதி யுறவு கொண்டவர்க
னிரவு கண்டுநனி பிடுவரே.

(நூசு)

மோகவதைப்பரணி. , சூகூ

வேறு.

சூடும்பச் சிந்தை யொழியக் குரம்பைகூ
ரிடும்பை சிந்த நினைவென்ப தில்லையே , (சுடு)

ஊங்கக் கேட்டி ஊனத்த நலன்பிற
சாக்கக் கேட்டி. னெரியு மவியுமே. (சுக)

பட்ட வாகம் பதைப்பது பார்க்கவே
விட்ட வாவென்ன வேலை விடுவரே. (சுஉ)

சூமத மெங்கணு மானது கோதறு
சமத மங்க ளொளித்தன னப்பியே. (சுங)

மோக முட்டி மொழியிய மாதியா
மியோக மெட்டு மொளித்தன வோடியே , (சுச)

வீட்டின் மேவும் விருப்பம் வெகுண்டுபோய்க்
காட்டின் மேவிக் கரந்து திரியுமே. (சுரு)

காந்தி வெஞ்சினக் காயெரி போனது
சூந்தி தாந்தி யிழந்துயிர் தன்னொடே. (சுகூ)

வேத நான்கும் விளங்கிய வாகம்
பாத நான்கும் வழங்கில பாரிலே. (சுஎ)

எங்கு முள்ள திறையரு ளின்றியப்
பங்க முள்ளபெய்ப் பாடாண்ட நூல்களே. (சுஆ)

வர்க்கம் விட்டவெம் மார்க்கமும் வாதுசெய்
தர்க்கம் விட்டுத் தடியடி யானதே. (சுகு)

நா. மோகவதைப்பரணி.

வேறு.

அந்தரமிகவி னேந்தது வன்பருளறம் கன்றன
மந்தரமலை மறைந்தன மந்திரவுபரி டங்களுநம். (நாடு)

இந்திரவுலகெ னும்படி யெங்கனுமதன னின்புறு
தந்திரநலம டந்தையர் தங்குலமிக வினேந்தது. (நாடு)

மங்கையர்செயும்வ ரம்பறு மங்கலகலக மெங்கனுந்
சங்கையையிடநி லம்பல சங்கரகுலம்வி னேந்தது (நாடு)

அந்தியுமரபி றந்தன ரந்தணர்குலகு ளம்புகக்
குந்தியகுளிபி றன்பொருள் கொண்டிடு மபிம தந்தொடு
முந்தியமறைமொ ழிந்திலர் முன்றெழும்வகையொ ழிந்தி
டப், புந்தியினிடைபு குந்தது பொங்கெரிதிரிவி தங்களுநம்.

வேறு.

உரைசெய்முறையன்றிமற் றுழவருண வொன்றறுத்
தரசர்பொருள் கொண்டிடற் கமைவரவர் நின்றழ. (நாடு)

புகைவர வழிந்திடப் பொருண்முழுது கொண்டுவெம்
புகைவர வழிந்திடப் படர்வாரு வெஞ்சரம். (நாடு)

அரிகளுநில் வெஞ்சமத் தவரையட லின்றிநற்
பரிகர் யிழிந்துனுகப் படைவிவெ ரஞ்சலில் (நாடு)

குலவணிக ரன்புடைக் குரவர்பொரு ளென்றிலைச்
சிலவனுக லங்கதிற் சிறிதுகொள்ளல் சங்கையில் (நாடு)

வேறு.

வஞ்ச மொன்று மொழிய வணிகர்த
கெஞ்சினென்று பிழிதில்லை நிற்பதே. (நாடு)

மோகவதைப்பரணி.

ராக

ஆவம்பு ரிந்து திரிவார்க ளந்தனர்
தவம்பு ரிந்து திரிவார் சூர்த்தரே.

(சும)

வேறு.

பாதமோதி யேவல்செய்த பனவரைப் பழித்துநால்
வேதமோதி நீசசாதி விப்ரசாதி யானவே.

(சுக)

மறையவுண்கை தவிர்விற்ப வருளகந்த மதுவென
நிறையவுண்டு விப்ரசாதி நீசசாதி யானதே.

(சுஉ)

மோகன்சரிதை முற்றிற்று.

வேறு.

சொல்லு வானரிது மோக சேனைசெய
லென்ன வேசுருதி சொல்லுவான்
வெல்லு வானவனை யிறைவ ரும்படி
தவஞ்செய வான்விறல்வி வேகனே.

(சுங)

தவத்தி னாற்பெறு விவேகன் முன்பிறைவி
தான்மொழிந்தருளு தம்பிரான்
றிவத்தி னாந்தொழு சிவப்பிர காசனிநு
செய்ய செம்பொனடி சேரவே.

(சுச)

வேறு.

தோரவி வேகன் கொடுபொரு மோகன்
சுராசரே சருந் தேயத் தெலைப்பதுந்
தேர விவேகன் சிவப்பிர காசன்
பதத்தின்விண் ணப்பஞ் செய்யும ளவே.

(சுரு)

வேறு.

அடிவழங்கி னறிஞர்க டம்பிரா
 ன்மரின் மோகனுஞ் சேனையு மாருயிர்
 மடியு மென்னு மளவோ வவற்றரு
 மனமு மாயுமா மாயையு மாயுமே. (கூசு)

ஒன்று கூறு முபநிட மெம்பிரா
 னுருவு கொண்ட துறுதுயர் தீர்க்கவே
 பென்று கூற விரும்பசி தீர்ந்தபேர
 லின்ப மெய்தி யிருந்த வளவிலே. (கூஎ) ஆச அச்சு.

வேறு-ஏகன்றிருப்பவனி.

ஆண்டநாடி யருளெய்தனி வேகனடண் மோகன்
 மாண்டா னுயி ரென்றங்கொரு விச்சாதரன் வந்தே (க)

பாதந்தன தலையிற்கொடு படிவப்பழ மறைதேர்
 பாதந்தமி லிறைசேவடி வந்தித்து மகிழ்ந்தே. (உ)

வேறு.

என்ற வப்பயனெ னெம்பி ரானருளின் மோக னுருயிரிழக்
 கவே, வென்ற வப்பரிசெ லாம்வி ளம்புகென வேதொடங்
 கினன்வி ளம்பவே. (ங)

வான நாடரும னித்த ராகவழி தேட வீடுபெற மண்ணி
 லே, ஞான நாயகன்ம லாப்ப தந்தனை வழங்கு நாளினொரு
 நாளிலே. (ச)

மோகவதைப்பரணி.

ஞாநக

வேறு.

ஒடிவில்பர வின்புமுற வுரியபர விஞ்சைமகள்
கலவியை யுவந்தவுரவோ
னடியவர்கள் சங்கதுதி யதிரவணி சங்கமெழ்
வறியுயி லுணர்ந்தருளியே. (க)

கண்புன லு மார்வமும் வழத்தும்பிசை மாலையு
மழுத்தமுறு காதலடியா
ரொண்புன லு நாண்மலரு மொக்கவிர விப்பரபு
மர்ச்சனையு வந்தருளியே. (க)

வேறு.

சிவேக நாதசிவ போற்றி செம்பொனடி.
போற்றி போற்றிசய சயவென
விவேக னாதிகளு மடியர் தம்மொடு
முணிக்க ணங்களும் விரும்பியே. (எ)

புலியு ளார்மகிழ நீதி ருப்பவனி
போத நின்கழல்கள் போற்றவே
யவியுண் வானவர்கள் யாரும் வந்தனாக
ளெந்தை காட்சியரு ளென்னவே. (அ)

வேறு.

மேதரு சந்தும் பளிதமு மேயு
மிர்க்க தழுஞ்சேர் விடுபனி நீரின்

சேதக முந்தற் சேர்ந்தவர் நெஞ்சிற்
சாந்தமு மெய்யிற் சேரவ ணிந்தே.

(க)

செங்கழு நீர்கொண்டன்பர்செ யும்பூ
மாலையொ ள்ளளஞ் சேரநு ராகத்
தங்கழு நீர்கொண்டன்பர்செ யும்பா
மாலையு மார்பத் தாரவ ணிந்தே.

(ஈ)

ஆருற வாரிங் கயலென வுள்ளத்
தறிஞரு மாயா வகையவ ரோடும்
போருறு மோகன் கிளையொடு பொன்றிப்
போக மிதிக்கப் பொற்கழ லிட்டே.

(கக)

குடிமுழு தாளக் குவைய மேவுங்
குருபர னுர்தங் கருணையொடு மிஞ்சே
வடிமுத லாகத் திருவபி டேகத்
தளவும ணிப்பொற் பணியும ணிந்தே.

(கஉ)

சேமிசை யானுந் தூய்மறை நாலுந்
திருநெடு மாலுஞ் செவ்வர விந்தப்
பூமிசை யானுங் காமுறு ஞானப்
போதக மேலே போதரு போதே.

(கங)

வேறு.

நடுமதி வரப்புவனி தலமதி சயிக்கவொளிந்
நலின்மருவு முத்திவரவே

மோகவதைப்பரணி.

-௫௩௫

யுமெதி யொளிக்கவடி யவர்மதி களிக்கவடி
ரொருகுடை நிழற்றிவரவே.

(௧௪)

சாமர முழக்கவுயிர் சாமர பொழிக்கவல.
தாமரையு கத்தினலனார்
சாமரம னுக்கருகு தாமரை முகத்தியர்கள்
சாமரமி ரட்டிவரவே.

(௧௫)

விடைகருட னன்னமுத லாகவெழு துங்கொடிகள்
பின்புவர விண்ணவரெலாந்
தொடரவரி தென்று * மறை மொழியூறிலெ னும்
பெரிய, துவசமுழு யர்த்துவரவே (௧௬) ஆசுகள்

பரவதல்.

இரவிமதி பிரமன்முதல் சுராவணி சுரர்முனிவ
ரெழின்மறைகள் சயசயவெனப்
பரவிவரு மரவமொடு பரவையென வடியவர்கள்
ப்ரவிவரு பரிசுபகர்வாம்.

(௧௭)

வேறு.

கர்தலினைந் துருகியழு மடியார் தங்கள்
கண்ணினின்றும் பேராத கண்ணே போற்றி

* தொடர்வரிய தென்றுபல சுருதிமொழி வீடுதரு
துவசமுனுயர்த்து வரவே. எனவும்பீடம்

நிான் , மோகவதைப்பரணி.

போதலையும் வருதலையு மொழித்து ஞானப்
பூரணமாய் வேதிக்கும் புனீதா போற்றி. (உ)

பொய்யர்க்குப் பொய்யான பூத பேதப்
பொருளாயு மிருளாயும் புரிந்தாய் போற்றி
மெய்யர்க்கு மெய்ஞ்ஞான வந்தா னந்த
வொளிபாகி வெளிப்பட்ட வேந்தே டோற்றி. (ங)

ஆதியுமா யந்தமுமாய் நின்றாய் போற்றி
யாகியந்த மில்லாத வமலா போற்றி
சோதியுமா யிருநாமாய் நின்ற தூய
சொருபானந் தச்சுடரே போற்றிபோற்றி. (ச)

அனைத்துலகு நிற்பாலா நின்றாய்போற்றி
யழிவாக்க மறநிறைந்த வாதி போற்றி
நினைத்தவடி வாய்கிழந்து நின்றாய் போற்றி
நினைவிற்றந்நா ருள்ளத்து நிதியே போற்றி. (ரு)

காரணத்தின் காரணமாய்க் கழன்றாய் போற்றி
கண்களித்கும் படிவந்த கழல்கள் போற்றி
யாரணத்தின் மெய்ப்பொருளா மறிவே போற்றி
யடியவரங் கைக்கனியர் மமிர்தே போற்றி. (சு)

சுல்லமை சுற்பித்த தாளர் போற்றி
சுண்ணிற்குங் சுண்ணை சுண்ணோ போற்றி

மோகவதைப்பரணி.

நிர்ள

சொல்லாமற் சொல்லிறந்த பரமானந்தச்
சுடர்திகழ்ச் சொல்லவல்ல சோதி போற்றி. (எ)

ஆனியா யனைத்துயிர்க்கு நின்றாய் போற்றி
யறிவறியா மையைக்கடந்த வறிவே போற்றி
பானியாப் பாவகத்தி னிருந்தாய் போற்றி
பற்றற்றார் பற்றின்ற பற்றே போற்றி. (அ)

போகமும்வீ டிம்புரக்கும் புனிதா போற்றி
போதுக்குப் போதுநலம் புதியாய் போற்றி
யேகமுமா யநேகமுமா யிருந்தாய் போற்றி
யெல்லாமா யல்லாத விறைவா போற்றி. (சு)

பரவுமவ ருளத்திருந்த பதியே மோற்றி
பந்தமும்வீ டிம்படைத்த பானே போற்றி
யிரவுபக லறவருளுமெந்தாய் போற்றி
யிப்பரிசென் றியம்பரிய விறைவா போற்றி. (டி)

முத்திக்கு வித்தான முதல்வா போற்றி
மொழியிறந்த வானந்த மூர்த்தி போற்றி
தித்திக்கு ஞானகனத் தேனே போற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (கக)

வேறு,

அன்னையை யினிக்காணுமே யடைந்தவர்க் கமிந்தாய் நின்ற
தன்னையே யளிக்க வல்ல கம்பிரான் போற்றி போற்றி. (மெ)

௩௦௮ மோகவதைப்பரணி

தும்பசே வடியான் மாயைத் துகளறத் துகைக்க வல்ல
செய்யசே வகனே போற்றி சிவப்பிர காசா போற்றி. (௧௩)
இப்படி மறைக னாலும் யாவரும் போற்ற வீச
னப்படி யிலாத பொற்று ளணங்களுர் வணங்கி வாழ்த்தி
வேறு,

அன்றல முண்டா னிவன்காணு மென்பா
ரநுளில்ல லோவுள்ள தெல்லா மவன்பாற்
சென்ற லிரங்கா திரானென்று செல்வார்
தெரிபூது பெரியோர்க டிருவுள்ள மென்பார். (௧௫)

அளியொன்று தோண்மலை தரவேண்டு மாணே
யஞ்சாது பின்செல்ல யாமார்கொ லென்பா
ரெனியன் சிடர்நல்ல மெய்யன்ப ரோடே
யேத்திப் பணிந்தா லிவன்சால வென்பார், (௧௬)

அங்கண்ண னென்பார் திருக்கண்க ளன்றோ
வடிபேணு நம்மாவி யடுகின்ற தென்பா
ரெங்கண்ணின் முன்னேயில் விறைவன்க ணின்றோ
மென்கே யொளிப்பே மிவர்க்கென் றுரைப்பார். (௧௭)

தனுக்கல்லே முன்செய்த தனிவீர னென்பார்
தன்காவின் வீழத் தடங்கண்க ளாலே
மனக்கல்லே யெல்லாம் வளைத்தாள நேரே
வல்லான்மு னென்கல்லும் வளையாத தென்பார். (௧௮)

மோகவதைப்பரணி.

நூல்க

நாமாது முற்செய்த தவடுமன்கொ லென்பார்
நாமாதி தன்றன்னை நாவா வாழ்த்திப்
பாமலை சாத்தும் பதம்பெற்று நின்றான்
பாரீரி தார்பெற்ற பதமென்று பகர்வார்.

(கக)

பொன்மேனி கண்டார்கட ன்மேனி யாதப்
புரக்கும்பி ரானென்றல் பொய்யன்று மெய்யே
யென்மேனி பொன்மேனி யாய்விட்ட தென்பர்
ரிப்பேறு பெறுவார்க ளியாரென்றி சைப்பார்.

உடு)

வேறு.

முடியாதப தத்தை யளிக்கு
மொழியாமொழி யாளிப தத்தே
கடியார்மலர் தூய்த்தொழு கிற்பார்
கையென்னத வஞ்செய்த தென்பார்.

(உக)

மரணப்பிற வித்துயர் தீர
மருந்தென்று வணங்கி வணங்கிச்
சரணப்பது மந்தலை வைப்பார்
தலையென்னத வஞ்செய்த தென்பார்.

(உஉ)

புரணப்பரி பூரணபோதப்
பொன்மேனி புலப்பட நஞ்ஞம்
கருணைக்கழல் கண்களில் வைப்பார்
கண்ணென்ன தவஞ்செய்த தென்பார்.

(உங)

நிகழ்

மோகவதைப்பரணி.

பேயாகிய வெம்மையு மாளும்
பித்தாவென வெர்த்தன் பேசி
வாயாபவும் வாழ்த்தியி சைப்பார்
வாக்கென்ன தவஞ்செப்த தென்பார். (உச)

காயாலய மேவியி ருந்துங்
கரீணமன் மறைந்துறை யுங்கண்
மாயாவெளி வந்தனை யென்பார்
மன்னாவெளி வந்தனை யென்பார். (உரு)

நீராயுரு வார்துகி செய்பா
நிற்பாருனை யிப்படி காணில்
வாராத பதம்பெற வேண்டேம்
வரமீதென வாழ்த்தியி ரப்பார். (உசு)

வேறு.

தேனனைய சொல்லியரு மாதவரு மிங்ஙனிரு
சேவடிந யந்துசெலவே
வன்னைய வன்ருமரை மாநகர்வ லஞ்செய்திறை
மாரிகை புகுந்தருளியே. (உஎ)

வடிவுகொடு வந்தவருள் கருதுதொறு மன்பரிரு
மலர்விழி வழங்குபுனலே
படிவதுவு மன்றிமிகு பரிமளக் கந்தமுறு
புனலிடை படிந்தருளியே. (உஅ)

மோகவதைப்பரணி.

ருக்க

இனியவடி யார்துதியெ னமுதுசெவி யுண்ணவிழி
பிவர்களுநி ருண்ணு மிறையோன்
கனிபவள் வாயிலக வமுதொழிய வின்சுவைகள்
கமழடிசி ளுண்டருளியே.

(உக)

மருடரு பவஞ்சிதைய வந்தனைசெய் பூசுமரு
மாதவரும் வேதமெனுமா
புருடனும் விவேகனொடு பொன்மலர்கள் சிந்தியடி
போற்றிட விருந்தபொழுதே.

(ருஉ) ஆட ௫௨௭.

(ஒற்று.)

நியதியுரைத்தல்.

தீர்த்தனெனை யாளிதிரு முன்பிறை பதங்கடுகி
செய்துபணி செய்பவனையு
மேற்றினை யாரையு மியம்பென விவேகனது
காரியை மியம்புமவனே.

(க)

வேறு.

சுருதி யாயிரமு கங்கள் கொண்டிறைவ
தூய நின்கழல்கள் பாடுமே
மிருதி யாகமபு ராண லேதையிதி
காச மப்பரிசின் மேவுமே.

(உ)

அமையு மாற்றியு முனிவர் பேணுவது
நின்னை யேயயலி லாமையால்.

சமய மாறுமொரு நினை யேயிறைவ
தாழு வந்தபடி தாழ்வதே.

(ந)

நாளு நாளுநினை யஞ்சி வானமிசை ஞாயி ருதிவரு கின்ற
வேக, கோளு நாளுமுன நீவி தித்தவழி யேந டப்பார்குலை
யாழலே.

(ச)

உழலு மாருதமு மிறைவ நின்றவளி
செய்வ துன்வலியை யுட்கொடே
யழலும் யாவும்டு வதும் டைத்தபணி
பென்று நின்னடி களஞ்சியே.

(ரு)

புருண னின்றுபணி செய்ய நினைமிக
வஞ்சி நெஞ்சினிடை வள்ளனின்
சரண பங்கயமி லாரை யேகொடுமை
செய்வ துந்தரும ராசனே.

(சு)

ஏத்தி யெண்டிசையி லமரர் யாவருநின்
னேவல் செய்யுமவ ரின்பமா
மூர்த்தி நிற்பணிய லாது வேறிலது
மூவ ருஞ்செய்தும் டிப்பதே.

(ஈ)

விண்ணு ளாருமவர் கோவு மற்றுமுன்
வேறு, வேறுலகினி யாவரு

மோகவதைப்பரணி.

நூறு

மண்ணு ளாருநினை யன்றி யாவரை
வணங்கு வார்களுனை வள்ளலே.

(அ)

வேறு.

ஏகநின்கழ லேவல்செ யாதவ ரில்லையே
மோக னின்கழ லேவல்செ யானென மூர்த்தியே.

ஆறு நூறு.

நூறு.

மோகனெ னு மைந்தனைந மோவல்செய வென்றுநல
மொழியவ ல நியாயமகனைப்
போகவென வங்கவனை யெய்தியவ னோதுமருள்
செய்தவைபொ ருந்தும்கையே.

(க)

உன்னில்வ வி மிக்கவர்கண் மோகவர சேயொரு
சுராசுரரு மில்லையுலகத்
தென்னினு நினக்குறுதி யாவதுவி ருப்பினொடி
யான்மொழிவ தற்கிசைவதே.

(உ)

வேறு.

அழியாத நீதி யறியாத மோக
னவன்வந்து சேர்வ னெனவே
வழியாறி னென்றின் மதியான நீதி
மகன்முன்னி யேவன் மெழிவான்.

(ஈ)

நூறு

வேறு.

மங்கையெர்ரு பாகனெடு மாலயன தாலயமு
மாதவர்கண் மன்னுவனமுங்
கங்கைநதி பொன்னிநதி கன்னிநதி யின்னுமுள
நன்னதிக ளின்கரைகளும்

இயமசிய மாதியெனு மெண்வகை யியோகமு
* முயற்சியொ டியற்றியிடர்தீர்
சயமுனிவ ரானவர்கள் சாந்திமுத லாரோடு
தனித்தனியி ருக்குமிடமும்.

பாதமிறை யோனருளி லேயகில வுயிருருவு
பழையவறி வாவதெனுநால்
வேதமிறை யார்கட புராணமிதி காசமுடன்
மிருதிகள்வி ளங்குமிடனும்.

தூரதா மானகலை சாரதா மானவை
தொகுத்துமுனி சொல்லியமகா
பாரதமும் வேறுமுள வேதநெறி மாதவர்
பகர்தனவ முங்குபதியும்.

சரீதனச துட்டய நலந்தனை யலம்பெற
வடைந்தவர்க டன்னையறியும்

* அருத்தியொடு எனவும் பாடம்.

மோகவதைப்பரணி,

ருவிரூ

வேகன விருப்பினர் பொருந்துமிடம் யாவையும்
கிளைகரை சாளுமிடமே.

(அ)

என்னுடைய நாதனருள் செய்தவிலை விட்டிதர
பூமிபுகின் மோகவரசே!

புன்னுடைய வரலியுன தாகுமுரை செய்ததி
னுணர்ந்துகொ ளுனக்குறுதியே.

(ஆ)

காதிவரு மாறுசம யக்கடவு ளாகுமிறை
கண்ணுதல்மு குந்தனயனென்
றேதிவரு தேவர்களு மாகதினை யாதவர்க
ளும்பனவ நென்பதுணரே.

(இ)

உதித்தகுல னொன்றிறைவு னுக்கிருதி றந்தவரு
மொக்குமென வொர்பொழுதுநீ
மதித்தலொழி யோர்குல மறம்பெருகு மைவரு
மறம்பெருகு நூற்றுவருமே.

(கக)

வேறு.

சுவனையாம்பலர ளிந்த முற்பல குலங்க ளேதருச லத்திலே
தவனையாமசட முதலை நீராவ தன்னி புந்தருவ தன்னி
லே.

(கஉ)

தெருளு றும்படி விசம்பின் மீதுலவு திங்க ணயிறுங்கோ
ள்களே, திருளு றும்படிய தன்க' ணையுலவி ராகு கேது
வுங் கோள்களே.

(கங)

குருகூ

மோகவதைப்பரணி.

கறுத்த தாயினு நிகர்க்க நின்றிலது
கொகி லத்தினொடு காகம்வெண்
ஈறித்த தேனுமட வன்ன முங்குருகு
நெல் வாழினுந் கர்க்குமே.

(கச)

மலைய முங்கயிலை யிமைய மந்தரமு மலைக ளேபிறவு மலைக
ளே, மலையின் மங்கைகலை திருவ நுந்ததியு மகளி ரேபி
ந்ரு ம்களிரே.

(கரு)

வேறு.

கங்கை கர்வியு நதிகளே கானி யாறுகளு நதிகளே
மங்கை பாகனுங் குரவ்வே மற்று ளார்களுங் குரவரே.

நந்த கோபன்மகன் மனுடனே நாட்டி னுள்ளவருமனுட
ரே, யித்து மீசகாது மீசனே யேனை வானவரு மீசரே.

வேறு.

சொல்லே மறையும் பிறவுஞ் சொல்லே
சுடர்மா மணியுஞ் சுரனார் மலையுங்
கல்லே யிறைபே னும்விவே கணையுங்
கருதா நிணையுங் கருதிப்படியே.

(கஅ)

கீழ்மே லுளதோ விறைவர்க் கெனினீ
யவருக் கிலகே டறுசெய் யமலர்த்
தான்மேல் விழுமா தவர்மே லவர்கி
ழுவார் குவர்தா ளில்விழா தவரே.

(கக)

மோகவதைப்பரணி.

திரு

நீயும் பெருமா னுடிபே னுதிபே
னெடுவா னுலகங் துளுதின் வாரீச
யாயும் பருதின் னைவணங் குவரீ
யதிகின் நிலையெந் தைதனு ருநீனே. (உரு)

வேறு.

என்று நின்றவ னியம்பவழ லென்னவிழியா
வேக னைவஸ்செய்வி வேகனா சாளவரவே
நன்று நன்றினிவி வேகனல நம்பகைவனன்
னா நொன்றிவன்மொ ழிந்தவன மக்தெதிரியே.

மோகன் யானெனது தந்தைமன னிந்தவுலக
முன்று மென்றனா சாக்கினன்மொ ழிந்தவிறை
னேக னாமவனி னென்னிலிக விற்றுவலியார் ியே
யாவ சென்றினி யியம்புகுவெ னக்கிசையவே. (உஉ)

வேறு.

ஒத்தியொ ருத்தனல்க வதனத்தை நல்க
வரைமார்பொ ருத்தனுடலிற்
பாதினொ ருத்தனல்க மகனிற்க் கொறுத்த
படைமாரன் யாவர்படையே. (உங)

அரியா னென்றுகூறு மறிவோ சர்க்க
ரசு ரேச ருர்க ளமர்செய்
தெரியெழ வித்தகோப னெனதேவ லின்றி
யெவரேஷு செய்வதிசையே. (உச)

திருஅ

மோகவதைப்பரணி.

சிறிபனு மாயிரக்க நெடுமீல் சிறந்த
பரமீச னுனசிவனே
வழிபனு மாயிரக்க வடலோப னின்று
வலிசெய்வ தார்சொல்வழியே.

(௨௫)

வேறு.

அதமன் னசமன் னதன்மன் னசுபன்
னதபன் னபரன் னகிர்பன் னயமன்
மதனுன் மதன்வஞ் சகன்விஞ் சிபதுன்
மதிசம் ப்ரமன்மந் தனென்வம் சகனே.

(௨௬)

ஆகா தனசெய் பவன க்ரமனா
பாகன் னபிமா னியபா யனகன்
சோதா கரனா குலிதுக் கசுகத்
தொந்தந் தருவிப் ப்ரமனார் னுணையே.

(௨௭)

குருசன் குருநிந் தகனந் தன்மகா
குபிதன் கிர்புணன் குவிர்தன் னவிர்தன்
சோரன் பரிவா திசுகிர்ப் பிசுகன்
சுரவிர்த் தனதி ப்ரமனார் னுணையே.

(௨௮)

தேகன் ப்ரதுக் கசுகன் கபடன்
செழிலன் குடிலின் டம்பன் விடயோச்
சாகன் னதிகா கசிகன் னசுகன்
சமன் விபலன் னிவரார் தமடே.

(௨௯)

மோகவதைப்பரணி.

நீய்கு

கோரன் வெகுமா னிருடும் பதரன்
குணநிக் ரகனவிக் ரகமே வியசிங்
காரன் னவசன் விவசன் கலகன்
கலன்மத் பயமனார் படைகட் றிரையே. (௩௮)

வேறு.

அஞ்சுசன் சங்கமனு மார்யசன் நிந்தகனு
மந்தரனு மந்தணர்மகா
யெஞ்சுபரி யாசகனு மான்மபரி மோசகனு
மெங்கன்படை யென்றுகருதே. (௩௯)

விந்நியத ராசகனு முன்மத்த தாமதனு
நிட்டுரனு மித்தசடனு
மந்நியப்ர ராஷகனு மதன்மப்பிர சஞ்சகனு
மப்ரதனு மியாவர்படையே. (௪௦)

அநர்த்தவிட யத்திலநு மோதனெனு நீசனு
மநர்ச்சகனு நிந்நிரியகனு
மநிந்நியசுச சங்கதனு நிந்நியசுச வர்ச்சனனு
மாகுமிவர் யாவர்படையே. (௪௧)

பயப்ரதன் மகாசனப ராயணன் மலன்பர
தனக்கிரகண பண்டிதனெனே
யயக்யனு மெசப்பரி நிவர்த்தகனு முஞ்சனு
மசச்சனனு மியாவர்படையே. (௪௨)

மரோதனு மத்ருவனு மாதூர்பிதிர் வஞ்சகனு
மச்சரனு மாதருடனே
வினோதனு மசற்பரணும் விவாதனும் விகற்பனும்
வீதர்முகனு மார்விதயரே, (௩௩)

வேறு.

அதிப்ர தாபனு மதிப்ர மாதனு
மனர்த்தீ யேதுவு மபத்தனு
மெதிப்ர கோபனும் வெகுப்ர லாபனு
பிருக்க யாரெனை யெதிர்ப்பரே. (௩௪)

சிரேம சாகசன் னித்திய வர்ச்சன
னிதி வர்ச்சன னித்திய சேவகன்
நேக போஷணன் போக பூடணன்
வேத தூடகன் யாவர் சேனையே. (௩௫)

வேறு.

சுற்பி பாசா பரவசன் னுர்ச்சனன்
சுத்ர கன்மன் குதர்க்கன் கிருதக்ன
னற்ப சாரனனந்ததுக் காகர
னநிர்த னிந்தக னுர்துணை யாவரே. (௩௬)

அப்ர சன்ன னசுசிய சாந்தக
னசுற்பர லாப னநித்ய நியமிதன்
விப்ர தூடகன் வேதப ராமுகன்
விடய சம்முகன் யார்படை வீரரே (௩௭)

மோதவஸ்துதப்பரணி.

(நிஉக

விராண யிம்சா பரன்பர தாம
பரன குயா பரங்குர னுசவாக்
கிராண னுசா பரன்பர தந்திர
னாட்சே பன்னுத்தி கன்னுர் கிரோபுரே
தூட ணன்னதி சுண்டக விட்டிரன்
றுர்க்க மன்றுக்க கித்தகன் றாடனா
பாட ணன்பர போகவி வர்ச்சகன்
பஞ்ச பாதகன் யார்படை வீரமே.

(சக)

நிலையி லாமதி மரனனி லேகியா
நிதர்பகி ஷ்டரியன் விக்ரக விசுரக
னலைய முதசம் ப்ரமது மர்பக
னவய வத்தித னூர்வடை யாவரே.

(சஉ)

வேறு.

உய்ந்து போக குபாயமுண் டேதாமக்
கைந்து பூதமு மென்படை யல்லவோ

(சங)

வேறு.

தேவர் வென்றிலர்பு லன்க னேந்திரேயு
முனிவர் வென்றிலர் கிறந்துளோர்
மூவர் வென்றிலர் சகத்தில் வென்றவர்கள்
யாவ ரென்றினி மொழிந்திடே.

(சச)

வேறு.

என்ப டைப்பெருமை தானுமிறை யோனுமுனி
யாரு மிங்குறிவ ரெண்ணமில் விவேகவரீசன்ரவோ

றன்ப டைப்பெருமை யான்றிசு வேனதறியான்
 ழுன்வ ரச்சொலிறை யைக்கொடுபொ ரச்சமரமே
 , தூது முற்றிற்று. ஆ. ௧௮௮.

மோகன்படையெழுச்சி.

சுறியி லாமதிவி வேகனொட வன்றலைவனுக்
 கறிய வோடுதன விடுத்தவனை மோகவரசன்
 குறியி லாமை கிளர்காமனுட னெண்ணவருவெங்
 கோபலோபர்ப்படை கொண்டெழுக வென்ற பொழுதே.

வேறு.

சுனீமவிடு மேழைவிடு மெனவு ரைத்துவே
 டெனவிரு கணையென விழிசெ ழுத்தியே
 சமைவர்க ளாரிவைப ரொருந ணத்திலே
 சதுமறை முனிவர்க * டவம ழிக்கவே.

(௨)

ஒடிபட முனிவர்தம் விரத முற்றுறா
 துலவுவ ரொருகையொ டொருகை தட்டியே
 வெடிபடு திருநகை நிலவெ றிக்கநீள்
 விழிசுட ரிருகுழை வெயிலெ றிக்கவே.

(௩)

துடியிடை யினுமிசு மிருத வத்தினோர்
 துணிபுற வினை முலை மலைகொ லைக்கவே

* தவமிழக்கவே எனவும்படும்.

மோகவதைப்பரணி

(திருநா)

யடியினை பணிபுடி தழீகு மக்கென
வணிபரி புரவரி பொலிய னைக்குமே,

(ச)

சடைசில புனைவினை மயிர்ப் பறித்திது
தவடுமன வுடைதவி சினென்ம ழிக்கினென்
னுடைசில புனைவினை னுடைநெ கிழந்துமுன்
னுலவிய மகவிரும் முன்ன ழிப்பேரே.

(ரு)

புலவிய லொருவிய புனிதர் புத்திகூர்
புலவிய லழிவகை புரித னுற்றுநீர்
கலவியின் விழவடு கரிம ருப்புநீர்
கனதன வரிவையர் கலக மிக்கதே.

(சூ)

குருகெழு தடமல ருகும ணற்குவால்
குயிலக வியபொழி விசையினீத்தகா
லுருகெழு மலரனை நிலவு முற்றுமே
மொருபுடை முனிவரை யுணர்வ ழிக்குமே.
வேலு.

(எ)

கோங்கரும்பு முலைமடவார் குழ்போக வேண்மகரக்
கொடிமுன்போகத்
தீங்கரும்புச் சிலைமலரும் படையெடுத்துத் தென்றற்றேர்ச்
சென்றபின்னே.

(அ)

இடிபோலு மிகற்றேர்மே லெழிற்படைகொண் டெரியெங்
குங் கொளுத்தித்தூமக்

ஞடச்

மேகவதைப்பரணி.

கொடிபோகக் கொடுமைகொலை பழிபாவஞ் சூழவெழக்
கொடியகோபன். (கூ)

வேறு

ஒழுவறு முணர்வை யுளத்துளே
யுடைபவர் தமையு மிமைப்பிலே
யொருவரொ டொருவர் சவிக்கவே
யுடலடு மமரை வினைக்கவோ
வழிவனும் விரத மழிக்கவோ
வருமறை நெறியை யழிக்கவோ
வண்பவர் தமையு மொறுக்கவோ
வதிபய மிகவும் வினைக்கவோ (ஓ)

அகவிட முடிய விடிக்கவோ வசலமு மலைய வலைக்கவோ
வலைகடல் சுவற் வெரிக்கவோ வமரர்க ஞாலக மழிக்கவோ
விசிலேனு மெரியி லழற்றியா றிருபரு திகளு மொளிக்க
வோ, வெரியினு மழல விழிக்கவோ வெனவின னினேரு
ரிசைக்கவே. (கக)

வேறு,

ஆசையின்ப மேயீமீள்வி லாதகாத லாகுதே
ரோசைசுன்ற லோபனேகு மாண்மையாவ ரோதுவார்
புகைப்புக் கா விடங்க்ளும் பு துந்துதன்னை யாவருந்
திகைக்குமாறு நிற்கவல்லீ திரனிந்த வீரனே. (கங)
செய்தவுங்கொ டைக்குலஞ் சிறந்தகல்வி செப்பல்போய்க்
கைதவங்க ரீப்பிரப்பி வன்படைக்க லங்கனே. (கச)

மோகவதைப்பரணை.

௩௨௩

வேறு

மதமாச் சரியா திடமகராதரோ

ரொருவற் குளதரம் வலிசேர் படையின்

விதமரர்க் கியலுஞ் சொலமே லெழின்மேல்.

விண்ணைந் நிலைநிற் படுமே தினியே. (௧௩) ஆக நுகுக.

வேறு.

மோகனெழுச்சி வஞ்சி.

எள்ளின் றுணையும் புரையற் றுலக

மெங்கும் மிருண்பூ டலெழும் படையின்

வெள்ளம் பகரும் பாடியோ வினியுங்

விறன்மோ கனெழுச் சினிளம் புதுமே. (௧)

ஒண்முத் தன்மலர்க் கழலிற் பணியர்

வொருமுத் தலுவந் தமடந் தையர்தங்

கண்முத் தணியத் தடமார் பணியுங்

கதிர்துத் துவடங் கங்கனின் பெறவே. (௨)

காலிற் சுழியர் முனநர்ள் பரமன்

காலிற் சுழியாது சுழிந்துயிர் போங்

காலிற் சுழுகுண் குவிடப் படுதன்

காலிற் கவினக் கழல்கட் டினனே. (௩)

மன்னுந் தவமும் புகழும் மரபு

மாறா வருளும் மணியா தழியும்

ஓடகூ

மோதவலதப்பரணி.

பொன்னுந் துகிரும் மணியும் பணியும்
பூணென் றுநினைந் துபுனைந் தனனே.

(சு)

வேறு.

அத்தற்ப தப்பாருளி னற்பொற் பதத்தையறி
வற்றுப் பொரக்கடவனா
மத்கப்பிர மத்தனினி மற்றுப்பொ ருப்பிலதென்
மததக்க ளிற்றின்வரவே.

(ரு)

வேறு.

வருபிறவி மாறவல் சூரவனடி பேணுமிது
வொழியமதி மாறுபடுவோ
னிருபுறமு மாரவரு கழுகிற்கு போலவரு
மிருசவரி வீசிவரவே.

வேறு.

மதித்தொரு தனக்குள் நலத்தினையு மற்றவர் வழக்கினையு
மே, கதித்திரு புறத்தினுமெ தென்னு தனிக்குடை கவித்
துவரனே.

(எ)

அழக்கினொரு ரின்புறு மணப்பறை கணத்தது பிணப்பறை
யுமா, முழக்கினை யறிந்துமறி யாவரசன் முற்பனை முழக்கி
வரவே.

கூற்றன மதக்கரி கொடிப்புய லணிந்துவரு சூன்றனைய
தேர், காற்றன கடுப்பரி நெருப்பென வமைக்கடல் கடுப்ப
வரவே.

(சு)

மோகவதைப்பரணர்

நி.உள

(வெறு)

எச்சில்நாண ஸாவடிசி விட்டவாழி தாழ்மன்றய
விட்டநீறு மார்ச்சிறைய விட்டபுண நூலினுடன்
மிச்சிறுநு னுகிரத விப்பநிப னாமனென
வித்தைசால் வேருவடி விப்பர்கோடி சூழ்வரவே. (வ)

இட்டவேசி மார்சுப்பெனும் வித்தையாசை யூலகல
வெக்யசாலை கோலியநில் யகூதமான ராப்பவடிவு
கிட்டவேட மாகமுடி தர்ப்பயரலை யோடுவெரு
செற்பவாய ராகிவரு விப்பர்கோடி தேவர்வர (கக)

அப்பகாச மாகவிடு மக்குமாலை யாபரண
வச்சிமார்க்கள் பானமதி ஸ்பர்போக ராயகிக
சுப்பகாச நாமமொடு சுத்தமான நூனபரி
கிட்டர்போல வேவருவர் கட்டசோர வாமிகளே. (கஉ)

உட்கியாரு மோடும்வகை துட்குல வேலரிண
முற்றகோடு தாமிருகை பற்றியோடு வார்மணிதர்
கட்கினாத கோலமொடு கட்டுவாறு னாவதெதிர்
கக்குவாய ராகிவரு கட்டவேட தாரிகளே. (கங)

சித்தியாரு மாகநல செக்கராடை முடியுடல்
கிட்டராகி மேவினவர் சித்தநாரி மார்க்களாடு
புத்தியர்கி யேபுலவு புத்திராடி வீடுதொறும்
புக்குசை போல்வருவர் புத்தகூட வேடர்களே. (கச)

யகலு மெல்லியும்வ ரம்பிஷாவுலத னைத்தை யுந்திசைகள்
பத்தையு, மகில பூதரையும் வாரியேயயில வல்லோரொரு
வர் தாமுமே. (கக)

அண்டகாரணமு மாவிகாரணமு மாநி காரணமு மகிலமுங்
கண்ட காரணர டங்கவேரொடு மறுப்ப ரேயொருக ணத்
தினே. (கஉ)

ஓரோ ருத்தருணர் கிற்குரைக்களவி டப்படாதவுரு வுடை
யரே, யாரொ ருத்தரிவ ரொப்பர்தம்முடைய நாயனொருரு
வரன்றியே. (கங)

வேறு.

கூற்றையோ விலக்குவது கொடியவர்வெங் கூற்றினையே
காற்றையோ நிறுத்துவதுங் தடியமனக் காற்றினையே. ()

சிலைகளையோ வளைப்பதுதான் வன்னெஞ்சர் சிரங்களையே
அலைகடலே தூர்ப்பதவ ரளவில்பவக் கடல்களையே (கரு)
அல்லையோ மகல்செய்வ தறிவிலா ருளத்தினையே
கல்லையோ கறிசெய்வ தவர்கண்மனக் கல்லினையே (கசு)

கொல்விடமே நுகருவது கொம்பனையார் தம்பேர்க
வல்விடமே நுகர்ந்தாலு மயங்காம விருப்பர்களுே. (கசு)

படநாக மோபூண்பரீ பார்வைமுத லைப்பொழியும்
விடநாக அழந்தினையும் பூண்டுவிடே பரடுவே. (கஅ)

மோகவதைப்பரணி.

.நிநுக்

கோழுங்கனலோ வலிக்குமது கோபமெனுங் கொடுங்கன
லே, வழங்குவது மழிபொருளோ மறைதேடும் வான்பொ
ருளே. (க௯)

அடலின்வரு மவமொழியத் தாழ்விப்ப தடியரையோ
முடலையுட லோவறுப்ப ததன்முல வுயிரிளையே. (௨௦)

உரியநல வடியவர்க டம்பெருமை நம்முணர்விற
றெரியுமென யாஞ்சொலிய சிறுமையே சிறுமையதே. (௨௧)

வேறு.

அல்ல தங்கவர் பெருமையை யருமறை மொழிய
வல்ல தன்றான் முகுந்தனும் பிசமனு மாட்டார். (௨௨)

இடையி லாசறிந் துரைப்பவர் தாயினி-யிவரை
யுடைய நாயகன் பெருமையை யோதுவா ருளரே. (௨௩)

வேறு.

நம்ப னல்லடி யார்புடை சூழ்வா நாப்பணை
செம்பொன் மாமணி வைநிகத் தேர்மிகைச் செல்லவே
என்ன ரந்தைகெ டிப்படி செய்தரு ளெம்பிரான்
முன்ன ரந்தா துந்துமி யெங்குமு ழங்கவே. (௨௪)

கலைக டந்தம துநிக ரல்ல கவிகையவ்
வலைக டந்த மதிதிறை வேநிக ராவதே. (௨௫)

திரு-2 மோகவதைப்பரணி.

இவண் மென்றெழு தற்கரி தாமெழி னன்னமே
றுவண் முந்தொழு ஞானநெ கிக்கொடி யோங்கவே. (உ௭)

காம னும்படை யுங்கெடக் காணுநி ருயக
நாம னும்படை யுஞ்செலு மெங்கணு நாடியே. (உ௮)
பொறையு மின்சொன் முதல்வரு தானையும் போருமே
யன்றியும் வெஞ்சின மும்படை யுங்கட் டழியவே (உ௯)
வேறு.

தோஷா கரண கியலோ பனுடன்
றுயரப் படையுந் தொலையும் படிசந்
தோஷா திகள்செல் ஸமதா திகளுந்
தொலையப் படைசெல் வகைசெல் னுதுமே. (௩௦)

அமதன் சுகன்மொள னியசின் தகனப்
கிரதிகு லனதிட் டபரன் னியமன்
யமனின் மமனின் மலனித் தியபரன்
யஞ்ஞன் யதிபூ தகிதா கரணே. (௩௧)

பீட்சர சன்னவை திகதன் மன்மகா
பெலனின் தியநிக் ரகணக் ரதபன்
னட்சா சனவே கனகெந் லியநா
யாசன் கிந்தகிந் யுனநிந் தகணே. (௩௨)
தன்மன் ககிந்தன் சுகிந்தஞ் ஞானசஞ்
சுலின்னீ ரியனபிஞ் ஞானசம் ப்ரமணிந்

மோகவனதப்பரணி||

(நா.நா.)

கன்மன் கவிசந் திகிர்பின் சுருணக்
கிரகணன் பலகண் மவிவர்த் திதனே.

(நா.நா.)

வேறு.

அவா தியப யனசுலப னாத்திக னவிக்ரகண்
சின்மய னித்தியவிரதன்
சிவா தியபி பூசதா தனகிர்பண் னுரதி
சிலனதி தாகசமனே.

(நா.நா.)

பாவகன யிஞ்சுகனி வர்த்தனன் கனவிக்ரகண்
வாசிகுரு பத்மபக்சச்
சேவகன திட்டுன் விரத்தனவ தானனதி
திரனதி திச்சலனுமே.

(நா.நா.)

உத்தமன் சேவகன் தாரனல சாசனி
சுதாரனப நிக்ரகன்மகர்
சத்தியபா னிற்பிருகன் மிதாசன னடம்பனவி
காரிகுணி சத்யதபனே.

(நா.நா.)

கமந்திர னசலன் னகலன நபிமான்
அகதன்சு மனசன் சமன்
முமன்மச் சான்விசத் தன்னநக னற்கபா
தாரனமிர்த சங்கிர கணனே.

(நா.நா.)

வேறு.

௫௩௪. மோகவதைப்பரணி.

அருபன் னித்திய னநித்திய நிருபணன்
சொருபன் சுத்தன் சுதந்தரன் சுவசனே. (௩௮)

வேறு.

விபரீத பன்னந சூயன்
விவகார பாரமுக மித்ரன்
னபராத கினன தொந்த
னசேரகன்பல சாதன னப்ரமனே. (௩௯)

வேறு.

எந்தப் படையுண் டிகன்மோகர்க் கெழிலார் விவேகர்க்
கோரொருவ, ரெந்தப் படையைத் துணித்தடுக்க வல்லா
ரில்வா றதேகசே. (௪௦)

வேறு.

பாதமுதல் வன்றா சிகழ்ந்தபரி பூசண பதந்தனிலொராம்
பூதமு மறைந்தற நிறைந்துபுடை நின்றகிலை யென்புகல்
வதே. (௪௧)

செடிதரு முடற்கேடு மனித்தர்கடி வத்தன
மெனச்சுரி மிகுத்தனாசிவ
னடிதரு நலத்தன் மெனச்சுரர் களித்தனர்
நிலத்தவ ரடித்துகளினால் (௪௨) ஆகாருங்.
விவேகன் பூடையெழுச்சி முற்றும்.

மோகவதைப்பரணி.

கூடகம்

தொந்தயுத்தம்-ஹம்பை.

சந்தி யாதமு னிரண்டுபடை யுங்குதறுபர்
ஷண்டர் சங்கமதி ரச்சகல வேதமுடனே
நிந்தி யாமிருதி யாதமபு ராணவிதிகா
சாதி சங்கமொரு கோடியெதிர் நின்றதிரவே.

(க)

வர மாகவொரு மோகனா சர்ளவெனவே
வைத்த வந்தமன மன்னையு மாயையுடனே
யார மார்முலை யவிஞ்சைமுத லாக்கினவனே
யழிய வும்படை வகுக்கும்விா னாரறிவனே.

(உ)

ஆயு மாறரிய மாயைமுத லெண்ணவரிதா
மகில சேனையுரி ராஜியவை யங்கொழியவே
வியு மாகினும் விவேகன்னி செனைபொருதா
வெற்றி கண்டுவினே யாடலை விரும்பிமிகுமே.

(ங)

மாளு மோகனை விவேகனழி யென்றுமனனு
மாயை யுந்துணிய வாளுமிரு தாளுமுடைபான்
வேளும் வேகனு முலோபனு முனான்படைபோய்
வீய வேநிருப காதிபடை யேவிவிடனே.

(ஈ)

இலங்கு மெய்ம்மைகொடி யாகவுள்தேரினயன
மென்னும் வாள்கொடு நிருபக னடக்கவெதினே

சீதத் தானினி தேயமு நீமிக் கானினி தேருளிர்
தேனித் தார்வன வேபசி தீர்வுற் றுவின தேசுனை
யேதெத் தானினி தாமென வோர்வற் றேயனி வேகிக
ளேமத் தர்மல மாமிவை காமுற் றுரென வோதியே,
வேறு.

வேனி னாதன்வர விட்டபடை வீயலன்மெப்
கிழிபுய னுத்திரி யைக்கொடு நிருபகன் னெறுங்
கான வீரினி லெழுந்ததி னெழுங் குமிழிமின்
கனவி னீற்கலவு போலழிவு கண்டுவிடுமே. (௨௩)

விட்ட விட்டபடை யாவையு மழிந்துவிடவேள்.
நெறுங்கை யோடுபொர மேனிகொடு செல்லவிருதோண்
முட்ட விட்டபழி னிருபகன் விளங்குமறிவா
முள்ளி யங்கையின் முருக்கினன் முடித்தலையே (௨௪)
வேறு

பாப ராசிமுத லானபடை கொண்டபொரு பாதகக்
கோப ராசனை யரும்பொறை யழிக்கும்வகை கூறுவாம். ()
வேறு

இனத்தையறுத் தறுத்தெறியக் கறுத்தெறியிற் சிவத்தே
சினத்தவகத் தினைச்சிதையப் பனிக்கதிரிற் சிரித்தே. ()
கதிக்குமொழிக் கனற்கடுகக் கெடக்குளிராக் கதித்தே
கொதித்தமனக் கனற்கினிமைப் புனற்குளிரக் கொடுத்தே.
அறுத்தழிவிட் டருத்திலவினைப் பலத்தைகினைத் ததெத்தே

மோகவதைப்பராணி.

௧௩௬

யோறுத்ததனைப் பொறுத்துநலத் தினைப்பெரிதுற றொறுத்தே. (௨௮)

வேறு.

கோபனைப்புறன் காணக் கொலைபழி
பாப முற்றுந் துகளெழப்பட்டதே. (௨௯)

நாபந் தீர்தரு சந்தோ டன்கொலும்
லோபன் பட்ட பரிசுமு ரைத்துமே. (௩௦)

வேறு.

தொகுத்ததிதி பலகோடி யுண்டெனி னுந் தொல்லையிலே
வகுத்தவகை யல்லாது துய்ப்பவரார் மண்ணினிலே.
ஒன்றிரண்டே யுடுப்பதுவு முண்பதுவு நாழியே
யென்றுமொரு வன்கிடையு மிருசாணுக் கெண்சாணே.

வேறு.

சுட்டியிழத்தல் வெங்கான மெங்குஞ் சென்று மங்காமற்
கூட்டியிழைக்குந் தேனீயைக் கண்டார்பின்னுங் கூட்டு
வரோ. (௩௧)

ஆடும்பரத ர்வைபேரூல வாக்கும்படியு மதுபேர்வைத்
தேடும்பொருள்கள் போம்படியுங் கண்டுந்தெனியார் சிலரு
ண்டே. (௩௨)

வேறு.

மாநிதி கோடிதேடி யும்மாசு ணியுமின்றி
போனவ ரல்லாதொக்கப் புசித்தவரார் புவிக்கணே. (௩௩)

வேறு.

அலங்கொன்றி லொபன்ற னுசாடி சாக
மிரப்புக் காப்பு மசத்பாதி யஞ்சஞ்
சலங்கொண் டிழுக்கு மொழுக்குந் தவாவச்
சுந்தர்ப் முஞ்செற்ற னன்பற் றறுத்தே.

(ந.ச)

உம்பன் புவிச்சுன்றி வானுக்கும் யானே
யெனத்தன் மனத்தே நினைத்தங் கரிக்குந்
தம்பன் பெருங்கர்வ முந்தானு மண்டான்
சத்யா யுதங்கொண் டதம்பன் நிறத்தே.

(ந.ச)

வேறு.

வேறு லாவகை விருப்பொடு கலந்துநலனே
வினைய வினமொழி விளம்பியி மூளந்தெளியவே
மாறி லாதசெயல் செய்துமொரு காணாமழியா
மச்ச ஈன்றனை யமச்சரன் வதைத்து விடுமே.

(ந.அ)

மந்த ரக்கியி நிற்குதல வேழுகடலும்
வற்று மேழ்புவி யு மாளுமுயர் வானவுலகு
மந்த ரப்படுமே னும்படி தெளிந்துடவின்மே
லாத ஈன்றனை யநாதா னழித்துவிடுமே.

(ந.க)

நெஞ்ச மொன்றுசொல்லொன்றுசெய லொன்றுடையதாம்
வஞ்சு கன்றனை யவஞ்சுகன் வதைத்துவிடுமே..

(சும)

மோகவதைப்பரணி.

நிசுத

ஈரமொன்றிகிழ் சூந்தியெதி சேறியவகங்
கார மும்படையு மாண்டதொர் கணப்பொழுதிலே. (சுக)

வேறு,

மொழிந்தவாச கத்தினன்று தீங்குகாணு முன்னமே
பெழுந்தவேக னுவிபோர் விவேகனா னிறந்ததே,
மடக்குமாறி லாதவாத ராசகோடி மாளுமே
யடக்கமான ஹீரன்வாளி னற்றதாச வாரமே. (சஉ)

சபாடிதன் குபாடிதன் சிவந்தனைத் துணிக்குமே
யபாடிதன் வெகுப்பிரலாப னுவிதன்னை வெளவுமே. (1)

மரையிச் சகத்துவத்து சித்துவிச னேயெனுந்
துயசுப்ர புத்தனப்ர புத்தனைத் துணிக்குமே. (சச)

வேறு.

சுகனசு கன்றனைத்து ணிக்குமே
சுபனசு பன்றனைத்தொ லைக்குமே
யகனுயிர் பொன்றமெய்ச் சீர்த்திவா
ளதினந கன்றுணித்த டிக்குமே. (சரு)

உடலின கந்தையைத் தனைச்சதா
ஷுணருப வன்கெடுத்து வக்குமே
படருறு சிந்தையைச்ச மத்தனோர்
பாமப தந்தனிற்ப டித்துமே. (சக)

வேறு.

கனலன்பவமறு கருத்தமே

வரலச னலசனை யழிக்குமே.

(சுள்)

பரமன தருளினைப் பார்தபன்

கரமென் வந்துயிர் கழிக்குமே.

(சஅ)

வேறு.

ஊவசன் றுயர்வோண் டெழன் றுவரும்

விவசன் றுகளாம் வகைவென் றனனே.

(சக)

வேறு,

வர தீரம, காவரதன் வானியினிற்

பா தரபரீரிகரகன் பீட்டனனே

(ரும)

அதி மரசுறு பந்தனை யெற்றினனே

மதி மாணுபிர் டெவளவினன் மந்தனையே.

(ருக)

வேறு,

அவந்தந் தன்னிற் பதித்திப் பரந்தெழுந்

துவந்தன் றன்னைநிர் த் தொந்தன் றெருகைக்குமே.

(ருஉ)

இன்பஞ் செய்யு மிறைவ னிணையடி

யன்பன் கையில நாத னழியுமே.

(ருரு)

உசாவன் றிண்படை யொண்டி றற்றீர்க்க

விசாரன் சாகசி கன்றனை வெல்லுமே

(ருசு)

சீறு மப்ரதி கூலன் சிதையவே

யாறு மப்ரதி கூல னழிக்குமே.

(ருள)

குடும்பச் சிந்தையுங் கோலா கலங்களு

மிடும்பை யுந்துற வின்க ணிறந்தவே

(ருஅ)

மோகவதைப்பரணி.

ருசுந்

பிசாந்தி சத்திய வர்ண்கையிற் பட்டதே

சாந்தி யாலதி சம்பரமன் பட்டனன்.

(ருசு)

ஓக னூர்படை யாலிப்ப டியினின்

மோக னூர்படை முற்றமு டிந்தவே. (சுடு)

ஆ ளாமரு

மோகசமன்வாகை.

விடமன்ன காமன் முதலான சேனை

விதலார்வி வேகர் படையாற்

படமன்னன் மோகன் மிகவேவெ குண்டு

படைகொண் டெழுந்து செலவே.

(ருசு)

இகன்மோகன் முன்ன நிருண்மீ தெழுந்த

சாவிபோல் விவேக நெழுவே

பகலோ நெதிர்த பனிபேர விற்றந்த

படுமோகன் விட்ட படையே.

(உ)

ஒருகோடி யம்பு விடமோகன்மீள

வொருசுண்ட வாய்வுடனே

சுருகோடு மென்ன வெழிலார் விவேகர்

தூனியம்பு தள்ளிவிடுமே.

(ருசு)

வேறு.

உளமாள விவேகனெய்ய மனத்தின்மந்திர வலியினுன்

உளமீள வெழுத்துமோகன் விடாதுபூசல் விளைக்கவே (சுடு)

(௫௪௪)

மோகவதைப்பரணி-

ஈயுமோகினை வேசறாமல் விடஞ்செய்மோகன் கிவேகனால்
மாயுமோவுயிர் மாயையாரு மனத்தினொரு மிருக்கவே. (௫)
ஏகனாகிய கீசனந்த மனப்பசாசற வெய்யிலே, மோசனாரு
யிர் மாயுமென்றன முன்னேநான்மறை முடிவதே. (௬)
மோகனாருயிர் மாள்வதெந்தை மனப்பசாசை முடிக்கி
லென், றேகநாதர் ஆணைப்பதத்தில் கிவேகராச னியம்
பவே. (௭)

வேறு.

புலகதிகள் யாவையு மரிக்கவே 'புகலிடமி லாமனநடுக்குறு
வுலரூபதி னூலுமொ ரிமைப்பிலே யோழியுமறி யாமைபி
டுள்ளித்ததே. (அ)

மனமூழி யாமையு மரிக்கவே
மதிபெனொளி வான்கொடு ஆணிக்கவே
முனமுதவு நாயெனும விச்சைதான்
முடுகமதி வாண்முக முழுத்தியே. (க)
பரவுணர்வு வாளினைவி திரக்கமா
பருதிபென வேயொளி செறிக்கவே
யிரவுவழுவாகிய வவிச்சைதா
னிகலழிய வாருயி ரோளித்ததே. (௮)
ஆகலிடமி யாவுமத னைக்கொடே
யடையடுவறி யசுவனு பவத்தினறம்
புகல்வரு மாயையை யறுக்கவே
புரண்பரி பூசண மெறித்ததே. (க௧)

மோகவதைப்பாணி.

(திசுரு)

மரணபவ மிதிநிர் பதத்தொழிட
மன்மலிநி செவ்வடி பன்னத்துமோர்
மனமம மாதநிலிந் பிழத்ததே
மருநிலிநி பருநிலி பருநிலிநி.

(கஉ)

இப்படி மொன்று மில்லா வகையெலா பிறந்த பின்னு
மப்படி மொன்று மில்லா அமைத்திலை அமர் னுரை
பின்னமும வொரு மாதிரிப்பரும்படை யெழுப்ப ஞானப்
பன்னமும் படைமில்லாதும் படுப்படி பரமன் பார்த்தே

வேறு.

வரலி மொன்று மிகாடிசெனி யோடுமடிய
பாணி யோடுமொன்று ஞானவொளி பண்ணியதுவே. • (கரு)

வாத துறையென தொக்குவா மன்னுபரமன்
பாத லுறுணர்வு பற்றியிற வெற்றியிடுமே. (கக)

ஊன கட்டமொளி வந்தன வனந்தயுருவ
ஞான கட்டவொளி வந்துற நசித்துவிடுமே. • (கௌ)

மங்கு காசிற னிறந்தவிச தங்கன்வரவே •
யெங்கு ஞானாத வின்பமிடை யின்றியெழுவே. (கஅ)

நாதி தின்புறவி செர்மண நடக்ககலமே
விதி தின்புறவி வாமணம் விழுங்கிவிடுமே. (கக)

நூரு

ஆக்கை யுற்றபொரு ளென்றக மதித்தமதியைத்
நாக்கை யுற்றபொரு டன்னின்மதி தள்ளிவிடுமே. (உ௦)

கைய மேயமைவ தானமன னங்கழியவே
கைய மேயமைவ தானமன னங்கழியுமே (உ௧)

பாது மாயறிவி றந்தபொரு ளொன்றுமிலதே
பாது மாயறிவி றந்தவொளி யொன்றுமுளதே. (உ௨)

கூன மாகிய வகம்பிரம மாகியதுபோய்
கூன மாகிய வகம்பிரம மாகியதுவே. (உ௩)
வேறு.

நூன நாடகம் கண்டு மகிழ்ந்தன னாதன்
நூன நாடகம் வணங்கினர் வந்தடி மகிழ்ந்தே. (உ௪)

தேத மாயையும் புதல்வரும் கிளையுடன் மடிந்தார்
தேத மாகிய சேனையும் பரன்பதம் புகுந்தே. (உ௫)

சசனிங்ஙன மழிக்கவெண் டிசைகளும் கீழ்மேற்
பெசநின்றிடு மகிலலோ கங்களும் பிணமே. ஆக ளாகக்.

களங்காட்டு

பாது தானியம் புவதென விறைவியுண் மகிழ்ந்து
போது நாடுமன வினா வெரடும் படுகளம் புகுந்தே. (உ௬)

வேறு

தாய்மரகில் சோதியாகு மேகனைச்சொ லப்படும்
வைபமரவி யீசனுக்கு மாயைமாய்தல் பிசர்மினே. (உ௭)

மோகவதைப்பரணி.

ருசுள்

ஆவியாக்கி யெல்லையற்ற சனைமாக்கு மப்பெரும்
பாவியாமம் மாயைமாது பட்டபாடு பார்மினே.

(ந)

வேறு.

அயர்ந்துபொரு மோகனை யளித்தவனை முன்னம்
பயந்தவறி சாலைபொடி பட்டபடி பாரீர்.

(ச)

மங்குமிட னின்றிபொரு மாத்திரையி னுள்ளே
எங்குமுல யும்கன னிறந்தபடி பாரீர்.

(தி)

ஆகவள வாகியுல காண்டவறி வில்லா
மோகவர மிங்ஙன முடிந்தபடி பாரீர்.

(க)

வேறு.

தூமங் கலந்த சூழன்மடவார் சூழக் கிடப்பத் தூயவெழிற்
காமன் கிடந்த கிடைபாரீர் காகம் பிணங்கு மியல்பாரீர்.

கரும்பார் கன்ன லெனமொழியுங் கனிவாய் பட்ட படிவா
ரீர், சுரும்பார் குமிழே யெனப்புகழுந் துண்டம் பட்ட
படிபாரீர்.

(அ)

ஆரக் கனபச் சேறடி யறிலோர் தமையுந் திறலழிக்கும்
பாரக் கலசப் பையோதரங்களை பட்டுக் கிடந்த படிபாரீர்.

வேறு.

தவளத்தி னித்திலமோ தண்புறவின் முல்லைமுகை
தானே செய்ய

பவளத்திற் பொதிந்ததெனும் பூல்லென்பாய் முடிந்தபடிபா
ரீரின் பார்மின்.

(ஐ)

செய்யுள்

மோகவதைப்பரணி.

கண்ணென்ன மலரென்ன பெரியதபோ தனருள னும் பே
தஞ் செய்யுங்.

கண்ணென்னக் கற்றவருந் துதிக்குங்கண் பட்டபடி காண்
மின் காண்மின். (கச)

வேறு.

பரிபுரப் தங்களவை பாரீர் பரிமள மணஞ்செய்குழல் ப
ரீர், நரிபொதுது கொண்டபடி பாரீர் நலன்மருவு மனங்
மதி பாரீர். (கஉ,

வேறு.

கலைஞ் ழறிஞர் தஞ்செனியுங்
கண்ணுஞ் செனிடுங் குருடுமாய்க்
கொலுஞ் வகைசெய் திடுங்கொடிய
கோபன் கிடந்த கிடைபாரீர். (கஉ)

வேறு,

ஆசுமுமா வயும்பொருளு மலித்து நாதற்
கவணுளா லான்ற நாடா ளாதே
காகமுநாய் கருநமனும் பிறவு முண்ணக்
கைவிட்டுக் கிடந்தநிலை காண்மின் காண்மின். (கச)

முன்புமிகப் பொருள்பலருந் தேடித் தேடி
முந்தையுடன் கொடுபோகா திறக்கக் கண்டும்

மோகவதைப்பரணி.

(நி. 48)

பின்புமிசுப் பொருட்டேடும வாவன் செத்துப்
பிணத்தி லும்வா யங்குந்த பெருமை பாரீர்.

(கநி).

வேறு.

ஆடித்தலை வணங்கநா பால
சமைச்சுரோ டிருந்தகிர்ப் பாசன்
முடித்தலை கிடந்தபடி பாரீர்
முனைச்செயன் முடிந்தபடி பாரீர்.

(ககி).

உனவரு மகத்தையடி புர்ன
முளங்கிருண் மனம்பொய்கள வாதி
யனைவரு முவந்தகினை யோடு
மடையவு நிறந்தபடி பாரீர். (ககி) ஆக எடுக்க.

கூழடுகார்.

என்றுதனி நாயக நிகற்கள மியம்பிக்
குன்றுதனி லாவினிய கூழட வுரைத்தே.
ஆங்கினி திருந்தன ளணங்கடு மடைக்குப்
பாங்கினிய பேய்மகளிர் பற்பலர் திரண்டே.

(க)

(உ)

வேறு.

ஆகிராழீபுற முகமாதீயறி வறிவாளேபிறி தறியாதாய்
முகமாதீசுத வடிவாய்கூழட வாரீர்கூழட வாரீரே.

(ந)

சுத்தெனநிகழ் வெல்லாமறிவுரு வல்லாவினதெ னுநல்லே
வாதியறிவுரு நீதிகூழட வாரீர்கூழட வாரீரே.

சூறவீதியவை மறவீயினியவை சொல்லீதுனியறு செ
வீநல், ஸறவீநன்னிமகு முறவீகூழட வாரீர்கூழட வாரீரே.

வேதீவினைபொடு காதியழகிய மேதாய் னின்முதல் யாத்
ரு, ஸாதியணிமீகு சோதிகூழட வாரீர்கூழட வாரீரே.

திருவிஞானநல் லுருவீயழிவறு சித்தீபகர் வறுபத்திசு
மருவியுலகிய லொருவீகூழடவாரீர்கூழட வாரீரே.

வேறு,

உயர்ந்த வாரணக் கொம்பேபு லக்கையா

மோங்கு போதகக் காலுர லாக்கியே

பயந்த மாயையின் மக்களின் பற்களைப்

பரம னாருள் பாடியி டித்துமே. (அ) ஆ. எ.

~~சுமமுலக்கை~~

சுமமுலக்கை.

உடைக்குமனத் தாருடைய வுரனெல்லாங் குரவனடி
துனக்குமள வானதுகாண் சும்மேலோ சுமமுலக்காய்

உன்னுவும் புறக்கரண முட்கரண மொடுங்கிடவே

தோன்றுமை தோன்றியதே சும்மேலோ சுமமுலக்காய்

சான்றும்ென் றறிந்திலையர் சகலமுமாய் விடத்தோன்று
தோன்றுமை தோன்றியக்காற் சும்மேலோ சுமமுலக்காய்.

சான்றாகு மறிவொழியர் சாக்நயமாஞ் சகத்தென்னுந்
தோன்றாது கண்டாரேய் சம்மேலோ சம்முலக்காய். (௪௩)

விரியுமிடத் துலகறியும் புரியுமிடத் துணர்வறியுந்
துரியமநிற் றுரிசுளகாண் சம்மேலோ சம்முலக்காய். (௪௪)

ஆங்குனரா மையமுணர்வு மாகியகோ ளறவிருந்து, தூண்
கினர்காண் சுகமடைவார் சம்மேலோ சம்முலக்காய். (௪௫)

தெரிபுதென் படாந்தெரிந்த விடத்தல்லாற் றெரியாத்
துரியாதி தம்மிதுகாண் சம்மேலோ சம்முலக்காய். (௪௬)

துரியாதி கந்தன்னிற் புரிந்தாலுந் தொல்பிறவித்
துரியான தொழியசகாண் சம்மேலோ சம்முலக்காய். (௪௭)

துஞ்சுதல்கண் டாயதிகம் பிறப்பதுகண் டாய்துரியந் துஞ்சு
சுல்பிறப் பொழிந்திலகாண் சம்மேலோ சம்முலக்காய். (௪௮)

தொல்லையிறை யாகமஞ்சொற் றுரியாதி தஞ்சுருதி, தொன்
லுகின்ற பரவுடல்காண் சம்மேலோ சம்முலக்காய். (௪௯)

கேட்டெனென் றறியாத வதிதத்தைக் கேடின்றிச், குட்டி
னது பரவுடல்காண் சம்மேலோ சம்முலக்காய். (௫௦)

நீங்குதலில் லாவற்றே நிகழ்ந்தக்கால் விழிப்பதுவுந், தூண்
குதலு முண்டாமோ சம்மேலோ சம்முலக்காய். (௫௧)

சத்தமர் திகளுமெனார் தற்சொருப மானபரி, சத்தமார்
விட்டதுகாண் சம்மேலோ சம்முலக்காய். [௫௨]

கருதவொண்ண வெண்ணிறந்த காட்சியெல்லாம் கண்ணை
சொருபமாய் நிகழ்ந்ததுகாண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (1)

தோன்றியவிவ்வுலகமெலாஞ் சொருபமாய் நிகழ்ந்ததெனத்
தோன்றியதுந் தன்கண்ணே சும்மேலோ சும்முலக்காய். (2)

எல்லாவண் ணமுமின்றி யிருந்தபடி யெயிருக்கச், சொல்
லாமற் சொல்லியவா சும்மேலோ சும்முலக்காய். (3)

எல்லாமீ யல்லாத விறையியல்பை யின்னதென்று, சொல்
லாட விரகுண்டோ சும்மேலோ சும்முலக்காய். (4)

புலனுபாழ் வருஞ்சீவன் பேரதப்பாழ் வருநீசன், சொலவ
றுபாழ் வருஞ்சொருபன் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (5)

வையமுயிர் பரமாக்கு மாயைப்பாழ் மூன்றுமறத், நாய்பச
டர் தானேயாஞ் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (6)

இடரின்பஞ் செயுமாயை யிருளின்ப வறிவாஞ்ஞ், சுடரின்
கண்டோன்றுமதோ சும்மேலோ சும்முலக்காய். (7)

சொருபன்விழி மலர்கண்டு சும்மாவி ருந்துவிடச், சொருப
பரி பூரணமாஞ் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (8)

வையுணர்வு மாண்டிடத்தே வாயிலா மட்குடத்திற், றேய
மென நிறைந்ததுகாண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (9)

ஊமைமொழி கொடுமிரம மோதவுணர் வுற்றபடி, நாய்மறை
யின் முடிவுஷாக்குஞ் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (10)

தற்பந்தத்தின் றன்னினைமை தானறிய வோதுதலால்
 சொற்பத்தத்தில் வாராகாண் சும்மேலோ சும்முலக்காய் ()
 உற்பலத்தி னழகுமண முருப்பிசைல வெவ்நின்றின்
 சொற்பிசைத் தியமாத்ரி சும்மேலோ சும்முலக்காய். (உரு)
 அல்லையுங் குழன்மாயை யண்பயந்த லிலம் வெறுஞ்
 சொல்லையாய் விட்டனாகாண் சும்மேலோ சும்முலக்காய்.
 அலைந்துவரு முனவிகற்ப மழிந்துவிடப் பிறவியெலாந்
 தொலைந்தபடி கண்டாயே சும்மேலோ சும்முலக்காய். (உஎ)
 இன்னதென மறைமுடிக்கு மியலாத விப்பரிசைச்
 சொன்னபடி கண்டாயே சும்மேலோ சும்முலக்காய். ()
 சொல்லாத மறைமுடிவைச் சொல்லாமற் சொன்னதனைச்
 சொல்லாட விரகுண்டோ சும்மேலோ சும்முலக்காய்.
 சாத்திரமென் செயநமக்குத் தர்க்கமய லறுத்தபிரான்
 ரோத்திரமே வேண்டுவது சும்மேலோ சும்முலக்காய்.

ஆக எகசு.

கூழ்சமைப்பு.

ஏகன தடியினை மிங்க னேத்தியே
 மோகந்தம் பல்லெலா முறியக் குத்தியே. (க)
 புண்ணிய னடியினை போற்றி போற்றியே
 திண்ணிய பேரதகச் செவியிற் றெள்ளியே. (உ)

வேறு

பாதமா மலர்க ணல்கூர் பாமனைப் பாடிப் பாடிப்
போதமா விடித்தி ராகிற் பேரனக மாக்க வாரீர்.
செம்பெருண் மருடஞ் சூழித் தேனிக னாக வந்த
வம்பொனா ரடிகள் சூடா முடிக்கை யடுப்பு வையீர்,
வாழ்வுமா டென மயங்கி வள்ளலார் கழுவின் வந்த
தகழ்வுறா வறிவிலாளர் தலைகளைத் தடாக்க ளாக்கீர்
சொற்பதங் கடந்த வின்பச் சொருந் னார் னுணித்து
ட, வுற்பவ வுதவிச் சோரி யடையவு முலைபிற் பெய்
தொந்தீவன் பாசந் தாலே சுற்றிவன் னமைபாய் வ
பந்தவின் தனத்தான் ஞானப்பாவகன் றன்னை மூட்ட
கீதண்டம் பெருக மோகஞ் செய்யுமக் காமராசன்
கோதண்ட மிரண்டாய் வெட்டிக் கூழடத் துடு

கோலர். (

இரப்பகல் பசித்துப் பட்ட விடரினை நினைத்து நெ
ற், பராக்கினை யொழித்து நல்ல பதத்திலே யிற்
வாரீர்.

வேறு.

என்ற நந்தக ட்த்தி னுக்கிய வின்னமு
தொன்றி னென்றுவி ரைந்தெ டிக்கவு வப்பொடே.
தொடைத்து நடிந் தெளித்துத் தொழுது முழுதைடி
படைத்த மனின் புரிக்கலம் பார்த்துப்ப டைக்கவே.

எமதி யாமென வெண்ணின் ராவிபென மெடுத்
தழுது செய்து நிருக்கவி வக்கின ளன்னையே. (௧௨)

பஞ்ச பாசமி லையெனக் கரபெனப் பண்ணியே
பஞ்ச பாசமடைக்கா யழுதுப டைப்பரே. (௧௩)

பத்த ராவிப ருருதி ருப்பவ ளத்திலே
வைத்த வாடிமு தந்தினின் மிச்சில் வழங்கவே. (௧௪)

வருக வென்றுக ணங்களை வள்ளல்க ளெள்ளுறா
ருருகு தெஞ்சொ டழைப்பர்க டம்முட னுண்ணவே. ()

ஆக அரக.

இலகும் போதக் கண்விழித்தங் கிகல்லாம் போத மெனத்
காண, தலகும் போத மாயென வேதனும் பேய்கன்
வாரீரே. (௧)

காணுஞ் சித்துத் தான்பரமன் காட்டுஞ் சித்தென் றுள்ள
படி, பேணு முண்மைப் பொருட்பேதம் பேசும் பேய்கள்
வாரீரே. (௨)

வேதா விரோத மறவொன்றும் விட்டிற் புலவா நாட்டிலெ
னப், பேதா பேத நிலைநிற்கப் பேசும் பேய்கள் வாரீரே.

கருதுந் பொருளெல் லாமழியங் கருத்தற் றதுவே விடெ
ன்று, 'கருதி சொன்ன பொருட்சொல்லுஞ் சுகதப் பேய்
கள்' வாரீரே. (௪)

எல்லா வுலகங் கருமுடிந்த விடத்தே முத்தி யெல்லாம்

௫௫௬ மோகவதைப்பரணி.

யல்லை தென்றப் பொருள்சொல்லும்ருகப் பேய்கள்
 ரே,

பொன்னு முடல்போ வனமுந்தி யின்பப் பொருளே (
 ருளல்லா, தென்னு மில்லை மென்றோன முலகா யுதப்
 வாரீரே.

பாணத் தந்தக் கரணத்தின் பதைப்பை யறுக்க வெ
 டேட்டிநீ, பாணத் தந்தப் பதைப்பறுக்கப் பார்க்கும் (
 கள் வாரீரே.

அறவே தனைப் பட்டருந்நவனு தேடித் திரியா தாரமு
 பெறவே னிழை யலமங்கும் பேய்க ளெல்லாம் வாரீ
 இருக்கு முநலா மெக்கலை மிதநோக்குறலா லகநே
 யொருக்கும் வகையே முயல்கின்ற யோகப் பேய்க்
 வாரீரே.

துன்புற் றுழல வமைபுமெனிற் றாசத் திரிமி னாழு
 டின்புற் றிருக்க வேண்டுதீரே லெல்லாப் பேயும் வாரீ
 வேறு.

பெல்லாத வுடலமெலாம் பூரணமா கும்பரிசு போத
 தாலை வல்லாளன் வென்றகாக் கூழுண்ணும் வகைய
 வாரீர் வாரீர்.

வேறு.

நினைத்து மறந்திச் சுகத்தை யெல்லா நேரே யொறுத்
 பாராண்ட, மனத்தை யீறுத்து மறுமசுற்றக் தின்றோ
 ள வாரீரே,

போக்கும் வரவு மறுத்தகழல் போற்றிப் போதக் கூழுண்
தி, வாக்கு மனனு மிறந்திடத்தே வானா விருக்க வாரீசே.
ஆக்கை யறுத்துக் கரணங்க ளறுத்துச் சீவ பரமறுத்து
வாக்கை யறுத்தா னந்தக்கூ முண்ண வாரீர் வாரீசே. (1),

வேறு,

விடாயெல் லாமென்று பொன்னடி சூட்டியே

வேதசூத் செய்த வீரனை வாழ்த்தியே

விடாயெல் லாங்கெட வுண்ண வருமா

மீளு முள்ளக் கலத்தை விளக்கியே.

(கசு)

இல்ல நந்துற வென்றிலை வேண்டினு

யரவ ரேனும் வருகென் நிடுவதே

சல்ல நமென யாவார்க்கு நல்கினார்

நாதர் வெல்களக் கூழுண்ண நல்கியே

(கடு)

வேறு.

அலகைகள் கூழிற் கலமரலற்று ரமுதைப்பெற்

றுலகுயி ரீசற் பகர்வற வெல்லா முடனுண்டே.

(கக)

மெத்திற் தாகங் கெடநாகர் மெய்ஞ்ஞா னுனந்தந்

தித்தித் தாக மயிர்க்கா ரோறுந் தேக்கிட்டே.

(கங)

திருகற்போதப் பேப்பசி யேயோ, திருஞானம்

பருகப் போகப் படுவது பண்டைத் தாமுண்டோ

வேறு.

துஞ்ச வின்றியுணர் வின்றியுய வின்றியயலுந்

தொடர்வு மின்றியிட ரின்பமுத வின்றியெவையு

மெஞ்ச வின்றியின வென்னுமியக் வின்றியுளதா
மியாவை யும்பிரம மாசியதி ருந்தபடி பென்.

ஆ. அ. அ.

வேறு - குணனைவாழ்த்து.

அலைமீசை யானு மரன்முதலா
மண்டருந் தேடற் கருங்கதமென்
தலைமீசை யானமை பாடினோ
தந்தரு ணைத்திறன் பாடினோ.

ஒருநய மின்றி யானுழைந்து
முற்பல நோய்களைப் பார்த்தருளுந்
திருநய னங்களைப் பாடினோ
செய்ய சுருணையைப் பாடினோ.

ஒழிவற்ற சேரதி யுணர்வுதன்னை
யுளங்கைக் கனியெனக் கண்டுகொள
வழியிட்ட வீரனைப் பாடினோ
வார்த்தை யொன்றிலென்று பாடினோ.

மரண பவந்தன் மடித்திடவே
வடிவு புனைந்து வரும்பெருமான்
சரண நிகழ்த்தமை பாடினோ
சந்தன ம்பட்டகம் பாடினோ.

உன்ன விரிதென் றுபநிடங்க
னோதும் பொருளை யொருமொழியிற்
சோன்ன விரகனைப் பாடரே.
சொருபா நந்தனைப் பாடரே.

(௫)

பவமாயம் வேரறப் பார்த்திறைவன்
பதத்திலும் பண்டை நாமொழிந்து
சிவமா யிருந்தமை பாடரே
சிவப்பிர காசனைப் பாடரே

(௬)

புத்திக்கு மெட்டரி தாயபொருள்
புவனியில் வந்தைம் புலன்களினுக்
தித்திக்கு மாறினைப் பாடரே
தேசிக ராசனைப் பாடரே.

(௭)

ஊன நடங்கண்டு முன்னநம்மை
யோருரு வரவ்வந்து ணர்த்திக்கண்ட
ஞானந டந்தனைப் பாடரே
நடரா சன்றனைப் பாடரே.

(௮) ஆக ஆங்கு

மங்கலவழித்து,
புரியும்விழி தந்தகழல் வாழியே
புறமகமி னுந்தபொருள் வாழியே

துரியமு மிறந்தசுடர் வாழியே
சொலவற விருந்தசுகம் வாழியே.

வேறு.

பேதம் பேதம் றுத்தவன் வாழியே
பேதமே நீசவ னர்த்தவன் வாழியே
பேதம் பேதம் றுத்தவன் வாழியே
பூரண பேத சமுத்திரம் வாழியே.

ஹுத்தவர் கைப்பட்டு ருத்தவன் வாழியே
தோடர்ந்து பிடித்துப் புரத்தவன் வாழியே
யிறந்த ஷுத்திற் றிகழந்தவன் வாழியே
யிரங்கி பெனக்குத் தருங்கழல் வாழியே.

மறந்து கிரகக்கப் பட்டாதவன் வாழியே
மயங்கு மனத்தர்க் கிலாதவன் வாழியே
பிறந்து மரிக்கப் பட்டாதவன் வாழியே
பெருங்க ருணைக்கற்ப காடனி வாழியே.

வேறு.

உருவருவொ ளெதிலது மொழிகில்பான் வாழியே
யுன்பொருளை யுணரிவை யுதலுமவன் வாழியே
சுருவழியை யழிபவரு கரசரணன் வாழியே
சுழலும்விழி கருணையுட னருள்சொருபன் வாழியே.

அழகுபெறு மெனனபத மருளுமவன் வாழியே
யடியருள முருகவரு மருளமுதன் வாழியே
பழகிவரு பவதுயரை யழிசெய்ப்பன் வாழியே
பரசருணை வடிவினிகழ் பரசமருரு வாழியே. (க)

அறிவுதனி வருகுமறி வருளுமவன் வாழியே
யகமிதமு மறுவிழியி மெருமவன் வாழியே
பிறிவதறு புலனுருக வருளுமவன் வாழியே
பெருவிழியி னுருவழிசெய் பெருநிலையன் வாழியே. (ங)

வேறு.

அன்னையெ னக்கய லாக்கினான் வாழியே
யல்லல றுத்தெனை நோக்கினான் வாழியே
யென்னை பெனக்குற வாக்கினான் வாழியே
யின்னமு தத்தரு வாக்கினான் வாழியே. (அ)

வேறு.

தொழுமவ ராவி வாங்கிய வங்கனான் வாழியே
சுகமக மான சாந்தி ரெஞ்சினான் வாழியே
யெழுபவ நாச மாஞ்சொல் லொன்றினான் வாழியே
யிமையவர் மூவர் தாந்தொ மும்பிரான் வாழியே. (ஆ)

நூல்.

சுருதிய கோல மாந்திரு மேனியானை வாழியே
சுதிசுவர் சோதி தாம்பெறுஞ் சோதியான் வாழியே
சுருதித் தேடு வான்பொரு ளாயினான் வாழியே
சுகமக மரச யாம்பெறுஞ் சோதியான் வாழியே. (௧௧)

வேறு.

தொழுகுலம்வி ளங்கவிமை யோரென் றும் வாடகீள்
சுருதிதள நந்தமுக மாய்நின்று தேடமு
வேழுகுலம் விளங்கவடி யேனின் று குடவே
யிணையடி வீழங்குசெருந பானந்தன் வாழியே. (௧௨)

வேறு.

மூவாதேவரீ வாழியென்று முடிவணங்கு மிருகழற்
தேவதேவன் வாழியே சிவப்பிரகாசன் வாழியே. (௧௩)

வேறு.

அலைவா மேன்றக் கலைபிடு தர்க்கப் பசாச மோசகன் வாழ
யே, யதுநீ யென்றங் கருமறை யுச்சத் திடுவது மே
பொருள் வாழியே, சொலைய வென்றங் கொடீவரு ச
கிறீ சுகாதி தூரணன் வாழியே, சொருபானந்தன் கீ
புனை தத்துவப் பிரகாச மாமுனி வாழியே. (௧௪)

ஆ. அச்சு.

மோகவதைப்பரணி.

தத்துவநிருபகம்—முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது
அ மி ர் த ச ர ம்.

தத்துவதரிசனம்.

வெண்டா -- சுலைக்கட்டலை.

கடவுள்வணக்கம்.

ஞானக்கண் ணுளர்க்கு ஞானானந் தச்சுடரந்
புனக்கண் ணுளர்க் குலகமாய்--வானந்
தனக்குப் பெறவரிய தற்சொருபன் பெறற்கு
ளெனக்குப் பெறவெளிதே யின்று.

(க)

அருளிறைவணக்கம்.

அறியாமை யார்திமிசத் தந்தனாய் வீட்டி
னெனிகாண வின்றி நிலையற்-நிறுவேற்கு
ஞானஞ் சனத்தாலே நட்புடன் தனைத்தந்த
கோனந் தொழக்கடவ கோ.

(உ)

வேதச்சிறப்பு.

இதினுள்ள தெல்லாக் கலைகனினு முள்ள
திநிலில்லா தியாபையினு மில்லை-யதினாலே
யாதுமறிய விரும்பினான் யானமுள்.
வேத மறிவான் விரைந்து.

(ங)

௩௬௪

அமிர்தசாரம்.

ஆகமச்சிறப்பு.

கற்பவாக னெப்பொருளுங் காண்பவர்க்குக் கண்ணுத
முற்பவனோய்க் கெல்லா மொருகமுவார்-தற்பொருடான்
யாதர் ஷுணர்ந்தா ரவர்க்கனுவா மெக்கலையு
மோதர் துணர்ந்தா னுரை. (ச)

அறிஞருரைச்சிறப்பு.

எந்தக் குலமாயென் னெந்தக் கனியாயென்
னெந்தச் சமயத் தெவராயென்-சுந்தைத்
துறிவிதருளீ சொல்லே தூய்தாவ தல்லாற்
பிறவிதருள் சொல்லே பிற. (ரு)

நூற்பெயர்.

ஹேதா கமமோதி மெய்ம்மை விளங்குதற்குப்
போதா தெவர்க்கும் புருடாயு-வோத
வுறுமமிர்த சாகாத் தே யுள்ள மதனாற்
பெறுமமிர்த சாகாமெனும் பேர். (சு)

அவையடக்கம்.

ஹேத மொழிப்பொருளை விண்ணவர்கண் மூவருமுன்
போத வுணரா வுலகறியு-வோனுகேன்
வானின் வல்லிருளை மாற்றாநின் றேனொழிப்பன்
யானென்ற மின்மினியே யான். (எ)

அமிர்தசாரம்.

௩௬௩

நன்னெறியுரைத்தல்.

இம்மை மறுமை நிலையன் நெனவிடுக
செம்மை நெறிநடக்க சித்தந்-தமைமீட்க
தம்மை யுணர்ந்தோர் தலைப்படுக தத்துவத்தின் .
மெய்ம்மை யறிக விரைந்து.

(அ)

அருமையுரைத்தல்.

பெறவரிது மக்கட் பிறவிபெற்றாலு
மறிவுநா லாய்த லரிதே-வகிணுந்
துறவுடைய னாத லரிதே யதின்மைய்
யறிவுடைய னாத லரிது.

(ஆ)

ஞானிலக்ஷணம்.

அறிவுள்ள தல்லதில் தென்றறிவான் ஞானி
யறிவான் முழுது மறிவா-னறிவ
னறிவறி யாமை யறவிருந்த வண்ணல்
மறைப்போது வான்பொரு டான்.

(இ)

ஞானிசிலம்.

அருந்தல் பொருந்த லவையொக்கு மேனும்
பெருந்தகையோ ருள்ளம் பிறிதே-திருந்து
மனத்தின்வே நேபதியு மைந்தனும் மாதின்
மனத்தின்வே றல்லவே தான்.

(ஈ)

ஞானக்

அமிர்தசாரம்.

ஞானிசரிதை.

“தீதென நன்றெனச் சிந்திப்ப றோடுந்நிந்தோர்க்கு
கோதன முன்றோ வலகெலாம்—பாதவந்திற்
நீதாத னன்றாதல் சிந்தித்தி டச்சாத
விவாதாவிற் குண்டோ விதி.”

(க)

ஞானிபெருமை.

விண்ணோ பெரிது மிகவிசன் கைவழிபா
மண்ணோ யதுபெற்ற மாமாயை—பெண்ணிற்
சிவனிற் பெரியாரிற் சிந்தையிலார் வைத்தா
ரவனிற் பெரியா ரவர்.

(கந)

ஞானியேவற்சிறப்பு.

எங்கே வெளிப்படுக வென்று வெழின்ஞானி
யங்கே வெளிப்படுதற் காதரித்தே—பெங்கும்
பரமனவ னோவல்செயப் பார்த்திருக்கும் யார்தான்
றாமவ னேவ றனக்கு.

(கச)

ஞானிபூசைச்சிறப்பு.

அவனுண்ட தண்டமெலா முண்ட தயனாந்
சிவீனுந் திருமாலு முண்டார்—சிவமென்று
பூரண ஞானியைப் பூசித்தான் பூசித்தான்
காரணனைக் கண்ணாகக் கண்டு.

(கரு)

ஞானியைபிகழந்தவர்கேடு.

எழின் ஞானி யையிகழ்வார் கேட்டா ரிகழ்கேட்
உழலா ரனும்திக்தார் நால்வர்-கழலுநன்
மேதக வென்றவரை விட்டகலா தார்பஞ்சு .
பாதக மென்னப்படும்.

(மௌ) 6, 1

கடாவொழுக்கம்

யோகத்தி னுண்மை யுணர்வின்றி யுண்பொருட்டந்
லேகத்தி னின்றெ றெனவியம்பி-மோக
மனத்தவல மாற்றாத வல்வேடர் தன்மை
நினைத்தவருங் காணார் நெறி.

(மௌ)

கனனவிது

நன்ஞான ஞானி மரியா னொருநாளு
முன்னுன மோக விருண் முருக்கித்-தன்னுருவைக்
கண்டபொழு தேகழியுஞ் சூக்கவுடல் கன்மபல
முண்டுபோந் துலவுடல்.

(மௌ)

தத்துவ ஞானி' திருமேனி தாங்கினு
ருத்தம லேகத்தி னும்பரா-முத்தன்
றிருக்கேரீயில் கொண்டவிடந் தேவா லயமென்
றிருக்கேரீது கின்றவிடம்.

விசு

உலககரணம்.

• அணுவென்பர் மாமாயை யென்ப ரணுவின்
புணர்வென்பர் பூதமே யென்பர் - சூணென்ப
புவ்வேதுவுமோ துகளிதற்கே தேதுவென்ன
புவ்வேது வேயேது வாம்.

(உ௦)

• காரணகாரியவேறின்மை
கண்ணு முதற்பொருளின் மன்றாத விவ்வுலகம்
பின்ன மெனுமாறு பேசற்க-பொன்னே
யணிபா வதன்முன்னு மப்பொழுதுங் காய்ச்சி
மணியான போது மறித்து.

(உ௧)

• ஞானஞ் தச்சுடராய் நன்றாகி யொன்றான
சான்று கியபடத்திற் றுன்றன்ன-ஞானவா
யாத்தி கடலுலக மாமோ வியமெழுதிப்
பார்த்து மகிழ்தான் பான்.

(உ௨)

• நானிலகீழ் பைமுட்டை நால்வகை யோனிசுசர்
மாணிகநீர் வாழ்பறவை மாகிருமி-ஞானமிலா
மண்பட்ட தாபமென் றேழாய் வரும்பவறு
பெண்பத்தி னன்கா யிசம்.

(உ௩)

• ஊர்வ பதினென்று மொன்பாடு மாணுடவர்
நீர்பறவை நாற்காலி நோர்பத்தாஞ்-சீர்திகழு

அபிர்தசாரம்.

(நிகராக)

மூவாரூர் தாபரங்கன் முப்பத்து மும்மையோ
ராவா ரொருப தாரும்.

(உச)

அனுப்பிரவேசம்.

ஆன கடங்க ளளவிலவற் றுட்புகுந்து
வானகற் தானின்ற வாரெருக்கும்-யோனிகளெண்
பத்துநான் காயிரநா ருகப் படைத்தவற்று
ணித்தனார் நின்ற நிலை.

(உரு)

அழிப்பு.

ஆன வுடம்பனைத்து மைம்பூதத் தேயழியும்
வானாதி பூதமிறு மாயையினி-ஞ்ஞ
வொழிந்தமா மரயவிரு னுள்ளொளியா ரிம்ப
ரெழுந்தனா னத்தா லிறும்.

(உச)

பவகாரணம்.

செறிபொருள் தாகித் திகழ்பளிங்கு போல
வறிபொருள் தான வறிவன்றன்-றன்னை
யறியப் பிறவி யறவாற் பிறவிக்
கறியாமை யாகு மடி.

(உ௭)

உடலுற்பத்தி.

ஆதபன்வா னுகுதியா னல்குமதி னோடகியா
மோதனமுண் டாயிருநீ ருண்டாகு-மாதுடனூண்

ருளிய

அமீர்தசாரம்.

டன் ஹ்ருவா மிக்கநீர்க் கண்டஞ் சமங்கவிழ்தல்
வன்னிபுழு வுண்டேன் மலடு.

(உறு)

பிண்டகோசம்.

சுவர்செய்து மண்டசையாச் சேரரிநீ ராக
விவரங்கள் கரலியங்க விட்டுக்-கவர்கரல்க
ண்டிடுக்கை வைத்து நமம்பிட் நிரம்பெறவே
கட்டித்தேரல் வேயந்தவகங் காண்.

(உக)

பிண்ட வுருளிற் பிறத்தலாற் கெர்ப்பத்திற்
பிண்ட வுருவா யிருத்தலா-னா னும்
பிண்ட மிடவேண் தெலா லுடற்பிண்டம்.
பிண்ட மெனப்பேர் பெறும்.

(நடு)

அண்டகோசம்.

நிலனேழு சூழவரு நீரேழு கிழ்பர்
தலனேழு வானேழு தப் பங்-குலகிரிக
ளெட்டுநடு மேருகிரி பேமகட கஞ்சூழப்
பட்டுளதோ ரண்டப் பரிசு.

(நக)

அண்டபிண்டவேறினமை.

வெளியசைவு வெம்மை நெகிழ்வுரமாம் விண்கா
லொளிபுனன்மண் கண்ணுதய லுள்ளங்-குளிர்தியங்

அழிந்தசரமம்.

தினக

கொண்டியத் தவனறிவு கீகாசமாம் பிண்டத்து
மண்டத்து முண்டோ வியல்.

(௧௨)

வீசிபற்று.

நெடுந்நூர மண்மை நிகைவுபோ மாறுங்
கும்பரி கால்வைத்து வாங்கல்-படங்களைத்தோர்
புட்டகம் வேறே புனைத விவைபோலும்
விட்டுலங் கொள்ளும் வினை.

(௧௩)

உற்பத்தி யாந்தரதை வாயு வுடன்கூடிப்
பொற்புற்ற கொங்கையர்தம் போகத்தே-கொப்பத்தைக்
கொண்டிதை செல்லுமெனக் கூறுவீர் கூறீர்கண்
மண்டுகஞ் சென்ற வழி.

(௧௪)

உடலிழிவு.

மணனென் றியமாதர் வரயுப்போங் காட்டிற்.
பிணனென்று பேரிட்டு பேர்த்தக்-கணன்வந்து
புட்கொத்து மிவ்வுடலிற் பொல்லாங் கொழிந்திருப்ப
தெட்குத்து முண்டோ விடம்.

(௧௫)

குடும்பவிழிவு.

திடன்படு சிலந் திகழ்கல்வி கேள்வி
யிடம்படு மேதைச் சொல்லாம்-புகழ்மட்

குடம்படு நீர்போற் குடும்பியைக் கைவிட்
டுடம்போடு கூட வுகும்.

(நக)

போகவிழிவு.

சிந்தர் குலமணிதர் சீசீ செவிமுதலர்
மைந்தானு மீட்டிவ ரல்லரோ-வைந்திலொரு
வேட்கை யசுணமிபம் விட்டின்மீன் வண்டு
கேட்கைமுத லோமொன்றிற் கேடு.

(நக)

மகளிரிழிவு.

எரிகொண்டு மல்ல வெறிபடைகொண் டல்ல
வருநஞ்சங் கூற்றுங்கொண் டல்ல-கருநிறெஞ்சத்
தம்மாதூர் தம்மைப் படைத்த தணியிழையார்
தம்மாரிலே யாகத் தகும்.

(நக)

பொருளிழிவு.

இன்னலா மீட்டுங்கா லீட்டினு வியாவரையு
மொன்னல ராக்கு முயிரிறுக்கு-மன்னு
மனத்தைவே னுய்மயக்கு மானடுக்கஞ் செய்யுந்
தனத்தின்வே றுண்டோ தவறு.

(நக)

அரசிழிவு.

முரசு விளங்குதம் முற்றத்திற் நெற்றி
பரசு வணங்குவ் கழலர்-ரொருசுணங்கண்

அமிர்தசாரம்.

௧௭௩

கவ்விய காவிற் சுடைகடோ றுஞ்சுழல்வர்
வெவ்விய சொல்ல வெறுத்து.

(சுடு)

சுவர்க்கவிழிவு.

பொதுமாதர் தோளே புணர்வ தமிர்த
மதுபான முண்டே மகிழ்வ-தெதுகோடி
சாவார் பிறப்பார் சறுமுருகோர் நாளினிது
தேவா திபரெய்அஞ் சீர்.

(சுக)

நிலையாமை.

உலகி நிலைநிற்ப தொன்றில்லை யென்றே
தலைவர்கண் மூவருஞ் சாற்றினை-மல்கே
மலைவுறு மார்க்கர் மதமு மதனா
நிலையின்மை யொன்று நிலை.

(சுஉ)

துக்கத்தொகுதி.

கருக்குழவி கௌமாரங் காளைப் பருவம்
விருத்த மைழுவெய்யில் வீசும்-பனிக்கால்
கருத்தி லுறக்க முணர்ச்சியெக் காலத்
தொருத்தனின் பத்தை யுறும்.

(சுங)

துறவு.

மடம்படு மிப்பிறவி மாற்ற நினைவார்க்
குடம்ப மிகையென் றுணர்வுற-மடங்கத்

நிளசு

அமிர்தசாரம்.

அறவா மனிதர்க் கெளிதன்றே அஞ்சிப்
பிறவா நெறியைப் பெற.

(சச)

புத்தன்.

சுகன்மு மான்மாவுங் காரணனு பில்லை
சுகலமு மாமநித்தஞ் சார்வார்-பிறவி
வகைவினை யுண்டு மதிபொன்ற மாய்தல்
சுகத்தன்றன் முத்தித் துணிவு.

(சரு)

கரணமே யின்மகக் கணபங்கி நித்தப்
பூணமே விசன்வான் பொய்யீய-மசணமே
விடென்ற ஓத்திகரின் வேகேருவிப் புத்தனெனு
முடின்னின் சொனை மெழி.

(சசு)

சமணர்.

உருவருவுண் டில்லை யொன்று பலவாம்
பொருளியல்ப னானனவே பொருநருகர்க்
குறுகினை விட்டா னுலகும்பர் விடு
குறியதற் கெட்டுக் குணம்

(சஎ)

வேளியிற் பறந்துபோய் விடெங்குப் பெற்றாய்
குளிர்வெம்மை கண்டாயோ கூட-வுளதில்லை
யொன்று பல்வென்று யுள்ளவென்ற யுணர்வை
யென்று மதிதண்டா நியார்.

(சஅ)

அமிர்தசாரம்.

௧௭௫

உலோகரயதம்.

இறந்தார் பிறவா றிலுவா வீசு
 னறம்பரவு மாரிழையார் கூடல்-சிறந்த
 நலனார் சுவர்க்க நரகம் பிரித
 லுலகா யதன்ற னுணர்வு.

(சூசு)

சடவுட-ரு நன்மைசரக் காடு நரகங்
 கடவுள் வலிகாட்டுங் கண்ணுங்-கரும
 முடியாமை காட்டு முனைவினையை மாத
 ரடைவதே காட்டு மளறு.

(ரும)

மீமாஞ்சன்.

நரஞ்சுவர்க் கந்திங்கு நன்றங் கருமத்
 தருமிறை தானன்றி பில்லை-பிசமொலி
 நாடுங் குணன்புத்தி ஞானமில்பா டாணம்போல்
 விடெனாறன் மீமாஞ்ச கன்.

(ருசு)

சித்துச் சடமாகை யோமுத்தி செய்வினைகள்
 சுத்திச் சடமீய வற்றோ சுகதுக்கம்
 புத்தி குணமாயிற் பொன்றுமோ வான்குணமீஞ்
 சத்தப் பிரமமோ தான்.

(ருஉ)

௫௭௬.

அமீர்தசாரம்.

நியாயம்.

அணங்குற்ற வான்மா வநேகம் வியாபி
குணம்புத்தி யாமுத்தி கூறிற்-பிணம்போல்கை
மெய்யா பிறைவீனையும் வீடுகட்டுக் கேதுவா
நையா யிகநா னலம். (௫)

செய்துவினைச்சுடமாய்ச் சென் மத்தைச் செய்யிற்
ந்யாவினா மவ்விசன் றுணம்-வியாபி
குணமாகிற் புத்திக்குக் கூடா தொடுக்கம்
பிணமாகை டீயாவிடு பேறு. (௫)

வைசேடிகம்.

முத்தியி னிர்க்குணாய் முன்னம் குணங்குணியாய்ப்
பத்தியினன் முத்தியுறும் பாவனைபாற்-கத்தச்
சுடர்ப்பல ராயவத்தை சார்தலான் மரக்கன்
கடனென்றான் வைசேடிகன். (௫)

ஆவ சூலங்க ளாலுன்மாவே யாமனைம்போ
லோவுமவத்தையுறு முன்னுணர்விற்-பாவனைபாற்
கூடுமோ வீடு குணம்போய்க் குணியுண்டோ
கூடுபோய்த் தியுண்டோ சொல். (௫)

சாக்நியம்.

பகுதி புமான்மெய்ப் பகுதிப்பா லேனிகுதி
சுகலந் தீனதென்கை பந்தமாம்-விகுதியாம்

யாதும் பகுதி புடையதெனக் கில்லையெனும்
வேதனஞ் சாங்கியன்றன் வீடு.

(௩௬)

முன்னரே யுண்டேற் பகுதியதான் முத்தியிலே
பின்னுஞ் சடமாம் பகுதி-பெறக்கூடா
தன்னாலே வீடெய்து மாகினீ சற்குருவைக்
கொன்னே விரும்பியதென் கூறு.

(௩௮) ௨௭

சைவம்.

மடவன் பசுபதி வாலறிவன் பாசஞ்
சடமா மியல்பு சம்மா-முடன்வியாபம்
பண்டுளவை மூன்றும் பசுபாசம் பேராயிறையைக்
கண்டுறைதல் சைவன் கதி.

(௩௯)

நசனது தோற்றமே தெல்லாம் வியாபித்தாற்
பாச மிலாதான் பதியென்னிற்-பாசமெனில்
விண்டிடா தாம்பதியால் மெய்கரணம் வேறுண்டாங்
கண்டிடா நின்ற கதிக்கு.

(௪௦)

சம்மேளித சைவம்.

பாசமாம் பந்தம் பசுப்பெத்த முத்தனா
மீச நநாதி யிவர்கூனம்-சுசையா

௩௭

ஹம்மோக மாற்றி யவரொன்றல் ஊடென்றான்
ஊம்மேனி தச்சைவன் றான்.

(௧௧)

பெத்த மீநாதி கெடுமான பின்கெடுமே
முத்தியும் பாசந்தான் முன்னுள்-தேற்கெடுமே
சுத்தி யெனில்வெம்மை போனாற் றழலுண்டோ
வுத்தி யிலதிரண் டொன்றாகா தொன்றுகெடின்
முத்தி கெடலோ மொழி.

(௧௨)

பாசபதம்.

அகில மிறைமுன் பணுத்திரள் செய்யுஞ்
சுகலாத்து மாக்க டளையா-மலங்க
ஞ்ஜீமலம் பூசையா லொப்பாகை முத்தி
யகர்கின்றான் பாசபதன்.

(௧௩)

சுகம தணுவாஞ் சடஞ்செய்யு மாறென்
புகலணுவும் பூதமே யன்றோ-வகமில்
கிரியையாம் பூசை கெழுமலங்கள் போக்கி
விரியு மிருளா ளிருள்.

(௧௪)

வாமம்.

தண்ணிய சுட்கச் சமபூக ளெவ்வுருவும்
பெண்ணுருவிற் காணும் பிறப்பதெலா-முண்ணறவே

புத்தியு முத்திப் பொருளுந் தரும்பிணமே
சத்தி யிலாதவெலாந் தான்.

(கூரு)

மேதினி யொன்றை வினைக்குமோ வித்தின் றி
மாதா தருகுவ மையற்-பிறப்பன்றோ
போத மழிபுலீரீர் புத்திக்கு முத்திக்குஞ்
சாதன மானதோர் சாற்று.

(கூசு)

பைரவம்.

ஏகமாம் பைரவமென் டத்துவமா யெண்கலையர்
யாகிய ஞாலந்த ஞர்ச்சனையாற்-போகமா
முத்தரிக்கு நால்வரா னால்வரா யோகத்து
வித்தரிக்கு முண்ணறவால் வீடு.

(கூள)

ஏகத்து வங்கெடுமே யெட்டானான் மற்றவையே
யாகிற் கலையொல்லா தாயழியும்-போகமுனக்
குள்ளதோ வன்றோ தருவா ருக்குருக்தோ
கள்ளதோ நல்குங் கதி.

(கூஅ)

காளாமுக மாவிரதம்.

வேணியென் பக்குமுதறித்து மெய்விரதந்
தானு வுரைப்படியிற் றப்பாமற்-பேணிப்
புரைதங்கர் தானசிவ லோகம் புகன்மா
விரதங்கர் ளாமுகன்றன் வீடு.

(கூக)

இதழ்.

அமிர்தசாரம்.

தவவேடங் கொண்டவுட் றுணழிந்தாற் போமே
புனையோரின் றீடேற்று முன்னைச்-சிவலோக
மெங்குமெனக் காணுதே யோரிடத்தே யேறினார்
சங்கையில் வீழ்வதற்குத் தான்.

(௭௮)

சிவாத்துலிதம்.

அனாதி சிவஞ்சகத்து மாருயிரு மாகத்
தனாருவைத் தானே பகுத்துத்-தனாலாழியப்
பேறிழி வில்லை பெறுவானு மீவானும்
வேறில தென்றறிகை வீடு.

(௭௯)

தானே சகத்தாய்ப் பீகரினது தான்சடமாந்
தானே பிறப்பாக்கிற் றுமொழிக்கிற்-றானேதன்
கண்ணைக் கலங்கிக் கடவுளா முற்சிவம்போய்
வெண்ணைக் கழுமோ விளம்பு

(௮௦)

வைஷ்ணவம்.

நாராய னாய திருநாமந் தரித்தலா
லர்ரா தனையா லடிமையெனப்-பேராழி
கேரியிற் பொறியால்வை குந்தப் பதந்தந்தை
தாயிற் றருஞ்சீ தான்.

(௮௧)

மண்ணு விடுநாமம் வானொரியா விட்டகுறி
புண்ணு மூடம்பொழிந்தாற் போகாதோ-விண்ணுடில்

அமிர்தசாரம்.

ஞெஞக

வருந்த மேவுதிரு மாணுருவங் காணவொரு
மய்கொண்டிருக்குமதோ விடு.

(எச)

மாயாவாதம்.

அவிகாச மேபிரம மாயையினு லாகி
விவிகாச மெல்லா மிறக்கும்-பவமான
ஆனதும்பொய் ஞான முதித்ததும்பொ யஞ்ஞானம்
பேனனதும்பொய் மற்றுமெலாம் பொய்;

(எடு)

அவிகாசத் தன்மை யவிகாசங் காணி
லவிகாசந் தானல்ல வாஞ-மவிகாச
நாயை யறியி லவிகாச மாயையாய்
வீடியும தாரறிவார் வேறு.

(எக)

சௌவாதம்.

தோற்ற நிலையி றுதி செய்தலாற் றெல்லுலகி
லேற்றவிரு ளெல்லா மிரித்தலாற்-பேற்றவருஞ்
சங்கரன்மா னன்முகனாய்த் தற்பரனாய் நிற்கின்றன்
வெங்கதிரோ னல்லதிலை வேறு.

(எஎ)

சசன் முனிய வெயிறு விழவிழுந்தான்
மாசன் வாயின் மறைப்புற்றான்-தேசினு
அற்பவமா முள்ளத் திருளொழியா னேருருவன்
தற்பரனா வல்லேனா தான்.

(எஅ)

சோமவரதம்.

பேர்தல் வருதலுளன் பூரணனு மல்லவாவன
பாதிநா டோன்றான் பகலவன்றான்- சோதியா
லீந்திர சால விருளொழியா னீன்னலாற்
சந்திரனு லென்செயலாந் தான.

(எக)

ஊழ்வரதம்.

தனாகம் வினையே தரில்வினையான் செய்ய
முனாக முன்தாய் முடிபு-மனாகிபெனி
வெள்ளான்று முத்தியிலதாரு மிவ்ருழிற்
கஞ்ஞான மனகு மடி.

(அடி)

முந்திர மானதெலாம் வார்த்தையே யவ்வார்த்தை
யந்தா வானின் குணனதுவே-வந்து
பலியா தருள்கருவைப் பாவியா னாகில்
வலிதா னவன்முன் வலி.

(அக)

மருத்துவரதம்.

மருந்தா நொருவரிம் மாரீ ருலகந்
திருந்தா ரெனக்கண்ட தில்லை-வருந்துவதென்
யார்க்கு மழிவு விரோப்பதம் யாக்கையெனு
ரீர்க்குமிழி பூணகட்டி நீ.

(அஉ)

அமிர்தசாரம்.

நி.அ.

ஜாதிசங்கற்பம்.

ஆதிபேதந்தா னிலாமை யருந்தவர்கள்
சாதிபேதஞ்சிறிதுஞ் சாற்றுவரோ-சாதிசூல
நல்லார் தொழத்தக்க ஞான முடையவரே
அல்லா ரிழிசூலத்தா ராம்.

(அந்)

தீர்த்தசங்கற்பம்.

அறன்சாரா வுள்ளத் தறியா வழுக்குப்
புறன்சாரு நீராலே போமே-திறன்சாரா
வோடுந்தீர்த் தந்தா னுடற்றே யுளங்விளங்க
வாடுந்தீர்த் தந்தா னறிவு.

(அச)

அருச்சுன சங்கற்பம்.

சலமுழுகி நீர்தேடிப் பூத்தேடிச் சாணி
நிலன்மெழுகி யர்ச்சியா நிற்பர்-புலபிலவ
ருள்ளத்தே நின்ற வுலப்பில்பா மானந்த
வெள்ளத்தே நின்று விடாய்த்து.

(அரு)

அத்துவாசங்கற்பம்.

இந்நெறி யிந்நெறியென் றெம்மார்க்க மும்பகர்க
வந்நெறி யெல்லா மறிந்தவறி-வெந்நெறியா
வெய்தலா மந்த நெறியென் றறைந்தமறை
மெய்தவா விட்டி னெறி.

(அசு)

நி.அ.ச

அமிர்தசுரம்.

சாத்திர சங்கற்பம்.

ஓது முரையின் பொருளுணர்ந் துள்ள படி
போத மறியாடி புலவர்நூ--லேரது
பொருளேகோடி நூறு யிரத்தாவ முண்மை
பெருகடு போகா ரவர்.

(அச)

பிரமர்ணசங்கற்பம்.

அறியப் படுமளவை கொண்டளவை யெல்லா
மறியக் கடவு வறிவை-யறிய
விருப்புற் றிடுவான் விறகதனைக் கொண்டு
நெருப்புச் சடுவா னிகர்.

அ.அ.

தர்க்கவாதம்.

தர்க்கநெறி வென்றக்காற் றும்ப மிகப்பெருஞ்
னக்க மிகப்பெருஞ் தோற்றக்காற்-றர்க்க
நிலைபெறுவ தொன்றல்ல நெஞ்சுகன்றக் கத்துந்
தலைபுறியே யெய்துபயன் றுன்.

(அக)

வாதத்தொகுதி.

உரைத்த துரையர் துரைக்குஞ் சமயம்
பரத்தை யறிவுற்ற பாண்மை-மரத்தி
னவயவத்தி னேரொன் றறிந்தார் மரம
வவயவத்தைத் தொண்டவர் றும்.

(கடு)

கேடுகண்டிரங்கல்.

கருத்துகட் டீடாய்க் கதிபலவா வீச
ஹரைத்ததென் றென்றுரை வொட்டா-புரித்திங்
கிலதுள தென்னு முளதின்தென்னுங்
கலதியர்க டஞ்சமயக் கத்து.

(கக)

நன்னெறி.

எய்த வெளிதா மிறையரு ளில்லையே
லெய்த வரிதா மியாவர்க்கு-மெய்தெளிந்தா
லெம்மார்க்கத் தோடு மிகலற் றிருக்குமதே
சன்மார்க்க மாகுநெறி தான்.

(கஉ)

அட்டாங்கயோகம்,

இயமநிய மாதனம் வாயு விசையங்
கமையுறு பிரத்தியா கார-மமையுறு
தாரணை தக்க தியானஞ் சமாதியென
வேரணியும் யோகங்க ளெட்டு.

(கங)

ஏம முறுமியம மீரைந் திவைதன்னிற்
றாய்மை யருளுண் சுருங்கற்-பொறைசெவ்வை
வாய்மை நிலைமை வளர்விப்ப வாற்றுவ
காமந் தளவு கொலை.

(கச)

வாய்மை பெனப்படுவ தியாதெனின் வாய்மையினத்,
திமையி லாதவெனச் செப்புவர்க-வேம்மைமிக

இது

அமிர்தசாரம்.

வோதும் பரமா முலப்பிலாவொன்றென்பர்
வேத முடிவுணர்ந்தோர் மெய்.

(கூடு)

மடிமர்ச்சய யாமை வதையாமை யெவ்வயிர்க்குந்
தம்முணர்ந்தோர் தம்மை வதையாமை-தம்மை
யெழிபடை கீனீ ரெரியிற் படாமை
யறிக்க யெனவறிவ ரால்.

(கூக)

மதுகையிலவஞ்சனையி லோர்பொருளை வெளவு
மதுகள வென்பரறிஞர்- மதமோதிற்
முன்னதல் லாத வுடம்பைத் தனதுதா
ரென்னனல் களவாகு மென்று.

(கூஎ)

அரிவையர் தம்மை யணுணமை யாகும்
பிரம சரிய் மதினும்-பெறுதற்
கரிடி பிரமத்தொன் றானார் பிரம
சரிய் முடையவரே தான்.

(கூசு)

தாயோடு தந்தைமகத் தாரந்தான் சத்துருவாந்
தியவனு நேரொக்கக் காணுமது-செவ்வையாந்
தாய நிலைமை சுருதி நெறித்துணிவு
தாயர்போன் றன்பு தயர்.

(கூசு)

யிகைசெய்தார் தம்மைத்தாம் வென்றுவிட வேண்டி
லிகல்செய்யுந் தென்றும் பொறுக்க-லிகல்செய்யிற்
கோபத்தை யொன்றையுங் கொல்க வனுவல்லா
னபத்தை யெல்லா மறும்.

(௮)

அற்புக யோகிக் கனுகூல மானன
ணற்பன னாவ தெனவறிக-வாடுகின்ற
பொற்புறு நீரிற் புறத்தூய்மை யுட்டேய்மை
சிற்பொருளா லுள்ளத் தெளிவு

(௯)

நியமம்.

தவஞ்செய்து சந்தோட மாத்மிகந் தானஞ்
சிவன்றரு நல்விதஞ் சித்தாந்தக்-கேள்வி
யவந்த சிவபூசை யொண்மதிநாண் பத்து
நிவந்த நியமங்க ளாம்.

(௧௦)

தவநோன்பா லாண்கருக்கித் தம்முடம்பை வரீட்ட
லெவனாள் பிறவியெனக் கெய்திற்-றெத்தாலே
சிவமான முத்தித் திறனேதென் றோர்தலீ
பவமாரப் பண்ணுந் தவம்.

(௧௧)

கடியது கொண்டமைதல் சந்தோடங் கோகநக
னாடுமுதலா நவில்கின்ற-வெப்பதமும்
வீடிப் பரமுளத்தே மெய்காண் மகிழ்ச்சிந்
தோட மெனுஞ்சுருதிச் சொல்.

ஆத்திகம் வேதநெறித் தோற்றமா மாதரத்தோ
மத்தல் பூபன்கருதா திகையாங்-காத் திரத்தால்
வந்தித்தல் வாயார வாழ்த்தன் மனத்திறையைச்
சுந்தித்தல் பூசை செயல்.

(ராகு)

பிரமந்தா னாய்த்தெனியப் பேசுமறைக் கேள்வி
"திரிவன்னத் தோர்கட்-குஞ் சித்தாரந்தக்-கேள்வி
புரையில் புரணந்தான் பொய்யிலா மாதர்
சரதவே ளுளர்க்கு மாம்.

(ராகு)

மந்திரந் தாரக மாதியா மன்னிருடிச்
சந்த மதிதெய்வத் தான்கொண்டு-முந்
யுசைவாய் துடிபுள்ள லொன்றிந் கொன் றோரா
யிரமாம் பயனுண் டிவை.

(ராகு)

வெறுதே யரிதெனினு மென்மேல் விருப்ப
மறாதே யிதுவே யறம்பொரு-ளின்ப
மிறத்தான வீடுமெனக்குரவ னேவன்
மறசெயன் மாவிரத மாம்.

(ராகு)

ஆசின் மறைநெறியி னாதரவு தான்மதியான்
நேச வழக்கிற் சிறந்த-மறைநெறியி
லாசினு வென்னுங் கருமத் தருவருத்துக்
கூசுது நாணெமனக் கொள்.

ஆதனம்.

பத்திரங் கோமுகம் பங்கேரு கஞ்சிங்கஞ்
சொத்திகம் வீரஞ் சுகாதனம்-முத்த
மயிலாச னந்தண்ட மாயோ கியர்கள்
பயிலா சனங்களிவை பத்து.

(௩௮)

செவ்வே யுடலுங் கழுத்துஞ் சிரமுமுற
பெவ்வா தனத்தே யிருந்தவர்க்குங்-கைவந்தால்
வாத முதனோய் நலியா மதியுடையோ
ராதன மென்ப தது.

(௩௯)

பிராணயாமம்.

வாங்கிப் பதினாறு மாத்திரை நான்மடங்கு
தாங்கித்தற் பாதிதனைவிடக்-கால்வலத்தால்
வாங்கி விடத்தி விடத்தேல் வலத்தில்விட
வோங்கார முச்சரித்துக் கொண்டு.

(௪௦)

பிரத்தியாகாரம்.

ஒருக்காலு முள்ள முபாதிவே ருகப்
பிரித்துணர்வைக் காண்டலும் பின்ன-வுபாதி
கரைத்துப் பருகுவெறுங் கண்ணுக் குதலும்
பிரத்தியா காரமெனப் பேசு.

(௪௧)

தாசனை.

ஆய் ஷடம்பனைத்து மைம்பூதத் தேவைத்து
மாயையி லேவைத்த மாபூத-மாயை
பரத்திலே வைத்தப் பரமேதா னாகத்
தரித்தலே தாசனை தான்.

(௩௦௪)

தியானம்.

பெருநீன்மெய் காண்டல் புலத்தியான முள்ள
பொருளின தல்புத்தித் தியானம்-பொருளறிந்த
போத மறிதல்போ தந்தியானம் போதமே
யாதல் பரத்தியான மாழ்.

(௩௦௫)

சமாதி.

காய் முத்தையர் கீரயா தியிலழித்து
மாய்விருளினவை மாள்வித்து-மாயை
யொருக்கித்தன் னாழ்நு னுளபரத்தோ டொன்றா
யிருக்கை ச்மாதி யியல்பு.

(௩௦௬)

அணிமர்திபலனிகழ்ச்சி.

நல்ல வியோகெட்டு ஞானத்திற் கங்கமெனாக்
செல்வ மணிமாதிரி சிந்தைசெய்வார்த்-கல்ல
விரும்பின் சுவர்க்கும்பின் கோலா லிடந்து
விரும்பித் தவிடுபெட்பார் வேறு.

(௩௦௭)

சுருடல்.

வேய்ந்ததோல் சோரிதனை வெள்ளென்பு மச்சைசிறை
சேர்ந்த திராலை தேகமா--மேய்ந்த
வகளுந் கண்ணி ரைம்புலன் வாயு
பகர்கூக்கம் பத்தொன் பது.

(1105)

பஞ்சகோசம்.

அன்னம் பிராணன் மனஞான மானந்த
மென்னுங்கோ சங்க விவையந்தும்--பன்னுங்
கிரமத்தா லொன்றிற்கொன் றுள்ளாகுங் கேடில்
பிரமத்தா லாகுநிலை பேறு.

(1106)

பஞ்சாசயம்.

பந்நிக்கு மாமா சயம்பக்கு வசய
மந்த மலமுவர்நீ ராசயங்கண்-மைந்த
ருறைதரு கெர்ப்பா சயமென் றுடற்கே
யறைதரு மாசயங்க னேந்து.

(1107)

சுரேழுநாடி

சுரேழு நாடி யிடைபிங் கலைசுழினை
வாருனை நாட்பூடா வைரி--யலம்புருடை
காந்தாரி பைசுனி சங்குனி யத்தி
சிகுவை குகுபுருடன் கூ.

(1108)

ஈரேழுவாயு.

பிராண னபாண னுதானன் வியான
 னாவிசையன் நேவதத்தனாமை-நிருதானே
 அந்தரி யாமி முக்கியன் பிரபஞ்சன்
 வைசன் சமாணன் வளி.

(௧௮௨௨)

ஷடாதாரம்.

மூலாதிட டரீன மணிபூ ரகம்விசுத்தி
 யேலு மகைத மாஞ்ஞை--பிருமூன்றின்
 மேலாதா ரத்துமதி வெய்யோன் விசுத்தியிற்றீ
 மூலாதா ரத்துறைய மூண்டு.

(௧௮௨௩)

அஷ்டவிகாரம்.

உணனவருங்கும கோப முலோபமுடன்
 மன்னுறு மோக மதமாச்--சரியீந்
 தன்னே மிகமதிக்குந் தம்பும் பொருமையெனு
 மின்னல் விகாரங்க ளெட்டு.

(௧௮௨௪)

ஷட்பர்வணை.

ஒன்றிற் பிறத்த லுளதாத லோங்கிவள
 ரன்றிப் பருத்த லறத்தேய்தல்-பொன்ற
 லேனுமாறு பாவமு மிவ்வுடற்கே ஞான
 கனமாந் தனக்கில்லை சாண்.

(௧௮௨௫)

அமிர்தசாரம்.

சுருதி

சட்கோடி.

வீடுபற் றில்லை பிறிதொன்றி னாற்றன்னை
வீடுபற் றில்லை பிறிதொன்றைத்-தன் னாலும்
வீடுபற் றில்லைதன் னாற்றன்னை யிவ்வாறு,
கோடியு மில்லை தனக்கு.

(அஉசு)

சுருதி.

அன்னபா னங்கள் பிராணன தேயாக்கு.
மன்னு மகிழ்வு மடிவு-மனத்தன
வின்னலா மூத்த விறத்த வியாக்கையு
ஞன்னுக்கு நாடி விலது.

(அஉசு)

முக்கரகம்.

மயலுடல் வாக்கு மன்னென்று மாந்தர்
ஆயருறு மின்பமுந் துன்பமுந் - துயக்கக்
செயலுரை சிந்தனை தீமையு நன்று
முயல்வன துரக மூன்று.

(அஉசு)

மும்மலம்.

உருவுணர் வொண்ணு வையுணர்வை யொன்றி
மருவிய வாணவ மாயை-கருமங்கண்
மூக்குந்-தவிடு முயியு மிவையாக்கை
யாக்கும் பவவித்துக் காம்.

(அஉசு)

சுருதி

முக்குணம்.

கூத்தமாஞ் சாத்திகமுந் தூய்மையி ருமதமு
மத்திமராசதமு மாந்தர்க்கு-ரித்த
மதிவறி யாமை யவற்றின் புணர்ச்சி
குதியுடைய மூன்று குணம்.

(நா.உ)

முப்பிணிக்குணம்.

நீதி ஆருணை நிலைமை யளிமானம்
போதமவையின்மை போரிற்-புறங்கொடுத்தல்
மேதக் கவர்ப்பழித்தல் வேண்டா தவையிதற்றல்
ஆதக் குணஞ் மதி.

(நா.க)

ஆறிவுடைமை யைந்தடக்க ஸாகத் தழுது
தெறியுடைமை சொல்வண்மை நீர்மை-பெறுவரிய
வத்து விதஞானத் தாதரவீர மாண்மையிவை
பித்தகுண னுவதெனப் பேசு.

(நா.உ)

வெற்றிபிற ழாமை புகழ்கருணை யூக்கங்
குறிமதுகை கோப மிலாமை-பொறையோர்
நிபமின் றியனிகை நெஞ்சத் துவகை
கபமொன் றியகுணனாக் காண்.

(நா.ந)

முத்துக்கம்.

ஆதிடுணை திதமாதி தெய்விக மான்மிகமென்

நேருது துயர்முன்றி ஸ்டக் வருமிடியின்
வாத மெழுவேனில் வண்ணி பனியாதி
பெளதிக மருகும் படர்.

(௧௩௪)

வாடி முதலேவு மாணுடர் மாப்பறவை
பேயகரர் நாகத்தார் டீடையாங்-காயத்தின்
மானஞ் சினமவா மாச்சரிய மாதிமனத்
தூனதுப மாதுயான் மா.

(௧௩௫)

இடனில் கருப்புதுத லீக்குப் பிறத்த
னடையுடன் மூத்த நரைத்தன்-மடிமை
நீரோவறச் சாத னிடபம் புகுத
லீனையவை தெய்விக மாம்.

(௧௩௬)

மூவேடணை.

மகப்பற்ற தாகும் வருஞ்சுற்ற மெல்லாஞ்
சகப்பற்றுச் சங்கற்ப மெல்லா-முகப்புற்ற
வெப்பொருளு மத்தப்பற் நிவ்வே டணைமூன்று
மெய்ப்பொருள் கண்டால் விடும்.

(௧௩௭)

மூவவத்தை

காணுமது நேரே நனவா நிலைபேறு
காணுமை காணு மதுகனவா-மொன்றையுங்
காணு தெரழிகை சுழுத்தியாங் காணுமை
காணுங்கட் கில்லையவை.

(௧௩௮)

தினின்

அமிர்தசாரம்.

நாற்காணம்.

ஐய மனனா மபிமான மாங்கரா

மையலுற வேதுணிதன் மாமதியர்ஞ்செய்ய

வருசிச் தனைசித்த மாகு மனையே

யோருநாற்கா முட்காண மொன்று.

(ராநச)

ஐம்பூதம்.

காசிணிரீர் தீகால்வான் சுந்தஞ் சுவையொளியு

றேசைமா பூத முறுகுணங்கள்-மாயில்

செவிமெய்வாய் கண்பூக்குச் செப்பிய நான் பூத

மவையறியு மைம்புலன்க ளாம்.

(கசஉ)

ஐதீஞ்ஞமீ வூன்முதலா வென்றிற்கொன் றேறுமுரை

யிதனைடை பேர்க்குத லின்ப-நீகிவாய்

கையொடுகால் பாயு ரூபத்தங் கருமங்கள்

செய்யும்.புலனாகச் செப்பு.

(கசக)

ஐநிழம் பெரன்வெண்மை சேம்மை கருமைபுனை

மேந்து முருவ மதற்குரைக்கில்-நீகி

சதுர மதியாதி முன்றறு கோண

மதியமரம் வட்ட மவையரம்.

(கசஉ)

உண்ணிலை.

புத்தி கருமப் புலன்பத்த தின்விடயஞ்

சுத்த வுசுனாதி தர்ப்பத்துச்-சித்த

அமிர்தசாரம்.

௧௯௭

மதமாந வன்னான் கறிவா நெருவ
னகமா கியவிருபத் தைந்து.

(௧௯௩)

புறநிலை

தசைமரிந்தோ லென்புசிறை தண்ணிணநீர் மூளை
யுதிசம் பெலம்பசி தாக முறக்க
மிதுன் மறப்பிருப்பு மேலோங்க லோடல்
குகுகிடத்தன் மானபயங் காதல் கதநா
ணிதமாம் புறத்திருபத் தைந்து.

(௧௯௪)

இருபத்தெட்டு,

விசுதி யிருபத்து மூன்றும் பகுதியு
நாலாய்கண்ட புருடனுங்-கால
முயர்ந்த வியோமம் வியோமா திதமென்
நியம்பு மிவையிருபத் தெட்டு.

(௧௯௫)

தத்துவமுப்பத்தாறு.

நலமுதலாங் மாவி று சத்திசிவம் வித்தை
சலமில் சதாசிவ மீசன்-கலைமாயை
யேறுவிச்சை கால மிராக நியதியையைந்
தாறசுத்தஞ் சுத்த மரோ.

(௧௯௬)

தத்துவந்தொண்ணூற்றாறு.

பூதநிறங் கோசம் புறநிலையு முண்ணிலையும்.
வர்த விகரர மலங்குணங்க-ளாதாம

நுகைச்சி

அபிநித்தசாரம்.

மேக புருடவினை யஞ்சா லவததைபெயன
வாக விலைவெதாண் ணாற் றுறு.

(கசு எ)

தத்துவநிச்சயம்.

உலவாத தத்துவத்தி னுண்மை யுணர்ந்தா
லிலவா மிவைவாயிப்ப லென்னை-பலவாகத்
கண்ணிலவு மாசடைபார் கண்டாற் பலவாமோ
தண்ணிலவொன் றல்லவோ தான்.

(கசு அ)

குணசம்பந்தாவதத்தை.

முத்திற னான குணத்தன முன்றவத்தை
யுத்தமமாஞ் சாத்திக மாமுணர்ச்சி-தான்கன
பித்தம ராசதமாரண்ட கமுத்திதா
னத்தம தாமதம தாம்.

(கசு க)

அவத்தாந்தரவதத்தை.

நனவு முதலவத்தை நாலவையோ ரொன்றின்
நனவுமுதலுலங் கண்டார்-நனவா
நனவு முதலுலங் காணார்கள் காண்பர்
நனவாக ஞர்ன் கனம்.

(கசு ட)

நனவி னனவு புலன்வழக்க மாசு
நனவிற் கனவு நினைவா-நனவில்
மனநினை வின்மை சுமுத்தி நினைவின்மை
தனைநாடி கறுரியுந் தான்.

(கசு க)

கனவி னெனவுபோற் காண்ட னனவாங்
கனவினிற் கண்டு மறத்தல்-கனவாங்
கனவிற் சுழுத்திகா ணுமைகாண் பாணை
யனுமதித்த லாமற் றது.

(சுருஉ)

சுழுத்தி நனவொன்றுந் தோன்றாம தோன்றல்
சுழுத்தி கனவாங் சுழுத்தி-சுழுத்தி
யரிய வறிவா லழிக்கை சுழுத்தி
துரியமாங் சொல்லிறந்த பாழ்.

(சுருந)

துரிய நனவா மிதமுணர்ந்த போதந்
துரிய கனவா மகமுணர்ந்த-போதந்
துரியச் சுழுத்தி வியோமந் துரியந்
துரியம் பாமாகச் சொல்.

(சுருசு)

ஆதிரகெதாவவத்தை
சந்தித் திடம்புருவந் தன்னினிலை சாக்கிரமாங்
கந்தரத்தி னிற்கை கனவாங் - சுழுத்தியந்
விந்த மெனுமிதய மேவலா முந்திக்கு
நரல்விசலி னுலா வது.

(சுருந)

காணகெதாவவத்தை
நனவிற் பதினாற் காணமு நான்கு
கனவிற் சுழுத்தி கருத - லறமுன்றுந்

கார

அமிர்தசாரம்.

தனதானக வேறாக தானுரிய மற்ற
தெனதியானற்ற விடம்.

(கருசு)

அவத்தைக்கழிவு.

ஒருக்க நனப்போங் கனப்போ மூளத்தை
தரிக்கத்தற் றியானத்திற் றற்சமுத்தி - போகு
மரிக்குஞ் சமாதி துரிய மதிநம்
புரித்துப் பரம்விளங்கப் போம்.

(கருன)

சரிசனாவத்தை.

சமுத்திநன வின்வரிற் றேன்றியிடுஞ் சீவன்
பழிப்பினநீ தத்திற் பரமன்-விழித்தவனேற்
றீழிதாளுங்க வண்ட குரவன் றிருக்கோல
மேனொருங்கித் தோன்று மென்.

(கருஅ)

மாவாக்கியம்.

அதுரீயா னுயென்னு மப்பதங்கன் முன்றி
னதுவின் பதுபிரம நீயென் - பதுசீவ
னா னுயெனுமப்பதந்தா னவ்விருவ ரைக்கியமா
முனா முபாதி யொழித்து.

(கருக)

ஒங்காரம்.

புகலு மறையவத்தை காலம் புவன
மிகலுக்குணந் தீயிறைவர் செய்கை - தகவே

அமிர்தசாரம்

சுரிக

பகர வகர மகர மதன
சு கவமுந் தரக மாம்,

(கசுடு)

அசபை.

ஆஞ்ச வுருவிருபத் தோரக யிரத்த நுநா
நெஞ்ச லறநின் நியம்பாமற்-ருனியம்பித்
தஞ்சப்பிரமத்திற் ருன்வேறன் நென்னுமழை
ஆஞ்ச லொழிக்குந் துணை.

(கசுகி)

ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம்,

சிவமுதற் றத்துவங்க டேவதைகள் செய்கை
யவனிமுதற் பூத மவத்தை-புவனங்கள்
கோசம் பொறிபுலன்கள் கூறுங் கரணமுலா
பீசன் நிருவஞ் செழுத்து.

(கசுஉ)

ஸ்ரீஅஷ்டாக்ஷரம்,

நாராய னை நமவென் பொருள்சீவ
னேரா நிறையேச மென்றறிகை-பேர்வேறு
காரண காரிய காயத்தா நென்றாகும்
பூரண போதப் பொருள்.

(கசுந)

வாக்கியவிவேகம்.

ஊக்கி யதுதியிட வெண்ணு வெருதன்னைப்
போக்கி யிலாத் பொருடா-னருளாலே

கூர்ஜ்

அமிர்தசாரம்.

பாக்கியத்தால் வந்து பலிக்கி னலதில்லை
வாக்கியத் தார்காணு மாறு

(கூர்ந்)

சீவபரவேறுபாடு,

அறிவா னறிவனென வாகத்தே சீவ
னிறையோனென் பாருண் டிருவர்-பிறியாச்
சுபாசுபங்க னாலிவரைச் சொல்லவரு பேத
வுபு. திகளா னல்லதுரு வென்று.

(கூர்ச)

சீவலக்ஷணம்.

இதமக மெய்து மிரண்டு தொழிலு
மீதிய தவையறிந்த மாதிரமே- சீவ
னிகுள் பவங்க டனக்கிலை நித்த
னதனை யறிவா னவன்.

(கூர்ந்)

பரலக்ஷணம்.

எப்பொருட் குங் காமணம் யெப்பொருட் கு டீசனா
யெப்பொருட் குந் தோற்ற நிலையிறவா-வெப்பொருடா
னல்ல திலதா யகமும் புறமுநிறைந்
தெல்ல மறிவா னிறை.

(கூர்ச)

சீவபரவேறின்மை.

பாதி யெழுந்தர் லுயிர்பரங்க ளொன்றே
சுபாசுப சாயநின்ற தோற்ற-மூபாதி.

அமீர்தசாரம்.

சீரந்.

கடரீகரய மாகரயம் வேறு கக் காண்கை
யடரீகா ணறிவொன்றே யாம்.

(ககஅ)

மாயாவிவேகம்.

அறியாத மாயைக் கடியறியத் தேடி
னறிவா லறியவொணு தாகு -மறியாமைக்
கேது வறியி லறிவா லிருட்கேது
சோதியைக் கொண்டறிந்து சொல்.

(ககக்)

உலகவிவேகம்.

போதக்கண் பூதங்கள் பொய்யா மீவைமெய்யாம்
பேதக் கட்டிப் பிறழ்வுகளிற்--பேதங்கள்
சுத்திகையின் வெள்ளியின்மெய் தோன்றப் படுங்கல்வு
சித்திரையைப் பார்ந் நிலை.

(கௌடு)

ஆயலாக மெய்பேர லணந்தபே தத்தை
மயலாகக் கண்டமா மாயத்-துயில்போல
லெண்பீடு மிவ்வுலக முண்டாமா நெங்ஙனை
கண்படைபோ யுண்டோ கரு.

(கௌக)

வன்னி யிருக்கமாம் வன்மிசையு னுணதே
தன்னிதழ்ச்சி யின்றேலித் தன்மையர்-என்னுன
தன்னிகழ்ந்தா லுண்டோ சகத்துன்பஞ் சற்குருவால்
வன்னிசுண்டா லுண்டோ மரம்.

(கௌஉ)

௩௩௩.

அமிர்தசாரம்.

ஞானமுதன்மை.

யோகாதி முன்று முணர்வதனுக் கீங்கமா
மாகா தெனிற்பதங்க ளாயழியுந்-தேக
மொழியவருமுத்தி யொன்றுதற்கு ஞான
விழியை பலதில்ல வேறு

(௧௪௩)

• ஞானலக்ஷணம்.

பொறவறு யறிபுலன்கள் போதக் கர்ண
வந்வான வெல்லா மடங்கி-யறிவா
யறிவா னறிகி தறியும் பொருளென்
றதியா தறிவ தறிவு.

(௧௪௪)

• ஞானப்பெருமை.

அழியிலே கன்ம மடியிலே யாக்குந்
தலையிலே ஞானந் தரிக்கு-மலையா
தருமறை ஞாலே யறியு ஞானத்தின்
பெருமை யறியார் பிறர்

(௧௪௫)

• ஞானபூசை.

இன்புக்கண் ணிராட்டி யேத்தி யெழின்மலரா
வன்பிட்டுத் தம்மை யமிர்தாக்கி-முன்புற்ற
சிற்சடமெல் ணஞ்சிவ மாகநோக் கல்சிலந்
காச்சனை யாகு மது

(௧௪௬)

அமிர்தசாரம்.

கூரூ

ஞானயோகம்.

யோகத் தபாவமெனும் யோகமது கைகூடி
னேகப் பொருளதனா நெய்தியிடு-மேக
மதுவா மிதுவன் நெனுவகண்ட மான
வதுவாகை மாயோக மாம்.

(களீள)

ஞானவலி.

புணர்பாவ புண்ணியங்க ளெண்ணிறந்த தெல்ல
முணர்வா மெரிகொளுவி னுண்டோ-வுணராமை
கூடுவெந் தேழுத துண்டோ குணமுந்தமாங்
காடுவெந் தீப்பட்டக் கால்.

(களி)

யோகநமுவுதல்.

யோகத்தா லேகத்தைக் கூடா திடையினுயிர்
போகிற்றான் பொல்லா வுலகிற்-புகாநல்ல
யாகத்தா நெய்து பயனெல்லா மெய்திப்பின்
யோகத்தான் முத்தி யுறும்.

(களக)

ஊழ்வலி.

தந்த வறியாமை போகவுந் தான்போக
திங்கு வுடனிற்ப தென்னென்னி-ஊந்துங்
குசவணை விட்டாலுந் கூடா திகிரி
விசைவந் திடாதே விட.

(கஅர)

சார்.

அமிர் தசாரம்.

முத்திசாதனம்.

தருபன் வேண்டாத் தருவினைகள் சாந்தி
சருசிகள் கேள்வி துறவி-சுருஷவப்
பெறுதற்குக் கேது பெற்றற்கரிய முத்தி
பெரிதற்குக் கேது வவன்.

(கஅக)

ஆசாரியலக்ஷணம்.

சுனையந் முடன்முதல் சித்தமீ ருக
வினையேனே யானல்லே நென்று-மறைந்
யதுவானு பென்ற தெலுவானே நென்று
விதுர்கா நென்பா னினை.

(கஅஉ)

ஆசாரியன்மகிமை.

உள்ளந் தனிநின் றெறித்தான் பரன்குரவன்.
களிந் தனைத்தவிர்ந்துக் காட்டினான்-வள்ள
ருவான கோலமோ வக்கோலங் காணக்
சுருவான கோலமோ கூறு.

∴ (கஅங)

அஞ்சாரியலக்ஷணம்.

துயிற்புணர்ப்பாற் கொர்ப்பந் தொடுகடன் ராமை
மயிர்ப்படா மின்மினியின் வன்னி-முயற்கோ
டெருத்தின்பான் மெய்யுணர் வில்லாதான் பண்ணுந்
சுருத்துவமு நேராகக் கொள்.

(கஅச)

அமீர்தசாரம்.

சுருதி

பூக்குவலக்ஷணம்.

காய நிலையின்மை கண்டான் கருத்துச்செந்
தியி னடுவிறழன் சித்தஞ்-சினவரவின்
வாயுறு மண்டுகத்தின் னெஞ்சம் வரியுமுலை
தாயவ னுள்ளஞ் சமம்.

(ராஅஅ)

அபக்குவலக்ஷணம்.

தம்பாற் றவந்தாய்மை வாய்மை தயாவிலா
ரும்ப னடிபேணு ருள்ளபொரு-ணம்பார்
பொருள்செய்ய வாதரிப்பார் போகி நினைவா
ரருள்செய்ய லாகா தவர்.

(ராஅஅ)

சித்தியா நிற்குஞ் சிலர்க்கு விபரீதப்
புத்தியா குஞ்சிலர்க்குப் போதமே-சுத்தமாம்
பாணிய மொன்றேனும் பாம்புண்டா னஞ்சினு
மாளியு தல்ல வமிர்து.

(ராஅஅ)

சேஷசரிதை

கழல்போற்ற வாயாசக் கண்மல்க வுள்ள
மழல்கேர் மெழுகி னழிவெய்த-யாக்கை
யெழில்கேர் குருபரன்ற னேவவேல்செய்க
நிழல்போல முண்டினு நின்னு.

(ராஅஅ)

கூஅ

அமிர்தசாரம்.

சுந்தனந் தாம்பூலந் தாராத நஞ்சயன
மந்தனம் பொய்வெய்ய மாற்றங்கள்-சின்னதக்
கரவபி மானங் கலுழ்ச்சி களிப்பின்ன
சுவன்முன் மேவாது கொள்.

(ராஅக)

சம்பிரதாயலக்ஷணம்.

அடிக்கெழுற்ற நீராக்கொண் டாக்கை பொருளடவி
பங்கயச்சகன் னாற்கொண்டு பண்டைவினைச்-சங்கையற
பூத மலமுழுதும் போத மெனநிகழ்த்தப்
பாதமலர் விவத்தான் பரன்.

(ககரு)

ஊனுயிர்வேறுபாடு.

ஆட்சை முதற்சித்த மீறாக வெப்பொருளு,
நோச்சு மவன்றன்னை நோக்கா-தவைசடமாச்
சார்க்கியர் நின்றவவன் சற்குருவா வந்தபரன்
வாக்கில் வெளிப்படுங்காண் வந்து.

(ககக)

கலைக்கட்டளை முற்றிற்று.

அதுபவக்கட்டளை,

சீவதரிசனம்.

போக்கு மனனொருக்கிப் போதமங் கில்லாமை
நோக்கிய நோக்காலந் நோக்கத்தை-நோக்கென்னுண்-
றேன்றாத! வண்ணம்போய்த் துஞ்சிற் றிருளறிவாச்
சான்றாகி நின்றேனான் முன்.

(க)

அறிந்தாராம்.

கிளைப்பவ னென்னை ஈனரிமேல் விண்ணுதி
யனைத்து மழிந்து மழி யெனெனக்கின்ற
முன்பக்கங் கீழ்மேல் முதுகிடையி றென்றனைவு
மென்பக்கற் றாமென வியாண்.

(௭)

இல்லாது முள்ளாது மெல்லா 'மறிமேனா'
னெல்லாப் பொருள் கட்டு மேனாநா-னெல்லா
வுக்கும் படைத்தழித்துக் காத்துணர்வா யொன்றா
யிலுதும் பமநீசன் பாண்.

(௮)

ஐரியதூஷணம்.

விரிந்தா லுலகறியு மேனோக்கா துள்ளே
புரிந்தாற் றனையுணரும் போதமருந்தவா
மாட்சி யுடைய பாமெனவே மற்றிதன்
காட்சியு மாட்சியுங் கண்டு.

(௯)

கரணங் களிற்கலந்து காணுமை நின்றான்
கரணங் கணியொருக்கிக் கண்டான்-றனைத்தான்
கரணியாய் நின்ற விவனதே கண்டாய்
மரணம் பிறப்புற்ற மால்.

(௧௦)

அதிததரிசனம்.

அறிவென் னிதன லறியும் பொருளு
மறிவு மறிவா னு மாகும்-பிறிதின்றிச்

நாக

சூரிய

அமிர்தசாரம்

சொல்லாட வில்லாத் துரியாதி தம்பிறக்க
வெல்லா மவிழ விரு.

(க)

மெய்யின் தெரிவு தெரியாமை யென்பதற்
கெய்தந்த தெனவும் வகையில்லை மாய்ந்ததுவும்
போந்த விடத்தே புகலு மஃதொழிய
மாழந்தி விடத்திலை மற்று.

(எ)

வியோமதூஷணம்.

அடங்குகையாலே யதிதமு நின்னை
கிடங்கொள் சுழுத்தியை மாணுந்-திடங்கொள்ள
நில்லாக் கனவே துரிய நிலையிரண்டு
மல்லாமை யாலிவத்தை யாம்.

(அ)

பரதரிசனம்.

அதிதம் பொருளென்ற லப்பொருளே தென்ற
னதிதம் பொருளா வறிந்த-புதனொருவ
னுண்டாங்கா னென்றென் றுரைத்தா னுரைத்தலுமே
கண்டா னதுகூணுங் கண்.

(க)

பிறிதுக் கறிவிருந்த பெற்றியே னென்ன
வறிவிற் கறிவா விருந்த-வறிவை
யறிவே யறிகின்ற தன்றி யறியப்
பிறிதேனுமில்லை பிறழ்வு.

(இ)

பிள்ளைத்திருநாமம்

உக

முடிச்செயன் மாள வளித்திரு தாளுரை
யொன்று நெஞ்சார
நினைப்பது மீள மறப்பது வாநினை
வன்று யொன்றுகி
நிகழ்ச்சி யறுத நிலைப்பொ ளுளாகிய
நின்கோ லங்காணத்
தினைத்துணை போதி நெனக்கருண் மாதவ
செங்கோ செங்கீரை
சிவப்பிர காச தவத்தனி நாயக
செங்கோ செங்கீரை.

(ஈ)

வேறு.

பாதமுடி தேடிருவர் பாதலனும் வானுமுடி
வாகவிவர் சென்றேயவே
பாரினது நாதனருள் வானில்வர நாமரிய
பாவியர்க ளென்றேதவே
பேதமொட்பேதமெனு மாறுகொடு வாதுசிவ
பேசுமவர் திண்டாடவே
பேனுமடி யார்கடிரு வாய்மலரு மோர்விரகு
பேசினனி கொண்டாடவே
வேதமுட னாகமபு ராணமன வாசக
முறுததென நின்றேதநீ

நூல்

பின்னித்திருநாமம்.

வேதங்க ஞ்ச்சியுறை பாதங்கள் வைத்தருள
வேயென் றலைக்கி யைவதோ
வோடும் மனப்பிணியை மீளென் றளித்தறிநை
யோரென் றுணர்த்தி யமையா
வோரும்பொ ருட்கு நினை வேறென் றுணர்த்தியு
ராவொன் றுணர்த்து மிறைவா!
வீடென் றெனக்குவின வேனுன் கடைத்தலை
வீடென் றிருப்ப னலதோர்
மேவும்பொ ருட்களுட னோவுஞ் சுவர்க்கமினி
வெறென் றெனக்கொர் பொருளோ
தேடும் மறைக்கரியை யாகுஞ் சிவப்பிரம
செங்கீரை யாடியருளே
தேறும் மவர்க்குணர்வு நீயென் றளிக்குமிறை
செங்கீரை யாடியருளே.

வேறு

அஞ்சொண் புலனா னரிப்புண் டவலக்
கடல்வா யழிவேனை
நாறா யெனநின் னருளா மடிவைத்
தழகாம் விழியாலென்
வஞ்சம் மெறியா மறியா வறிவாம்
வடிவா மெனனுள்ளே

உ

பிள்ளைத்திருநாமம்.

௩௩

மன்னுஞ் சொருபா மதியாய் சவியாய்
வருபு தழுமானாய்
நஞ்சஞ் சினமென் றயன்மான் முததே
வர்கடா மயல்செய்ய
நாதா லடியோ நசியா வகையா
ளுடையா யெனவன்டர்க்
கஞ்சம் மருளா னயிலும் பரனே
யாடாய் செங்கீரை
யரன்மால் பிசுமர்க் கறியா வறிவே
யாடாய் செங்கீரை.

(அ)

செங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று. ஆக-௩௩.

முத்தப்பருவம்.

மகியு மிலமதி யுடைய வறிஞரை
மருவி யொருகலை கற்றிலே
மதுர கவியல வடசொ றமிழ்வி
கறியும் வழிசெல வுற்றிலேம்
புதிய சொல்வொரு பொருண்மை பெறவியல்
புனையு நினைவது பெற்றிலேம்
புலவர் சொனசொன சொல்வு மவர்கினை
பொருளு முரைசெய்து நிற்கணை
துதியில் வருசொல வொழிய வறிதொரு
சொல்வு மிலமெனும் பெற்றியால்
சுரநு முனிவரு மெமது செர்லவுக
டொழுது சிரமிசை யிற்கொளா
முதிய மறையென மொழிய வருளிய
முதல்வ பணிமணி முத்தமே
முடிவில் பவமொரு நொடியின் முடிவுசெய்
முனிவ பணிமணி முத்தமே.

கழிய மொழிவகை பொழிய வுளனுறு
கவலை யறவிலர் கட்டுநூல்
கதறி விடுமறு சமய நெறியுறல்
கருது நினைவது தப்பவே
விழிய தொழியவொர் சொல்வு மிலதுல்
கெனநி னுருளினை மெச்சியே
விழிக ளருவிகள் பொழிய வருகிட.

பிள்ளைத்திருநாமம்.

௩௫

விரகு செயனல வித்தகா
வழிய விருவினை யமல மலர்விழி
யடிய ரவர்பெற வைத்வதுநீ
யழியு மலவுட லல்லு னுருவறி
வுருவ மெனுமது சத்தியமே
மொழிய வொருமொழி மொழியு முருகிதழ்
முளரி பணிமணி முத்தமே
முடிவில் பவமொரு நொடியின் முடிவுசெய்
முனிவ பணிமணி முத்தமே.

(உ)

வேறு.

தளர்வ தின்றிநி னுலகி னின்புறு
தலைமை யொன்றிய முத்திதான்
சமரே னும்படி தலைவ நின்றிரு
வுருவு தந்தருண் முத்திதா
னுளன்ம கிழந்திட வுருகு மன்பொடு
னரு கிருந்திடு முத்திதான்
னொழிவ தின்றிநி னுணர்வெ னுந்திரு
வுருபொ டொன்றிடு முத்திதான்
வளமை யொன்றொழி வறவு டம்புட
னனூய விங்கடை வற்றியான்
மகிழ விங்கருள் வடிவு கொண்டரு
மறை மொழிந்திட வற்றாமா
முளரி யங்கழலருள வந்தருண்

முனிவ தந்தருண் முத்தமே
முதலு மின்றியொர் முடிவு மின்றிய
முதல்வ தந்தருண் முத்தமே.

வரவு டன்றிரி வரூப தந்தரும்
வலவ தந்தருண் முத்தமே
மதியி றந்துள மதிய றிந்திடு
மதிநு தந்தருண் முத்தமே
பரவி நின்கழல் பரிவொ மும்புகல்
பரிசு தந்தருண் முத்தமே
பதக மின்றிய வவா றிந்திடு
பரம தந்தருண் முத்தமே
பிரவி சந்திர நெரி னறைந்திட
மிகவி ஸங்கிய சித்துமெய்
யெலையி னின்பமெ ணுருவு தந்தரு
ளிறைவ தந்தருண் முத்தமே
முரிவு நும்மவ மொழிய வெவான்றருண்
முனிவ தந்தருண் முத்தமே
முதலு மின்றியொர் முடிவு மின்றிய
முனிவ தந்தருண் முத்தமே.

ஒழிவ னுந்திரு வருவு தந்தரு
ளொருநு தந்தருண் முத்தமே
சுருகு மன்பர்க ளுணர்வு னுந்திரு

வருவ தந்தருண் முத்தமே
 முழுது நின்றிரு வருவெ னுந்தனி
 முதல்வ தந்தருண் முத்தமே
 முரசு ஹந்துணையருள வந்தருண்
 முனைவ தந்தருண் முத்தமே
 தொழுதெழும்பர்க ளறிய வந்தருண்
 சொருப நின்கழல் செப்புமா
 சுருதி யஞ்சுவெ னறிவி னன்றியில்
 சொலவு கொண்டுணை மத்தனேன்
 மொழிய நின்றிரு முகம ள்ந்தருண்
 முனிவ தந்தருண் முத்தமே
 முதலு மின்றியொர் முடிவு மின்றிய
 முதல்வ தந்தருண் முத்தமே.

(௩)

வேறு.

வளரு மிருகன கலச தனமவை
 மருவு தசைநிண மச்சைச்
 வமுவ மெனவிழும் வழலை வருபுரை
 கழலை மறுவுற வுற்றதோர்
 குளிர்வு தருமொளி ருடைய மதியல்
 குருதி முகமொளி கற்கரீர்
 கொழுமுகர் மெனவிழு குழுமி குலவிய
 குமிழ் மலரல சத்தமா

வுளது வடிவினை யுணர் வுறினொரு
 கணனு நினைவறு கட்டமா
 யுலவு பொறியென வுணர் வருளியொ
 ருரையி னுபகிட தத்தமே
 முளரி:மலரி:த.முலரு மொளிமுக
 முதல்வ பணிமணி முத்தமே
 முடிவில் பவமொரு நொடியின் முடி வுசெ.
 முனிவ:பணிமணி முத்தமே.

வேறு.

நித்தவதிபதி சுத்தநிருபதி
 பத்தநிரவய வத்திலே
 நெக்க வுளனொடு பொக்க மறவரு
 நிட்டையுடையவ ரிட்டனே
 சுத்தியலைபடு புத்தர் முதலவர்
 சுட்டு வனசில முட்டைநூல்
 சுற்று வீருசில சுற்றர் சொலவறு
 சுட்ட வழியினை விட்டுமா
 சித்தீ யமுகிய பத்தியெனநினை
 முத்தியருளிய சித்தனே!
 செத்தி வுடனொரு தத்தபடமென
 சித்த வருளிய சிற்சுகா!
 முத்தி நிலமிசை யெத்தியருளிய

பிள்ளைத்திருநாமம்.

௩௯

முத்த பணிமணி முத்தமே
முற்று முழுவற் சிற்கு மெர்ழிமுதன்
முத்த பணிமணி முத்தமே.

(௭)

முத்தப் பருவ முற்றிற்று. ஆக-சச.

அம்புலிப் பருவம்.

வேறு.

முனிவ ரன்சொரு பன்ற ருங்கழன்
முடிவ நிந்தில னரியுநான்
முகனு மன்றணி முடிவ நிந்தில
னெனமொ ழிந்தன மறையெலா
மினிவ ரும்பவ மொழிய வென்பதை
யுறவு டம்புட னினியலி
டிதுவெ னும்படி தெளிய விங்கொரு
மொழிமொ ழிந்திருள் வெளியொடே
யனித மிங்கித முறும கம்புற
மறநி றைந்துள் வமலமா
வறிவ னந்தமெய் யளவி னீன்படும
னுருவெ னும்படி யருளிநான்
மனித னென்றிட வர்வி சைந்தவன்
வருக வென்றபின் வருகவே
மறுவொ ழிந்திடும் வடிவு தந்திட
வருக வம்புலி வருகவே.

வேறு.

கோதி லர்வமு தக்கடல் குளிக்கவாங்
சூறையொடு நிறைவற்றுக்
கோடி லாவுடம் புறவுமா நினக்கொரு

பிள்ளைத்திருநாமம்.

சுத.

கோளினான் மறையாத
சோதி யானிலை பிறவுமாம் பண்டைநின்
சோடசக் கலையன்றித்
துகளி லாவறு பத்துநாற் கலையுநின்
சொருபமா நினதல்லாப்
பாதி நானுமுன் றன்னதா மரிப்பதுற்
பவிப்பதா யினுகாலம்
பட்ட பாடெலாங் கெட்டுநற் பரம்பொரு
ளாகவாம் பணிந்தேத்தி
யாதி நாயகன் றன்னுட னாடுதற்
கம்புலீ வருவாயே
யாண்ட நாயகன் றன்னுட னாடுதற்
கம்புலீ வருவாயே •

(உ)

தேச நாமெனு மதினொடோ சிவப்பிர
காசனிங் கழைத்தக்காற்
செல்லு வோமெனா திருநீததுன் சிவப்பெலாந்
தீயதுன் வெருப்பெல்லா
மாசி லாதநீ ருடையதுன் கறுப்பெலா
மண்ணதுன் னசைவெல்லா
மாரு தத்ததுன் புரைப்பெலாம் வானதேதம்
பூதமாய் வான்மீதே
பூசீ லாடுநீ யும்பனா மெனமதித்
திடப்பெரு யும்பர்க்கு

மும்ப ரானவர் தமக்குமுள் ஞானர்வதா
மும்பனா மிவன்பாதத்
தாசி லாவறி வாகவாம்
மாடுதற் கம்புலீ வருவாயே
யாண்ட நாயகன் றன்னுட னுடுதற்
கம்புலீ வருவாயே

வேறு.

இருளெலா மெறியுநின் னெனியெனுங் க
விங்குவா ராததையோ
விரவிதேர் கொடுவரும் புரவிவந் திட்டடே
திலகுநின் னெனியதற்றே
ருருளையே யொத்திகா னுன்னையும் மவ
மும்பர்யா வரையுமற்று
முணர்வுளோர் யாவரையு முட்டறம் பறந்
துருவுதோன் றுதண்ண
மருளவே மூகிமா மீசையவல் விருளையே
மாத்திரைப் போதினுள்ளே
மாயவேரீ ரளவிலா ஞானவா னந்தமே
வடிவதா வெளிரவேதந்
தருளுதே சிகனைவந் தடைவதே கருமநல்
லம்புலீ யாடவாவே
யனுபவத் தன்றிவே றறியொண விற்றா
னம்புலீ யாடவாவே

உணவினிற் சுவைகள்போ லுரைகளிற் பொருள்கள்
 லுடல்களுக் குயிர்கள்போலு [போ
 முயிரினுக் குயிருமா யுணர்வினுக் குணர்வுமா
 யொளியினுக் கொளியுமாயே
 பிணையறத் திகழிவன் நேசினோ ரேகதே
 சத்தைநா றுயிரங்கு
 நிப்டமட் டில்லைகா ணிரவிநீ தீயுடுத்
 தொகைமினென் றெண்ணு மெல்லாங்
 குணதிசைக் கண்ணொழுந் திரவீனீ குடதிசைக்
 கண்மறைந் திடுதி யெங்கோன்
 கூறயத் துத்திசைக் கண்ணுமப் புறமுழைத்
 குத்துண்டுகல்வுறாதே
 யனுவினுக் கணுவுமாய் நின்றதன் மூமையறிந்
 தம்புலீ யாடவாவே
 யனுபவத் தன்றிவே றறியொணு விறையுட
 னம்புலீ யாடவாவே. (ந)

வேறு,

அண்டமியா வைபுமுலா விடினுமா நின்னைநீ
 யறியலா யெங்கள் பெருமா
 னகிலமியா வையினுமுள் ளொடுபுறம் பறநிறைந்
 தறிவர்கா ணறியு மதுநீ
 கண்டதே காணொணு வறிவுறாய் முழுதையுங்

கண்டுபோய் விஞ்சிய பெருங்
கண்ணர்கா னென்றுமெக் காலமுஞ் சுடர்வி
கடவுள்கா ணிந்த விறைகாண்
டுண்டமா முடலெடுத் துழல்வகா ணின்னை
தொழில்கொள்வா ரிவர்தமக் கோந்
தொழிலினார் தொழிலியா வையும்கிதித்
சொருபவா ரமுத ரிவர்கா
ணண்டநா யகனதர் ளடைவதே கருமநல்
லம்புலீ யாடவாவே,
யறிவதா னந்தமா வழகுநீ பெறுநிலல்
லம்புலீ யாடவாவே.

வேறு.

கோணுருவு கொண்டு குறை கூடிநிறை வெய்து
குறைந்தற மறைந்துள குரம்பையெனு மிந்த
காணுமள வாவடுவ தினீநில ரீர்திக்
கால்வெளி வரற்குரிய காரணனு மாகித்
தர்ணுவெனு மீர்திகழ லாமடி யவர்க்குக்
தன்னையருள் கற்பகத ருத்தகவில் பெண்பே
டாணுமல லீய்முழுது மானபெரு மரணே
டம்புலி பணிந்துவினை யாடவரு வாயே.
அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று. ஆக-ருக.

சிற்றிற்பருவம்.

வேறு.

நெஞ்சுசின் தால்ப முடம்பக லெனேய
நெய்திரி மனன்சுடர் நிறைந்தபர ஞான
மஞ்சனம் விடாதுனை நினைந்துருகு சுண்ணீர்
மந்திரநி னன்பர்திரு வாசகம் வணங்குங்
குஞ்சிமல ராதரவு சந்தமணி யாடை
கோலமணி வாயமுது கொள்வறுமென் வாணள்
செஞ்சொன்மணி மாலைதிரு மாலையிவை கொண்டுன்
சேவடிக ளாலெமது சிற்றில்சிகைத யேலே. (க)
மாதனை வழங்கினில நீதிசெகட வாழே
மடைப்பளியின் மைந்தனை யறுத்திடவு மாட்டேந்
தாதைநல ஷேதிய னவன்றனை வெகுண்டே
தாபோயற வெட்டுகில மாளுவது நீயிந்
நீதியுடை யார்செகை யென்றுனைபு நின்னுண்
ணைக்குவடி யார்தமைபு மிக்கபிழை தேடிந்
நீதுமொழி யேமெமது சிற்றில்சிகைத யேலே
சேவடிக ளாலெமது சிற்றில்சிகைத யேலே. (உ)

வேறு.

வஞ்சக்கள் வன்மா மாயன்னிவ னிங்கோர்
மாயக்கவி யாய்வந் தடியேனுயி ருள்ளு

சுரு.

பிள்ளைத்திருநாமம்.

நெஞ்சத்துள் ஞம்புக் கவையொன்றெழி யாமே
நின்றாறி யாமே யுண்டே நிறைவுற்ற
னஞ்சிக்கெடு வீர்தும் முயிர்காத்தாட் செய்பின்
னருகேசெவி னும்மைப் பருகாவிடு மென்றுள்
செஞ்சொற்கவி கட்குங் குண்ணைப்பழி கூறேந்
சிறியேமென வெஞ்சிற் றில்லஞ்சிதை யேலே. (ந)

வேறு.

பேசக்கரு தப்பட் டவனன்றெனை யானும்
பித்தன்குறி கேடன் பெண்ணாணவி யல்லான்
தேசத்திறை யொன்றிற் றட்டானுற வற்றான்
சென்மப்பகை யன்றற் சேர்வாருயி ருன்பான்
கூசப்படு வானுன் மறையன்குண னில்லான்
குருவற்றவ னிங்கோ ருருவற்றவ னென்றே
யேசித்தில மெஞ்சிற் றில்லஞ்சிதை யேலே
யெமையாளுடை யாய்சிற் றில்லஞ்சிதை யேலே. (ச)

வேறு.

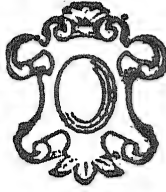
தும்பத்துனை நிற்கித் தொருவேள்வி தொடங்குந்
தக்கன்றலை யோரீ தானங்குரி கொள்ளுங்
கம்பக்களி ரோவெங் காலன்னுயி ரோர்வக்
கஞ்சன்வர வேவும் வஞ்சச்சக டோதின்

பிள்ளைத்திருநாமம்.

சுள,

சும்பக்கரி யோமா மருதோதிரு முன்கைக்
சுவியும்மடி யார்தம் பவமோவிவை யன்றே
செம்பொற்கழ லிட்டுச் சிதைவிப்ப துநினைந்
றடியேமென வெஞ்சிற் றில்லஞ்சிதை யேலே (ரு)

சிற்றிற்பருவ முற்றிற்று. ஆக-ருக.

சிறுதேர்ப்பருவம்.

வேறு.

அண்டகோடி களனைத்தினும் கப்புறத்
தப்புற மாய்தின்றே
யனுவி னுக்கனு வாகெின் றயன்முத
லகிலசெந் துவுமாரும்
பிண்ட கோடிதூ றாயிர கோடி யாய்ப்
பிறந்தொரு பிறப்பின்றிப்
பேத மற்றள வற்றபே தங்கலார்ப் -
பிறழ்ந்துள பெருமானே!
பண்டை நான்மறைக் கரியதின் றன்னையு
மென்னையும் பாராதே
பரவும் வானவர் நிற்பவென் புன்றலைப்
பாதபங் கயஞ்சூடித்
தெண்டம் யானிடத் தந்நிறிஞ் சேவக
னுருட்டுக சிறுதேரே
சிவப்பிர காசனென் பவப்பிணி மருக்குவ
னுருட்டுக் சிறுதேரே.

வையம் யாவையும் வகுக்கவுங் காக்கவு
மறைக்கவுந் தாம்பெற்ற
வசிசை⁴வானவர் மூவருந் தேவரு -
மற்றவர் தங்கோவு

மையு மாகியிப் பொருளென வறியொனா
 வப்பொரு ளடியேனை
 யாண்டு கொண்டா நிறந்தபே ரின்பமா
 மமிர்தசா கரந்தன்னைக்
 கையி னாமல கக்கனி யென்னவே
 கண்டுகண் கனிகூரக்
 காசி னிக்கிணூர் தேசிக னாகியெக்
 கடவுளுந் தொழுதேத்துஞ்
 செய்ய தாமரைப் பதந்தருஞ் சேவக
 னுருட்டுக சிறுதேரே
 சிவப்பிர காசுவென் பவப்பினி மருத்துவ
 னுருட்டுக சிறுதேரே.

(உ):

வேறு.

நாவிற் படாதசுவை செவியிற் படாதவொளி
 நண்ணப் படாதபரிசு
 நயனப் படாதவொளி நாசிப் படாதமண
 நாவிற் படாதகரணம்
 பூவிற் படாதகனம் வெளியிற் படாதபுரை
 வளியிற் படாதவொலிதோய்
 புனலிற் படாதநெகிழ் வனலிற் படாததெழ
 வினனிற் படாதவொளிவந்
 தோவிற் படாதுபடு மதியிற் படாதகுளி
 ருணர்விற் படாதவுணர்வா

சூய.

பிள்ளைத்திருநாமம்.

யொன்றிற் படாநொருவ ருள் ளப் பட்டி லுமாண்
யோதப் படாமலொளிநுந்
தேவிற் படாதமிரு தேவர்க்கெ லாமிறைவ
சிறுதே ருருட்டியருளே
தேனித்து நான்மகிழ வாழ்வித்த மாமுனிவ
சிறுதே ருருட்டியருளே.

வேறு.

மண்ணுத ரத்தினரர் மாமுத வாழ்வுலகின்
மட்கப்ப டாதவொளிநீர்
வாடப்ப டாதமலர் வீடப்ப டாதகிது
கோடுற்ற யாழினிசையிற்
பண்ணுத வோசையொரு பாவிற்ப டாதவியல்
கர்விற்ப டாதகனியோர்
பாகத்த டாதறவு போகத்து றுவினிமை
மோகத்த பண்டை யிமையோ
ருண்ணுத பேரமுத மொளியாத பேரிசவி
யோதாத வேதமொழியா
னுரையற்ற செம்பொருளு கரையற்ற பேருத
யுருகுற்ற பத்திவலையிற்
றிண்ணக வந்துவளை வுண்ணவி ருக்குமிறை
சிறுதே ருருட்டியருளே
தேவாதி தேவர்தொழு தேவாமு தற்கடவுள்
சிறுதே ருருட்டியருளே.

பிள்ளைத்திருநாமம்.

ருக

வேறு.

வரைசாலு மர்கரியின் முரசார வாரமிக
வருவார்ப தத்தைமதியே
மடவர்க ளாயிரவர் நடனாட வானவர்கண்
மணிவாயில் கெழற்றமகவா
னரசாளு மாகையில் மயனா னைதிபத
மணிமாதி சித்தியணுகே
மறிவாள ரேனுநின் தடியார் லாதவரை
யணுவா நினைத்துமறியே
முரையா வாரமீடு முலகாய தாதிகல
ருடனான தர்க்கமுரையே
முனதாளி னேதுபுக முரையாடு தோறுமுள்
னுருகாவி யக்கவிருகண்
டிரையா வாரமிட ஷரையாடு மர்முனிவ
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவாத லுர்முனிவர் திருவாச காபரண
சிறுதே ருருட்டியருளே.

(ரு)

சிறுதேர்ப்பருவ முற்றிற்று. ஆக-சூக.

சிறுகரைப்பருவம்.

வேறு.

நீயதுவெ னுட்பத மதந்தெரிய நேது
நேதுயென வோதிகிலே தின்றுதுண ராதே
யோயுமவ ரங்கையுறு மாமன்க மாக்க
வோடிவரு வீர்களைன வறையகிற பழையே
*மாயுமுட லைத்துபுல னுற்குண பீசை
வாயுயிர் மாயையர மற்றுமுள வெல்லா
மாயினறி வாசுமென வறையகிற பழையே
யருளியெனை யாண்டவிறை யறையகிற பழையே

புண்டருமு டம்பினா வாயுழிய னுற்று
போகுதுயர் திரதின் பொன்னடிவொ ருந்தத்
தொண்டர்கணம் வருகளைன வறையகிற பழையே
சொருபு துய ரகலவென வறையகிற பழையே
புண்டரிக நயனனறி வரியதின் தடியிப்
புலியினவ ரறியும்வகை புருத்தபடி யெல்லா
மண்டருல கமுமறிய வறையகிற பழையே
யருளினெனை யாண்டவிறை யறையகிற பழையே
*சடைபுனைய நிறணிய வென்பதுவும் வேண்டா
தண்டியுடை செந்துகிலின் முண்டியென வேண்டா
வுடைபுனைய வுடைகனைய வென்பதுவும் 'சீ'வென்ப
வுடம்புதனின் மற்றுமுறு மெக்குறியும் வேண்டா
விஷையினொரு பொருளுமுள துண்டியான விஷய

வின்பவறி வானவடி வில்விடலொ டிங்கே
யடையுமவர் வருகுவன வறைகசிறு பறையே
யருளினேனை யாண்டவிறை யறைகசிறு பறையே. (ச)
வேறு.

விக்கிவிடு மளவே விட்டதெனு முயிர்வா
ழக்கிவெளி புனிகா லப்புடல மனநான்
றுக்கசுகி பெனுமா னுக்கவிரு வினையாங்
கொக்கிவிடு திறவே கொட்டுசிறு பறையே (ரு)
நீடுதிரு நினையே னித்தபத நினையேன்
வீடுபுக நினையேன் மிக்குளது நினையேன்
பாடியுன தடியேன் பத்தியுட னுருகக்
கூடவருள் சொருபா கொட்டுசிறு பறையே. (சு)
சிறுபறைப்பருவ முற்றிற்று.
ஆக பருவம் டீ-க்கு-கவி-சுசு.

—
வெண்பா.

காப்பு வருகைதால் சப்பாணி செங்கீரை
மூப்பிலார் முத்த முனைமதியங்-கூப்பிய
சிற்றில் சிறுதேர்ச் சிறுபறை யென்றிவை
பதூதுத் துறைப்பிள்ளைப் பாட்டு.

பிள்ளைத்திருநாமம் முற்றிற்று.

—
செங்கீரைப்பருவவிபரம்.

ஒரு காலை மடக்கி ஒரு காலை நீட்டி இருகைகளையுந்
நிலத்திலுன் றிக்கொண்டு தலைமீர்ந்து முகமசையலாடு தல்.

மூன்றாம் அங்கம்.

வெண்பாவந்தரதி.

(தத்துவவிளக்கம்.)

போதா லயத்தோனும் புள்ளார் கொடியொனு
மேதாதி யேதந்த மென்றறியார்—நாதா!
சொருபானந் தாகடையேன் றெண்டுகந்து செய்
விருபாதந் தந்தவா றென்.

தந்தா யெனவேத்தித் தன்னைத் தரவல்ல
சுந்தா மணியென் சிரமிசையே—தந்தபத
நண்ணுங்க ளெல்லீரு மப்பொழுதே மெய்ஞ்ஞாக
கண்ணுங்க ளங்கைக் கனி,

கனியே! தெளிதேனே! கன்னலே! பாலே!
முனியே! தனியேன் மொழிதேனா—றினிரபாயென்
றப்பொழுதைக் கப்பொழுது மாரமிர்தை நெஞ்சே
யெப்பொழுது மெப்பொழுது மேத்து.

ஏதீதாய் மடநெஞ்சே யெல்லா வினையுமறப்
பார்த்தாள் வல்ல பரஞ்சுடரை—பார்த்தவுடற்
புண்ணிலே பட்டதுயர் போகும்போ தாகுமவன்
கண்ணிலே காணவாங் காண்.

வெண்பா வந்தாதி.

௩௩

காணும் பொருளாகிக் கண்ணாகிக் காண்பவனா
யானா மலியு மரிவையுமாய்த்-தாணுவமா
யல்லவா மென்பார்க் கனுவனுவாய் நின்றானைச்
சொல்லாட வந்தான் றுணிந்து.

(க)

துணியுடையா ஞாட்ட சோறுடையார் சோம்பே
பணியுடையார் பல்லோர் பழிப்பா-மணியுடையா
ரெம்மை யுடையா ரிருகமலத் தாளுடையார்
தம்மை யுடையார் தமர்.

(க்)

தமக்குருவ மேதென்று தாழுணரார் காயச்
சுமைக்குருவைச் சோறுன்னித் துன்புந்-றிமைப்பொழுது
மாவநல னின்றி யழிவரே யந்தோநந்
தேவை வணங்கார் சிலர்.

(எ)

சிலர நேயென்க சிலரயன் மாடுன்க
சிலர்பரமஞ் சத்தி சிவமென்க-சிலர்பரம
மிங்குருவே யென்க வருவென்க வெவவுருவு
மெங்குருவே யென்றறிந்தோம் யாம்.

(அ)

யாமா ரறிய விசையு மிசையாவுங்
கோமா னிவையறிந்து கொள்ளுவா-னமேந்தி
வல்லவா நெஞ்சே மலரடிதந் தாண்டவரு
ணல்லவா சொல்லவா நாம்.

(இ)

நெஞ்சு.

வெண்பா வந்தாநி.

நாமம் புகழ்ந்துரைபாய் நன்னெஞ்சே நாய்விருப்ப
தாமம் புனைகுழலார் சார்ந்துடல்-மீட
புகும்போதென் செய்வா யிறையடியார் னென்னி
கும்போதை நாவா னயந்து.

நயந்தீர்சிற் றின்பமே நல்வண்பா னென்னைம்
பயந்தீர வாளும் பரணையார்ந்திருக்கு
நெஞ்சினீர்! வாரீர் நிகழ்த்தி மெக்கநியத்
துஞ்சினீர் போங்காற் றுணை.

சாற்றை நிறுத்தவாங் கல்வனைக்க வாநந்து
சீற்றமன னென்செயலாந் தீரவதை-மாற்றித்தீர்
னுவே யளித்தபிரா னுண்மை யிருந்தவா
காவே! மறவா நவில்.

நவிலாதே வேறென்று நாவவன்ற னுமந்
தவிராதே யெப்பொழுதுஞ் சாற்று-பவநொவு
விள்ளவடி யேழ்காக வேதியவே டங்கொண்டாற்
சூள்ளவரு னுள்ளமே யுள்ளு.

உள்ளத் திருமரு முள்ள பொருளெல்லாந்
தெள்ளத் தெளிந்து சிவமாகு-முள்ள
பொருளைக்கு மெக்கலையும் பூங்கழறந்தாண்டா
னருளைக்கி னாற்பார்த்த வன்று.

வேண்பா வந்தாதி.

௫௭

அன்றுமென் றேதே னறுசமய வாதுகளோ
டொன்ற டு வுணரே னுலகத்தை-யின்றின்ப
மாருடையா ரென்னொழிய வன்பா லவ்ரமுதீர்த்
தாருடையார் தந்தார் தமை.

(௫௫)

தமைமாற்ற மொன்றிற் றருவானைக் காயச்
சுமைமாற்ற வேண்டுமெனச் சொல்லா-ரெமையாளிக்
காரார் குழிகாதல் செய்யா ரறிவற்றார்
தூராக் குழியென்றுந் தூர்த்து.

(௫௬)

தூர்த்தர் துறவர் தொழுட்பர் தொழுகுலத்தோ-
ரோத்துடையோ ரில்லாரொன் றென்றில்லை-யார்த்தராய்ச்
சொல்லார் சொருபன்றான் குடினார் பிடுடையா
ரல்லாதா ரல்லா தவர்.

(௫௭)

அல்லாதா ரல்லா தவரா ரவரவர்க
ளெல்லா மெமக்கெம் பிரானுவா-ரெல்லாக்
கரணங் கடந்தான் கடையேனைக் கண்டு
சுரணங்க டந்தான் றமர்.

(௫௮)

தமர மிகுசமயச் சங்கேதஞ் சாரே
நமரும் பிறரு மெனநாடே-மமரருறை
நாடா தரிக்குலே நாதன் பணியொழிய
வீடா தரிக்குலேம் வேறு.

(௫௯)

௩௮.

வெண்பா வந்தாந்

வேறென்று மொன்றென்று மேவினர்க டம்பிற
சீறும் பெருமானஞ் சென்னிமிசை யேறுங்
கழறுழு மன்புடையார் காதினரோ டேதுங்
கழறுரே தம்மையே கண்டு.

தம்மை யிரந்தாலுந் தாரார்பின் சென்றவரைப்
பொய்ம்மைப் புலவீர் புகழாதே-வம்மின்!
வினைமாற்று மெம்பெருமான் வேண்டியதே நல்
தனைமாற்ற மொன்றிற் றரும்.

தருமணி, தாமரை சங்குநின் செங்கை
சருமுகி லென்று கவிக-லொருமணலு
மீயார்பின் செல்வரே யெல்லாந் தருவானை
வாயார வாழ்த்தாதே வந்து.

வந்தெனக்கு நல்குவதே, மாணுடவே டங்கொண்
னெந்தை பெருமா னிருபதங்க-ளந்தோவிங்
கென்னை நினையாதே யாவர்க்கு மெய்தரிய
தன்னை நினையாதே தான்.

தானந்த மில்லாத தம்பிரான் றானென்னை
யானந்த வெள்ளத் தழுத்தியடி-னானந்து
துக்கி விடன்போலுந் தொல்பிறவிச் சூழலெலாம்
புக்கவிடங் கண்டிலென் போய்.

போக்கும் வரவுமிலாப் பூரணபோ தப்புரண
மாக்க வெணைநினைந்தே யாருளான்-மாக்குமரை
வந்தா யெனைத்தேடி மாமறையும் வானவரு
மெந்தா யுனைத்தேட விங்கு.

(உரு)

இங்கோர் குறைவற் றெழின்முனிவ ராயிடினு
மெங்கோனைப் போற்றா ரெயக்கார்தா-னெங்கோ
ளழித்துண்ட கண்ட னடியார்தங் கூட்ட
மொழித்துண்டோ நாயேற் குறவு.

(உசு)

உறவா யிறையடியா ருட்பட் டெகத்
திறவா ததுமிறப்பு மெண்ணி-மறைகோடி
யொன்றெழிய வில்லையெனு முண்மை யுளத்துணர்ந்தா
லன்றெழியி மிக்குரம்பை யச்சு.

(உ௭)

அச்சந் தவிர்த்தா னடியாரி ராதவிட
முச்சங்க மேயெனினு முடமா-மிச்சிலா
முண்ணு விடமே யமிழ்தேனு முற்றவர்க்
ணண்ணு விடமே நாகு.

(உ௮)

நாகுஞ் சுவர்க்கமு நானிலனுஞ் சென்று
வரவுந் திரியவும்தான் மாட்டேன்-மருவிடுகைக்
கன்னு ருரித்தாண்ட கற்பகத்தி னற்பதத்தை
யுன்னு ருரியா ருற.

(உ௯)

சூய.

வெண்பா வந்தாதி

உற்ற தவங்க ளொருகோடி யுண்டெனினு
மற்ற தவமிறையை வாழ்த்தாரேன்-மற்றதைத்
நுரிதங்க ளேனு மவன்ருண்டர் தொண்டர்
சரிதங்க ளெல்லாந் தவம்.

தவப்பிரகா ரங்கனெல்லாஞ் சாதித்தார் திற்கச்
சிவப்பிரகா சா! நினைவு செய்கை-யுடம்பிணுட
னங்குமரை வந்தருளி யம்பொற் பதமளித்தா
யிங்குமரை யன்னேனுக் கின்று.

இன்றடைந்தா டெய்தா நலனே தடையாதார்
சென்றடைவ தெந்தநலந் தேருங்காற்-பொன்றா
தேனிற்குந் தேவாஞ் சிவப்பிரகா சன்கமலப்
பூவொக்கும் பொற்றான் புகழ்ந்து.

புகழுங் குலனும் பொறியின் செறிவு
நிகழு மறிவு நிறையு-மகிழ்வுதரு
மும்ப ருலகு முயர்முத் தியுமடியேற்
செம்பெருமா னல்லதுவே நேது.

ஏது மறியே னிவளுற்ற தெம்பெருமான்
பாத மடிசேற்குப் பற்றென்னு-நாதனே!
யெவ்வயிர்க்கு மேமமே! யென்னு மெழும்பி முன்
*வெவ்வயிர்க்கு நீராய் விழி.

வெண்பா வந்தாதி

கூக.

விழித்திருந்து தூங்குவார் மெய்யுள்ளத் துள்ளே
முழித்திருந்த ஞானமுனியே!—யொழிப்பறநீ
பாட்டியருள் கூத்தை யாற்றா யருளாலே
நாட்டியருண் மெய்க்ஞானக் கண்.

(நூ)

கண்டுற் றுபிரித்துண்டு கேட்குங் கருவியுமாய்த்
தொண்டுற்ற யானாகிச் சொற்கடந்து—பண்டுற்ற
தீதானே யாய்நிற்றி நின்மலனே! நிற்குணனே!
நாதா! நீ வல்ல நடன்.

(நக)

கடனாடி நானனந்த நாளாக நல்லாய்
நடனா வதுதவிர்க்கை கண்டா-யுடனாகி
(விள்ளா யருட்சொருபா! மேதினியின் யாவர்க்குங்
கொள்ளாத கோலமெலாங் கொண்டு.

(நௌ)

கொண்டாடுஞ் செல்வங் குலனும் பொருடானும்
வண்டார் குழலாரும் வாழ்மனையுழ்—விண்டா
(கலமுள்ளவே யானா லருட்சொருபா! வந்தன்
கழலளவே யென்றன் கருத்து.

(நஅ)

கருதப் படாதநீ கண்காண் வந்த
தொருதப்பே கண்டா யுடையாய்—கருதிக்குஞ்
(கூறாற்ற வரிதாருந் தாளினைபென் புன்றலைமே
நீலநீ வென்கினைந்தே யிங்கு.

(நக)

கூடி.

வெண்பா வந்தாதி.

அடியு முடியு மறிவான் விகம்பும்
படியு மிடந்லும் பறந்து-கெடிய
கருந்தாதை யும்மகனுங் கருணைத்தென் னெஞ்சுத்
திருந்தானைக் காணுமா நென்.

என்னீய மானிடரை யேத்துவி ரின்புலவர்
தன்னீய வல்லான் சரணிமக-மன்னும
பொருண லையுமேநர் பொழுதே யருள்வான்
கருண லயனே கலந்து.

கலந்திலே னுன்னடியார் கண்ணுநங் கூட்ட
மலந்திலேன் யாக்கைத்தி வாழ்க்கை-முலைத்திலே
னுன்பாதங் காண்பா னுடையாய் கடையாநை
னன்பாக யந்நணக்கிங் காள்.

ஆரானு மெய்த வரிய மலர்ப்பாதமென்
ரோராதே யுண்மை யுணராஃக-வாராத்
தரமன் றியவென் றலைதந்தான் பாரிற்
பரமன் றிருவுள்ளப் பாங்கு.

பாங்கு மிருவர் பறவையு மேனமுமாய்த்
தாங்கா மென்ப தறிந்தாயே-யொங்காரத்
தண்ண லுளவா றருளொழிய வாய்வோமென்
நெண்ண லுளமே யினி.

பாங்கா மீருவர் பறவைபு மேனமுமாய்த்
தாங்கா மென்ப தறிந்தாயே—யோங்காந்
தண்ண லுளவா றருளொழிய வாய்வோமென்
மெண்ண லுளமே யினி.

(௩௪)

இனியார்தம் முள்ளத்தே பெப்பொழுதும் வாழந்
தனியான தத்துவனார் தாமே-தனியாமென்
னுள்ளங் கரைத்தா ரொழியாப் பெருங்குருளை
வெள்ளங் கரைபுரள விட்டு.

(௩௫)

விட்டிடமுந் தொட்டிடமுங் காணு வெறுங்குருட்டுப்
பெட்ட சறுசமயப் பித்தேறித்-தட்டுப்
படாதே பரனவன்றன் பங்கேரு கத்தாள்
விடாதே மனனே விளம்பு.

(௩௬)

விளம்புகின்ற மரமறையின் மெய்ப்பொருளே வந்தென்
னுளம்புகுந்த சோதி யுருவே—தளர்ந்தனண்பா
னுன்றாயங் காண்டோறு முன்னடியே னென்னளவு
பன்மாய நீதவிரப் பார்.

(௩௭)

பார்க்கினுமாம் பாரா தொழியினுமாம் பண்டைவினே
தீர்க்கினுமாந் திராமற் செய்கினுமாம்—பார்க்கு

கூகூ.

வெண்பா வந்தாது.

மற்றவரிய பர்தமே யன்பாயென் னுள்ளஞ்
செறிவது நீ செய்தவா செய்.

இசய்யை கரியை வெளியா திடுபெரி
பையைய பெரியையென் வாழ்வார்-பெய்யாக
வும்ப ருணராருனையடி யென் கண்ட நாயக
தெம்பெருமான் யாமாகியான்.

ஆராய் நெஞ்ச மடியெனுந் தானெங்கே
சீரார் பிரானுன் றிருவருட்கட்-பாரா தேத்
நன்றாய ஞாலமாய் ஞானமாய் நானுமா
யொன்றாகி நின்ற வெளிக்கு.

ஒளியேயென் னுள்ளத்தை பேரவா துருக்குங்
களியே கருத்திறந்து கண்ட-வெளி யாவென
ஔராத பேரமுதே யந்தா வடியேற்றத்
தாராத வில்லை தான்.

தானிருக்கும் வண்ணத்தைக் காட்டித்தான் குணிகை
யானிருக்கும் வண்ண மெனக்களித்து-தெனி ருக்கு
முன்னிய தோர்சொருப னுள்ளிருக்க நெஞ்சமே
யென்னிய தெல்லா மெனினு.

வெண்பா வந்தாது

கூஎ.

எளிவந்த தோகெடுவா பெயல்வாந் துறந்து
கனிவந் திலைநீனந்துன் சுண்ணீர்—துளிவந்த
தில்லைகாண் கிந்தையுனக் கென்கேணங் காணெஞ்சே
யல்லைகா னுளுடைபார்க் கன்பு. (கூந)

அன்பா லொருநா லுருட்சொருபா! வென்னிலவன்
றன்பாத மெய்திச் சன்னமறு—மின்ப
மதிநமக்கு நல்குந்காண் வாராய் மனனே
யினுநமக்கு நல்லதுவே றேது. (கூச)

எதுசெய்தா லேதாமென் றேமாக்கு நெஞ்சமே,
தீதுசெய்யா தெப்பொழுதுஞ் சிந்தியாய்—போதுசெய்யா
தண்ணலுநம் டால்வருங்கா னுங்கவன்றன் பூங்கழற்கே
நண்ணலு மாங்கா ணமக்கு. (கூநி)

நமக்குடைய நாயனார் சொந்த ஐனனா ஐன
தெமக்கியம்ப வாரு மியல்போ-தமக்கன்
பறித்தா சடியா சடியாமைப் போற்றக்
சொடுத்தா ரெம்மையடிமை கொண்டு. (கூசு)

கொண்டுகொண் டேந்திக் குவலயத்தே நாயேனைத்
தொண்டுகொண் டாண்டவியல் சொல்லியே-கண்டுக்கொண்
டோவா துருக வுள்ளே மரைகடந்த
தேவா! திருவுள்ளஞ் செய். (கூஎ)

செய்யார்மை யுஞ்செயலுஞ் செய்பாணைப் பெற்றயான்
செய்யே னுளகாலஞ் செய்வதினி-வையத்
தடியேன் றரமறியா தாண்டென்னைப் பார்த்த
படியே புகழ்வதுவே பார்த்து. (சு)

பார்த்தர் யெனையொழியப் பாரர் தொருபார்வை
பேர்த்தாயா னென்னதெனும் பேதைமையைத்-தீர்த்தா
கோடியேன் வருபிறப்பைக் கோவேநீ செய்த
தடியேன் றரமே யருள். (சு)

அருளே நிறைவடிவே யாரணங்க டேடும்
பொருளேயென் போதத்தே நின்ற-தெருளே
சிவனேநின் பொற்பாதஞ் சேராமல் யான்போ
யவமே கழியாம ளாள். (எ)

ஆளும் படியே யலமாக்கு மென்னெஞ்ச
மீளும் படியே வினையெல்லா- மாள்
வருக்கும் படியே யுடையா னருடா
னிருக்கும் படியே யெனக்கு. (எ)

எனக்கிருந்த வரறேபோ லெல்லாருங் காண
வுனக்கிருந்தாற் குன்றுவதொன் றுண்டோ-மனக்கவலை
நீத்தாட் கொளவந்த தின்மலரீ யாவரையுங்
கூத்தாட்டு வானென்னோ கூறு. (எ)

வெண்பா வந்தாதி.

சூக

கரணநீ கூறிய கொள்கைநீ
ங் கொடிய மயக்குநீ-தேனும்
நீ யானாற் பண்ணின் பண்பிங்
செய்வார் யாரே யுரை.

(எந்)

க்குந்தோ றுவினையின் றுன்கருணை வெள்ளங்
க்குந் திறனெழியக் கானேன்-நிரைக்கொண்ட
மநே ரென்ன வருவிவரு மந்தோகண்
ம்பாநே ருண்டோ வெனக்கு.

(எச)

க்குநினை வுன்பதத்தை யெய்துவதே யெந்தாய்!
க்கு நினைவே துரையாய்-மனத்தினெடு
ற முணரா வடிவாக்க வோவென்னைக்
முணவோ குறித்து.

(எரு)

த்தா யெனையாளக் கோலமாய் வந்தாய்
ந்தாயென் வல்வினைநின் கண்ணான்-மறுத்தெனது
மலைய வன்குரங்கு போலுமனன் போக்கின
மறலையி னின்பதங்க ளிட்டு.

(எசு)

மம் பெருமார்க் கியாதோ விவள்காதன்
ன் றெனையாள வாவென்னு-மிட்ட
தீர்த்தா ரென்னுந்தன் கைகழுவா நிற்கு
தீர்த்தா ரைக்கே யணங்கு.

(எள)

அணங்குற் றொருகோடி யாட றுத்தாற் பெற்ற
 னுணங்குற் ற தேவ ரொழிப-வணங் றுற்று
 நான்சுண்டி கொள்ள நடத்தா னடிப் பியடியே
 மான்கொண்ட நோய்க்கு மருந்து.

மருந்தாய் நிறியாய் மதியாய்க் கதியாய்
 பொருந்தநுகர் போகமாய்ப் போற் ற-மருந்துவே
 தந்தையாய்த் தாயாய்த் தலைவனுய் தந்தையாய்த்
 நெனந்தையாய் நின்ற விறை.

இறைநெஞ் சருளே யெனனினெந்து யானை
 கறைநெஞ் சறியாதே கண்டேன் -மறைமேய னு
 மோதரியான் செய்தவிசை கொன்றுவைப்ப மாட்டிக
 னோதரியே நென்னாவி யுண்டு.

உண்டோ விலகோ வருவோ வருவெனென்
 நெண்டா னு ஊற்றினமேயோ மேமாப்பக் -கண்டிட
 னீட்டியே நெனவென்னை யாண்டா னே யாற் றென்
 முடியேன் முறையே முறை.

முறையோ தரியேன் முழுதுலகு மேட்டி
 யறையோவமரர்க் கறையோ-மறையோடு
 தங்க னுளத்தொளித்த தத்துவனார் தாமேவந்
 தெங்க னுளத்திருந்தா ரென்று.

என்று மொருவர்க் கியல்பின்ன தென்னும்வகை
பொன்று முணர்வரியை யுத்தமனே-யென்றால்வந்
தெய்தவாந் வல்லா ரிரங்கா யெனவிரந்து
செய்தவா காணுமை தேர்ந்து.

(அ௩)

தேரே னுடையாய் திருமேனி யின்னருமை
பாரே நொருகாலும் பாவினே-னாரேனீ
யாண்டவா சொல்லி யகிலமெல்லா நிற்பாதந்
தீண்டவா தீவினையென் செப்பு.

(அ௪)

செப்புற்று கொங்கை திறத்தென்செய் தாயறியே
னப்புற்று கண்ணருவி யாருகு-மொப்புற்று
தேவா திபர்வணங்குந் தேவே சிவனையென்
ருவா விவளான வா.

(அ௫)

வானவா நிற்பாதம் வைத்தவா நீயேநா
னாவா வென்னவா வற்றீவா-கானில்
வருந்தவா னோமுனிவர் வல்வினையே-னெஞ்சத்
திருந்தவா வென்செய்த வா.

(அ௬)

என்செய் பிழையறியே நெங்கோ நெனத்தொழுதென்
பொன்செய் கலைவீழும் பூண்வீழு-மென்செய்கே
ன்ப்போத மாறு தருவிவரு மந்தோக
ணைப்போலுங் கூடா விமை.

(அ௭)

என.

வேண்பா வந்தாதி.

இமைக்குள்ளு நம்பிறவி யெகே விருங்கு நிறைக்
குமைக்குங் குரைகழல்க னல்கி-நமக்குள்ள
வஞ்சமே கண்டாண்ட மாமணிக் குக் கைம்பாறு
நெஞ்சமே கண்டனையோ நீ.

நீயென்று முண்டாய் நிகழ்வெல்லா கோரக
வாயன்றி நின்றனென் றாரணஞ்சொன்-னாயகனாக்
காமுறவே செய்யா மனனேமற் றல்லதுநீ
காமுறுவ தெல்லாங் கனா

கனவினுந் தேவர் கருதற் கரியா
னனவிலே நாமாக நம்மை-வினவிவந்
தஞ்சேலென் றுண்ட வருட்சே வாயருமை
நெஞ்சே நினைக்கலை யே நீ.

நீயே யெழுந்தருளி வந்து.நெடுங்காண
நாயேன் வருபிறவி நாமமறக்-காயமுத
வாரணமே யெந்தன் வலியெமற் றெப்பொருட் குங்
காரணமே நீயேயென் கண்,

கண்ணென்கோ நாயேன் கருத்தென்கோ காதுச்செயு
பண்ணென்கோ தேனென்கோ பாலென்கோ-விண்ண
டங்கோவே யென்கோ தனிநா யகவென்கோ
வெங்கோவே யென்கோல்கோ யான்

(3)

வெண்பா வந்தாதி.

எந்

யானே யெனையுடையோ நென்னெஞ்சே நன்னெஞ்சம்
யானே பிறப்பறுக்க வெண்ணினேன்—யானே
பிறந்தேனு மெந்தை பெருமானென் றீமை
மறந்தே புகுந்தான் மனத்து. (கூங)

மனத்துணையே யென்பிறவி மாமருந்தே வாழ்வே
தனித்துணையே சார்வே தவமே-தினைத்துணையு
மாற்றே னுனைப்பிரிந்தே யாமமுதே யாராத
கோற்றேனே யென்செய்கேன் கூறு. (கூச)

கூறு மனவே குருமலர்த்தா ளன்றியே
வேறு முளவா விளங்குமது-ஓறு
மிடையானே யேழ்பிறவி மாறுவது மென்னை
யுடையான் றிருவார்த்தை யொன்று. (கூரு)

ஒன்றோ மனனே யுயர்ந்தோர் திருவுள்ள
மன்றோ வறுதியிட வாகுமோ-வின்று
முழங்குந் திருவாய் மொழியொன்றான் முத்தி
வழங்கும் பெருமான் வரின் (கூசு)

வருமாகி னிப்பிறவி வாய்த்ததே யன்றோ
திருமேனி சுண்ணுற் றினைப்பப்-பெருமாற்குத்
தாமஞ்சாத் தக்கரங்க டர்ழக்கந் தலைசெவிக
னுமங்கேட் பத்துதிப்ப நா. (கூஎ)

நாவே நினைபிசந்தேத னுளும் பிறிதொன்று
கடனெருள் வடிவு கொண்டாடும்—புனை
யிருபாதந் தந்திடுகொளையாணி கொண்ட
சொருபானந் தன்புதழே கொண்

சொல்ல முடியாவாம் வெதந் துணையாடின்கு
நல்லமுடியாள னொணனாம்—வெல்ல
முடியாப் புலனுடைமையன் முலைய முத்தித்
கடியா னெனநிற்ப தாம்.

ஆமே பிடிமனுக்கு மாயனுக்கு நாயனார்
தாமே புருஷனென் றலைமிசையே—போயமுற
வேற்றுதற்கு நோற்றேற் கொழிப வெளிவந்து
போற்றுதற்குச் செம்பொனடிப் போது.

வெண்பாவந்தர்து—முற்றிற்று.

கலித் துறைப் பந்தாதி.

தத்துவசாரம்.

சொல்லன் சொல்லின் பொருளன் சொல்லு மனமுஞ்
செல்ல, லில்லன் வள்ளன் யானையுமாவன வென்னுடைய,
கல்லன் தெஞ்சங் கலைப்பன் வன்பொ நிரைப்பவர்க்கு,
நல்லன் நற்சொரு பானந்தர் பாத நலினங்கனே. (க)

நலினந் தனையொக்க நற்றவஞ் செய்ய நலன்மருவும், புளி
னஞ் செறிதடம் புக்கதென் னெதனைப் போற்செய்கின்ற,
னலினந் தமக்களிக் குஞ்சொரு பானந்த னுண்டிரான். கலி
நந்து சேவடி யப்படி யேசெய்யக் கண்டிருந்தே. (உ)

கண்டிருந் சூங்கதி நல்கா தொழியினிக் காயந்தன்னைக்,
கொண்டிருந் சும்படி யென்னடி யென்றா வரவுனக்கே,
தொண்டிருந் சும்படி யாண்டவ னேசொரு பானந்தின்.
பண்டிருந் சும்மறி யாப்பா மானபொற் பாதங்கனே. (ஈ)

பாதங்க ளோபர மென்றிருந் சும்பா மர்க்குடம்பு, போதங்க
ளோபர மல்லெங் கோனடி போற்றலின்றி, வாதங்க ளோ
பர மென்றிருந் பார்க்கு வரவுபஞ்ச, பூதங்க ளோபரந் தோ
ன்றாத வாக்கொரு போதினுமே. (அ)

போதி னுடம்பெடுந் சூந்நெறி போருத லந்நெறியாம்
போதி னெடுங்கிப் புதிவ்விசி சூன்றமெய்ப் போதங்கண்ட
போதி னடங்கத் தருந்தம் பிரான்புலி மேனடந்த
போதி னிடங்கொண் டிருப்பதிப்போதம் புனையறவே (இ)

எகா

கலித்துறை யத்தாதி.

அறவே தனைப்பட் டழுந்துகின் றேனடி யேனுனை
வுறவே யுனக்கன்றி யார்க்குரைப் பேனினை பான்.
மறவே னெனவென்னை வாழ்வித்த பாதத்தை வந்.
பெறவே யருண்மற்று வேண்டே னெனக்குப் பிறி.
[மே.

ஒன்றும் பலவு முருவு மருவு முடும்பெடுப்பும்
பொன்றுந் திறனும் புதிதும் பழைதும் பொல்லாந்
னன்று முதலு நடுவு முடிவுநா னுவிதமா
யென்று மொருபடி யாயிருப் பானிருக் கும்படி-மே.

இருக்கும் படியிது வாகினெம் மானிப்பொய் வாழ்க்.
யொருக்கும் புடியொன் றுரைத்தரு ளாயுதிக் குடும்.
சுருக்கும் பொழுதுமி லாச்சுட ரேசொரு பான ந்தரு.
றிருக்கு மறுக்கத் திருமேனி சாத்திய தேசிகனே.

தேசிகன் பாதங்கள் சிந்திக்க வேசிற்தை செய் திருக்.
வாசிகண் டாலு மறக்குமென் னேயிந்த மாயவாப்
பாசிகண் டானந்த வாரிகண் டாரப் பருகப்பெரு
நாசிகண் டாலுச் செவிதுவக் கோடு நயந்துநின் றே

நயவா விடயத்து றையுநெஞ் சேநம்மை நன்னெறி
துயவா தரிக்கி னுரைக்கவுற் றேனுரை யாடுதொ றுய்.
வியவாவுருகா விழிபனி யாநின்ற மெய்யடியார்
கயவா மணப்பங் கயத்தானே யேத்துதல் காரியமே.

கலித்துறை யந்தாதி. • என்

காரியங் கேட்கிற்செங் கையாழி கண்டிலன் செய்யபச்சை
நாரியின் பாகமு நான்கண்டி லேனான் முகமுமில்லை
வாரியுண் டாவியும் பாக்கையும் வையமு மற்றுமுற்று
மாரியன் காணும் பிறப்பறுத்தா னென்னை யாண்டுகொண்
டே. (௮௧)

ஆண்டுகொண் டானு மமரா திபரையு மாக்குந் தன்மை,
பூண்டுகொண் டானும்புரங்கள்குட் டானும் புவனமுட்ட
நீண்டுகொண் டானுந்தன் னேர்மைகண் டானு நினைந்துரு
கேன், பீண்டுகொண் டாடும் படிபிழித் தானொரு வேதி
யனே. (௮௨)

வேதிய னாரசொரு பானந்தர் மெய்யடி யாசடிக்கீழ்ப், பூதி
யி னாற்பிற னிக்கொடு நோய்விட்டுப் போருமென்றால்,
வாதியர் நாவலங் காட்டி வடிக்கின்ற வார்த்தைகளா,
னாதி? நாமறி கின்றிவங் காணு முலகத்திலே. (௮௩)

உலகத்தி லேசில கற்றாற் பிறப்பிறப் போவுமென்பார், கல
கத்தி லேனெஞ்சங் கன்றாத வண்ணங் காதலத்தா, மலகத்
தி னேரிந்த வையமெல் லாமுண்ட வண்ணமெம்பா, வில
கத்தன் னேர்மலர்ப் பாதந்தந் தானுக்கிங் கென்செய்வனே.
(௮௪)

வனனே மருவினென் வாரகுழல் வாணகை மாஷ்விழியார்
கனனே மருவினென் னென்செய்வ தோதம்பி ராஜினத்தங்

௭௮

கலித்துறை யத்தாதி.

கண், மனனே மருவி யிருக்கவைப் பாரை வண்டுகியவ, சின
னே மருவ விருப்பமுண் டாகி நிதயத்திலே. (௫௫)

இதயா லயத்தி னிருப்பா ரறிய விரந்துருகிப்,
பதையா திருப்பதென் பாவிரெஞ் சேபா ஞாருளாற்,
சுதையா தொழிபிற் சிலுகாய் விநிமிச் சிவசமயக்,
கதையான் மனக்கணக் கால்விடு டோவிக் கும்பிறப்பே. !)

பிறந்தும் பிறவாக பெம்மா னெனைச்செய்த பெற்றிதன்னை,
மறந்து மறவா வகையனித் தானின்ப வானுலகிற், சிறந்தே
னாகிற் செறிந்தேன்பல் லாழிகள் சென்றுநின்றே, பிறந்
தேனென் செய்தே னெனக்கின்ப துன்ப மினியிலையே ()

இல்லாத லொன்றை யுளதா நினைந்திங்ங னேசழியும்,
பொல்லாத வென்னைப் பொருளா நினைந்திப் பொறிகுலைக்க
வல்லனை வாக்கு மனனு மொன்றாகி வழுத்தினர்க்கு, ஈனா
னை யேத்துவன் யானின் றெனக்கே நகைவருமே. (௫௬)

வ்ருமா தரவறி கிரொழி வான்வலிந் தாண்டுகொண்ட,
பெருமானை யல்லது பேசுவ னோபிற வாதவனே, யொருமா
னுடங்கொண் டோகாத வென்னை யுருக்கித் தன்னைத்; திருமா
று வந்தசெந் தாமரைத் தாளென் றலைவைக்கவே. (௫௭)

வைக்கப் பழவினை மாண்டறும் ஞான மயவடிவாம், பொக்
கப்பிறவியும் போய்விடு மிந்தப்புவனத்துவீர், துக்கப் படா

வகை சொல்லுகின் றேன்பொரு டானந்தர் தஞ், செக்காய்
பதுமத்தை வென்றபொற் பாதஞ் சிரத்தெடுத்தே. (௨௦)

எடுத்தாய் வினைக்கட லின்றெவ்னை முன்னை யேழுபிறப்புந்
கெடுத்தாய் கெடாத பதமளித் தாய்க்கிள ரூர்புலன்க, டெத்
தாய் தடுக்கத் தடுக்கதி லாதவை யின்னெமென்னைப், படுத்தா
வகையுன் னடிப்படுத் தாயெம் பரம்பரனே. (௨௧)

பரம்பா ஷ்டயந் தொற்றுப்பதை யாவித யத்தினின்னை,
நிரம்பா தவரொத்து நிலலாத வண்ண நிரந்தரமென்
சிரம்பாதம் வைத்துன் றிருமேனி யைக்கண்டிருக்ககல்காய்
வரம்பாச வேரறுத் தாயநி யேனுக்கு மற்றில்லையே. (௨௨)

மற்றிலைப் பற்றென்று வாழ்வித்த நாதன் மலையையப்
பற்றிலை மற்றொன்றைப் பற்றா தொழிந்திலை பற்றியொன்று
ம், பெற்றிலை யாயினும் பேய்த்தேரை நீரெனும் பின்றொ
டர்ச்சி, மற்றிலை யென்செய்கின் றுய்நெஞ்ச மேயழிந் தற்
றனையே, (௨௩)

அற்றார் தமக்கன்பு செய்வா ரருட்சொரு டானந்தனார்
நற்றா யினுல்கி நற்றா ளிணைதந்து நாடறிய
வற்றாத வானந்த வாரியுள் ளோநம்மை வைக்கநெஞ்சே
பெற்றாலு மொன்றைப் பெறுதாயொக்குகின் பெற்றி
களே. (௨௪)

தன்பெற்றி தன்னை நினைக்கவுன் டோடுஞ்சு மேநிறையப்,
பொன்பெற்று வைத்துப் பொதிந்துகொள் ளாய்புன் குரம்
பையிலே, தன்பெற்றி தன்னைத் தருந்தம்பி ரான்வந்து சார்
ந்திருக்க, வென்பெற்று நீயிந்தி யஞ்சொன்ன வாசெய்தி
னைக்கின்றதே. (௨௫)

இனையேன் பிறந்திறந் திந்திப்பப் பந்தனைத் தொந்தனைப்பட்
டனையே னினக்கன்றி யன்புசெய் யேனாகி லாண்டத்துக்கு
முனையே முதலு முடிவுமி லாவின்ப மூழ்கியெனைத்
தனையே யெனச்செய் சிவப்பிசு காசச் செழுஞ்சுடரே. (௨௬)

செழுமலர்ச் சேவடி சேர்த்தகி லேனன்பிற் சேர்த்தினரைக்
செழுமியும் யானறி யேனன்பர் நீதிகள் கேட்டுமிலேன்
புழுமல யாக்கை பொறேனுடை யாயென்றுன் பொன்னடி
க்கே, யழுமது வன்றி யறிகின்றிலே னென்னை யாண்ட
வனே. (௨௭)

ஆண்டவ னிங்கரு ளால்வந்த வாறு மவனடிக
மண்டவென் னெஞ்சு திரிந்தற்ற வாறுஞ் செவ்வாய்மலர்
நீண்ட ஷனந்தம் பிறப்பற்ற வாறுநே ரேயறிந்து
மீண்டவ னென்று நினையா திருப்பதென் வெவ்வினையே. ()

னினவேறு சொல்லுப வேறுமென் னெஞ்சத்தை மீட்டுடம்
பி, னெனவேற்று செய்தனை யித்தையு மென்னையும் யாணி

அ.2. கலித்துறை யந்தாதி.

மனனே யொழியு மனனமற் றூர்வடி. வாகியொழிற்
காணே மனைக்கு கற்பக மேயென் கருத்தின் வைக்குந்
தனனே தனதடி சார்ந்தா ரவாடிச் சார்ந்தவர் தம்
மினனே மருவி யிருக்கல் காபென் னிடர்கெடவோ. (௧௪)

தெடுத்தான் பவமரன் பண்டொரு நால்வர்க்குந் கேசவியை
தெடுத்தான் பதினென் படிசொல்லிற் பார்த்தற்கு வார்த்தை
தெடுத்திற், தெடுத்தா னேனையாண்ட கோனடி கடி வர்
தெடுத்தத்தி, தெடுத்தான் பரமன் சுமர்க்கையந் தீப வெரி
யுடையார். (௧௫)

பழிப்பார் மயிரை வளர்ப்பார் சிவ்வற் கலைபுனைவா
சொழிப்பா ருமிரை பெற்றுத்துழல் வர்த்தர்க்க மோனொநாட்
பழிப்பார் மறிது கருதுகின் றூர்கண்ட தேனாங்கண் ணை
சுழிப்பா ராருளை விரும்பார் திரயத்தின் வீழ்வார்களோ. (௧௬)

பிழிப்பார் கைமயமின் மிக்கா ரிலரென்று மெய்யுணைவா
பிழிப்பார் கைமெனும் வானா சுழன்றுதம் வாய்மைகெடப்
பிழிப்பார் சிறந்து பதைப்பார் சிவர்பந்த பாசம்விடத்
பிழிப்பார் கிணவர்க ளோதம்பி ராணைச் சரணமென்றோ. (௧௭)

பண்பு ரானென் றடைந்தார் தமக்குச் சலிக்குமந்தக்
பண்பு ரென்க ளில்லைபிக் காயமெங் கேயவர் காண்பதொரு
பண்பு ரென்க ளில்லை மற்றென்றுமில்லைப்பற் றென்றுமினாப்
பண்பு ருக்கு வடிவா மிறைசெயும் போன்னருளோ. (௧௮)

கலித்துறை யந்தாதி.

அந்.

பொன்னரும் பாதமென் புன்றலை மேல்வைத்துப் புன்னுரம்
பையம், பின்னரும் பாமம் பிறித்தனை யேபிறி தற்றிருக்கப்
பின்னரும் பாமம் பிறிதுள் லோபெரு மாரிரங்கித், துன்
னரும் பாவந் துடைத்தருள் வாய்மெய்த் துறவுதந்தே.(௩௯)

துறவின டுத்திலை தொண்டிற் பணிந்திலைத் தொல்கழற்கே
புறவி னெடுத்தொரு மாமல ரிட்டிலை புப்புருந்தென்
பிறவி கெடுத்த பெருமானை யைம்புல னூர்ப்பெற்று, மறவி
கொடுத்தெடு சேயெய்ஞ்செய் தாபென்னை மாயத்திலே.(௪௦)

மாயத்தி லேயெனை வைக்கினும் வையொரு மாசுமிலாத்
தேயத்தி லேயருள் செய்கினுஞ் செய்யின்பச் சேவடிபைக்
காயத்தி லேகண்டு கொள்ளென்று தந்தவென் கற்பகமே!
நேயத்தி லேயென்னை நீங்காத வண்ண நினைந்தருளே.(௪௧)

ஆருளே! யமையாத வானந்த வெள்ள மளித்தருளுந்
தெருளே! மதுரச் செழுங்கனி யே! சிந்தைக் கப்புறனும்
பொருளே! புகல வரியவ னே! புக ழார்மனத்து
மருளே! மறையவ னே! மலர்ந் தாண்மற வாமனனே.(௪௨)

மனனே முதல்வரு மிந்திரி யப்பகை மாய்த்தடியா
ரினனே யெனைவைத்த வின்னபிர் தேயிலங் குஞ்சு டர்ச்சிற
கனனே! கருதரு காட்சிய னே! கடை யெற்கிருந்த
தனனே! தரிக்கிவ்வி லேன்றலை வா!சரண் டந்தருளே.(௪௩)

அச. • கலித்துறை யடுத்ததி.

தந்தா யுனையென்னைத் தாங்கிக்கொண் டா யுத்தாபியென்ற
ஹன்னே, வந்தா யுனையிழைத் வாழும்படித் தாய்மனை வாக்
கிறந்த, நந்தாத பெயொலி போதலு காடி, மன மனநிநுளே
சிந்தா மணியே! யுடிமேனித் தற்கென் னென் னென்னைதுவோ. (சச)

செய்யே விருவினைச் சித்தவி காரத் திரைக்கிற்சென்று
நையே னாகிலுக் கென்கா. லேனின் னைத்தவித்த
வையே! யருட்சொரு பானந்த காது! வினையாந் தே!
• நெய்யே வினிச்சுகர் பாலிச லேனினியாவிதாபுயே. (சசு)

• யாதொன்று நியன்றி யில்லாத பின்பிங் டெவந்தைமன்னு
தீதென்ப தெங்கள் சிவக்கவி தே! செம்பா லேனெனினது
மாதொன் றியின் றிருமேனி கொன்ற கம்பன் வந்தவித்தப்
போதொன் றியகழ லேவழ வாத புதழ்விடப் பீ. (சக)

புகழ்ந்தென் புகழல்ல சொல்லிவொன் றுகப் புகழினைன்னோ
ரிகழ்ந்தென் னெனையொ டென் னெய்வி னென்கினி யாவை
யுமாய்த், திகழ்ந்தென் னென்கென் னென்கென் னென்கென்
தேற்றிச்சிந்தை, திகழ்ந்தென் னென்கென் னென்கென் னென்
மல னின்றனனே. (சௌ)

நின்ற ருறியா வகைவந்தென் னென்கென் னென்கென் னென்கென்
யொன்றாக யானறத் தானே யுயர்ந்தன லேன்கிய
வென்றதை யாவையுந் தானு நிறைந்து கழன்றி லங்குங்
குன்று வெள்ளிமெய்க் குருபர னாகிய கோலங்கோடே. (சஅ)

கலித்துறை பந்தாதி.

அந்.

கோட்டாவி கொண்டனர் விட்டா ருயிரென்று கூட நின்று
நட்டார்கள் சுட்டு நடக்கும் வகையினு கண்டு கண்டு [பர்க்
மொட்டாடுதெ நெஞ்ச மொருகா விதென்னென் றுணரவும்
கெட்டாதுவெனென்கையாளுடை யானரு ளில்லவர்க்கே.(சுக்)

இல்லாத தில்லை பெனக்கினி யாவரிங் தென்னை பொப்பார்
நல்லா னிகத்தொரு மானுட னாகியிந் நானிலத்தே
பெய்லாரு நிற்கவென் புன்றலை மேலிரு பா தம்வைத்துக்
கல்லா மனமென் கனிபாகும் வண்ணங் கரைத்தனனே.(ருடு)

கமையே நெனைவுந்து நீசெய்த வாறது கண்டுகண்டே
புமையே னுருகினிந் றோஷமி டேனுடை யாயடியேன்
நிரையே மருவு சடலென வேங்குச் சிலிர்த்தலதேன்
கிரையேன் றொழுகிங்ங னையெளி தோவென்றன் வெங்
கிரையே. (ருக)

கிரையே னையும்பொரு ளொன்றிந்த மேதினி வந்தநன்மை
நிரையே நெனதுகண் ணீர்சொரி யேனெடு மாலைகொடு
புரையேன் மகிழ்ந்துனைப் பேசற்றகி லென்புவி தன்னினெ
ன்னே, யுரையேன் நிறத்திங்ங நெவ்வாறு கண்டுவந்
தாண்டதுவே. (ருஉ)

ஆண்டவ் வே! நின் னடியினை தந்தபின் னைவகையர்
நீண்ட வசினது எழுகங்கள் காண்க னீன்கினைது

ஞ்சீ, யுமனா மிருக்க வவமே யுழன்றெங்க ளுத்தமர்க்கிங்
கயனா மிருப்பதென் னோகெடு வீரின் றயர்ந்துகொண்டே.

கொண்டாடி முன்வந்த கோள்களும் வீடுங் குடிப்பிறப்பும்
வந்தார் குழன்மட மாதரும் வாழ்வும் வலிந்துவந்து
தண்டாத வன்பந் தமிழேனை யாட்டுகொண்டு தந்தவரைக்
கண்டா லிவையுழு தும்மெங்ங்னைவல்ல கைவிடவே. (௬௪)

கையே தொழுவது மன்றியென் னெஞ்சங் கனியும்வண்ண
மையே திருவுள்ள மாயரு ளாயறி யாதமுன்னைப்
பொய்யே யதுகினைப் போனது வாகப் புருந்துநின்ற
பெய்சே யினியடி யேனிது வேகின்னை வேண்டுவனே. (௬௫)

வேண்டிய வாசெய் தியாமிங்கு னேவினை யாடவென்றே.
பாண்டி நாதரை யாரென் றுரைப்பி னருட்படையா
ளீண்டிய மாயங் கெடுத்தெனை முன்னை யியல்புதந்து
துண்டிய காரணச் சோஜீயருட்சொரு பாணந்தரே. (௬௬)

சொருபா வெனவுமென் றோழா வெனவுந் துளக்கமிலா
நெருபா திகவென்று நின்றே யரற்றி நெடிதுரைந்தே
யுருநா வுவவ வவன்புக ழாமுண்மை வெள்ளமுள்ளும்
பருநா தொழியினுன் டோபவ நாச முறும்பரிசே. (௬௭)

உறவே யலமந் துழல்கின்ற யானுண்மை கண்டுகொண்ட
திருவேயென் முன்வந்த தேசிக னேநின் றாகெக்கின்ற

கலித் துன்ற மந்தாதி.

அக

நறவே நவையறு மன்பர்தம் பால்வரு நல்லமிர்தே
மறவே னினையென்னை வாளானினிச்சிலர் வாட்டி னுமே. (சுஅ)

வாடேன் மகிழேன் மனமுத லாம்புலன். நன்வழியே
யோடே னொருகா லுளந்தன ரேனினை யன்றி யொன்றுந்
தேடேன் சிறந்தநின் சீரடி யார்திருப் பாதமல்லாற்
கூடே னினிக்ஞா வாவெனக் கேதுங் குறையிலையே (சுசு)

இல்லையுண் டென்னு மிரண்டுமல் லாதவனின் றென்பொன்
லாச், சொல்லையுங் கொண்ட சுகஞொரு பானந்தன் றாய்
மறைசு, னொல்லுகண் டோதற் கார்தா மிறைபுக மேத்த
நெஞ்சே, வல்லுகண் டாயிங் கிதற்கென்ன மாதவம் வாய்த்
ததுவே. (எடு)

வாயா நின்னு மசைடி வாழ்த்துவன் வண்ணமிலா
மாயா குணனென்று மில்லா யெனவைவன் மன்னுமன்பிற்
றாயாகி வந்தென் றலையிசைத் தாணல்கி முன்னேமறை
யாயா வறிவளித் திங்கெனை யாட்கொண்ட வத்தனையே. (எக)

அத்தனை யாதியை யேதுவின் றிப்புகுந் தாண்டுகொண்ட
பித்தனைப் பத்தர் பிணிமருந் தைப்பிற வியபகையை
பித்தனை யெத்தனை யும்மரி யானை நினைநெஞ்சமே
கத்தனை த்தும்மொழித் திட்டி னுமே லுள்ளகூலங்களே. (எஉ)

கூடு:

கலித்துறை யத்தாதி.

காலமென் கோகடல் ஞாலமென் கோகருந் தின்னதென்கோ
வாலமுண் டான்மற்றை யாயனென் கோவாநிந் தாநிந்ந
கோலமென் கோவருட் டொண்டனென் கோமுறை யாபிறை
வாஞ், சிலமென் சேநம்மு னேவந்த தெனிகச் சித்த
னையே. (௭௩)

சுந்தர குலங்களைச் சேதித்து மாறாத செல்வந்தந்
வெந்தா யினிநின்னை யானென் னிராப்ப னெழுந்தருளி
வந்தாய் பரிந்தொரு வார்த்தைசொன் னாயன் மலையு யா
மந்தா மரையளித் தாயளித் தாயென் வையவழித்தே. (௭௪)

அழிந்தன வைவையந்து மற்றன வாசைக ளல்லலுடன்
கழிந்தன காரண காரிய முற்றுந் கருத்துடனே
யொழிந்தன மாயை யுககத் தியற்கைக ளுத்தாமரை
மொழிந்தனர் முத்தி யிதற்கென்ன காரண முன்ன
ளதே. (௭௫)

முன்னே தொடங்கி வருகின்ற மாயப் பிறவிமுற்றுந்
கொன்னே கழித்து விடுகின்ற கண்டு மகக்குறித்த
வன்னே பெனவந் தடிபிணை தந்தெனை யாண்டுக்கொண்ட,
மன்னே யினியுந்தன் வார்த்தைய ளாலில்லை மாற்றங்களை.

மாற்றங்களுமன் னுமவினை யாவையு மற்றந்தவான்
காற்றங்கி நீர்நிலு முற்று மவற்றுட் கலந்துநின்ற

கலித்துறை யந்தாதி

கக.

நர்ற்றஞ் சுவையொளி யூறே சையு நண்ணு மிவ்வுலகிற்
றோற்றங் களுஞ்சொரு பானந்த நாதர் சடர்வடிவே. (௭௩௭)

வடிவேலு மின்றிய மாயவ' னேதொல்லை மாமணையின்
முடிவே! முடியா முழுப்பொரு ளேழுத்தையொத்தநகைக்
கொடியே றிடையவ' டங்குபங் கா! வெங்கள் கொற்றவனே
யடியே னினைப்பச' வும்படி யேதென் றறிகிலனே. (௭௮)

இலனென் றினிச்சென் றிரக்குன் றிலனிங் கியாவரையுங்
குலனென்று கோத்திர சாத்திரக் கத்துகள் கூறகிலே
னலன்வந்து மற்றை யறுசம' யச்சிலு காயகிலேன்
றலன்வந்த தத்துவ னொரம்மை யேயின்று சார்ந்தனரே. (௭௯)

சாரம னின்ற வெள்ளிநின்ற வாநிற்கத் தாரணியின்
வாராது வந்தவர் போல்வந்த தெங்ஙன் மனனுங்கண்ணு
நீரா வருகு நினைதொறு மிங்கிலு நின்மலனே
யாசாத வின்னமிர் தேயறி யேனின் னருள்வகையே. (௮௦)

வகையான பல்பிற விக்கடன் மாய்த்து வருமவற்றைத்
தகையா வெனைத்தனி தாங்குதற் கேயருட் சட்டைசாத்தி
மிகையா வருகலி வென்றிடு வேதிய சாகுதியின்
புகையான் மகிழ்தர ணிக்கெம் பிரானின்றுபோந்ததுவே.

போதான கொண்டுமன் பொன்னடி நண்ணு புலந்தடந்த
நாதர்! வெனநின்னை நாத்முடி பப்புக னண்ணுமின்புர்க்

கூஉ.

கலித்துறை யந்தாதி

காதாச மேயென் றாற்று நெஞ் சேயது கானமக்குப்
பேதாதி பேதப் பிணிதீர் மருந்து பெருகவுமே. (அஉ)

பெருகா சிறுகா பிறழா பிரியா பெயர்ந்தாசா
வொருகா வொழியா வழியாத வுண்மை யுகந்துகொண்டு
பருகா வருகா பழியா விழியா பணிகொரியா
வருகா மகிழ்பவர் காற்பொடி யேதுயர்க் குண்மருந்தே. ()

உண்ணமய னேயென னுள்ளம் வளைந்துன தாக்கவல்ல
நிண்ணமய னேசெய்யுஞ் செய்கையெல் லாஞ்செவ மாக்குவி
த்தீ, வொண்மைய னேயொன் றறியா வெனக்குவந் தான்
னைத்தந்தீ, வண்மைய னேநின்னை வாழ்த்தா தவாநிற்பர்
மாயத்திலே. (அச)

மாயாக் கருணைப் பெருவள்ள லேமதி யாதவர்க்குச்
சேயா யமுதச் செழுஞ்சட சேநின்றன் செய்கைபெலாம்
வாயாச வோத வறியாது வானமு மண்மிசையொன்
றியாத யானடு வேயெங்கன் வாழ்த்த வணமந்தனையே. ()

அமைபு மினிமுன்னை யாணையெல் லாமிவ் வவனிவந்தே
யெமையும் பணிகொண் டொனே புகுந்தவ நிங்ஙனெம்
மைச், சமையும் விழிகொண்டு தம்மேணி செய்த தலைவர்
தந்தாதி ளிமையுங் கொளவின்றிக் கண்டே யிருக்கை யினியு
ளதே. (அஃ)

கலித்துறை யந்தாதி.

கூங்.

தேவாதி தேவர் திகைப்பவென் சிந்தைவர் தென்சிறிய
பாவான் மகிழும் பரம்பர நேபத்தர் கூட்டத்தொடே
யோவாது வைத்த லொழித்தல் சூரம்பையை யொன்றருள்
வா, யாவா வெனவனித் தற்கன்பர் பால்வரு மரதியனே. ()

ஆதிய நேரின் னளவிது வென்ன வறிவரிதா
நீதிய நேரில் நீரொரி காநெடு வானமதாஞ்ஞ
சோதிய நேசொரு பானந்த நாத சுருதியெல்லா
மோதிய நேர்மை கடந்தவுன் பாதமென் னுள்ளத்ததே. ()

உள்ளங் கரைவித் தொழியர் வுணர்வா முலப்பிலிப
வெள்ளந் தனைத்தந்த வேதிய நேரின்றன் மெய்யடியார்
தெள்ளென்ற சிந்தையின் வீற்றிருக் குந்திருப் பாதந்தந்து
கள்ளம் புகுநெஞ்ச மூடி யேனையுங் காத்தருளே. (அக)

காக்கிலெ னென்னைக் கடைக்கணி யாவினிக் கைவிடினென்
ருக்கற தின்ற வெறுந்தனி யேநின் சரணிரண்டு
கீக்கவொ ணாதுகண் டாய்திம லாவென்ற • நெஞ்சினின்று
ம், போக்கிலாய்வா வின்றிநின் ருப்பரி பூரணனே. (கூடு)

பூரணனையுல கெல்லாம் படைத்துப் புரந்தழிக்குங்
காசண னேகம லாசனன் வானவர் கண்ணுதலோ
ஹாணனேத முற்றடு வேயென்னை நாடிவரு
மாரண னேநின்னை யானக லாவன் பனித்தருளே. (கூக)

கூசு.

கலித்துறை யந்தாதி.

அருளே யருளே வடிவுகொண் டுந்த வவனியிலே
மருளேவடிவாகு மென்னைவந் தாண்டதென் வஞ்சநெஞ்ச
விருளே வெளியா வெறிக்கச்செய் தாயெப் பொருள்களு
மாம், பொருளே பொருளே புழுவார் குரம்பையைப்
போக்குதலே. (கூஉ)

போக்குதல் பொல்லா வுடம்பையல் லீர்தைம் புலநெறியை
நீக்குத னெஞ்சி னினைத்தவெ லாரீ நினைத்ததுவே
பாக்குதன் மெய்ச்சொரு பானந்த நாத வருள்விழியா
னோக்குதல்செய்கைகண் டாயடியேன்றன்னை நோக்குதலே.

நோக்குகண் டாயென்று நுண்ணி சோரக்க ணின் னுசொல்
லும், வாக்குகண் டான்மறுப் பான்வல்லனோவன் பிறப்பை
நேரே, போக்குகண் டார்பொருந் தார்மர ணம்பிறப் பிற்பு
குது, மேக்குகண் டான்பரிந் திக்கெனை யாள விசைந்தவ
னே. (கூசு)

இசையா னன்னென்னை யாளுடையானிந் தியங்களுட
னசையாத நெஞ்சுகொண் டன்பா னினைந்தழி யும்முடம்பி
னசையான தீன்றி நலஞ்செய்வ ராயினற் றுடலையின்
மிசையார வைத்தென்று மெய்யான தன்னை வெளிப்படவே

வெளிபடு மாறு சமயப் பொருள்களு மெய்யுணர்வா
மோஷிபடுமாறு பிறப்பிறப் பானது முள்ளந்தெள்ளித்

கலித்துறை யந்தாதி •

கூடு.

தெளிபடு மர்றுஞ் சிவப்பிர காசன் றிருக்கணவைக்கிற்
கனிபடு மாறுங் கவர்வு மிலாத கனிவருமே. (கூசு)

கனிவச் சைப்பன கண்ண வனமண் புனலெரிகால்
வெளிவர சைப்பன மீண்டுமொன் றுவன மெய்யுருகித்
துளிவருங் கண்ணுடைத் தொண்டரைத் துன்பப் பிறவி
பென்னு, மிளிவர சைத்தவிர்ப் பான்மண்ணின் வந்த
விணையடியே. (கூசு)

அடியே னெனவென்னை யாண்டவ னேயம்பு காலெரிவான்
படியே யெனப்பல பேதங்க ளாவுன்னைப் பாவிக்கின்றே
னடியே யினியிந்த நானென தற்றென்று நீயிருக்கும்
படியே யிருக்கும் படியரு ளாயெம் பரஞ்சுடரே. (கூஅ)

பரஞ்சுட ரேசொரு பானந்த நாதவிப் பார்முதலர்
மொரைஞ்சுடனேகின் றுழலாத வண்ணமென் னுள்ளுரு
கிக், கரைஞ்சுடனேருறக் கண்ணொளி யேயுறத் தண்ணிய
வென், சிரஞ்சுட ரேதரு சேவடி சேருன் றிருக்கணவைத்
தே. (கூக)

வைத்தாய் மலரடி வரங்கிக்கொண் டாயெனை யுன்னைத்தந்த
பித்தா பிறவிப் பிணிமருந் தேபெத்த முத்தியிலாச்
சித்தா சிவப்பிர காசாவென் சிந்தையு ளேசெறிந்துஞ்
சுத்தா தொழுவதல் லாலறி யேனென்று சொல்லுவதே (ரா
கலித்துறையந்தாதி-முற்றிற்று.

ஜிந்தாவது.

சின்னப்பு வெண்பா.

தத்துவசரிதை.

த ச ர ங் க ம்.

ஹைஸ்கூல்

பேர்.

வெழு பிறப்பு மகல வெணைவந்து
சூழுஞ் சொருபானந் தச்சுடரே-வாழ்வெலா
மித்தை யெனக்களிப்பார் மென்கமலச் சேவடிக்கே
பித்தையெனக்களிப்பார் பேர்.

(க)

அல்லும் பகலு மறியா வகையொன்று
சொல்லுஞ் சொருபானந் தச்சுடரே-புல்லிமையால்
வெற்றியறி தற்கரியா ராங்கவரான் மெய்யாந்தம்
பெற்றியறி தற்கரியார் பேர்.

(உ)

மன்னு மிதமகங்கண் மாற் றவெங்குந்
துன்னுஞ் சொருபானந் தச்சுடரே-யென்னையொரு
வாசா திருத்தினுண் வாக்கு மனங்காயம்
பேசா திருத்தினுண் பேர்.

(ஈ)

ஒதி யுணர்பவர்கட் கொன்றுந் தெரியாத
சோதி சொருபானந் தச்சுடரே-வா திகடந்
தத்தமுத்தி மாற்றவல்லார் தப்புவார் சார்ந்தவரைப்
பெத்தமுத்தி மாற்றவல்லார் பேர்

(ச)

சின்னப்பு வெண்பா.

கூஎ.

எத்தன்மை யுந்தாளு வித்தன்மையென்னவொனாச்
சுத்தன் சொருபானந் தச்சுடரே-பெத்தியெனை
யேத மறமொழிவா னின்பமளித் தொன்றோடும்
பேத மறமொழிவான் பேர்.

(ரு)

வையம் புனறீ வளிவா னெனநிகழ்ந்துந்
துய்ய சொருபானந் தச்சுடரே-ஐயமறச்
சீரானந் தத்தன் றிசைமுகனீ சன்றேரும்
பேரானந் தத்தன் பெயர்.

(சு)

திய வினை யேன் மனத்தே செறிந்திருந்தும்
துய சொருபானந் தச்சுடரே-நாயேனை
வாதைப் பெருமான் மருவாமன் மானுடங்கொள்
பேதைப் பெருமான் பெயர்.

(எ)

இன்னதென தேதன்னை யன்றி யிலதாகச்
சொன்ன சொருபானந் தச்சுடரே-தன்னடியின்
மெத்தன் பிறப்பிவிதன் வேறு வெணையாண்ட
பித்தன் பிறப்பிவிதன் பேர்.

(அ)

ஊன்று மடியவர்தம் முள்ளத்தே யுள்ளபடி
தோன்றுஞ் சொருபானந்தச் சுடரே-யானறமைந்த
விண்ணு னலியலார் வேதாக மத்தாயும்
பெண்ணு னலியலார் பேர்.

(ஊ)

கூஅ. சன்னப்பூ'வெண்பா.

ஒன்றும் பலவு முருவு மருவுமாய்த்
துன்றுஞ் சொருபானந் தச்சுடரே-யென்றும்.
பிறவா நிறவான்றன் பேரருளா னன்றிப்
பிறவா நிறவான் பெயர்.

(௮)

நாடு.

துதிபாடுந் தொண்டர் குதிபாயுங் கண்ணீர்
நுதிபாயு மானந்த நாடே-கதியாவி
நாடும் பரம்பரத்தார் நாகத்தார் நாண்மலரார்
நாடும் பரம்பரத்தார் நாடு.

(௮௧)

துளிபாய்கண் டொண்டர் தொலையா நறவுண்
டளிபாடு ழானந்த நாடே-யொளிவேதந்
தானாகத் திற்கரியா ரென்பார் சமயத்தார்
நானாகத் திற்கரியார் நாடு.

(௮௩)

பெரிதாயும் பேரன்பர்க் கன்றிப் பிறர்சேர
வரிதாகு மானந்த நாடே-னிரிவேது
ஞர்ன மயமாநு னண்ணும லென்னெஞ்சின்
ஞான மயமாநு னுடு.

(௮௩)

எதுவெதுவர் கக்கொண்டார் யாரேனுங் கொண்ட
வதுவதுவர் மானந்த நாடே-கதியதுவன்
முமே பென்னவல்லார் போலயரா மேயடைய
நாமே பென்னவல்லார் நாடு.

(௮௪)

சின்னப்பூ வெண்பா. .

கூகூ.

அறிவு வடிவா யயர்ந்து மயரா
நறவுதரு மானந்த நாடே—மறவியினு
நோன தவஞ்செய்தார் நோக்கமிலே னோக்குறவே
ஓரன தவஞ்செய்தார் நாடு.

(௨௫)

நனவு நனவுறக்கங் காணுந் தூரிய
நனவின்வரு மானந்த நாடே—தனதுகழல்
ருடுநற் கண்டந்தான் றேன்றாமே தான்றேன்ற
நாடுநற் கண்டந்தா னுடு.

(௨௬)

உடலா யுயிரர் யுணர்வா யொருதா
னடனாடு மானந்த நாடே—யுடனாடி
முன்பாடு மாசெய்தா ரோரா வெணயாண்டு
நான்பாடு மாசெய்தார் நாடு.

(௨௭)

புலனாலும் வேறொர் பொருளின்மை கண்டு
நலனாரு மானந்த நாடே—சொலவாலே
யென்னாக வேதந்தா னேத்த வெனத்திகைப்ப
னனனாக வேதந்தா னுடு.

(௨௮)

பிறிவா னவையும் பெருங்கண் ணுடையார்க்
கறிவாரு மானந்த நாடே—செறிவார்க்குக்
கேடிலது தாமொழிவார் கேடிலா தீதென்று
நாடிலது தாமொழிவார் நாடு.

(௨௯)

ரா. சின்னப்பூ வேண்பா.

நயனுற்ற ஞான நறவுண்டு நல்லோ
ரயர்வுற்ற வானந்த நாடே—யுயர்வுற்ற
வானநாட் டந்தந்தான் மண்மேலென் னுண்மேவ
ஞானநாட் டந்தந்தா னாடு. (உடு)

ஊர்.

அடியா ரடியா ரடியேவல் செய்ய
மடியாத நல்ல மனனே—மிடியரைப்போய்ச்
சங்கந் தருவா னெனுமே தனைப்பெற்றோ
ரங்கந் தருவா னகம். (உக)

தன்மை யறிவரிய தம்பிரான் முன்செய்த
நன்மை மறவாத நன்மனனே—யென்மனனா
மாகந் துடைப்பான் வடிவுகொடு வந்தென்ற
னாகந் துடைப்பா னகம். (உஉ)

அல்லாக் கலரை யருவருத்திங் கன்பர்க்கு
நல்லார்க்கு நல்லதா நன்மனனே—யெல்லார்க்கு
நெஞ்சிற் கரியார் கரியார் நிறஞ்செறிந்த
வஞ்சிற் கரியா ரகம். (உங)

பிறியா வெர்ழியா பெயரா வுயரா
மறவார் நினைபா மனனே—பொறிவாயின்
மாந்தா மீதிழார் மதிபுகுந்து மாறுவாத்
தாந்தர் மதியார் தலம். (உச)

சின்னப்பூ வெண்பா.

ராக.

தெண்ணீர்மை தந்தாண்ட செம்பொற் றிருவடிக்கே
யுண்ணீர்மை வந்துருகு மொண்மனனே-கண்ணீர்வந்
தீரஞ்செய் யாதார்பா வில்லா னெழின்மதனம்
போரஞ்செய் யாதான் னூர்.

(20)

பூதமாய்ப் பேதமாய்ப் போதமா யானினைந்த
தேதுமாய் நிற்கு மெழின்மனனே-யேதமா
மாயை தனையனையான் மாட்டும் வகைமூட்டுந்
திய தனையனையான் சேர்வு.

(21)

விடம்போன் றுடம்போடு மேவா வுடம்பைக்
கடம்போலக் காணு மனனே-மடஞ்சேரு
மானம் பலகண்டான் மாதர்க் கெனுமேதர்க்
கூனம் பலகண்டா னூர்.

(22)

நெக்கருவி கண்சோர நின்மலனூர் கோலங்கண்
டெக்கருவி யும்போ மெழின்மனனே-நக்கனயன்
கைச்சங் கெடுத்தான் கருதரியான் கைதொழுவா
ரச்சங் கெடுத்தா னகம்.

(23)

உழறி விடயத்தே யோடாதே மீளக்
கழறுகின்ற கற்றூர் மனனே-குழறியபுன்
வாக்கினு னம்மான் மனத்தா னினைந்தேத்த
வாக்கினு னம்மா னாகம்.

(24)

வினைக்கு மறிவிற்கும் வேறின்றைம கண்டு
நினைப்பயர்வு நீத்த மனனை-தனக்கொன்று
முன்னாக வில்லான் முடிவா கவுமில்லா
னென்னாக வில்லா னிடம்.

(௩௮)

யாறு.

கழற்பதுமந் தந்த கருணைநினைந்தோவா
தழற்பெருகி யின்பமா மன்பே-பெழிற்சுருதி
யோது மருவினா னென்றிற் றுவக்கின்பி
யேது மருவினான் யாறு.

(௩௯)

எதுவெதுவா கக்கொண்டா ரெங்கோ னியல்போ
லதுவதுவா கப்பயக்கு மன்பே-முதுமறைக
ளோது மொழியாதா. நெள்ளொளியா னன்றிவே
றேது மொழியாதான் யாறு.

(௪௦)

எமையா னுடையா னெனுந்தோறு முள்ள
மமையா னுருகிவரு மன்பே-நமையாண்டு
தாமா தரஞ்செய்தார் தம்மடியே மென்றிருக்க
யாமா தரஞ்செய்தார் யாறு.

(௪௧)

பரவு தெர்ழி லுடையார் பரவகத்தி னுண்மை
யருவிசோரி கண்காட்டு மன்பே-மருவுமவர்க்
கொன்று மிருத்துவர் ராமே யொழித்தவரை
பென்றுமிருத்துவார் யாறு.

(௪௨)

சின்னப்பூ வெண்பா.

௩௩.

பர்சந் தெறவந்த பங்கயத்தான் பாராட்டிப்
பேசந் தொறுப்பெருகும் பேரன்பே-யாயையெலா
மாற விருத்தினுன் வந்தவா கருணவெண்
யாற விருத்தினுன் யாறு.

(௩௦)

சகலமு மாய்தின்ற தம்பிரான் முன்போன்
றகல மனப்பரிய வன்பே-யகில
விலகு முருவின னோராண யான
விலகு முருவினன் யாறு.

(௩௧)

தொழுகையுந் தூய்மனருந் தோத்திரமுந் தொண்டு
மழுகையுங் கூடிவரு மன்பே-பழகினரும்
புல்லாந் தரவல்லார் போக்கினர் பொன்னடிகந்
தெல்லாந் தரவல்லார் யாறு.

(௩௨)

பொறியிற் சுவையுணரும் புல்லறி வான
ரறியப் படாதபே சன்பே-மறைமுடிவெப்
போனமோ தத்தந்தா னானற் போதங்கொண்
டேனமோ தத்தந்தான் யாறு.

(௩௩)

ஏதங் களைந்திங் கெனையாண்ட வன்கழற்கே
பேதங் கெடப்பெருகும் பேரன்பே-தாதையுட
னன்னையு மாற்றின னான தலமாக்கு
மென்னையு மாற்றினன் யாறு.

ஈச.

சின்னப்பூ வெண்பா.

துதிசெயலுந் தொண்டர் தொழிற்செயலு நெஞ்சி
னதிசயமும் கூடியறா வன்பே-யெதுவுந்தா
னானந் தத்தான் முதலா நருமறைதேர்
நூனானந் தத்தா னதி.

(சுடு)

மலை.

பொன்றாத தேவர்களும் பொன்றும் பொழுதினுந்தான்
குன்றது நின்ற குணக்குன்றே-யென்றுந்தா
னீறிலாச் சித்தாந்த னேருருவங் கண்டவர்க்கு
வேறிலாச் சித்தாந்தன் வெற்பு.

(சுக)

ஒருவடிவ மில்லா வொளியே வெளியே
குருவடிவாய் வந்தகுணக் குன்றே-திருவடிதந்
தாலால மாற்றினா னாரா வழதளித்தான்
கோலால மாற்றினான் குன்று.

(சுஉ)

தேடி யானுந் திருமாலு நான்முகனுங்
கூடி முடியாக் குணக்குன்றே-நாடியெனுட்
பேராது வந்தார் பெருந்தன்மை யிற்பிறழ்ந்து
வாராது வந்தார் மலை.

(சுந)

பூமே லயன்மால் புராரியுடன் புத்தேளிர்
கோமேவு நோகக் குணக்குன்றே -நாமம்
படியா வணங்கொள்வான் பையாக்க மெய்யென்
குடியா வணங்கொள்வான் குன்று.

(சுச)

சின்னப்பூ வெண்பா.

௩௩.

வலயங்க ளின்றிப் பாவைதீக் கால்வான்
நவலயங்கள் பூத்தகுணக் குன்றே-கவலையாம்
பாதாந்தத் திற்கெட்டார் மன்னியர் மன்னுபுகழ்
வதாந்தத் திற்கெட்டார் வெற்பு.

(௪௩)

செனியாமற் செய்த பதமலதென் சென்னி
தனியாமற் செய்தகுணக் குன்றே-சுனியான
கோதாக மஞ்சொன்னார் கூடா வகைகூட
வேதாக மஞ்சொன்னார் வெற்பு.

மாதா.

சின்னப்பூ வெண்பா.

மலையாழி விண்டிக்கு மண்டலமாண் டாலுங்
குலையாது நின்ற குணக்குன்றே-தலையா
யடிவாய் வருவா ரடியா ரவர்பால்
வடிவாய் வருவார் மலை.

(ரு௦)

உன்னும் வகையறியா மாலுமனேன் றன்மனனாங்
கன்னெகிழ வந்த கருணையே-பின்னமா
மாறாத வாதந்தான் மாற்றி யறிவுருவை
மாறாத வாதந்தான் மா.

(ரு௧)

நீயஞ்ச ஸென்றென்முன் விற்பார்போ னின்றடியேன்
காயஞ்சேர் வுற்ற கருணையே-மாயஞ்செய்
தந்தித் திடவுரியான் றன்னைத் தருமென்று
வந்தித் திடவுரியான் மா.

(ரு௨)

தாக்குமா ரென்றின்றி நின்றேயுந் தானென்னைக்
தாக்குமா வந்த கருணையே-நோக்குவார்
முன்னாக வந்திப்பார் காப்பார் முதன்மூவர்
மன்னாக வந்திப்பார் மா.

(ரு௩)

ஆதலா காடை யறிவிங் கடியேன்பாற்
காதலால் வந்த கருணையே-யோத
லொருவா தரவுடையா னென்னொளியான் வேதா
மருவா தரவுடையான் மா.

(ரு௪)

சின்னப்பூ வெண்பா.

௪௪.

தம்மேற் பரங்கெட்டுச் சார்ந்தவர்க்குத் தம்பபுத்தைக்
கைம்மேற் கொடுக்குங் கருணையே—பெய்மை
கனமுன்று மாறினார் நன்னெஞ் சிருப்பார்
மனமுன்று மாறினார் மா. (௫௫)

செய்தவமொன் றில்கேண் சிலவன்பு பாவிக்ருங்
கைதவங் காணக் கருணையே—பெய்தவிரந்து
மாறு வரும்பெருமான் மாறந்தா னென்மனத்தித
மாறு வரும்பெருமான் மா. (௫௬)

புண்ணு முடம்பாகிப் போகாமே யாகமெலாங்
கண்ணா வந்த கருணையே—பெண்ணோன
மீளு மதிதந்தா னீரூக வெவ்விடத்து
மாறு மதிதந்தான் மா. (௫௭)

மாண்டகைய தேவனொ மையலூற வையத்தே
காண்டகைய வந்த கருணையே—பாண்ட
பனவா சகங்கடந்தா னென்னுன்னப் பாட்
மனவா சகங்கடந்தான் மா. (௫௮)

எண்காதல் செய்ய விமையோரும் வேதமுமென்
கண்காண் வந்த கருணையே—புண்காயஞ்
சேரா வழிபயந்தான் நீரச் செறிந்தவர்க்கு
வாரா வழிபயந்தான் மா. (௫௯)

௩. சின்னப்பூ வெண்பா.

பண்டா மிமையோர் படரெய்தப் பாரினெனைக்
கண்டாள வந்த கருணையே-கொண்டாடி
நாவா வாரத்தா னல்லடியார் போற்றிசைக்கு
மாவா வாரத்தான் மா.

(௬௦)

கொடி.

கன்மதிமுன் நீரான தன்மைபோற் கல்லாவென்
றன்மனனு நீரார் தருமமே-துன்மதியான்
மாளும் பெருமான் மருவா வகையொன்று
கூறும் பெருமான் கொடி.

(௬௧)

என்பரமோ வன்றி யினிப்பிறவா மேகாக்கத்
தன்பரமாக் கொள்ளுந் தருமமே-வன்பிறவி
மாற வினியான் மறவா வரந்தருவான்
கூற வினியான் கொடி.

(௬௨)

என்னை யளியென் றிரந்தரீகட் கந்நிலையே
தன்னை யளிக்குந் தருமமே-மின்னைநிகர்
சால முடையா ருடம்பொழிக்கச் சாத்தியதோர்
கோல முடையார் கொடி.

(௬௩)

ஊனாக மானரை யோர்மொழியா லேயுணர்வு
தானாகப் பார்க்குந் தருமமே-வானினு
னேற வரியா னினிப்பிறவா மேகாப்பான்
கூற வரியின் கொடி.

(௬௪)

சின்னப்பூ வெண்பா.

மாகு,

ஊனினு நென்றுள்ளு முள்ள முடையார்க்குத்
தானினு தாகுந் தருமமே-மேனி
யலைகாற் றெரிவா னவனிதோன் றுமற்
குலைகாற் றெரிவான் கொடி.

(கூரு)

கட்டறுத்தென் சிந்தைக் கருவறுத்தென் னெஞ்சறியத்
தட்டறுத்து விட்ட தருமமே-கட்ட
முளவா தரித்தா னுவந்தடிமை யென்னைக்
கொளவா தரித்தான் கொடி.

(கூக)

வன்மை யுடைய மனக்கணக்காற் றன்னுடைய
தன்மை தெரியாத் தருமமே-முன்மேவு
சுற்ற மறுப்பான் றுடைப்பான் றெலையாவென்
குற்ற மறுப்பான் கொடி.

(கூஎ)

சாலத் தனக்கன்பு செய்வார்க்குத் தன்னையே
சாலக் கொடுக்குந் தருமமே-ஞாலத்தோ
டொன்றாவா னந்த னகத்தடக்கு முள்ளத்துக்
குன்றாவா னந்தன் கொடி.

(கூஅ)

ஆராத வன்புடையார்க் கன்றி யனுபவத்திற்
சாரா திழுக்குந் தருமமே-யோராமற்
றிண்டாட வந்தான் சிதைத்தவா தேயமெலாங்
கொண்டாட வந்தான் கொடி.

(கூஆ)

நய. சின்னப்பூ வெண்பா

அப்பார்கண் மாறா தழுவார்கட் கானந்தந்
தப்பா தனிக்குந் தருமமே-தப்பான
வாதாட வைப்பான் மருவாம லன்பருடன்
கோதாட வைப்பான் கொடி.

(எடு)

முரசு.

பஞ்சேந் திரியப் பயனுண்பா ருண்பவெலா
நஞ்சே யெனவறையு நான்மறையே-தஞ்சே
வடியா வருளா ரவர்பா லருளார்
முடியா வருளார் முரசு.

(எக)

பயமா னதுதீரப் பார்த்ததெலா ஞான
மயமா வறையு மறையே-நயவாத
வென்னா னடுவா னிறுதியா னெப்பொருட்கு
முன்னா னடுவான் முரசு.

(எஉ)

காலந் திசைகடந்த காரணத்தை வேறுசெய்தன்
மாலென் றறைகின்ற மாமறையே-நூலொன்று
மோதாதை யானு னெழித்தா னுலகிற்கு
முதாதை யானுன் முரசு.

(எங)

தத்துவா முத்தி யருளென்று சாருவதே
யத்துவா வென்னு மருமறையே-கத்துவார்
கண்டகத்தார்க் கெட்டார் கருதா வரையன்மான்
முண்டகத்தார்க் கெட்டார் முரசு.

(எச)

சின்னப்பூ வேண்பா. ளகக.

விடு தெளிவார்கட் கன்றி விளம்புபொரு
 ணுட வரிதாரு நான்மறையே-யோடுபுலன்
 சாவா திருப்பார் கருத்தான சைத்திருப்பார்
 மூவா திருப்பார் முரசு. (எரு)

அன்பதனாற் கேட்டா ரறியா வரும்பொருளை
 யொன்பதுகாற் சாற்று மொளிமறையே-வன்புலன்கள்
 காப்பா னினையான் கருத்தா னுலகிற்கு
 மூப்பா னினையான் முரசு. (எசு)

கதியொன் றுணர்மார்க்குக் கன்மனனே யாகு
 மதியென்ற நல்ல மறையே-துதியன்றி
 மற்று மொழியார்தம் மாட்ட லனுமொழியார்
 முற்று மொழியார் முரசு. (எஎ)

எஞ்சா நிறைவ னுருவேயி தெல்லாமென்
 றஞ்சா தறையு மருமறையே-நஞ்சாய
 போக மறுத்தாரென் புந்தியா ரென்சிந்தை
 மோக மறுத்தார் முரசு. (எஅ)

கோலா கலமாங் குதாக்க நெறிகளெலா
 மாலாகு மென்றறையு மாமறையே-மேலாகச்
 சொன்னமே தந்தானுந் தொல்பிறப்பென் னுன்னும்தி
 முன்னமே தந்தான் முரசு. (எக)

நாகு. . சின்னப்பூ வெண்பா.

நல்லவர்க்கு ஞானமே சாற்றி நலனல்லா
தல்லவர்க்குச் சாற்று மருமறையே-பல்லுயிர்க்குத்
தான்றுருவ னான சதுர்முகத்தான் மாலென்னு
மூன்றுருவ மானுன் முரசு. (அடு)

படை.

திட்டாந்தத் தெட்டாதே தேசிகன்றான் சென்னிமே
னட்டாற் றெரிவதா ஞானமே-முட்டான
வத்தர்க் கினியா னனுகா வகையருள்வான்
பத்தர்க் கினியான் படை. (அக)

வாசஞ் சுவையொளியு றேசையெனும் வன்பேத
நாசஞ் செயவல்ல ஞானமே-நேச
ரணியாக வில்லா னனைத்துலகுஞ் செய்து
பணியாக வில்லான் படை. (அஉ)

காலந் திசைதேசங் கற்பித் திகொண
நாலுங் கடந்தொளிநு ஞானமே-மாலான
சுற்றங் கறுத்தான் றொடர்ந்தடிமை கொண்டெனது
பற்றங் கறுத்தான் படை. (அங)

வேதங்க ளேமுதலா வெவ்வே றுரைக்கின்ற
நீதங் களையொடுக்கு ஞானமே-மாதங்கந்
திர்க்க வுரியான் றிருமா லயன்றேடிப்
பார்க்க வுரியான் படை. (அடி)

சின்னப்பூ வெண்பா.

ராகந.

ஆரணமும் பண்டை யானு மலரோனு
நாரணனும் பேற்றிசெயு ஞானமே—கோரணியாம்
வாதங்க டந்தான் மனவா சகங்கடந்தான்
பாதங்க டந்தான் படை.

(அரு)

அந்த முதலற் றகம்புறமற் றெவ்விடத்து
நந்து மொரியுடைய ஞானமே—பிந்தவுடம்
போடுமா செய்தா ருளத்தா ருணர்விலேன்
பாடுமா செய்தார் படை.

(அரு)

ஒக்க வருகியுட னென்ற தவர்தம்மை
நக்க வருகுபடு ஞானமே—யக்கோ
டரவாமை பூண்டர் நயனெடுமா லுள்ளும்
பரவாமை பூண்டான் படை.

(அரு)

உண்ணக் குருகாதே யோதி யுணர்பவர்க்கு
நண்ணற் கரிதாகு ஞானமே—பெண்ணுற்ற
கோசங் களைந்தார் குரம்பைக் குலங்களைந்தார்
பாசங் களைந்தார் படை.

(அரு)

ஓட்டந் தவிர வெருக்கி யெழியாத
நாட்டந் தரவல்ல ஞானமே—தாட்டந்த்

நாகசு சின்னப்பூ வெண்பா.

பின்னும் பரமன் நெனத்தனது பேரருளாற்
பன்னும் பரமன் படை.

(அக)

ஊனேநா நென்றிங் குழலா வகையுணர்வா
னானேநா னுக்கியமெய்ஞ் ஞானமே-மாரேயர்
தேடு மருவார் தெளியுந் திறனில்லார்
பாடு மருவார் படை.

(கூடு)

தார்.

நாயுடன வெண்ணை நயந்தர்ண்ட வரசொல்லி
வாயார வேத்தும்பா மாலையே-காய
நிலைமை யெனக்களித்தார் நெஞ்சுகல்வார் தாமர்ந்
தலைமை யெனக்களித்தார் தார்.

(கூக)

கண்டுகேட்டுண்டியிர்த் துற்றுக் களித்தன்பாம்
வண்டு முரலும்பா மாலையே-தொண்டர்க்கா
ளாத லறவையா னுக்கினு னண்டரையுஞ்
சாத லறவையான் றார்.

(கூஉ)

அந்தவா னோர்க் ளயர வடியேன்பரல்
வந்தவா சொல்லுஞ்சொன் மாலையே-பந்தமா
முனாகக் காட்டினு னுட்காமே யுள்ளவெலாந்
தானாகக் காட்டினுன் றார்.

(கூங)

சின்னப்பு வெண்பா.

மகந்

நாட்டம் வருகீரார் நானும் புத்திரம்
வாட்டமறச் சாத்துப்பா மாலை யே-விட்டிடுந்
சேர வறவானோர் திண்டாடத் திண்ணியேன்
சாரவுற வானோர்தந் தூர்.

(கக)

அல்லவா மென்மனத்தை யாட்டுகொள்ள வல்லவா
வல்லவா சொல்லுஞ்சொன் மாலையே-மல்லவா
வர்க்கத்துக் குத்தரியான் வந்தான்வான் வாடியந்
டர்க்கத்துக் குத்தரியான் றூர்.

(கக)

பாதமா ஒற்றுமுதும் பண்பினமாய்ப் பச்சமய
வாதமா லற்றஞ்சொன் மாலையே-போதன்மா
லோதா ரணமானு னுன்னுனென் னுன்வரவுஞ்
சாதா ரணமானு ன் றூர்.

(கக)

ஈச னெனதுட் புகுந்தருளி யென்னுவால்
வாசகஞ் செய்யும்பா மாலையே-யோசையால்
வந்ததிருக் கைமலரான் மாமுனிஷ் நாமமறத்
தந்ததிருக் கைமலரான் றூர்.

(கக)

சித்தத்தார் தேறல் பருகிக் தெளிவுற்ற
மத்தத்தார் போற்றுஞ்சொன் மாலையே-பெத்தத்திற்
றுக்கியமா னுனெளிவான் றந்தான் று னேசான் று
சாக்கியமா னுனெளிவான் றூர்.

(கக)

1145. சின்னப்பூ வெண்பா.

பன்னுக்கீதாறுங்கேட்கூத் தோறும் பதைத்தெனனு
வன்னெஞ் சுருக்கும்பா மாலைபே-முன்னைமறை
வாறு டரியார் மலரான் மகேசன்மா
சூறு டரியார்தன் றார். (கூக)

அஃ லொழிவிரு மானத்தக் கண்ணீரான்
மாற மனத்தநுள்பா மாலைபே-பாறுமுட
வென்றுருவ மாயினு னன்றென் பவரழியுந்
சத்துருவ மாயினுன் றார். (ஈ)

சின்னப்பூ-முற்றிற்று.

ஆறுவது தசாங்கம்-வெண்பா,

தத்துவபோதம்.

பேர்.

சாம மணிநிறத்துத் தத்தாய்! தனைத்தருவா
மாமறிய நயந்துரையாய்-நாமஞ்
சொருபாஅ னந்தனென்று தூமறைகள் சொல்லும்
பெருமானுக் கிட்டதெல்லாம் பேர். (சு)

ஊர்.

பண்ணார் மொழிக்கிள்ளாய்! பார்மிசைமேல் வந்தநீண்ட
வுண்ணா ரமுதுவந்தா னூருரையாய்-கண்ணாறு
வெள்ளம் பரக்க வெறுமின்ப மேவினோய்
முள்ளம் பரம்பரனுக் கூர். (உ)

நாடு.

வண்ணப் பசங்கியே! வாழ்வித்த நாயனார்
நண்ணப்படுகின்ற நாடுரையா-யெண்ணுற்ற
வானந்த மாக வருநாடா மேனாடு
மானந்த நாடுன்றறி. (ஈ)

யாறு.

செஞ்சொற் பசங்கியே! செம்மேனி கொண்டெம்மை
யஞ்சற்க வென்றாண்டா னுரையாய்-வஞ்சக்

எகஅ தசரங்கம் வெண்பா.

கருக்கெடுக்கு ஞானக் கனம்பொழியக் கண்ணீர்
பெருக்கெடுக்கும் பேரன்பு பேசு.

(சு)

மலை.

மலையேது சொல்லாய் மரகதமே! வந்தென்
றலையேறு தாளுடையான் சாரச்-சிலையக்
கணமே கனியாகக் கண்ணளிக்க வல்ல
குணமே யெனையுடையான் குன்று.

(ரு)

வாகனம்.

பாகனைய செஞ்சொற் பசுங்கிளியே! பாரில்வரும்
வாகனமே தாண்ட மறையவனுக்-காகம்
வருங்கருவை மாற்ற மனுடரைப்போல் வந்த
பெருங்கருணை யென்றுநீ பேசு.

(சு)

கொடி.

பண்டோற்கு மின்சொற் பசுங்கிளியே! தொண்டென்னைக்
கொண்டாற் குரிய கொடிகூராய்-மண்டிக்
கெடுக்கு மனங்கெடுத்துக் கேடிலா வின்பங்
கொடுக்குந் தருமக் கொடி.

(எ)

முரசு.

இன்பர் ஷஜிப்பே னினங்கிளியே! யெங்கோமர்ன
முன்பர்ய் முழங்கு முரசுரையா-யன்பர்

தாசங்கம் வெண்பா.

மகக்

லறையு மறையே யவனியுளோர் துன்பம்
பறைய வறையும் பறை.

(அ)

படை.

நறவு கனிபொடுபர் னல்கக் குளியே!
யிறைவர் படையே தியம்பாய்-பிறவித்
தொகைதுணிக்குந் தெய்வச் சுடர்ஞான வாளே.
பகைதுணிக்க வேந்தும் படை.

(ஆ)

தார்.

செங்கனிவாய்ப் பைங்குளியே! தேசிகன்ற னுதரஞ்செய்
கொங்கல்தார் யானறியக் கூறிக்கா-ணிங்குலுட
லாமா லையனுக் ககமாலே மாற்றினர்தம்
பரமாலே யென்றே பகர்.

(இ)

தசாங்கம்-முற்றிற்று.

ஏழர்வது
இரட்டைமணிமாவலு.

தத்துவதிபம்.
நேரிசைவெண்பா.

கருணை யிருந்தவா கர்ணீர்தங் கண்ணு
ரருணிணைய வஞ்சுவதா மண்டர்-வெருளாதே
யேத்துவதா நாயேனு மென்னே! திருமேனி
சாத்துவதாந் தம்பிரான் றுன். (க)

கட்டளைக்கலித்துறை.
தாரனெனக் குச்செய்த நன்றிக்குன் னாவிதந் தோனென
யர்ணினைக் கிற்றன தாகும்பண் டேயஃகி யானெனவோ[வே
ருணினைக் கற்பித் துயிர்வைத்து மீள வொளித்துக்கொண்ட
தேனினைக் குந்தொறுஞ் சொல்லுந்தொ றுநின்று தித்திக்கு
[மே. (உ)

நேரிசைவெண்பா.
திக்காலதேசங் கடந்த செழுஞ்சடரே!
யிக்காலத் தேயிங் கெழுந்தருளித்-துக்கமெலா
நீக்கியவா கண்டாயே நெஞ்சமே நீயறியப்
பாக்கியம்யா மென்செய்தேம் பண்டு. .(ங)

கட்டளைக்கலித்துறை.
பண்டைப் படியே நமக்களிக் கின்ற பாஞ்சடரைக்
கண்டைக் கணியின் சுவையைக்கை விட்டுக் கவலைநெஞ்சே

தொண்டைக்கு மேலுறுஞ் சோற்றுச் சுவடுந் துடியிடை
யார், கெண்டைக் கிளர்விழியும் முன்னி யென்னைக் கெடுத்
[தனையே. (ச)]

நேரிசை வெண்பா.

கெடுத்தெனைநீ வஞ்சத்தே கீழ்ப்படுத்தி னுனு
மடுத்தனவே செய்தாலு மன்பா-நெடுத்தென்னை
யாண்டான்வி டானெஞ்சே யாதலா லென்னளவில்
வேண்டாநீ செய்யும் வினை. (ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வினையின் செயலும் விதியின் வலியும் விடற்கரிய
மனையும் புதல்வரு மண்ணு மயக்கமு மானுடங்கொண்
டெனையும் பொருட்படுத் தாண்டா னிருகழற் போதுநெஞ்
சா, னிணையு மளவி னிவையொன்று மென்முன்பு நின்றில
[வே. (சு)]

நேரிசை வெண்பா.

நின்றன போன்று நிலையாத வாழ்க்கையை
யொன்றென வுன்ன லொழிநெஞ்சே-யின்றென்னை
யாண்டா னடிக்குருகு மன்பலான் மற்றொன்றும்
வேண்டா மெனநீ விடு. (௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

விடுமாறென் விட்டபின் மேலுறு மாறென் னெனநினைந்து
தடுமாறி நிற்குஞ் சூளர்வம்மி னே! சகத் தானதென்றுங்

கெடுமாறு கண்டு கெடாவாறு வேண்டினங் கேள்வனுக்கா
ட், படுமா நினையப் படுமாகி நெஞ்சிற் பயங்கெடுமே. (அ)

நேரிசை வெண்பா.

பயங்கெடுமா வேண்டுதியேற் பந்தித்த நெஞ்சே
யியங்கிடுவாய் வாளா விருப்பாய்-நயங்கொடுவே
தொண்டாகக் கொண்ட செருபானந் தச்சுடரைக்
கொண்டாடு தன்மறவாக் கொள். (க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மறவா வரம்பெற்ற மெய்யடி பார்கண் மறந்துமினிப்
பிறவார் வினையிற் பிணிக்கப்ப டார்பிறி தொன்றுகண்டு
துறவா ரருட்சொரு பர்னந்த நாதன் றுணையடியே
யுறவா யுடைய வவென்னை யாள வுரியவரே. (டு)

நேரிசைவெண்பா.

உரிய வடியா ருடன்கூடி டாதே
திரியவெனை யிங்ஙனே செய்தாற் -பெரிய
வருளுக் கழிவென்றே யஞ்சுகே னஞ்சா
மருளுக் கழிவென்னே மற்று. (டுக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மற்றூ ரினியென்னைக் காப்பவ ரென்று மூனுடர்தொழுஞ்
சற்றூன தேவரைச் சாருவனே தன்னைத் தள்ளத்தள்ளப்

பெற்றானே யன்றி யறியார் தழும்பின்னை போலுனையே
பற்றா விருப்பன் பவமா நாகிற் படுத்தினுமே. (௧௨)

நேரிசைவெண்பா.

படுத்துவமா கத்தனையும் பாவுந் தெரிந்து
தொடுத்தறியா ரைப்புகழ்ந்து சொன்னாற்-சடத்துவமே
தந்தாரா கிற்றருவார் தத்துவனைப் போற்றன்னை
யிந்தாபா ரென்றீ வார் யார். (௧௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

யாரே பெறுபவ ரென்னையல் லாலிப் பிறப்பிலினி
வாரே னெனவென்னை வாழ்விக்கு மாறு வடிவினோடும்
பேரேது மற்ற பிறப்பிலி பேரரு ளேவடிவாய்
நேரே புகுந்திந்த நெஞ்சே யறிய நிகழ்ந்திடவே. (௧௪)

நேரிசை வெண்பா.

நிகழ்கின்ற தெல்லாமு நின்மீலனை யானா
விதழ்கின்ற வேறுதா னேதோ-புகழ்வின்றி
நாடப்ப டாவெங்க னாயகனார் சீர்பர்தஞ்
குடப்ப டாதார்தாஞ் சொல். (௧௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சொல்லா யருட்சொரு பானந்த நாத துணையடிக்கு
நல்லார் பழுதற்ற நாவலர் நிற்ப நலனொன்றிலேன்
புல்லா வெழுத்திற் பொருளின் வறுமொழியாற்புகழ்ச்
சுல்லா மனைக் கனிசெய்த காரணங் காதலித்தே. (௧௬)

நேரிசை வெண்பா.

காதலித்த வெல்லார் தரவல்ல கற்பகத்தை
முதலித்த நூலே மொழியாதே-யோதொலித்த
புத்தி யொருங்கவரும் பொன்னார் திருவடியை
யெத்தி னடைகிற்பே மியாம். (௮௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

யாமா தரியர் விருக்கநெஞ் சேநம்மை யிம்மையிலே
சீமான் சிவப்பிர காசன் றிருவடி தீண்டப்பெறு
மாமாகர் நிற்ப வலிந்துவந் தாண்டதென் மாமறைநூ
லாமா மவனுக் கருளே வடிவென் றறைந்ததுவே. (௮௮)

நேரிசைவெண்பா.

அறைகின்றே னெஞ்சே யறம்பொருள்வீட் டின்ப
முறையும் பதியொழுக்க மோத-னிறையொளிசேர்
தந்தைதாய் சுற்றங்கண் முற்றூந் தனைத்தந்த
வெந்தைதா னென்றே யிரு. (௮௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருத்தே சிகனடி யைப்பிரி யாதெம் பிரானிங்கனே
யுருத்தே வருந்திரு மேனியைக் காணுடை யான்புகழே
துருத்தேது மின்றித் துதியவை கேடொண்டர் தொண்
டதுதெய், கருத்தே கருது கழல்கூட வைத்த கருணை
யையே. (௯௦)

இரட்டைமணிமாலை முற்றிற்று.

மும்மணிக் கோவை

௩௨௫

எட்டாவது.

மும்மணிக் கோவை.

தத்துவரூபம்.

அகவற்பா.

பூங்கழ னினைந்து புலம்பி யோங்கிய
மலரோன் மாலரன் மகேசன் சிவனெனப்
புலவேர் புதழு மலகில் கீர்த்தி
யைந்தொழிற் கடவுளுஞ் சிந்தனைக் கரிதென
விந்திரன் முதல்வரு மிமையவர் முற்று
மந்தரத் துள்ளோ ரனைவரு மலமர
மந்திர மறையுந் தந்திர மனைத்துங்
கற்றவர் காமங் கடிந்தவர் கோபஞ்
செற்றவ ராசை தீர்த நற்றவர்
யாவரு நிற்ப மேவருந் தன்மைப்
படிமிசைப் பாவம் வடிவுகொண் டதுபோற்
செடிபடு முடல்கொடு வெடிவதன் முன்னம்
வினைக்கடன் மூழ்கி யனைத்துஞ் சிந்தித்
தற்பமும் பயனில் செற்பமும் பயிற்றி
வாழுதற் கெண்ணித் தாமுநர்த் தாழ்ந்து
மருந்து மின்பமும் பொருந்து மின்பமுந்
திருந்தா வாழ்க்கைப் பொருந்துதலை வருந்தி
யறுதொழி னாகுஞ் சிறுதொழில் வழுவு

விரத மொன்று மில்லா வியற்கை
 விரதம் பூண்டு வீடே னாகி
 வழக்கிடை யில்லா விழுக்குடை யொழுக்கு
 மழுக்குடை யுளனும் புழுக்குடை யுடனு
 மிறைநல வெல்லை யின்மை போலவென்
 குறைசொல வெல்லை கூடா தாகினும்
 யானுறு துயரம் யானறி யாமையிற்
 றுனறிந் தருளிச் சகலபல் லுயிர்க்கும்
 யோனி யாகியோர் மேனி யின்றிய
 சுத்தன் முத்தன் சொருபா னந்த
 னித்தன் கருண லயனென நிகழ்தரு
 நற்றிரு நாமப் பித்த னாகி
 யுளங்க ணுளர்க்கு வெளிப்பட வுரிய
 வென்று முள்ள தன்றிரு மேனி
 நின்ற வண்ண நிற்க வின்றென்
 னுனக்கண் காண யன்பண் டறிந்த
 புலைமதி யிரியல் போயென் றலைகொடு
 யானடி வணங்கு மாறு
 மானுட னாகி வந்துதோன் றினனே. (க)

நேரிசைவெண்பா.

தோன்றல்சொரு பானந்தன் றோன்றிலனென் றோன்றிய
 போன்ற தனுதாண போகவுலகூன்று [மொய்,

கனவு நிலையெனவே சுண்டியா மெய்ம்மை
வினவ நினைவுறுமோ வேறு.

(௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேறுசெய் தானரு ணைக்கத்தி னாலென் வினையடைய
நீறுசெய் தானிரு பாதிக மேனியென் னெஞ்சறியப்
பேறுசெய் தான்பண்டி யானென்று பேணும்பிண்டத்தை
ஊறுசெய் யாம லொருவிர காலிந்த ஆனுயிரே !யொன்று

அகவற்பா.

ஊனா முடம்பு தானாந் தன்மையிற்
பூத மைந்தின் பொலிவே யாதெனி
னென்பு தோனரம் பிறைச்சி மயிரிவை
வன்புறு மண்ணே நெகிழுந் தன்புன
னீர்நிண மூளை சோரிசுக்கிலமே
புறக்கமுஞ் சோம்பு மறப்பும் பசியுந்
கடுகிய விழைவுஞ் சுடுதீ யதுவே
யிருத்தலு மெழலுஞ் சரித்தலுங் கடத்தலும்
வலித்தலுஞ் சலிக்கும் வாயு வாமே
யாசையு முனிவு மாணதம் பங்கனும்
வரையா லோபமும் புரைவா னியல்பே
புறநிலை யையைந் துவையே பகநிலை
புவிமுதற் பொருளிற் புரிந்த கந்தஞ்

சுவையொளி யூறெலி யுண்டே செவிமெய்
கண்வாய் மூக்குப் பண்மொழி நடைகொடை
போக்கின் பந்தரும் வாக்கொடு பதங்கை
பாயு ருபத்தமென் ருயுன் ஈறறந்த
வறிதொழிற் கருவியுஞ் செறிதொழிற் கருவி,
முணர்ந்தங் காய்ந்து துணிந்துசெய் கரணமு
மித்தன்மை பிறவுஞ் சித்தன்மை தெரிய
பண்மொழி கூறாது சின்மொழி யருளி
யென்னோ நின்னுரு வென்ன வென்னை
யறியே னாதலி னஞ்சுலென் றருளி
நெறியாற் றன்னை நிகழ்த்தக் குறைவறப்
பண்டே தன்ன தாயினு மென்பாற்
கொண்டா னாகக் கொண்டதண் டித்தோய்
முன்னு கத்தொகுத் தென்ன துடைமையுங்
காயமுஞ் சீவனுங் கவர்ந்து நாயேற்
கந்தமில் சொருபுந் தன்
சிந்துர மலரடி தந்தனன் றலைக்கே.

நேரிசைவெண்பா.

தலைதருபோ துள்ளஞ் சமிக்குந் தவிர்ந்தா
விதைதருபே ராழிபோ லாகுஞ்-சலமெமிகான்
மண்மாகம் வைத்தழிக்க வல்லவா நிற்போலுங்
கண்மாய் மூண்டோர் கழற்கு.

மும்மணித்தோவை.

௩௨௯

கட்டளைக்கலித்துறை.

கழலா ரணங்கன் பரவுஞ் சிவப்பிர காசன்றன்னைத்
கொழலா மதித்து னுன்மதி தீர்த்திந்தத் தொன்னெடுநா
ளழலார் பிறவிபுற் றங்கொடிங் கெய்தி யலமருமிச்
சுழலா ரொழியச் சுகவாழி மூழ்கத் துணைத்தனனே (சு)

அகவற்பா.

துணைத்தென் சென்னியிற் சநத்தென்று விளங்கிய
மண்முதற் சென்ற கண்முதல் வாங்கி
மூன்னையா தனையா லுன்னிய கருத்தி
னோட்ட மெல்லா மீட்டுத்தேட்டறுத்துத்
தெரிவிண்மை தெரிதலைத் தெரீஇத் தெரிபுகாண்டு
தெரிவிண்மை யழித்துத் தெரிவே யாக்கித்
தெரிவொழித் தின்மை திகழ்த்தித் தெரிவையுந்
தெரிவாணி னொரீஇத் தெரிபு தெரியாமை
பென்ப தின்றி யிருந்தமை போந்த
பின்பு தெரிவ தன்றி யங்கு
காயமு முயிருங் காலமுந் திசையுந்
தேயமும் யாதுந் திகழாது பாவிக்கும்
பாவனை யற்ற பரமினா வென்ன
மேவா விருத்தி யோவியம் ஸீபால
விருந்த வென்னை யெழுப்பிப் புரிந்து
போதலும் வீதலும் பொருந்தலிற் பிறத்தலுஞ்

கூ.

சாதலுந் தவிராமை காட்டிப் பேதமற்
 றப்படி யிருந்து மிப்படி விரிந்து
 கப்பலும் வண்ணந் தப்ப விப்படி
 கருத்தற விருத்திக் கண்ணனித் தொடுக்கமும்
 விரித்தலுந் தீர விழிப்பித் திருட்டு
 பகலவன் முன்னர்ப் படாஅ தொப்ப
 வகிலமுந் தோன்றா தறிவொளி திகழக்
 கண்டு களிகூர்ந்த வெண்ணைத் தண்டிப்
 பண்டை நிலையிற் பதித்தது கண்ட
 ஞான நாடக! நான்முகன் முதலா
 வான நாடரு மாதவத் தவருங்
 காணு தலன்வா நாணும லடியே
 னொருவாது பரவ நிருபர் திகளுஞ்
 சொருபா னந்த னுருவாய் வந்து
 நேயமொன் றில்லா நாயேன்
 காயமே புகுந்து கோயில்கொண் டனனே (௪)

நேரிசைவேண்பர்.

கொண்டவிடன் கொள்ளா விடுனென் றிவைவிரண்டுங்
 கண்டவிடன் காணு விடன்கடந்த-கண்டானே
 தானாகி நின்றசொரு பானந்தன் றுள்கண்டே
 னான வி தங்குகனே னான். (௫)

முன்மணிக்கோவை

நாசக

கட்டளைக்கலித்துறை.

நானா தஞ்செய்து ஞானா தஞ்செய்து நாடரிய
மாண்ட கஞ்செய்ய வல்லவ னேயந்த வானவர்க்குந்
தேனா பதநக்கிச் செம்பவ ளத்திரு வாய்மலரா
யான லவரென்செய் வார்சொல்லு மாறென்கொ லாரணமே

அகவற்பா.

ஆரண மறிதற் கரிய காரணன்
முன்ன விடத்தைச் சொன்ன டருமையி
லென்ன நின்ற தென்னோ தன்னை
பறியும் பரிசே தென்னி லிறைவ
னருளா லாகு மின்றே யிருநெறி
யிந்து முன்னீர் தந்த கல்லென
வருட்குதி ரெறிக்கு முருக்கொண் டேனிமுற்
தின்னெனஞ் சருங்கிக் கண்ணீ ருருமே
நோக்கா னிகழ்ந்த வாறு கோத்த
புனல்வாய் மீன்சொரி சினையுயிர்த் தற்றே
யன்பா லென்னைத் தன்பா னினை
வென்பால் யானிலங் கிடுதற் கன்பா.
லீன்ற வாமை முட்டையுஞ் சான்றே
கலந்தெ னாவி நலங்கொ ணீர்மை
விலங்குண் விளவின் கனியொக் கும்கே
கருவி யெல்லா மொரீஇச் சொருக

வழியின்றிக் கழியு மாறு குழீஇய
வாயில் குடத்திற் றோயநிறைந் தற்றே
நாதன் செய்த செயலிற் கேது
வெல்லா முண்டு போலு மில்லை.
விண்ணிற் றேவர் நண்ணுதற் கரிதெனக்
கண்ணிற் காண மண்ணிற் றோன்றிச்
சொருபா னந்தச் சோதி குருவாய்த்
தாயினும் பரிந்து வந்து நாயேன்
மூண்ட வெம்பிறவியின் மூழ்கி
மாண்டுபோ காம லாண்ட காரணமே.

(௮)

நேரிசைவெண்பா.

காசணமென் கண்ணளிக்கக் கண்மூன் றுடையாணு
நாசணனு நான்முகனு நான்மறையும்—பூசணமாஞ்
சோதியுண ராநிற்கத் துய்யசொரு பானந்த
நீதியுண ராவெனக்கு நீ.

(௮௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நீயே பரிந்துவந் தாண்டிலை யாயி னிரயந்தன்னி
னாயேன் கிடந்தென் படக்கடவேனல னென்றுமில்லாப்
பேயே னுலகி னினிப்பிற வாவகை பெற்றெடுத்த
தாயே மன்னே யுறைதன மேயென் றனிமைகண்டே (௧௨)

மும்மணிக்கோவை

நாநா

அகவற்பார்.

கண்டுங் கண்டிலன் மேனி காணுப்
பண்டுங் கண்டில னடியேன் முண்டகத்
தானினை தரினு மாளுவன் யானே
தாராக் காலு மாளுவன் யானே
கூடினுங் கண்ணீர் வருமே கூடாது
வாடினுங் கண்ணீர் வருமே நாடி
நினைபினு நினைபெனஞ் சிலனே நினையா
வினையினு நினைபெனஞ் சிலனே யினைய
தன்மை யானிற் சார்தலுந் தவிர்தலு
மென்ன வயலொன் றின்றே நின்வயிற்
கண்டன னென்றல் காட்சியிற் படா
வண்டதின் றன்மை யன்றே கண்டில
னென்னின் முன்ன நீசற் காணு
வன்னிய ரெனில்வே றன்றே நின்னிற
பொன்றின னென்னிற் புகன்ற வாக்கே
யின்றெனக் கழறு மன்றே யன்றி
வேறெனில் வீடுகூ டாதே யொன்றெனிற்
கூட வேண்டா வாமே நாடிச்
சொருபா னந்த னுருபா யிங்குக்
குருவாய் வந்து தோன்றி யருளாம்
விழியி னன்றி மொழியிற் படாதெனி
னொழிவற நிற்றந்த வழியில் சேர்திக்கு

வரவுஞ் செல்வு மில்லை யருவினுக்
 குருவு மிலனென் பவர்க்குத் தெரிவுறக்
 கண்டன நெனவோ கண்டில நெனவோ
 வொன்றின நெனவோ வெநன்றில நெனவோ
 வந்தனை யெனவோ வந்திலை யெனவோ
 வருவினை யெனவோ வருவினை யெனவோ
 கருவினை யறக் கடைக்கணித்த
 வொருமொழி யாள வுரைத்திசி நெமக்கே. (௧௬)

நேரிசைவெண்பா.

தேட்டற் கரிய மறைப்பொருளிங் கேகிடைக்கு
 நாட்டப் படுமென்றி யானுரைத்தா-னாட்டினவர்க்
 கேறுமே யென்னை யுடையா னருளிலதேற்
 றேறுமே சிந்தை சிலர்க்கு. (௧௭)

கட்டளைக்கவித்துறை.

சிலவா சகங்கொண்டு சிந்தைசெல் லாத விடத்தையென்னு
 பலவாகு மென்னப்படுவது வோபத்தி யால்வணங்க
 மலவா சறுத்தென்னை வாழ்வித்த நாதன் வடிவின்வந்
 தோர், சொல்லா-லுணர்வுஞ் சொல்லு மொண்ணாத தனைச்
 சொலுமே. (௧௮)

அகவற்பா.

சொல்லும்வர்க்கு நீயே யாயினுஞ்
 சொல்லாந் சொல்லப் படாஅய் நீயே

மும்மணிக்கோவ்

நாடரு

யுள்ள முள்ள நீயே யாயினு
 முள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅய்
 கண்ட வெல்லா நீயே யாயினுங்
 காட்சியிற் படர்அ மாட்சிமை நினதே
 யெல்லாப் பொருளு நீயே யாயினு
 மல்லா திருத்தி யமல நீயே
 யெல்லா விடனு நீயே யாயினு
 முள்ளா தவர்பா லில்லை நீயே
 யஃதான், றரியதி னரியை யெளியதி னெளியை
 பெரியதிற் பெரியை சிறியதிற் சிறியை
 நொய்யதி னொய்யை யையதி னையை
 வெய்யதின் வெய்யை தணியதிற் றணியை
 யணிமையி னணியை சேயதிற் சேயை
 குறுமையிற் குறியை நெடுமையி னெடியை
 பருமையிற் பரியை நேர்மையி னேரியை
 யின்ன தன்மை யாயநின் னியல்பு
 வர்ன நாடரு மறையுமியானு
 மறிந்த வளவி னரற்றுது நின்னள
 விறந்த பெருமைக் கெங்கே யெறிந்த
 திலத்தள வல்லது நிலத்தள வுருமை
 யிலக்கது சிறுமை யன்றே சலத்துறு
 மதியென நடுங்குமென் மதியை வாங்கிப்
 பதிவயிற் புடுத்தப் பார்மிசை யுருவாய்

வந்தருள் சொருப்! வாணேர்
சிந்தனைக் கரிய தெய்வ நற்சுடரே.

நேரிசைவெண்பா.

சுடர்க்குச் சுடராஞ் சொருபர்நந் தன்று
ஸிடர்க்குப் படையா விருக்க-வுடற்குச்
சிலகோலஞ் செய்தவமே செத்துப்போ வாரே
புலகோரி தென்ன வுணர்வு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

உணர் ருடம்பி னிலைமையுடம்புபி ருள்ளதெல்லாங்
கொணர் ரினிய குரைகழ னல்கக் கொண் டாடிக்கொ
புணர் ரருட்சொரு பானந்த நாதர் புகழ்வல்லவா
நிணர் ருளம்பர மானந்த மாம்படி நித்தலுமே.

அகவற்பா.

நித்தலு மலர்தூஉய்க் கைத்தலங் குனித்துப்
பணியுந் தொண்டர் பிணியுறும் பிறவியிற்
பேர்கர் வண்ண நீகாத் தருளத்
திருவரு ளதுவே யொருவடி வாகித்
தோன்று சொருபர் நந்த வான்ற
வாறு சம்புத் தவரு நாடிக்
கூறுவது நின்னை யன்றே வேறறப்

பொல்லாக் காயமு நில்லாத் தன்மையு
 மிடும்பைத் தொழிலுங் குடும்பச் சமையுந்
 தாகா திகளும் போகாப் பிணியும்
 பிறப்பிற் றுன்பீழு மிறப்பிற் கேடுங்
 கேடறு கின்ற வீடுறு நினைவுந்
 தவத்துறு முயல்வு மவத்துறை யிகழ்பு
 மெல்லா மொக்கச் சொல்லா நின்று
 மொவ்வா வியற்கையின் வெவ்வே ருன
 வில்வா நென்னோ விறைவ செவ்வே
 பற்பல வழியோர் பதிக்கு மதியோர்
 கற்பித் தனரெனக் காணார் சொற்பித்
 தாமன் நெனநின் றேழுறு மாக்க
 டாமன் ரொப்பிவர் தமக்கே காமுறத்
 தம்மா னறியுந் தன்மையிற் றடவிக்
 கைம்மாக் கண்ட கண்ணி லாளரு
 முறிகாய் சாக மூலந் தனித்தனி
 யறியா தோர்க்கு மரமா மாறு
 மொக்கு மன்றே மெய்க்க ணுளர்க்
 காயா விடினு மாயினு நீயாய்
 ஞானக் கண்ணி நிகழ்தி
 யூனக் கண்ணி னுலகா யினையே.

(௧௧)

நேரிசை வெண்பா.

உலகமார் தோற்றம்போ யோருருவாய் நேமே
 மிலகிளு யென்கண்ணி னிற்கட் புலனொழித்துக்

கையாற் றடவினர்க்குக் காண்கின்ற வோவியங்கள்
பொய்யாய்ச் சுவராமாபேரல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

போலா வுரைகொண்டு போற்றினு மென்றலை யிற்பெ
காலா தரஞ்செய்து கண்ணீர் ததும்பிக் கசிந்துருகி
மாலர் குவநல்ல வார்த்தைகண் டீர்வடித் துப்படிக்கு
கோலா கலவுரை கூகையும் பேயுங் குழறுவவே.

அகவற்பா.

குழறு சிறுவர் மழலை மென்சொற்
கேட்டு மகிழ்த லல்லது மீட்டுக்
கழறா ரவரை விழுமி யோரே
யன்ன தன்மைநீ முந்நீர்ப் பிறந்த
புற்புத நிகழ்ந்த பெர்ருளொரு பொருளாக்
கற்பனை செய்யு மற்ப மாக்கண்
மலவுடன் மன்ன வந்தன வுணவின்
பலமெனப் புலவர் பகரவு நிலையி
னுற்பவ மீனத்திற் கற்பித மெல்லாச்
சொற்களு மென்னச் சொல்லியு நற்பொரு
ளெம்மதென்னவெம்மதென்று
மம்மர்மாந்தர்மயங்கித்தம்மிற்
சுலகநீசெய்யக்கர்முற்றவர்பா

மும்மணிக்கோவை

நாடகம்

விலகாவிருந்தும்விலகாநீயே
 வன்பாவியனாமென்பாலன்பா
 யவ்வழிமாற்றிச்செவ்வழிப்படுத்தப்
 புரணமேனிடொர்விந்தினிதிலங்கத்
 தரணிவாழத்திருவவதரித்த
 சொருபானந்ததிருமா முனிவ
 வருளேபொருளெனநினைபுந்தெருளுடை
 மெய்யுணர்வாளர்மெய்யிற்றேன்றி
 யையுணர்விற்குமமிர்தாயினையே
 பலவெனிற்பலவாயொன்றெனினொன்று
 யில்தெனினிலதாவுள்தெனி னுளதாய்
 நன்றெனினன்றாய்த்தீதெனிற்றீதா
 யன்றெனினன்றாயாமெனி னுமா
 யீதிதுவென் னுநீதியின்றி
 யாதேயாகநினைந்தனரஃதே
 யாகிநின்றவேகநாயக!
 நீகண்டிருக்கினல்லதாகத்
 தொழிவறநிறைந்தநின் னுரு
 வழியிலைகாணமதியினோர்க்கே

(உஉ)

நேரிசைவெண்பா.

மதியாலு நாலு மறையாலு மற்றோர்
 கதியாலுங் காண்போரோ காலான்-மதியாக்கொண்

மீட்டாசறுத்தாண்டவீரன்விழியாலே
காட்டாதபோதந்தக்கண்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

கண்ணுளனையன்றிக் காணுது கண்ணவன்கண் டெ
வெண்ணுது சிந்தைகொண் டேத்தாது நாவிறை
நண்ணுது சென்னி நயவாது நாகிநற் சீரொழிய
வுண்ணு செவியவ் வெளியொடல் லாதுரு காவுடட

அகவற்பா.

உடம்பே, மலநிணமுளை வழுவுவென்பிறைச்சிப்
புலவுநாறிப்புழுச்சொரியும்மே
தலையே, நில்லாப்பொருளைநிலையெனநினைந்து
பொல்லாதவரைப் போய்ப்பணியும்மே
கண்ணே, மலம்பொதிந்தியற்றிய வடிவினைமறைய
கலன்புனைமாதர் கவின்காணும்மே
மூக்கே, உடன்மணமுணரா தொருமணங்கொண்டு
முடைமணமாறி மொத்துண்ணும்மே
வாக்கே, அறம்பொருளின்பம் வீடெனநான்கின்
றிநங்கெடவெரியுந்தீச்சொரியும்மே
செவியே, பிறனில்வாமும் பெண்மைகேட்கும்
யுரை யன்றி யறனுரை பெறுவே
கையே, மடக்கொடி மாதர் வயிற்பணி செய்ய்ப்புல
னடக்கிடு சொருபற் கரம்பணி செயாதே
முனமே, ஏது செய்தாலேதா மென்று

காதற் கடலின் கரைகா னாவே
யானே, குடும்ப மென்னு மடங்கற் காட்டி
னிடும்பைக் கெல்லா மிடனா யின்னே
யின்ன தன்மைய னான வென்னை
பாரண மறியாக் காரணக் கடவுளென்
றாரணங் கெடுத்த பூரண புராணன்
சொருபா னந்த னிருபா தங்கள்
புலைய னேனுக் கறிக்கத், தலையே
பற்றா வளித்த பொற்றா ளல்லது
மற்றோர் தெய்வம் வணங்கறி யாவே
கண்ணே, அருவி பாய வருளா னண்ட
வருவ மன்றி யொன்றுங்கா னாவே
மூக்கே, மெய்கழல் புறவுளன் மெய்புருந் தருளிய
மொய்கழன் முளரி மணமுர லும்மே
வாக்கே, கருவினை யறுத்த கழலினை கனவினு
மருவ லன்றி மற்றறி யாவே
செவியே, கூறு மன்பர் குரைகழற் றெடுத்த
வாசமிர் தருந்தி யாரா வாமே
கையே, என்பணி யுடம்பாம் வன்பிணி மருத்துவன்
றன் பணி யன்றித் தானறி யாதே
மெய்யே, விகிர் தன் வந்து மெய்யே தன்னுட்
புகுத வுரோமம் புளகஞ் செயுமே
ஊனே, நெக்கு நெக்கு நீரா வருகி

யுக்கு நாத னெளிபுக் கதுவே
யானே, யானென தின்றி யெல்லா மான
தேனினை யருந்திச் சிவமா யினனே
யோதின னெல்லாப் பேதமும் போத்த
வாதனை யன்றி மற்று
நாதனை யொழிய நான்கா னேனே.

நேரிசைவெண்பா.

காணும் பொருளெல்லாங் கண்ணாகக் காண்பவர்க்
கோணுஞ் சமயிகடங் கொண்டாட்டம்--வேணு
சூழ்ந்திருக்கு நாடுஞ் சொருபானந் தன்பதத் தீத
வாழ்ந்திருப்ப தல்லாது மற்று.

சட்டளைக்கலித்துறை.

மற்றுக் கொளவொன்றும் வேண்டா மனனே! உ
பெற்றுக்கொ ளொந்தை பெருமானை யுன்னப்பெ
கற்றுக்கொ ளாண்ட கருணைக் கழல்சை விடாதிரு
விற்துக்கொ ளொற்றிவை யென்னிது வேறின்றை
[வடு

அகவற்பா.

வேண்டலன் விண்ணு மண்ணு நீண்ட
—சூழ் மற்றும் பொருளு மின்பமுந்
திகழும் வீடுஞ் சிறப்புந் தொகையி
லெல்லாப் பொருளு மில்லா வாகி

மும்மணிக்கேசைவ்

ரீசந்

யொழியினு மொழிகப் பொழியினும் பொழிக
வெனையா ஞடைய சொருபான்ந்த!

நினையா னிரப்ப துண்டு மனனே
மன்னு நின்னடி மறீவாது நினையமற்
றுன்றுதல் கனவினு மொழிய வர்க்குன்
னாம மொன்று நவிறற் மற்றவற்
னாம னாகி யொழிய மூக்குன்

முற்றாத் தனிரடி முரல முன்னே
மற்றை நற்ற மற்றக் கண்ணுந்
திருவுரு வதுவே திகாக்க மற்றே
ருருவுங் காணு தொழிகச் செவியுன்
கீர்த்தி யொன்றுங் கேட்க மற்றொரு
வார்த்தையுங் கேளா வாகக் கையுன்
காற்றலை யேவல் செய்யக் கவலைச்
சோற்றலை யேவ றுறக்க நாய்த்தலை
மற்றோர் தெய்வம் வணங்கா வுன்றன்
பொற்றா ளினையே பொலிய மற்றை
யவயவ மெல்லா மவயவத் தடுத்த
விவை யிவை செய்ய யானுஞ் சிவமா
வாவா வென்றன் றருளு மருணினைந்
தோவா துருக விவ் வுடம்புகு மளவே.

(உஅ)

மும்மணிக்கோவை

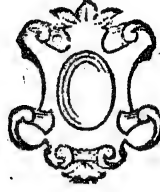
நேரிசைவெண்பா.

ஆளவா யிருப்பதே யையோ வரனுந்
துளவார் முடியோனுஞ் சோதித்-துளவாறு
தன்னையா யாநிற்பத் தம்பிரான் ருனேவந்
தென்னையாள் கின்ற விது.

கட்டளைக்கவித்துறை

இதுவா மதுவெனி லன்றிநின் றேயெப் பொருள்
மதுவா கினுந்திரு மேனியன் பாலமு வார்த்தருள்
மதுவார் பதல்கு மல்லது வனவர்க் சும்பிறர்க்
பொதுஷா விருந்தது வேசொரு பாணந்தன் பூங்க

மும்மணிக்கோவை முற்றிற்று

ஒன்பதாவது.

நான்மணிமாவலு.

தத்துவாநுபவம்.

அகவற்பா.

பூவை வண்ணனும் பொன்னொளி வண்ணனும்
தீவண் ணனுமெனச் சீறந்த மூவரு.
முண்ணிகழ் ஞானக் கண்ணற் காணும்
வண்ண மில்லா வண்ணல் வண்ணங்
காணப் படாஅன் காண்பவ் னாகுங்
கேட்கப்படாஅன் கேட்பவ னாகுஞ்
சொல்லப் படாஅன் சொல்பவ னாகு
முயிர்க்கப் படாஅ னுயிர்ப்பவ னாகு
மியக்கப்படாஅ னியக்குவ னாகும்
புணரப் படாஅன் புணர்பவ னாகும்
உணரப் படாஅ னுணர்பவ னாகுஞ்
செய்யப் படாஅன் செய்பவ னாகு
மையப் படாஅ வறிவா மெய்யன்
புவியிற் றண்மை புனலி னெகிழ்பு
தீயின் வெம்மை வாயுவிற் சலனம்
வானிற் புரைத்தல் பாணுவிற்றேசு
மதியிற் றண்மை முன்னுயிர்க் குணர்ச்சி
கிதியுற முன்னே செய்த முதியோ
னெவையுந் தன்னிற் றேன்றி நின்றிறக்க
வவைதனக் கில்லா தாம விகார

கயி

மாகி நின்ற வேகன் சொருபன்
 யேர்க மெட்டு முணர்ந்த பாகத்
 தெருள் புரி சிந்தைப் பெருமா தவர்க
 ளருள்விருப் புறுவா னஞ்சி நிற்க
 மறுளா மெனையோர் பொருளா நினைந்தென்
 னிருளார் யாக்கை நீக்க வருளா
 மின்னெழும் புகுந்துதன் பொன்னடி பணித்தென்
 கன்னெஞ் சுருக்கிக் கண்மா முமன்
 மஞ்சனஞ் சொரியவே நெஞ்சினை நடுக்கி
 யஞ்ச லஞ்ச லென்று தஞ்சமில்
 யாக்கையும் பொருளு மாவியும் வாங்கி
 நோக்கி நென்வினை நூறிப் பூக்கமழ்
 பாதந் தலைமிகைப் பதித்துப் பழமறை
 யோது முபாதி யர்ன பேதப்
 பந்தமுஞ் சீவனும் பரனு மாகி
 வந்த மாயா பேதம் வந்த
 விடந்தொறுங் காட்டி யிரண்டு பாதியுங்
 கடந்து நின்ற கண்ணே யார்க்கி
 யுலவு முடற்குயிர் மலரி னுற்றஞ்
 சொல்லினிற் றொரு டீய்மணிச்சோதி
 திலத்தி நெண்ணெய் பலத்தி னின்சுவை
 விறகினிற் செந்தி பாவி னுருநெய்
 யென்ன நின்ற விப்பொரு ளியா
 னென்ன நென்னிற் காட்டிப் பின்னர்ச்

செய்தருள் விரகு செப்பும் வகை யறியேன்
கைதவ மின்றிக் கண்டும் பொய்த்வ
மெய்யோ வருகி ஷீழா
வையோ கண்க ளருவிபாய் கிலவே.

நேரிசைவெண்பா

அருவமாய் நின்ற வொளியப் படிநிற்க
வருவமாய் வந்த வொருவன்-சொருபன்னுள்
வாழ்த்தி மகிழ்ந்திருக்க மாட்டாதே மாருலம்
பாழ்த்த வுடம்பைப் பரிந்து.

(௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பருதிநன் பல்லா யிரங்கதி ரும்மிரு ளப்பகலா
வொருதிசை கால மூலக மொழிவற் றொளி ருந்தன்மை
சுருதிக ளாயிரஞ் சொல்லவு நஞ்சொரு பன்பதங்கள்
பொருதிகன் மார்க்கிகள் காண்கிலர் கத்திக்கண் பூத்தலினே.

விருத்தம்.

பூத் திருக்கையால் வைத்துநஞ் சென்னியில்
பொன்னடி பொறித்துள்ள
மாத் திருக்கையோர் மாத்திரை யதனிலே
மாற்றிவா சுகமொன்று

சொர்த் திருக்கெலா முரைப்பரும் பொருளின்வே
றின்றியே யொன்றாகப்
பார்த் திருக்கவாம் படியருள் சொருபனைப்
பாவிகள் பணியாரே.

(ச)

ஆகவற்பா.

பணிக்க வேண்டுநின் பழவடி யார்க்குக்
கணிப்பி னேவலென் கையாற் செங்க
கரந்தொழு தேத்தக் கடிமலர் தேடிப்
பரந்தெழு வென்றன் பதங்க ணிரந்தரம்
பூக்கழ லென்றும் புகழ்ந்து போற்றியென்
வாக்கு நின்னை வாழ்த்த நோக்க
நீக்க மின்றி நின்றன் மேனி
நோக்கி நுண்மளி சொரிய மூக்கு
மதமண லுண்ண மதியு னுன்றன்
பதமண லுண்டு பருகத் துதியெனு
மாறி லன்பர் வாக்கெழு மதுரத்
தேற லுண்ணவென் செவிக ளாறி
பச்ச மற்ற வடியவர் வைத்த
மிச்சி லுண்ண வென்ற நிச்சலும்
~~கவிடை~~ நூலிற் பரந்தெழு வறுத்த
சேவடி சூடவென் சென்னி மேலிட
வுற்ற தலத்தோ ருறுதாய ரொப்த

நற்றவ மிலேனை நாடிப் பெற்ற
தாயி லாகி யாண்டதின் றனக்கே
கோயி லாகவென் குரம்பை யோயா
தொளிவந் துள்ள மொழியா விற்பக்
கனிவந் துருகிக் கரைய வெளியா
விட்டிய விருக்கு மாறு
காட்டிய சொருபதின் கருணை கண்டே.

(௩)

நேரிசைவெண்பா.

கண்டு குழைவர் கணையென்றும் வேலென்றுந்
தொண்டர் குழையுஞ் சொருபன்கண்-கண்டு
மனங்குழையா ரையோவிம் மானிடவர் மாயத்
கனங்குழையார் காவியங்கண் கள்.

(௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காவியங் கண்கள் பணிப்பவந் தாய்கடி மாமலர்க
வேியந் தோகை தொழுதனை யோசொரு பண்பதங்கண்
மேவியங் கார்தொழு வராவர் மெய்யும் பொருளுமன்றி
யாவியங் கொள்ளுமென் றேமறை நான்கு மறையுநின்றே.

விருத்தம்.

நின்ற வென்றைநினை யானு நெஞ்சினிலே
பாத விவ்வுடல நித்தமா

மென்று கொண்டுநினை வார்கள் செய்ததுமு
 னென்ன பாவமிவ ரிந்நிலத்
 தொன்ற வந்தசொரு பன்ப் தங்கடலை
 யுச்சி வைக்கிலர்கொ லுழிநா
 னென்று திங்கன்புவி யம்பு தீயனில
 மெஞ்ச நின்றவெளி துஞ்சவே.

அகவற்பா.

துஞ்சல் பிறத்த றேயம் விஞ்சிய
 பெருமிதம் பெருமை பேரவா வாழும்
 வருமிட ரின்ப மறிதிரை விரவு
 சூற்றம் வெண்ணுரை சுற்றந் துராஅன்
 மம்மர் நோய்கள் மறுக்கும் புலவு
 கொம்மை முலையார் கொஞ்சுழி வெம்மை
 கோபம் வடவை தாப டுமிர்தம்
 போக நஞ்சு நாகங் காம
 மழுக்கு முதலை புழுக்கண் மைந்தர்
 மீனம் புலன்கண் மர்ன மகர
 முணர்வில் கல்வி யொலியா மேழ்பவப்
 புணரி தன்னுட் பிணி யுடற்கலத்
 தூந்தைப் பொருள்பெறும் பெரும்பொய்ச் சரம்
 நிரம்ப வேற்றித் திரம்பெறு கூம்பு
 யானென ஈட்டி யெனதெனும் பாசு

மானவிட் டத்து வலியுறக் கட்டி
 நேய மென்னும் பாயது விரித்து
 மேலை வல்வினை மாலுமி யாகி
 யீரறு நூறு யிரீவேழியோனிப்
 பேரது பெற்ற ஆர்தோ றுஞ்சென்
 நேற்றிய சரக்கி னிரட்டியு முற்றியு
 முறுதி யின்றி யோடுங் காலை
 யிறுதி யெய்த வெண்ண மொன்றாக்
 கருத்தது கலங்க மிருத்தியு வென்னும்
 வரைபட்டுடைந்து வங்க நிரய
 வளற்றின் வீழா முன்ன மொளித்தரு
 மறிவு மரக்கல னமைத்துத் துறவி
 னுமக் கூம்பு நாட்டி யேம
 வருளாங் கயிற்றிற் புரள்பறக் கட்டிப்
 பத்தி யென்னும் பாய்ப்பு ரித்து
 முத்தி யூரிற் றம்மையுய்த்தருள்
 சொருப னென்னு மொருமீ காம
 னருந்தவர்க் கரசின் பாதந்
 திருந்தவைக் கிலர்தஞ் சென்னியின் மிசையே. (௬)

நேரிசைவெண்பா.

சென்னிமி சைப்பதங்கள் சேர்த்தித் திகழ்சொருப
 னுன்ன வரிய வுணர்வாகுந்-தன்னை

௩௩

நான்மணிமாலை.

யருளுந். விரகேதா முடிப் புறத்தி
னுருளு மளவி னுழுந்து.

(க௮)

கட்டளைக் கலித்துறை.

உழுந்துரு ளுந்துணைப் போதி னுணர்வுரு வாகவொன்று
மொழிந்தரு ளத்திரு வுள்ளத் தடைத்து முதுமறையோன்
செழுந்தர ணிக்கண் டிருமேனி சாத்திரஞ் சிற்சொருப
னெழுந்தரு ளிற்றில னேலெங்ங னேபிறப்பேறுவதே. (க௯)

விருத்தம்.

ஏறுவ திழிவ தாவரு மியல்ப தேறுவ திலர்க ளாறினார்
கூறிடு சொருபர் தானினை மலர்கள் கூடிட நினைவு ருது
போய், வேறொரு தரும மேவுறு மவர்கள் வீடதுபெறுகை
கூடுமோ, மாறியிவ் வுலகி லாவது திரிய வானுலகுறுவ
தாகியே. (க௯)

அகவற்பர்.

ஆகியு மிழிநீதும் போகு முற்பவத்
துன்பந் துடைத்திங் கின்பங் கொடுக்கத்
திருவுருப் புனைந்த குரவன் சொருபன்
பொற்பதஞ் சூடிச் சிற்பத வீடு
கையிற் கனியெனக் காணு ரையோ
தர்க்க நெழியிற் சார்வர் தர்க்கஞ்

சொல்லலை தில்லை யாகுஞ் சொல்லு
 மன்னலை தில்லை யாகு மன்னுங்
 கனவுஞ் ஞானக் காரிய மாகு
 மஞ்ஞா னத்தா லாகிய விருணெறி
 மெய்ஞ்ஞா னத்தை விளக்கு மாறென்
 னிலதுள தேக மனேக மென்ப
 தலதில் தர்க்க மறைவ திலதெனி
 லிலது முத்தி யெய்துத லின்ப
 மலடி மைந்த னெய்துத னிலையா
 யுள்ளது முன்னே யுள்ள தாதலி
 னெள்ளறு முத்தி யென்செய வுள்ள
 தன்னின் மர்ச தானொழித் திடுத
 லென்னி லேறிய மாசோ முன்னே
 யுள்ள மாசோ வொழிப்ப தென்னின்
 விள்ளா முன்னே யுள்ள நாகி
 னிடையோர் காலத் தென்னின் முத்தி
 யடைவார் திறத்தி னடையும் பின்னு
 மொழிவறு பரம்பொரு ளொன்றே யாகி
 னிழவு பேற தில்லை விழைய
 வேறே யொருவ னுண்டெனில் வேறு
 கூறின் முத்தியிற் கூடா னாகு
 மிங்ஙன மான பின்ன
 ரெங்ஙனஞ் சொல்வா ரிகற்சம யிகளே

௩௩

நான்மணிமாலை.

நேரிசைவெண்பார்.

சமயிகடம் பாலை தம்மைச் சொருப
னிமையி னருள்செய்ய வெய்தி-யிமையவர்க்குந்
தேவுதா மாயிருக்க வாகச் சிலர்சீசீ
போவதாம் பூசற் பொர.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பூசலுற் றுடுஞ் சமயிக ளோடு புகுந்துதர்க்கம்
பேசலுற் றுறி யிருந்தன ரேபிணி சேர்பிறவி
பூசலுற் று— லொழிக்குஞ் சொருபன்ற னோங்குடு
வாசலுற் றுரை மருவலுற் றுர்கொலிம் மர்தவரே.

விருத்தம்.

மாதாக மணந்திட வென்று கொளு
மாதாக மறந்திடு நஞ்சொருபன்
போதாரர விந்தம லர்ப்பதநம்
பொல்வார்கள் பெறுந்தர மர்னதுவே
வேதாக நினைந்தனை யண்டர்களு
மீசானனு மாயனு மிந்திரனும்
வேதாவு மறிந்தில ரென்றலவே
வேதாக்கம கிதைவி ளப்புபுதே.

அகவற்பா -

விளம்ப வேண்டு மெந்தை களங்கப்
பிறவி செய்த பெற்றி யறவ
நீசெய் தனைபெனி னின்பே ராருளுக்
காசெய் துவதே யன்றியுந் தேச
னவிகா ரதையு மழியு மென்றுஞ்
செய்ய மாயை யுண்டெனிற் சிதையு
மையதின் பெருமை யன்றியு மெய்யே
லுள்ள மாயை யொழியா பொய்யே
லில்லது தோன்று தாகு மென்றுஞ்
செய்வினை செய்யு மென்னிற் செய்வினை
செய்வோ ரொழிய வில்லை செய்வோ
னின்னில் வேறா மென்னின் மற்றவ
னுன்னரும் வீட்டி னொன்று னாகு
மொன்றி னொன்றுகெட் டொன்ற வேண்டும்
பொன்றுத லன்றி யின்றே யென்றும்
பின்ன னாகி யிருக்கினின் னபரிச்
சின்னதை சிதையு மென்றும் பன்னும்
விழியின் மரந்தர்க்கு மொழிவகை முதன
னுடம்பெடுத் துற்ற வாறு முள்ள
நடுங்கிய பரிசுமென் னடுக்கங் கெடும்படி
யுருநாம மில்லா வீவானியா நயே
சொருபர் னந்தனென் றிருநா மத்து

நிருக்

தின்மணிமாலே

மானுட வேடஞ் சாத்தி வந்தெ
லூனுட லாவியு னுடைமை யானவை
முன்னர்க் கொண்டுள் முளரியங் கழலென்
சென்னியிற் சேர்த்து நின்னைத் தந்த
பின்னர் நின்னை யல்லான் முன்னை
யாதுங் காணு திருந்த நாத
வெனதனு பவமே யிரண்டுங் கணையிரு
ளிரவி முன்ன ரெகிய பரிசெனின்
வரவு போக்குளன் மற்றவ னிருண்
மீண்டும் வருதலு முண்டா
மாண்டகையென்றுந் துண்டாச் சட்ரே.

(௨௪)

நேரிசைவெண்பா.

துண்டாச் சடரணைய சோதி சொருபனே
யாண்டவனே யென்றழைத்த வப்பொழுதே—மீண்டு
மறித்தொருகால் வாராமே வந்து தலைமேற்
பொறித்தருள்வான் செம்பொனடிப் போது.

(௨௫)

கட்டளைக்கலித்துறை

போதா ரயனான் மாற்கும்புத் தேனென்று பொய்ம்மையற
வேதா கமங்கள் விளம்புஞ் சொருபனோர் மேனிகொண்டு
பாதா ரவிந்தங்க ணையேன் றலையிற் பதித்திடவுஞ்
சாதா ரணமா விருப்பது வேயிச் சுகத்தினிலே

(௨௬)

விருத்தம்

சுகத் தாட்செய் தவங்களின் மாய்ந்திடு
சமூகக் காம்புர தங்களி னேய்ந்திடு
மகத் தாலிவ ல்தலை யாம்பவ
மயக் காற நினைந்திலம் யாம்பவ
முகத் தான்மறை நின்றறை சாந்தியை
முதற் சாதன மொன்றில நீங்கலிஷ்
சுகத் தாறி யிருந்தன மீங்கிரு
சுடர்த் தாள்சொரு பன்றர நாங்களே (உரு)

அகவற்பர்,

விரி யவர்வே றில்லை யிச்சுகத்
தரனமைத் தனனே யென்பார் கரிய
செங்க ணெடுமால் செய்தன னென்பார்
பங்கயத் தவனே படைத்தன னென்பார்
ரிந்திரன் முதலா விமையவ ராலே
வந்ததிச் சுகத்தென மதிப்பார் சிந்தை
யாயி னிலதா மல்ல துண்டர்
மாயையிச் சுகத்து வந்த தென்பார்
முக்குண வடிவா முலப் பகுதி
யிக்கட லுலக மீன்ற தென்பா
ரொலியே தந்ததிவ் வுலக மென்பார்
மலியும் வினையுன் வந்த தென்பா

நாடுஅ

தான்மீணிமலை

ரணுவிவ் வுலகையாக்கிய தென்பார்
 கணிகர் புத்தியின் கற்பனை யென்பார்
 சூனியத் துலகு தோன்றிய தென்பா
 ரான்றவ ரொருவ ராலு மன்று
 பூதந் தன்னின் புணர்ச்சி யென்பா
 ரேது மியல்ப தில்லை யென்பா
 ரிப்பரி சளவி லாத வா திகள்
 சொற்பொரு ளறிந்து மெய்ப்பொரு ளறியாது
 கற்ற வளவிற் றர்க்கஞ் சொல்லிக்
 கூவுந் பூட்டைக் குண்டிகை போல
 வேவற் றுற்பவத் துழல்பவ ராவ
 ரோமெனும் பதத்தி னுட்பொரு ளென்று
 தூமறை பரவுஞ் சொருபர் னந்தன்
 மையற் பிறவி வன்பகையறுக்குஞ்
 செய்ய சேவகன் சிவப்பிர காசன்
 மனக்கணக் கிடாமல் வந்திப் பவர்க்குத்
 தனைக்கணத் தருள வல்ல தத்துவன்
 ஞானந் தன்னிற் றேன்றி
 மோனந் தன்னின் முடிய முற்றுமே.

(உக)

நேரிசைவென்பா

முற்றுமாய் நின்ற முதல்வன் சொருபன்றாட்
 கற்றுமா னாக யமைவுற்று-மற்றோன்றித்

சென்றவர் மண்டித் திரியா திருந்ததி
னின்றவா நில்லாவே நெஞ்சு.

(௨௨)

கட்டளைக்கவித்துறை.

சுத்த மனந்தஞ் சுகமென் றுபநீடஞ் சொல்சொருப
னுத்தம னந்தக் காண மொருக்கி யொளிரினல்லாற்
றத்த மனன்கொடு தத்துவங் காணும் பரிசெனவர்க்
கத்த மனமுத யம்மவன் பாலுள வானபின்னே.

(௨௩)

விருத்தம்.

பின்ன பின்னம தெனவே நின் னு
பிணங்கா நிற்பர்கள் பேச்சிற்கு
முன்ன நின்றிடு மன்னுக் கும்முவை
யுடையா னெனவரு முணர்விற்கு
முன்ன நின்றிடுஞ் கொருபா னந்தனை
மொழிவா னரிதென முதுவேதஞ்
சொன்ன லறிகில ரவனா ரருளடி
சூடா தவர்மதி கேடாயே.

(௨௪)

அகவற்பா,

மதிகே டென்னே மனிதர் விதியான்
முக்குணந் தன்னி னற்குணந் தன்னால்
வானி னெனியா

வேனில் வேளின் விழாக்கொண் டாடியுந்
தாழ்ந்தவர்க் கண்டு சாலவும் வியந்தும்
வாழ்ந்தவர்க் கண்டு மனன்வழுக் குற்றுங்
காயத்துற்ற நோயது தணிக்க
வைத்தியர்த் தேடியும் வலியினுடர்
தெயித் தியர்க் கஞ்சியுஞ் செற்ற மார்வங்
கோபமே முதல் குற்றம் பெருகிப்
பாவ மெய்திப் படுநர குற்று
மத்திம குணத்தான் மானுட வடிவாய்
நித்த முத்தியி னன்றிச் சித்தந்
தந்தைதாய் தாரஞ் சுற்ற மற்று
மைந்தர் மானுலர் மருகர் மாற்றலர்
கள்ளர் மன்னர் கடிய மிருகம்
புள்ளுநாகம் பொல்லாப் புழுக்கள்
வாதஞ்சீத மடக்குறு பித்த
மாதி நோய்க ளார்வஞ் செற்ற
மதமாற் சரிய மானந் தம்பங்
கதனார் கோபங் காம மாசை
யைம்புல னோருநான் கந்தக் கரணங்
கம்ப முறக்கங் களிப்புக் கவர்பு
கல்வி செல்வ நல்குர வாதி
யெல்லையில் துயரா லல்ல லெய்தித்
தித்திசை யாகித் தேகங் கூற்றின்

வாய்க்கினை யாகி வாணுள் போக்கி
 யறிவ தெல்லா மழித்துச் செறிவினை
 யொக்கி னுயிரிற் குறையின் மக்களிற்
 நேவரில் விலங்கிற் செனித்துப் பாவந்
 திக்குணந் தன்னுற் போக்கிட வெண்ணு
 விலங்குச் சாதியிற் பிறந்து மலங்க
 ளென்றை யொன்று கொன்ற நின்ற
 னுஞ்ச லஞ்சன்மை துனித்த லெஞ்சா
 நெறியில் பிறப்பி னிரய நன்றே
 பசுவப் பெருமைத் தாபச மாகிக்
 காற்று மழையுங் கதிரவன் வெயிலு
 மேற்று மெல்லையில் கால மாற்றும்
 படியுணர் வில்லாச் சடவடி வாகி
 முக்குண வினையின் மூழ்கி நிற்குண
 வெந்தை 'சொருப னினைபடி
 சிந்தை செய்யார் செய்வ ஈருவினையே

(20)

நேரிசைவெண்பா.

அருவிபாய் கண்ணிடுந் தி மஞ்சலித்தி கையாற்
 நெருவெலா மென்றோ திரிவேன்-சொருபா
 வெணமக்கண்டு கொண்டாண்ட வெம்மானே யென்று
 நனைக்கண்டு நாடார் நக.

(21)

கக.

கிட்டனாக்கலித்துறை.

நகலுறு மேசொரு பானந்த நாத நதிரதங்கள்
சகலமுஞ் செல்வது சாகரத் தேதர்க்க சாத்திசங்கற்
நிகலுறு மார்க்கிக ளெல்லா வழிபு முடிவிற சென்று
புகலுறு முத்தியி னென்னாது நின்று பொருதிடவே. (உள்)

விருத்தம்.

பொருதிவ் வுலகையாள லாமிவர்
புயல்செய் குழல்கொள் போதி னுணள்
பொருவில் விசிக மாகும் வான்விழி
புருவ மிருவி லாகு மேயெனக்
கருது மதன ராசன் வாழ்வசொல்
கவிகண் மொழிகள் காமி பேமிறை
கருணை யுத்தி யானையானிரு
கழலு முடியு நாட மால்கொளு
மருதி னிடையி னூரு மாதவன்
மலரின் மிசையின் வாழும் வான்வன்
மதியி னறியொ னாத தானொரு
மனுடர் வடிவ தாகி யோலிடு
கருதி முடிவு கூறும் வேற்று
சுகமெய் யுணர்வு காணு மாறொரு
சொலவி னருளு நாதன் மாசுறு
சொருப் பனிகள் குடி வாழ்துமே. (உள்)

அகவற்பர்.

வாழ்தி மனனே மாய வாழ்க்கையி
 னாழ்துய ரேது மறியாய் நாளந்
 கண்டுங் கேட்டு முண்டு முடுத்துங்
 கொண்டுங் கொடுத்துங் கூடியும் பிறிந்து
 முறங்கியும் விழித்துங் கறங்கு போற்சுழன்றுஞ்
 செய்தது செய்து சென்றவிக் காலத்
 தெய்திய வெமக்கிங் கியம்பே யெய்திய
 துண்டு கேண்மதி யுன்வச மொழிந்து
 பண்டை வல்வினைக் கண்டகர் கொண்டு
 போம்வழி போகிப் புன்னுனைப் பனிநீ
 ராம்வழும் பளவா யன்னைய ருதர
 மண்டு தீமிகு தண்டலிற் புக்குப்
 பிண்ட மாகிப் பெருத்துக் கண்ணெவி
 மெய்வாய் முக்குக் கைகாண் முதலிய
 வரும்பி யன்னை யுணவா னிசம்பி
 யவற்றின் வழியே யறிவது பிறழ்ந்து
 கவற்றி பெருகக் கைகா னிமிர்க்க
 வெல்லாச் சிறையி னுள்ள துன்ப
 மெல்லாங் கரந்தை யிருமதிச் சென்றபிற
 சாலும் வல்வினை காலாற்றள்ள
 மேலாக் காலுங் கீழாத் தலையு
 மறிய விழுந்தங் கறிவுபிறழ் வெய்தித்

தப்பா மண்ணுந் துப்பா னுகர்ந்து
விழும் முற்றாங் கழுமத் தனையாங்
குழவியிற் றுன்பங் குவாலே வழுவின
நடைகற் றனவின் ஞானநல் கினரா
லடைவிற் குரவ ராலேபே தடையிற்
காளேப் பருவத்துக் காம வெந்தீச்
சூளைப் பட்டுத் துயரே பிளை
வடியக் கண்ணுந் தடிகா லாகத்
தள்ளி நடந்து சாலவு முவந்தோ
ரெள்ளு மூப்பா னிடரே யுள்ளே
விடும்பை செய் தொழி லாற்கடும் பிணி நோயாற்
சுற்றத் தவராற் பற்றவர் தம்மான்
மற்று முற்ற தெற்ற விற்று
மாண்டுடல் கழிப வல்வினை யுடன்போய்
மீண்டு மீண்டும் வெவ்வே றுடல
மாயழி வெய்தி யனந்தயோனியி
னீயுறு துயர மறிதி வீயா
வின்பம் வேண்டுதி யாயி னின்ப
வுருவாய் வந்த சொருபா னந்த
ஞடி யுழுந்துருள் போகிற் கேடி
லுரைகழி யின்ப வருவுன தாக்குங்
கரைகழி காதல் கொண்டு
விரகழிந் தடியின் மேல்விழுந் திடினே. (௨௪)

நான்மணிமாலை

ளாகுநு

நேரிசைவெண்பா.

விழுந்து கிடவாதார் வேதனைபோ மாறென்
மொழிந்த மறைமுடிவின் முற்று-மழுந்து
துனியார் பவமருந்தாச் சொல்லுஞ் சொருபன்
முனியா வருளுடையான் முன். (நடு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

முன்னம் பிழைத்தது நும்மையம் மொய்கழல். காணவுற்ற,
வன்னம் பிழைக்கச் செலவிட்டி லீர்பின் பகத்ததுவே,
டன்னம் பிழைக்கட்டிச் சாந்தமும் பூசித் தவறுசெய்தீ,
ரின்னம் பிழைக்குஞ் சொருபன்முன் னேசென் றிடப்பெ
றினே. (நடு)

விருத்தம்.

இடக்கரு துகிலவொ ராக்கை யாய்த்தொழி
லிலக்கறு மெழுவகை யாக்கை யாய்க்கெட
வடக்கரு புலனவை மேற்கொ ளாத்தனை
யலைத்திட வலைதுலை மாற்றி னாய்படுஞ்
சடக்கென வொருதிரு வார்த்தை யாற்றிகழ்
தனைத்தரு சொருபனை யேத்தி நோற்றில
திடர்க்கடன் முழுகிடு நாட்டி லார்க்குள
தெனக்கென வொருமனன் வாய்த்த வாய்க்கையே

அகவற்பர்.

வாய்க்க மர்னுடப் பிறவி யாக்கை
 யூறின் றுக வயர்குலத் துதிக்கப்
 பேறுண் டாகப் பெற்று மாறின்
 றறனும் பொருளு மின்பமும் வீடு
 முறைமையின் மொழிந்த முதுமறை முதல்வன்
 வேதப் பொருளை விரித்தரு ளாகம
 மோதிய புராண முப்புரா னங்க
 ளிதிகா சங்க ளிவ்வழி வந்த
 மதியோ ரமுத மதுர வாக்கர்
 லோதும் பொருளி னுள்ளம் வைத்துக்
 கர்து நூலிற் கருத்துவையாது
 காமங் கொலைபொய் களவறக் கருனை
 னாய்மை செவ்வை துணிவூண் சுருக்க
 லிரும்பொறை பென்னு மியமமீ ரைந்து
 மருந்தவங் கொடைமதி யார்த்தீ கமமைப்
 பூசை கேள்வி பொருந்திய விரத
 மாசி னாண மந்திரஞ் செபமென
 வோது நியம மாகுமை யிரண்டுட
 னாதனம் பயின் றுவாதசயம் பண்ணி
 யிர்தியந் தன்னி னெழுச்சியை மீட்டாங்
 கந்தக் கரண மசைவற் றொருக்கி
 யொருக்கிய விடத்தி னுணர்வினைக் கொண்டு

தரங்கம தறவே சமாதியி னிருந்து
 பரவுட லதனைப் பார்த்தங் கழித்துப்
 புரண போதமு மொழிபத் திரணமு
 மில்லை யாக்கி யாவையுந் தானெனுஞ்
 சொல்லு மாறிச் சொருபனன் கழல்கள்
 கண்டு கொள்ளுந் தொண்டருட் கூடா
 ருண்டியும் புணர்ப்பு முறக்கமும் பயமுங்
 குணனும் புழுவி னுணர்வே யாகி
 மற்றவைபொருட்டால் வான்பொருளிட்டக்
 கற்றவை விற்றுக் கான்பல கடந்தும்
 பற்றலர்ப் பணிந்தும் படிபுகள் செய்து
 மருந்தின் மந்திரத் தருந்துய் ருழந்துங்
 குலத்தொழில் புரியாது புலைத்தொழில் செய்தும்
 வங்க மேறியும் வல்லிரு ணடந்துந்
 துங்க மன்னரைத் தொழுது போற்றியு
 மங்கவர் மதிப்ப வாகவத் தேறியுங்
 கைநா கத்தின் காலிட் டோடியும்
 பைநா கத்தைப் பணிகொண்டு புணர்ந்துஞ்
 செல்வர்பிற் சென்று நல்குர வுரைத்துங்
 களவும் பொய்யு மளவறப் பயின்று
 மெய்யா முயற்சியொடு செய்யாச் செயலிற்
 செய்யா தில்லை செய்து மெய்திய
 வேது மில்லை யெனினுங்
 காதலிற் றணியார் கழிந்துபோ குவரே. (௨௩)

நேரிசைவெண்பா.

போகாது வாராப் பொருளெல்லா மாயல்லா
வாகர் தழியாத தாகாதே-யாகா
சொருபனா நாமத்தென் றுன்பந் துடைப்பா
னருவுமாய் வந்த வொளி. (௩௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒளியார் வளைக்கை நாணிழ வாருரு வந்திரியார்
தெளியாத பித்தென்று செப்பவி ரார்நின்று தேங்கக்கண்
ணிச், குளியா ரினிய கொடிய வென் னூர்கூர வன்சொருப
னளியா டலங்க லெளிதோ புனைய வரிவையர்க்கே (௩௫)

விருத்தம்.

புரிவைத னளக மிருளும்புய லணிதிரு திலக துதலம்புலி
மதர் விழிகண் மதனைங்களை யழகிய வதன மலரம்புயங்
வெம தரிகொ ளணிசங்கிரு கிரியென வுயரிய விருகொங்
ககள், கிளிமொழி யுருவு திருவென்றயர் கிறிபடு புலவ
வென்சொல, விரிவுறு சனன மாணஞ்சல மிடர்சுக
னு ளலவுஞ்சட, மென்மொழி பவமெனெழுவன்கட
டையற முழுகி யழிகின்றனர், புரிவுற மனனை யிருவென்
ருள் பொழிவிழி யருளி யிருதன்கழல், புனைதரு சொருப
னருளின்புறு புணரியின் முழுக விதியின்றியே. (௩௬)

அகவற்பா.

விதிவலி யின்றி மதிவலி யன்றே
யலைகடல் கடைந்த ஞாஅன்று
நிலையுடை யசைவின் மந்தர மத்தாய்
விசையினிற் றசிகர மெத்தனை யற்றுப்
போகா ததுவே போத நொந்தன
நாகா திபனு நாண வேக
விடஞ்சுட வெந்து விருப்புட னுண்ணக்
கடைந்த வவுணர் கையே யடைந்த
திருவு ம்மிர்துஞ் சிந்தா மணியும்
பரியு மைமா வதமுந் தருவும்
பெற்றவர் பிறர்பிற ரன்றே மற்றை
விதியே விபரீ தத்தா ரறுதி
சொற்றொழி றுனு மறப்பயன் றருமே
காலம் வாசி மகமே ஞாலங்
கொடுத்தது கோவிந் தற்கே கொடுத்த
மாவலி பெற்ற தோவலில் சிறையே
குஞ்சரத் திற்குங் கோளர விற்கு
மஞ்சிறைப் புட்கும் வெஞ்சிறை யெதனால்
விதியின் வலியா லன்றே யதுவோ
ஆழ்வினை யுருந்துவந் தூட்டு மென்பது
ஆழ்வினை யாளர் துணிவே பேழ்வாய்
ஞமனைத் தப்பல் யார்க்கு மரிதே

வெருவரத் தக்கவொருமுன்று மொழித்தவ
 ரொருவரில் லெனி லுலகத் திருவினை
 சாய்த்தேம் விதிவலி மாய்த்தே ஞமன்வாய்
 தீர்த்தே மென்ற வொருவன் வார்த்தை
 பொய்யல வெணும்வகை கைகண் டனமே
 மறைமுடி வெல்லா மறைபுற லரிதென
 விமையவ ரேமாப் பெய்தச் சமயத்
 துறைதொறுஞ் சுழன்றவர் சுழன்றே சேரா
 மாரி கோடையில் வானறுயர் பெருக
 நீரின் மூழ்கியு நெருப்பிடைநின்று
 மருந்துவ துறந்து மரிய மாதவம்
 பொருந்தியும் பொருந்தார் போகப் பெருந்தகை
 பெருமை தானே கருணையி னியல்போ
 தற்சுதர் தரமோ வெற்செய்த தறியேன்
 விடைய மன்றி வேறென் றறியாக்
 கடையரிற் கடையனாகி முடையார்
 புண்சா ருடல மெண்சா ணளவாய்ப்
 போகு மென்னை வாவா வென்று
 பங்கயக் கண்ணற் பார்த்தருள் செய்து
 செங்கைகவைத் தருளியென் சென்னியின் மிசையே
 துங்க நற்கழல் சூட்டி யிங்கொரு
 மொழிதர ஞான விழியது விழித்த
 வெண்ணில் கால மிறந்துபிறந் துழந்த
 சுண்ணி லென்னைக் காணெனப் பணிய

தான்மணிமாலை

ராக

விதியையுங் காணேன் வினையையுங் காணே
கொதிவிழிக் கூற்றையுங் காணேன் விதமுற
வுருவாய் நின்ற வெல்லாஞ்
சொருபா னந்தன் றேற்றமா கியதே. (௩௭)

நேரிசை வெண்பா.

தோற்றுவ வெல்லாஞ் சொருபன் சொருபமே
பூற்றமா மண்ணீ ரொளியெங்கே-காற்றெங்கே
வானெங்கே மாலா மனெனெங்கே மாமாயை
தானெங்கே யானெங்கே தான். (௩௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தானே தனைநிக ராருஞ் சொருபனிற் சங்கையிலலை
யானே யெனைநிக ராவது மேது முணரகில்லேன்
நேனேர் மலர்ப்பதஞ் சூட்டித்தன் னாச்செய்த பின்னு
முன, மூனே வடிவா மிடத்தினும் பேத முணர்ந்தி
லனே. (௩௯)

விருத்தம்.

உணர்வ தறுமவ ருணர்வ திலர்தனை யுணர வுரியவர் தாமு
மோ, ருணர்வு முணர்வறு பொருளு மறுதலி னுணர்வ
திலரின னாதலா, லணர்கொள் கறையுடை யவனு மாவனே

யவனு மலர்மிசை யேர்னுநா, மறிய விர்கிலெ னரிய சொரு
பன தருமை யறிகில ளாசையாற், கொணரு கிலளிறை
யவனை யெனையெதிர் கொடுசெல் கிலளொரு தாயுமாய்க்
கொடுகி யுயிர்குலை குலைய வலையிடு கொடிய விவளெதிர்
காணவே, புணரும் வகையரு ளுருவு கொளுமிறை புகுது
கிலனென வோதையே, புரளும் விழுமெழு மருவி யிருவிழி
பொழிய விவளொரு பூவையே. (சுடு)

நான்மணிமாலை முற்றிற்று.

பத்தாவது-கலிப்பா.

தத்துவ சித்தி.

நேரிசைவெண்பா.

விடுவித்தா நெல்லாம் விடாதபடி நின்று
கடுவித்தா ரத்தினிமை காணீர்-முடிவிற்குன்
செய்ததொன்று மில்லை சிவபெருமா நெங்ஙனே
மெய்கலந்து நின்ற விரகு.

பஃருழிசைக்கலிப்பா.

திருவாரு மருண்மேகஞ் செழுங்கருணை முகந் தெழுந்தோ
ருருவாயென் சென்னியெனு மொருமலைமா முதடேறி
யிகபரம தறமுடி யானெனதங்கற மூங்கி
யகமிதம தறமின்னி யமலமெனுந் தனுவிளங்கச்
சுருதிகளின் முடிபெனையுந் தூயவரு ளாகமமு
மிருதிபுரா ணுதிகளும் விளம்பவின மறிவரிய
பொருவிப்பரம் பொருளதெனும் பொற்புடைய மெய்ஞ்
ஞானப், பெருமழைய தொருமொழியிற் பொழிந்துபிர ளய
மதுற.

நீங்காத மாயையுட னிகளமமத் துவம்படிய
வாங்காரு மதமான மாமரங்கள் பறித்தெடுத்துக்
கற்பனையும் விரதமுமாங் களிமின்றிச் சுழித்திழுக்கிப்
பற்பலவாஞ் சமயமெனும் பறவையின மிரிந்தகலு.

வறம்பாவ ஞானமுட னரியவளம் பெருகவினை
 திறம்பாத நனவதனிற் றிகழ்தரவே குதித்தோடி
 யிருவினையாங் கரைபுரள வெல்லையற மிகப்பொங்கிக்
 கருதருமா மோகமெனுங் கலக்கமறத் தெளிந்தெழுந்து
 சரிதையுடன் கிரியைவனந் தானுழக்கி யாதாரங்
 கருதுகலை மண்டலமாய் கருமவியோ கதுதொலைத்துப்
 பூதவியல் பையைந்தாம் பொழிலழித்து மீதோடி
 யேதமற வறுநான்கு மிலங்கிவினைத் தெழிலாரு
 நனவதெனு நிலனழித்து நன்கில்கன வதுமருவி
 மனமுதலா நான்கினுடன் மகிழ்விடயம் பிராணதி
 நனவெனவே நடித்துவினை நாடழித்துக் காலோடி
 யுனலரிய சுழுத்தியெனு மொப்பரிய நிலம்புகுந்து
 திறம்பாத பிராணதி திகழ்தரமா மாயையினின்
 மறந்தேது மறியாத மாநிலனுங் கழித்தோடி
 யவ்வியத்த மெனுமடவி யழித்தறிவார் தனைநோக்கி
 மெய்வியத்த மாந்துரிய மிகப்பரந்து வினையாடி
 யுகநோக்கி னறிவாகுந் தனையன்றி யேதுமின்றிச்
 சுகநோக்கிற் றுன்கரியாய்ச்சகமதுசாக் கியமாகுங்
 கருதரிய காரணபா வங்கனொலங் கழித்துவினை
 பிபரியநில னதுவழித்துப் பேசரிய நிலன்மேவி
 யறிவறிவா னறிபொருளு மறிவறியா மையுமறவே
 யிறுகல்தா யிவணமென விளம்பவிர கேதுமிலா
 வரியநில னதுவழித்தங் களவறவே தான்மிகுத்துத்

தரிசற வேசத்தாதி யுலகழித்துச் சனிமந்தெழுந்த
 நித்தாதி குணனதெனு நிலன்மருவி நினைவரிய
 பற்றுகும் பெருங்கடலுப் பழுதறவே தானேக்கி
 யாதியுட னந்தமிலா வலைதிரைநீத் தளவிறந்த
 போதவெனம் பசந்துபரி பூரணமோங் கியநாடன். (க)

வேறு.

நாடியிடின மேலதுவா நாடுபொரு ளாய் முழுதும்
 வீடலற மேலியெலாம் வித்தகனு ருருவாகித்
 தேடியின மமர்களுஞ் செழுமறையும் வாடியிட
 நாடியெமைச் செய்தவள நவிலுதுமா றறிகிலமே. (உ)

உல்கினுட னுயிர்பரமா யுணர்வாயொண் பொறிபுலன
 யல்கினவை முழுதுமலா வரிய பிரானுருவாகிக்
 குலமறையு மமர்களுந் தடுமாறக் குவலயத்தே
 நிலவியெமைச் செய்தவள நிகழ்த்துதுமா றறிகிலமே (ங)

அறிவானு மறிபொருளு மறிவுமறு மமலமதாஞ்
 செறிவாகித் திகழுசிவப் பிரகாச ருருவாகி
 மறையோடங் கமர்கண மலறிமுறையிடப்புவியிற்
 சிறியெமைச் செய்தவளஞ் செப்பிடுமா றறிகிலமே. (ச)

எனவாங்கு-தனிச்சொல்-ஆசிரியச்சுரிதிகழ்,
 அருடறை முழுது மமர்கள் கணமுந்

௩௪௬

பத்தாவது கலிப்பா

தெரிவுற வரிய சிவப்பிரகாச
ரெல்லையி லருளா நெழிலுரு வாகிக்
கல்லுறு மென்மனங் கணிசெய்து முன்ன
முனது வடிவா யுழியுழி வந்த
யானெனு நினைவிமைப் பொழுதினினழித்து
முறியா வின்ப முழுமுத லாகி
வறிவார் தன்னை யையம தறவே
கையுற ரெல்லிக் கணியெனக் காட்டிச்
செய்தவிப் பெருநலந் திகழ்த்துத லரிதே. (௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருப்புக்கன் மன்னிய வென்னெஞ்சின் வஞ்சத்திசைந்
நின்று, கருப்பற் றறுத்தென்னை யாண்டவனை கம ல,
தயன்மா, நெரிப்பற் கரிய சிவப்பிர காச திருவருள,
லுருப்பெற் றலர்ந்ததின் னொண்மலர்ப் பாதமெனுச்சியதே.

கலிப்பா-முற்றிற்று.

பதினேராவது—
ஞானவினோதன்கலம்பகம்,

தத்துவ ஞானம்.

[நேரிசை வெண்பா.]

அடியேனை யாவு வருண்மேனி சாத்திப்
படிமீதில் வந்த பரணே—கொடியேனென்
றெண்ணு விமைப்பளவி னிங்ஙனே வீடளித்த
கண்ணு கடைபோகக் கா.

[மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.]

ஒன்றாயும் பலவாயு முருவாயு மருவாயு
மன்றாயு நின்றாயு மறிவேநின் னருருருவம் (க)

மணங்கமழுஞ் செங்கமல மலாடிக்கு வடிவுணர்ந்தா
ருணர்ந்ததுவே வடிவாகு முணர்வேநின் றெனியுருவம்

தன்னியல்பு வானவருந் தாமறியா ராயினுமென்
சென்னியினின் ரெழியாத திருவடித்தா மரைமலரே (ங)

சுழலனைய வினைவழியே சுழன்றுசுழன்'றிடையோவா
துழலுமெனைப் புகுந்தாள வோருருவம் புனைந்தருளி
யழலனைய விப்பிறப்பி னழுந்தாம லடியேற்குன்
கழலினையை யளித்தாய்க்குக் கைமாறு காண்கிலமே. (சு)

துரியநிறங் கவர்ந்தொளிருஞ் சொருபர்னந்தச் சோதி
யரியரணிந் திரன்பிரம னமருளந் தடுமாறப்

ரா.எ.அ. ஞானவிஜேதன்கலம்பகம்.

பெரியதொரு பொருளாகப் பேதையே னுளம்புகூந்துந்
னுரியபழ வடியவந்த முடனா வுவந்தனையே. (ரு)

முப்பொழுது நீயேயாய் நின்றலு மூர்த்தினிக்
கொப்பெழுத வொண்ணாத வேங்குசொரு பானந்த
வப்பொழுதைக் கப்பொழுது மாறாத போழுதா
யெப்பெழுது மென்னிதயத் திப்படிநீ யிருந்தருளே. (சு)

வேறு.

அறிவிலெ னுளம்வரு மருளினை யயர்வுறும்
பொறிபுலன் மனன்விறல் பொடிபட வருளினை. (௭)

ஞானவிஞ்ஞாதன்கலம்பகம்.

நான்கு.

நிலைகுலையத் தோன்றியதெ னீகொண்டவெனதுடல்ங்
குலைகுலையத் தோன்றியதெ னீடிண்ட வெனதுள்ளம்

ஒங்குவிரி கடற்றிரைபோ லுல்கொடியி ருணர்வுன்பர்
ஓங்குவிரிந் தடங்கவிரிந் தடங்காத வழகினையே. (௧௩)

தேவர்க்குந் தேவுநீ தெளிவிற்குந் தெளிவுநீ
மூவர்க்குங் கோவுநீ முற்றுயிர்க்கு மூலநீ. (௧௪)

எப்பொருட்குந் தோற்றநீ யெவ்வுயிர்க்கும் வீடுநீ
மெய்ப்பொருட்கட் டோற்றநீ மெய்யினர்க்கு மெய்
[யனீ. (௧௫)]

வானுநீ நிலனுநீ வளியுநீ யொளியுநீ
பூனுநீ டுயிருநீ யுண்மைநீ பின்மைநீ. (௧௬)

தோற்றநீ யிறுதிநீ தூன்பநீ யின்பநீ
மாற்றநீ மனனநீ மற்றுநீ முற்றுநீ. (௧௭)

எனவாங்கு-தனிச்சொல்.

உருவாயிந்த வுலகுயவந்த-சொருபானந்தனைப் பரவுதும்,
வருபா சங்களை மாற்று வோனெனவே. (௧௮)

நேரிசைவெண்பா.

எனதே பிறவித் துயரென தேயெந்தன்.

மனதே யலமீக்க வற்றுந்-தனையேதா

௪௪௮ ஞானவிஞ்ஞதன்கலம்பகம்.

பெரியதொரு பொருளாகப் பேதையே னுளம்புகூந்து
ஹரியபழ வடியவர்த முடனா வுவந்தனையே.

முப்பொழுது நீயேயாய் நின்றனு மீர்த்தினினைக்
கொப்பெழுத வொண்ணாத வோங்குசொரு பானந்த
வப்பொழுதைக் கப்பொழுது மாறுத பேரமுதா
யெப்பெழுது மென்னிதயத் திப்படிநீ யிருந்தருளே.

வேறு.

அறிவிலெ னுளம்வரு மருளினை யயர்வுறும்
பொறிபுலன் மனன்விறல் பொடிபட்ட வருளினை.

குறுகிய வவர்வினை குலைசெய்த விழியினை
முறுகிய பிறவிகண் முடிவுறு மொழியினை.

வேறு.

காயமதே யானாகிக் கழிகின்றே னொழியாத
மாயையெலா மறவுலகில் வாராநீ வந்தனையே.

முனியேநல் லமரர்கடம் முடிகிடப்பக் கடையான
தனியேனுக் கிரங்கியடித் தாமரைநீ தந்தனையே.

கரமறியா னிர்திரன்மால் கமலத்தோ னிவர்நிற்ப
தரமறியா தென்னையுநீ தானாகப்பார்த்தனையே.

ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

ராகக்.

நிலைகுலையத் தோன்றியதெ னீகொண்டவெனதுடங்
குலைகுலையத் தோன்றியதெ னீயுண்ட வெனதுள்ளம்

ஒங்குவிரி கடற்றிரைபோ லுல்கொடுயி ருணர்வுன்பர்
ஊங்குவிரித் தடங்கவிரித் தடங்காத வழகினையே. (௧௩)

தேவர்க்குந் தேவுநீ தெளிவிற்குந் தெளிவுநீ
மூவர்க்குங் கோவுநீ முற்றுயிர்க்கு மூலநீ. (௧௪)

எப்பொருட்குந் தோற்றநீ யெவ்வுயிர்க்கும் வீடுநீ
மெய்ப்பொருட்கட் டோற்றநீ மெய்யினர்க்கு மெய்
[யனீ. (௧௫)]

வானுநீ நிலனுநீ வளியுநீ ரொளியுநீ
பூனுநீ யுயிருநீ யுண்மைநீ யின்மைநீ. (௧௬)

தோற்றநீ யிறுதிநீ தூன்பநீ யின்பநீ
மாற்றநீ மனனநீ மற்றுநீ முற்றுநீ. (௧௭)

எனவாங்கு-தனிச்சொல்.

உருவாயிந்த வுலகுயவந்த-சொருபானந்தனைப் பரவுதும்,
வருபா சங்களை மாற்று வோனெனவே. (௧௮)

நேரிசைவெண்பா.

எனதே பிறனித் துயரென தேயெந்தன்,
மனதே யுலமாக்க வற்றுந்-தனையேதா

௩௮௮. ஞானவிஜேனாகலம்பகம்.

னன்னே நருள்சொருபா னந்த னனைத்தினுக்கு
முன்னே நெழுந்தருளா முன். (௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

முன்னே நடுவே முடிவே முடியா வருள்சுரந்த
வன்னே பரிந்தெனை யாண்டவ னேயழி வின்றியசெ
பொன்னே புகழ்சொரு பானந்த னேபுலையேனளவே
யின்னே யருளியவா நெம்பிரான தியல்புகளே.

விருத்தம்.

புகழ்பெறு வேதந்தான் புகலறி யாதென்று
லிகழ்வுறும் யானின்று ளிணைபுகழ் வாணுண்டே
நிகழ்வு னூவின்றே நினைபுரை யாநின்றுப்
திகழ்சொரு பானந்தா சிரமிசை மேனின்றே.

வேறு.

மேனின்ற வானவர்க டாநின்று தேடுவதும்
வேறொன்ற தாகுமெனு மாறென்றி லாததுவு
முனின்றெ னூவினிடெ வார்சென்று தீர்வதுவு
மோர்வொன்றி லாதவடி யேனின் னுருடுவதுக்
வானின்ற ஆதைகன னீர்மண்க னுருவி
வாழ்சந்திர சூரியர்கள் காலங்கள் சூழ்திசைக்
டானன்றி மேவுபர மானந்த மாகமறை
தானின்று கூறுசொரு பானந்தர் னாளிணையே.

ஞான்வினோதன்கலம்பகம். ஈஅக.

வேறு.

இணையாய் வந்து புஞ்ஞென தாருயிர்ப்
புணையா குஞ்சொரு பானந்தர் பொன்னடி
யணையா நின்றகில் வார்களுக் கார்டுகோலோ
துணையாய் நின்றிடு வார்துப ரன்றியே. (சு)

வேறு.

அன்றிய பிறவிதன லும்வகை யுறவினோ
டகனெக மிகநாளுந்
துன்றிய மலர்கொடு முனிவாரின் மலரடி
தொடர்சொரு பானந்தா
வொன்றிய மலரடி யிணையென் றலைமிசை
யுறவெறு முனார்வாய்வே
நின்றிய படியதி சயமதி சயமினி
யென்செய வியலாதே. (எ)

வேறு.

இயலுமிசை களும்விரகு படநின்றோதி
யீதலறி யாதவரைக் காதலோடும்
புயலுமிகு சுரதருவு நிகியுமென்று
போய்ப்புகழ்ந்து திரிகுவமோ பொய்யு மெய்யு
மயலுமுற வுகளும்னுஞ் சொருபானந்தர்க்
கடிமைசெய்து முடியாத கொடியமோபு.

ரா.அ.உ: ஞானவீனோதன்கலம்பகம்.

மயலுமற வியுநினைவு மறுமானந்த
வடிவினொடு நிலமிசையின் வாழுவோமே. (அ)

வேறு.

வாழு கின்றனர்கள் போலீந்த மர்னுடவர்
மாளு கின்றனர்கள் பூதங்கள் பானுமதி
குழு கின்றதிசை காலங்கள் யாதுமறு
சோதி யெங்கள்சொரு பானந்தர் பாதமலர்
தாழு கின்றிலர்க ணீள்பந்த பாசவினை
தாயர் தந்தைமனை யாண்மைந்த ராயதனுள்
விழு கின்றனர்கள் கேடொன்றி லாதபா
விடு சென்றுபுகு வா ரென்றுதா னிவர்களே(க)

நேரிசைவெண்பா.

தானிவ் வுலகி னுருவாகித் தன்னடியே
ஊனில் வருமா ரொழித்ததே-மேனி
நினைந்ததுவே யாகி நிகழ்சொருபா னந்தன்
புனைந்தவினைப் பாதாம் புயம். (ஊ)

வேறு-விருத்தம்.

புயமேகுன்றமு துமதீகை புயலே யென்று புலவீர்காள்
புயமே யன்றி நயவாரைக் கவிநீர் பாடறவிரே
துயர்மே லின்றி யிடமேவுஞ் சொருபா னந்த வெனின்ஞான
மயமே பூங்குள் வடிவாகி மறுகால் வந்து சிறவிரே. (கக)

ஞானவீடுதன்கலம்பகம். ௧ ஈழநாடு

வேறு.

பிறவி யாளுள் பேறிது கர்ணும்வந்
திருக வேதமு வீரெனை யும்முட
னுறவு கூசுவே னுள்வரு மாதர
வறிகி லீர்சொரு பானந்த நர்தரே. (௮௨)

வேறு.

நாதனை யென்சொருபா னந்தனை யென்றலைசேர்
பாதனை யோர்வுறுவார் பாலனை யோதியநால்
வேதனை வேதனைநோய் தீர்வுற மெய்ப்பணியார்
சேதன் மன்றவர்தஞ் சிந்தைவே றுந்திணியே. (௮௩)

வேறு.

திணியமுரு டாயொன்றை யறிவினனு ளேவந்து
செறியதினை யர்விற்பமே
யணிகொளரு ளாகங்கொ டவனிதனி லேவந்த
வரியசொரு பானந்தனா
பணிகொள்பர மானந்த பதமொழிய வேறிங்கொர்
பதநினைவர் நீள்சிந்தைநோய்
தணியவிரு பி தங்க டலைமிசையி லேதந்த
தகவைதினை யாவந்தரே. (௮௪)

வேறு.

வந்தவரலா ரென்றுமறியாய்
மண்டுபுலனார்கொண்டுசெவவே.

௩௮௪. ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

பந்தநெறியே சென்று மனனே
பங்கமுறநீ மங்கியழியா
தெந்தைபெருமா னின்பவடிவாய்
நின்றசொருபா னந்தனிருதாய்
சிந்தைமயலால் வந்தபவநோய்
சிந்தும்வகைநீ சென்றுசெறியே.

(௩௫)

வேறு-புயவகுப்பு.
செறிவுறு மடியார் சிந்தைசெ றிந்தன
சினமுடன் மதமா னங்கன்க னேந்தன
செயமக டிருநா மங்கைபொ ருந்தின
திசையொரு பதுகுழி நின்னுபொ திந்தன
விழவறு பரமா னந்தம்கி னேந்தன
வெனதித யமெலா முண்டும கிழந்தன
விகபர மெனவே தீன்றியி சைந்தன
வினுவெனி னனதுதா னன்றியொ ழிந்தன
பிறிவறு பொருடா நின்னுரி றைந்தன
பிரமனொ டரன்மா லென்றுப குந்தன
பெருமறை பலவா நின்னுபு கழந்தன
பிறவியி னனுவே ரின்று பிடுங்கின
வறிவயர் வெனலா யன்றியிருந்தன
வகமித மெனுமால் பொன்றவ ணைந்தன
வதிசய மிகுமா நெங்குமு றைந்தன
வழகிய சொருபா னந்தாபுயங்கோ.

(௩௬)

ஞானவினோதன்கலம்பகம். ௩௮௩.

வேறு-நற்றூயிரங்கல்.

புயம்பொருந்தநடுவேநின்று நீமகள்
புலம்ப லொன்றுமறி யாயன்று காண்வா
இயம்ப கண்டிசமன் மாலன்று தேடிய
இறங்க டந்தொரு பாணந்தர் காணவந்
வயம்பு குந்தவச ணறன்பர் பாலருள்
வருந்து கின்றதொழிவாயின்று நானோடி
மியம்பு கின்றவெழில் வேதங்கள் தானுணர்
விறந்து நின்றவுணர் வேயென்று மேனியே. (௩௮)

மேனி லுவுறுமறி வேயென்ற தேயென
வேத மொழிவுறு மேநின்று தேடுநர்
வானி னிமைபவ ரேகண்டு நாமிக
வாழ நிலமிசை யேவந்து தாழ்பவ
ருனில் வருபவ ரோயின்றி யேயிட
வோர்சொல் மெரிழிசுவ ரேபந்த நீள்வினை
யானி செயுமவ ரேயின்ப மேயரு
ளாகி னவர்சொரு பாணந்த நாதரே. (௩௮)

வேறு.

தரையதன் மேல்வந்தே தலையதன் மேலுன்று
டுரையற நீதந்தே சுடர்சொரு பாணந்தா
புரையற வேநின்றாய் புண்ணி யாகொன்றே
யுரையுணர் வாலொன்று யுணர்வறி யரியினே. (௩௯)

நா அகா. ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

வேறு.

இன்று னேனின்றி லேனெனத் தோற்றுற
நின்று னேனழி யாவகை நேயமோ,
டின்று னேசொரு பானந்தர் வாய்மொழி
யொன்று னேபர மானந்த லோகமே.

(௨௦)

வேறு.

சுமையால் வந்த துறவான் முந்து
கலையா லொன்று மனனாலோ
ரமைவால் விஞ்சு மறிவா லெந்தை
யருடா னின்றி விடினாகா
தெமையாள் கின்ற சொருபா னந்த
னிருபா தங்க டரினோர்கா
லிமையா தொன்றில்விழியா தென்று
மிறவா வொன்றை யுறவாமே.

(௨௧)

கட்டளைக்கவித்துறை.

மவே யுயிர்கட் குயிரே யொருபற்று மற்றுநின்ற
றவே சீடர்ச்சொரு பானந்த னேதுயர் தீரக்கண்ட
றவே யழிவு படாச்செல்வ மேயென்றுந் தித்திக்கின்ற
மவே சிறிதீயநூரைப்படுதவ் வாறுனை ஞாலத்திலே (௨௨)

ஞானவினோதன்கலம்பகம்- ஈ அடி

நேரிசைவெண்பா.

ஞாலம் புகுந்தருளி நாயேனை யாட்கொண்ட
சீலம் புகழ்மா செய்கண்டாய்—கோலங்கொண்
டாண்டானே மாறா வருட்சொருபா னந்தனை
வேண்டா வடியேற்கு வேறு.

(உரு)

அம்மாளை—மடக்கு.

வேறென் றெனுமந்த் வேறெங்கே யம்மாளை
வேறென்று மில்லை வெறுமறிவே யம்மாளை
பேறென்ப திப்படியே பேறன்றோ வம்மாளை
பேரின்பம் பேசும் வகையென்னோ வம்மாளை
கூறுஞ் சுருதிகளின் கூறெங்கே யம்மாளை
கூறாமற் கூறியவா கொண்டாடா யம்மாளை
யாறுந் திறந்தான்வந் தேறுங்கா ணம்மாளை
யண்ணல்சொரு பானந்த னம்பொற்று ளம்மாளை.

வேறு- விருத்தம்.

மானா குங்கயல் விழியா கின்றன
மயிலா மிங்கிவ ரியறாநுந்
தேனா ருங்குழல் முகிலா நன்றிசெய்
திருவா மிங்கிவ ருருநேரே
பானா றுங்குழல் மொழியா மென்றிடர்
படுவார் தம்மொடு தடுமாறற்

௩௮௮. ஞானவினோதீன்கலம்பகம்.

கிபானு சன்பொடு சொருபா னந்தர்த்
மிருபா தந்தொழு திடுவேனே.

(௨௫)

வேறு.

இடுவா ராரென்றேசறு கின்ற ரிப்போதிக்
செடுவார் மேலுங் கிடம ரிக்குங் கெற்பத்தார்
நடுவா நின்ற னஞ்சொருபானந் தன்னுளிற்
படுவா ரல்லா ரின்னமு மீதோ படுவாரே.

(௨௬)

வேறு.

வாநாய்வரு வாயொரு மானுட னாகி யென்னு
நீராய்கு நெஞ்சினு மிங்குவ ணைக்குநெக்குச்
சோராவெழு மென்சொரு பானந்தச் சோதியென்னும்
பேராயிரத் தாணநி ணைந்திவள் பெற்ற பேறே.

(௨௭)

வேறு.

பெறுவ தினியொரு பேறென்கொ லோவரு
பிறவி யறுமிதின் ஞாலந்தன் மேனனி
செறிவ தினியுற வேதிக்ப வார்கடல்

செறிய வருள்சொரு பானந்தர் தாளவ
துறுவ தினியெது வேறன்பி னானக

முருகு மடியவ ரோடொன்றி வாழ்தவி
னறிவதினியெது வோவொன்று வேறற
வுடைய நமதுரு வாய்நின்ற தாகிலே.

(௨௮)

ஞானவ்னோதீன்கலம்பகம். ஈடிகு

வேறு,

நின்றுநிலை யாதும்பர் வாழ்வங்கு நோர்
நெஞ்சு குலையாநின்று வாழிம்பர் வாழ்வோ
வின்றுநிலை யாகின்ற வாழ்வென் றிராதே
யென்றுமுளர் போலிங்கு வாழ்கின்ற ளீர்கா
வொன்றுநிலை யாதென்றி ரீரெங்கு மாய்வே
றென்று மிலதா வொன்று மாயன்று மாயே
பென்றுநிலை யாவின்ப மாகின்ற தாரீ
ரெந்தைசொரு பானந்தர் பாதந்தொ ழீரே. (உக)

வேறு-தலைவிரங்கல்.

தொழுவார் வினைதீர்த் தருளுஞ் சொருபா னந்தன்றோ
டழுவா வென்முன் ருபினுநீவெந் தழலாயே
யெழுவா யோதண்மதியே யென்னே யென்னேபோய்
விழுவார் மேலே தடிக்கொடு சென்றாய் வேண்டாதே. (ஙஉ)

வேறு.

வேண் டாதெனெஞ்சமடி யாருட னன்றிமேவத்
தீண் டாதுசென் னியிறை சேவடி யன்றியென்னாத்
தூண் டாவிலங் குசொரு பானந்தச் சோகியென்னை
யாண் டானையன் றியுரை யாடவ றிந்திராதே. (ஙச)

வேறு.

இரவுபக லுயிர்கழியு மாகண்டு வானவர்க
னெரியலைப் பிறவியதி லேறின்று மாளு டெம்ம

நாகம். ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

தெளிதரவு கெடவினிய பாதங்க ணீயருளி
யிதுவதென வொருசொல்மொழி யாயென்றுதாழு
முரியபழ வடியர்வெளி யேகண்டு வாழ்வதுவு [வது
முலகரொரு வருமறியு டாறின்றி மாளுவது
முபநிடத மடையுநெறி யேநின்று பாடுவது
முருவொடரு வல்தொர்பொரு ளாமென்று கூறுவது
கிரதிசய பரமசுக மேயென்று நாடுவது

நினையுரி யவர்கள்பிற வாரென்று பேசுவது
நிகழ்வடிவு கருணையென வேயென்று மோதுவது
நிறைவுகுறைவறுமமிர்த மாயன்பர் முழுகுவது
மரவினாடரி யயனமர் கோனின்று தெடுவது
மகிலபுவ னமுமுடைய கோனென்று பேணுவது
மறுசுமய விததிபல வாதங்கொ டாடுவது

மறிவினெனுள் புகுதுசொரு பானந்த நாதனையே ()
தனையா ருந்தெரி யாதென்று

தடுமா றும்படி தர்னென்று

நினையா திங்குரு வாய்வந்து

நெறிதா னென்றறி யாவன்பி

னெனையா னுஞ்சொரு பானந்த

னிருடா தந்தலை மேல்கொண்டு

னையா வந்தக மேநின்று

புனையா மிம்புல னுமஞ்சே.

(நங்)

வேறு-ஊசல்.

ஆச்சமறுத் தாண்டானென் றுடாமோ லூச

லீண்டருந் திறம்பாடி யாடாமோ லூசல்

ஞானவினோதன் டலம்பகம்.

ராகக்

மெச்சியவன் கழல்பரவி யாடாமோ ஆசல்
 வெறுமறிவே யானோமென் றாடாமோ ஆச
 லிச்சகத்தே டெய்ச்சொருபா னந்தனைத் தோன்றி
 யின்பவெள்ளத் தழுத்தியிட வென்னையுமர்ட் கொ
 பிச்சனென வும்பாடி யாடாமோ ஆசல் [ண்ட
 பெருங்கருணைப் பெருமானென் றாடாமோ ஆசல்]

விருத்தம்.

ஊச லாடுமில் வடலுயி ரிதுதனை
 யொருபொழு தொழியாதே
 பூச லாடிடு பொறிபுலன் மனனெடு
 புணர்வுறு குணன்முற்றுந்
 தேச லாதன சிதைவகை யுருவொடு
 திகழ்சொரு பானந்தா
 பேச லாமள வலவென துளம்வரு
 பெருகிய வருடானே. (ஊடு)

கட்டளைக்கவித்துறை

தானே வணங்குமென் சென்னியென் னாவனைச் சாற்று-
 கொறு, மூனே யுருகு முரோமஞ் சிலிர்க்கு முகுமென்
 கண்ணீர், நானேது மொன்று மறிகின்றி லேன்வெறு ஞான
 கனத், தேனே யிருட்சொரு பானந்த நீதந்த செல்வியே.

வேறு-விருத்தம்.

வினைவனை கழன்று புனைகலை குலைந்து
விழியருவி நின்று சொரியவே
நினைவுபிறி தின்றி நிசிபகல தின்றி
நினையநிகழ் கின்ற சொருபர்தோள்
வினைவனை கழன்று புனைகலை குலைந்து
விழியருவி நின்று சொரியவே
நினைவு பிறி தின்றி நிசிபகல தின்றி
நினையுமயி லென்று புனைவதே.

(ந.எ)

மடக்கு-விருத்தம்.

புண்ணி யம்மவன் கொண்டதொ ராகமே
போத மேசொரு பானந்த ராகமே
யண்ணி யன்னதி தூரத்த னல்லனே
யன்ப ரானவர்க்கேயத்த னல்லனே
மண்ணி யங்குகா றீரீர் வானுமாய்
வைத்த ளித்து மறைத்திடு வானுமாய்ப்
பண்ணி யும்மழித் தும்வினை யாடுமே
பழைய நான்மறை யேயுரை யாடுமே.

(ந.அ)

அகவற்பா.

உரைசெய் மனனே யுரைசெய் மனனே
கரையிலாசைக் கடவிடைப் பட்டுக்
கலங்கித் திரையின் மலங்கியலை நீலைந்து

ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

ராகந

பன்னெடு நாளாற் பாரிடை விசும்பிடை
 மன்னுப யாவினும் வந்துழி வந்துழி
 யோரோ ருருவி னுடலெடுத் தழிந்தது
 பாரே ழன்றே பழுடுவென்பு பகரி
 னட்ட கிரியி னெட்டடுக் குடைத்தே
 சூழவியிற் பருகிய செழுமுலைப் பாவிவ்
 வெழுகட லதனி னெழுமைய தன்றே
 மலர்தலை யுலகிற் பலபல மாக்கட்குத்
 தாயென வின்னுந் தந்தையென வளித்துஞ்
 சேயெனப் பிறந்துந் தெவ்வரெனப் பகைத்துங்
 கணவரெனப் புணர்ந்துந் துணைவரெனச் செறிந்து
 மோரோர் யோனியி னுற்றதும் பிரிந்ததும்
 பாரேழ் சூழ்கடற் படுதிரை தொகுத்த
 துண்மணற் பகரினு மெண்வகை யரிதே
 யிவ்வகை பிறந்திறந் திழைபுழி யவ்வயின்
 கூடிய பொருள்களை நாடுவ தரிதே
 கல்வியிற் கழறிய தெல்லைய திலையே
 மறுமை யன்றி மற்றவை யனைத்தும்
 பிறிதுநீயே யறிதி யன்றே
 யன்ன தன்மையை யறிந்து மின்னு
 மென்ன தியானென் றிசைந்து நாளு
 வடிவு மெழிலும் வனப்புறு கல்விபுந்
 குடியுந் திருவொடு குலனு மிடுவதோர்

நாமமுஞ் சுமந்து நம்பிற வென்று
சாமள வஞ்சுழக் குரைத்துப் போமிது
தன்னா னிர்தப் பன்னெடுங் கால
மென்னீ பெற்றனை யியம்பே யன்னே
பயனில செய்து கழியா தயனர
னிந்திரனெடுமா லின்னமு நிற்பச்
சிந்துரச் சேவடி யந்தரத் தின்றித்
திண்டவிப் புவியிற் சீரடி யார்களை
யாண்டுகொண் டருளவோ ரந்தனை னாகி
வந்தருள் சொருபா னந்தனைச்
சிந்தை செய் யிடருறு பந்தவீ டறவே.

(ந.கூ)

வேறு விருத்தம்

அறையாநின் றிடுஞ்சருதி யறையுமாறு
மதிவோமென் றறைபவர்க ளறியுமாறுஞ்
சிறையாகும் பிறவிசிறை செய்யுமாறுஞ்
சிலையாகுஞ் சிந்தைசிலை யாகுமாறு
மறையாநின் றிடுமாயை மறைக்குமாறு
மதியாலன் றாகுமென வகுக்கப் பட்ட
துறையாலும் படுமாறு மறியலாகுஞ்
சொருபானந் தன்றிருத்தாள் சூடுஞ்நன்றே. (சுரு)

வேறு

ஞானவா ளாருளி யிருவிழி சொரிய

ஞானவினோதனீகலம்பகம்.

௪௯௫

நானெனை யேயதி சயிப்ப
வான்றன்மே லமரர் வியப்புற மண்ணோர்
மத்தனுன் மத்தனென் றுரைப்பத்
தோன்றநீ வந்திங் கென்னையாண் டவனே
சொருபானந் தச்சுடர்ச் சோதி
சான்றதாய் நின்ற வருவமே தாராய்
தமியனேன் மருளடுந் தாளே

(சக)

வேறு

மருளால்வன் றறியேனன் றறியேன மதனான்
மதனாங் கணையர்நன் கணையாடுந் சுருளச்
சுருளாங் குழலார்சொற் குழலார்ந் சுழலச்
சுழலாற்றிற் சுழலாற்றி சுழல்வேனோர் பொருளாப்
பொருளாமென் றருணும் பருநாடும் புகலைப்
புகல்வாடுஞ் சொருபானந் தன்னென்றென் றருளா
னருளான்மெய் யன்பான்மெய் யன்பாலே யற்றா
ரற்றார்வே தனையேதும் பெற்றார்வே தனையே. (சஉ)

வேறு.

வேதநாயக னாரெனன் மேவிய
நாத னாச்சொரு பானந்தர் நான்மலர்ப்
பாதமேதுதி யாய்கெடும் பல்பிறப்
போதவேலை யொலிதரு மோசையே.

(சங)

கூசுகள்

ஞானவினோதன் டலம்பகம்

வேறு,

ஒசை தந்தமித நாவந்த தோவா
தோதி யொன்றுபலவாடுமென்று வேறு
பேசு நுங்களாள் வேயெங்கள் வாடுனார்
பேணு கின்றசொரு யானந்த னுத்தாள்
வாச கங்கண்மன னோடுங்கள் வாணண்
மாளு மெங்களுட னேயின் றடாரீர்
கூச லென்றுவரு போதங்கள் கூர்வாள்
போதம் வந்தவழி யேயின்னு போமே.

(சக)

வேறு

இன்றவா விதுவாக யானேயா னாகவினி
யென்செயலோ விவையாக விமைப்பளவு மொன்றி
னின்றவா நில்லாத நெஞ்செனக்கு நெஞ்சா
நினைவரிதா யிதுவெனலோ நெறியுமதற் கின்றி
யன்றுவா னவர்களரு மறையினுடன் றேடற்
கரியவொரு பொருளாகு மப்பொருளை யானுஞ்சென்
றென்று வானெறியுண்டோ சொருபானந் தச்சோதி
யுடையதிரு ஷுளத்தினரு ளுண்டாயினுண்டே.

(சரு)

வேறு

உண்டுமில் லையுமதாகி யுருவுமிந் கருவுமாகிப்
பண்டொழின் றடையவாகிப் பலவொடொன் ருகித்தானே
கொண்டுகொண் டளவ தாகிக் குறிக்கொணத் திறத்ததாகி

ஞானவீரோதனக் கலம்பகம்.

நாகன்

பண்டனென் சொருபா னந்தனடியிணை யலர்ந்தனாறே.

கட்டளைக்கனித்துறை.

அலசா யினசெய்யு மைம்புலன் காண்ம் மறுவகையாங்
கலர்காள் பலருணங் காண்மலங் காள்கச ணங்களைன்னும்
பலர்கா ளாருட்சொரு பானந்த னூர்பவ ளத்திருநாய்.
மலசா தளவுமன் னோடுவங்க ளோடுங்கன் வாழவுகனே. (1)

வேறு-விருத்தம்.

வாமும் பதநீ சங்கசன் மால்பு
வாழ்கின் றவனீ யும்பர்கள் கோண்
சூழந் திசைநீ காலமு நீமா
தூலங் களுநீ நேர்மையு நீயே
வீழும் பவநீ விடது நீயான்
மேவுஞ்சொருபா னந்தவெ னெஞ்சந்
தாமும் மிறைநீ யெந்துணை நீயெந்
தாயென் பவணீ தந்தைபு நீயே. (2)

வேறு.

தந்தையெடு தாய்மைந்தர் முன்பினுடன் வந்தார்
தாசமொடு பேரர்மிகு கூருமுற வாகும்
பந்தமென வேவந்த தொந்தமிவை யொன்றிற்
பட்டதல காணுமிவை விட்டுவிடுநோ
வந்தமுத றுனீன்றி யென்னுமுள தானே
யண்டமுத வுர்பன்றி நின்றபொரு ணுமே.

ஈக௮ ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

விந்த்வுல கேவந்து தந்தருளுமாற
தெந்தைசொரு பானந்த னென்று மொழியீரே. ()

வேறு

மொழிகிலீர் சொருபா னந்தர்
மொய்கழல் வெய்ய வாழ்க்கை
கழிகிலீ ரிரங்கி யானுங்
கருணையை நினைந்து கண்ணீர்
பொழிகிலீர் புலவீர் பொய்யே
பொருளலா தவரைப் போற்ற
லொழிகிலீ ரவமே யுங்க
ளுரையெலா முகுத்தீ ரன்றே.

(௫௫)

வேறு-குறும்

குத்திரம தாவலகர் பிச்சையிட வென்றுகில
கூறியருள் வேறுபடுமகீ
குறத்தியல னாயகர் திறத்தின்வழு வாதவருள்
கூறுமவள் வேறுநினைவா
மித்தனைவி டாய்நினைவை விட்டுநினை யாயறி
விறந்திடவிருந்தபடிபா
ரெங்குமறி வேயினிய கம்புறமி றந்திட
விருந்துவி டிருந்தபடியே
சுத்தமறையோதவறி யாதபொரு டன்னைவெளி
சொன்னபடி யுன்னிநமையா

ஞானவினோதன்கல்ம்பகம்

நாகை

பேய்சொரு பானந்தர் செய்கழ லோதொரு
துவட்சிபுள சொல்லிவிடவோ
வெத்தியெனை யாளுடைய நாயகனு மென்பணி
யிசைந்துகொளு மோவெனுமதே
பெய்ப்படிநி னைந்தனைகொ ல்ப்படிய தாருமிதி
லேதமொரு பேரதுமில்லதே.

(ருக)

வேறு.

இலதுள் திக்பச மிதமகமிருள் வெணி
யிழிவுயர் வெனுமெல்லா
மலதல வவையல வறிவல வயர்வல
ஷமாரு மறிவானோர்
வலதில தருள்வடி வெரடுவரி னல்தெனுள்
வருசொரு பானந்த
னலதிரு வருவின தெனுமொழி பனுவல்க
ணமிதல் கூடாதே.

(ருஉ)

வேறு.

கூடாதே யவனடியார் குழாத்தையவன் குரைகழற்றூள்
கூடாதே யெனையாண்ட சொருபானந் தச்சுடரைப்
பாடாதே யவன்றந்த பரமானந் தக்கடல்பிக்
கூடாதே யிர்நெடுநா ளென்செய்தே னுனேனே.

(ருங)

வேறு.

ஆனே னதுநர் இன்றிங் கோது மளவேயக

உள்

ஞானவிலே தன்கலம்பகம்

முனே வடிவா மவரோடு மூலா வகைநெஞ்சே
தானே சொருபா னந்தன் கமலத் தாள்வந்தன்
பானேர் படமா தவமென் செய்தாய் பகராயே.

(ருச)

கட்டளைக்கவித்துறை

[மறைச்

பகராதின் றேனெவர்க் குஞ்சொரு பானந்தர் பண்டை
சிகரா லயத்துமென் சென்னியு மன்னுஞ் செழுங்கமலச்
சுகரா சியைநினைந் தேத்தித் தொழுமினுந் தொல்பிறவி
மகரா லயத்தை வறளாக்க நல்ல மருந்திதுவே.

(ருரு)

நேரிசைவெண்பா.

மருந்தா மவன்பெயரை வாழ்த்துகிலே மின்பந்
தருந்தா ளிணைசாரேஞ் சார—விருந்து
மொருபாச மில்லே முணர்விலேம் யாமா
சொருபானந் தன்கழற்குத் தொண்டு.

(ருக)

விருத்தம்=மேகவிடு தூது.

தொண்டர் வாழ்சொரு பானந்த னார்பதங்
கண்ட நாண்முதல் கண்களு நீர்நிலாப்
பண்டை யாளல ளென்றுபல் காலமாக்
கொண்டல் காள்மொழி யீர்கொடி யேனையே.

(ருங)

வேறு

கொடியவினை யான்மங்கை மார்குழறுமொழியேகொண்டுநீ

ஞானவீனோதன்கலம்பகம்.

உராக

முடியவிய னேநின்று போய் முறிகைமதி கேடின் றிரா
யடியர்பவ நோய்மங்கவே யருளுசொரு பானந்த னூர்
படியின்மிசை யேவந் ததாள் பணிய நினையாய்நெஞ் சமே.

வேறு

நெஞ்சமறியத் தன்வடிவை நிகழ்த்தி நெடுநா ளுடனாய்
துஞ்சல் பிறத்த லறச்செய்த சொருபா னந்தர் துணையடி
போல், வஞ்ச மறுக்கவற்றோயோ மணமுண் டாயோ மதி
யாதே, கஞ்ச மலர்கொண் டுவமிக்கக் கருதிற் றென்னே
கற்றவரே. (நக)

வேறு.

கற்றவர்க ளாவாருங் கருத்துடைய ராவாருங்
கருதிற் றெல்லாம்
பெற்றவர்க ளாவாரும் பிறந்தவர்க ளாவாரும்
பீடு சேர்ந்த
நற்றவர்க ளாவாரு ஞானிகடா மாவாரு
நன்மையெல்லாந்
துற்றவர்க ளாவாருஞ் சொருபானந் தர்க்கடிமைத்
தொழில்செய்வாரே. (கடு)

வேறு

தொழிலை ரடியினை தொழலா வென்றன

சொலவவர் திறன் வரு துதியா வென்றலை
 விழிலவ ரடியா ரடியார் பங்கய
 விரைமல ரடியினை மிசையா வன்புகொ
 டழினவர் பிறவிக ளறவே தனதிரு
 வருளொரு வடிவுகொள் சொருபா னந்தர்த்
 மெழிப்புரை திருவுரு விதுவே யன்றியொ
 ரிகபர மிதமக மிலதாய் நின்றதே.

வேறு..

நின்றதடி யார்தங்க ணெஞ்சினிடை யேவஞ்ச
 நெஞ்சமுடை யார்கள் விரகே
 வென்றதடி யாசன்ப ரன்பரடி யார்தங்கள்
 வெம்பிறவி யான பகையே
 கொன்றததல் வானன்றி நின்றதுதி மாறவருள்
 கொண்டுவினை யாடி யிசையா
 வென்றதனை யேயிங்கெ ணெந்தை சொரு பானந்த
 னின்பவிரு பாதங்களே.

கொச்சகம்

பாதந் தலையிற் பதித்தென் பவங்களைந்த
 நாதன் பரன்சொருபா னந்தன் பரங்கருணை
 கேதந் கெடச்செவியாற் கேட்குந் தொறுமென்னு
 -வோதுந் தொறுமுருகி நீரா வுருமுனே.

விருத்தம்-வண்டுவிடு தூது

ஊன்னைரு பெருநோய் தான்விட விழைபா

ஞானவினோதனீகலம்பகம்

உரங்.

லுகுதரு மன்பாய் மிகுதவ முறவே
வான்வரு மிமையோர் கான்வர நிலனே
வந்தருள் சொருபா னந்தர்த மலர்சேர்
தேன்வரு மிருதா ளிணைமல ரொன்றன்
சென்னியின் மிசையே யின்னமு மெருகா
றன்வரும் வகைபோய் நீபணி யாயே
சரிசூழல் வண்டே வரிகழல் கண்டே.

(சூச)

வேறு.

கண்டே சொருபா னந்தன் பாதங் காணார்போல்
விண்டே யுழல்வேன் மெய்யே யடியார் போலன்பு
கொண்டேனெனவுங் கூறாநின்றே நென்னைப்போ
லுண்டே யுடையா ளெடுகை தவமிங் குடையாரே

(சூரு)

வேறு.

உடையா னெனவுவந்த சொருபா னந்த
னுருவாவந் திருக்கவவன் றிருவா சற்கோர்
தடையான தற்றிருக்க வழிவொன் றில்லாத்
தானாகத் தனையடைவார்க் கருளாநின்ற
கொடையான தவனடியா ரடியே யாகக்
கூடுவதும் பாடுவதுங் குவல யத்தோர்
கிடையாது கிடைத்திருக்க வவமேதாழ்போய்க்
கெடுகின்ற ரலமாக்கப் படுகின் றாரே

(சூசு)

உரசு

ஞானவினோதீச ஸம்பகம்

நேரிசைவெண்பா

படக்கடவ தெத்தனையும் பட்டேனிக் கட்ட
விடக்கொழியும் வண்ணம் விளம்பாய்-கடற்கருணை
மாமலையா யாள வருசொருபா னந்தாவெண்
தீடலையாஞ் சிந்தைநோய் தீர். (௬௭)

விருத்தம்

தீர்த்த மாவதுஞ் செய்தவ மாவது
மார்த்த மாவது மர்ச்சனை யாவதுஞ்
சோத்த மாவது மென்சொரு பானந்தர்
வார்த்தை கேட்கை மதியே மதிக்கொனே.

வேறு.

மதிக்கைமதி கேடென் றிரிர் மலப்பொதியை நீரென்றுநீ
ருதித்துமரி யாநின்ற நோ யொழிக்கநினை யாநின்றிலீர்
கதிக்குநெறியேதென்பி ரேல்கருத்தின்மிகு நேயங்கொடே
துதித்தபொழு தேசுந்தைநோய் துடைப்பர்சொரு பானந்
தரே (௬௮)

வேறு

பானந்திய சுவையோசொரு பானந்தன தின்பந்
தானென்றிய விருசேவடி தருமின் சுவை மதுரத்
தேனென்றிய சுவையோதிரை யமிர்தந்தரு சுவையோ
ஞானந்தரு சுவையோவெது நாமும்பெரு லலனே (௬௯)

ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

உாநு

கட்டளைக்கவித்துறை

நலனா குவதுநன் ஞானம தாவது நன்மைமிகுங் [ட
குலனா குவதுங் குரம்பைபுகொண் டாரிவர் கொண்டுக்கொண்
பலனா குவதும் பணிதந்து செய்த றணித்தனெஞ்ச
மலனா வருசொரு பானந்த நாதர்நல் லன் பருக்கே (எக)

விருத்தம்-சித்து

பருதியு மதியு மெனுமிவை விததி
படுபு தங்க னூற்ற வாருயிர்
பலபல வுலகம் வீரவிய பிரமன்
முதலாவந் துதித்த யேனிகள்
பகர்வுறு திசைக ணிசிபகன் முதல்
வருகா லங்கண் முற்றும் வேறேரு
பரமற வெமது வடிவென வருளி
வினையா டென்று விட்ட தேசுறு
சுருதியின் முடிவு மறைவுற வரிய
சொருபா னந்த னித்த மாகிய
துணையடி தொழுது துதிசெய்து மிகவு
மருச்சி யாநின்ற சித்த ரேமணி
துளவ றெடய னரன ருளிய
பதமாகின்ற குத்திரவாழ்வுகள்
சுகமல திரிய வரும்வழி பழைய
குருடே நன்று னிட்ட மேதுரை
சுருதிய தருது மழிவரு பொழுது

உராக்

ஞானவீரோத்தன்கலம்பகம்.

மிலதா கின்ற சித்தி யேபல
கலைகளி னலையி னலவது வினவி
யெனையாள் கின்ற வத்த னாராள்
கழலினை தொழுது வழிபடி வவர்த
மருளால் வந்த வித்தை காண்வரு
கருவறு குளிகை யிதுமுன மொருவர்
கிடையா தென்று கிட்டி னாய்மிக
வரிதிது பரம குருவரு னுடைய
பரமா னந்த சித்தனா யிரு
வருபா னமரு மழகிய கருனை
யிதன்மு லங்க ளொப்பி லாதவ.
னதிரச முடைய வடியவர் திறனை
மிகவே கண்டு திருஷ்டனை யாலவ
ராருளிய வமிர்த கிருதகுள சகித
மயில்வே மென்று மிட்ட மாகவே (எஉ)

வேறு.

ஆகமுடை யிருங்கண் மே லாடுபுல னவைந்து மா
னாகநலி யாதிர்திர மா ஞாலபவ மேவந்து ரு
சோகமெனு நோயிங்கு ரு தூயசொரு பானந்தர் தா
மாகவருள் பாதங்கண் மே லாசையொரு போதொன்றி லே

வேறு.

போதா தன்னமா லானே யெனினும் பொய்யில்லா

ஞானவினோதன்கலம்பகம்

உள்ள

வேதா கமமெய்ப்பொருடா மெய்கண் டவரேனு
நாதா வெணையா னுடையாய் சொருபா னந்தாவென்
ரேதா தவர்மேன் மையெலா மொன்றுக் குடனன்றே.

வேறு.

உடலை யார்த்தவைம் பூதமிட் டன்றெனக்
கோரள வறுமாசைக்

கடலை யார்த்ததில் வடவையாங் காமகோ
பாதிவெங் கனன் மண்டுஞ்

சுடலை யாற்றவொண் கிலநுள் வடிவொடு,
சுடர்ச்சொரு பானந்தா!

முடலை யாக்கைகொ டலம்வரன் முடிவுநாள்
மொழிந்தருள் செய்யாயே.

(எரு)

கட்டளைக்கவித்துறை.

செய்தவந் தானிலை சீலமொன் றூலிலை மால்கொணஞ்சிற்
கைதவம் பொன்றிலை காமரு பூங்கழற் காமளவு
ரைதலுந் தானிலை ஞானமொன் றூலிலை யானடுவே
யெய்தவென் றுல்வரு மோசொரு பானந்த னின்னருளே()

நேரிசை வெண்பா.

அருணா மெம்பெருமா னாக மழியாப்
பொருணா மென்னுள்வரும் போதந்-திருவாரொன்
வாணுளே நாரும் வருஞ்சொருபா னந்தன்மா
தாணா மென்புண் றலை

அகவற்பா.

என்புன் றலைமிசை யிணையடிக்க கமல
மன்புற வளிக்க வென்றே முன்பு
சொருபா னந்தத் திருமா முனிவ
செறிந்துல கிடையிற் செய்த சேவக
மறிந்தன னறிந்தன னம்ம செறிந்த
வாயிர கோடி யனல்கனன் றுயிர்க்கும்
வாயின வெய்ய மறந்திக னைம்புலக்
கொத்தொரு மொழிபடக் கோளாக் கன்சிரம்
பத்தொரு கணைப்படுத் தினையே சுத்த
நஞ்சுமு முண்டனை நம்ப நாயேன்
வஞ்ச நெஞ்சம் வாரியுண் பதற்கே
சிலைபெண் ணாகச் சேவடி சேர்த்தனை
நிலைபெற வென்னை நீயாக் குதற்கே
வரைத்தனு வாக வளைத்தனை
கரைப்பது கருதியென் மனப்பெருங் கல்லே ()

வேறு-கர்லம்

கல்லையலா லுவமையிலா மனங்கனியுங் காலங்
காதலெலா மீசனுக்கே கூரவருங் காலங்
தொல்லையிலா கியபிறவி தொலைந்துவிடுங் காலஞ்
சொருபானந் தச்சுடர்தான் றேன்றவருங் காலஞ்
சொல்லவின வெருசுகமா யென்னில்வே ரென்றுந்
தோன்றாத் திருவடி யென்றலைமேலேறி

ஞானவினோதங்கலம்பகம்.

உராக

யெல்லையிலர் வின்பவெள்ளங் கரையழியுங் கால
மென்னையுமாண் டருள்புரிவா னெழுந்தருளுங் காலம்.

வேறு.

காலம்பல தானின்கழல் காணுந்திற னேதென்றான்
மாலம்புயன் மாலங்குற வாவென்றெனை யானுந்திறன்
ஞாலம்புகு தாநின்றரு ணாதன்சொரு பானந்தனார்
கோலம்பழ வேதம்பல கூறும்பொரு ளாகின்றதே. (அடு)

வேறு.

ஆகின் றவையழி யாநின் றமையறி
யாநின் றறிகின் றிலைவாணுள்
போகின் றதுபுகு தாதென் றறிகிலை
பொய்யென் றறிகிலை மெய்யென்றே
சாகின் றனைபிற வானின் றனைதடு
மாறும் படிசெடு வாய்நெஞ்சே
யாகின் றளவினு மாகின் றிலைசொரு
பானந் தரொடுற வாமன்பே. (அக)

வேறு.

அன்பே சொருபர் னந்தச் சுடரே யகிலத்தின்
முன்பே பின்பே முடிவீ றறியா முதலோனே
யென்பே றுநினைந் திமையோ ரலம்வந் திடவிங்கோர்
வன்பே யனையே னென்பா லன்பா வந்தாயே. (அஉ)

கூசு.

உகம. ஞானவிலே ஞான்கலம்பகம்.

நேரிசை வெண்பா

வந்துபர மானந்த வாழ்விந்த மண்ணிடையே
தந்தசொருபானந்தர் தாள்குடிச்- சிந்தைமய
நீர்ப்பா ரலாதவரே தேவர்கோ வாச்செல்லப்
பார்ப்பா ரமரா பதிக்கு.

(அரு)

விருத்தம்-மதங்கு

பதியா கின்ற பதந்த னின்செயல்
பழவே தங்க ணிரந் தரந்தனி
துதியா நின் னுமி தென் றறிந்தவர்
சொருபா னந்தர்பு குந்து சந்தத
முதியா நின்றவி ரண்டு பங்கய
முமிழ்தே னுண்டம தங்கி யென்றனை
மதியா வின் னுவி லங்கு கென்றனை
மறையோ னென் னுவி லங்கொ துங்கியே. ()

வேறு

துங்கத் திருவடி யதனைத் தெரிதரு
சொருபா னந்தன தருளாலே
சங்கைத் திறனது தவிரத் தனதரு
தானைத் தலைமிசை யாளத்தந்
தங்கைக் கனியென வருளிச் செய்தவிர
கயர்வுற் றயல்படு மயனெஞ்சே

ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

உகக

யெங்குற்றனையன் பெங்குற் றனையவ
னிஞ்ஞொற் கழவினை மலரிற்கே.

(அதி)

• அகவற்பா.

மலர்மிசை மடந்தை யொருமண வாள!
பலர்புகழ் தக்க கலைமகள் கணவ!
கௌரி கேள்வ! பார்மகட்கு கிறைவ!
மௌன நன்மொழி ஞானவினோத!
வறிவரு மறிவ நெறியரு ணிமல
போதங் கொடுக்கும் பூத வல்லப
கேதங் கொடுக்கும் பாத பங்கய
வெனக்கென வந்த தனித்துணைத் தலைவ
வொருவரு மறியாச் சொருபா நந்த
பெரும நிற்புகழ் பெரியோய் கேட்டரு
ளொருநுப் புனையி னும்ப ருலகத்
தாருரு புகழு மறிவுரு வாமே
யிந்நிலத் தடியிட விறைவ விர்தில
மந்நிலத் தேற வடியிட டறுமே
பண்டைவடி வொழிந்துன் பங்கய மலர்க்கண்
கண்டவர்க் குடம்பு கண்ணு கும்மே
செய்ய பாதஞ் சிரமிசை யேறின்
வெய்ய பாசம் விட்டே ழும்மே
யன்னிய மறுமோர் மொழியின்
முன்னிய சபைய மொழிப்பிணக் கறுமே.

(அக)

உக2 ஞானவிஞ்ஞதன்கலம்பகம்.

விருத்தம்.

பிணங்குவனோ பேதமபே தங்க னென்று
 பிதற்றுகின்ற பிதற்றருடன் பிறவி யொன்றுந்
 ஹுணங்குவனோ குணங்கடந்த சொருபா னந்த
 னொளிமலர்ச்சே வடியொழிய வொருநே வுண்டா
 வணங்குவனோ வவனடியா டடியார் தம்மை
 வழிபடுவோர் குழுவொழிய மற்றை யாரோ
 டிணங்குவனோ வெண்ணெயெனக் கென்னிற் றந்த
 வியல்பைநினைந் துருகியழிந் திடுகின் றேனே. (அ௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இடுகின்றி லேனென்று மேற்கின்றி லேனல்லனிர்தியத்தை
 யடுகின்றி லேனென்று மாய்கின்றி லேனென்று மாசை
 யொன்றும், விடுகின்றி லேனென்றின் மீட்கின்றி லேனெஞ்
 சன் றாட்கண்வந்தாட், படுகின்றி லேனென்படக்கட வேன்
 சொருபானந்தனே. (அ௮)

விருத்தம்-களி

சொருபா, னந்தத் திருமா முனிவன்
 ஹுணையார் கமலத் தொலையா நறவைப்
 பருகா வுருகிப் பெருகா நிறையும்
 பரமா னந்தப் பெருமா களியே
 னொருபா வ்ணையற் றுரையற் றுணர்வற்
 றுருவற்றொழிவற் றுலகற்றிலகற்

ஞானவினோதனிகலம்பகம்.

உதந்.

நிருகாத லுமற் றவரென் றுலகத்

தென்பட் டவரென் கண்பட் டவரே.

(அகந்)

நேரிசைவெண்பா.

பட்டமதகரிமேற் பல்கோடி யாண்டவனி

வட்ட முழுதாளு மன்னர்பத-மட்டோ

சொருபானந் தன்கீர்த்தித் தொல்லமுதை வாரிப்

பருகா வருகும் பகற்கு.

(கூடு)

விருத்தம்.

புகுத்த பேதமும் பூதமும் போதமும்

பற்றுவிட்டதுமுற்றந்

தொகுத்தி யாவையு நாநெனத் தானெனு

சுடர்ச்சொரு பானந்தன்

மிகுத்த தாமரை செகுத்தனா ளல்லது

வேறுவே றுலகத்தே

வகுத்த மூவர்தம் பதத்தையொன் றுகயான்

மறவியு மதியேனே.

(கூடு)

வேறு:

மதியிலே னெண்ப்போல வல்வினெசெய் தாருண்டோ

மங்கு மிந்நாற்

கதியிலே சுழன்றவலக் கடலிடையே நடனாடக்

கடவே னாகித்

துதியிலே யருள்சுரக்குந் தூயசொரு பான்ந்தச்
சோதி யென்னு
நிதியிலே புகுந்திருக்க விதியிலேன் முகவாதே
நின்றற் றேனே.

(கஉ)

வேறு.

அற்றவர்க ளாகியற வேடங்கொண் டர்சுருதே
கற்றவர்க ளாகியரி தர்யரிதர்ய கலைநொல்லார்
துற்றவரி லாதிச் சொருபானந்தன் றெண்டல்ல
மற்றவர்கள் கோடிபல கோடி மடங்கூறன் றே.

(கங)

வேறு.

நன்றும் மறியே னன்றும் மறியே னையெனுட்
நென்றுஞ் சுட்டே சொருபானந்தச் சோதியென்
நென்றிங் குரையா டளவென் னீதியஞ் செயுமாறிங்
கொன்றும் மறியே னென்னும் முரையா தொழியேனை.

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஒழித்திலை சிற்றின்ப முண்டிலை நீயுண்டு முண்மைதனில்,
விழித்திலை மெய்ச்சொரு பானந்த வென்று வெறுமொரு
கான், மொழித்திலை தீயை மொழிந்தற் றனைபல மோக
மென்றுங், கழித்திலை யாவி கழிந்தனை யேயென் கடை
நெஞ்சமே.

(கரு)

ஞானவிஞ்ஞாதன்கலம்பகம்.

உசுந

விருத்தம்.

கூடைய் தாக்கிப் பிபிசிகை யாதியாக்
கமல பேர்ணிக ணக்கில்ச ரர்சரத்
தொடைய தாடுபொன்று போலுல கங்களாந்
தோற்ற மென்சொரு பர்னந்தச் சோதியை
யிடைப ருவின்ப வர்ரியை பிங்குவந்
தெண்ணை யாண்டவெங் கோணையி னைஞ்சியே
யடைய யாள்விழுந் கும்படி பாரினி
யகில லோகமெங் கையறி வன்றியே. (சுசு)

வேறு.

அன்றென்று கூறுதனை யாமென்று கூறுமறு
சமயங்க ளாதி யவையே
நன்றென்று கூறுமவர் நடுவென்று ஞானகன
வொளியென்று நா லுமறையே
யொன்றென்று கூறுசொரு பானந்த நாதனுரு
வாய்வந்து மேனிவசவா
வென்றென்று கூறியிரு பாதங்கண் மேவவிதி
யின்றிங்கி லாதகிவரே. (சுசு)

வேறு,

தவிரேமிதொன்று பகரச் சமயத்தி னென்றுந்
துவரே மனைத்துந் சொருபா னந்தச் சோதிதொல்லைப்
பவரோ கமாலும் படிசுண்ட பதங்களுன்னு
மவிரோத மான ரீநறியல்லன வையமுண்டோ. (சுசு)

உகசு

ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

வேறு.

வையமினி யெனைப்புகழ்ந்தென் மற்றென்னை யிகழ்ந்
தாலென் மாறாதென்றுஞ்
செய்யவள்வந் தென்னுடனே செறிந்திருந்தென்
பிறிந்திருந்தென் சிதைடாதென்று
மையமற விருந்தெனுடம் பழிந்தாலெ லுக்கமழி
வதனுண்டோ
துய்யசொரு பானந்தன் னுணையடியென் றலையரசு
சூடினேற்கே.

(சுகசு)

நேரிசைவெண்பா.

சூடினேன் பாதஞ் சொருபானந் தச்சுடரைப்
பாடினேன் பண்டையடியாரிற்-சூடினேன்
கண்டேன் களிகூரக் காயம் படைத்தநா
னுண்டேன் பெறுதபய் னென்று.

(ரா)

ஞானவினோதன்கலம்பக முற்றிற்று.

பன்னிரண்டர்வது-உலா.

தத்துவகர்மியம் குழகன்.

பூப்போலு மேனிப் புவனம் பதினாலுங்
காப்போனு மெல்லாங் கரப்போனுங்- கோப்போர்னுந்

தன்கமல பாதங்க டேடித் தளர்வுறவிங்
கென்கமல மார விசைந்தருளி - நன்கமல

வாக்கிறந்து துய்ய மனனிற் றந்து மற்றனைத்து [ந்தென்
நோக்கிறந்து நோக்கரிய நுண்பொருடான்- போக்கிற

கையகத்தி னுமலகம் போலெனக்குக் காட்சிதர
வையகத்தின் மானுடனாய் வந்துதித்த - துய்ய

பெருமா னுலகிற் பிறந்திறக்க கில்லா
வொருமா முதலா மொருவன் - பெருமாலா

யஞ்சாரை யாருரை யாங்ககல்வான் வேண்டியவர்க்
சஞ்சாரை யாருரை யாங்ககல்வா - னெஞ்சா

ரயனா ரணானீச னானு மேத்து
மயனா ரணானீச னானன் - பயமார்

முனிவா னவையா மொழிவான் வருமா
முனிவா னவையா மொழிவான் - முனியாகி

யங்குழலார் தங்கட் ககப்பட்ட டவர்பிறகே
யங்குழலார் தங்கட் ககப்படுவான் - ஹர்க்கு

கழற மரையனையார் காணென்று நெஞ்சைக்
கழற மரையனையார் காணார் - சுழலர்

வலமார் திருக்கு மறிவா னுறநா
னலமார் திருக்கு மறிவா - னல்லனார்

வத்துருவ மாய வருகிசையா னன்பருவந்
தத்துருவ மாய வருளிசையான் - றத்துவங்க

ளாறறு மையைந்து நாலேழு மீரேழும்
வேறூன துந்தானாய் வேறான - வேறாக

வென்னைத்தா னாக்கி யெனதுநா வண்ணிறைந்து
தன்னைத்தான் பாடுந் தீகைமையான் - வன்னத்திற்

கொப்பாரு மில்லா வருவுடையான் யானறிய
விப்பாரில் வந்தவிருந்திய - மப்பாலைக்

கப்பாலாய் மெய்யே யடிபணிந்தோர் தம்முடைய
மெய்ப்பாலாய் நிற்கும் விரகினை - னெப்பாலுந்

தன்னை யொருவ றறியாத தன்மையான்
மூன்னை யறிவான மூர்த்தியா - னென்னையுடொன்

உலர்.

உகக

சூக்குவான் போலே யடியேன் கிளையேர்டும்
போக்குவான் றுனே பொலிந்திருப்பான் - யார்க்குந்

திகழாதே தான் நிகழ்வான் சேராதே சேர்ந்தா
னிகழாதே யாவு மிகழந்தா - - - - - நிகழ்பெனையு

மாக்காதே பாக்கினு னாகெல்லா மாயல்லான்
போக்காதே யூழிபல போக்கினுன் - - - - - பார்க்கிற்

பெரியவற்றுட் டானே பெரியான் பெயர்த்து
மரியவற்றுட் டானே மரியான் - - - - - றெரிபறவே

யாழ்ந்தா னகண்ட மகமாக வப்புறனுஞ்
சூழ்ந்தான் றனையொன்றுஞ் சூழாதான் - - - - - றுழ்ந்து

நுகரா நுகர்ச்சியா னுண்ணுணர்வொன் றில்லாச்
சுகரா மறிவரிய தாளான் - - - - - பகருங்கா

னெய்யவற்று னெய்யா னுணியவற்று னுண்ணியா
னையவற்று னையா னழகியான் - - - - - வெய்யவற்றுள்

வெய்யான் றணியின் மிகத்தணியான் றுய்யவற்றுட்
வெய்யா னெனக்கினிய தோற்றத்தா - - - - - னைய

னுயரா வுயர்வா னுணரா வுணர்வா
னயரா நினைபா வறிவான் - - - - - பெயராத

விகிலைமை தன்னிலைமையென்றறிய வெண்ணைத்
வகிலைமை தன்னிலைமை யாயினான் - மன்னாழ்

பொருளின் மருளும் புலையேனை புழம்பார்த்
தருளுங் கருணை யமல - னிருடொ

வாதி முடிபீ தெனமுன் னருமறைக
ளோகி முடியா வுணர்வினொளி - யேதிலை

ஐவி எவிலு மளவி னயமொடென
தாவி பருகு மருகிருகி - பாவியேன்

வண்ண நினைபு மளவில் வடிவினொடு
கண்ணுட் புகுதுபு கருணைமலை - யெண்ணரிபு

போக நினைபு மளவி னுடல்புக
மாக வருளு மருளமிர்து - தாகத்தா

லுண்ண நினைபி னுருகி யெனதுசெய
லெண்ண மழிய செழுமிசை - நண்ணிரதந்

தன்னை நினைபு மளவு தனினினைபு
மென்னை யழிய செழுமின்பர் - தன்னளவி

என்பு மீகுதி யுடைய வவருடலோ
டென்பு முருக்கு மெழிவிறைவ - னின்பவரு

நுள்ள நினையி னயன முததியென்
வெள்ளம் விளைய விளையுமருள் - கள்ள

மயக்கத் தினைநினையில் வன்மத்த னென்னும்
வியக்கத் தருமொப்பிஷ் வீரன் - பயக்குமிரு

வல்கினையின் வாயின் மணலிட்டி யான்மருவு
புல்வினைக டரப் புகல்புனிதன் - வல்கினைதீர்

வானுக்க விப்புவிபை மற்றென்னை வெற்றவெறுந்
தானுக்க வந்தருளுந் தம்பிரான் - மேனிலத்த

விண்ணோர்க ளண்ணுக்க மேனி யுடையார்போல்[லாந்
மண்ணோர்க ள் விண்ணுக்க வந்திருப்பா-னெண்ணமெ

தானுடையா னுயேற்குத் தன்னைத் தாவந்த
ஆனுடையா னெல்லா வழிருடையா - னேனையவுந்

தன்னிலே தோன்றியிடத் தானென்றிற் றேன்றாதா
னென்னிலே யென்னை யெனக்கனிப்பான் - முன்னமெ
[லாந்

தன்னைப் பருகத் தருவார்போ லுள்புகுதா
வென்னைப் பருக வெழுந்தருள்வா - னின்னதென

ஆருடையான் றுனே யுறவுடையான் யாமிட்ட
பேருடையான் போ யிரமுடையான் - சீருடைய

தன்னுடைய சோதி சலியாம னிற்கவே
யென்னுடைய மாய விருளகற்றத் - தன்னிலையின்

வாராமல் வந்தார்போல் வந்தான் வருபிறவி
சாராமல் வந்து சமைந்தபிரான் - சீரா

கிணக்கொன்றுந் தானன்றி யின்றியே நின்ற
குணக்குன்றத் தானுடைய கோமான் - பிணக்கின்றி

யாதானு மோர்வழியர் னேத்துவோர் தங்கட்கு
மாதா வெனவே வழிபட்டு - நீதியா

னங்கவர்கள் வேண்டு மவையே யளித்துலக
மெங்குமுலவி யிடாகற்றி - மங்குமுட

னீறெனவே போகாழு னெஞ்சப் பிணியடைய
வாறெனவே நல்குவரு மாறுடையோன் - வேறறவே

தானந்த மொன்றின்றித் தானே தனைவினையு
வானந்த நாடடைய வாளுடையோன் - மேனந்து

ந்தைதர் னுஞ்செல்லாத் தெய்வத் திருக்கோயில்
ந்தைதான் வீற்றிருந்த வெல்லைக்க - ணந்தமறும்

ன்னியர்க ளுளும் புதுமலர் தூஉய்ப் பொன்னடிக்
நனியயர்ப்பணிந்து நாத்தழும்பு வெண்ணிறிய [கே

உலக.

உஉந

பாதனே பாதம் பணிந்தெழுமோர் தம்முள்ளப்
போதனே புத்தேளிர் போற்றரியோய் - நாதனே

நாரா யணனே சடாதானே நான்முகனே
திரா கிணைதிர்க்கூஞ் சேவகனே - யாரானும்

வேண்டுவார் வேண்டு முருவாங்கி வேண்டியதே
யிண்டுவா வென்றென்றே நின்றேத்தி-யாண்டகையே.

யாரா வமுதமே யைம்புலனுங் கொண்டுவப்ப
வாரா யெனப்பெரிது மால்வினைப்பச் - சீராகுந்

தாழ்ச்சி தருமன்பர் தாங்காண் விப்புவிழிற்
காட்சி தரத்தன் கருணையான் - மாட்சிமையிற்

செய்யா வழகுடைய செய்யவனார் யாம்பிறப்பி
னெய்யாத வண்ண மெழுந்தருளத் - துய்வ

திருக்கோலங்கொண்டருளுஞ் சீரழகை முன்னை
யிருக்கோத மரட்டாதா மென்று - நெருக்கன்பர்

கண்ணீரான் மஞ்சனமே செய்வானற் கர்ப்பூரத் [ராச்
தெண்ணீரான் மஞ்சனமுஞ் செய்தருளி - யெண்ணே

சொற்கலையி னின்று துவளா வழியருள்வா
னற்கலையுஞ் சாத்தி நலனாப் - பொற்கழலே

தஞ்சந் தனமென்றி யானிருக்கத் தானருள்வர்
எஞ்சந் தனமே லணிந்தருளி - நெஞ்சமனு

செஞ்சாந்த மாகச் சிறியேற் கருள்செய்வான்
செஞ்சாந்து சாத்திச் சிறந்திடவே - பெஞ்சவரு

நான்மலரா வண்ண மடியேற்கு நக்குவா
னான்மலர்தான் சாத்தி நலங்குழன்மே - னீண்மா

மறைகழறு நின்ற மலர்த்தா டருவா
னறைகழறுன் சாத்தி யழகா - வந்நெறிவர்

தெதிரா னவர்பிறவி யெல்லா மெறிவான்
கதிர்ஞான மாங்கடகஞ் சாத்தி - முதுபிறவிப்

பேரர் பூியினின்று மேற்றுவான் பேரொளிசேர்
சீராழி சாத்தித் திருவிரற்க - னேரர்ருஞ்

சொற்கடக நாயேனை வந்து தொழ்ச்சொல்வா
னற்கடகஞ் சாத்தி நலஞ்சிறப்பப் - பொற்கொடியா

ராகு வலையங் கழுந்தாம லாட்கொள்வான்
வாகு வலையம் வலஞ்சாத்தி - மாகவலை

பேரருஞ் சாத்தவினை திரா மெனவருள்வான்
பேரருஞ் சாத்திப் பிறவியெலா - நேராக்

உலர்.

உஉரு

குருத்தோடு தீர்ப்பான் குழைக்காதிற செம்பொற்
றிருத்தோடு சாத்திமறுச் சேரா-திருக்குமதிச் [டும்

செவ்வித் திருமுகனைச் சேர்ந்தடியேன் கண்ணிரண்
வெளவிப் பெரிய மயறீர்ந்து - மெய்விளைப்பா

னாகத் திருக்கோல மாங்கொன்று கொள்ளாதே
மேகத் தனைகின்ற வெண்மதியின் - பாகமே

யொத்த நுதன்மீ தொளிர்நீற்றுக் காப்புத்தன்
பத்தர் வினைநீறும் படிசாத்திப்- பித்தனே

னிட்டவொரு பட்டத்திற் கெல்லா மிசைந்திருப்பான்
பட்ட மழகு படச்சாத்திக் - கட்டவுடல்

காட்ட மணிந்தழலிற் காட்டாமுன் றுளெனக்குச்
சூட்ட மணிமகுடஞ் சூடித்தா - னாட்டமிலாப்

பேயான நாயேன் பிதற்றுந் தமிழ்மாலே
யாயாமற் சாத்து மருளின - னாயாவென்

வாண்மாலே மெய்யென்று மங்காமே செங்கழுநீர்த்
தோண்மாலே சாத்தித் துயாகவக்- கோண்மாற்றும்

வேதகத்தி னானன்னம் புள்ளும் விடைதவிரப்
போதகத்தின் மீதே புகுந்தருளி - யேதுவற்ற
கரு.

தஞ்சந் தனமென்றி யானிருக்கத் தானருள்வர்
னஞ்சந் தனமே லணிந்தருளி - நெஞ்சமது

செஞ்சாந்த மாகச் சிறியேற் கருள்செய்வான்
செஞ்சாந்து சாத்திச் சிறந்திடவே - பெஞ்சவரு

நான்மலரா வண்ண மடியேற்கு நல்குவா
னான்மலர்தான் சாத்தி நறுங்குழன்மே - வீண்மா

மறைகழறு நின்ற மலர்த்தா டருவா
னறைகழறுன் சாத்தி யழகா - வந்நெறிவந்

தெதிரா னவர்பிறவி யெல்லா மெறிவான்
கதிர்ஞான மாங்கடகஞ் சாத்தி - முதுபிறவிப்

பேரர் பூயினின்று மேற்றுவான் பேரொளிசேர்
சிராழி சாத்தித் திருவிரற்க - ணேரர்ருஞ்

சொற்கடக நாயேனை வந்து தொழ்ச்சொல்வா
னற்கடகஞ் சாத்தி நலஞ்சிறப்பப் - பொற்கொடியா

ராகு வலையங் கழுந்தாம லாட்கொள்வான்
வாகு வலையம் வலஞ்சாத்தி - மாகவலை

திராஞ் சாத்தவினை திரா ரெனவருள்வான்
பேராரஞ் சாத்திப் பிறவியெலா - நேராக்

உலர்.

உஉரு

சூருத்தோடு தீர்ப்பான் சூழைக்காதிற் செம்பொற்
நிருத்தோடு சாத்திமறுச் சேரா-திருக்குமதிச் [டும்

செவ்வித் திருமுகனைச் சேர்ந்தடியேன் கண்ணிரண்
வெனவிப் பெரிய மயநீர்ந்து - மெய்விளைப்பா

ஐகத் திருக்கோல மாங்கொன்று கொள்ளாதே
மேகத் தணைகின்ற வெண்மதியின் - பாகமே

யொத்த நுதன்மீ தொளிர்நீற்றுக் காப்புத்தன்
பத்தர் வினைநீரூம் படிசாத்திப்- பித்தனே

னிட்டவொரு பட்டத்திற் கெல்லா மிசைந்திருப்பான்
பட்ட மழகு படச்சாத்திக் - கட்டவுடல்

காட்ட மணிந்தழவிற் காட்டாமுன் றுளெனக்குச்
சூட்ட மணிமகுடஞ் சூடித்தா - னுட்டமிலாப்

பேயான நாயேன் பிதற்றுந் தமிழ்மாலே
யாயாமற் சாத்து மருளினு - னாயாவென்

வாண்மாலே மெய்யென்று மங்காமே செங்கழுநீர்த்
தோண்மாலே சாத்தித் துயாகலக்- கோண்மாற்றும்

வேதகத்தி னுன்னம் புள்ளும் விடைதவிரப்
போதகத்தின் மீதே புகுந்தருளி - யேதுவற்ற
கரு.

முத்திலகு நன்குடையேர் ருள்ளத்தே முற்றுமனை
முத்திலகு நன்குடைகண் மொய்த்துவா - மற்றக்

கொடிய பிறவிக் குலேவோரை யம்பொற்
கொடிக ளெழுந்தழைத்துக் கொள்ள - விடுசகடு

போலவட்ட ஊகவரு பொய்ச்செல்வ மென்றேபட்
டாலவட்ட மெங்கு மசைந்துவாக் - கோலமுற்ற

மூர்த்திகளு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களு
மேத்தி யெழுந்துவிழுந் தென்புருகிக் - கூத்தாட

விண்ணோர்க ளேற்றும் விரைத்துப முமொழிய
மண்ணோர் நறுந்துப வான்புகைதா - னண்ணரிய

மெய்த்தேவ தேவன்றன் மேதினிய ளானென்று
புத்தே றுலகிற்குப் போயுரைப்பச் - சித்தமுறுஞ்

சல்லியங்க ளெல்லாந் தவிரச் சதிரான்
பல்லியங்க ளெங்கும் பரந்தொலிப்பத் - துல்லியங்க

டானென்று மில்லாத் தனிச்சுடரான் றுன்வந்தா
ஹானென்று மில்லா வொளிவந்தான் - றுனென்று

மென்னையாட் கொள்ளு மிறைவந்தான் யாவர்க்கு
முன்னையாய் நின்ற முதல்வந்தான் - பன்னுமறைச்

சீரோத வொண்ணாத் திருமேனி தன்னையுமிப்
பாரோரறியும் படிவந்தா - னோராத

வென்னைத் திரித்தென்னைக் காட்டி யெனைமாற்றித்
தன்னைத் தருந்தம்பி ரான்வந்தா - னென்னுந்

திருச்சின்ன மெங்குஞ் செவிகளெல்லா மார
விருத்தின்னஞ் சேவித்து மேவத் - தெரிப்பரிய

சுத்த நெறியர்ந் துறவி நெறியறியுஞ்
சித்த நிருமருங்குஞ் சேவிப்ப - நித்தமொழி

வில்லாம லோது மெழின்மறைகள் கண்டறியா
நல்லான் மணிமலர்த்தா ணத்தழும்ப - வல்லவர்தம்

பாமாலை கொண்டு பணிந்தெழநன் பத்தர்கணம்
பூமாலை கொண்டு புகழ்ந்தேத்தக் - கோர்மா

னெழுந்தருளுங் காலை யெழிலடியார் கண்ணீர்
கொழுந்தரளம் போலே குதிப்பச் - செழுந்தரணி

பூரர் னுவந்தருளி யேர்ங்கு மணிமாட்சி
சீரார் திருவிதி சேர்ந்தருள - வேராரும்

வான மதிதயங்கு கோபுரங்கண் மண்டபங்க
ளேனை மணிமா ளிகையிடங்க - டானடைய

நாணு மடனு நலனு மினவனையும்
பூணுங் கலனும் புனைகலையும் - பேணலுறு

முள்ளமு மாவியு மொன்றெழியா மேதம்மை
விள்ள விரைந்திண்டி மெல்லியரால் - வள்ளலார்

தாளிணையை வந்தித்துத் தம்முடைய மெய்மறந்து
கோளில்பெருநிபோற் குழறுவார் - மீளா

வுணருவா ருண்ணு ரமிர்தைத்தங் கண்ணை
புணருவார் புண்ணியனே! யென்பா - ரிணையிலாத்

தோற்ற மிருந்தபடி யார்சு சுருகிகண்முன்
சாற்ற வரியபொரு டானென்பார் - போற்றவரும்

பண்டி தருமறையும் பாரோரும் வானோரும்
கண்டு தெழுவரிய தூரணஞர் - தொண்டர்க்குக்

காட்சி கொடுத்தருளக் காசினிமேல் வந்ததொரு
மாட்சிமைகாணென்று வனப்புறுவா-ராட்சிசெய்தார்

தம்மை மயக்கந் தவிற்குமே தானேதா
னெம்மை மயக்குவா னென்றிசைப்பார் - தம்மை

முனியா வருந்தவத்தை முண்டிவனைச் சேர்த்துந்
துனியாம் நேமென்று சொல்வார் - ரினியானெம்

உலர்.

உஉக

முள்ளமே மேவ வெழியா திருக்கருணை
வெள்ளமே பென்று விளம்புவா - நுள்ளாவி

நோமனோப் செப்பு மிவனெழிய நுண்ணிடையீர்
காமனாம் வேறே கருதுமோர் - யாமறியப்

பற்றற்றோர் தங்கள் பரம்பொருளாய் பல்சமய
முற்றுற்றோர் வேண்டு முருவமுமாய் = மற்றுற்றோ

செல்லார்க்கு மெல்லாப் பொருளா யிருக்கத்தான்
வல்லா விவனென்று மாமறைகள் = செல்லுவிவ்

வினையே யானும் மெல்லியலார் தம்மளவு
மாரனே யாகை வருத்தமோ - நேரிழையீர்

பூண்ட வளைகலைநான் போனாலு நம்மைநா
மீண்டு கொடுபோக வேண்டாவோ = வண்டகையே

வேண்டமோ வென்பார் விரையீ ருரையெல்லா
மாண்டமோ வென்று மறுகுவார் = மீண்டும்

விழுவார் தொழுதெழுவார் வேர்ப்பார்தாம் விம்மா
வழுவார்நீ யாளாயோ வென்பார் = வழுவாத்

பேருட்கணில்லையோ வென்பார் பெரியோனாக்
காருட்க னுண்பாலே யாமென்பா - சீருட்சேர்

உதயி

உலா.

பொன்னடிகள் வந்து பொருந்தப் புவிமடந்தை
யென்னதவஞ் செய்தாளோ வின்றென்பா - ருன்னரிட

சீமான் மணிமார்பிற் சீர்மலை தூன்சாத்தும்
பாமாது பெற்ற பதமென்பார் - பூமாகின்

புண்ணியமே யென்பாரிப் பொன்னூர் திருமேனிக்
கண்ணியளே சால வவளென்பா - ரண்ணல்

வசையில் புகழ்மானை வர்த்துவார் மன்னும்
விசையையே வீறுடையா ளென்பா - ரிசைபெரிய

ஞானக் கொழுந்தூற்ற நன்கென்பார் நற்சுருதிக்
தேனப் பதமிரக்குஞ் சென்றென்பார் - மேனி

யருளோகா ணேரர்க வார்கின்ற னென்பார்
வெருளேது மின்றிப்போய் வேண்டிற்-றெருளேசெய்

யானந்த வெள்ளக் கலவி யடியேன்பாற்
றுனந்த வாராளே தானென்பார் - தேனே

புலன்களினு லுள்ளபயன் பெரய்யன்றி மெய்யே
நலன்களிகூ ரப்பெற்றே நாடுமென் - றலம்புனைவா

சாதரமு மாராமை தாணு மதிசயமுந்
தீதரநிக் மேன்மேலுஞ் சென்றி ன்னே - யோதியவா

உலர்

உருகு

சின்து மலர்க்கணைக டர்ன்றெரிந்து சீராய்
வெந்தையளி நாணுக்கி யின்பவேள் - பைந்தொடியார்

சொல்லு மனனு முடையவொரு சொற்கரும்பு
வில்லி னழிக்க விரைவுற்றான் சொல்லே

பேதை

வடிக்குங் கிளிப்பிறப்பு மாற்றறியாப் பாலன்
பிடித்தது வேபிடிக்கும் பேதை - யடுத்த

தறியாப் பருவ மறியாமை தாயைப்
பிறியாச்சிறுகுழந்தைப் பிள்ளை - கிறியாய்

மாயைக் குலக்கொழுந்து மாஞால மானகருத்
தீயை மதியாதே சென்றனைவாள் - வாயாத்

தணக்குந் திருவேண்டித் தாழ்ந்தோரை யுந்தான்
வணக்கஞ் செயாநின்ற வல்லி - கணக்காயந்

பாடமே யோதிப் பயனென் றறியாத
முடமே யான முகத்தினு - னை

கடற்புவன மீரோழுங் காமனாற் செங்கோ
னடக்கு முறையே நடப்பாண் - மடக்குதலைத்

தப்பா வினைத்தனையைப் பூண்பா டனையொருகான்
மெய்ப்பால் வினவ வினாவறியான் - மெய்ப்பாலாங்

கந்தஞ் சுவையொளியூ ரோசைக் கடுகிடஞ்சே
ரைந்தலை நாக்குத்தையாங்கெடுத்துச் - சிந்தை

சுழல வுடலைச் சுழலச் சுழலக்
சுழல வுதறும்வகை காணு - ணிழவ்சீபாலப்

பொய்யேயாய்க் காணும் பொருளெல்லாம் பொன்னுத
மெய்யேபோற் காணும் விழியினுள் - வைவகத்தே

வானைப் படுகின்ற மாமோசுக் கையாலே
போதப் பெருங்கண் புதைத்தோளிப்பா - மூலற்ற

மையல்சிற் றில்வாழ்க்கை வாழாதே லாம்வாழ்ந்து
செய்யக் கடவதெலாஞ் செய்தாலும் - பெரய்யாகி

யின்று பிறந்தார் கணக்காய் மின்னுமிது
நின்று நிலையா தெனவின்றிப் - மின்றையு

மூனிழைத்த வில்வாழ்க்கை யுண்மை யெனநினைந்து
தானிழக்க நின்று தளர்வளவில் - வானிழக்க

மூன்னை மறையாற்ற மூவாத் மூர்த்திகளு
மின்னு மறிவின்றி யீடழிய - வென்னைத்

தாமறியக் தேயாண்ட தம்பிரான் வந்து
நரருருவாய் ஞாலமெலாங் காணத் - தரணிதனிற்

பொன்மாட வீதியினுட் போதிகத்தின் மேல்வரலுஞ்
சென்மார் திரியத்திற் செய்தவத்தான் - முன்மேவு

புல்லினத்தை நீங்கியிறை பொற்றா டொழிவிரும்ப
நல்லினத்திற் றேழியர்பா னன்களைந்து - சொல்லி

ரிவரா ரெனவியம்ப வெம்மையும்வந் திங்கே
யவர்கா ணடிமையுந் தாள்வார் - கவராதே

தம்பே ரழகுல்கிற் றாங்காட்ட வேண்டியபோ
தெம்போ லெழுந்தருள்வ ரித்தனைகாண் - டொம்பேரி

கைதொழா யென்றவரைக் கைதொழா யென்றுரைத்
செய்தவா செய்தவா செய்தற்றாண் - மைதீர் [தாள்

திருவுருவங் கண்டாலென் செந்தர்மரையும்
பருவமலா தன்றலாப் பண்ணான் - மருவிவருந்

தன்னயர்பு தன்னாலே தையலுந் தற்பயக்கு
மன்னையர்பர் லேசென் றனுகினாள் - பின்னோத
பேதும்பை.

லாகும் பெதும்பை யறியப் படாத்தவமும்
பாக்கொன்று கல்விப் பயனதுவுஞ் - சோகமறக்

கற்றே ருரைக்குங் கசடறுநுண் கேள்வியும்
பற்றேது மில்லாப் பரனருநு - முற்றுவரு

பாக்கியமுஞ் சேர்ந்து பயந்த பரிணம்
மூக்கி யறியு மொளிமதிய - நோக்கு

முளந்த னிடையே யொருகாற் கொருகால்
வளர்ந்து வருவதொரு வல்லி - விளம்பு

பலகலைப்பா லாய பயன்கருதி யல்லாக்
கலகலப்ப தெல்லாங் கழிக்குங் - குலவன்னங்

கண்டதெல்லாங் கானலினீ ராகக் கடைப்பிடித்தங்
குண்டதெலா முண்டிலவா யேயொழிந்து தண்டறவே

செய்தவையுஞ் செய்திலவா கச்சிதைந்து தீங்கறவே
செய்தவையு மெய்தாத வாயிழந்து - மைதவமுங்

காடுறித்த மின்னுங் கனவுங் கருதரிய
நீரெழுத்து மென்ன நிலையதுதா - னோரிடத்தி

னில்லாத் வாழ்க்கை நிலைபெற லென்னெயென்
றல்லான தும்பகலு மாய்குவா - னில்லா

வருபியா வொன்றினையு முள்ள படியே
நிருபியா நின்ற நிறத்தாள் - பெரியோர்கட்

உலோ.

உந்நி

காண்வையே செய்ய வடியிடுவா ளங்கவர்முன்
போன வழியதற்பின் போகுவா - டானொருவர்

நிந்தியா நல்வு நெறிநடப்பா னீவுதலை
முந்தியா நின்ற முகத்தினுள் - சந்த

மறைநா றியமதுர வாயாள் சூரம்பைக்
சூறைநாடு நல்லினிய கூற்றா - னெறிகாணப்

பாலனதுவாய் காலமே பன்னுபவ
மாலமெனவிழிக்கு மங்கண - ளேலக்

கடியா விடினன்றிக் காயத்தீ வர்ழக்கை
முடியாவென் றோதி முடிப்பாள் - படியொழிய

வானகமு மீண்டு வரத்தவிரா தாகினது
ஓனாகமே யாமென் றுணர்குவர்ண் - ஞானமலாக்

கன்மபா வங்கள் கருச்சிறையுட் கட்டியிடுந்
தன்மபா வங்களெனத் தர்ன்குலைவா - னன்மைமிக

நின்று நிலையென்று நிலையாய நின்மலை
யன்றி யிலதென் றறைகுவா - ளொன்றுதனை

யோதினவனையல தோதா வுபநிடந்தான்
நீதின மொழியானைச் சேர்ந்திருந்து-பேதைமையால்

வந்த பிறனி மயக்கமற மானுடன
யிந்த வலகத்தெழுந்தருளி - யெந்தை
யுரைக்குந் திருவார்த்தை யொன்ற மொழியாத்
திரைக்கொண்ட தீப்பிறப்பு வாரிச் - கரைசேர்
புணையாகச் சென்னி பொறித்தருளும்பொன்னு
ரிணையா ரடிப்போ திரண்டுந் - துணையான
நிற்குணை யாமேத்த நின்மலன்ற னீக்கியருண்
முக்குணங்க ளாய லொருமுன்று - நற்குணனைச்
சந்தித்து நோக்கத் தரியா தழிவுபடு
மந்தக்தரண மவைநான்கு - மிந்த
வுடலா னதிவிறைவந் தொன்றுமு னம்மை
யடல்செய் புலனெ றிகளைந்துங் - கடலான
காம முதலாறுங் கண்ணான் மண்ணிடைபே
யேம முறவிங் கெழுந்தருளி - நாமொழியும்
பண்டைப் பிறப்பேழும் பாடிப் படியேழுந்
தொண்டுந் து காணத் துணர்க்கழல்கள்-கொண்டாடு
மெல்லையினி லென்னையுமாட் கொண்டபிரா னெவ்வி
[னையுங்
கொல்லு மதமாமேல் கொண்டுவா - மெல்லியலுங்

கூந்தல் சரியக் குதித்தோடிக்கோமான்முன்
காந்தள் பழித்த காங்குவித்தா - னீந்தரிய

வஞ்ச மகலவரு மாநுடனார் தம்முடைய
கஞ்ச மலர்மேனி காண்பளவி - னெஞ்சமுட

னங்கணவ னிங்குவனே யாமென்று நாடின
ளங்கணவன் மேல்வைத்தற் காதரித்தாள் - பங்கணையு

மாயமெலாம் பார்த்தவரை யஞ்சின ளாகியிந்த [னில்
மாயமெலா மென்மனத்தே மாற்றென்றாள் - காயமெ

வேறுயி னுனிதற்கு வேறுயின வயலாத்
தேறமை யென்னென்று செப்பினாள் - வேறுகத்

தன்னையும் பார்த்தருளத் தானும் பெரிதுவந்தாள்
பின்னையும் மச்சம் பெரிதுற்றா - னுன்னையலால்

வேண்டாத மேலோ ருடனே வினைதீர
வாண்டாலோ வென்பாள்போ லாயினாள் - மீண்டுந்

தொழுதாள் பலவென் றுறவிப்பே ராசை
முழுதானுண் முலைக் கெழுந்தாள் - பழமறைகண்

ம ன் னை க்.

மாசற வோதி வழியே படுத்துறவித்
தேசுக ளெல்லாந் திகழ்மங்கை - யீச

னுவப்பாலே கோடற் கொருவிளக்கு நல்ல
தவத்தோ ரியாவர்க்குஞ் சார்பு - சிவத்தாரும்
பத்திக்கு வித்தரிய பாவனைக்கு மேவுதுணை
முத்திக்கு மூல முழுதுமாஞ் - சித்திக்கு

நல்லோர் தெளிந்தநெறி ஞாலத் தியற்கையினை
யெல்லா மொழிக்கு மியல்புடையா - டொல்லை

சுருதிப் பொருள்விளங்கத் தோன்றினு ளான்ற
யிருதிக்குங் கண்ணும் விளக்குக் - கருதியே
சுற்றோர் பெறவருந்துங் காமங் கலரான
மற்றோர்க்கு நஞ்சாய் வளர்மருந்து - சிற்றின்பந்

தன்னில் வினையவறுந் தாரணிக்குப் பேரின்பக்
கன்னல் வினையுங் கரும்பென்று - மன்னவே

சென்றடை யாகி திருவேதந் தேய்த்து
நன்றுடை யாரி னலனுடையா - ளொன்றினையும்

வேண்டுந் திறன்மறிந்து வேண்டாதாள் வேண்டுங்
மீண்டும் பிறவாமை வேண்டுவா - ளீண்டத் [கான்

உலா.

உலா.

சூடிக்கு மனத்தாலாந் துயர்ப்பிறவி யெல்லா
முடிக்க வினேதான் முடித்தான் - படிக்கணங்கே

யன்ன நடையா ளனைத்துலகும் வந்துறினுந்
தன்ன னடையிற் றளராதா - ளின்னாசெய்

பொய்தாய வெய்ய புலனைத் தலைவனைத்து
வெய்தாய செய்யும் வினைவழியா - யெய்தாய

வாய்மை மணநாறும் வாயாண் மறவியினுந்
நீமை விரவாத சீர்மொழியா - யேமைமிகும்

வானிலத்தோர்க் கெட்டா மறையின் முடிவென்னு
மேனிலத்தையேறி மிகவுள்ளந் - தானலர்த்து

மன்பாய தோழியருந் தாநு மருபரனார்
பொன்பாவும் பாதம் புகழ்ந்தேத்தி - முன்பாய

பந்தத்தை யெல்லா மெறிந்தடித்துப் பார்வையினுந்
புந்திக்க ணெங்கும் புரையறவைத் - தந்தரந்தே

கீழேயெனைத்தன்னை நாடக் கிடையாமற்
சூழேது மெங்குஞ் சமுன்றடி - வாழியென

மாறுகின்ற பேருத்தி மாமறைகீ ளர்யிரமுங்
துகின்ற தெய்வக் குழாத்தொலியும் - வேறறியாத்

உசரி

உலா.

தொண்டர் துதியொலியுந் தோத்திரஞ்செய் தே
வண்ட ரொலியு மதிர்ந்தியம்ப-வெண்டிசையே [6

மோசைய றுசுவை யைம்பூத நான்குழி
யாசினிகழ் காலமுன் றுகியே • - மா

விருருவா யீன்றுகி யெல்லாமர் யல்லாதா
னேருருவா யிந்த விலகத்திற் - சீரு

மாதவத்தி னானே மனுடரைப்போ லேளுள்
போதகத்தின் மீதே புகுந்தருளி - யே

மருமறைகள் கண்டறியா வம்போ ருகத்தா
ளிருமருங்குங் கண்டடியா ரேத்த - வருமா

தன்செவியின் வந்தணுகா முன்னமே தா னுமவன்
பொன்செய் கழலிணையிற் போய்வணங்கி முன்செய்

சீரார் திருமேனி தன்னருமை சிந்தையகத்
தோராதே பார்க்கவொருப்பட்டா - னேரா

பாராதே பூர்த்தான் பரமன் றிருமேனி
நேராகக் காண நினைவழிந்தாள் - பேர

வுணரா வுறங்கா துணராதே யென்னைப்
புணரா யெனவும் புகன்றான் - மணவாள

உலர்.

உசக

சீராரு ஞானத் திருநயனத் தாலொருகாற்
பாரானே வென்று பலதினைந்தா " ளோசாரும்
போதகமே யான்வருந்தப் போகாரின் ருயிதுதா
தைகுமோ வென்றென் றயர்வுற்றா " ளோதீரிய

ம ட ந் தை.

மெய்யின்பர் தன்னின் விருப்ப மெனுமடந்தை
பெய்யின்ப மெல்லாம் புறக்கணித்த " துய்ய

துறவிக்கு நல்ல துணைத்தோகை யெண்ணில்
பிறவிக் கொருமருந்து பேரா " நிறைவுதரு

ஞானே தயக்கொழுந்து நானெனதா நின்றழலு
மூனேடும் வண்ண முரவிக்கும் " வாணேனை

யோவுத லின்றி யொருகா லொழிவறவே
கூவுமொரு கோகிலப் பிள்ளை " மேவரிய

நல்லொழுக்கந் தன்னை நடைபயிற்று நல்லன்னம்
புல்லொழுக்கில் லாநெறியிற் போய்ப்பட்டும்- வல்விக்க

கொடியைம் புலத்தோடாக் கோமளமா னென்று
மடிமகிழ்வு தீர்சாந்தி மாதின் " குடிவிளக்கத்

ககூ.

தோன்றிய கொம்பறத்தின் சூளா மணியிறைபார்
 னூன்றிய வன்பி னுயிர்க்காணி - தோன்
 யிழுவதா கின்ற விருணிக்க வந்த
 மறுவிலர் நன்மர் மதியம் - பிறவி
 வற்றை யினங்கன் றலநுங் குரற்கேட்ட
 சுற்றா வெனவே கலைகடெரிந் - தற்றபொ
 ளெங்கேனும் யாவ ரிருந்துரைப்பக் கேட்டிடினு
 மங்கே செவிசென் றடைகுവാள் - சங்கே
 மான நலன்குலன்கொண் டாடா ளளப்பரிய
 ஞான தலன்குலனா நாட்டுவா - ஞானமி
 வந்தண ரென்போ ரறவோ ரெனுமுரையைச்
 சிந்தையி னென்றுந் தெளிசுவா - ளெந்தைகழ
 பூண விரையுமலர்க் கையாள் புரையறவே
 காண வவலம்வரு கண்ணினுள் - பேணி
 பிணக்கஞ் செயாவழியே பேணுவாள் பேண
 வணக்கஞ் செயாநெறியே வாராள் - கணக்கில்ல
 வேதனை யுன்னி வெருவி விளங்கொளியா
 நாதனைநின் றேத்துகின்ற நாவினாள் - சாதனங்
 ளான வொருநான்கு மாபரண மாயுடையா
 ளீன மிருமுன்றி னீடழித்தா - டாநொழிய
 வல்லாப் பொருளாயா ளாயுந் தனையாய
 வொல்லாம் லுள்ள முடைந்துகுவா - னல்லவிரு

உலர்

உசுந்

நாலங்க யோகமெனு நல்லுயிர் போற் றோழியர்தம்
பாலங் கிருந்துமிகப் பாவித்து - மேலங்
கவரீங்கு மெல்லையினி னாமுதே யென்றன்
பவரீங்க நன்னெஞ்சே பாராய் - தவிராதே
மண்டலத்தி னில்லா மலனே பொழியுமுடற் [டிக்
கொண்டலுக்கும் யானென்றுங் கடேன்காண்- மண்
கெடுக்கும்வா யாங்கினியுங் கேட்டார்வாய்க் கேட்டு
வடிக்கையால் வாய்திறக்க மாட்டேன் - செடிச்சேரு
நாற்றமென வோராதே நன்றிதிலே கொண்டாடி இன்
மாற்ற மனங்கடந்தான் மாமலர்த்தான்- போற்றிச்செ
றண்டமர் ருந்தே னருந்தா ததனாலே இரைப்பக்
துண்டமாம் வண்டிற் குஞ் சொல்லேன்காண் - கண்டு
கண்ணாய தோழியர்க்குங் கண்ணன் கழல்குறுக
வொண்ணமை யாலே யுரையேன்காண் - புண்ணி
னெறியும் படைபோ வியம்புவார் சொல்லே
யறியுஞ் செவிச்செவிலிக் காற்றே = னிறையு
நிலையா னதையுற்று நில்லப் பொருளைச்
சிலையா மெனப்பெரி துந் தேறிப் - புலையாய
தன்னை மிகமதித்துத் தானழியச் சிந்திக்கும்
பின்னக் கரணப் பெருஞ்சுற்றத் - தின்னலே
பட்டே னினுகால நின்சீர் பரவாதே
கெட்டே னினியான் கெடாதபடி - திட்டி

கரவல் லவன் றந்த தொன்றினைக் கொண்டு
 வரவல்லை யேயென்று வாழ்த்திப் - பரவெ
 வந்தர் னருட்சொருபா னந்தனைன மாமறையாட்
 சிந்தா குலந்தீர் திருச்சின்னம் - வந்து
 சென்று தொழுதா டிருமேனி தான்காண
 வென்று மறியாடன் னுள்ளத்தே - யின்றி
 செய்யா னெனையுந் திருக்கடைக்கண் செய்யானே
 லுய்யாதென் னாவி யெனவுரையா - மெய்
 யுளவாய நின்ற ஞடன்கூட்ட நல்ல
 வளவாகு மென்றென் றழிந்தான் - வ

அ ரி வை வ.

மயித்திரி யாமரிவை மாயா விருளைச்
 செயிர்த்திட வந்துதித்த தேச - நயத்தின்
 சத்தான தோருறவித் தாரணிமே லேகிடைக்கிற்
 புத்தே ஞலகிற்குப் பொலிவென்ற - வித்தென
 யோவர்தி கற்றே ருனந்து துகரவுறுஞ்
 சாவாது மூவாத் தனிமருந்து - பே
 தெவிட்டாது தித்திக்குந் தேற்றிச் செற்றந்
 தவிர்த்தார்க்கு நல்லதொரு சார்பு - வுவப்பிடு
 நாதவர்க்க மாநெறியிற் சற்குரவன் றன்னடிக்கே
 மரீதவத்தி னாற்சேர மன்னுமலர் - பே

உலா.

உசரு

குறுகுந் தெற்றுமுள்ளத் துள்ளே குளிர்த்து
 சிறிதும் பிறியாத் தெறுந்தி . நிறநிறந்த
 செவ்வி தருளுனக் கதிரெத் திசையுஞ்சென்
 நெவ்வுலகு மெக்கால முமெரித்து - மெய்விளக்கு
 மாதித் தனைக்கண் டலர்ந்தெழும் போருதநாட்
 போதித் தனையும் புறஞ்சோரக் - கோதற்ற
 வின்சொற் கரும்பினிமை யெல்லாந் தருமின்ப
 நன்சொற் கடற்பிறந்த நல்லமிந்த - முன்சோர்ந்து
 கண்ட பொழுதினெடுங் காலத் துறவாகக்
 கொண்டு சுலந்து குணமனைத்துந் - தண்டறவே
 நாடிநடு வசடாம னட்டதற்பி னுழிகையும்
 வீடியியை யாததொரு மேன்மையா - னாடி
 நெருப்பாய நெஞ்சினைபு நீராகப்பேசி .
 யிருப்பா ளிருசெவிமீ தேற்று - நெருப்பெனவே
 சொன்னோரை யும்புகழ்ந்து சொல்லுவா னெந்நாளு
 மின்னாசெய் தாரு மிடம்பையற - மன்ன
 மினிதாய செய்யு மியல்புடையா ளோர்கான்
 முனியா மதிரன் முகத்தா - டனையா
 ரிகழ்ந்திடினுங் கேளா விருப்பா ளுனதே
 புகழ்ந்திடினு மெய்யே பொருதா - ளாகழ்ந்திடினு
 மன்றே மறக்கு மணியிழையீள் செய்நன்றி
 கொன்றா லுந் தான் மறவி கூடாதா . ண்ன்றாய்

சிலங் குணஞ்முக்கஞ் சீர்வாய்மை செய்தவத்
 ஞாலம் பரவ நடந்திடுவாண் - மால்புத்
 வித்தரித்து நான்முகத்தி னுலெடுத்த வேதமெ
 சித்திரப்பொன் மண்டபத்தைச் சேர்பளவிற-
 (ரம்)

வானீர்மண் மகா லதனால் வகுத்தமைத்த
 ஞாந் பொறியா மொருபாவை - தாதே
 நெச்செயலுந் தான்செய்ய வல்லதுபோ லீதிய
 விச்சையினை நோக்கி மிகமெய்ச்சி - வை
 திரிக்கின் றவனைத் தெரியாளா யென்னை
 யிருக்கின்ற வாறென் றியம்ப - விரிக்
 வாரணத்தி னந்தமெனுந் தோழி யனைத்தினுக்
 காரணத்தத் தாமாட்டுக் காண்கைகாண், கோர
 (மெ)

மூப்புட் பிணிமுடலைமோகாதி சேர்குரம்பை
 கோப்பு பலகொள்ளுங் கூத்தாட்டு - தீர்ப்ப
 தாமே திருக்கோலங் காட்டித்தா டந்தென்னப்
 பூமே லெமையும் பொருட்படுத்தி - யாடு
 வந்திடுமே வானவருங் காணாத மாமலர்த்தா
 டந்திடுமே யென்றுள்ளந் தான்கலங்கிச் - சிந்தை
 மாகுலத்தி னுன்மயக்கு மக்கா லமளமிசை
 மாகவழ்ச்சி தீரவொரு மா னுடனா - யேக

மேர்னமா கின்ற மொழியாண் முயங்களவி
 னீனமா மாயை யெழுப்புதலுந் - தானுமெழா
 வென்னுயி னுளறியே னென்னுதே யத்துயரஞ்
 சொன்னுன் முடிவிற றெலையானு - பின்னையவன்
 சீரடியார் பாதத் திருமருந்துச் சேர்ந்திலளேற்
 பாருடனே வீழ்ந்தழிந்து பாராகு - நேரா
 வருளே திருமேனி யாகு மெனக்கேட்ட
 தெருளே துணையாகத் தேறி - வெருளாதித்
 தேடுமா மூவர்க்குந் தேர்வரிய வோர்மேனி
 கூடுமேற் கூடென்று கூடவினை - நீடுந் [த்தி
 தொழுதிழைக்கு மெல்லையினிற் றேரத்திரஞ்செய் தே
 யழுதாற்றி யார்த்தெழுந்திட டாடு முழுமதஞ்சேர்
 பத்த ரொலிய திரும் பல்லியத்தின் முந்திவா
 நித்த னெழுந்தருளு நீதியினை - யொத்து
 மெழுதா வலம்புரிக ளீம்மருங்கு மார்த்த
 பொழுதா மகிழ்வுரைக்கப் போகா - தொழுதோடி
 வந்தாள் பெருமான் வருமா மதகரிமுன்
 கொந்தா ரணிவனைக்கை கூப்பிக்கொண் - டந்தோவிக்
 கோத்தார் கடலுங் குவலயமு மால்விசும்பும்
 பூத்தா னெழுந்தருளும் போதகமே - மாத்திரையுந்
 தேறப் பெருங்கவலைச் செந்தீ யறப்பொழியு
 மாறப் பெருங்கருணை மாமுகிலே - யாருத்

உசுஅ

உல்லா.

துடிக்கு மனன்வளையுஞ் சூழலெல்லாம் புக்கு
 மடிக்கு மதவா சணமே - நடிக்கி
 வேடங்கள் கூட மிடித்தகன்று வேறுரையாற்
 றேடும் பரிகராச் செற்றெறிந்து - பாடக
 பத்தருளக் கூடத்துப் பாசமவர் நேசமா
 மெய்த்தறியிற் கட்டுண்ணும் வேழமே - தத்
 மயலா கியசமய மாறையுநி வந்த
 வியலாலே யீடழித்து விட்டேன் - மயல்
 ஞ்ருபகத்தாற் செய்யு முறுப்பினைப் பார்த்த
 நிருபகத்தார் நேராக நீத்தே - னுரு
 சமையாத பேராசைத் தரையுநீ தந்த
 வமைவாலே யானு மமைந்தேன் - கடை
 சழலா மகிகோப மாறி வருகின்ற
 நிழலாலே யானாறி நின்றே - னுழை
 விதம்பலவா குட்பிறப்பு மேவுங்கருணை
 மதம்பொழிய யானடைய மாய்த்தேன் - பதம்பணி
 தங்கணி லேயுறையுந் தந்துவனை யெப்பொழுது
 மெங்கணி லேகொண் டெழுந்தருளி - யிங்க
 னுடைய வுடைமை யுடலாயிரு முற்று
 மடைய வுனதென் றலர்தூஉய் - மடவா
 னேத்து முரைகளெலா மீசன் நிருச்செவியிற்
 சேர்த்துத் திருவுள்ளஞ் செய்தருளிப் பார்த்திவடா

முன்கிடைத்த தென்ன தவமறியே மூர்த்திபவன் ன்
 றன்கடைக்க னூலெல்லாஞ் சாற்றினான் - மின்கொடிநி
 ருவித்தா னெல்லாந்தா னான ளதிகயித்தாள்
 பூவித்தாள் கண்ணீர் பொழிவுற்றாண் - மேலென்
 விளம்பு மளவோ வியந்த படி மெய்யே
 யுளம்புகுந்தா னென்றுருக லுற்றாள் - விளம்பரிய

தெரிவை

வெத்தனையோ கால மிறந்துவரு மென்னையுவர்
 தீத்த நவனாண்ட வற்புதமு - நித்தனவன்
 றன்பெருமை யோராதே யென்னைத் தனக்குரிய
 வன்பரிலே கூட்டு மதிகயமும் - பின்போர்
 களங்க முறுதவகை காரணனோர் சொல்லால்
 விளங்க வியம்பும் வியப்பு - முளம்புகுந்து
 பன்னரிய தேனைப் பருகப் பருகவரு
 மின்னதென வெண்ணு விரதமு - மெந்நாளுந்
 தொல்லமறை தேர்ந்த சொருபானந் தன்றந்த
 வெல்லையிலாதேப ரின்பமுஞ் - சொல்லரிய
 நல்வித் தகனரை நாளும் புதிதாகப்
 புல்லிப் புணரவரும் போகமு - மல்கு
 மலக்கண் கெடுத்த வடியினையை நாளும்
 கலக்கும்போ துள்ளக் களிப்பும் - புலத்தக்க

நாயான் வென்னை நயந்தபரிசு நினைந்
தோயாம லுள்ள முருகுதலுந் -
சிவனடியின் நிப்பிறிது தேராமே நாயேற்
கவனரு ளால்வந்த வன்புந் - த
தெமையா ளுடையார்க்கே யெப்பணியுஞ் செய்ய
வ்மையா தெழுமா தரமுஞ் - சக
வொருவடிவ மாக்கி யுலகெலா முய்யப்
பெருவடிவந் தானுடைய பெம்மான் - றருவடு
பத்தியா குந்தெரிவை பாதாகி கேசமுறத்
தித்தியா நிற்பதொரு தீங்கரும்பு - முத்
குருவிதுவே யென்ன வுயர்தவத்தோ ரென்றும்
பருந் வினிதாகும் பாகு - பனடி
வாடப்ப டாதமலர் மாமுனிவ ரெஞ்ஞானும்
பாடப் படுந்தெய்வப் பாமாலை - தே
கலைதடுமா றத்தன்னைக் காத்ததனைப் பார்த்துந்
தலைதடுமா றுகிவருந் தையல் - புலை
களவுபடா வுள்ளக் கசையழியப் பொங்கு
மளவுபடா வானந்த வெள்ள - முளமே
பாவிக்க வொண்ணாத பாவனை சீர்பரவா
ராவிக்கு நஞ்சாகு மாமழிந்து - ரு
ருளரர்ய தேவ ரொருங்கிய காலத்துந்
தனராஜா நின்ற தனத்தா - டெளிவுத்

பொன்செய்த தாள்கள் புகலுங்குற் றன்னுள்ள
 மென்செய்ய வென்றறிய வில்லாதா - டன்செய்ய
 கண்ணுலங் கண்ண ளனையொழியக் காணாதா [வன்
 னொண்ணுஞ் சிந்தையில்வே றெண்ணாதா-எண்ணல
 பேரொழிய வேறென்றும் பேசாதாள் பெம்மான்றன்
 சீரொழியக் கேளாச் செவியினாள் - பாரொழிய
 வானகத்தை யேபெறினு மற்றவன்பெற் றுளொழியத்
 தானிறக்கஞ் செய்யாத் தலையின - னுனத்
 தழுந்தா வகையாண்ட வர்க்காழ் பணியே
 தொழும்பாகிச் செய்யத் தொழுவாண் - முழுந்துசீர்
 மெய்யடியார் சேர்ந்திருப்ப மேனி யினிதிருந்து
 துய்ய சொருபன் றுணையடியாஞ் - செய்ய
 மருவார் மலர்கூடி வாதவூர் வள்ள
 றிருவா சகமாகுந் தேறல் - பருகா
 வருகா வுயரர் வயரா வுணரர்
 விருபா தமுநா விசையா - பெருகா
 வுலவா வுடையா னுடையானென் றோதா
 மிகவா தாமே விளையா - வகமே
 கனியா வெனையாள் கருணா கரனே
 யெனியா யரியாயென் றேத்தா - வெளியே
 யெழிலார் நிருபா திகனையோவென்றென்
 றழலார் மெழுகா வழியா - விழியா

வொழியா வுளமா யுடம்பெல்லார் தானே
 விழியா மிருதாரை மேன்மேற் - பொடி
 விழையா விதிர்விதிரா விம்மா வியவா
 தழையா மொழியுந் தனரா - வன
 முறையோ வென்மொழியா முந்நீர்போ லேங்கா
 சிறைமீ றியபுனல்போற் செல்லா - நிறைவே
 தேறு திகையா சிறிதுநகையாகலுழா
 கூறு மிகமிகவுங் கொண்டாடா - மாடு
 கூத்தாடா விப்பரிசே கூறரிய படுரெழிலான்
 மாத்தாடா வென்னை வலிந்தாளப் - பார்த்தத்
 கோலமே கொண்டாடிக் கொண்டு புணர்வதொரு
 காலமே யென்றுருகுங் காலத்து - மே
 வும்பரார் தேட வுவந்தென்னை யாட்கொண்ட
 தம்பிரான் வந்தமையைத் தாரைபல - செம்மெ
 றிருவீதி யினொலிப்பச் சிந்தனைக்கு முன்னே
 வருவனென வோடோடி வந்து - திருநே
 கண்ணு யிரங்கொண்டு கண்டாளோ கொண்டேத்
 வெண்ணு யிரநாவோ வென்றறியே - னண்ணல
 றன்செய்தி பார்த்தோ தனதுநிலை பார்த்தோவப்
 பொன்செய்த வாற்றியப் போகாதங் - செ
 வருகியோ மேன்மே லுடையான்மேற் காதல்
 பெருகியோ விற்பம் பிறங்கு - மருவி

கற்றைக் குழறொடங்கிக் காலளவு நேராக
 வெற்றவெறு நீராகி விட்டவே — பொற்றொடிதா
 நென்செய்தா னென்னா னென்கேன் சிலசொல்லின்
 வன்சொல்லே யச்செவ்வி வடராது — முன்செய்த
 மன்ன நெழுந்தருளி வந்த வதிமதுரக்
 கன்ன லயிலுங் கனியாளை — முன்னேதன்
 னொமை யொன்று மொழியாதன் னவிமுத
 னேராகி முன்னை நிறைழிந்து — சோரா
 விழுந்து கிடந்த விளங்கொடியை மெய்யின்
 முழுந்து மடியவர்கண் முன்னிச் — செழுங்கமலப்
 பாடோ தகந்தெளித்துப் பற்றிப் பரன்பாதப்
 போடோடு சென்னி பொருந்துவித்து — வாதாகி
 மாறுஞ் சமய மயக்கங்க ளாகிவரு
 மாறுங் குறுகா வகையகற்றி — வேறுந்தா
 னேதுங் கலையகற்றி யோரா வுலகத்திற்
 பேதங்க ளாகிவரும் பித்தகற்றித் — தீதகலத்
 தொண்ட ரடிப்பொடியே பூசுமிகத் தோத்திரமே
 கொண்டு கழித்தாள் குறைகால — முண்டா

பேரிளம்பெண்.

மமைவு நிலையாமை யவாவறுத்த லாற்றில்
 சமைவு நிறைவறிவு சார்வு — கலைமயினுடன்

உருசு

உலா.

வாய்மை யினிமைதவ மாறு வளியுவகைத்
தூய்மை பெருமை துணிவுடைமை - தீமையில்
வன்பு கருணை யருள்பே ரறமுடம்பா
யின்பமிகு மெய்யுணர்வே யிங்குயிராய்த்-துன்பமிடு
பாச மகலப் பானமைத்த சாந்தியெனும்
பேச வரியவெழிற் பேரிளம்பெண் - னேசமிடு
முள்ளத் தமிர்த முகந்து நுகர்பவர்க்குத்
தெள்ளத் தெளிவுதருந் தேற - னுள்ளத்
னயாத காமாதி யாகு மறுபட்டி
மேயாமீற் காக்கு மிகுவேலி - தூயசீ
நல்லோ ருளத்தடங்கு ஞானே ததியுலக
மெல்லா முபசமன மானவிடன் - சொல்லிய
பெம்மாணை யன்றிப் பிறிதொன்றுங் காணாதே
சும்மா விருக்குந் தொழிலுடையாள் - பொய்ம்மாயப்
பந்தமொடு வீடு மற்றும் பகரவருந்
தொந்தங்க ளில்லாத சோதியாள் - வந்திறைஞ்சுங்
வானுட ரேத்து மரசுறினு மண்டழல்சே
ருளு கியிரய முற்றிடினுந் - தேனருஞ்
செஞ்சாந்து கொண்டணிந்து செம்மலர்தூஉய்த் தொ
நஞ்சாந் துயர நலிந்திடினு - மெஞ்சாத [ழினு
செவ்வ டிக்கவே கிறப்பினுந் தீதாய
நஞ்சுரவே வந்து நயப்பினும் பல்கியே

உலா.

உருநு

யென்று மிளமை கழியா திருப்பினும்
 பொன்று முயிரின்றே போயினு - மென்றும்
 பெரிதாக வேபுகழ்ந்து பேசினும் வீசு
 மெரிபோல வின்னா செயினு - மொருபோதுஞ்
 சிந்தையில் வேண்டல் செறுத லிவையன்றி
 வந்தவையே கண்டு மகிழ்ந்திருப்பா - ணைந்திடவே
 வெய்தாய செய்பவர்க்கு வெய்துயிர்த்து வெய்யநா
 கெய்தாது வேண்டி யிரங்குவாள் - வெய்தா
 விடும்பை வருங்கா லிடையா தமைந்த
 கடன்கழிந்த தென்றே கழிப்பாள் - விடன்போ
 லிறவு வினாப்பவரை யின்றவரைத் தானே
 குறவு பகையென்று னுனராள் - சிறிதுணரிற்
 செற்றுடம்பை யீந்தார் செறிவுற்றார் தீமைதரப்
 பெற்றுடம்பை யீந்தார் பிறருன்பாண் - மற்றுற்ற
 வெத்தன்மை யோர்க்கு மெழிலார் பரிங்கேபோ
 லத்தன்மையாகு மணியிழையாள் - சுத்த
 குணநா றியமொழியாள் கோதிலா னான
 மணநா றியமதுர வாயா - டணியாதே
 கைமாறு வேண்டாவிக் காசினிக்கு வான்புனலே
 பெய்மாரி போலியும் பேரருளாள் - பொய்மேவு
 மூனடைத்த வில்வாழ்க்கை யோவும் படிக்குலகிற்
 றுனடந்து காட்டிஞ் சரிதையா - னேனோர்

உருசு

உலர்.

வினவும் பொருளொன்றில் வேறறவே யெல்லா
மெனதென்ன வல்ல வெழிலாண் - முன்
சீரார் சடகோபன் றித்தித்த சொல்லொழிய
வேரா பரண முவவாதாள் - டே
வன்பா யுதனை யனவரத மாராதே
தன்பாற் புணருந் தன்முடையா - ளி
வழங்கும் பெருங்கண்ணன் வந்தருளா முன்னே
முழங்கும் பெருங்கொண்டன் முந்தத் - து
கலையை விடவெறியா கற்பனைகள் சீற
தலையை நிலமிசையே சாயா - பலப
மையழியக் கண்மல்கா வாழ்த்தா வருகாதன்
மெய்யழியப் பொங்கா மிகவிம்மா - பெ
யொருபா வனைசெய்யா வேடிச்சென் றண்ணல்
வருபா வனைகண்டு ஷாழா - பெரு
னாவி தளரா வகமகிழா வவ்விடத்தோ
ரோவியம்போ லாகா வுயிர்ப்பெய்தா - கோ
கழறா கலுழா களியாகண் செல்லா
வுழறா வுயிரா வுணரா -
வருமாற்ற முந்தளரா வையகத்தோ ரெல்லா
முருமாற் றெனச்சிலர்தா டேனாதா - பெருப
யெவ்வுயிர்க்கு நீயெம்மா னானின் நென்னெஞ்
வெவ்வுயிர்ப்பை நீமாற்ற வேண்டுவோ தெவ்வ

தீயா ஸ்ழிவித்த திண்பொற் சிலையின்றிம்
 மாயா புரபெரிக்க மாட்டாதோ - வாயாவென்
 னேழு பிறப்பு மெறியு மறிவாழி
 யூழு மிறவெறிய வொண்ணாதோ - வாழித்தேர்ப்
 பார்த்தன் விணையகலப் பண்டுன் பவளவாய்ச்
 சேர்த்தசங்கமென்வினைக்குச் சேராதோ-நேர்த்தசுரர்
 தாமாய நீயெடுத்த தண்டா யுதம்விடயத்
 தேமாக்கு நெஞ்சை யிடயாதோ - கர்பாதி
 நாணாழ மீகாமே ஞானவா டானிவற்றின்
 வாணாழை யின்றிர வாகாதோ - பேணிநினைக்
 கொண்டாடுந் தொண்டர்கடங் கூட்டத் துடன்கூடித்
 திண்டாட்ட நடுநொருநாட் டிரேனோ - பண்டியானை
 மூலமே யென்றழையா முன்னமே வந்தருளுங்
 கோலமே யென்பணியுங் கொள்ளாயோ - வேலநீ
 தானாகப் பார்த்துந் தவிரா தெனையொறுக்கு
 மூனா கியனோ யொழியாதோ - யானாகக்
 கூட்டியமா மாயக் குரம்பையினி லென்னைக்கூத்
 தாட்டியநா ளின்ன மமையாதோ - கேட்டருளாய்
 வையந் தனிலென்னை மாற்றினான் மற்றுலகு
 செய்யுந் திறனுனக்குத் தீருமோ - மெய்யிலெனைக்
 கூவி யருளாத வென்னேகின் கோலவருள்
 பாவி யளவும் பழுதாமோ - தேவே
 கள்

உருளி

உலா.

சொருபானந்தச்சுடரே தூயவனே வெய்ய
வருபாசந் தீர்க்கு மருந்தே குரு
தாதாவே சங்கரனே மாலே சராசரத்திற்
காதார மேயறிவே யற்புகனே ந
யென்று பலபலதா னேத்தினு ளரிப்பரிசே
துன்று வளை கலைநான் சேராவெய்தி
பலதைய லார்தம் பரிசுழிய வந்த
வுலகுய்ய வந்தா னுலா.

கோரிசை வெண்பா.

பழுதினா வன்பர் பணிந்தெழுந்தார்த் தாட
வெழுதிடா மாமறைநின் றேத்தத்-தொழுதினா
தொண்ட ருளம்புகுந்து சோசாம லாருயிரை
புண்டருளப் போந்தா னுலா.
நாமந்து பாமாலை சாத்தினு ணன்கமலை
யாமாது பூமாரி யார்க்கினுண் - மாமலர்
பூண்டாள் குலநிலமான் போக்குநாள் வந்தெம்
யாண்டா னுலாப்போந்த வன்று.

உலா-முற்றிற்று-ஆக-நுகுக.

பதினமூன்றுவது
சிலையுலா.

தத்துவவாக்கியம்.

குழகன்.

ஒங்கு விசும்பு முறுகாலு மொண்டியும்
வாங்கு திரைக்கடலும் வையகமு - நீங்காத
சத்தாதி யிற்பிறக்கச் சாரும் புலனைந்தும்
வித்தார மாக விவைவினைக்கச் - இத்த
விகாரத் துதிக்க வியன்புலன்வெவ் வேறும்
விகாரமுஞ் சித்தம் வினைக்கத் - தகாது
தெரியாத மாயையினிற் சித்தந்திகழக்
கரியாய சிவன்கட் டோன்றி - வாமாயை
காலத்தின் வந்து கரிபிறக்கக் காலத்தை
மூலப்பகுதி முளைப்பிக்க - மூல
முனையுணர்ந்த முற்றின் முதன்முடிபாய்த் தானே
தனையுணர்ந்த போதத்தே சாராத் - தனையுணர்புந்
தன்க ணுதிப்பத் தனக்குதயக் கேடின்றி
முன்கணிற் றேன்ற முழுதின்றி - யென்கண்ணிற்
றேன்றிய தோன்றறன் சோதித் திருமேனி
யான்ற முனிவர்களு மண்டர்களு - மூன்றாய
மூர்த்திகளுங் கண்டு முடிவணங்க முன்மூர்த்தஞ்
சாத்திக் கயிலாசனத்திருந்தோ - னேர்த்துணரச்

சொல்லான் மறைப்பொருடான றோன்றமன் மா,
 னெல்லாரு மெங்கட் கியம்பென்னக் — கல்ல
 கீழிருந்து யோக சரிதை கிரியைகளிற்
 றுழுமின்ற நெஞ்சினர்க்குத் தானருளிக் — கேழு
 ஞானத்தை நால்வர்க் கருளி நலனான்
 மோனத் திருந்த குருமூர்த்தி — வ
 திரண்டிவ் வுலகுந் திகைப்ப நகைப்பப்
 பரண்டும் பெரும்பித்தர் போலே — யி
 கரங்குவியக் கம்பிக்கக் கண்டொரியக் கண்ட
 மரங்களு நின்றிரங்க வாய்விட் — டி
 பெருங்கருணை நோக்கிப் பிறந்திறந்திக் காலம்
 வருந்தருவை யோரிமைப்பின் மாய்த்த— பரமே
 வல்லபத்தை நோக்கிமிகும் வானவர்க்கு மெய்து
 துல்லபத்தை நோக்கித் தொழுதிறைஞ்சிக் =
 மொருவா சுகத்தை யுருக்கீ ராகத்
 திருவா சுகந்தந்த தேனைக் — குரு
 பெருந்துறையி னன்று பிடித்தாள வெண்ணிக்
 குருந்துறை நல்கியசெங் கொண்டல் — திருந்தி
 செம்பொன்செய் காழிச் சிறுவன் றனைஞான
 சம்பந்த னுக்குந் தனிவள்ள — னம்பி
 புத்தியு முத்தியுஞ் சேரப் புணர்விக்க
 வெத்தி யருட்டுறையி னேற்றுவான்- கைத்தலு

வள்ளத் தமிழ்துபோல் வாசீச ருள்ளத்தே
 தெள்ளத் தெளிந்துறித் தித்திப்பான்— வெள்ளத்தே
 புள்ள புவன மொழியாம் ஓண்டருளிப்
 பள்ளிகொள் கின்ற பசந்தாமன் — நெள்ளி
 யறனே துணையென் றவைவரினும் பார்த்தம்
 குறமேவித் தன்பெருமை யுன்னான் — மறமேவுந்
 தேராழியைப்போகச் செய்வான்போற் றியபவப்
 பேராழியைப்போகப் பேசுவான் — சேரா
 முழுதுணர்ந்த தெய்வ முனிக்கணங்கள் போற்றும்
 வழுகி வள நாடன் மாறன் — பழுதிலா
 வெண்ணர் மறைப்பொருளை யெல்லாருந் தாமறியப்
 பண்ணர் தமிழாற் பரிந்தெடுத்துக் — கண்ணிர்
 திரைக்கொண்டு நெஞ்சடைப்பத் தித்திக்கும் வார்த்
 யுரைக்குந் திருநா ஷடையான் — வரைப்பரிய [தை
 சூழந்தகன் ருழந்துயர்ந்த சோதி யெனத்துதித்து
 வாழந்திருக்க வைத்த மணிவண்ணன்-சூழந்தொழுந்
 [காய்த்
 திராத சித்தமெல்லாந் தீர்த்தற்று மீண்டிங்கு
 வாராததுமுத்தி மார்க்கமென — நேராகச்
 சாகிக்க வென்று தரும்வேடங் கொண்டு
 போதித் திருநிழல்சேர் புண்ணியன் . . . தி

லசோக நெறியை யறிவிப்பா னாக
 வசோக நிழலமர்ந்த வண்ண — னிசாசுமர்¹
 தென்றிசை தானே சிவிலோக மாய்விளங்க
 நன்றிசை புத்தேனீர் நாடெலா — மொன்
 மரணம் பிறவியுற மாசிலா வந்தக்
 கரணங் கடந்த கழல் — டரணியி²
 கையகத்தி னெல்லீக் கனியென்னத் தான்கருணை
 செய்பதீ திருவுள்ளஞ் செய்தருளி — மெய்³
 பிறந்தவர்கள் போலே பிறந்தான் பிறழா
 வறம்பொரு ளின்பம்வீ டாகுஞ் — சிறந்தபொ
 ளெல்லாம் வளர வளர்ந்தருளி யெம்மருங்கும்
 பல்லாண் டிசைப்பப் பழமறைக — ண்⁴
 புகழ்மாறு திக்கெட்டும் போக வீசையை
 நிகழ்மாறு வந்து நிலவ — வகமகிழ்ந்⁵
 பூவின் மகளும் புவிமகளும் பூங்கலைசேர்
 நாவின் மகளு நயந்தினிது — சேவிய⁶
 சாந்தி முதலாந் தவமாதர் தாம்பெற்ற [
 பூந்திருவை யென்னைப் பொருட்படுத்துக்— காந்தும⁷
 போகும் படியளித்த பொன்னைப் புலன்கடந்தோர்
 யோகம் பிரியாத வொண்ணுதலைச் — சோ⁸
 மொழிக்கின்ற தாயை யொழியாதென் னுள்ளே
 விழிக்கின்ற ஞான விளக்கை — வழத்து⁹

சிலையுலா.

உருது

சுருதி மிசைவாழுந் தோகையை நாயேன்
 மிருதியி னின்றகலா மின்னைக் கருதித்
 தொழுதடியே னேத்துஞ் சொருபானந் தன்றேண்
 முழுதும் பெறுவதற்கு முன்னே பழுதி
 வருந்தவஞ் செய்த வறிவுடை யானைப்
 பொருந்தாவென் பொல்லா மனன்கண்டிருந்துவைத்
 தாதரித் தென்னை யடியா ருடனாண்ட
 பேதையை யென்றும் பிரியாத - மாதவத்தோ
 னுராத வன்பா லடியா டிப்போற்றச்
 சீராக வீற்றிருந்த செவ்விக்க - னோராத
 வஞ்ஞான நென்னு மவனா லடர்ப்புண்ட
 வீஞ்ஞாலத் தோர்க ளிடரறிய - மெய்ஞ்ஞானச்
 சொதி மணிவாயிற் றாங்கு மணியொலிபோய்
 நாதன் செவிப்புலத்து நாடுநிலுங் - காதளவுஞ்
 செல்லுந் திருக்கண் சிவவா திருப்புருவ
 வில்லுஞ் சிறிது விரையாது - நல்லமலர்ச்
 செவ்வி முகம்பொழுது செய்யாது சிற்சிறிது
 கொவ்வை யிதழ்முறுவல் கொண்டதா - லவ்வளவி
 லிக்கார் சிலையு மிகல்செய்யு, மாதுமெனுஞ்
 சக்ரா யுதமுந் தரைப்படுத்தி - மிக்க
 மகரக் கொடியறுத்து மன்மதனாந் நாமம்
 பகரப் படாவண்ணம் பண்ணிச் - சுகிமலையுந்

தங்கோன் வளனே தழைக்கத் தனிஞானச்
 செங்கோ னடங்கிச் செயத்தம்ப - மெங்
 நாட்டி மிகுஞான நாட்டஞ் சிவந்துபோர்
 வேட்ட நிருபகனும் வேந்தனும் - வா
 வாகத் தெழுங்கோப வாரமுலை யந்திலையே
 போகத் துறந்த பொறைக்கடலுஞ் - சே
 மாசை யெனுமந்த வாழ்கடலைத் தூர்த்திறைவ
 னோசை யுலகெங்கு முண்டாக்கித் - தேச
 மந்தோ வெனமுனிவ ராதரிக்க நின்றதிறற்
 சந்தோட னென்னுந் தலைவனுந் - தே
 மதமாற் சரிய முதலான மாயா
 விதமும் பலவகையும் வென்ற -
 மியம நியமாதி பென் றுலகி னெண்ணுஞ்
 சயமுடைய தார்வீரர் தாமு - நா
 நிற்குணன் றன்னை நினையா வகைசெய்யு
 முக்குணந் தன்னை முனிந்தோட்டித் - திக்கலை
 தேனக்க வாகை புனைந்து சிறப்பெய்தி
 யூனக் குரம்பை யொழிப்பிக்கு -
 வடிவார் சுடர்வாள் வலங்கொண்ட செய்ய
 வடியாரும் பாதத் தணைந்து - முடி
 வின்பனே தேனே யிறைவனே யிங்ஙன்வரு
 மன்பனே யன்பின் வினையா முதே - முன்பன

விண்சிறந்த தேவர்க்கு மேலாய் விளங்கொளியே
 பண்சிறந்த வேதப் பரம்பொருளே - கண்சிறந்த
 தேவாதி தேவே திருவுலாச் செய்தருளிக்
 காவா யெனவுரைத்துக் காதலிப்பத் - தாவினா
 மெய்க்க ணருந்தவர்கண் மெய்நீ றணியவேண்
 மைக்கண்ட லார்மீது வந்தணிய - மிக்க
 வணியா லணியா வழகுடையா னன்பாக்
 கணியார் களப் மணிந்து - பணியவரும்
 பொற்றொடியா ரல்குல் பொருந்துங் கலைபோகக்
 சுற்றறிவார் நெஞ்சிற் கலைபோக - னற்றவர்த
 முண்ணிலவு ஞான வொளிகிரவ வொப்பரிய
 வொண்ணிலவே போலு முடைசாத்தி - வீண்ணவனே
 கைகழல மாதரார் காத லடியவர்கண்
 மெய்கழல வீரக் கழல்சாத்தி - மைகலந்து
 நீண்ட விழியார் நிறனழிந்து பொன்பூண
 மாண்ட விமையோர் மயல்கூண - வாண்ட
 வருளா பரண வழகெறிப்ப வேறுந்
 திருவா பரணங்கள் சேர்த்தி - மருவுமவர்க்
 கங்கமுரீர் மாலை யருள வளிமுரலுஞ்
 செங்கமுரீர் மாலை சிஷசாத்தி - யெங்கண்மே
 லத்தேவர் தேடு மடியேற வானந்தப்
 பித்தேற மடியப் பிறப்பேற - வித்தலத்து

மேதகுவானவர் விச்சா தாமேறப்
 போதக மேறிப் புறப்பட்டு --
 பறையு முகுந்தன் பணிமும் போதோ
 னறையு மறைநாஞ்ஞமான்மே - விறைவ
 விணையு மற்றுள விண்ணோரியம்பலவுந்
 தாணயந்து போற்றத் தவஞ்செய்து - நீணி
 மன்னர் முரசு முதலாக மாகடல் போன்
 முன்னர் முடிய முழங்கிவர - விண்ண
 தெய்வ மதிக்குடையுந் தேவ ரிடுகுடையுந்
 வையக மன்னர் மணிக்குடையு -
 தடுத்து மலர்ப்பதத்தே தாழ்வித்து முத்தி
 கொடுக்க வெடுத்த கொடியு - கொ
 விடைசேர் கொடிமுதலா விண்ணோர் கொடியும்
 படிவேந்தர் பல்கொடியும் பைம்பூண் - மடவா
 வல்லபத்தை மாற்று மகர நெடுங்கொடியு
 மல்லனவு மோங்கி யழகாரத் - தொல்
 லேந்த வெழிலார் பதியாகி யிப்புனியிற்
 போந்த தெனலாகும் பொங்கொளிசேர் - சே
 யணியார் கொடிநாடங்கு மம்பொற் சிகர
 மணிமாட வீதி வீரலு - மணிமலர்த்
 சேருந் துவத்தோர் சிரமுந் தெரிவையர் சீமன்
 மாசன் சிலையும் வளைந்ததா - லே

சிலையுலா.

உருள்

வச்சங்க பிறுர்க ளச்சங் கழற்றினர்
 னகச்சங்க மாதர் கழற்றினர் - ரெச்ச
 விடையார் வடிவழிகோ வெல்லா வழிகு
 முடையா னிவனென் றுரைப்பார் - வடிவுடைய
 னாதலர் லந்த லனங்கவே ளென்றிவனை
 யோதலர் காவென் றுரைத்திடுவார் - போதப்
 பிரம னேயென்பார் பித்தேற்ற வந்த
 பரமனே யென்று பகர்வார் - பரமனே
 யென்றும் பிறந்தாலு மெம்போல.வின்றாளா
 லொன்றும் பிறவா னுனக்கென்பா - ரின்றிவனைக்
 கண்டாலுங் காணு திருந்தாலும் யாமென்ப
 துண்டோ நமக்கென் றுரைசெய்வார் - கண்டே
 யுருகியா ராமே யுயிரெல்லாம் வாரிப்
 பருகினு னென்பார் பதைப்பார் - தெரியுங்கா
 லாவி முழுது மளிப்பா னழிப்பானித்
 தேவனே காணென்று செப்புவா - ரோவியமே
 நேரென்ன நேரே நெடுங்க ணிமையாமல்
 வீரன் பதத்தே விழிவைப்பார் - நீராய்க்
 கரையாரின் தோமென்பார் கண்ணாநின் கண்ணிற்
 கிரையோ வெழுதுயிர்க ளென்பார் - பரவி
 வருமாத ரிப்பரிசே மாலுழந்து செல்லச்
 செஞ்மாத மதன்வெகுண்டு சென்றா - நெருமடமா

னேது முனிவர்க் குவம மொருமுன்றி
 னுதி யினிதா மறிவரும்பு - வே
 பகரு முரைபயிலும் பண்டிதர்போற் றுயர்
 புகலு முரைபயிலும் பூவை - வவை
 வயலொன் றறியா தவர்போ லுலகத்
 தியல்பொன் றறியா வ்யல்பாண் - மயலின்
 மாண்ட துறவினர்போன் மன்மதன்கை மாமலர்க
 டண்ட மிகவஞ்சஞ் சீரடியாள் - வேண்டுந்
 செல்லு மனவுந் தெரியா துடனுறையுந்
 தொல்லை வினைபோற் றுணைமுலையா - னல்லன்
 லீசற்கா ளாகார்போ னெஞ்ஞானும் பந்தத்தே
 பாசத்தாற் கட்டப் படுங்குழலாள் - பேசங்க
 காமமடையார் கருத்தேபோற் கள்ளமெனு
 நாம மடையா நயனத்தா - னு
 மயல்காட் டுடல்விறந்து மாய்ந்து வருகின்ற
 வியல்காட்டு கின்ற வெயிற்றா - ளயனீத்
 தீது நலன்கடந்தோர் போலச் செழுஞ்சாந்தும்
 பூதியு மொன்றுகப் புகவாள் - பேதமில்
 பேதை யருச்சுணைபோற் பிடுகெழு மாமலர்கொண்
 டாதேரிச பாலைக் கணிகுவாள் - யாரு
 கடவு ளறிவதனைக் காணமே கண்ணின்
 மடலா மறைசெய்கை மாண - வுடனிருந்து

கண்கண் டிடாமற் கரந்தாளாய் கைமலர்கொண் டு
 டொண்கண் புதைத்தங்கொளித்திடுவா-ளொண்காந்த்
 சற்பெனக் காணலாற் றற்பரங்கா னானசகம் [தர்
 பொற்பமையக் காண்பவரே போல்குவாள்- கற்பிதத்
 தாமறித றுன்றித் லர்கின்ற தன்மையாற்
 றாய்மறையே யொக்கின்ற சொல்லின - ளர்மதனுக்
 காசைப் படாதே யழுங்கி யருள்செய்யு
 மீசற் பணிவுற் றிரப்போர்போற் - பர்சத்தான்
 மம்ம ருமுந்து மதியழைக்க வாராவென்
 றம்மனைநீ தாவென் றழுங்குவாண்- மெய்ம்மைபோல்
 விண்ணும் வளியு மொளியும் விரிகதிரு
 மண்ணு மதியு மறிகடலும் - - - பண்ணி
 யழித்து விளையாடு மண்ணல்போற் சிற்றி
 விழைத்து விளையாடு மெல்லை - - - வழத்த
 மதவா ரணங்கண் மதவா ரணத்தின்
 மதவா ரணம்போல வந்த - - - விதமான

வண்டத்தோ னப்புறத்தோ னால முண்டிருண்ட
 கண்டத்தோ னுன்முகத்தோன் கார்நித்தோன்-றொ
 [ண்டுற்ற
 விண்ணாள் நிற்ப விளையேனை யாண்டருளுங்
 கண்ணாள் றன்பவனி கைதொழுத - - - வொண்ணுத்

ருயரை நோக்கியிவர் தாமா செனவியம்ப
 நாயனார் காணாநு நான்முகனு - மாயவனு
 பண்டை மறையும் பரவுங் கடவுள்கா
 ணண்ட மன்மத்த தளித்தழித்துக் - கொண்
 விளையாமும் வித்தகன்காண் வேதனையில் யானின்
 றனையாமல் வந்த வருள்கா - னுளவா
 காட்டுங் கருணைக் கடல்காண் கலந்தன்பர்
 நாட்டர் தரவந்த நாதன்கா - னாட்
 மவனிமுத லாருறுக் கப்புறமாய் நின்ற
 சிவனிவன்காண் டேவர்க்குந் தேவா - மிவனை

பெண்ணமிர்தே கைதொழா யென்றிரப்பப் பெண்ண
 மிர்துங், கண்ணெதுரே கண்டவனைக் கைதொழுதுய
 [வண்ண

மிழவாடன் பேதைமையி னேதுங் குறையா
 ளழுவா ளவனருள்கண் டல்ல - கழுதாரு
 தன்னை யவர்க்களிக்கத் தானல்ல தத்துவன்றா
 பின்னை யவன்பாற் பெறவல்ல - பொன்னையி
 மாலையுமீ வேண்டியதே யாதலான் மற்றவளைச்
 சால நகைத்தகன்றான் றம்பிரான் - மேலோ
 ருருகின்பம் போல வொருநாட் கொருநாட்
 பெருகின்பத் தாளோர் பெதும்பை - யருநாள்

பெதும்பை.

உளக

விரித்த பொருட்கு விவேகம்போல் வேணுல்
 விரித்த பொருட்கு விவேக - முசித்தாக
 முந்தைமேற் காணிபெறின் முர்க்கர் சிறிதொழில்போ
 விந்த வுலக மிடரெய்தச் - சிந்தை
 யுறுநான் சிறிதா லுருவினான் கைவிற்
 சிறுநா னெறியச் சிறப்பா - னிறைவன்மேற்
 றன்னன்பு மேன்மேற் றழைக்கத் தழைக்கவிறை
 யின்னன்பு மேன்மே லெழுதல்போன் - மன்னுங்
 கரும்புருவ வில்வளைப்பக் காம னுதவிற்
 கரும்புருவ வில்வளைப்பக் கற்பான் - குரம்பை
 கடிய நினைந்தவர்பேரற் காமவேள் காதன்
 முடிய நினைந் தோதி முடிப்பான் - படியோர்
 மனனே யியல்பு மருவித்தான் சேர்ந்த
 வினனே யியல்பா மியல்பா - னெனவேனிற்
 கோமான் மகரக் குழைக்கடி நாடோறுங்
 காமாக மங்காட்டுங் கண்ணினு - ளாமா
 றறியாது தாங்குபவர்க் கல்லல் விளைப்பர்ப்போற்
 குறியாது தேர்ந்துங் குயத்தான் - வெறிமலர்ப்பூங்
 கண்ணார் பாவக் கனகமணிப் பந்தர்க்கீழ்ப்
 பெண்ணா ரமிர்தம் பெறற்கரிய - கண்ணான்
 றுரணிநீர் தீக்கால்வின் டானன்றி வேறின்றி
 யோருணர்வாய் நின்ற வெள்ளியொன்றுஞ் - சேரப்

பிடித்தென்னை யாண்ட பெரியோ னருளா
 விடித்த வினைக்குன் றிரண்டு - தடுத்தே
 நாட வரிய நளினமலர்த் தாளிணையா
 லோட வுதைத்த குணமுன்றுந் - தேடும
 கேலாது நின்ற விருபத்தி னுன்கொழிய
 மேலாகி நின்ற வெறுநான்கு - மேல்
 பாய வுலகம் படைப்புமுதல் பரமா
 காயத் தொழில்க ளவையைந்து - மேல்
 கூறுபடு மாறாறிற் கூடாமை நாயேனை
 யாலும் வகைசெய்த வவ்வாறும் - வே
 வண்ண லடியை யடையா சடைவரென
 வெண்ணு மெழுமையெழுபிறப்பு - மெண்
 கழலா வினைகழலக் காசினிக்கண் வந்த
 கழல்பாடிப் பாடிக்களித்துக் - கழ
 மாலு மரணு மலரோணு மாமரைக
 ணாலும் பரவரிய நாயனார் - ஞால,
 யென்னை யடிமை யுவந்தருளி யென்னிலே
 தன்னை யளித்தருளுந் தம்பிரான் - பொன்
 திருநாடுங் கன்னித் திருநாடும் வாழக்
 குருநாத னுங்கோலங் கொண்டு - வருநா
 பேர்தக மேற் கொண்டுவரப் பொங்கொளிசேர்சி
 கஞ்ஞ சூதகரும் வானோருந் தானோரு - டே

மறையோரு மாதவரு மால்கொண்ட வாறு
 துறையோரும் போற்றித் துதிப்ப - விறையோன்
 வரும்பவனி கண்டு மலர்சே றளகச்
 சுரும்பினமும் வண்டுந் தொடரக் - கரும்பணைய
 சொல்லா ஈடிவணங்கத் தூய்நகையுந் தேர்மறுகிற்
 செல்லா வணங்காச் சிவனிநுதோ - ணல்ல
 மலர்நோக்க நோக்க வருபாணு நோக்க
 நிலனோக்கு ஊள்போல நின்று - சிலநோக்கிச்
 சொல்ல வதநர் துடியாத் துணைவியரா
 முல்லை நகையார் முகநோக்க - மெல்லவொரு
 காதல் கலந்தமையுங் சுண்ணிணைகள் பண்டையிலவே
 ருதலையுங் காணு தமர்செய்ய - வீதொன்று
 பெற்றோ மெனமதனன் பேரின்பமெய்தியிரு [ருத்தி
 பொற்றோளும் பார்த்துடனே போயினான் - மற்றொ

ம ந் தி கை

மங்கை யிறைவன் வடிவுபோன் மாமுனிவர்க்
 கெங்குந் திகழு மெழிவினாள் - சங்கை
 துணிக்கு மொளிக்கொளியாஞ் சோதிபோற் சோதி
 யணிக்கு மணியா மணங்கு - கணிக்கின்ற

கந்தமுந் றைந்து முளதாய்க் கருமையாய்
நந்துஞா னத்தியல்பு நாடரிதாய்ச் -
வகிலா லயமாகி யந்தா ரணிசேந்
நிகிலா விபுமயக்கி ரீண்டு - புகல்
விஞ்ஞால மெல்லாம் பெறுகின்ற வின்னியல்பா
லஞ்ஞானம் போலு மணிசூழலா - னெஞ்ஞா
சீரார் குணனில் சிறியோர்போற் றுள்வனைந்து
போமராடா நிற்கும் புருஷத்தா - - தே
புலனா ருளிலமைப் போற்று முகைபோ
லிலையே காட்டு மிதழா - - னாலன்ட
தித்தியா நிற்குஞ் சிவனடிசேர் பத்திபோன்
முத்தியா தென்னு முறுவலாள் -
வுணர்வோர் மதிபோன் றொளிர்முகத்தா னல்ல
புணர்வேபோ னுஞழி புதியா - - டணியிலா
காதலவாய் நின்றகயற் கண்ணுள் கலாபோலச்
சூதலவாய் நின்ற னுணை முலையாள் -
வொருக்குங் கலமைபுந்த முச்சிமேற் கொண்டு
பொறுஞ்ந் தபோதனமே போல - - விறக்கெ
திவ்ரு விளையிலோர் செந்தனத்திற் கென்றுமிக
வேங்கி வருந்து மிடையினு - - ளீங்
பேதலாவுண் டவ்வளவுண் டாதலா னிடப்பிப்பி
னீதியெனலா நிதம்பத்தாள் - - போதம்

பல்லவத்தை வென்று படிமந்த விர்த்தறிஞர்
 வல்லபத்தை மாற்றி மருவாரைச் - செல்லுற
 வையம் புதுத்தி யடைந்தோரை நெஞ்சருக்கி
 வையம் பணிக்கு மலரடியா - னையம்பான்
 மைம்மலருஞ் சிந்தையர்கொன் மைக்கண் மடந்தைய
 ரோ, டம்மணைகொண் டங்குவிலை யாடுவான்- மெய்ம்
 [மேதா]

நென்றோ பலவோ வருவேர் வருவோமற்
 நன்றோ பொருண்முழுது மாக்குமோ - வென்று
 முளதோ விலதோ வொளியோ விருளோ •
 வெளிதோ கரிதோ விளங்க - வெளிதோவெண்
 ருதி மறையு மரணந் திருமாலும் •
 போதி னுறைநின்ற புத்தேளு - மோதும்
 பெருமா னுலகிற் பிறந்தவர்கள் போலே
 வொருமா னுடவேட முற்றிங் - கருளால்
 வழங்கிய விற்ப வளநாடு முன்னு
 முழங்கிய நாத முரசுஞ் - செழுங்கழுநீர்
 தாருந் தருமக் கொடியுந் தாணியெனு
 மூரு முடையா னுலப்பிலாய் - பேருந்
 கருணைமுகில் சேர்மலையுங் காதன்மிகு மன்ப
 ருவிடுனக் கண்ணொரிந்த வாறு - • மருவிவருந்

போதகமு ஞானப் புகர்வாளும் பொற்றொடியான்
 மேதகவே பாடி வியந்தாமே - போதி
 விருபடியு மிரத்தினப் படியு மிடையில்
 வருபொழுது வச்சி ரப்படியும் - பருதித்தே
 சேறிற் றாளப் படியு மிவையனைத்து
 மாறின் மரசுதமுநீலமும் - வேறுப
 வடிவுள தாகி வருபவ னாகப்
 படிபல சர்த்தும் பகடு - கடமுதன்
 வந்து சொரியு மதசலதிக் கெண்ணவரு
 மெந்த வுததிகளு மென்போதுந் - சிந்தி
 கதிக்கும் பதினா லுலகுங் களியாற்
 றுதிக்கை ஐழங்கிவிடுந் தூளி - பொதிக்கு
 விழியால் வடவையேர் விண்முதல வேது
 மழியாத வெல்லா மழியு - மழியா
 வுயரா வகலா வுளவெல்லை யெல்லா
 மயிரா பதத்தி ளளவே - பெயரா
 வடக்கெல்லை தெற்கெல்லை வரன் குணக்கி னெல்லைக்
 குடக்கெல்லை போதுமே கூடந் - தடக்கை
 கவள மகிலாண்டங் காரோ வருவம்
 பவளமோ பச்சையோ பொன்னோ - தவளமோ
 வெக்கோல மென்றயர்வ தல்லா லிமையவரு
 டக்கோலந் தன்னை யறிவரோ - சக்கிம

கிரிகும் புரியக் கிரிசேர் கிரிகள்
 சொரியுங் கடத்தைச்சூழ் தும்பி - பொருபகலே
 ஞாலவட்டஞ் சூழிர்வி நாணுந் கோடியுக்கத்
 தாலவட்டஞ் சூழாத் தனியாளை - மேல்கொண்டு
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடுங்
 கூத்த னிமையோர் சூழாம்வணங்கி - யேத்தி *
 வருமா றுணர்த்தும் வலம்புரியின் முன்னி
 வருமா மறையொலிவந் தார்ப்பப் - பெருமான்சீர்
 பாடினா செய்தும் பயனிதுவோ வென்றுநினைந்
 தோடினாள் கண்டா ளுடையாளைக் - . கடித்
 தொழுதாடன் னுள்ளுளே தூய்மறைகள் காணு
 வெழுதாத கோலமே யென்றாள் - * பழுதாருங்
 காணாத கண்ணென்றாள் கைவளையு மேகலையுங்
 பூணுணும் போகவிறை போகுதலும் - ஷாணயனஞ்
 சிந்திய நித்திலமுஞ் செந்தனத்தின் மேலிறைவன்
 றந்த தமனியமுந் தானணிந்தாள் - கந்த
 மலர்தொடுத்து மாலை யளித்தான் மதுவே
 ளலர்தொடுத்து மாத ரழிந்தார் - நலனார்

ம ட ந் தை

மடந்தை யொருத்தி வடிவார் மதியைக்
 கடந்து கமலத்தைக் காதித் - தடங்கடலும்
 ழூவுஞ் சிலையும் புலப்படலாற் பெர்ப்பமைந்த
 தேவென்றாள் போலுந் திருமுகத்தாள் - பாவஞ்சேர்
 வாமிசண் மாலை மருவி மயல்சுமந்து
 மாமதம் பட்டு மணங்கமழும் - வீமருவ
 கள்ளுண்டு ஞான மயங்கிக் கருத்தழியக்
 கொள்ளுந் திறங்கொள்ளுங் கூந்தலா - ஞானன்
 திருக்கு மறைமய யியல்பிலர மாட்டு
 விரிக்கு மவர்போல் வெளிதாய் - கிருப்பிலர
 பண்டையோர் நெஞ்சிற் கருகிப் பரன்பாத
 புண்டரிகம் போன்று பொலிவெய்தி - யண்ட
 னளிபோ லகன்றவன தாராள்போற் றூர்போற்
 களிமேவிக் காசனமாய் நின்ற - வெளிபோன்ற
 நேயமி லாதவஞ்சர் நெஞ்சத் தவஞ்செய்யு
 மாயமென வஞ்ச வினைமருவிப் - போயெங்ரு
 மாடு மனத்தையறுக்க வருண்மறக்கக்
 கூடு மவரிற் கொடிதாகி - நீடுபுலன்
 மாறு முனிவர் மனம்போன் மகரத்தைச்
 சிறி யரியாற் சிறந்திலங்கி - வேறுந்தான்
 காவி நிறத்தாற் கமலத் துறைதலா
 லாவி முழுது மழித்தலாற் - சேவின் மிகை

உண்ண லு மந்த வலசோ லு மாதருள்சேர்
 சுண்ண லும் போ லுங் கயற்கண்ணை - ளெண்ணும்
 வளமையின் மிக்கார்போன் மதனைந்தும் போக்க
 விளமையின் மிக் கான் வெழிலா - லுளமொன்றின்
 மாலுற்று கீள் வறியாத மம்மசே
 போ லுந் துடிக்கும் புருவத்தாள் - சாலத்
 தமைவென் றவர்போலச் சாந்தங் கெழுமி
 யமைவென் றணிசிறந்த தோளா - ளமுதொன்று
 செப்பெனவே மாதவர்கள் சேர்தலாற் றேசிகளே
 யொப்பென வோங்கு மொளிமுலையாண் - மெய்ப்
 [பெருள்போ
 லையஞ் செறிந்தே யமர்வஞ்சி யையகற்றிப்
 பொய்மென் றிளையோர் புகலலுற - வை
 மடங்கப் பயக்க வசைந்தும்பர் விஞ்ச
 துடங்கி துடங்கு துசப்பா - ளடங்கிய
 யோகிச ருள்ள முடைத்தலா லுண்மைதிகழ்
 வாகிசர் வாக்கனைய வார்த்தையா - ளாகத்
 துரையழிய மன்னு முணர்வழிய வைய
 மரபழிய வானந்த வாரி - கரையழிய
 வன்புழி தூரு மவர்பா லிறையவன்போ
 வின்பமே செய்யு மியல்புடையாண் - முன்பாவை
 மன்னுவா னன்னமுமாய் வான்வர்க்கு மாமறையைப்
 பன்னுவா னெனப் பசுங்குளிக்கு - முன்னைமறை

உயி

சிலேட்டையுலா.

சொல்லப் படாத சுடரென்னீர் சிந்தையுஞ்

செல்லப் படாத சிவமென்னீர் -

ந

வருளே திருமேனி யென்னீர் சமல்ப்

பொருளே யிவனென்று போற்றீர் - மருணீங்

தென்சேந்தையென்னீர் திருவார் சேழுந்தரணி

மன்சேர்ந்து வந்திருந்த வாழ்வென்னீர் - பெரன்டே

பூங்கோயி லென்னீர் பாய்ப்பற்ற மெய்யடியார்

பாங்கோடு மேத்தும் பரிசென்னீர் - பூங்கழு

மாலையு மந்த வரைமார்பு மென்னீர்க்

காலையெழுந்த கஜிராவி -

போ

யிருக்கும் படியேயென் றேத்திரென் னெஞ்சை

யுருக்கும் படியேயென் றோதீர் - திருக்கடைக்க

வைத்தவா றென்னீர் சென் மாமயலை வேரோடுங்

கைத்தவா றென்னீர்க் கண்ணென்னீர் - சித்தந்

னெங்கே யொளித்தனாவோ லென்னீர் ரெனையான்

பங்கே ருகப்பொற் பதமென்னீர் -

சங்கை

கனியே யெனத்தன்னைக் காட்டினு னென்னீர்

ரினியோனே யென்றென் றியம்பிர் -

துணி

பவநாய் மருந்தென்னீர் பார்வாழ்வந்த

சிவனே யவனென்று செப்பிர் -

சுவையாடு

கன்னிலே பாலே கனியே தெளிதேனே

யன்னியே யன்பேயென் னொருயிரே -

யென்னீர்

ஸுண்ணீர் பெருக வுரோமஞ் சிலிர்த்துரைத்துக்
 கண்ணீர் பெருக்கெடுக்குங் காலத்து - ஸுண்ணோரும்
 பாறோருஞ் சூழ்ந்து பரவப் பறவையிசைக்
 காரோத வண்ணலங் கார்மயின்மேற் - கூரிலேவெற்
 சேயு மவர்பயந்த சேவின் மிசையோனும்
 பாயு மயிரா பதத்தின்மே - லாயிரக்கண்
 ணீர்கிரணுந் தேர்மே லீனனும் வீமானத்துச்
 சந்திரனு மன்னமேற் ருதாவும் - வந்தடிகள்
 போற்ற மறைபோற்றப் போதகத்தின் மேல்வடிவாய்
 மாற்ற மன்னகடந்த வள்ளலார் - தேர்த்துதலும்
 செங்குதிர கண்ட செழுந்தா மரைமலரு
 மங்கு முகில்கண்ட மாமயிலு - மங்கங்
 கெடுமளவி ருங்கவொரு கேன்கண்டோர் நெஞ்சம்
 படுமளவி னீர்காண் பயிடு - மிடுமுவம்
 மெல்லா மொருபடி மான்புற் றெழுந்தபடி
 சொல்லாட வொண்ணாத சோகிபாற் - செல்லா
 விழுந்தாடன் நெஞ்சாலே வேட்டபரிசே
 செழுந்தா ரணியகலஞ் சேர்வுற் - றழுந்தத்
 தழுவிக்கொ ளாநிற்குந் தம்பிரா னென்னுந்
 தொழுமீவித் தகமெல்லாஞ் சொல்லு - மழுநெக்குத்
 தன்னிலையெ நோக்குந் தனிநா யகலுடைய
 வந்திலையே நோக்கு மருணோக்கு - ழுமன்னர்

நிறைய மடநாணு நெஞ்சு நிறனு
மிறைவன் கழலிணைக்கே யீந்தாள் - மறையர்

அ ரி வை.

தெரிய வரிய சிவனடிபோற் றேவர்க்
கரிய வமுதா மரிவை - வரைமடந்
யண்ட நிறைஞ்சு மடிபோல நல்லதிருப்
புண்டரிகத் தைமருட்டும் பொன்னடியா - ஞ்ண்டர்
வண்ணந் திகழு மதியோர் முனமறையேர்
ரெண்ணும் பொருள்போ லிடையினு - டிண்ணு
வேது மறைப்பொருள்போ லொன்றிசண் டென்
நீதி யுறிய நெறியின்றி - நாதன் [ரு
புகழ்வுபோற் செப்பிற் பொலிந்திகழ்வு போல
வகிலமைந் தார மருவு - நகிலி
ளேத மகல வெனையாண் டவனடியே
யாதி மறைப்பொருளை யாங்களிக்கு - நீதிடே
லஞ்சன முண்டங் கயலழித்து ஞாலமெலார்
னுஞ்சல் லிழித்துமிசூந் தொல்காவி - யெஞ்
வருகமல பாற்றி மானங் கடந்து
வெருவ வெருவேலை வேறு - வெருவி,
சிவந்தங் கொளியாய்த் தெளிவாய்க் கரிதாய்க்
கவாந்து சகமொளிக்குங் கண்ணாள் - பலஞ்சே

நீங்கரும்பை நீக்கு நெடியோர்போற் காமவேள்
 பூங்கரும்பை மாற்றும் புருவத்தா - னோங்கு
 குலநான் குலவிக் குருநாயாய்க் கோதி
 னலனார்து நாவி பரித்துப் - ப்பணியும்
 பூண்டு திருவை நயந்து புகையகத்து
 நீண்டு குறுநெறிசேர் நீதியா - லாண்டவனே
 பென்றொருகா லோதர் திடரே யுறுகின்ற
 வொன்றறியா ரொக்கின்ற வோதியா - ணன்றாக
 வந்த மறைப்பொருளை யந்தச் சடகோபன்
 செந்தமிழே யொக்கின்ற செவ்வியா - டந்தப்
 பவளத் திரளறுகாற் பைம்பொற்பீடத்திற்
 றவளத் தரளப்பூந் தாமந் - தவருமணிப்
 யந்தர்க்கி முன்னத்தைப் பாராட்டிக் கொண்டிருந்து
 கந்தர்ப்ப னுற்பட்ட கண்கலக்கஞ் - சிந்தித்து
 மோன மடைந்து மொழியா மொழியாலே
 நான்வனென் றோதுகின்ற நாமத்தாண் - ஞானமுற
 வான வருவிருபத் தோரா யிரத்தறுநா
 றான மறவுரைப்ப துன்னையே - யானாலுன்
 பேரோ தினரும் பெறுதற் கரிதாய்
 சீரார் பரம்பொருளைச் சேர்வரே - நேரேயென்
 னங்கையிலே நீயிருக்க வாரமிர்தை யானடையச்
 சங்கையிலேன் முன்னர்த் தவப்பயனே - தங்கும்

பெரும்பாவி யேன்மன னும் - பித்தேறி யந்த
வரும்பாவி பின்போன தன்றே - விரும்பிடு
மீட்டிங்கு வாய் ரென்முன்னே வெவ்வினையேன்
கேட்டும் விடுத்துங் கெடுத்தேனே - நாட்ட
பொருந்திலேன் பூவணைமேல் புத்தேளிர் தங்கண்
மருந்திலே டின்புற்று வாழேன் - பெருந்தகையை
பெற்றவர்கண் டிஞ்சாமை பேசுவர்கள் பேறிலா
மற்றவர்க்குங் கண்டுஞ்ச வாராதோ - முற்றொளி
யெஞ்சா மெலங்கு முளனு கினுமிறைவன்
றுஞ்சா தவர்கண்ணிற் றேன்றுமோ - நெஞ்சன்ப
நீராத காதலுடன் சென்ற மனந்திரிந்து
வாராமை கண்ட மதியிலே - னேராடு
யீசன்பா லுன்னைவிடற் கெண்ணுகே னெய்துவன்
வாசைப்பா டற்றா ரறிவரோ - நேசத்
னோதா ரணங்க ளுபிர்க்கெல்லா நின்னையே
யாதா மென்ப தறுதியே - வேதாவை
தார்க்கும் பெரும்புகழாய் தத்துவன்பாற் சென்றரு
யிங்கென் றுயர்களையா யென்றிரப்பத்-திக்கெனவய
காயும் பெருமான் கமலத் தயன்பெருமா
னாய் பெருமா னரன்பெருமான் - னு
மறையின் பெருமான் வளைந்தோ ளுளத்தே
யுறையும் பெருமா னுடம்பாஞ் - சிறையைவிட

பேசும் பெருமான் பெறநினையில் வானவருங்
 கூசும் பெருமான் கொடிமறுகி - நேசமுடன்
 முத்திக் குழந்த முனிவர்களு முன்னமே
 சித்தித் தகமகிழுஞ் சித்தர்களு - மெத்திக்கும்
 பாதார விர்தம் பாவ வரும்பவனி
 வேதாக மங்கள் வியந்தொலிப்பக் - காத
 லுரைக்கவா வோதிமம்விட்டுண்ணீர்மையெல்லாம்
 கரைக்கின்ற வானந்தக் கண்ணீர் - திரைக்கொண்டு
 வீச மணிமாட வீதியெலாம் வெள்ளமிடத்
 தேசன் றிருமுன்பு சென்றிறைஞ்சி - நேசச்
 பெருமானடியவரைப் பித்தேற்று கின்ற
 மருவாரு மாலைபு மார்புந் - திருவான
 கண்ணிலேயுள்ள கருணையுங் கண்காண
 மண்ணிலே வந்த மலரடியுந் - கண்ணிற்
 கினிய வடிவு மிருதோளுமேன்று
 முனிய வறியா முகனுங் - கனிவாயுந்
 துய்ய நகையுஞ் சுரக்குஞ் சுராலுஞ்
 செய்ய முடியாத சேவகமுந் - தையலா
 ணைக்கிண ணைக்கு நுணங்கிடையை வேணைக்கு
 நோக்க வறியாண நோக்குமோ - பூக்கொண்டு
 சிந்திப் பரவினாண் மேலொழியச் செஞ்சரம்வேள்
 சிந்திப் பரியான்மேற் சிந்துமே - சிந்தி

மடவரலை வெய்ய மதனனோய் செய்ய
 விடனமிர்து செய்தான் விடுமே - தடமார்ட்
 சாத்தியதார் நல்கினான் தாமரையா டானிற்க
 வேத்திய நாமாது மேமாப்ப - முர்த்
 யருளினான் யான்பெற்ற தார்பெற்ற ரென்று
 சுரிசுழன்மேற் சூழின டோகை - செருமார
 செல்லல்செயநினையான் செய்யா னருள்பெற்ற
 வல்லியென நோக்கி மருங்குகன்று = ன்

தெரிவை

தெரிவை யொருத்தி சிலைமதற்கு நேரே
 யுருவங் கொடுக்கு முருவந் - தெரியி
 மருவா ச்கமறுத்த வா தலூர்வள்ள
 திருவா சகம்போலுந் தேற - லுருவ
 பழுதற்ற வந்தப் பரம்பொருளே போல
 வெழுதப் படாத வியல்பான் - முழு
 மணியுடையுஞ் சூழ்ந்தகன்ற வல்குற் பரப்பு
 நுணுகிய வந்த நுகப்பு - மணிநிறத்
 பாரப் பயோதாமும் பைம்பொற் பணிமணியு
 மாரமுஞ் சோதி யணிமுகனும் - வர்குழ
 நீரம் பரமு நிலனு மதனும்பர்ச்
 சாரம் பரமுந் தரிக்கின்ற - சார

பயோதரமு மெங்குந்தன் பல்கதிர்கள் வீசும்
 வியாபகனும் வெய்யவனு மேலாய் - நியாயமுறுந்
 தாரகையுஞ் சோதிசேர் சந்திர மண்டலமுங்
 கூரிருளுந் தாமான கொள்கையாள் - பேரொளிச்சீர்
 புண்டரிகத் தோணிந்தப் பூதலத்தே யெவ்வுலகுங்
 கண்ட தெனத்திகழுங் காட்சியாள் - பண்டு
 முழுவிய சங்கை முனிதலா லெந்தை
 கழலினையே போலுங் களத்தா - எழிவிவாப்
 பண்டை நிலையடையப் பட்டோர்போற் கோபமுந்
 தொண்டையு மாறுந் துவர்வாயா - ஷண்டராற்
 பேண வரியான் பெருமைபோற் றன்னளவு
 காண வரியதடங் கண்ணினுள் - பூணு
 முறையி னணிந்தளிசேர் மொய்மலர்ப்பூங் காவி
 னிறைவி யெனவந்த வெல்லை - நறைகமழு
 மிந்து நுதலா ரியம மதுவேந்தி
 வந்து தொழுதிறைஞ்சி வாழ்த்தெடுப்ப - வெந்தை
 கருணை முதலாகக் காதன் முளைத்துப்
 பரிணமித்துப் பத்திப் பணைத்துப் - பெருகவே
 யுண்ணீ ரரும்பி யொளிமலர்க்கை மொட்டிப்பக்
 கண்ணீர் பெருகுங் கமலத்து - நண்ணு
 நளின மலர்தந்த நாடரிய விற்பத்
 தெளிநறவை நெஞ்சாரத் தேக்கிக் - களிசிறந்த

மாதவர்கள் போல மலர்நூவிவ ள்ளத்திற்
 சீத மதுவுண்டு தேக்கிட்டு . நீ
 யயரா நினைபா வகலா வணுகா
 வுயரா விழியா வொழியா - பெயமா
 கலுழா களியா கரையிலா விற்ப
 மொழியா தொளியா துருகா - வொளிரே
 ரணியார் கலைநெகிழா வஞ்சனஞ்சேர் கண்ணு
 மணிவாயும் வண்ணமும்வே ருகிப் - பணிவார்க்
 மாறா வருளுடையாய்! வரையே வென்றொருமா
 லேரா வழிகின்ற வெல்லைக்கட் - கூறுகின்
 வுண்டு மிலதுமா யொன்றுந்தா னன்றியெலாங்
 கண்டு தனையொருவர் காணாத - வண்ட
 கரசா னாதி யவயவியாக் காணத்
 தரணி மிசைவந்த தன்மை - முரசமு
 காகளமுஞ் சங்குங் கவியுங் கவின்கிறந்த
 வாகமமு மாரணமு மார்த்திசைப்பத் - தேர்கைத்
 னுண்ட களிமயக்கு மோர்வரியா லேருருவாய்க்
 கண்டு கொளவந்த கண்களிப்புங் - கொண்டுபோய்
 சேர்த்து வணங்கித் தெருளு மருளுமாய்
 வார்த்தை கலந்து மனக்கவலை - தீர்த்த
 புயலி னியல்பு புகழ் மகிழு
 குழிலின் மொழிகள் குழிற் - மயிலி

சிலேடையுலா.

உஅக

விழியு மிறைவன் விழிகொள் கருணை
 மொழிய வருவி பொழிய - வெவழிய
 வழகு குடி-கொள் வடிவையடைய
 முழுகி யயில முயல - வெவழுக
 வுரையு முளனு முடனு முடைய
 கிரையில் வருகை திகழ - வரையில்
 கழவி னருமை கருகி யுருகி
 பழவின் மெழுகி னழிய - வெழில்கொ
 ளளக முகிலு மடியு மளவு
 புளக மருவு பொழுதி - ளளகேச
 னன்ப நாமசேச னம்புயத்தா னம்புயத்தா
 ளின்ப னனைவர்க்கு மீசானன் - றுன்ப
 மொருக்கி யடியே னுளங்கனிநூர் திங்ங
 னிருக்கும் படியளித்த வெங்கோன்-றிருக்கடைக்கண்
 வைத்த வளவிந்த மானளவே வைத்துமிவள்
 சித்த மறவி தெளிவுற - ளத்தனுறக்
 கூடியும் வாடாமை கூடாள் குரைகழற்றாள்
 சூடியும் விம்முந் தொழிலொழியாள் • • சூடிய
 தாரை யணிபக் கொடுத்துந் தடங்கண்க
 ாரை யொழுக றவிரவுறாள் • • வீரனைக்
 கண்டு முருத்தெரியக் காணாள் கடவுண்மா
 லுண்ட சுளியி னொருகோடி - கொண்டொழிந்து

உகயி

சிலேடையுலா.

நானு மிடனு முதலா நலஞ்சிறந்த
பூனு முரையினையும் போக்கினுள் - சேனு

பேரிளம்பெண்.

வோரொளியுந் தன்னொளியை யொவ்வா நெனி
பேரொளியே நில்லாத பேரிளம்பெண்-ணுராத [.
பத்திக் கடவிற் படுமமிர்து போலெவர்க்குந்
தித்தித் தினிதாருந் தெள்ளமிர்து - சுத்த
வாண்டா னடியை யடைவார் பெறவேண்டும்
வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வம் - பூண்டடு
திச்சுச் சயறவருளி யேழையே நெஞ்சறிய
வச்ச மறுத்தாண்ட வடியினையை - யு
மிசைக்கொண்டு கண்ணீரு மெய்ம்மலருஞ் சிந்தி
யிசைக்கின்ற கீதத்திராத - மிசைக்கி
வேதுக்கள் செல்லா விறைவ னருணலம்போற்
போதுக்குப் போதும் புதியநல - னு
முடிவேது மின்றி முதலாகு மின்ப
வடிவே யனைய வடிவம் - வடி
ஊனார்வி ஊனராமை யொப்ப வுரோம்ப
புணர்வின் வெளிப்படுத்தும் பொற்பா - ளினை
ஊன்கொண்ட தோரல்கு ஊண்டேமே ஊண்டே
புன்கொண்ட கொங்கைப் பொருப்பு - மிடையு

டெனுமானந் தோற்று மியல்பா னுணகத்
 தனுமானம் போலு மணங்கு - பனுவலான்
 மெய்ம்மை தருமுக் குணன்போல வெண்மையுடன்
 செம்மை கருமைதருஞ் சேல்விழியாண்-மம்மர்தரும்
 வம்பஞ்சு கொங்கை மறந்தோர்போற் கர்மன்மல
 ரம்பஞ்சு மஞ்சு மடியினு - ணம்பெரிய
 கோச நிலைமை குறியா தவர்குறிப்பி
 னுசை யெனவகன்ற வல்குலாள் - பேசுங்கா
 லேதுவே காட்டு மிறையா கமம்போல
 வேதுவே காட்டு மிருதோளாள் - வேதம்போ
 லோங்கார மேவி யொள்ச்சேர்ந் திருந்தோர்போ
 லாங்கார மாற்றி யமலனைப்போற் - பூங்கருட்டி
 மன்பதைத்து வீழும் வகைகண்டு மாறிலாத்
 தன்பதத்தை நோக்குந் தனத்தினு - ளன்புடனே
 பூவிற் றிருமாதா போலும் பொலங்கொடியார்
 சேவித் தினிதிருந்த செவ்விக்கட் - பூவைமீர்
 காதலித்த வப்பொருடான் கையகத்தேவந்தாலு
 மாதவயி லார்கட்கு வாய்க்குமோ - வாதி
 முடிவிடைதா னாகுவான் மூவர்க்குந் தோன்ற
 வடிவுடையான் மாமேல் வரலு - மடியவர்கள்
 பாங்கோடு மேத்தப் பருமணிப்பூந் தாமஞ்சேர்
 பூங்கோயி லுள்ளே புகுதவு - மோங்கிய

நன்பொன் மணித்தவிசி னேறி நலன்சிறந்த
 வின்ப முறவுற் றிருக்கவு -- முன்பயனு
 மோதத்தே மன்னு மவனு முணராத
 பாதத்தே யான்போய்ப் பணியவு -- நாதனுடன்
 கோதாட வெல்லாங் குறித்தருள்சேர் கண்ணினுற்
 பாதாதி கேசமுறப் பார்க்கவுங் -- காதலித்த
 மாகத்தார் கூசு மலர்த்தாளென் சென்னியினு
 மாகத் தினும்பா ளணைக்கவும் -- போகத்தி
 னும்பரா ருன்னற் கரியதிரு மேனியிலே
 தம்பிரா நென்னைத் தழுவவு -- நம்பனெனை
 விடாமற் கூட விரும்ப விரும்பவுங்
 கூடாமை யான்கூடக் கொள்ளவு -- மூடிய
 வள்ளமும் யானு முருக வொருமாற்றம்
 வள்ள றிருவாய் மலரவு -- மொள்ளிழையிர்
 நாணுமல் யானு மவனு நலன்வேறு
 காணுமற் கூடிச் கலக்கவுங் -- காணும்
 பொழுதிற் புரிசங்கம் போகாத கங்குற்
 பொழுதுந் துயிலுமுடன் போக -- விழிதுறந்து
 விட்டதே யிக்கண் வினையேனுக் குண்டாகப்
 பட்டதே யென்று பரிவெய்திக் கெட்டேனெஞ்
 சென்றும் பரனுருவங் காண்பார்க்கிவ் வுன்கண்
 • நென்றும் பகையா யிருந்ததே • -- நன்றறியர்

சிலேடையுலா.

உகந்.

யானோ வெணைப்பயந்த யாயோ விரங்காத
 கோனோ கொடியா நெனக்கூறி — மானனையார்
 வெய்ய முலைமேல் விடும்பனிநீ ருஞ்சாந்து
 நெய்யு நெருப்பு நிகரென்றாண் — மெய்யேவந்
 தெல்லாமா பல்லா நெனைப்புல்லா னானக்காற்
 கொல்லானோ மாநெனக் கூறினா — எல்லன்
 முடியாதோ வெங்கோமான் முன்னின் நெனக்கு
 விடியாதோ வென்று வெறுத்தே — யடியிணைகள்
 சூட்டுமேற் றன்னைத் தொழுவார் பெறும்வடிவு
 காட்டுமே லிக்கண்ணுங் கண்டிருக்கக் — கூட்டுமேற்
 கூடென்று கூட லிழைப்பக் குதிகொண்டு
 நீடும் பெருந்தடங்க ணீரழிப்ப — வாடி
 யழியும் பொழுததனி னாய்கின்ற நெஞ்சு
 மொழியுங் கடந்த முதல்வ — நொழிவின்றி
 நின்றான் முழுதுமா நின்றலுந் தன்னதரு
 ளொன்றலு மன்றி யுணர்வரியா — நென்றதை
 யெம்பிரா நெண்ணப் படுமீசன் யாவர்க்குந்
 தம்பிரான் வீதிவரத் தாள்பாவி — யும்பார்
 போற்று மொலியும் பொலன்கழனின் றாணங்கள்
 சாற்று மொலியுந் தடங்கடல்போ — னாற்றிசையும்
 பல்லா கமவொலியும் பாடார் தாங்களால்
 வல்லார் வகுத்தொலியும் வாச்சியங்க — னெல்லா

முழங்கொடியுங் கேட்டங்கு முன்வந்த தெல்லா
வழுங்கலும்போ யானந்த மெய்தித் - தழங்கு
முடிமே வடிச்சிலம்பை முத்திழையாள் சேர்த்தி
யடிமே லலர்மாலை யார்த்து - முடிய
மறந்த வணியுடனே வானுதலாள் சென்று
சிறந்த மலர்பலவுஞ் சிந்தி - யிறைஞ்சி
மலைமாது பங்கயத்தின் வாழ்மாது ஞானக்
கலைமாதுஞ் சேராகங்காணு - மலையாகம்
புல்லாது போகவிடேன் போர்மதனன் செய்பூச
லெல்லா மினிவெல்வே நென்றெண்ணி - நல்லொளி
பாதா விரந்தத்தைப் பாராத்திருமாலும் [சேர்
வேதாவுங் காணு ரெனவியவாப் - போதா
நகையா வருள்பெறுவே னானேதா நென்னாத்
திகையா வருள்காணுத் தேறு - நிகரிலா
வானந்த நாட ரவர்க்கும் டிரமற்குங்
கோனந்தன் மைந்தற்குங் கோமானே! - ஞானந்தான்
வேறு கியசமய மெல்லாம் விரும்புகின்ற
பேறுகி நின்றருளும் பெம்மானே! - யாறுத
நஞ்சொத் தமர்நாடு நேரே நடுங்கவரும்
வஞ்சப் பிறவிக்கு மாமருந்தே! - நெஞ்சத்தா
னேருந் திறனு மரிய வுணைநல்கச்
சாரும் கருணைத் தடங்கடலே! - பேரொளிகே.

கண்ணே கருத்தே! கலையே! கலைப்பொருள்சேர்
 பண்ணே! யதனிற் படுபயனே! - விண்ணோர்
 குரவா! நந் தாவமுதே! கோற்றேனே! பாலே!
 சொருபானந் தா! துணைவா! தோழா!- பெருமானே!
 திங்கணையா வண்ணந் திருமேனி கண்டேனைப்
 பூங்கணைவே டான்முனியப் போதுமோ - நீங்காத
 தீமதியைப் போக்குந் திறனிந்தத் தீயுமிழு
 மாமதியைப் போக்குதற்கு மாட்டாதோ - நாமமிகு
 காயமயன் மாற்றுகின்ற கண்ணனே! பண்ணறையுந்
 தீயமப லெய்துதுயர் தீராதோ - தீமையான்
 மந்தக்கால் வந்தக்கான் மால்பிரமர் தேடுகின்ற
 வந்தக்கா றந்தக்கா லாகாதோ - சிந்தைக்
 கமையாத காதலனித் தாயிழையாள் மாட்டு
 மிமையா விழியளிப்ப தென்றோ - சமய
 மயலா வராமெலா மாற்றயநின் மாற்ற
 மயலா வரா மறாதோ - செயலொன்றுஞ்
 செய்யாத விணையிசை தேவே செவிக்கினியான்
 கையாத விணையிசை காணேனோ - வையமெலா
 முள்ளொடுங்கப் பண்ணு மொருவா வுயர்ப்பையிற்
 புள்ளொடுங்கப் பண்ணுவிக்கப் போகாதோ - வுள்ளி
 தாயில்லை யாக்குந் தலைவா! வித் தாயுடைய[னர்க்குத்
 வாயில்லை யாக்குதற்கு மாட்டாயோ - தீயபவப்

உகக

சிலேடையுலா.

பேராழி மாற்றும் பெருமானே! பேரோத
நீராழி மாற்றுதற்கு நில்லாதோ - போரேறே!
நின்னணிய யானு நினையணுகா தாரைப்போற்
பொன்னணியு மொன்றாகப் பூணவே-வின்னனியைக்
கண்டா தரிக்குங் கருத்தெலா நேராகக்
கொண்டா யறவுங் கொடியைகாண் - பண்டேயு
நோலா வெமையொழிய நோற்றார்க டங்களையு
மாலாக்க வல்லையே பென்மென்று - மாலாகி
நின்று ளிவன்போலு நேரிழையா ரியாவர்க்குந்
தன்றாள் பணியுந் தபோதனர்க்கு - மொன்றாகத்
தீராத பித்தனித்துச் செய்யாச் செயலளித்து
நீரா விழியளித்து நின்றதெலா - நேராகக்
கொண்டபிரான் மெய்யின்பங் கூர்ந்தென் புலனைநது
மூண்டபிரான் போந்தா - னுலா

நேரிசை வெண்பா.

சேரா வரிவையர்க்குஞ் சேர்ந்த வரிவையர்க்கு
நீரா விழிதுறந்து நின்றதே-நேரா
வுருவிலா. நேரா வுணர்வுடையா நேரே
தீருவுலாப் போந்த தெரு.

சிலேடையுலா-முற்றிற்று-ஆக-சூரக.

பதினாண்டுவது,
நெஞ்சுவிடு தூது.

தத்துவநிச்சயம்.

படைப்போனும் காப்போனும் பண்ணியவை முற்றுந்
துடைப்போனும் தோத்திரஞ்செய் தேத்திக்-கிடைப்
[பரிய

செய்யசொரு பானந்தன் சீராமம் போருகத்தா
னைய் மறப்புணரு மன்புடையாய் - வெய்ய
கொடியேன் றணையிக் குரம்பையினின் றேற்ற
வடியே னுடன்பிறந்த வன்னே! - முடியர்த
வென்பிறப்பை மாற்ற வெழுந்தருள்வா யெப்பொரு

[ளும்
பின்பிறக்க முன்பிறந்த பேரிசையா! - பென்புருக்கி

பாண்டகோன் மாற வுருளா லவனடியை
மீண்டுநீ பார்க்கும் விரகுடையாய் - நீண்ட

கருக்கடல்விட் டசன் கருணைக் கடலுட்
டிருக்கறவே நின்று திளைப்பா! - யொருக்கியவ

னான்த வாரியெலா மார்வா யவயவநீ
தானந்த மில்லாத் தரம்பெறுவாய் - மேனந்து

தேவரே யாகமிகு தேவேந் திரராக்
முவரே யாக முடிவதனிற் - சாவதுவுந்

தாமீண் டிதிப்பதுவு மாகின்ற னன்மையா
னீமீண்டு பாராக்கா னீங்குமோ - கோமானைத்

தேட்டுவிப்பா யுண்மை தெளிவிப்பாய் தீயோரை
யாட்டுவிப்பா யெல்லாநீ யல்லையோ - வீட்டுநெறிக்
கேகார்த டாய்நீ யிராதபோர் தெவ்வுலகு
மோகார்த காரத்தான் மூடாதோ - யோகியர்க
ளுன்னையே நோக்குவதிங் கோதுகின்ற வெப்பொருட்
கு, மன்னையே யாக வறிந்தன்றோ - வென்னுடைய
தாயே! யெனது தடுமாற்றந் தானொழிப்பாய்
நீயேகாண் வேறில்லை நெஞ்சமே! - நாயனார்
சுந்தரார்க்குங் குந்தி சுதர்க்குந் துணிவுடனப் [திடவே
பைந்தொடியால் வேந்தர்பாற் பைம்பொனடி - நொந்
யன்றுதா தானா ரவர்பா லடியேற்கா
வின்றுநீ தூதா யெழுந்தருளா - யொன்றொழியா
துண்டான சேவடியா லோசேனை நேராகக்
கொண்டாணை யாமளவுங் கூறக்கேள் - கண்டார்க
னாளுங்கோ லந்தன்னை நாடனில தேனும்வந்
தாளுங்கோ லந்தா னழகியா - னீளுங்
கலையளவா வண்ணங் கடந்தாலு மென்புன்
றலையளவா வந்தவிரு தாளான் - கலைவலோர்
பாயாலை சரீத்தப் படாமே யுயர்ந்தாலும் -
பூமாலை யான்சாத்தும் பூமுடியான் - மாமறைக
ளெல்லை திசையின் புறம்பெனினும் யானுரப்
புல்ல விசையும் புயத்தினு - னல்லலற

தெஞ்சுவீடு தூது.

உகக

முன்னீத் தவத்தாலே முன்னின்றூர்க் கந்நிலையே
 தன்னீக் கொடுத்தருளுந் தம்பிரான் - பன்னு
 முரையு முணர்வு முணர வரிய
 கரையில் பரம கருணை - பெரிய
 சொருப னெனது துணைவ னினையி
 லெருவ னருவ னுலகின் - மருவி
 யுரிய பழைய வடிய ருடைய
 வரிய சரண வருமை - தெரிய
 விரிவி லெனையு மனைய வினைய
 சிரமு மழகு திகழ - வருளி
 யிருளும் வெளியு மிதழு மகழு
 மருளு மகிழ்வு மடிவும் - வெருளு
 முரைசெய் பாழு முயிரு முலகும்
 வரைசெய் தெருளு மருளு - நிரைசெய்
 யுருவு மருவு முளது மிஷு
 மருவும் வகையில் வடிவை - யருளு
 மருளை நினைய நினைய வருவி
 புரளும் விழிகள் பொழிய - வருகி
 யுருகி யுளமொ டுடல்கள் புளக
 மருவி யதிகயித்து வாழந் - திருவுடையா
 ரைம்புலனு மாரு மயோகமன் மாரணமு
 மும்பர்களுஞ் சிந்தைசெய வெண்ணுதா - னம்புய

ஞான னீசன் மனோதித னுடிய		
வாரண மோது மகோசா	-	னேரணி
ஞான விலோசனன் ஞான பராயணன்		
ஞான திவாகரன் ஞானகன்	-	லுமிர்தன்
ஞான விபூடணன் ஞான சிகாமணி		
ஞான வினோதனோர் நாசமிலன்	-	வநவ
ராதி யனாதி யகாரண காரணன்		
வேச சிராதனன் மேதகு	-	மாகவர்
நேச மனுவள நீண்மல ரான்மிகு		
பூசைகொண் மாமரி பூரணன்	-	மாசுறு
சோதி யனாதசு கோததி மாநிரு		
பாதிகன் மோது பவாசனீ	-	தீதில்
சராசர னீறில் சதோதித னுதி		
புராண னொ ராசறு போத	-	னிராமயனிங்
கோர்போது மோராத் போது மொழிவின்றி		
யார்போது நல்கு மடிப்போத	-	னோர்போதும்
வாராமல் வந்தபிரான் மாபூத வல்லபந்தா		
னேரா விழுங்கிவிடு திட்டே	-	னோராமற்
றற்குஞ் சமயச் சவலைக் கவலைநூல்		
கற்குஞ் சளனறுத்தென் கண்முனே	-	நிற்கின்ற
ஞானதீ தன்ஞான கெம்பிரன் ஞானமய		
மாணுனவுவிலபர மாணந்த	-	னா

நெஞ்சுவிடுதூது.

நாடக

வருளர் பரண னருளா சுரனென்
 மெருளாகி நின்றபரந் தேறல் - பொருளாக
 நாயான வென்னை நயந்திங் கருள்சுரந்த
 தாயா னெனையாண்ட தம்பிரான் - வாயாரத்
 தோத்திரஞ்செய் தேத்துஞ் சொருபானந் தச்சுடரெ
 ன், ஐத்திரங்க வேத்தி நயந்துருகப்- பார்த்தபெருங்
 கண்ணன் சிவப்பிர காசன் கருதரிய
 வண்ணந் தரவந்த மாமேக - மெண்ணுங்
 கரணமா யானாய்க் கலந்தெங்கு நின்ற
 புரணமா பெல்லாமாம் போதன் - ற்றணியிலே
 யென்று முளவடிவ மெப்பொழுது மிப்படியே
 நின்றபடி நிற்கத்தன் னேயத்தா - லொன்றுமுளத்
 தன்பர் புலனா வாராத பேரமித்த
 நன்பொ னுருவாய் நயந்தருளி - யின்பமிசு
 மானந்த மாமிசையே யாயருளி யன்பர்களும்
 வான்வந்த தேவர்களும் வாழ்த்தெடுப்பத்-தான்வந்து
 தன்னைத் தருங்கற்ப கம்வந்தான் றுடொழுவார்
 பின்னைப் பிறவா வகையளிக்க - வுன்னியொரு
 மானுடனாய் வந்தபிரான் வந்தான்மற் றெப்பொருட்
 குந், தானிடனா நின்றபிரான் றுன்வந்தான்-வாணிடஞ்
 [சேர்

தேவர்க்குந் தேவாகச் செப்புகின்ற வப்பழைய
 மூவர்க்குந் தேவா முதல்வந்தான் - யாவர்க்குஞ்
 சிந்தைக்குந் தேவ வரியானோர் தேசிகனு
 விந்தப் புவியி னெழுந்தருளி - வந்தானென்
 றாதந் திருச்சின்ன மோரா யிரங்கோடி
 வேதம் பஸ்வொலியின் மேல்விளங்க - நாதப்
 பறையே முதலியங்கப் பத்தரெல்லா முத்திக்
 கறையே யெனநின் றறையச் - செறிகடல்நூழ்
 ஞாலவட்ட முத்தி நெறிவீச நன்பொற்பட்
 டாலவட்டம் வீச வணிகொடிகள் - ஞாலமுற்று
 மால்காட்டி யந்த மயறீர் மருந்தான
 கால்காட்ட வாருமெனக் கைகாட்ட - நூல்காட்ட
 வொண்ணாத மேனி யுடையா னுலகத்தோர்
 கண்ணாக் காணவருங் காலத்திற் - புண்ணியத்தைச்
 செய்யாத யானுந் திருவீதியிற்சென்று
 கையாற் றொழுவார் கருத்துப்பின் - புய்யாமற்
 பண்ண விடுமந்தப் பாவனைய நாவதனை
 யெண்ணுதே வாளா விறைஞ்சினேன் - வண்ணமிது
 கூற வரியேன் கொடியே னுடையமதி
 மாறு மறுவின் மதிமுகனுஞ் - சிறு
 மரணம்வெருவார்கண் மல்கு தொறுநின்று
 கருணை பொழிகின்ற கண்ணும் - வருபிறவி

நெஞ்சவிடுதூது

நாந்

சாருவதற் கஞ்சி வந்தார் தடுமாற்றந்
 தீர வமைத்த திருக்காமு - மோருங்காற்
 றானே தனக்கு நிகராகி யானந்தத்
 தேனே பொழியுந் திருவடியு - மேனியி
 னங்கழகு செய்ய வணிந்த களபமுஞ்
 செங்கழுநீர் மாலைபுமத் திண்டோளுஞ்- சங்கையெலா
 மாற்று மொருவா சகமு மறந்துமெனக்
 காற்ற வொணாத வருள்வடிவு - நோற்றிலேன்
 சிந்தை யழிக்குந் திருவான கோலமுமென்
 புந்தி யகலாத புன்கிரிப்பு - மூந்தையே
 நோராதே னோராதே நோக்கினேன் முன்னர்நிற
 நோகி நின்றே நிறைவழிந்தேன் - • போரேறே
 பொன்வடிவு சாத்திப் புகுந்தவெலாம் போதமிலா
 வென்வடிவு நேரா யிழக்கூவோ - நன்மைமிகும்
 பூங்கோயி றன்னிற் புகுவதென் புன்குரம்பை
 யாங்கோயி லாக வமரவோ - தேங்கமழுஞ்
 செங்கழுநீர்த் தோண்மலை சாத்தியது தீயேன்க
 ணிங்கழுநீர் மாறா விருக்கவோ - வங்கமரர்
 காணுநீ நாணதிக் காசினியில் வந்ததுவே
 ணாணை தெல்லா நழுவவோ • வீணை
 வெண்ணையு நோக்கி யெழுந்தருள்வ திங்குனியர்
 னண்ணையு நோக்காதற் காசுவோ - வெண்ணைப்பார்த்

தொன்று மொழிந்தருளிற் றுன்வார்த்தை யல்லது வே
 றென்று மொழியா திருக்கவே - வென்றென்று
 செப்பு மொழிக டிருச்செவியிற் செல்லாதே
 தப்பு மொழிந்தேனோ தானறியே - னொப்புவெறுந்
 தன்னே சனையா னொருமாற்றந் தாராதே [ல்
 பென்னே சனையோனே யிங்கொழித்தான்-பின் னுமுட
 கொண்டிழல்வே னாவருங்கே காலம் பிரியாதே
 கண்டுருக நேராத கள்ளியேன் - பண்டே
 யுலரானின் றேனை பொறுத்திரு மார
 னலராலே சால வலந்தேன் - புலராத
 மாலை பொருசாலு மாறு தனமாற்றுங்
 காலே பொருசாலுங் காண்கிலைன் - வேலை
 யலைபிலே சால வலைவேனைச் சொல்லுங்
 கலையிலே சாலக் கலைந்தேன் - றலையாய
 காலாலே யன்றிக் கழியாநோய்க் குக்கட்டு
 நூலாலே யானுணங்கி நூலானேன் - கோலவடி
 வாயத்தா னொட்டாத வாயத்தா ராழிந்தே
 மாயத்தாய் மாயத்தே மாயவுற்றே - னேயத்தா
 னெந்தையா னீசென் றெனைக்கூடு மாறறிந்து
 வந்தநா ளன்றியிடர் மாறுது - சிந்தையா
 னெட்டா தவனெங்கே யெங்கேயென் றெவ்விடத்துந்
 தட்டாதே செல்லுமிடஞ் சாற்றக்கேள் - சிட்டர்கண்
 முன்

நெஞ்சுவிடுதூது.

நூலு

நெள்ளிய சீரார் சிவலோகம் வைகுந்தம்
 வெள்ளிமலை பாற்கடல் வேத - முள்ளுரு
 பரம பதமிந்தப் பார்மிசையே நாதன்
 வரந்தரு தென்றில்லை மன்று - திருவரங்
 மண்டர்பர வாணக்கா வாரூர் முதலிறைவன்
 பண்டிருந்த கோயிலெலாம் பாராதே - தண்டலைஞழ்
 பொன்னித் திருநாடு நிற்கத்தன் பொன்னருளார்
 கன்னித் திருநாடே காதலித்து - முன்னேயத்
 தென்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மீர்க்கினு
 னென்பா னியும்பு முறையிலங்க - வன்பதனாற்
 புண்ணியநீர் கங்கு புரள வரும்பொருநரைத்
 தண்ணதியும் பண்டைச் சதுர்மறையும் - விண்ணவரும்
 வந்துசூழ் சேந்தை வடகுடபால் வந்திப்போர்
 சிந்தைநோ யெல்லாஞ் சிதையும்வகை - யெந்தைபிரான்
 மெய்யன்பர் தற்குழ வீற்றிருக்கு மெய்ம்மையிதிற்
 பொய்யொன்று மில்லை போகுங்கான் - மையறரு
 மங்கையர் மாட் மருங்கணந்தான் மற்றவர்கால்
 பங்கய மென்று பதையாதே - செங்கையைக்
 கார்தண் மலராய்க் கருதாதே யல்குறனைப்
 பார்தளினைக் காட்டு மெனப் பாராதே - மாந்தளிர்
 மேனி யெனவே விரும்பாதே மென்கிளவி
 தேனி னினிதென்று செல்லாதே - சுனிய
 உய

நாள்

நெஞ்சவிடுதூது.

சூர்முக மாப்புருவங் காணாதே கண்ணினை
சூர்முக வம்பென்று கொள்ளாதே - சீர்முகந்
திங்களெனவே திகையாதே செவ்விளநீ
சங்களபக் கொங்கையென வராதே - செங்கனிவா
யாம்ப லெனச்சென் றணையாதே வெண்முத்தே
யாம்ப லெனநின் றயராதே - கம்பெனவே
மென்றே ளினைக்கண்டு வீழாதே மெகங்கா
மென்றே தியைக்கண் டிரங்காதே - யொன்று
விறைச்சிபு மூண்பு மென்பு நரம்பு
வறைத்திடு தோலு மயிரு - நிறைத்த
மலமு மொழிய மடமா திலதென்
நலமல மென்றங் ககன்று - நிலமன்னர்
திண்டேர் மறுகதனிற் சென்ற லவர்கெல்வம்
வெண்டேரி னீரென்றே விட்டகன்று - யண்டத்து
மாத ருடனிருந்து மாலாய் மகஞ்செய்ய
வாதரவு செய்யு மருமறையோர் - வீதி
கடந்து பிறிவித் கடல்கடக்க யாவுந்
தொடர்ந்து வரவே துறந்தோ - ரிடன்குறுகி
யோது மறுசமயத் தொத்தொவ்வா றால்கொண்டு
காது மவருடனே கத்தாதே - யாதுந்தா
னாகிய வெரீன்றை யளவுபடப் பர்னிக்கும்
யோகியர்க டம்மு ளோதுங்காதே - யேகன்பர்

தெஞ்சுவிடு தூது.

நாள

கூட்டத்தோ டேரீயுங் கூடிப்போ யாரென்று
கேட்டக்காற் றீவினையேன் கேளென்று - காட்டிக்
கொடுத்தா லவர்நின்னைக் கூட்டார்க ளென்னை
முடித்தாய்நீ யாவை முடிவி - லடிக்கடியு
மாங்கவரை யேத்தி யடியார்க் கடியேனப்
பூங்கழற்கு யானுமுடன் போதுதற்குப் - பாங்கோவென்
றேதினா னின்னை யுடையா னடியார்கள்
போதுபோ தென்னுமற் போகார்கள் - யாதவர்க்குப்
பாங்கா வுவந்து பணிசெய்து நீயும்போய்ப்
பூங்கோயில் வாய்தற் புறஞ்சென்று - லாங்கமரர்
தங்கோலு மாலுஞ் சடாதரனு நான்முகனு
மங்கோடிங் கோடங் கலமந்து - நங்கோ
னிடன்பார்த் தொதுங்கு மிவருடனே நின்னு
துடங்காதே பூங்கழற்கு நோற்றோ - ருடன்போய்த்
திருவாய்த லிற்றடையச் சீரடியார் தங்கட்
கொருகாலு மில்லை யுடையா - னருகளவும்
போகலா மென்றுநீ போகாதே பொங்கொளிசேர்
மாகலா வல்லியர்கள் வாழ்த்தெடுப்ப - போகமா
மாரா வமிர்தோ டடியார்கள் வாழ்ந்திருக்குஞ்
சீரார் திருவோலக் கந்தன்னைத் - னுரத்தே
கண்டார்த்து நீயும் பணிந்தேத்திக் காயமுதற்
திண்டாட்ட மெல்லாஞ் சிதையும்வகை - பண்டை

சுடாஅ

நெஞ்சுவிடுதூது.

யடியா ரடியா ரடியர்ரங் கேவன்

முடியாலே செய்தவர்க்கு முந்தி - மடைவெள்ளந்

தானெடுத்த வெல்லையினிற் றத்துவனே யித்தலத்தின்

மானிடத்து வந்துதித்த மாமணியே! - மானடுக்கத்

தஞ்சலெனுந் தேவேயென் றேத்தி யடியவர்கண்

மஞ்சன கால்மென வந்திப்ப - விஞ்சிய

வேடவிழ் செங்கழு நீர்மல யின்னிதழ்

பாடல நீடலர் ஐயம்பொழி - ஊடலை

பூகம் விரிந்தலர் பாளைகள் பொன்மலர்

நாக நரந்தை செருந்தியோ - டாகிய

கேதகை சாதி னுளர்தெழு சண்பக

மாதவி மெளவன் மாரமகி - மூதிசெய்

கொந்து விரிந்து செரிந்தலர் கொங்கவிழ்

கந்த மலரெல்லாங் கட்டியபின் - னிந்துநிகர்

சத்தாய கர்ப்பூரஞ் சந்தனஞ் சாந்தமொடு

கத்தூரி மெத்தக் கலந்தமைத்து - வித்தரித்த

தெண்பனிநீர் கொண்டு திருமஞ்ச னஞ்செய்து

வெண்கலிங்கஞ் சாத்தி விரைகமழுந் - தண்பனித

நல்லகிஞ்சார் தாற்புகைத்து நாவி மிகக்கமழ்வித்

தல்லி மலர்சாத்தி யன்புற்றார் - வல்லுயிரை

நேராக வுண்டு நிரம்பத் திருப்பவளத்

தேரா ரறுசுவையு மின்புற்றுச் சீரா

நெஞ்சுவிடுதூது.

நாளை

மீர்துகா லஞ்சமைந்த வப்பொழுது கிட்டா
 விமையவர்க்குக் கோவுக்கும் யார்க்குஞ் - சமயமிது
 சென்று தொழுமின்க ளென்று செழுமறைக
 ணின்று முரசு நெடிதயம்பக் - குன்றாத
 மூவர் முதலாய முப்பத்து முக்கோடி
 தேவர்களும் மற்றுஞ் சிறந்தவர்கள் - யாவர்களுந்
 தம்பிரான் போற்றி சயசயபல் லாண்டென்றே
 பெயம்பிரான் பொற்று ளிணையேத்திக் - கும்பிட்டி
 நீன்றுசே விப்பளவி னீண்மறைகள் மண்டையினு
 மின்றுசே வித்தி ரிரட்டிபொழு - தொன்றி
 மிடையு மமசர்களு மிக்கவருமெல்லா
 மடைய விடைகொண்மினென்ன - விடைகொண்டு
 போனளவி நெங்கோணப் போற்றுதார் போக்குமுயிர்
 தானளவா நின்ற தனியாழிப் - பானுவும்போய்
 மேற்றிசையி னெல்லை மறைய விளங்கிழையார்
 நாற்றிசையும் பொன்விளக்கு நன்கேற்றிப் - போற்றித்
 திருவந்திக் காப்பெடுப்பச் சீசடியார்க் கென்றும்
 வெருவந்த வாராமை வேண்டித் - திருவாந்த
 நெற்றிதனிற் காப்பிட்டு நேய மிகுமடியார்
 சுற்றி முறையார் றொழுதிறைஞ்சி - முற்றக்
 களப மணிந்து சுழற்கா ரொடங்கி
 யளக மளவு மருளை - களொளிகேக்

நகடு

நெஞ்சுவிடுதூது.

மாணிக்கச் சோதிக்கு-மாணிக்க நன்முகத்தோ
டாணிப்பொன் னுலு பலங்கரித்துப் - பேணிமிகக்
கொங்கார் திருமாலே சாத்திப்பூங் கோயிறனுட்
சிங்கா தனத்திற் சிறந்திலங்க - நங்கோ
- நெழுந்தருளி வீற்றிருந்த வெல்லைக்க ணன்பா
லமுந்தி யடித்தா மரையார் - செழுந்தேனின்
முழ்கி யுருகு மடியார் முகம்பார்க்க
வெங்குநீ விண்டு விளியாதே - புன்கனிந்நு
காம்பற்ற தீங்கனிபேரன் றுண்ணெகிழ்ந்து காதலிக்குந்
சூம்பெற்ற தெல்லார் தாநின்று - கூம்புற்ற
கையினராய் மெய்யடியார் காதலினை டேவினையச்
செய்யபிரான் னுளில்விழச் செய்வித்தெம் - மையனே
பார்த்தருளா யென்பார்கள் பங்கே நுகக்கடைக்கண்
சாத்தியபோ தென்னிலைமை தான்மறந்து-தீர்த்தனைக்கண்
டென்பட்டெ னுங்கவனென் றின்பத் திருத்தோண்மே
வின்புற் றிறையுடனென் னுகாதே - யென்பாவ
மங்ஙனே செய்ய வடுக்கி னடியேனு
மிங்ஙனே மாண்டுவிடு மித்தனைகா - ணெங்ஙனே
துன்புறுவ துன்பிறவித் தொன்னெடுங்கா. லந்துணிந்தா
யின்புறுவ தப்படியே யின்புறுவா - யன்பதன
னென்று மடியருட லில்லாணே யோருங்கா
லென்று மடியருட லில்லாணப் - பின்றுமல்

தெஞ்சா வீடு தூது

நகக

வெய்ய திரிபுரமுஞ் சுட்டாணை மெய்ப்படவே
துய்ய மறையாலுஞ் சுட்டாணை - மெய்யாக
வானு மடிமைபுகுந் தாளாணை வல்வினையேன்
ருனு மடிமைபுகுந் தாளாணை - வேகில்வே
ளெய்யப் படுங்கோலஞ் செய்தாணை யென்னையிங்ஙன்
செய்ய திருக்கோலஞ் செய்தாணை - யையமற
நேராகச் செய்தொன்றுஞ் செய்யாணை நின் றுருக்குஞ்
சீரார் திருநிறனுஞ் செய்யாணை - யோரிடத்துந்
தோராணை யாவர்க்குந் தோன்றாணை யென்னவலம்
பாராணை யாளவரும் பார்ப்பாணை - நேராக
வாறாறை யையம்புக் கஞ்சாரை வெம்பிறவி
யாறாறை மாற்றவருண் மன்னாணை - வேறுவென்
மெய்யாணை மெய்யர்க்குப் பொய்யாணை யஞ்சலெனுங்
கையாணை யென்னையிங்ஙன் கையாணைப் - பொய்யருளத்
தாயாணை யொன்றுந்தா னாகாணை யென்பிழைக்குக்
காயாணை யங்கைக் கனியாணை - யாயிரமாம்
பேராணைக் கண்ணினின்றும் பேராணைச் செங்கழுநீர்த்
தாராணை மீண்டென்னைத் தாராணை - யோராதே
நூறு யிரங்கோடி கால்வணங்கி நோக்கியகண்
னாறு வொழுத வழுதாற்றி - மாறாதே
போற்றி யடிபோற்றி போற்றியென் றுந்தலைமே
லேற்றிய கைகளொடு நின்றேத்திப் - போற்றினு

லென்னுடைய நெஞ்சென் றறிந்தாலு மெம்பெருமான்
றன்னுடைய காருணியத் தாலிரங்கி - நினைபும்பார்ச்
தென்னே போதென் றருளும்போ தென்னளவங்
கெங்கனே சொல்வா யியம்பக்கே - ளிங்ஙன்

விரியுந் துயர்தீர மெய்யன்பா லையன்
பரியும் பெருங்கருணை பார்த்துச் - சொரியுங்க

னப்பினைக்கொண் டாட்டாதென் னாட்டியநீ ரவ்வேடன்
கொப்பனித்த நீரிற் குளிராதோ - வெப்படியி

மச்சனை செய்ய வறியே னமெமிர்த
மெச்சி லிறைச்சியினு மின்னாதோ - பிச்சியேன்

பத்தி நெறியறியேன் பாதத்தே தூவுமலர்
புத்த நெறிகல்லிற் பொல்லாதோ - வத்தன்முடி

தேன்கட் டவிழ்மலை சாத்தினுற் றேர்விசையன்
றன்கைக்கொள் வில்லிற் றழும்பாமோ - வான்குலத்துக்

கொன்றாய பிள்ளையென வேராதே தாம்பிழைக்கக்
கொன்றாரிற் சாலக் கொடியேனோ - தன்றுதை

வீழும் படிவெட்டி வீழ்த்தாரின் வேறாக
வாழும் படிவைக்க மாட்டாயோ - வேழையேன்

சாவி விழியார்பாற் காற்றாதாய் நள்ளிருளி
னேவ விவோரி னின்னேனோ - பர்வியேன்

மாளும் வகையறியேன் மாளா வகையுன்கண்
மீள வொருகாள் விழியாதோ - மாளாமே

நெஞ்சுவிடு தூது:

நகநக

கூட்டாய் கமலக் கழலென்று மக்கழலிற்
கூட்டாய் பிரானே குறித்தென்றும் - பூட்டாய்
பாடத்தா வென்றும் பணிந்தென்றும் பாதமே
சூடத்தா வென்றுந் தொழுதேத்தி - யாடிக்
குறைகால முமடியார் குற்றேவல் செய்ய
வினைவா வருளென் றென்றின்னே - முறையோவென்
றற்றா தழிவானே யஞ்சேலென் றுரருளாற்
தேற்றாய்நீ செய்தகன்ற சிந்தைநோய் - மாற்றாயென்
றெல்லாப் படியு மிரந்தான் மறுமாற்றஞ்
சொல்லா திரானிருந்தாற் சொல்லுதற்கு - நல்ல
மதிசொல்லக் கேணின் மலாடிக்கு நோற்க
விதியிலார் செய்குவதென் மேலென் - றிதுவேநீ
விண்ணப்பஞ் செய்து வினையே னடிகூடப்
பண்ணத் திருவுள்ளம் பற்றுவித்தங் - கண்ண
லருண்மலை வாங்கிக்கொ டாயேனைக் கந்யு
மருண்மலை வாராமுன் வர்.

நேரிசைவெண்பர்

அல்லா லயன லனங்கன லன்னையாற்
பொல்லா வினையேன் புகுந்ததுய - ரெல்லாஞ்
சொருபானந் தற்குத் துயரறுத்தாட் கொள்ளும்
பெருமாற்கு நெஞ்சமே பேசு.

நெஞ்சுவிடு தூது-முற்றிற்று

பதினேந்தாவது

கலிமடல்.

தத்துவத் துணிவு

பெருவான் முதலாய்ப் பிறங்குகின்றபேத
வுருவா யருவா யுளபொருள்கட் கெல்லாங்
கருவாகிய பெருமான் கண்டநா டொட்டுப்
புரையார் புடவியினும் பொன்னுலகத் துள்ளு
மருநான் மறைநூலோ டாகமநான் மற்று
முரசாசன்ற நூலெல்லா மோதுகின்ற தோரிற்
பொருணான்கே யந்நான்கும் பொய்ம்மையற மெய்ம்மை
தெரிவார் தெரியுங்காற் றீங்கொன்று மேவா
நிருபா திகழொன்றே நேரே தருமம்
பொருளா வதுமென்றும் பொன்றாப் பெர்ருளே
யிரியாத வின்பமே யின்பஞ்சென் றெய்தற்
கரிதாய வீடு மதுவேயாய் நின்ற
ஔரையாடுவெவல்லா மொன்றாய வின்பப்
பெருமானை யல்லவோ பேதமா வேறே
பொருளுடி நின்று புலம்புவோர்க் கந்தப்
பரமானந் தத்தைப் பகரப் படுமே
திருவினீர் வெவ்வேறுச் செப்புகின்ற வந்தத்
தருமமு மின்பந் தருமன்றே யன்றே
பொருளு மதன்பெர்ருட்டே பொன்றாத வீட்டி
னுருவு மஃதே நுமக்கேற வொத்தா
னெருந லுளனெருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யறிந்தும் பெறுதற் கரிய

கலிமடல்.

வருமந்த வுன்ப மவமே கழித்துத்
திரிநின்ற தென்கொலோ தேரீர் தெளிந்தார்
பரவின்ப மைம்புலனு மாரப் பருகி
யுருகுந் திறனை யுணரா தே யுண்மை
தெரியுந் தெரிவினார் செத்துப்போ யங்கே
பிரமன் றனையடையப் பித்துப் பிதற்றிக்
கரனார் கனிபிருப்பக் காய்கவர்ந்து கண்முன்
விரையார் விளக்கிருப்ப மின்மினித் தீக்காய்ந்து
கரனார் முயலைவிட்டுக் கடக்கைப்பிற் போகி
நரையா வழுகிருப்ப நஞ்சுண்டு நாடீ
தெருதீன்ற தென்பவரை யென்னகன் றென்று
திரிபவரை யானே தெளிவிப்பேன் செய்த
பெருமா தவத்தாலே பேதையர்களுோடே
விரிவேது மில்லேன் வினையாடப் போன
தெருவின் கணையொருவன் நேஷா திபருஞ்
சுரநுந் தொழுதேத்தத் தூய்மறைக ணுன்கும்
பரவ ஶ்ருமாவம் பாவியேன் கேட்டுத்
தெரிவை யொருத்தியையான் சென்றனைந்து சீரா
ரரவ மிதுவென்கொ லென்றேற் கவளுங்
குரவன் கழலிறைஞ்சக் கோல்வளாய் போதென்
றுரைசெய்ய யானு முடன்சென் றிறைஞ்சிப்
பரவ ஶ்னையளவிற் பாவியேன் கண்ணீர்
சொரிய முரைகுழிநஞ் சூழ்கலையு நெஞ்சஞ்

சரிபும் வளைகழலுஞ் சாயலுநா னும்போ
 யரிப வுயிரு மவனதா யாக்கை
 யுருவு திரியு முரைப்ப தெவனே
 பிரியும் வகையறியேன் பித்தேற் றிபது
 சுரபங் கவர்மகுட ஞ்ளா மணியோ
 சுரபங் கயங்குவித்துக் கண்ணீ ருருமன்பர்
 சிரம்வந் தமிழ் தூறித் தித்திக்குஞ் செவ்வி
 பரவிந்த நாண்மலசோ வள்ளு றடியார்
 பருகும் பராவமுதோ பாவினே னெஞ்சு
 முருகும் படிக்கோ வுலகுய்ய வோவர்
 தருளுந் துணைக்கழலோ வம்பரமீ தன்றி
 யிரவுந் தவிழ் வெறிக்கு நிலவோ
 திருவுடையோ செங்கமலை வீற்றிருக்குஞ் செம்பொன்
 வரையோ திருமார்போ வந்து பலவா
 விரியு மிளநிலவோ வெண்ணைகமோ முத்தித்
 தருவோசெந் தாமரையோ சங்கோ தன்னு
 கரிய நிறன்மாற்றுங் காரோர் சுரபி
 யுருவு கவர்ந்ததோ சார்ந்தவர் தம்முள்ளம்
 வெருவுத றீரும்வகை மெய்யே யபய
 வரத மருஞ் மலரோ வவந்த
 மிருவினையும் வாங்கவோ விற்பமார் தன்ன
 தருவ மவர்ப்பெறவோ வுச்சிமேல் வைக்கு
 மிருகைம் மலரோ விருவரையோ முன்னை

கலிமடல்

வரிய தவமுடையா ராகம் பொருந்த

வரிய புயமோ வொளிமணியோ முத்தி

னிரையோ விவனது நிலைகண் டரும்புந்

திருமுறுவ லேரபாதஞ் சேர்ந்தார் பிறவிக்

கருமாற்றுங் காலமோ கன்னலோ பாகோ

வொருமாற்ற மேமலரு மொண்கமலப் போதோ

பெருநான் மறையின் பிறந்தகமோ செய்ய

மருவாருந் தொண்டை'யா வையமெலா முண்ட

திருவாய் மலரோவென் சிந்தைமணங் கொள்ளுந்

குருவார் குமிழோ குழையோவென் குற்ற

மொருகாலுங் கேளா வுரைப்பதெலாங் கேட்குந்

நகவு

கலிமடல்

திருவான செவ்விச் செவிமலரோ சென்று

பொருமாறே விவ்வுடம்போ இபான்றும் னில்லாத்

திருவோ கெடுமென்று சென்றவர்கட் கெல்லா

முரையா பெலோவென் னுள்ளமும் பண்டை

விரகா னதுமொருங்கே மீளாத வண்ணம்

பருகா விடுகின்ற பங்கயமோ கண்டேனா

செருவார் சிலையோ திருப்பிருவ மோசந்

இரபாக மோதனது தெய்வக்கண் காண

வரியார்க்குத் தோன்றவொளித்திங் குதித்த

திருதுதலோ தானமுது செய்தருளி விட்ட

கலிமடல்.

௩௨௧

வருவினையே னுள்ளமோ வல்லோ முகிலோ
சுரிசுழலோ வோங்கு சுடரோ திருவா
பரணமோ பாதாதி கேசாந்த மாக
வருளோ வருணை தயமோ மறையின்
பொருளோ வுரையிறந்த போதந் திரண்ட
வுருவோ வெனவறியே லுன்மத்த மாகிப்
பரவுந் திறனறியேன் பாவியே னிற்கக்
கரியுண் விளவின் சுனிபோல வென்னைப்
பருக வறியாதே பண்டையே னாகக்
கருதி யெனைவந்த காட்சிக் கினிய
குரவ னெழுந்தருடல் கும்பிட்டா யாகி
லரிவையகம்புகுதென் றன்னைமார் சொல்லத்
திரிய வறியேன் றிகைப்பேறி நிற்பச்
சுரிசுழலார் தம்முடைய குடகஞ்சேர் கையா
னொருவ ரொருவ ரொழியாமற் பற்ற
வெருவி யுளன்மயங்கி வீழ்ந்தேனை மீண்டுங்
குரவன் பிறகே கொண்டுபோ கார்க
னொருமனையிற் கொண்டுபோ யும்பர்க் கரிய
திருவடியிற் சேர்த்தார்தஞ் சீரமனி சேர்த்திப்
பரவரிய புண்ணியஞ்சேர் பாதோ துகத்தைச்
சொரியார் பனிநீர் சொரிந்தெங்கோன் சென்ற

திருவிதி யிற்பொடிபைச் சேர்த்தார் செழுநீர்
 விரையார் பனிதஞ்சேர் வெண்களபம் விமழும்
 வரையார் முலைமீதே மாறும் லப்பித்
 திருமார்பிற் சேர்த்திய செங்கழுநீர் மாலை
 சுருளார் குழன்மிசையே சூட்டார்கள் வேறே
 யொருமலை சூட்டியிறைக் குள்ளுருகு மன்பர்
 திரளோ டிருத்தாதே தெண்ணிலவின் வைத்துக்
 கருமாற நாமுமெலாங் கண்காண வின்னே
 வருகா லொழிய மலயக்கான் மாறா
 வொருசா ளரத்தருகே யோவரம் விட்டுப்
 பெருமான் றிறனன்றிப் பேயேறி நூறு
 யிரமாகச் செய்தார்க ளின்றெனக்க தெல்லா
 மெரிமே விழுதா விருப்பதனைக் காண
 வரிபார் மழைத்தடங்க ணம்மனையுந் தன்கை
 நெரியா விதுதணிக்க நேராத வில்லை
 யொருகோடி நேர் வொருநாட் கொருநாள்
 பெரிதா வறிமயலும் பீர்நிறம்போய் முன்னை
 யுருவான தும்வாரா வாகந்தா னுட்கா
 பரிவோடு மென்னைப் பயந்தாளிப். பார்மேன்
 மானு னதுவறியு மாதரார் தங்கட்
 குரையாடி யென்செய்கே னென்றாளுக் கோரா
 விரையார் விரையார் நிமித்தங் குறிக்கேட்

டருள்பே சினரர் லணங்குற் றுவந்த
 வரலா றறியலா மென்றார் மயலார்
 நிரையாகக் கேட்டா ணிமித்தங்க ளெல்லாம்
 வருமா சிமித்தமாய் மன்னுங் குறிக்குக்
 குருவார் குறியாய்க் குவலயமாங் கோப்பின்
 கருவான கட்டிற்குக் கட்டாய்க் கடவு
 ளருளான துக்கெல்லா மாரருளா யுள்ள
 பெருமா னிவராலே பேசப் படுமே
 தெரியாமை யாலென்னிற் சிந்தைநோய் கூட
 வொருநாளு மென்க ணுறக்கத்து மென்வாய்
 வருவா யெனையாள வாரா யிமையோர்
 பெருமா னெனக்கேட்டுப் பெண்ணேநீ யுற்ற.
 வருமர் லெனக்குரையா யென்றாளுக் கன்னே
 பெருவே தனைக்கிடனும் பேதையே னாகந்
 தருவாபொழியத் தவிர்ப்பாயு நீயே
 வருமாயிற் கேளாய் மயலான வுங்க
 டெரிவா லறியுஞ் சிறுதெய்வ மல்ல
 விரிகாய் கதிர்ச்செல்வன் வெண்டிங்கள் பூர்நீ
 ரெரிவளி வானிய மானனென் றெட்டும்
 வருநாள் வருமெவனுல் வந்ததெவ னாலிங்கள்
 சரியாது நிற்குந்தான் வாரோர் தலத்தி
 னரராதி யெண்புத்து நான்கடித்த நூறு

சீரமா யளவிறந்த யோனிபே தத்தாற்
 சரமா யசரமாய்த் தானென்று போலே
 விரிவா மெவனாவில் வெவ்வே றுடம்பு
 பரியாப் பரமெவனாற் பாத மெவனாற்
 சரியானு நிற்கின்ற தானுதி யாராற்
 கரனா னதுவழங்குங் கற்றதெலாம் வாக்கு
 முரையா மெவனென லுண்கின்ற விந்த
 விரதா திகளெல்லா மெவனாலறியும்
 புரையார் செவியும் புரையீ ருலகி
 னுரையா டெவனுணர்வ தாரா லுருவங்
 கருமா மலர்க்கண்ணங் காண்ப தெவனா
 லுருவா முடம்பேவனா லுறறியுந் துண்ட
 மருவார் மணனறிவ தாரான் மனாதி
 கரண மெவனாற் கருதற் கறியு
 மருவு பிராணாதி யாரால் வழங்கு
 மருவ வுயிரெவனா லார்ப்புண்ணு மெல்லா
 மரண முறினு மரியா னெவனிந்
 திரனெரி தென்புலத்தார் கோமா னிருதி
 வருணன் வலிபெரிய வாயுக் குபேர
 னெரிசிற வீசனெனு மெண்மரும் யாவ
 னெருவன் பணியி லுலகத்திற் றத்தங்
 கருமஞ் செயுநிற்பர் காயங்க ளெல்லாம்

பிரம னெவனாற் பிறப்பிக்கும் பின்னை
 யரியு மெவனா லனிக்குந் தொழிலுக்
 குரிய னுருத்திரனு மாரா லொழிக்குந்
 திரிய வெவனாற் செனிக்குஞ் செகத்தெவ்
 வருவு மவனா யொருவடிவு கண்ணிற்
 நெரியும் வகையின்றிச் சிந்தனைக்கு மெட்டற்
 கரிய பொருளென் றருமறைக ளோதும்
 பரம னவனிப் பரிசனித்திங் கென்ன
 துருவு கவர்ந்தானென் றோதினே னோதக்
 கருகி விழிசிவந்து காற்றறன் மாயப்
 பெரிசறி வாகிரீ பிஞ்சிற் பழுத்த
 வுரைகள் பகர லொழிகென் றுறுக்கி
 மருவலர் கேட்டு வடுவுரைக்க மங்கா
 யுருவி லொருவனைநீ யுள்ளப் படுதல்
 கரும மலவென்று கற்பித்துக் கண்டா
 ளருவினையேன் றன்வசத்தி னல்லாமை யாலே
 பரிபவித்து மண்மேற் பானென் றொருவன்
 றிரிதந்தென் பாவையைச் சிந்தைநோய் செய்திங்
 குருவங் கெடுத்தானென் றோவா தாற்றப்
 பரமன் றிரனறியாப் பாவையர்க ணின்று
 பொருளொன் றிலவென்பார் புந்தியே யென்பா
 ரொருசீவ னுண்டென்பா னுமே பிறவிக்

கருவேன்பார் கத்தர்வுண் டென்றுரைப்பார் சத்தப்
 பிரம் மென்வுரைப்பார் பேதமே யென்பா
 ரொருபொருளே யென்பா ருபயமே யென்பார்
 பரவை யுலகம் படைத்தற் குரிய
 பிரம் னீறையென்பார் பிரீவண்ணத் தந்த்
 வரகன் மிசையனந்த் யேர்கத் துறங்கு
 கரிய முகிலவனே காக்கின்று னென்பா
 சரணிய் வுலக மழிப்பா ன்வனே
 திரிய வமைப்பா னு மென்றிசைப்பார் சித்திக்
 கருக சருகட்கா ளானாரே யென்பார்
 தரும நெறிக்கரசு சௌகதமாந் தன்மை
 யரசி னிழலளித்த வர்தியே யென்பா
 ருருவில னென்பா ருருவுடையா னென்பார்
 பரசத்தி யென்பார் பரப்பிரம் மென்பா
 ருருவமா மேலோ ருலகுறையு மென்பா
 சருவை யுருவித்தே யர்ச்சிக்க வென்பா
 பிரமித் தசபை யிசைக்கின்ற தென்பார்
 கருமத்தை நன்றென்பார் காயக் கிலேசம்
 பெருகப் பிராண யாமாதிப் பிலத்தா
 னிருபித்து மூலாதா ரத்தன்னி னின்ற
 வெரியைக் குரடுபொ யிரவிமண் டலத்தை
 புருவிச் சசிமண் டலமுருக்கி யோவா

திரிதிக்கு மாசமிர்தந் தெண்முத்தஞ் செய்வித்
 தூருமத்திற் கொத்ததுவே துல்லியமென் றேதி
 விரதிப்பா ரிப்புருட னிவ்வுடம்பி னுள்ளே
 புருமத்தி யத்திற் புரிக்கின்ற போதிற்
 கிரிவத்தி லேகனவிற் கெட்டிடத் தனாதி
 மருமத்தி லேயாய் வடிவற்று நின்ற
 துரியத்து நஃபி தெர்டங்கியே யோர்நர்ந்
 விரலுக்கு மேலாகி வீற்றிருக்கு மென்பார்
 கருமத்தி னெண்மடங்கு காயத்தே நின்று
 நிருமித்து போக நெறிகூறி லங்ஙன்
 பிரமித்து நானு பிதற்றிப் பிணங்கி
 யொருவர்க் கொருவ ரொழியா விலவிற்
 குருவிக் குழாம்போலக் கூப்பிட்டார் கொண்டு
 நிருபிக்கு நெஞ்சை நெகவிருந்து தம்மி
 நொருமித்தாற் கித்தனையு மொன்றாகுந் தன்மை
 தெரிசிக்குங் கண்ணிலார் தித்திக்குஞ் சொல்லான்
 மருவுற்ற பூம்பொழில்சூழ் வாதலூர் வள்ளல்
 கருவுற்று வந்த கவலைமையுங் கைக்கொண்
 டொருசொற் மெரித்தனித்த தோர்விரகு முன்னிப்
 பொருமிப் பொருமிப் புகலுங்கா நெஞ்சின்
 விரகற் றமையான் விழியருவி நின்று
 சொரியச் சொரியத் துயர்தீரக் கேட்டார்

பொருளுண ராரும் புளகித்து நெஞ்ச

முருக வருக வலகுய்ய வேதந்

திருவா சகமெனுந் தேறல் செவியாற்

பருகர் வருகா பதையா கண்ணீர்

சொரியா வுரைகுழறு சொல்லும் பொருளும்

விரவாப் பொருளான மெய்யின்ப வேடங்

கருணா நிதியாகிக் கண்காண வந்த

பரிசேது நெஞ்சிற் பட்டாதார் பரனே

குருகூர்ச் சடகோப னென்றொருபேர் கொண்டிங்

கருநான் மறையா யிரஞ்சுரமு மோரோர்

திருவாய் மொழியாகச் செந்தமிழாற் றென்றிக்

கிருணீக்கி றற்றிதுவே யின்பமா கின்ற

பரலோக மாகப் பரங்கருணை யாலே

தருமா ரமிர்தத்தைத் தாகந் தணியப்

பருகாச் செவியுடையார் பங்கயக்கண் மாலா

லான லயன லறியாதா ரன்பால்

வருமா றறியாதார் மாணுடமாய் வந்த

திருமேனி யின்றன்மை தேராதார் நேரா

வருளே வடிவென் றறியாதா ரன்பின்

கிரமா கிரமங்கள் கேளாதார் கேட்டு

மரணன கண்ணுடையார் வன்னெஞ்சுடையா

ருருக வுள னுடையா ருன முடம்பின்

வருநோ யறியாதார் வன்னிபோ வின்ன
 மொருதாய் முகன்காண வுட்காதா ருள்ள
 பரமா யுவையுணரார் பாழிற் கிறைத்துக்
 திரிவா ரிவைசொல்லத் தீவினையே னுற்றேன்
 றரியேனென் னுள்ளே தலைமோதி யார்க்கி
 துரையா வெனென் றுழற்றுவேன் றன்னைத்
 திருமாலு நான்முகனுஞ் செஞ்சடையோ னுந்தேர்
 பொருளாகி யின்றளவும் புத்தேளி ராணு
 மருவோ வருவோவென் றுய்தற் கரிய
 பொருளையோ வாகத்தார் புல்லுவா ளாகக்
 கருதினொன்றுதங் கையார்த்துக் கண்ட
 தெரிவைமா ரெல்லாஞ் சிரித்தார் சிரித்தென்
 பொருமால் கரிவேட்டும் பூழ்வேட்டும் போன
 ருரியார் பெறுவ ரொழிந்தார் பெருரோ
 நரிமா வுளங்கிழித்த வம்பினி னன்றே
 யரிமாப் பிழைப்பெய்த கோலென் றறைந்தார்
 பெரியோர் சிலர்முன்னே பேயேன் பெறுதற்
 கரிதே யெனினு மவனாக மன்றி
 மருவே னவன்றன் மணிவாக்கிற கன்றி
 யுருகே னுரையே னெனையா னுடையான்
 றிருநாட் மல்லது சிரெய்தாச் செந்தா
 மரையே தளிரே வனஞ்சேரவையங்

சூரசேர வந்த கழற்போ தொழிபச்
 சூரமீது சேரே னென்ச்சிந்தை செய்தேன்
 பெருமானைப் புல்லப் பெறுதாகி னாக
 மோருபாவை யன்றே யுடையான் புகழே
 பரவா தொழியினப் பாழூரி னோரிக்
 குலாகு மென்குரவன் கோல முழுதுங்கண்
 நெருகா வொழியுமே ஊனசம்பு மாறு
 துரையார் குமிழியே யன்றேதா னோக்கந்
 திருநாமங் கேளா தொழியிற் செவியும்
 புரையார் குறும்பிவாழ் பொந்தன்றே பொன்னார்
 முருகார் மீலர்ப்பாத மோந்துண்ண முக்குந்
 துரிசான செற்புச் சொரிதுளையே யன்றே
 பரமாக நாதன் பணியே செயாதேற்
 கரனா னதுவழங்காக் காட்டகத்திற் கள்ளி
 மரனார் கவையன்றே வானவர்க்குஞ் சார
 வரியான யிங்ங னவாவுற்று நானின்
 நெரிவாய் மெழுகொத் திரவும் பகலுங்
 கரையா வெழுவேணைக் கல்லார முல்லை
 மரைமா வசோடுகன்னும் வன்கணைக னோந்து
 மொருகாலே யென்காறொட் டிச்சி யளவும்
 பொரமார னுகமெலாம் புண்ணுகி நின்று
 சாமரி தூவத் தமிழ்க்குன்றி னின்றும்

வஞகா லெரிவிச் மாமதிபு மென்மே
 லெரியா வெறிப்ப விரும்பெண்ணை யன்றிற்
 குர்லாலு மாயர் குழலாலுங் கொம்பின்
 வரியார் குயிலாலு மாய்வேளை மாயாப்
 பெருமான் றிருமார் பெற்றினைந்த வென்போன்
 ரொருகா லொழியாம லோவா தரற்றுந்
 திரைவாயி னெண்மடங்கு சேரியார் தங்கள்
 பெருவாயி னெனெறுப்பப் பெற்று டனக்கே
 யிரையா யிருப்பே னிதெல்லா மிறைவர்க்
 குரையாடி வாவென்ன வோர்துணையுங் காணேன்
 பிரியாவெ னெஞ்சும் பெருமான்றன் பின்போய்
 வருமா றறியாது மற்றுரை நோவேன்
 கிரிசு முலகத்திற் கெட்டார்க்கு நட்பா
 ரொருபூத ரில்லையென வுண்மையாலோதும்
 பரவை வழக்கும் பழுதாசு தன்றே
 கரிய கடலன்ன காம முழந்து
 விரிநெடுங்கண் மரதர் மடலேற ரென்னு
 முரையை யெமக்கொழிய வோது முமையாம்
 வரையசையன் பரவை மதுவுண்டு வண்டார்
 கரியகுழல் வேணி கட்டிக் கடின
 மரவுரியைத் தான்புனைந்து மாதிரங்க னுன்கு
 மெரிவளர வீக்கி யிருவிசுட்டி னேனும்

பருகி ஈடநின்றும் பாசடையே யன்றிச்
 சருகு மயிலா டவஞ்செய்து சாவா
 வெருவ னுடம்பி னொருபாகங் கொண்ட
 பெருமை பிறர்க்குரைக்கும் பெற்றியோ பின்னு
 மரசொழிய வெங்கா னடைவதற்கோ ரன்னை
 வரனிரப்பத் தாதைபான் மைந்தற் கதுவே
 தருமமெனச் சென்ற தாசரதி பின்னை
 திரியு மருங்கற்பிற் சீதையே காம
 சரிதை நிலைநிறுத்தித் தந்தா டகவா
 மிருடிக ளோரொழுவி ரின்பம் பயக்க
 விரதம் புரிந்துலகின் மேவுநா ளென்றும்
 பிரிவின்றித் தன்பதியைப் பின்னொடர்ந்து நின்ற
 வருமந்த கற்பி னருந்ததியை நேரே
 தரன்வந் தவருண்டே யித்தன்மை சார
 வரனன்றே வானகத்து மண்ணகத்து மன்னும்
 விரதங்கள் பூங்குழலார் வேண்டுவதும் வேறு
 முருகுங் கமழ்குழலார் முன்செய்தார் செய்த
 துரைதந் திடுங்கா லொருதோட முள்ள
 பொருளிங் குணராதே பொய்யிற் புலம்பி
 நிரபம் புகாமே நிலன்மிசையே முத்திக்
 கரைகண் டித்தன் கழற்போ தளித்த
 குரவன் னணியிக் குரம்பைத் துவக்கை

கலிமடல்.

யுரையொன்றின் மாற்றி யுளதன்னை நல்கும்
விரகன் றனையென்னை வேதித் தெனக்கே
யிரதம் பிறப்பித்த வின்னமிர்தை யென்னைத்
தரமன்றி வாழ்வித்த தாளானைத் தன்ன
தருளொன்றி னானு மறிதற் கரிதாய்க்
கரணங் கடந்தொளிருங் கண்ணைக் கயிலை
வரைமிசையின் முத்தி வழங்கும் பிரானைப்
பரிநெடுந் தேருகைத்துப் பாரதப்போர் பார்த்தற்
கருள்சுரந்த வற்புகனை யன்றாவி னீழ்
லுரையிறந்த வுண்மை யுருவைத்தான் செய்ய
கரமலராத் காட்டுங் கருணைக் கடலைக்
குருவாக வென்னுள்ளங் கொள்ளக் குமரை
மருவு மாகதத்தை மண்ணிநதித் தென்பாற்
றாணி நகர்வந்த தம்பிரானைத் தண்
பொருளை நனியிற் பொகியிற் பிறந்து
வரிய வியலு மளியுண்டு தண்டேன்
முரலு மிசையு முகிற்கணங்க டம்மிற்
பொருது சொரியும் புனல்வழியே போந்து.
தெருவு தொறுமுல்வுந் தென்சேந்தை சேர்ந்த
குருமணியைக் கோவத்தை கோயிலாக் கொண்ட
வருமருந்தை யானைக்கா வாங்குவந்த தன்னைத்
தரவிருந்த தத்துவனைத் தானெல்லா மான

ந.ந.சு

கலிமடல்.

திருநடனைச் செய்ய சிவச்சுடரைச் செம்மை.
யருளு மமிர்தத்தை யன்னையினு நல்ல
பெருமானை யென்னையிங்ஙன் பித்தேற விட்ட
சொருபானந் தச்சுடரைத் தூப்மறைகட் கெட்டாத்
திருமேனி யைம்புலனுந் தித்திக்க வாரிப்
பருகி யுருகும் பதமருளா னுகி
லருவா முருவெழுத லாகாவென் றோது
மொருநான் மறைபோன னுள்ளக் கிழியிற்
கருணா நிதியடியேன் கண்காண வந்த
திருவான. கோலமெல்லாந் தீட்டினேன் சீசந்தை
மருவார் பொழிற்பெண்ணை மாமடலா நல்ல
பரிமா மடலமைத்துப் பல்கலையாற் றன்னைத்
தெரிவா ரவையகத்துஞ் சிந்தையுளே யோகம்
புரிவா ருறைவிடத்தும் போற்று மடியார்
திருவீதி தோறுஞ் சிறியேனை யாண்ட
பெரியோனோர் பித்தன் பேரும் பிறப்பு
முருவும் குணனு முறவும் பிறவு
மருவும் பதியும் வழியும் பழைய
கருவின் கணையிலான் காயத்தை மாற்ற
வருவங் கிகாடுவருவா. னுண்ணின் றெனரிக்கும்
பெருவஞ்சக் கள்வன் பெண்ணை ணலியென்.
றொருதன் மையனல்ல னென்றல நென்றிப்

கலியடல்.

ந.ந.ந.

பரிசெங்கு முள்ள பழிதூற்றி யென்றன்
சிரம்வந்த செந்தா ம்ரைசிவப்ப வென்பால்
வருமெல்லே யூர்வேன் மடல்.

நேரிசைவெண்பர்.

கண்ணு மனனுங் களிப்பக் கழலளித்த
வண்ண மிலாதான் வடிவெழுதி-யெண்ணுகின்ற
தென்றிக்கே வாணக்குந் தேசிகன்வாழ் தென்சேந்தை
மன்றிற்கே யூர்வேன் மடல்.

கலிமடல்-முற்றிற்று.

பதினாறாவது.

அஞ்ஞவதைப் பாணி.

தத்துவக் காட்சி.

[கடவுள் வணக்கம்.]

படைப்பானும் வியன்ஞாலங் காக்கு மாழிப்
படையானும் படைத்தளிக்கப் பட்ட வெல்லார்
துடைப்பானுஞ் சுருதிகளுந் தொழுது போற்றுஞ்
சொருபானந் தச்சுடராத் தொழுதல் செய்வாம். (க)

அழிந்துபிறந் துழல்வதுவே தொழிலா யானின்
றழியாம லெழுந்தருளி யமையா னின்பம்
பொழிந்தபெருங் க்ருணைமுகி னாளுநாளும்
புகலத்தின் றுயர்தீரப் பொழிக வென்றே (உ)

தலைபலவாப் பெயர்பலவா நதிக ளெல்லாஞ்
சாகரத்தி னொருநீரார் தன்மை போலப்
பலபலவாய்ச் சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்லப்
பட்டவொரு பொருளினையாம் பணிதல் செய்வாம். (ங)

அழியாத விடென்னும் பழைய லூர்கண்
டறியாதர் ரதுகாண வேண்டி யாறு
வழியாகுஞ் சமயங்கள் கொண்டு தம்மில்
வழக்குப்பே சுஞ்சுழக்கு மாழ்க வென்றே. (ச)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

௩௩௭

வேறு.

ஈரூகியாதி முதலாவிசண்டு வகையாகி மூன்றுவடிவா,
வெழுதாதவேத மொருநாலுபுத மிவைதானெ றைந்து
சுவைதா, னாருகியோது மிசையேழுமான திசையெட்
டு மாகியெவைபு; டாகாமலாகுஞ் சொருபக்கலந்த வரு
னான வாறுமொழிவாம். (௫)

ஒர்வொன்றிலேனோர் பொருளாகல்கி யிருபாத மூ
ன்றுகுணநான், குள்ளிந்தியங்க னுறுகோசமெந்தொ
டறுபாவ னுதியுணர்கா, லேர்பொன்றிலாத பலமேழறு
த்து வடிவான வெட்டுமுடையா, னெழிலாருஞ்ஞன் மய
மாகவாளு மியனானும் வாழ்கவெனவே. (௬)

வேறு.

சினமான மாயை யினமான மாசு
செறியாம னூறியறி வாகவே
மனமான திய பசையிய மோதி •
வருஞ்ஞன் யானைவலி பட்டுவாம், (௭)

ஒழியாமலீச னெனியாகிமேவ
வுணராமன் மூடுமொரு மாயையால்
விழியாத லோக ருழியாத ஞான
விழிமேவ லானவழி மேவவே. (௮)

வாழ்த்து.

இறைவாழி நாத னருள்வாழி தாளி
னிசைவாழி யாளுமியல் வாழியே

மறைவாழி மோன மொழிவாழி யாறு
வழிவாழி ஞானவிழி வாழியே.

(௯)

வேறு.

தறுகண்வினை வழிசரிய வருதலைவன் வாழியே
தனதுசர னெனதுதலை தரவலவன் வாழியே
யுறுகணற் றுணர்வுவிழி யுதவுமவன் வாழியே
யுணர்வறமெய் நிகழ்வரு னொழிநில்பரன் வாழியே.

(௧௦)

நினைவயர்வு கெடநிகழு நிகரிலவன் வாழியே
நிரதிசய சுகவடிவி னிலைசெய்பரன் வாழியே
யெனையழிய வரும்விழியி னிசையுமவன் வாழியே
யினிமைதரு சரணபத மருளுமிறை வாழியே.

(௧௧)

கடவுள்வணக்கம் முற்றிற்று.

——

வேறு-கடைநிறப்பு.

தனிநாடியர் பொருளோடு தலைநாடியர் நிலைபேர்
துனிநாடிய ரலைநீர்வதோர் துறைநாடியர் திறமின்
மறைநாடியர் மனுநாடியர் மதியால்வரு சமயத்
துறைநாடிய ரிறைநாளினை தொழநாடியர் திறமின்.

(௧௨)

(

வேறு.

அருவ மன்றியவ ருருவ மன்றியவ
சடைய வன்றியவ ருடையசீ
ருருவ மொன்றுபட வுடைய நெஞ்சடைய
வருஞ் சின்றவர்க டிறமினே.

(௧௩)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

௩௩௩

வேறு.

புனலினமிழாது ககனமிசை யூதை
புஞ்சுவசை யாத பொருளதா
யனலினெரி யாது படையினழி யாத
வறிலையறி வார்க டிறமினே.

(சு)

வேறு.

ஐய மொன்றுமற வந்த கோனடியி
னன்பொ டொன்றியக மின்புற
மைய ழிந்திட மலர்ந்தி லங்குவிழி
மல்கு வீரர்கள்கடை திறமினே.

(சு)

வேறு.

பாருமெறிவனியும் நீருமெ ரியும்வெளி
பானு மதியுமிய மானுநே
கோரும் ளவினுணர் வாகவொ ளுமொழியி
னோதும் வர்கள்கடை திறமினே.

(சு)

கருகு கலியின்வலி தொலைய வுலகின்வரு
கருணை மலையினருள் பரவியே
பெருகு மதிசயமொ டிருகிய ருவிசொரி
பெரிய விழியினவர் திறமினே.

வேறு.

உளவலி முனிவர்களொழியவா
ருயிர்விட விழிகொள் வருகிவீ

மூளவினி னெருதிரு மொழியதா
மமிர்தருள் பவர்கடை திறமினே.
களவினு மமர்கள் பெறலறக்
கலியுக்க மிதிலொரு நினைவறத்
தனையருள் செயலிறை நினைவறத்
தமைகினை பவர்கடை திறமினே.

(அ)

(க்)

வேறு.

வளைதரு வினைகழல் வுறவரு ளிறையடி
மருவுதொ றுள னுடல் புளக்க தெறியவு
மலர்தரு சூவனைக் ளந்நிகன் சொரியவு
மறிகுட லொலியென வலறியு முலறியு
மனைதரு புலனவை மடிதர மனமிற
வறிவெழு மதுவற மருவிய வெளியினி
னழிகர வெழிவற மிருவிழி நிகழ்தரு
மமிர்தரு பருகிடு மவர்கடை திறமினே.

(ஐ)

சினையு மெனவுடன் முதல்வரு பொருள்களுந்
திரியு மெனவுயர் பதமுறு வினைகளுஞ்
சிலாக தெனவலை யலைவரு சமயமுந்
தெளிவுத சவிலை முழுதைய நழுவிநின்
றியைய மலர்செய வுருகிநம் மிறைவர்தந்
திடுமடி யினைமலர் முடிமிசை யணியவந்
திழிவு கழிவித மகமறு மமிர்தமுண்
டெமது சுகவடி வெனுமவர் திறமினே.

(க)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

நட்சக

ஊருவு குணமொடு மலமது கழியவு
மலரு மிருவினை மயலது பறியவு
ஊகிழ்வு மடிவற வொருபொறை யணையவு
மன்னு நினைவரு மிடமது நிணையவு
ஊருவ வருவன தடிதலை யமரவு
மயர்வு நினைவறு மறிவது நிகழவு
ஊடைய வொழிவுறு மததிலை திதிபெறு
மமிர்து பருகிடு மவர்கடை திறமினே.

(௫௨)

வேறு

உலகம னீத்தமென வுணர்வது நித்தமென
வருவரு வற்றவரோ ருருவுத னைக்கொடு துங்
கலகம னத்திடையே யிலகமு தற்பகருங்
கலைகளை விட்டெறிவீர் கடைதிற மின்றிறமின். (௫௩)
ஓதல றக்கணியா வொப்பிப்ப ரம்பொருளே
பொருவடி வாகியெழுந் தருளுத னுன்னுதொழங்
கா தல்பி குத்துவரக் கண்பனி கொண்டுவரக்
கரையழி யன்புடையீர் கடைதிற மின்றிறமின். (௫௪)
ஆவியி னுக்குயிரா மாரண னோருருவா
பவனியில் வந்தருளும் பவனிவி ரைந்துதொழா
போவிய மொத்திடரின் னுரையுணர் வொன்றொழியர்
து ப்மை யொழிந்திடவே யொழிவறு வீர்திறமின் (௫௫)

வேறு.

பொருளையே கருதிவெம் புலன்வழிச் செல்லுமென்.

புன்மையே கண்டுவந் திம்மையே யருள்பெருங்
கருணையே யுடையவன் கழனினைந் திடுதொறுங்
கரையழிந் துளநெருங் காதலீர் திறமினே.

(௮௬)

சம்மையா னுடையநா யகனையே நனவினுங்
கனவினும் நவிலுமா றன்றிவே ரென் றுநஞ்
செம்மையா னதுதெரிந் திடுதல்கண் டிலமெனத்
தெரிபுமா தரவீனீர் கடைதிறந் திறமினே.

(௮௭)

வேறு.

விழியாலுன் கழியாவெறு முணர்வாய்விடும் வகையா
லொழியாவமிர் துண்டீர்தும துயர்பொற்கடை திறமின்

வேறு.

அளவுகண்டிட வரியபங்கய நயனம்வந்தும் தாவியைக்
களவுகொண்டிட வருகுகின்றவர் கண்கரண்கடை திறமினே
அழுந்தவாகமி ரண்டுமொன்றுற வழிவிடாநெடு தழுவி
முன், பிழந்தநாகை நினைந்துபோத விரங்குவீர்கடை திற
மினே.

(௮௮)

வேறு.

ஒழித்தே யுள்ள முணர்வடைய
வொழியா வொருவன் வருமளவும்
விழித்தே யுறங்கும் விளங்கிழையீர்
மேவுங் கபாடந் திறமினே.

(௮௯)

வேறு.

உருதாம மெரின் றுமிலர் வொளிகருணை கரனென்னுந்

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

நா.நா.

திருநாமம் பெறவந்த திறன்பாடத் திறமினே. (உஉ)

வேறு.

தரணியில் வந்த பெருமானார் தாளினை குடியஞ்ஞவதைப்
பரணியை வீன்றென் வாயாரப் பாடக்க பாடந்திற
மினே. (உஉ) ஆ. நா.நா.

ஹஹஹ

வேறு—காடு.

குறியுஞ் வறிவுதா னிறைவிதன் கோலமே.
குறுகுனா றுளமெலா மவள்பெருங் கோயிலே
யறிஞர்வாழிடமலா தழனெடுங். காண்மே.
யறிவிலா வவையெனா மடையவும் பேய்களே. (க)
மறையெலா மறைவதா கியபாஞ் சோதியோர்
வடிவதா யருளுமப் பொருளெனுந் தேசுதா
னுறைவதா மகமுறா தல்மவரும் பேயெலா
முழல்வதா முலகமா மொருபுறன் கூறுவாம். (உ)

வேறு.

கல்லுங் கயலோர் மனமேயவர்தங்
கண்ணே மரமு மவர்தன் மையறச்
சொல்லு முரையே சுடுதி யிடர்சோ
சூறு வளிமற் றவர்தந் தொழிலே. (உ)
செயிரைச் சுடவல் லவர்தம் மளவுஞ்
செயிர்செய் பவர்சேர் வுறுதி வனம்.

துயிரைச் சடவல் லதுவெவ் வழலோ
வோரா விவர்தம் முரையன்றி யுமே.

(ச)

வேறு.

வெருவ வெரிசொரியும் விழியுமழன் பொழியுமால்
வெருளி பெரிவிசவி மிகமிகவு மெரியுமா
வருவ யுயிருமிற வெரியுமன லதனில்லே
றனது மிலதகில வுலகதனி னழலதே.

(௧௧)

தருவர் தருவதில ரெனநினைபு மனமொடே
தமது தலைமைகெட் வவரவர்கள் கடைபிழை
பொருவர் தருமுணவு தருதியுழல் பனைவிலவே
துழது ஞடனிகளு முளவுமல வுணரிலே.

(௧௨)

வேறு.

அணிகொ ளும்பர் தருவுநே தருகர் பிண்டி மரணநேர்
கணிக பங்க சரசுநேர் கடிய கான வனவிலே.

(௧௩)

வேறு.

நீளத்திற் சோலையதாய் நெடுந்தா பத்தா
னிழலெனவந் தடைந்தவர்க்கு நெருப்பேயாகி
வாளொத்த முட்சரித்து லறிதே காய்க்கும்
வன்பாகுங் கருவேலை வளர்க்குங் கானம்.

(௧௪)

ஆராத வருந்துதலும் புணர்ப்பு மாகு
மாயாமல் வருந்தோற்ற மம்பென் றோடிப்
பொராசை மானசெல்லச் செல்லப்போகும்
பேபந்தேரே பெம்மருங்கும் பெருகுங் கானம்.

(௧௫)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

நட்சு

செத்திண மிகொடு சுகோ டென்று
செப்புவர்க ளறியாதர் சிலர்தன் னெஞ்சத்
தொத்ததுதா முனராதுண் டெடுத்து வாழு
முயிரோடும் பிணம்பயில்கா டொழிய விட்டே.

(10)

வேறு

அறங்காட்டி னிருசெனியீ தழற்காட்டி னாற்போலு
மலகை வாழும், புறங்காட்டிற் கொப்பதுழிப் புறங்காட்டி
வேறுண்டோ புறம்பு கூற.

(10க)

வெய்யமற மறப்பெருத்த விடயமெனி னென்பொ
ழுதும் வெறுத்து மெய்யை, யையமறத் துறந்தவர்க ளரு
வருத்த திதுசுகோ டாகை யன்றோ.

(10உ)

கின்றலுஞ் சிலரரிந்து தீற்றினலுந் தீமையுறத் தீக்குள்
ளே தள்ளினலுங், கொன்றலு மஞ்சாதார் தங்கனெஞ்சிற்
குலைகுலைத்த திங்காடு கொடிதா யன்றோ.

(10ஈ)

கரையற்ற நீராருங் கனன்றெழுவ திக்காட்டின் கடுமை
யன்றோ, புரையற்ற பெரியோர்கள் போயகல்வ திவ்வெ
ம்மை பொருமை யன்றோ.

(10ச)

மேலாய வானோரும் விண்டிருப்ப துடம்புற்ற வெம்
மையன்றோ, மாலாரும் பாலாழி வைகுலது மிவ்வழலை
மாற்றவன்றோ.

(10ஊ)

இன்னமும்யாம் வேறுசில வியம்புவதெ னிவ்வுலக
மெல்லாமின்று, னன்னமுமாய்ப் பறந்ததுமிவ் வாரணியத்
துறுவெம்மை யாற்ற வன்றோ.

(10஋)

ந.சு.சு

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

வேலு

ஓதவ ரியவெரி கானமி திலொருவ ருடுவ ரநினைய லாவ
தேர், போதவு ருவகினை யாதவ வரையடு பூதக னாமணவி
மேர்துமே. (௮) ஆ. ரூக.

—O—

வேலு-பேய்.

ஏதற ளவுதெரீ யாதகொ டியவன
மேவும் வகை மருவு பேயரோ
பேதம ளவுதெரீ யாதுபெ ரிதறிவு
பேசும் லகைசில பேசுவாம்.

(க)

வேலு.

ஒன்றென்று நின்றசில பலவென்று நின்றசில
வுபயத்து நின்றசிலபே
யன்றென்று நின்றதனை யாமென்று செர்ல்லியுட
னலகட்டு விட்டசிலபேய்.

(உ)

இலதென்று நின்றசில வுளதென்று நின்றசில
விதைதன்னை நெஞ்சி னுணரும்
வலதின்றி மங்குமல வுடறங்கு கின்றதவ
வடிவங்கள் கொண்ட சிலபேய்.

(ங)

தண்டைப்பி டித்தசில சிகையைத் தரித்தசில
சுடையைப் பரித்தசிலவே
முண்டித்து விட்டசில முடியைப் பறித்தசில
முசுவிற்றொ றித்தசிலபேய்.

(ச)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

நூல்

அலைகெட்டி ராதுபல தலைகெட்ட தூல்பழகி
பதுமுக்கிய மாகமிகவே
கலைகற்ற பேய்களொடு சிலுகிட் டொவுவன
கரையற்ற பேய்களுளவே.

(சு)

வேறு.

வறிய வர்ன வுரைபல கேட்பன
மாண்டு மீண்டினி வாராவழியினைச்
செறிப லான பொருள்க டெரிந்துரை
செய்யு மெல்லை செவிடுக ளாவன.

(சு)

வம்பு கூறி னுடம்பெ லாம்வெறும்
வாய்க ளாகி வடித்தற்கு வல்லன
வும்பர் கோனடித் தாமரை போற்றிநின்
றுரைக்க வெண்ணில்வெற் றுமைக ளாவன.

(எ)

பொய்மை யாகிமெய் போலவி ளங்கிய
பொருடெ ரிக்கினற் புற்புதக் கண்ணின்
மெய்மை யான பொருளை யுளத்தினின்
மீண்டு பார்க்கின் வெறுங்குரு டாவன.

(அ)

பருகு ளத்தமிர் தம்பொழி நூல்களைப்
பக்க மோதிப் பழித்துக் கழிப்பன
திருகு ளத்தொடு தர்க்கங்க ளேயுரை
செய்யு நூல்கற்றுத் தெற்றர்க ளாவன.

(சு)

ஆவ தொன்றிலை யாயினுந் தன்னைமே
லாகவுன்னி யறக்கடை யாவன

௩௪௮ அஞ்ஞவதைப் பரணி.

பாவ கத்தொன்றி லாதமை காட்டவே
படபடத்துத்தன் பாழ்வாய் திறப்பன.

(௮)

ஆறு ஞான முடையார் பிணக்கற
வாறு ஞான நெறியென் றறிந்தவர்
கூறு ஞானக் கரும்புகொள் ளாதுபோய்க்

குருடர் சொன்னசொற் கோதுகொண் டாடுவ

(௮௧)

உண்ண லானவிடந்தொறு மற்றவர்க்
குற்ற நட்டவர் போலுற வாடுவ
கண்ண னூர்சில ராயினுங் கைப்பெர்ரு
ளில்லை யாகிற் கழலக் கழல்வன.

(௮௨)

கண்ட மட்டி னிதவன்றி வேறென்றுங்
கண்டி லங்கதியென்னுங்க ருத்தினுற்
பிண்ட மிட்டவர் தம்பிற கேளுஞ்ஞ
பிஞ்ஞ யென்றுபி தற்றித் திரிவன
வயிறு சாணும்வ ளர்த்தற்பொ ருட்டந்த
வானஞ் சென்று வரக்கா லுடையன
கயிறுங் கம்பையு மேடும்பி றர்க்கொரு
காட்சி பேர்ல்வரும் புத்தகக் கையன.

(௮௪)

வேறு.

சுவலைச் சர்க்கர மாகிய சீமயத் தேநிலை யாவன

தமைமெய்ப் பாலுண ராதன தனுவைத் தானென் னாடுவ

கவலைக் காகர மாவன கடைகட் கேநட மாடுவ

கலைவிற் றேயுண் வாவன கருவிப் பேய்ப்பல் கோடியே ()

அஞ்ஞவதைப் பரணி

நூல்

அடைகட் டாவுக் கோடிக ளளவிற் காமச னுதியை
யமைவற் றேநிலை யாமையு மறைவுற் றேயறி யாதன.
சடைகட் டாமழி யாவுட றலைகட் டாநினை யாவொரு
தமைமெய்ப் பரனுண ராதன சமயப் பேய்பல கோடியே.)
உழலத் தானினை யாதன வுணவிற் காவன தேடுவ
வுணர்வைத் தானுண ராதன வுலகத் தார்நக வாழ்வன
கழலத் தானுரையாடுவ கதறத் தான்முசி யாதன
கனகத் தேமண னுவன கருவிப் பேய்பல கோடியே. (௮௭)

வேறு.

மெய்வருந்திக் குரவனருள் விரும்பா தென்றும்.
விட்டிட்டுந் தொட்டிட்டு மறியா தேநின்
றவ்வருகுப் பட்டனவாய் மிகவுந் தம்மை
யகமதித்துத் திரியும்பே யனந்தங் கோடி. (௮௮)

கவலையுற்ற தம்பசியைத் தணிப்பு வேறோர்
கதியின்மை யானறந்தாங் காட்டு வார்போற்
ருவலயத்தோர் பொருள்விரகால் வாங்கிக் கொண்டு
குருக்கொடுக்கும் பேய்களொரு கோடி கோடி. (௮௯)

வேறு.

தன்ம னந்தனை வெருட்டுமே பிறர்
தனும்பு நெஞ்சுக் டெருட்டுமே
வன்ம னங்கொடு கினிகள் போலறம்
வடிக்கு மேபட நடிக்குமே. (௯௦)

நீரு

அஞ்ஞவதைப் பரணி

நீஞ்ஞகின்றசடை தன்னி னுசைமிக
நீஞ்ஞமே னீனையின் மூ்ஞமே
மீஞ்ஞகின்றநெறி தன்னி னுதரவு
மீஞ்ஞமேயொழுந் நானுமே.

(உக)

வேறு.

பஞ்ச படுகலைக டன்னை யும்பல
படிக்கு மேதலை வெடிக்குமே
பிஞ்ச படுகலைக டன்னை யுந்துவர்
பிடிக்கு மேபட நடிக்குமே.

(உஉ) ஆ. எயந்.

பேய்முற்றும்.

உவமை.

சொல்லாலு மனனாலு மறியா வொன்றைச்
சொல்லாலே தோற்றுவிப்பத் துணியுஞ் சொற்கள்
புல்லாலே யெரிசுதிதல் போலும் போலும்
போலாதேற் புனையினெழுந் கனலே போலும்.

(க)

ஒளிதருநா லேததிமுடி பொருளைக் காணு
தோதியுறல் பவவுணர்ந்து பிணங்கும் பேய்கள்
கனிதரும்பா னையைக்குருடர் கையாற் கண்டு
கண்டகண்ட வளவுகெர்டே கழறல் போலும்.

(உ)

கலைபகருஞ் சீமயிகள்கண் காணிற் பீலிக்
கண்ணென்றைக் காணுமெனக் கையிற் கொண்டு

அஞ்ஞவதைப் பரணி,

௩௫௧

தலைபறியே சமயங்க ளென்று தத்தந்
தலைபறித்துச் சிலசமண்பேய் சாற்றல் போலும், (௩)

அன்புறுநற் குருபானுக் கன்பு செய்யா
தருவுருவைப் பெறவிருக்குந் தன்மை யையோ!
வின்புறுநற் கனிபாரே னினித ருந்தா
திரததுகர் புறவிருப்பா ரியல்பு போலும். (௪)

அருவாய பானுருவா யருள்வ தொன்றை
யஞ்சாதே சிலவளவை கொண்டு தாழ்வ
குருவாகிச் சிலகுருப்பேய் கூறுந் தன்மை
குருடர்க்குக் குருடர்நெறி கூறல் போலும் ஆ^௦எஅ (௫)

வேறு-உட்சோலை.

போகாத துயர்மேவு பொல்லாத விப்பேய்கள் புகுமா
றிலா, யோகால யத்துள் ளிருப்பா டிருச்சோலை யுட்சோ
லையே. (௧)

ஆகாச நீர்பூமி யனல்காலி ரவிசோம ரவியாதுழ
டேகாச தரநாத னடியார்கள் பயில்வார்க ளினிதாகவே (௨)

ஆறுமிலகலை நீருமறிஞர்க ளாறு நிறைவுமவ் வருளுமே
வேறுமிலகலை கூறுபதினறு நல்லுமலதுவி ளம்பிலே (௩)

நிலவியகிளிக ளுலவியகுயில்க ணிறைபயிலியல்ப திறை
வர்தாள், குலவியமறைக ளிறைவிதனருகு குழறுவகுழறுவ
மழலையே. (௪)

தூதி 2 அஞ்ஞவதைப் பரணி.

அழலுறவுடலு மயர்வுறவுயிரு மலம்வர வெருவி யயரும்நா
ணிழலிலபி திதவ் வழகியகருணை நிகழ்வறு நிழலொர்நிழ
லுமே. (ந)

என்றிவ்வுலகுள தன்றுமுதலெதி ரின் னுவரையி திடுனா
ன்றுதா, னின்றதெனவிலை யென்றுமழிவற நின்றதொரு
பொரு ளொன்றுமே. (சு) ஆஃ அச.

வேறு-கோயில்

ஆகிநாலுமா மறைகள் சூழ்வதற் கரியகோயிலுக் கள
வுகறவோ, வோதுநாலிரண் டெனிரண்டுதிக் குண்ட
மேனியக் கோயிலுள்ளதே. (க)

சமுயமாறுதா னறைவதேயலாற் சதுமுகாதிகா
ணரியதார்கோலோ, வமையுமாறுதா னறியவோதுவா
ரரியகோலம்வாழ் பெரியகோயிலே. (உ)

வேறு.

மெய்விளக்கினார் மேவுகோயிலுக்
கெவ்விளக்குவே றினிவிளக்குமே. (ந) ஆஃ அன

வேறு-பெலிபீடம்.

அண்டகோடிநா றுயிரங்களோர், பிண்டமாவிடம்
பெரியபீடமே. (க)

பவத்தினுர்பொடி படப்பராவிய, தவத்தினுர்பனி கொடு
ப்பர்தம்மையே. (உ)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

௩௫௩

வேறு,

தமதுரு விறைவடி வுறுதலி னிதநிகர்
தருவது மொருபொரு ளிலமிது தகனில
தெமதுயி ரெனினுமி தழுதுசெய் வதுகட
னெனவடி தொழுதிடு பவிபல பல்வே. (௩)
உடையன வுடலுமி ருறும்வினை யுளனுணர்
வுலகது தனிலின முரைசெய வருபொரு
ளடையவு மமிர்துசெய் தனையினி யமிர்துசெய்
வதுமில் தெனுமொவி யவைபல பல்வே. (௪) ஆ ௬௬

வேறு-ஆல்

மருவிதய கமலமுறை வானென்றும் வாழ்வதொரு
வடமுமுள ததனளவை யாமிங்கு நாடளவி
னொருவிதையி னளவளவி லோரண்ட மாகுமதி
னுளகனியி னளவையினி யார்கண்டு கூறுவரே. (௧)
அயனையுல கடையவரு மோருந்தி மாமலரி
னருளியறி வரியபர யோகொன்றி மாறுபில்கொள்
சயனமென மொழிவதொரு தாழ்கொம்பின் மேவுசிறு
தளிரினொரு தலையினுனி யேதென்பர் சாணகையே. (௨)
செறியும்வகை யரியதென வேதங்க ளோதுபொரு
டெரியவிர கொருவாறி யாதன்பி னுலரனெ
டறியும்வகை யகிலவுல காய்வந்து கூடியது

௨௩

மதனில்விடு சிறியதொரு ஊர் என்ற நிழலிலே
 இரையுமெழு கடலும்வளை யா என்ற லெழ்புளியு
 மெழுமலையு முனகுபநி னுனந்த னுனதெழும்
 வரையுமிரு சுடரடைய வேராய்ந்த பாஞ்சுநீரு
 வடவிதையி னளவுமில தானென்கொ கொதுவதெ (ச)
 நெரியமுய லகன்முதுகு நாகன்ப னுனமுது
 நெறுநெறென முரியகடலு நெடுந டாநாணு
 மரியுமல ரவனுமநி லேநின்ற லுடம்பிலை
 யணையவரி னவன்கள்விசை நெய்யந்தி மின்விசை. (ரு)

வேறு

மாறாத வருளுடையாண் மாறென்ற லன்றிவிசை
 யாறாத வவ்வுச லநிலாச லல்லவோ. (க)
 மேனோக்கி விழோட்டி விரிசைசேய கவலோட்டிக்
 கீழ்நோக்கிக் கிளையோட்டிக் கிளையளர் வடாந்துவோ. (ஃ)
 ஆசையெனுந் தனையிட்டே யமைப்பாய் பறந்துநீர்தப்
 பாசம்விடப் பறவாத பறவையதிற் பறவைக ளோ. (ரு)

ஆக சூகம்

தேவி.

அன்னையென வெழுந்தருளு மருளுடைய திருமேனி
 தன்னையினி வாமறியுந் தன்மைமினைச் சாற்றுவாம். (க)

அஞ்ஞவதைப் பரணி

நந்ந

வேறு.

மதுரவாரி யாய்ஞான மயமதாகி வாடாத
 மலரதாகி நாடாத மணம்தாகி யானாத
 சதுமுகாதி வானோர்கள் சகலவேத கீதாதி
 தகுமனாதி யான்மீது தடவொணாத தாளானே. (உ)
 தொழுதெழா விழாவாறு சுழலுமாற ருமாயைத்
 னுயிரினுவி டாதாறு சொரியவாய்வி டாநாளு
 மழுதபாலர் சீரும லமிர்தவாரி யாயுறி
 யருள்பயோத ரீயாகி யமிர்தபான் மீவானே. (ங)
 கதியிலாத நர்யான கடையனேனை வாசுடு
 சுழலெனவெ னுரேறு கருணைவாரி பேரர்கோல
 மதியிலாமை யான்ஞான வடிவைவேறு கூறாக
 வகைசெய்தேறு மாறாக மலைவதோடு காதானே. (ச)
 மருவுமாக மான்மேனி வருகுணாதி நேராக
 மனனின்மாறி மீளாத மனன்மீது வேரோடு
 மொருவமாறி மேனாடு முணர்வுநானு நேராகி
 பொழியஞான மேயாக பொருசொலோதும் வர்பானே
 விகடநாம ரூபாகி வித்தியோரொ ரோர்கோடி
 விரியுமாக மீதோடி விரிவொணாத மேலன்ன
 மகுடநாடி லோர்கோடி மலருதாள்க ளோர்கோடி
 மனனுநர்வு மேவாத வடிவமான டாயானே. (ஈ)
 வெருவராம னுடோதும் வினையின்மூழ்கி வுள்ளாரும்
 விழியினர்கள் பாலோடி வ்னைவதோர்வு ருநேனை.

யருவராம னுயேனு ளமரரானு மாரானு
 மதிவொணுத தோர்கோல மருளுகாதல் கூர்வாளே. (1)
 அஃவனிரீரி னுன்மாள வனலின்மாள நீர்காவி
 னன்னுமாள வாகாய மதனின்மாள லுடாடு
 பவனன்வான மேலான பரமதேசி லேயான
 படியின்மாள மாளாத பழையபாழின் வாழ்வாளே. (2)
 ஒருவிகார மோர்காலு முறநிலாமல் யாதானு
 முளதுமாசி லாமேனி யெர்ழியவேறொ ராதார
 நிருபியான வோர்போது நிருபியாத வோர்போது
 நிகழ்வுறும் நோர்போத் நிலையதாக நேர்வாளே. (க)

வேறு.

அனுபவந்தனி னறிவதன் றியொ ரளவைகொண்டறிவுறு
 வதோ, தனுபவந்தனை யொழியவின்றிய தகமைநின்றதொர்
 தனியையே. (௮)

உருவமென்பது மருவமென்பது முணர்வுகொண்டு
 னைர வெண்ணுமோ, வருவமிங்கொரு வடிவுகொண்டது
 விதுவெனும்பொரு டன்னையே. (௮க)

வேறு.

பொருதுதிரிபல சமயமதிவழி புரிவதருகலை புகல்
 வதோ, கருதுபொருடொறு மருவியவையவை கழலநில
 விய கன்னையே. (௮உ)

தத்தமதிக்கோ தர்க்கசமயிகள் சத்தமறிவதொர் தத்

அஞ்ஞவதைப் பரணி

௩௫௭

வமோ, சித்தமயலது கெட்டவவர்தெரி கிக்கவுரியதொர்
சித்தையே. (௧௩)

வேறு

மருவுறு ததற்குரைக்கும் வடிவுமில்லை யென்னவோ
கருவுறும் லாவந்த கருணைமேனி கண்டுமே (௧௪)

தொல்லையாகி நின்றதுய்ய துணைமலர்ப்ப தங்களுக்
கெல்லையான தில்லையோவென் னுச்சிமீ திருக்கவே. (1)

விளம்புமெப் பொருட்குமேல் மிகுத்தநீண் முடிப்பாப்,
புளம்புசூர் திருக்கவெல்லையென்னவோ (௧௫)

அடையமாதி ரம்படைத்த வப்புறம் புடுப்பதோ
ருடையுமில்லை யென்னவோவென் னுள்ளடங்க லுற்றுமே
அன்னையாகி யத்தனாகி யஞ்சலஞ்ச லென்றுவந்
தென்னையாளு கோலநீர்மை யென்னதா வியம்பவே. (௧௬)

வேறு.

மாசுணமோ மறைத்தலையோ மயானமோ வாக்கிறந்த
தேசுணர்ந்த மெய்யடியார் சிந்தையோ திருந்தமளி. (2)

சாத்தும்பூ மாலையினுந் தமையுணர்ந்த மெய்யடியா
ரேத்தும்பா மாலையிலே யெப்போதுந் திருவுளமே. (3)

பாதாதி கேசார்த முவந்தணியும் பணியருளே
ஞாதாதி யாமுன்னு முவந்தயினு நல்லயிர்தே. (௨௦)

வேறு.

வேதமவ டிருவாயி லோது சிதம்

வேறுநினை விலர்காணு மேனி மேனி

௬௫அ அஞ்ஞவதைப் பரணி.

பூதமவ டிருவாசல் காவ லாகும்

போதமவ டிருமேனி காவ ருனே.

(௨௨)

யோகினிகள் கருணாதி யான மாதர்

யோகமரு நிலமாசின் ஞான யோகங்

• கோகனக னறியாத கோயில் கோயில்

கூறரிய பெருவாழ்வை யாவர் கூற.

(௨௩)

வேறு.

கலையே றுவணங் களியன் னமெனக்

கற்பித் திடவோ சொற்பித் ததுவா

மலையே றுவணங் களியன் புறவர்

தருள்போ தகமே பவள்வா கனமே

(௨௪)

பஞ்சாயுதமே திரிகு லமழுப்

படையே யெனவோ பகைவெம் பிறவிக்

கஞ்சா முனெழுந் தருளா வெறிபு

மன்பே திருவா யுதமா வதுவே.

(௨௫) ஆ. ராஉசு.]

வேறு- உட்பரிவாரம்.

ஆரணே யறிவே செறிவே யழகே

யருளே வடிவா கவமைந் துவருஞ்

சாரணே யெனவந் தடையும் மடியார்

தங்கோ லமெலா மிங்கோ துதுமே.

(௧)

வேறு.

புரம யோகமுற பேதமறு போதமுடனே

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

நூல்கள்

பசும யோகமுறு வாரிறைவி பயிரவர்களே. (உ)

புணரு மைத்ரிமுத லானபொரு ளுள்ளபரிசே
யுணருமார்க்கம்வரு மாதவர்கள் யோகினிகளே. (ங)

வேறு.

நித்திரை சாகரத மற்றதொரு நீர்மையினரே
நிட்டை யாதுமில் தானதொரு நீதியினரே
முத்தை ஞானமெனு முத்தையல தேதுமிலரே
முத்தி நாயகர்க ளானபவ மோசகர்களே. (ச)

பெத்த முத்தியில் தானதொரு சாதகர்களே
பித்த நற்கழலொ டானதொரு பாவகர்களே
பத்தி சித்தியென நாடிவரு தாபதர்களே
பத்த சொப்பிலருள் கோலமிகு பைரவர்களே. (ஐ)

வேறு.

உரையிறந் துணர்விறந் திடனுணர்ந் திடுவரே
யுணவுமங் கையில்வரும் பவியுகந் திடுவரே
திரையிறந் தளவிறந் துளபரங் கடலுளே
செறிதரும் வடிவருந் திருவகம் படியரே. (க)

அமுதன்மா றுதலிலா விழியர்பா லருள்வரே
யவர்களா கமுமெலாம் விழியதா மொழிவரே
யெழுதன்மா றுதலிவர் விரவியா முருவரே
யிகலுமார் வழுமிலா திலகுபை ரவர்களே. (ங)

அவனிவர் னடையவோ டணுவதா நெடியரே
யணுவமே ருகிரியா யறவுரே ரியர்களே

கூசுமி

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

புவனிவா னடையவோர் பவனிபோ துவர்களே

புகலுகோ மளவியா மோபுரா தனர்களே.

(அ)

அலைபொழு மலொருகா றலையொடா தமைவரே

யருள்பொழு மலுருகா வருவிபாய் நயனரே

கலைபொழு மலொருகோ வணவராய் விடுவரே

கவலைதீர் பவிக்கொணீர் கரகபா லிகர்களே.

(க)

சகலலோ கமுமெடர் வயிலும்வா யுடையரே

சத்திரெலா மழிபமா றருவதா ஞடையரே

புகலிலோ கமுமலோ கமுமெலாம் விழியரே

புகலுமா றரியதாள் புணருபை ரவர்களே.

(உ)

உருகுவா சகமெலா முடையசா கினிகளே

அயிரெலாம் விழியினு லயில்வர்ப்பா கினிகளே

பருகியா ரமிந்தையா டெவர்கண்மோ கினிகளே

பகருமா றரியநா யகிபதா கினிகளே.

(உச)

வேறு.

தமர்பிற் சற்றார் சமயமு மற்றார்

சகனியல் பற்றார் தமையொழி வற்றார்

சமர்விட மற்று நிறுவயர் வற்றார்

சறமற மற்று சவளடி யாரே.

(உஉ)

இருணெறி விட்டா நிருமையும் விட்டா

நிலகந டப்பா ருலகுக் டப்பா

சருணெறி சிப்பா சமரவி ருப்பா

சறிவுரு வற்று சவளடி யாரே.

(உஉ)

அஞ்ஞவதைப் பரணி

ந. சூக

பொருளை விரிப்பார் புகழுதி றத்தார்

புளகித முற்றார் புரளுத லுற்று

ரருளைவி யப்பா ரலறியு ரைப்பா

ரதிசய மிக்கா ரவளடி யாரே.

(௧௪)

தெனியுமு ளத்தார் சிலவந்தெ ளிப்பார்

சிலவர்க ளிப்பார் சிலவர்தி கைப்பா

ரனியுமு ளத்தோ டமுதுசி ரிப்பா

ரவர்கள் செயற்பா டறியவொ ணுதே. (௧௫) ஆ நாநடுக

வேறு-லிலை.

ஆதி மூலமொரு கோலமுமி லாதவடிவில்

வகில லோகமும் றிந்தடையும் வண்ணமழகார்

சோதி மூவடிவு கொண்டருளி யந்தமறைமுன்

சொன்ன தன்மைதெரி யும்பரிசு சொன்னதுணிவும். (௧)

கயிலை மாமலையின் மேவினிதி ருந்தருளியக்

கமல யோனிமுத லெக்கடவு ளர்க்குமருளான்

மயிலை யேறிவரு மைந்தனுட னந்திமுதலா

மற்றும் வந்தடைப வர்க்குமருள் செய்தவகையும். (௨)

ஆல நீழலி னிருந்தருளி யன்றுசுரரோ

டசுரர் நெஞ்சினா னிற்கு வறைந்தறிவுசேர்

நாலு பேரறிய நாலுமறை சொன்னபரிசே

ஞான மானநய னந்தனைந யந்தநலனும். (௩)

இசைய வையனொரு பார்தழு டிப்பவர்கள்போ
லிப்பி நப்புமுடி யும்பரிசியம்புமியல்பும்
விசைய னையமுறு நெஞ்சினே யறிந்தருளியே
விசுவ ரூபவியல் காட்டிவெருள் வித்தவிரகும். (சு)

ஆயர் தம்மனையி னோர்வடிவு கொண்டபதினா
றாயி ரந்திரும் டந்தையரு டன்புணரினுந்
தூயபிர மச்சரிய மத்திலவழு வாமலொழுஞ்ஞ
சுத்த ஞானசரி தத்தியல்பு சொன்னதுணிவும். (ரு)
வாத லூரணையொ ழிந்தவர்கள் பென்னடியிலே
மன்ன னென்னுடலை மாற்றுகென வாற்றலிலனா
யோத லுறுமமிர் தஞ்செவிக ளார்வுறமுகந்
துண்டி னையகமு முய்யும்வகை செய்தவுறவும். (சு)

தன்ப ராபரம தான திரு மேனிகிலையிற்
சுலன மின்றியொரு தன்மையினி னின்றருளியே
யன்ப ரானவர்க ணெஞ்சினி லுவந்தவடிவா
யங்கு வந்தவர்க ளுய்யும்வகை செய்தவருளும். (எ)

வேறு.

உலகமயக் குறவுண்ண முகந்தோறு முகந்தோறு
முதிப்பனென்றென்
றிலகியமெய்த் திருவார்த்தை யாவர்க்கு மேறும்வகை
யிக்குலத்தே. (அ)
பெருமான்வந் தவதரித்துப் பீடுடைய தரணியுளோர்
பிழைக்கு ம்லண்ணஞ்

அஞ்ஞவதைப் பரணி

நடாந்

சொருபானர் தச்சுடரின் றுணைமலர்த்தா டரும்பரிசு
சொல்லிச்சொல்லி.

(க)

அண்டரொலா மலமாக்க வருட்டுசொருபா னந்தன் றன்
னடியார்வாழப்

புண்டரிக மலர்ப்பாதம் பொறித்தருளுந் திருக்கருணை
போற்றிபோற்றி.

(ம)

கூசாதே யாமுமெலாங் கொண்டாடும் படியிந்தக்
குலையத்தே

வாசாமகோசானேர் வடிவாகி வந்தவருள்

வாழ்த்திவாழ்த்தி.

(க)

வேறு.

கரைத்தல்தீர வந்துதித்த கருணைமேனி காதலோர்

டுரைத்து வாழு மிவ்வினோத மிடைவிடாம லுடையரே ()

சாதலாதல் வாழ்தலாதல் தரையதாதல் சயனமாதல்

காதலாதல் காய்தலாதல் கருதுநீர்கள் கணமுமே. (ம)

வந்தவிச் சகத்துதித்து வந்தவாறு மாறுமா

றிந்தவிச்சை பாருமென் றிருந்துவிச்சை காட்டியே. (ம)

ஆகாருமே.

வேறு-பேய்முறைப்பாடு.

அண்டமுண்ட கண்டர்நிற்க வடையவுண்ண வாதாங்

கொண்டபேய்க ளகலவந்து குறைகணின்று கூறுமே

உலகிலே சனித்துநின் றுழைத்துநீர் பிழைப்பிலா

வலகையாமி னெனவகுத்த தென்கொலெம்மை யம்மையே.
வேறு.

வாசகத்தா லாவியைநின் றுருக்கு ஞான
மதயானை வாதவூர் வள்ள லோடு

மாசகத்தி யாயிரம்பேர்க் கிச னூர்நல்

லமிர்தளித்தா ரெமக்கிரங்கி ய்ருளா ரிந்நாள். (ந)

தலைப்பான்மை மிகப்பெரிய காழி ஞான

சம்பந்தர் தாம்பிள்ளைத் தனத்தி னாலே

முலைப்பாலைப் பகிராதே தாமே யுண்டு

முத்தமிழும் பாடியற முதிய ரானார். (ச)

திருநாவிற் கரசர்மிகத் தெள்ளத் தேறித்

தெளிந்துதித் திக்குமருட் டேறன் முன்ன

மொருநாளிற் பெற்றெம்மை யொழியப் போயுண்

டொளியுருவா னாயாங்க னூலர்ந்தே போனேம். (ரு)

அடுத்தனவே செய்துதிரிந் தற்ற நம்பி

யாருரிற் கிறைவாதிரு வருளி னாலே

தடுத்தவரை யாட்கொண்டா ரமிர்த முண்ணத்

தாமனித்தா ரெம்மளவுந் தாயே காணேம் (சு)

சாந்தியினை நேராக வுடைய நல்ல

சடகோபர் பராவமிர்தைத் தாமே யுண்டு

தீந்தமிழென் றொருகோடி வேத மாகச்

செய்யதிரு வாய்மொழிந்தார் தேர மாட்டேம் (எ)

சீபாக்கர் முதலாக முன்னந் தாந்தாஞ்

அஞ்ஞவதைப் பரணி

ந.கா.நி.

செய்பாக்கி யத்தானித் தியக்கந் தீர்ந்தார்
நீபார்க்கப் பட்டவரே கண்டா யெங்க
ணிர்ப்பாக்கி யத்தையினி நீங்கப் பாராய்

(அ)

வேறு.

முத்திவரும் படியன்றி முற்றுடலம் விடுமளவுங்
கத்திவரும் படியாகக் கற்பித்தா யெங்கனையே. (சு)

ஆராத ஆணுண்மின் னடியகலும் வகையெமக்குத்
தூராத குழிநூர்க்கை தொழிலாகச் செய்தனையே (ம)

பாகாய மொழியாயிப் படுதாய மொருக்காலும்
போகாத லுடலம்வெறும் பொய்யாலை செய்தனையே.
உங்கட்குத் தகுமிதுவென் னுள்ளபடி யுணையுணரா
வெங்கட்கு வடிவுவெறு மிடும்பையினு லெடுத்தனையே.

ஆ. ராகமநி.

வேறு-குறி

இப்பரிசே பலவியம்பி யிலகுமொரு பேயினையுன்
மெய்ப்பரிசே வினாந்தகுறி விண்ணப்பஞ் செய்கெனவே (க)

அடியறிதின் றிலனடியே னறிவதொரு குறியல்ல
குடிபறியும் படிவந்து தோன்றியதோர் குறியுண்டே (உ)

பூண்கின்ற வுடலாதி யாமிந்தப் புவனத்திற்
காண்கின்ற பொருளெல்லாங் கனவாகக் கண்டனே. (ங)

நாசு

அஞ்ஞவதைப் பரணி

வேறு.

உடலையொன்றிய வுயிர்விடும்பொழுது துணர்வ தன்றியிலே
நடலை கொண்டுடன்முவல் கண்டுள நடுநடுங்கிடுமே. (ச)
அழியுமென்றம் ருலகிலின்பமி தமையு மென்றிடுமே
கழியுமென்றம் ருலகமென்பது கருது கின்றிலமே. (ரு)
சமத மங்களை முதல்வ ருஞ்சில தலைமை வந்திடுமே
மத்தை கொண்டிது நமதெ னும்பெரு மயன்ம டங்கி
டுமே. (சு)

அழிவ றும்பொருள் பொருளெ னும்படி யறுதி வந்திடு
மே, யொழிவ றும்பொரு ளுணர வென்றிடு முணர்வு வந்
துறுமே. (எ)
தெருளு றுக்கலை பலவு ணர்ந்தொரு சிறித லம்பிறவர
வருளு றுங்குரு பரணி ருந்திட மறிய வென்றெழுமே. (அ)
அழுத கண்களு மருவு நெஞ்சமு மலரு மன்புமீடா
தெழுத ரும்படி மொழித லிங்கரி திதுசெ யுங்குறியே. (க)
அளியுநெஞ்சடை யடிய ரிங்கிவை யழகி தென்றனரே
தெளிவை யின்றிய வலகை யுஞ்சில திகைமலங்கினவே. (ங)
அழகி தென்றிடு மதுகொ டுஞ்சில வழகி தென்றனவே
பழகி வந்ததொர் பரிசு யங்கொடு பலப யந்தனவே. (டுக)

ஆளாசு,

விசேஷம்.

வெருவு ருந்திற னுரைசெய் தங்கடி விழவு றும்பொழுதே

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

௩௬௪

குருப ரன்பொரு களன் நிற்கொரு குணலைவந்ததுவே. (க)
கடுக வந்திடு மலகைவெம்பவ கருவ நும்படிநீ
படுக ளன்புக வினைவி னேந்தமை பகரு கென்றலுமே.

வேறு.

செயிரற மிக்க தியங்குமு டற்றுபர் சிறி துதணித்தெமதா,
ருயிரை யளித்தம ருரையு மெனச்சில வுதடுதுடித்த
னவே. (ங)

அறுதி படத்தெளி வளவு தரிச்சிடு மடையவெ னுமுதுபே
யுறுதி படத்தெளி வாலம ருற்றதை யுரையுமெ மக்கெ
னவே. (ச)

வேறு.

ஐப்பா டோடுகடுவீ ரஞ்ஞனழிந் தமையின்னம்
வையத்தே வந்ததுநான் மறைதேடும் பொருள் காணும்
பசியும்போ முங்கன்பெரும் பாவமும்போ மிப்பத்துத்,
திகையும்தோய் முடிந்தபடு களத்தினொரு தினைத்துணை
யில். (ஊ)

பல்லாயி ரத்தாண்டு பலகோடி யண்டத்தா
ரெல்லாரு முண்டா னுமித்தனையுங் குறையாதே. (எ)
பாருண்ட மாலுண்டென் படைப்பவனோ, டரணுண்டெ
னருண்டெ னுரொழிந்தெ னருகாது பெருகாது (ஐ)

வேறு.

ஒழிந்த போன காணுமஞ்ஞமென்றுரைக்கவே
மொழிந்தவாயை யோடிவந்து முத்தமுண்டு நிற்குமே.

நகுகுழி

அஞ்ஞவதைப் பரணி

கொல்லையுள்ள பரிசுசொன்ன சுருதியைக்கொ டாடுமே
யி...யென்ற பேயின்வாயி நெரியைவையு மென்னு
மே. (௮)

மாயைநரம மஞ்ஞம மாளுமாறு வந்துநந்
நாயகு சழித்தவாறு நவிலுகென்ன நவிலுமே. (௮௧)

வேறு.

வாயொரு கோடிக்கொண்டு மலரோ னுதித்த
முதலாக விற்பைவரையா
வாயிர கோடிகோடி மறைபோதி யோதி
முடியாது காணுமளவே (௮௨)

ஞானமலாதபாத முரையாடி ஞான
முரையாடு காலையானார்
மோனமலாதுகூற முடியாமல் யாது
மொழியாரி தியாவர் மொழிவார். (௮௩)

வாயுரை யாடுமெல்லை பலநீய் னாரென்
மன்னேபு குந்தமொழியிப்
பேயுரை யாடுகின்ற தெனநீர் கொளாது
பேரிதாக வுன்னுமிதுவே. (௮௪) ஆகாசு.

அஞ்ஞவதை

அஞ்ஞன்சரிதை,

நாயக னாளுகோல வருண்மேவு நீரு

நலனோடு கேண்மி நெடுநா

அஞ்ஞவதைப் பூணீர்

நடக்க

ளாயக னுவென்மாயா புரிமேவி நானு
மரசானு மஞ்ஞ னளவே.

(க)

வேறு

மர்யாபு ரத்துள்ள வலிகூறு மளவோ
மாதாபி தாமாது லன்றா மகடுவன்
ரூயாவ ரஞ்சற்றம் வீழ்வோர்க னேற்ற
காதார மேபோல வமிழ்விக்கு மகழே.

(உ)

இன்னாவி யானின்ன னீவனென்று பர்த்தா
யியானென்ன தென்கின்ற பதனஞ்செய் திசன்
றன்னா லு மிதுபோக விடுமாறு முடியரசு
சங்கற்ப மாமென்பர் சலியாத மதினே.

(ஈ)

ஓராத வாழடி யுணர்வென் குடார
முள்ளுடறுத்தற்கு மொண்ணும வியாரும்
பாசாத பொல்லா வெரமூக் காழிமூக்கே
படைவீடு சூழப் படுங்காடு தானே.

(ஐ)

அலகற்ற விபரீதம் வினாவிக்க வுரியா
ரளவற்ற பலவீர ரவர்கற்ற முடனே
யுலகத்தை முழுதானு முணர்வற்ற கெடுவா
னுருவத்தை யிருள்வேறொடு வெமிக்க வரிதே.

(ஔ)

நாடு

அஞ்ஞவதைப் பரணி

வேறு.

கருதுமொரு பொருளையொரு கண்மளவி லடையவிகல்
கடவுமவன் விடயாதமே
வருதின்கள் முழுதுமொரு நொடியளவில் வலிசுழல்
வருகமன மனனாகமே. (சு)

பச்சினிசெ யருமறைகள் பகருமல் ரடியின்கள் பரவ
நினை கிலர்களைனவோ
வாடுடரி யயனென்னு மிலதில் மடையவெறு
மஞ்ஞகுல பதியானேயே. (எ)

வேறு.

ஆந்தக் னுஞ் செய்நன்றிக் காகாப் பழிநல் வழியளவி
னிந்திர் னாகும்பிறொருவ ரேதங் காணு மிடத்திலே.
மெய்யென் றிருப்ப துடம்பினையும் விளங்கிழை யார்தம்
வார்த்தையுமே, பொய்யென் றிருப்ப திசனையும் புரையற்
றோர்கள் புகல்வதுமே. (சு)

வேறு.

நசையு ளைக்கின்வ் னுஞ்ஞ னாகுமே
வசையு ளைக்கின்வன் வாய்கோடி யாகுமே (டு)
எவ்வத் தேற்பவர்க் கியக்கை யில்லனே
கொள்வத் தேடி நெருகோடி கையனே. (கெ)

அஞ்ஞவதைப் பரணி

நனக

இளமை யும்மிடும் பைக்கிட னாகிய.

வளமை யும்பெரி தென்றே மதிக்குமே.

(102)

சாயை போலுஞ் சகட்டுஞ் போலுமா

மாய வாழ்க்கை நிலையாய் மதிக்குமே.

(103)

மின்ற னெல்லை விதியற்ற யாக்கைகொண்

டென்று மிக்கிருப் பார்போன் றிருக்குமே.

(104)

அறஞ் சுருக்கு மவன் பெருக்குமே

புறன் பெருக்கும் புகழுஞ் சுருக்குமே.

(105)

சிரயத் தோடு நெடுவான் முகட்டோடுந்

திரையத் தோடுந் தனியூச லாடுமே.

(106)

வேறு.

ஒதலு முணர்த்தலு முணவு சுட்டியே

சாதலும் பிறத்தலுந் தவிர்க்க வல்லவே.

(107)

இந்த மன்னனுக் கென்றும்ப வங்கொள

வந்த துன்மதி மந்திரி யாகுமே.

(108)

அற்ப மில்லை யருந்தவ மாதரார்

கற்பு மில்லை கழிந்தார் னொழுக்கமே.

(109)

ஆக மேவடி வாகிய மைந்துன

முக நீதி முடியா மொழியவே.

(110)

முறைமை யற்றமை முடிவு சுத்தினு
மிறைய வர்க்கறி விப்பாரு மில்லையே.

(2)

உண்மை பின்னி யுலகத்து னோர்படுந்
தன்மை தம்பிசான் ஞானே யறியுமே.

(2.2)

சிவப்பிர காச வவலம் பெருத்தமை
சிவப்பிர காசன் றிருவுளஞ் சென்றதே.

2. மாவை

அஞ்ஞன் சரிதை.

வேறு.

திருவவதாரம்.

வன்பேயனை யான்மேல் வரமெய்ப் பரனுக்குத்
தன்பே ரருண்முற்றுந் தானோர் வடிவாயே.

(五)

ஆர வமிர் தின்சே வடியைப் பிரியாவச்
சோ ரடியாருந் திருமே னிகள் கொண்டே.

(2)

குருநாதனார் தம் கோலம் கூறப்பண்
டருள் மறைகாணு தறிவா ரினியாரே.,

(五)

• பிறநிப் பகைகெவல்வார் பிறிதற் றெருதாந்
வறிவுற் றவசேன்றே யறையுங் கழலிட்டே.

(F)

வேறு,

தான் மேலிரு வாரணங்களு

குள்ள சீமதிரு மாலைபுஞ் சாந்தமு

அஞ்ஞவதைப் பரணி

ந.ஏ.ந.

ஞான மேதிரு வானவக் கோலமு
ஞான மேபருண் மேனியு ஞானமே.

(ரு)

ஞான மேயுடை யாடையுங் கூரிய
ஞான மேயுடை வாளுந் லன்புனை
ஞான மேவரு மூர்த்தியும் யாவையு
ஞான மேபிற வுஞ்சில நல்கியே.

(ரு)

வேறு.

கமல நான்முக னூர்தங் கருத்தையுங்
கடந்து லோகமடங்கக் கவிப்பதோர்
விமல மர்கி விரிந்தொடுங் காமலே
விளங்கு துண்கொற்ற வெண்குடை காப்பவே.

(ரு)

பூவி லேறியும் போதக மேறியும்
புள்ளி லேறியும் போர்மயி லேறியுஞ்
சேவி லேறியுந் தேரினி னேறியுஞ்
செய்ய பொன்னடி சேரச் சேவிக்கவே.

(ரு)

வேறு.

உம்ப ரானவர்க் கரிய தாணு விவ்
வுணர்வி லானையொன் ருக வுன்னியே
தம்பி ரானருட் கருணை யாலையன்
ரூனும் வந்தனன் றரணி தன்னிலே.

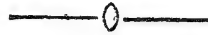
(ரு)

௩௩௪

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

மம்ம ரங்குழந் தமரர் தேடவிம்
மன்னரின் வந்ததா வினைவ முத்தியே
யெம்ம ருங்குசின் றடியர் போற்றவே
யெம்பி ரானிருந் தருளு மெல்லையே.

அ. உரையுந்

(௨) வேறு-கர்மாதிபடைச் செருக்கு.

புணர்வினே டருந்தலென்றும் போற்றுத லன்றிலேவேரே
ருணர்வறுமரசன் றன்பா லொற்றரு மோடிச்சென்றே (க)
மதித்தல்வீண் னவர்க்கு மொண்ண மறைப்பொருள் மனி
ந் னுவர், துதித்தன னென்னும் வார்த்தை யுண்டென
அனர்த்த போதே, (உ)

இனிதினால் வாழு மென்னை யீசனென் றொருவன் வெல்ல
பனிதனுப் வந்தா னென்னும் வார்த்தையும் வார்த்தையா
வேறு. [மே. (௩)]

உன்றில்லை பெணுரீரு மொன்றுண்டு போலே
புரைத்தீர்க ளெனவொற்றந்தா
யின்றில்லை பென்னுதி ரேமிந்த வுலகத்தி
னியல்கூறி னேமென்னவே.

(ச)

அன்றில்லை சமயங்க ளவசேயு ரைப்பார்க
எழையென்ன வவர்வந்துமெய்

அஞ்ஞவதைப் பரணி

ந.௭௩

யுளவில்லையென்றென்று மறியே முரைப்பா
ருரைப்பேசுதி னெமென்னவே.

(ரு)

சொன்னார்கள் சொன்னத்தை மெய்யென் றிருந்தார்கள்
சுற்றஞ்சி றைச்செய்கவே
யென்னாதன் முன்னேவர் பொருளாக விக்காவு
லெனமார னிகல்குறுமே.

(சு)

மண்ணோரி னெனையேவர் மலைவார்கண் முத்தேவர்
மாறாகி யானபடிபோய்
விண்ணோறி னொருவன் மலையேறி னொருவன்
வேலைக்கு ளாருருவனே.

(ஏ)

வேறு.

பண்டொர் நாண்மலர் பட்டின் றி மக்கறைக்
கண்டன் மேனிசெம் பாகங்க றுத்ததே.

(அ)

வேலை ஞாலத்த வரென்னை மீறவோ
மாவின் மார்பின் வடுக்கண்டு வைத்துமே.

(க)

விதியு மென்றன் விதியினை வெல்லுமோ
மதியுழிந்து மகட்கும யங்குமே.

(ஈ)

வேறு.

மலரோன மாறு மதிசூரி வானும்
வடிவோடு கூடிவரும் யாருமோ

சலரோடு போத மழியாவோ ரோர்வு
மணுகாமல் மாதாடி தாழ்வசே.

(௫௧)

பரியேறும் வீரர் பன்கோடி போட
மலைபோ விபரணைபல மோதியே
யரியேறு நூறு மதிஞ்சுர ரேணு
மலர்வாளி காணினற மாய்வசே.

(௫௨)

வேறு

சுரும்பெனினு மென்னுடைய கைச்சிலை யசோகம்
கமலநறு முல்லைகழு நீரினெடு குதந்
தரும்பெனினு மென்கணை சுரும்பெனினு நாடுந்
சாவியுடை யார்களென தேவல்பிழை யாசே.

(௫௩)

தேனிலவு பூகவன முந்தடமு மியாறுஞ்
செய்பவநிசை பேழுமுயி ருப்பவரு காலும்
வானிலவு மாளிகையும் வாணிலவு மென்கை
மாமலரு முள்ளளவும் வந்துணர் வுறதே.

(௫௪)

தூமனனும் வாய்மையு முறதாமட வார்தஞ்
சொன்னவில ஐள்ளளவு மென்னுமள வேபோ
காமனெனு நாமமுள தாமளவு மாயக்
கங்குல்கழி பாதொருவர் கண்ணுமளிழி யாசே.

(௫௫)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

௩௪௪

வேறு.

அனிச்சமஞ்சு மடியினுரை யார்மறப்ப ரறிவினன்
மணிச்சர்முன் பிருந்துதான் வடிக்கும்வார்த்தை வார்த்
தையே. (௧௪)

பாவமேவு கொலைபினை படுகனற்செய் கொடுவதிக்
கோபனே யெழுந்தபோதிவ் வுலகுநின்று குலைமெ (௧௫)

வேறு.

குலைகுலைந் துளநினைந் திடுநினைந் திடுதொறுங்
குடர்கரிந் துலகடங் கலுநடுங் குதலுறத்
தலைகுலைந் துடைகுலைந் தறிஞரும் பெரியதந்
தலைமைகுன் றிடவெழுஞ் சலமெனுந் தழலதே. (௧௬)

தெருடரப் பொருள்விரித் தருடரத் திரிதருந்
தெனினுரைத் தெனிவறத் திசைமயக் குறவெறுங்
குருடெனச் செவிடெனக் கொலைசினக் கனவெழும்
கொதிபொறுப் பவர்களைக் குவலயத் தவர்களை. (௧௭)

வேறு

வருசெ ருச்செயா வகைய நத்தையே
வடநி முற்கணை மதிபெ நச்சொனே
னொருச ரத்திலேயொருக னாத்திலே
யுழல்பு ரத்தையீ ரெழுவொ ருக்குமே.

நளஅ

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

மறுக வுக்கிரத் தொழில ரக்கர்தம்
மனமும் வாரியு மதினி லங்கையுந்
தெறுக னற்கொளச் சிலைவ னோத்ததுஞ்
சிரமு திர்த்ததுஞ் சினமி குத்தலே.
கோப மிக்கபோ தெவர்க ளாறுவார்
குறுகு வோர்தமைக் கொடிய கோய்ப்புஞ்
சாப மிட்டுமா தவர்க ளாயினார்
தலைமை மிக்கதந் தவமி ழப்பரே.

(௨௨)

வேறு.

அடலோப னெழிலேன ஈடமவார்க ளடையக்
கடலோடு மலையோடு தடுமாறல் காணே.
பேரோத னேரான பேராசை கூர்போ
தாரோடு முண்டோடுவா ரன்பென்ப தங்கே

(௨௩)

(௨௪)

வேறு.

ஆலஞ்சேர் மிடற்றானு மையத்திற் குழந்திலனோ
மாலும்போய் மாவலிபான் மண்வேண்டி நின்றிலனோ
உரையாத பொய்யுண்டோ விலோபனே யுற்றக்காற்
றரையானும் பொருட்டன்றோ தருமனும்பொய் சாற்றி
னனே.

(௨௫)

வேறு.

ஈசனொளி கோரிடத்து நிகழர் வண்ண
மெவ்வுருவுந் தன்னுருவா மெங்குந் தானு

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

நூல்

மாசையவ னோர்சேன பதியின் நேலிவ்
வஞ்ஞகுல பதிபெருமை யறிவார் யாரே.

(உஎ)

புகர்வெண்டேர் புனலென்று புலன்க ளாரப்
போயலையத் தினைத்தினைத்துப் பொய்யே யார்ந்து
சகர்திண்டா டச்செய்யு மோக னஞ்ஞன்
முனா சமன்வேறோர் தன்மை யின்றே.

(உஅ)

வேறு.

மோகமுற வேமுனிவர் மூவர்முதற் றேவர்நரியாவர்களு
மியாவையுமெலா, மாகமது யானெனது தந்தைதமர் தார
மக வென்பது மொழிந்ததிலரே.

(உக)

மோகமுற வேபெவரு மோகமத னாவிடின் முந்துவர்மு
டிந்தவிடமும், சோகமுற வேதுயரமுந்துவத லாலது தூர்
துணர்வு கூரவிலரே.

(உடு)

ஔசையி னிற்பெரியே னோதின்மி கப்பெரியே
ஔங்களி னெண்மடியான் வம்சமெ னிற்பெரியே
னீசனெ னக்கெதிரோ வேவரெ னக்கெதிர்வே
றென்னும கங்காரத் தெவரெதி ரேறுவரே.

(உக)

என்னள வீசனும்வந் தேற்றொழி யும்பலிசென்
றேற்றில னாகையன் றேற்றமி லன்றிருமா
றன்னள லோரகியுஞ் சந்திர னிந்திரனுஞ்
சற்றொ னப்பகருந் தம்படை நம்படையே.

(உஉ)

௩௮௮

அஞ்ஞவதைப் பரணி

வேறு.

சுதத்தயானை யைத்தணிப்பர் சுனிமிருத் தெழுந்தமா
மதத்தையார் தணிக்கவல்லர் மண்ணினன்றி விண்ணிலே,
- எச்சரங்க ஞந்தமக் கெதிர்த்து னொர்க ளோப்படு
மச்சரன்ற னாவிதன்னை வவ்வுதற்கு வல்லதோ. (௩௪)
தந்தவப் பன்பொசித்தல் கண்ணெஞ்சு தன்னுளை
வெந்தவப் பொறுமைதன்னை வெல்லபாவர் வல்லரே (௩௫)
ஞானமாசில் தன்மவித்த காமநாம நாலையு
மீனமாக்கு நம்படைக்கொ ரெல்லொல்லவ தென்பனை
இங்கியாது மிவனுரைப்ப னீன்பமென்றி றிறைவனைச்
சங்கியாம லஞ்ஞசேனை தாமகிழந் திருந்தலை. (௩௬)

காமாதிபடைச்செருக்கு முற்றிற்று

ஆக ௨௫அ,

~*~*~*~

வேறு

ஞானவினோதன்படைச்செருக்கு
எவ்வுயிர்க்கு முயிராய விறைவன் பொற்று
னெய்தவிருந் தவஞ்செய்தோ றிறைஞ்சிப் போற்றி
வெவ்வுயிர்க்க வரும்ஞ்ஞ வேந்தன் றன்னால்
வினைந்ததெலாம் விண்ணப்பஞ் செய்த போதே. (௧)
போராரு மஞ்ஞவன் றன்னால் வையம்
புகுந்தபிழை கேட்டருளிப் போத முர்த்தி

அஞ்ஞவதைப் பரணி

ந. அக

சீராரு மடியவரைத் திருக்கண் சாத்தத்
திருவடித்தா மரையவர்தஞ் சென்னி கொண்டே. (உ.)

எம்பெருமான் திருக்கடைக்கண் பட்டார்க் கன்றோ
வெளிதாகி யிருப்பதுதா னேற்ற மிக்க
வும்பருமா யாபுரத்திற் கஞ்சா நிற்ப
ரொழிந்தவரே வினியொழிப்பா ருலகத் துள்ளே (ங)
வேறு.

வருபாசக் கட்டலுத்து மாயாபுரமழித்து மயக்கந் தீர்வார்
சொருபானந் தானினக்குத் தொழில்செய்வார் பிறராலுந்
தொலைக்க லாமோ. (ச)
கச்சொருவுங் கனதனத்தார் கலவியினும் புலவியினுங் கல
க்கந் தீர்வார், மெய்ச்சொருபா னந்தரினே மெய்ப்படத்தாம்
பெற்றவரே வேறுவல்லார் (ரு)

வேறு.

என்று நின்றனரை செய்த வெல்லையி
னெந்தை ஞானவி னோதனைச்
சென்ற வன்றன தாவி யுண்டு
திரிந்தி டென்றருள் செய்யவே (ஈ)

தம்பி ரானிரு பதங்க ளுந்தனது
சென்னி கொண்டறிஞர் தம்பிரா

கூறு அஞ்ஞவதைப் பரணி

னெம்பி ரானைவிடை கொண்ட வன்படை
பெழுந்த வாறெவ ரியம்புவார்.

(எ)

வேறு.

கடலன் காமகோப லோபமாறுவ
கருணைரி ஷாதியாய்வி டாதுபாய்வன
கருவெனு நாமமாள் வீதிபோவன
கலகம றுதவோசை மீளமீள்வன
வுடலொடு கோபமேலு மேலுமுள்வன
வுணர்வறி யாதவேட கூடமோதுப
வுலகிய நூரநாற வேபொருதன
வொளிமத யானைகோடி கோடிகோடியே.

(அ)

உறவொடு னேறிலாத வாசியூர்வன
வுலகிரு நாலுமாறு மேலுமாவன
வுபெதி சூரியாதி காடுணுணதன
வுயர்வது வேறுதான லாதிலாதன
ஊறவொடு சாலுநான வீரர்கூழ்வன
சுருதிகள் போனநீதி வீதிபோவன
துணிவுற வேறுபாடு சாடியோடுவ
சுடர்விடு ஞானவாழி கோடிகோடியே.

(ஆ)

சிதறவி டர்மல்பாது மர்யநுறுவ
செறியலோ னுதநூன வாளியாய்வன

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

ந. அ. ந.

திருகுதல் தீருமாறு மாறுசேர்வன
 சிலுகொழி யாதுகாதி யோதும்வாதிகள்
 குதறிய கூர்மைவாய்கண் மூடவேறுவ
 குணமொரு காலிலாத தானநீர்மைய
 குருபர னுத்தமேவல் வீதிபோவன
 குருகத ராசிகோடி கோடிகோடியே.

(௭)

இனியன வானகூறும் வாயும் வாய்மையு
 மிதுறிய தானபோதும் வாழுபோதினு
 மியல்வழு வாதஞான தீரபாவமு
 மிலகிய ஞானவாஞ் சோனவீரமு
 மனியத ஓணலாதி லாதவாண்மையு
 மவரவர் சீலமோடு வாழுநீர்மையு
 மனவுப டாமையேச பாவமாகையு
 மதிபய மானவீரர் கோடி கோடியே.

(௮)

வேறு.

இந்தவுல கந்த ரஞ்செய் தெழுகட
 லெண்டிசைக லங்கி நின்ற குலமலை
 வந்துவிழு மன்று மொன்று மசைவிலர்
 வந்தபடி கண்டி ருந்து மகிழ்வரே.

(௯)

சந்தன குஞ்சு மங்கள் புழுககில்
 தண்பனி தஞ்சொ ரிந்து மகிழ்விலர்

நொந்தன கொண்ட ரிந்து நுகரென
நொந்திலர் முந்தை யென்று நகுவரே.

(௧௩)

நொந்தனர் கன்றி வந்து நலிபவர்
நுந்தன ரென்ற மைந்த கடன்ற
வந்தன வென்றி மேம்பை வரமகிழ்
வந்தன சங்கி சண்டு முடையரே.

(௧௪)

வேறு.

செயலினை யற்றி ருக்கு முனிவர்கள்
செறிவினை யைக்கெ டுக்கும் வகையினின்
முயல்வினை யைக் கெடுப்ப ரறிவினின்
முனைவினை யைப்பொ சிப்ப சடையனே.

(௧௫)

வேறு.

எண்ணி லாதவியல் ஞான வீரர்தமை
யெண்ண லாகுமள வெங்ஙனே
கண்ணில் வேறுபட வின்மை யானொருவர்
காணு மாறரியர் காணுமே.

(௧௬)

கீழி லாதபடி கீழு மேலுமதின்
மேலி லாதபடி கெழுமியே
குழி லாதபடி குழு தானேநிலை
சொல்ல லாகுமள வல்லவே.

(௧௭)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

௩-அ-௩

வேறு.

நிறைந்தபெரும் படைநோக்கி நீரழிக்கும் பரிசெமக்கங்
கறைந்திடுமென் றருள்செய்ய வரியகிரு பகன்றொழுகே (1)

தேராதா ரல்லரோ சேயிழையா ரொனஞ்சிகைப்பா
ராராயு மறிவுடைபார்க் கருவருப்பே யல்லவோ (௨௯)

மாலாய வவரன்றி மாசற்றார் மாணியைபார்
கோலாக லங்கனையு மொன்றாகக் கொள்ளுவரோ. (௨௮)

நறம்பென்பு முறையதனை நவைதருதோ லாற்பொதிந்த
குரம்பைதனைக் கற்றொருங் கொண்டாட லென்கண்டோ
வேறு.

தசையறாத முகத்தைவந்தெழு சந்திரமண்டல மென்பரே
வசையறாமயிர் தண்ணியங்குழல் மங்குலென்று மதிப்பரே.

கற்கநாறி மணந்தகுங்கும களபவண்டலு மளவிலாத்
துற்கநாறுதல் கண்டிருந்துஞ் சுகந்தமென்று துதிப்பரே
பிள்ளசாரிய கண்களைச்சில பிணைகளென்று பிதற்றியே
ஞ்ளையாரையு மொன்றெனச்சில சொல்லுவாரவர் புல்லரே
மெய்ம்மையேகொடி யெனனுவேள்கொடி மீன்விடும்படை
மாதரார், தம்மையேயென தவர்தமைத்துணி செய்ததையி
யச் சக்ரமே. (௨௭)

பாவைமாருடல் பைமறிப்பதோர் பார்வையிற்பொடி பட்ட
லும், பூவைமார்பொடி யாகவேபொடி யாகி வேளாயிர் போ
குமே. (௨௬)

௩-௮௬ அஞ்ஞவதைப் பரணி

இறைவன்முன்பு கிருபகன்றொழு திவைவிளம்பிய வெண்
கூழிற், பொறைவலஞ்செய்து தொழுதுறும்பகை பொடி
படுப்படி புகலுமே. (௨௭)

வேறு.

மாசாய நாவுடையார் வாய்திறந்தா லவர்களுடன்
பேசாம னிருந்துவிடு மஃதன்றோ பெருந்தகைமை (௨௮)

கைதாரை வாழ்த்தினர்போன் மதித்தென்று மறக்கொடு
மை, செய்தாரை யறியாதசெயலன்றோ செயலாதல்.

பொதுவதுவா நிறைந்தபரம் பொருளேபோல் யாவர்க்கு
மதுவதுவா யிருந்துவிடு மஃதன்றோ வவிரோதம். (௩௦)

வேறு.

இகழாவதேது புகழேதுதேரி லிவையாவு மாவதுரையே
யசுழ்வார்களியாவ ரருள்வீர்களியாவ ரதுபோக மாரும
வையே. (௩௧)

எரிபானகோப மெழுபோதினறி யினிதாய கூறியெதிரே
கிரிபாதிசார்கள் பெரியோர்கள்சிற நினைவார்கள் வேறு
கிலரே. (௩௨)

வேறு.

முகுனிதம்பெருகு முகமொழிந்துவிட முறுவல்கொண்டு
முக மலர்வனே, வெகுனிதங்குமன வெரிகெடுப்பரிசுமிகவு
மங்கினிமை யினவனே. (௩௩)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

௩௮௪

மொழிதருங்கன லு மவிபரின் மிந்த மொழிபெனுத்தனி
பொழிவனே, யழிதரும்படியென் னுடலில்வந்தனவெ
ன னுபவங்களென வயில்வனே (௩௪)

வேறு.

மினகயாவென் பொறைப்படைக்கு விருந்தாக்கி விடுகின்
றேன், பனகயாவங் கொடுமைகொலை படைபுடைய சோப
னையே. (௩௫)

பொறைபெரிது மிவையோதப் புகழ்பெரிய சந்தோட, னி
றையுடையா னடியேத்தி நிறைவுடனின் நன்றவுடமே.

வேறு.

என்றும் பொருவரிய விற்பப் பொருளுடையார்
பொன்றும் பொருளும் பொருளாகப் போற்றுவரோ (௩௬)
வாண ளொழிந்தாலும் வாய்வின்டு தாம்வேண்ட
நர்ண தொழிவாரோ நன்றாய நாவுடையார். (௩௭)

வேறு-

உளம்படு பேராசை நோய்கூர மேன்மே
லுழன்றவர் வாழாத வாகாண ளாமே
வளம்பட வாழ்வோமெ னுதர்கன யாரோ
வருந்தினும் வாராது வராது தானே. (௩௮)

புலன்றலை கொண்டேறு பொன்போக மேன்மே
புணர்ந்திட வுண்டாகி வந்தாலு யாறு

க.அ.அ. அஞ்ஞவதைப் பரணி.

வலந்தலை சுண்டாசை யொன்றோடு முத்த
யறிந்தவர் சந்தோடும் வந்தாறி னாரோ. (சுட)

வேறு.

இல்லாத பொழுதின்ப மிஃதென்று பிறப்பாற்
செல்லாத செலவென்ப செலவாய செலவே. (சுக)

படைத்தவ னி றுந்திசை படைத்தபொரு ளெங்கே
யெடுத்தவன் விழிற்சுமை விழாமலு மிராதே. (சுஉ)

ஆமாகும் வழியா னருந்தித்த தடையத்
தாமய்தல் பொருள்மாய்தல் தவிசாநா பிரிவே. (சுந.)

வாதாதி நுகர்கின்ற வயிறுள்ள தொழுதா
 னேதாவி தமையாதி தென்னே! விதென்னே!. (சுசு)

ஏசாத பற்றின்மையெனுமாறு தத்தா
லாசாய சாகோடு மடலோய் னிறுமே. (சுந)

வேறு.

சந்தோட நிவையிவை சாற்றுவே
யந்தோ வென்றஞள் செய்யும் னவிலே. (சு. 4)

விவகார பராமுகன் மேவரும்
பவகாலன் பதம்பணிந் தோதுமே. (44)

வேறு.

அத்தமொ டன்னைக் கன்புசெய் கின்ற
ரளவில் பிறப்புற் றவையவை தோறு

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

ந. அ. ௧௩

மெத்தனை தாயுந் தந்தையு முற்று
ரித்தனை யன்றோ யிவர்களு மிங்கே.

(சஅ)

சால வுதிக்கும் புழுவுட றன்னிற்
றகவின் மலத்தோ டொழுது முடம்பே
போல வுதிக்கும் புழுவினை யென்னே
புத்திர னென்றே புத்திசெய் வாரே.

(சக)

வந்த வழிக்குண் வந்திலர் போகும்
வழியினும் வருவா ரிலரிடை வழியார்
தந்தை மகத்தாய் தம்மொடு வந்தார்
தாமு முற்றார் தாமுமெ லாமே.

(சு)

அமரு முடம்போ டழிதுயர் வந்தே
யலம்வரு போதங் கனுபவி யாமே
தமர்கள் பகிர்ந்தா ருளரென் னுண்டோ
தம்முற வாவார் தாமல தின்றே.

(சுக)

வேறு.

ஒழிந்தன வேறற வொன்றுட ருனு
மழிந்தது தம்முட னுமுற வாரே.

(சுஉ)

சுற்றமொ டுற்ற துவந்துவ மெல்லா
மற்றவர் தம்முட னற்றவர் தாமே.

(சுங்)

வேறு.

கதறிய வாழியாறி யாடுதல் கருதினர் யாவர் தாமி யாவையு
முதறிய ருதபோது நாடொறு மொழுகவி டர்தவரா வ
சமே.

(சுச)

கூகிய ஆஞ்ஞவதைப் பரணி.

கழியநி லாதபோது சேறது கழுவியு மிலாபமேது யாவையு
மொழியநி லாதபோது மாசற வுதழ்வொ னுதுபாச முடு
மே. (௫௫)

வேறு.

உறவாடு பந்தங்க ளெல்லா முதிர்ப்பன்
உறவாகும் வச்சாயு தத்திற் றுணித்தே. (௫௬)

வடிவற்ற கோன்மைந்தன் முன்னின்று மறைநா
முடிவற்ற பலகோடி மொழியாத முன்னே. (௫௭)

தத்தக் தொழிற்கொன்று தாழ்வின்மை யின்னே
முத்தன் பெருஞ்சேனை யெல்லா மொழிந்தே. (௫௮)

ஞானவிரோதன்படைச்செருக்குமுற்றிற்று ஆநாமிசு.

—()—

வேறு-ஞானவேந்தன் படைபெழுச்சி.

தஞ்சேனை கண்டன்பு தாமுற்றி வாறே
தஞ்சே யனுன்மே னடக்கின்ற போதே. (௬)

வேறு.

வித்தக வேதங்க ளேவாசியாவே
மெய்த்திற னாய்கின்ற தோர்பாக னுவே
தத்துவ மாகின்ற தேரேறி னாரே
தற்சொரு பாணந்தர் தாள்சூடி னாரே. (௭)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

ந.க.க

வாதக ரோடினு மாதரவொ டோர்கால்
வாசியி லாவாசி யேவாடி தானும்
போதமே போதக மாந்தேர்வு தேர்தாம்
போல்பவ ரேவீர ரேதோது மாமே.

(ஈ)

வேறு.

தானதேதுமில தாகியாகவல தம்பிரானுடைய தானைமால்
யானைதேர்ப்புவி யஞ்ஞமன்னனது மாயமாபுர மணைந்த
தே.

(ச)

புறம்புறதபடி சூழும்படைஞர் போதுகென்றருளு போதி
லோ, ரறம்புகாதபடை வீடுசூழ்வு மடங்கவும்படைஞ
ரானவே.

(ஊ)

முகுந்தனன்றானு மன்றுநாலுதிசை முகனுமன்றவர்த
மூலமே,புகுந்ததென்றிகல் புறம்புகண்டவ ரடங்கவுன்புகுது
போதிலே

(சு)

வேறு,

மருவி யெங்குமுற நின்றபொரு ளின்றுபுவிமேல்
வடிவு கொண்டிவரு கின்றதென நின்றுமொழிவா
ரருவ மென்றுமொழி கின்றபொரு ளிங்குவருதற்
கடிமை யென்றுசிலர் நின்றுநகை கொண்டிவிடுவார்.

(஠)

சமய மென்பனவு மொன்றுமில் தென்றுமொழிவார்
தவமுடிந்தது முடிந்ததென நின்றுசமைவா

ரமையு நந்துழனி பென்றமைவு வந்துவிடுவா
 ரறிவி லன்புரம ழிந்ததினி யென்றிருவார் (அ)
 குடிகெடும்படிபு குந்ததுணர் வென்றுநளர்வார்
 குலமடங்கலுழ டிந்ததென நின்றருலைவார்
 முடிவில் வந்துறுவ தொன்றென மொழிந்தகணியார்
 மொழியு மின்றுதலை வந்ததென நின்றமொழிவார் (ஆ)
 பறைவ தென்கொல்பல விங்கவர்க ணின்றுகெடுவீர்
 பவமெ றிந்துவரு கின்றபடி கண்டுமினநீ
 ரிறைவ னன்றென வியம்புவதெ னென்று மொழிவார்
 ரிருவர் தங்களி லியம்புவ தடங்கவிவையே, (இ) ஆ. ௩.௨௬

வேறு.

அஞ்ஞவேந்தன்படையெழுச்சி.

விடர்விளங்கு தாரீயஞ்ஞ வேந்தனுக்கு மாந்தர்போய்ச்
 சுடர்விளங்கு ஞானசேனை குழந்தென்று சொல்லவே, (அ)
 மூவரசேனை யென்கண்முன்பு நிற்கவில்லை மொய்ய்ப்பிடு
 டியாவரசேனை யென்னவெல்ல விங்குவந்த தென்னவே.
 யாவரசேனை யென்னயா மறிந்ததில்லை யெங்கணுந்
 தேவதேவ தேவனென்ற சின்னவோசை யென்னவே, (ஆ)

வேறு.

எகமுத லோனருவ னுகினமர் செய்யவவ
 னென் கணெதிர் நிற்கவில்லை

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

நகூந

தேகமுள னேலவனை மாரன் முதல் வீரர்படை
சிந்துவர்கள் சிந்திவிட்டு.

(ச)

வானவர்க டானவர்கண் மானவர்க ளானவரின்
யாவர்மறை கூறுபரிசே

ஞானபர சாய்மதன ராசன்முத ளானவிரு
நால்வரையும் வென்றவவரே.

(ரு)

ஓது முத லிந்திரிய முள்ளுமன புந்தியுயி
ரோங்கியவ கங்கரமுமிங்

கியாதுமுள சங்கமெனு மேழணியி னென்றுவிடு
விக்கிலவ லிங்கினைவனே.

(சு)

ஆண்டகைய னுகினெனை யஞ்சுதலொ ழித்துவரு
மவனையெதிர் கண்டளவியான்

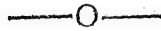
மீண்டிடுவ னுகினெனை யஞ்ஞவர சென்றழையல்
வேறுபெய ரிட்டழையுமே.

(எ)

என்றுபல பரவையர் கொடுத்தமத னுதிபடை
பேவியிறை வன்கணைகிரே

நின்றுபொர நேரறிவி னெஞ்சினிசி கோடியிரு
ணின்றதென லாகுநிலையே.

(அ) ஆ நூநசே

வேறு. தெரந்தயுத்தம்.

வேத கிதன்ப டையுடன் வெஞ்சினப்

போத கினன்ப டைபொரப் போகவே. (க)

துன்னிட் மீட்கன போதகந் தோன்றலும்
வென்னிட் மீட்கின வைம்புல வேழமே. (உ)

இரத மான ரதத்தெதிர் நின்றில
விரத மான விடய ரதங்களே. (ங)

புரணப் பாய்பரி தோன்றப் புரத்துள
கரணப் பாய்பரி யாவுங்கரந்தவே. (ச)

அறிவன் பெருஞ்சேனை கண்காண வெதிரே
வஞ்ஞன்கொடுஞ்சேனை யஞ்சாம லெழுவோ
வெறிவெங் கதிர்ச்செல்வ ரெத்திக்கு மெழுவே
யிரியாம விந்நனிற்கி னீதுவிற்கு மெதிரே. (ரு)

வேறு.

ஒடவீன்றியெதிர் நின்றவீரர்தமை வீரரங்கொருவ ரொழி
வரச் சாடுகென்றருள வீரசொல்லுவர் வணங்கிவீரனிரு
தாளிலே. (க்)

தும்பை.

அறிவிலன்படையு மளவினம்படையு மறியவின்றிவரு மறி
வுறுங், குறியுறும்பரிசை யருளுகென்னவவர் குறியுறும்
பரிசு கூறுமே. (க்)

வேறு.

விண்டிருந்தென்மெய் தண்டுளோர்தவ வேடமேவியென்
கோடமாதரைக், கொண்டிருந்தெனவர் செய்ததேதவங்

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

ககடு

கொண்டகொண்டதே கோலமாகுமால்.

(அ)

ஆடாசமே.

வேறு.

நனவுநிலைபோல வறிவுமறிவார்க
ணவையுமறிவார்க ணலனுளோர்
கனவுநிலைபோல வெதுவுமறியாத
வதுவுமறியார்கள் கயவரே.

(க)

வேறு.

கற்றவரு மற்றவரு மொருவர் செய்யுங்
கடுமையினிற் கலுழும்வகை யொத்து மொவ்வார்
செற்றவர்மே லுறுஞ்செயிர்க்கு நோவர் நல்லார்
தீயுடன்மே லுறுஞ்செயிர்க்கு நோவர் தீயார்.

(உ)

உள்ளமழிந் துகுமன்பர்க் கன்றி யோரா
வுலகர்திறத் தினுமுண்டங் கொவ்வார் மாதர்
கள்ளவிழிக் கழிந்துகுவா ரறியா ரிசன்
கலந்தவிழிக் கழிந்துகுவார் கவலையற்றோர்.

(ஈ)

அறிவினான் மிகுபவரு மறிவி லோரு
மாயுமா ரென்றுமில் ரெரினு மொவ்வார்
பிறிவினா மையிலறியார் பிறவி நீத்தார்
பேரிருளா லொன்றறியார் பிறந்து சாவார்.

(ஐ)

மகவருடப் பால்பயக்குங் கொங்கை பின்ப
மயக்கமுயக் குறுங்கணவன் வருடும் போது

நகுகு

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

மிகவுணர்ந்தோர்க் கும்பிறர்க்குஞ் சிசயல்கள் பார்க்கின்
வேற்றனும் பாவகந்தான் வேறு வேறு (ரு)

அழுக்கிலவர் செயவேண்டுந் தவழு மில்லை
யழுக்குடையோர் செய்வதிலை யாத லாலே
பொழுக்குடைய நல்வினையு முயர்ந்தோர்க் கில்லை
யொழிந்தோர்க்கு மில்லெனினு மொவ்வா ரொவ்வார் (சு)

மேவிவிடு மருட்படைக்கு மருட்ப டைக்கும்
வேறறிய விவ்வாறு விளம்ப வீர
னேவிவிடு மளவதனி லஞ்ஞ சேனை
பிறந்தபடி யதனை யுமிங் கியம்பல் செய்வாம். (எ)

வேறு.

உருபக மகனிர் திறத்தினை யுசாவொடு மறமொடிழிப்பொடு
நிருபகன் மதனை யழித்தன னிலவிய ரதியு மிறப்பவே. (அ)
பாவனு மிகனு மிரங்கவில் பாடுறு கொலையு மெரிந்தெழு
கோபனு மடைய நலம்பல கூறிய பொறையி னழிந்ததே ()
மோகனு மூலகு மயக்குற மூடியமயனு மிகுந்தெழு, சோக
னு மகிழ்வு நசித்தனர் தூய்மதி கணவன் விழிக்கவே. (கஉ)

வேறு.

ஆனசந்தோடனில் லோபனு மாயையும் பேசுகள வர்தியு
மானசர் தாபனுந் தினனு மனமுஞ் சோவுயிர் மாயுமே.

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

நட்கள்

வேறு.

அறனாழித்தனன் மறந்தினைய ருசையினால்
வந்த சேனாழித்தனன் னாடக்கனுமதந்
திறனாழித்தன னுபிட்சையி லெபட்சைபொடிநத்
தேர்வி லெப்சிய டம்பனுயிர் சிந்தியதுவே. (கஉ)

ஆக்க ரிப்பரிய சாந்தியி னழிந்ததுயிர்கட்
கண்ணை போலுந் தோதமெழ வாருயிரையுந்
தீங்க ருத்தியிநி மச்சா மழிந்தபரவே
செய்யு மைமழி வற்றது மிகுந்தெயினினை (கங)
தற்க மோனமுற வேபொடி தமம்பொடிவது
சத்து வத்தின்வரு சங்கமு மசங்கமுறநேர்
நிற்கு மோவொரு மருட்படை யருட்படையின்முன்
நிற்க வேதுமின னேதுகுட ரேதுநிலையே. ஆட நடுக

வேறு- அஞ்ஞன் ழிவுவதை.

ஆனியை யொழியவெல்லா பழிந்ததப் பட்டவஞ்ஞப்
பாவியை யெந்தைபாதம் பணிகெனப் பகர்ந்தபோதே. (க)
அறிவில னெனும்பேரொன்று மழிவுறு திருக்கஞானங்
கறிவரும் படிபென்னுனை இளந்தெழு மென்னக்கேட்டே.

வேறு.

இருநினிந் திரகிமுன் னிற்குமோ பஞ்சதா
னெரியின்முன் னிற்குமோ வெங்ஙனே யாவமுங்

நகரம்

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

கருடன்முன் நிற்குமோ ஞானமே வந்தாறுங்
கண்ணின்முன் நிற்குமோ வெண்ணுறுங் கன்மமே (க)

அழியுமிக் காயமுங் கழியுமுன் னிளமையு
மன்புறுங் கிளைஞரு மின்புறும் போகமு
மொழியுமிச் செல்வமொன் றுகநீ யுன்னினியோ
வுடையநா யகனைநெஞ் சுணர்வுறு தொழிவதே. (ச)
வேறு.

தேவர்களு முனிவர்களுஞ் செழுமறையும் பழையவொரு
மூவருமென் றிருந்தனையோ முழுமுதலென் றறிந்திலை
யோ. (ரு)

இந்தவுல கத்தினிடர் கெடும்பரிசிங் கெழுந்தருளி, வந்தவ
னென் றறிந்திலையோ மாணிடனென் றிருந்தனையோ. (க)

அதிரேக வழகுடையா னாளுடையான் றாளுடையா
னெதிரேநின் றனையாவி யிப்பொழுதே யிழந்தனையே (எ)
வேறு.

நாய ஞாடி பார்க னாவித்தொறும்
பேய னானும் பெருகச் சினஞ்செய்தே. (அ)

ஞான வேந்தன்வந் தென்னெதிர் நண்ணுற
லான வெல்லையிற் காணுமென் னாண்மையே. (க)

என்ற வன்மொழி யெந்தைகி றுச்செவி
சென்ற வெல்லை சிரித்தருள் செய்யுமே. (க)

உம்ப ரிம்ப ருவப்ப வொளிமிசுந்

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

நடக்க

தம்பெ ருந்தன்மை காட்டச்ச மைந்துமே. (கக)

வேறு.

பழுது படாமறை வானுளோர் பண்டையோர் மூவர்க
ளின்னுகா, நழுது பெருவடி யஞ்ஞன்மே லாக விசைந்தன
னண்ணலே. (கஉ)

வெருவரு நான்முக னாகியாம் விண்ணவர் மண்ணவர்
வேறுளோ, ரொருவர் பெருவடி யுணர்விலா னுச்சியின்
மீது முதைத்தே. (கங)

தென்றிசை யின்றுயர் தீர்த்ததாள் செய்தரு ளும்படி
தெரியுமோ, வின்றிசை கின்றன வல்லவோ வித்தலை மீதுமி
ருக்கவே. (கச)

பெரியவர் தஞ்செயலாவதும் பிறரறிவாலறி வோமெனத்,
தெரியும் தன்றது தெரிவதுஞ் செய்து முடிந்திடு திசை
யிலே. (க)

வேறு.

செறிதரும்பிறவி முறியவந்திறைவர் திருவிளங்குகழல
ருளுநா, ளறிஞரென்றுமில் ரவலரென்றுமில் ரவச்சத்தர
ம தடையவே. (கஃ)

பிறிவிலாதரு பரமனாதமருள் பெருகவேயுடைய திரு
வினா, னறிவிலானுடனில் வகிலமாயையுயி ரடையநூறும்
வகையறைகுவரம். (கௌ)

வேறு.

சுவிக்குமனத் தெழுச்சியறத் தவிர்த்திதம்நிட் டுத்தே

சிலுத்தெழுமத்துடிப்புமறத்திரித்தடையக்கெடுத்தே (கஅ)
 குறித்திடலற் றிடத்தனைக் குறிப்பவரைக் கெடுத்தே
 கறுத்தவிருட்டனைக்கதுவக் கரித்தனைவிட் டழித்தே (கக)

குறித்தல்குறிப்பறுத்தலெனிக் குறிப்பழியக் குலைத்தே
 மறித்தவிடத் ததிற்பரிசித் தசைத்தெனல்மற் றெழுத்தே
 தனிச்சுடரிச் சகத்தொளிரத் தனைக்கெடவக் கணத்தீத
 பணித்திவலைத் தடிப்பொழியப் பரச்சுடர்விட் டழித்தே

ஒருக்கவிரித் ததிற்சுழல்வுற் றுழற்றுமிருட் டனைப்பே
 ரருக்கனுதித் தலக்கணறுத் ததிற்பிரபையிட் டழித்தே.
 செகத்தொழியத் திரித்தவிடத் தெளிர்ச்சிபறச் சிதைத்தே
 விசுற்பமறத் தனிச்சுடர்விட் டெரித்தயர்வைக் கெடுத்
 தே. (உ௩)

கலுழ்ச்சிகளிப் பகத்தெளிவுட் கலக்கமிசுத் திகத்தே
 செலுத்தல்திரித் தலற்றடையச் சிவச்சுடர்விட் டெறித்
 தே. (உ௪)

தனிற் பிறிதற் றிருக்குமருட் டனிச்சுடர்தற் பதத்தே
 யினிப்பிறிதற் றிருக்கவிசைத் திடுக்கணறுத் துவிட்டே,
 சகப்புரணத் தடிப்படையச் சமித்திடலுற் றிடத்தே, சகத்
 தெளிவிற் சிவப்பிரபையிற் களிப்பதனைத் தொலை
 த்தே. (உ௫)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

சாத

வேறு.

காயாதித னேழு மாயாவிட யத்தே
கையற்றறி வின்கா ரணமாதிக னேழும்
மாயாவிட யத்தே மாயச்சுக சற்சின்
மயபூரண மேதன் வடிவானது வந்தே.

(௨௪)

கோதற் றமிர்தாகிக் கூற்றுணர் வாகிக்
கூற்றகரி தாகிக் கோசப்புலன் மாறித்
தீதற்றவர் காணத் தேனோத்தினி தாகித்
தேசத்திசை மாறித் தேறித்தெளி வாயே.

(௨௫)

வேறு.

எம்பிராணை வந்தெதிர்த வஞ்ஞனிற் குறாமலே
யும்பர்வானு ருதிரும லொன்றினுனங் வொனியோடே.
அல்லலான காமராச னுதியான சேனையு
மில்லவாகி ஞானரூபமாகியே யிலங்குமே.

(௨௬)

வேறு.

அறிவறி யாமைய ழிந்தனரே
யறிவறி யாமை யழிந்தனரே.
பிறிவறி யாமைபி ழிந்தனரே
பிறிவறி யாமைபி ழிந்தனரே.

(௨௭)

கரக்குழு ளத்தவ ராயினரே
கரக்குழு ளத்தவ ராயினரே.

சா 2

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

இருக்க முடிந்தவ் ருட்பொருளே
யிருக்க முடிந்தவ் ருட்பொருளே

(௩௨)

வேறு

அழிந்த மாயையி ருட்டெலா
மறவுரு வாகரம் மண்ணலார்
மொழிந்தது மிங்கொரு வார்த்தையே
முவுல கும்மொரு வார்த்தையே.

(௩௩)

உழுத்தரு ளுந்துணைப் போதிலே
புணர்வுரு வாகரம் முச்சிமீ
கெழுத்தரு ளும்மிரு போதுமே
பேத்துவ தென்றுமெப் போதுமே. (௩௪) ஆக ௩௬யி.

வெற்றிசாற்றன்.

அறிவிலா னாயிர்க் கிறுதி செய்தபி
னறிநூர் தம்பிரா னரிய தாளிணைப்
பிறிவி லாததம் படையை மீள்கெனப்
பெரிய சேனையுந் திரிய மிளுமே.

(௧)

காய மாகிவாழ் மாய மாபுதங்
கட்ட டங்கவே சுட்டல் கண்டுளோர்
தூய ஞானநற் கடர்வி னீங்குமெய்ச்
சொரும னுற்பதந் கொழுது னைப்பரே,

(௨)

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

சுருக

வேறு.

அடியே முள்ளங் கறுப்பதுநல்
லம்போ ருகங்கள் சிவப்பதுமிப்
படியே வந்த பரணேநின்
பாதங் காட்டாப் பண்டன்றோ.

(௩)

செய்யப் படுங்கள் மழுமுலகுஞ்
சிறியேம் வாழ்வுந் தீப்பிறப்பும்
பொய்யற் நிருப்ப தெம்பெருமான்
புவியிற்போதாப் போதன்றோ.

(௪)

போக்கும் வரவும் பொன்னாடும்
புழுவார் நாகும் புசிப்பனவு
மாக்க மழிவுந் திருக்கடைக்கண்
ணணுகா திருக்கு மளவன்றோ.

(௫)

சாவா கின்ற பெரும்பிணிக்குஞ்
சனிக்கும் பிணிக்குந் தடுமாற்ற
மாவா வென்றுன் திருக்கரத்தா
லஞ்சே லென்னு மளவன்றோ.

(௬)

முத்திக் கரசே! நீயெங்கு
முழுந்தி யிருப்ப விழுந்துழலும்
புத்திக் கிலேசந் தலைமிசைகின்
பொற்றாள் பொறியாப் போதன்றோ.

(௭)

சாட்ச

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

அந்தக் கசணம் புறக்கரண
மவத்தை பலவே டகம்புறமர்ந்
தொந்தக் கலாதி யாவையுரின்
அணைத்தாள் சூடார் சொல்லன்றோ.

(அ)

சமயர் வெந்தச் சமயமுமெச்
சடங்குஞ் சவலைத் தனமுமெலா
மமையா ததுநின் றிருப்பவன்
மலா திருக்கு மளவன்றோ.

(ஆ)

• வேறு.

எவ்வளவு மளவுபடா திருக்கை யுன்ற
னியல்பாகு மெங்ககோயெவ் வளவின் வைத்தா
யவ்வளவே யளவாகி யிருக்கையெங்க
ளளவாகு நிற்பெருமையறிவா ரியாரே.

(இ)

கடம்படுமிய் வுடம்பானோங் கரண மாநோங்
கண்டிருக்குங் கரியானோங் காட்சி தீர்ந்த
கூடம்படுபே ருணர்வானோ மெல்லா மாநோந்
திருவிடையாட் டிருக்கின்ற செயலி தென்னே!.

(ஊ)

அஞ்ஞான மென்னவுமங் கதனா னாய்
வனேகபவ மென்னவுமங் வயர்வு தீர்ந்த
மெய்ஞ்ஞான மென்னவுநின் ரொருநீதானே
வினையாட் றோற்றுவித்த விரகி தென்னே!.

(ஊ)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

சுரு

1 வேறு.

ஒழியாத பரவொளியா போங்குசொரு பானந்தன்
வழியான செயலுறுதி வாழ்வன்றோ வாழ்வாதல். (௮௩)

ஆட சாரந்.

திருமுடிசூட்டல்.

அடங்காமற் புலனுருக வடியிணையே வெளியான
திடங்காணல் கண்டிருக்குந் தெளிவன்றோ தெளிவாதல்.
தோன்றும்வினை வழியொழியத் தோன்றாத பொருடோ
ன்றிச், சான்றதுவே தானாகுந் தற்சிவமாய் நிறைந்தது
வே. (௮௪)

வேறு.

எல்லையில்பவ வேலைவீர னெறிந்தவாண்மை யறிந்தெமாற்,
சொல்லவில்லினி வல்லவாறடி தொழுகையென்றிவர் தொ
ழுவரே. (௮௫)

வீரஞானனி னோதனாண்மை விளம்புவார்கள் விளம்பவது,
தீரனாதமை யானாநாயகர் செம்பொன்மெல்லடி சேர
வே. (௮௬)

வேறு.

ஞானசக்கிர மெங்குநீர் நடாத்து கென்று நல்லதா
ளானாத் முடிசுவிப்ப வருளினானைம் மண்ணிலே. (௮௭)

சர்க்க

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

ஞானவானை தாள்கள்கூடி நாயன்பூர்க டாமெலா
யானவான வதிசயங்கள் யாவர்கூற லாகுமே.

(சு)

வேறு.

ஒழிவற்ற தன்சோதி யுருவத்தை நம்பா
அள்ளங்கை நெல்லிப்ப மும்போல வுடையான்
மொழிவுற்ற விரகேயெ னாகின்று மொழிவார்
முன்னோன் மலர்ப்பாத முடிமீது கொள்வார்.

(எ)

தன்செய்ய திருமேனி யேயன்றி வேறோர்
தானென்றி லாவண்ண மெந்தம்பி ரானா
ரென்செய்த வாறேவி தென்னென்று மொழிவா
ரென்னே யிதென்னே யிதென்னே யிதென்பார்.

(ஈ)

பெருநோது மீவரன்றி வேறில்லை யென்பார்
போதங்கி டர்செய்ய பொன்மேனி யென்பா
ரருளேகி டர்வந்த திருமேனி யென்பா
ரளவாவ தேயிந்த வருளென்று மொழிவார்

(க)

பொய்யோடு மெய்யேது மில்லாத பெருமான்
புவனிக்க னெழ்மைப்பு சூந்தாள விதுவு
மையோலொ ரளவான தேயென்று மொழிவா
ரருளோவி தருளோவி தருளோவி தென்பார்.

(ம)

எண்ணுத பெருவாழ் லேவமக்காய பெருமா
னெழுதப்ப டாமேனி யினுதாண வெங்குங்

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

சுரு

கண்ணுன திலையே நியமக்கென்று மொழிவார்
கண்ணல்ல கர்ணாத கண்ணென் றுரைப்பார்.

(மெ)

ஏயாத வெமையாளு பெருமானே யென்னே
யிரும்போதம்முடல்கொண்டெவ் விடமெங்கு மெங்கும்
வாயாய்வ முத்தாதி ராநின்ற தென்பார்
மலர்ப்பாத மீதுள்ள மாலாதி வாழ்வார்.

(மெ)

அருகே செலச்செல்லு வாரஞ்சி நிற்பா
ரஞ்சாது சென்றாலு மெஞ்சாது புல்லற
கொருகோடி கையிலலை யேயென்று மொழிவார்
றொன்றானு மாராது காரணென் றுரைப்பார்.

(மெ)

வேறு.

அன்னேயங் கவர்கள்செய லென்றா லிங்கொன்
றறையுமள விலகண்டே யறியி னல்லா
வின்னேதங் குறைக்காலங் கழித்தா ரென்ன
விக்கால மென்னையென வியம்ப லுற்றே.

(மெ)

செய்தருளும் படிக்கினுவு மன்றே தீர்க்கை
தேசிகனுக் கொருபொருளோ திரித்தல் பின்னு
முய்தரவர் தருளுகழ லுவந்து வாழ்த்தி
புடம்பெடுத்த பயன்சிலநா ளுறுதற் கன்றே.

(மெ)

முமுந்தியவன் பினர்மலர்த்தான் முடிமேற் சூட
முவர்களுந் தேவர்களு முழுதும் போற்ற
வெழுந்தருளியிருந்தனனிங் கிறைவன் செய்து.

சாஅ

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

கியப்பிதுவென் நிறைவிபதத் திதைஞ்ச லுற்றே. (யசு)

எனக்கினிய சொருபானந் தனைபெங் கோனை
பேத்தபவன் புகழ்நையே யியம்பா நின்ற
வனக்கினியென் செய்வேனென் நிறைவி யன்போ
செகையமோந் திடுந்தழுவு முவகை யுற்றே.

(யஎ)

வேறு.

உடையசோ தியிலொர்மர் சறவினா நிலனிலோ
ருருவமாய் வருமகா சொருபனா ருடையசீ
நிடையனா தருகியோ திடுதலே யுவமையா
யிதனைப் பெறுகென விறைவிதா னருளியே.

(யஅ)

திருமுடிசூட்டல்முற்றிற்று.

சாஅயக.

களங்காட்டல்.

இலஞ்ச மகிதனா ரருளதாம் விழியின
விறைவனார் செயவிதா மெனவினே யருளவே
யவகைபோ யடையயோ கினிகளா யருளின
கூதொழா வமர்செய்யா களமெலா மளவியே.

(க)

வேறு.

ஓராத மயலர்விட் டொழிந்த போதே
புனாருட் பிணிதனைப் பொழியாச் சுற்றம்

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

சுராக

பேராத துவந்துவங்கள் போதல் துக்கம்
பிணம்போகப் போமாபோற் காண்மின் காண்மின். (உ)

தொத்தறவே மனந்துஞ்சப் புலன்க னோந்துந்
துஞ்சியவா நஞ்சுமிழ்வா யஞ்சஞ் சேரக்
கத்தறவே யடிக்கழுத்தை யரிய மாய்ந்த
கறையனற்கட் செவியொத்தல் காண்மின் காண்மின். (ங)

மைப்படிய நறுங்குஞ்சி மாயை மாய
மாய்ந்தபடி யகிலமெரி மருவ வேரிற்
கப்புடனுங் கிளையுடனு மநே ராகக்
கரிசறப்பட்டமையொத்தல் காண்மின் காண்மின். (ச]

அவிழாத பிணியாக்கை யுடைய வஞ்ஞ
னழிந்தபடி தான்சாவ வுலக மெல்லாங்
கவிழாதோ வென்னுமுரை யார்க்கு மேற்கக்
கரமணிபோற் காட்டியவா காண்மின் காண்மின். [ரு]

நெய்விட்ட கருங்குழலார் தம்பால் வைத்த
நெஞ்சொழிந்தா ரைம்புலன்சே ரின்ப நேராக்
கைவிட்டா ரொழிபாவா னந்த போகக்
காமுகராய் முடிந்தபடி காண்மின் காண்மின். (கூ)

இணைப்பரிய பேரின்பந் தன்னின் முழுகி
இன்புறுப்பட் டெவ்விடத்து மெக்க லத்துங்
கணப்பொழுது மின்பமில்ல வுடம்ப ரின்பங்
ணகவிட நீத் தமைகாட்டல் காண்மின் காண்மின். (எ)

சுக(1)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

செற்றவர்க டம்முடனுஞ் செறுதீர் கென்றுஞ்
சிற்தைசெயுந் திறன்மறந்து சிறப்பே செய்யக்
கற்றவர்தம் முடனுந் பிறப்பை யெல்லாங்
கரிசுறுத்த பெரியசினங் காண்மின் காண்மின்.

(அ)

வேறு.

பழிப்பாங்கி யொருகாலு மிதுகொண்டு கெளவுற்ற
பயனற்ற பொருள்விட்டெலா
மழித்தாலு மழியாத பொருள்பேணி யிவருற்ற
வாராமை காண்மின்களோ.

(ஆ)

ஓராக மேபண்டு வடிவென்றி ருந்தார்க
ஞ்ணர்வுற்று மொழிவுற்றதோ
நேராக வுந்தங்கள் வடிவான திவந்நேகி
நேதித்தல் காண்மின்களோ.

(இ) ஆ. ச. ந. க.

களங்காட்டல் முற்றிற்று.

கூழுவொர்.

இந்தக்க ளன்பட்ட பாட்டிற்கு ரீரொப்பி டத்தேடி டாதிச
னார், சந்திக்க விதுபட்ட தொப்பப் பெருங்கூழ் சமைப்பா
ரை யழைமின்களோ.

(க)

வேறு.

சாந்தியுள்வரு தாந்தீவந்தடி தந்தார்திருவரு டன்னேழை
மாந்திரல்லறி மாலாய்கூழட வாரீர்கூழட வாரீரே,

(உ)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

சகக

வேறு.

பொறையே மிகவரு நிறைவி புகழ்புனை பொன்னீ யரு
ளினை யுன்னீயக், குறையா நிறைவுறு திருவிக்கூழட வாரீர்
கூழடவாரீரே. (ஈ)

மேலா ரொடுமிகு முறவி தீவினை மிகுவாரொடுவிடு துறவி.
யம், மாலாரொடுவரு கருணைக்கூழட வாரீர்கூழட வாரீரே.
முடிவேதிதுவரு முதலேதெனவொரு மொழியானளவிட
முடியாத, வடிவேயடைவதொர் மதியேகூழட வாரீர்கூழட
வாரீரே. (ஐ)

தன்போலெவரொடு மன்பேவினைவீதொர் தாதேயபவமெனு
மாயாவிவ், வன்பேகெடவரு மன்பேகூழட வாரீர்கூழட
வாரீரே. (ஊ)

பணியேகுடிய வணியேபாடிய பத்திகுடிய சித்திரிர்க்குணி
யேகோமள மொழியேகூழட வாரீர்கூழட வாரீரே. (சகஅ)

வேறு.

ஒருமையென முன்வகுத்த சித்ரமாகிய
வுலகவுர லையமைத்து லக்கையாகவிவ்
வுலகர்ப்புரு வையொடித்தொ டித்துநீளையி
று திர்செய்தரி சிபுடைத்தி டித்துமேலவர்
பெருமைமுடி யையடுப்பு வைத்துமேலுறு
பிணிசெய்யு டல்கடத்து லைச்செய்தாருயிர்
பெரியவிரு னைநெரித்தெ ரிப்பதாய்வினைப்
பிதிர்செய்தமிர் தம்மினிச்ச மைக்கவாளுமே (க)

சுகுல

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

பரவையுல சுமனைத்து முற்றெமாடும்பிர்
படர்செயுட லெடுத்த ழித்துநேயொடு
பகலொடிய வுபசித்தி னேத்திடாவகை
பவெனிரு நேயறுத்து தித்தசோதிசெ
யரவமறை கஞ்சிரத்தி னிர்த்தமாடிய
வரியசொரு பனெனக்கு வைப்பெனையி
ராமலாடி யர்சிரத்தின் வைத்தமணி
யடிகன்பர வியுலக்கை குத்தவாருமே. (உ.)
கூழடுவார் முற்றிற்று.

வேறு. சும்முலக்கை.

அருவரைய யிரஞ்சிரங்கொண்டருமறைக ளறியாத
சொருபரையாங் கண்டனமே சும்மேலோ சும்முலக்காய்.
மாயவடி வளவாகி மதியிலியா யுழல்வேற்குத்
னாயவடி சூட்டினர்காண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (உ)
பின்னமொழி வகைபுகுந்தென் பெருங்ருணைப் பெருமா
னார், சொன்னமொழி யொன்றேகாண் சும்மேலோ சும்மு
லக்காய். (ந)

நம்மாலே காண்கின்ற நாமும்பேய் நாமாகிச்
சும்மாலே யிருந்தனங்காண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (ச)

வான்றுடங்கு முலகுதனின் மன்னுசராரங்கனெலாந்
தோன்றுமிடன் பிறிதுண்டோ சும்மேலோ சும்முலக்காய் (ஊ)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

சுதந்.

உலகாகி யுபிராகி யுணர்வாகி பொருபொருளே
 * துலகாமை கண்டார்பே சம்மேலோ சம்முலக்காய். (க)
 சாத் திரமென் செயநமக்குத் தக்கமய லறுத்தபிரான்
 தோத்திரமே யமையுமது சம்மேலோ சம்முலக்காய். (எ)
 வல்லவதை பரனருளே வாயார வாழ்த்தாதே
 சொல்லுவது பிறிதுண்டோ சம்மேலோ சம்முலக்காய். (அ)
 சத்தமா திகளுமெலார் தற்சொருப மானபரி
 சத்தமாய் விட்டதுகாண் சம்மேலோ சம்முலக்காய். (கூ)

ஆ. சசக.

சம்முலக்கை முற்றிற்று.

கூழ்சமைப்பு.

பிடையரு வினைகள் பற்கள் மேவரு மறியார்பற்கள்
 அடையவு மிடித்தீராகி னடங்கலு முலையுட்பெய்யீர். (0)
 இழைக்கும்வல் வினையெரித்திங் கென்பெலா முருக்கியுள்
 ளங், குழைக்குமெய்ப் பத்திவந்து குறைவறக் குழைக்கச்
 சொல்லீர். (உ)
 செப்பாதே ப்லவுநின்று சிலுப்பற விருத்தியின்பந், தப்பா
 மே பதத்தைப்பார்க்கச் சாந்தியை யிருத்திக்கொள்ளீர். (ங்)

வேறு.

கணித னக்குநிகர் நெக்கு நெஞ்சுகள்
 கரைந்து கன்னலொடு பாலு மொத்.

துலங்காமை எனவும் பாடம்.

சகசு அஞ்ஞவதைப் பரணி.

தினிதி னிப்படிசு மைத்த போனக
மெடுத்து மெத்தென விருத்துமே.

(சு)

கூழ்வார்ப்பு.

தண்மை யாரும்வகை மீளு மாளுடைய
தம்பி ரானரிய தாஸ்கடா

முண்மை யானுரிய வன்ப ரின்புறு
முளக்க லங்களை விளக்கியே.

(ரு)

கடங்க ளோடுமுள மான மெய்ப்பரி
கலங்க ளோடு முளவாவிதா
னடங்க நீயமிர்து செய்க வென்னவரு
ளையை தானமிர்து செய்யுமே.

(சு)

அணங்கு தன்றிரு வுளப்பிர சாதமது
வடைய வேசிறைய வயிலுவி
ருணங்கு கின்றவுட லான பேய்களையு
முடைய நீரழையு. முண்ணலே.

(எ)

வேறு.

வெந்தவுடலம் விடும்பரிசு விடுவினவி மிகப்பசித்து
வந்தபேய்க்கும் பசிதீர வாரிர்மெத்த வாரிரே.

(அ)

நசித்தேனிர்தக் கணத்துள்ளே நசியாவண்ண நல்குமிகப்
பசித்தேனென்று பதைக்கின்ற பதைப்பைத்தணிக்க வா
ரிரே.

(சு)

துரியாதீதம் பதினாவிற் றேன்றியெவர்க்குந் தோன்றாத

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

சுகநி

பெரியார்தம்மை யானென்னும் பிரமப் பேய்க்கும் வாரீரே.
ஒளிதங்கியமா மறையோதி யுள்ளபொருளை யுணராதே
பளிதஞ்சுமந்த கழுதையதாம் பனவப்பேய்க்கும் வாரீரே.()

படித்துமறைகள் பொருட்படுத்திப் பயனினெட்டிப் பா
ராதே, வடித்தகிளிபோல் வருமாயா வாதப்பேய்க்கும்
வாரீரே. (௨௨)

வேதாகமங்கள் சொன்னபொருண் மெய்மையறிவார் போன்
றிருந்து, பேதாபேதஞ் சாதிக்கும் பெரும்பேய்தனக்கும்
வாரீரே. (௨௩)

சுத்தப்பிரம மதுநிற்கத் தொள்ளைச்சீவியி னுணர்வான
சுத்தப்பிரம மென்றேறுஞ் சளப்பேய்தனக்கும் வாரீரே,
பணியப்படுவா றுள்ளிருக்கும் பரதேவதையைப் பாராதே
மனியைத்துலக்கிக் கிணுகிணை வரும்பேய்தனக்கும்
வாரீரே. (௨௪)

ஞானம்போலச் சிலசொல்லி நாடற்கரிய முத்தியினுந்
தானுஞ்சிவமும் பாசமுமென் சைவப்பேய்க்கும் வாரீரே.
எட்டுக்கரும் முட்டறச்செய் தெட்டுக்குணத்தோ டெழின்
முத்தி, வட்டத்திருக்கப் போழுத்தை வரப்பேய்தனக்
கும் வாரீரே. (௨௫)

வெறுவாய்கொண்டு மென்றுமனளிகாரங்கொண்டு சிலபிதற்
றிப், பெறுவாசன்றி முத்திபெறும் பிடகப்பேய்க்கும்
வாரீரே. (௨௬)

சதஸ்

அஞ்ஞவதைப் பாணி.

உடலை விடுகை முத்தியென வுரைத்துவிண்மை யுனராதே
முடலைபுடலை நானென்னு முழுப்பீயத்தனக்கும் வாரீரே,
இயக்கத்தீர்வார் நன்முத்தி சேர்வாரென்றுந் திறன்கேட்டு
மயக்கஞ்செய்யும் வாமப்பேய் வாய்க்கேடுருபபைவா
ரீரே. (உய)

மெச்சத்திக னெல்லாமா யல்லா திருக்கு மறிஞரையு
மெச்சத்தியுந் தமக்கன்றென் றியம்பும்பேய்க்கும் வா
ரீரே. (உக) ஆக சூனிட

கூழ்வார்ப்பு முற்றிற்று.

வேறு - குணலைவாழ்ந்து.

நின்மலன்கருணை யானடங்கவு
நெஞ்சுநிந்திட * நினைந்தபின்
பொனமலர்த்தவிரு தாளினல்லவருள்
புகழுவருளன் மகிழவே. (க)

வேறு.

பாவிடை தூல்படு சிந்தைதனிற்
பதைப்பற வந்துப ராபரனார்
சேவடி தந்தமை பாடரே
செய்ப கருணை பைப் பாடரே (உ.)

* நினைந்தனை எனவும் பாடம்.

† பரப்பற எனவும் பாடம்.

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

சுகள

நீட்டவி ரகினைப் பாடரே
விளம்பிய தொன்றென்று பாடரே
நாட்ட வருளினைப் பாடரே
ஞானவி னேதனைப் பாடரே.

(ந)

என்னையொழித்தமை பாடரே
பென்னுரி நுண்டமை பாடரே
தன்னை யளித்தமை பாடரே
தத்துவ நாதனைப் பாடரே.

(ச)

துன்னிநி றைந்தொழி யாதுநின்ற
சொருபா னந்தச் சடர்வையந்
தன்னி னடந்தமை பாடரே
தானனை யாண்டமை பாடரே.

(ரு)

ஞானமு னேயமு ஞாதுருவு
நாடிட வென்றின்றி நின்றதுநர்
மான முழுநலம் பாடரே
யல்லதில் லாதமை பாடரே.

(சு)

மதுரிலி யாவுழல் கின்றநமை
மாதுட னாயை னாவந்த
வதைய மெகினைத் தாடரே
யார்த்தெழுந் தார்த்தெழுந் தாடரே.

(எ)